

Hesychii Alexandrini Lexicon
Volumen III: Π-Σ

Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker (SGLG)

Herausgegeben von
Klaus Alpers · Hartmut Erbse
Alexander Kleinlogel

Band 11/3

Walter de Gruyter · Berlin · New York
2005

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen III Π–Σ

editionem post Kurt Latte continuans

recensuit et emendavit

Peter Allan Hansen

Walter de Gruyter · Berlin · New York
2005

Der Druck wurde gefördert mit Mitteln der
Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung

⊗ Gedruckt auf säurefreiem Papier,
das die US-ANSI-Norm über Haltbarkeit erfüllt.

ISBN 3-11-017852-4

Bibliografische Information Der Deutschen Bibliothek

Die Deutsche Bibliothek verzeichnet diese Publikation in der Deutschen Nationalbibliografie;
detaillierte bibliografische Daten sind im Internet unter <<http://dnb.ddb.de>> abrufbar.

© Copyright 2005 by Walter de Gruyter GmbH & Co. KG, 10728 Berlin

Dieses Werk einschließlich aller seiner Teile ist urheberrechtlich geschützt. Jede Verwertung außerhalb der engen Grenzen des Urheberrechtsgesetzes ist ohne Zustimmung des Verlages unzulässig und strafbar. Das gilt insbesondere für Vervielfältigungen, Übersetzungen, Mikroverfilmungen und die Einspeicherung und Verarbeitung in elektronischen Systemen.

Printed in Germany

Satz: Dörlemann Satz GmbH & Co. KG, Lemförde

Druck und buchbinderische Verarbeitung: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

Die Herausgeber und der Verlag Walter de Gruyter
widmen den vorliegenden Band dem Gedächtnis von

Prof. Dr. Hartmut Erbse (1915–2004)

in Dankbarkeit für seine großen Verdienste um die Reihe,
die er mitbegründet und mit seinem unerschöpflichen
wissenschaftlichen Rat über lange Jahre hinweg
begleitet und gefördert hat.

Contents

Preface by the Commission for <i>Corpus Lexicographorum Graecorum</i>	IX
Preface by the Editor	XIII
Klaus Alpers, Corrigenda et Addenda to Latte's Prolegomena to Hesychii Alexandrini Lexicon Vol. I: A–Δ	XV
Abbreviations	XXV
Manuscript of Hesychius	XXV
Manuscripts of Cyril and Σ	XXV
Other Manuscripts	XXVI
General Abbreviations	XXVI
Marginal Notes	XXVI
Sources and Parallels	XXVII
Names and Publications	XXX
Supplementary List of Names	XXXII
Hesychii Alexandrini Lexicon: Π–Σ	1

Preface by the Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*

This volume is hereby presented to the public as the third of five volumes planned to constitute the edition of Hesychius' *Lexicon*. The edition has a long history, affected by two world wars and by the vicissitudes of Kurt Latte, the original editor (1891–1964). It had its beginnings exactly ninety years ago. A few years earlier, Prof. A. B. Drachmann, of Copenhagen, had assumed the direction of *Corpus Lexicographorum Graecorum*, originally planned by Prof. Georg Wentzel, Berlin. Subsequently, on the recommendation of Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff, Drachmann entrusted Latte, then in his early twenties, with the edition of Hesychius. In May 1914, Drachmann and Latte signed an editorial contract with the Leipzig publishing house B. G. Teubner. The First World War, the post-war economic distress, Latte's persecution by the National Socialist regime, then the Second World War and the crises that followed, all conspired to retard the editorial work, but Latte managed to continue even under the extreme difficulties he had to undergo during wartime.¹ The fact that the work could be carried on at all was mainly due to support from the Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*, established in 1926 by the Royal Danish Academy of Sciences and Letters on the suggestion of A. B. Drachmann. The Commission adopted the Hesychius edition as one of its projects and supported it with all means available.²

So, in spite of every adversity, the first volume of Latte's edition eventually appeared in 1953, published by the firm of Einar Munksgaard in Copenhagen with support from the Rask-Ørsted Foundation. In 1964, Latte had completed the second volume, but on July 18 he died without having finished the proofreading. The rest of that difficult and responsible task was taken over by Prof. Kaj Barr, the current chairman of the Commission; details about this part of the work can be found in the postscript to the second volume (p. 824), signed by Barr and by Prof. Franz Blatt, the other member of the Commission. The volume appeared in

¹ Cf. C. J. Classen: "Kurt Latte", in *Die Klassische Philologie an der Georg-August-Universität Göttingen*, ed. C. J. Classen, Göttingen 1989, p. 207 ff.

² Cf. A. Lomholt: *Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab 1742–1942. Samlinger til Selskabets Historie II*, Copenhagen 1950, pp. 282–285.

1966 in Copenhagen, still published by Munksgaard, and supported by the Carlsberg Foundation and the Rask-Ørsted Foundation.

In the postscript to the second volume, the Commission mentions the work already done by Latte in preparation of a third and final volume, and tells about its efforts to have the edition carried to completion. Eventually, but not until 1987, the Commission, then chaired by Prof. Johnny Christensen, succeeded in securing the services of the Oxford-based Danish scholar, Dr. Peter Allan Hansen, for this task. His work was made economically possible by means of grants from the Carlsberg Foundation, and later from the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung* in Cologne (cf. Dr. Hansen's preface, p. XIII below). The Commission wishes to extend its sincere thanks to both Foundations for this support.

At the end of 2003, Dr. Hansen had completed the part of the manuscript covering the letters π – σ . Since by then he was working under the strain of a developing chronic illness, the Commission decided to publish this part as the third volume of the edition. The obvious choice of a publisher was no longer available, as the Munksgaard publishing house had ceased to exist. By a lucky coincidence, however, Klaus Alpers, member of the Commission, also belonged to the editorial board of the series *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*, published by Walter de Gruyter (Berlin and New York. The board consisted of K. Alpers, Prof. Alexander Kleinlogel and the late Prof. Hartmut Erbse). This opened the possibility of entrusting the edition to that reputable publishing company. At the same time, Ian C. Cunningham's edition of *Συναγωγή λέξεων χορησίων*, the extensive lexicon closely related to Hesychius, had just been published in the *SGLG* series. This had the desirable effect that a set of computer programs, specially developed by A. Kleinlogel to prepare the *Συναγωγή* for typesetting, could be used again for the Hesychius text. The printing was made possible by a further grant from the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung*, for which the Commission once more expresses its thanks.

Ian C. Cunningham, Minard (Argyll, Scotland), formerly Edinburgh, has kindly consented to carry out the rest of the edition, in co-operation with Dr. Hansen as concerns the parts where the latter has done preparatory work, and independently as concerns the rest. In this way, the continuation of the edition should be ensured as far as is humanly possible.

Next to the Foundations already mentioned, the Commission wishes to thank Prof. Dr. Dr. h.c. Rudolf Smend, formerly President of the *Akademie der Wissenschaften zu Göttingen*, and Prof. Dr. Gustav Adolf Lehmann, currently Vice-President of the same Academy, for their vigorous and effective efforts in applying for the subsidies granted by the *Fritz Thyssen Stiftung für Wissenschaftsförderung*, which have been crucial

for the project. But first and foremost our thanks are due to Dr. Peter Allan Hansen, the editor of this volume, who, bad health notwithstanding, has completed the manuscript with great energy and spirit of mind.

Copenhagen, September 2004

The Royal Danish Academy of Sciences and Letters

The Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum*

Klaus Alpers

Mogens Herman Hansen

Fritz S. Pedersen

Preface by the Editor

Kurt Latte (1891–1964) edited Hesychius α–ο in two volumes that appeared in 1953 and (posthumously) 1966. In March 1987, the Danish Academy's Commission for *Corpus Lexicographorum Graecorum* entrusted me with editing the remaining 13,844 glosses. I have been working on this task since July 1988. It has been decided to publish the letters π–σ (8,239 glosses) now rather than wait for τ–ω (the final 5,605 glosses). I trust that the reader will benefit from this solution.

Prof. Klaus Alpers (member of the Commission and supervisor of the project), Hamburg; Mr. Ian C. Cunningham, Minard (Argyll, Scotland); Prof. Rudolf Kassel, Cologne; Dr. Martin L. West, All Souls College, Oxford, have read and commented on the parts here published. Mr. Cunningham also read the proofs. Prof. Holger Friis Johansen (member of the Commission), Aarhus, had likewise agreed to read my manuscript as produced; he read and sent me substantial notes on π 1–2407; in late April 1996, I sent him glosses π 2408–3100, out of which he read and commented on nos. 2408–2797 before his death on November 2nd 1996.

My work has received substantial financial help from the Carlsberg Foundation (Carlsbergfondet) in Copenhagen, which gave me eight years' support from 1988 onwards and also financed the acquisition of computer equipment. The support from the Carlsberg Foundation was secured by the Commission (chairman Prof. Johnny C. Christensen; other members see above and below). As with my *Carmina epigraphica Graeca*, the help and cooperation of Mrs. Gunver Kyhn must be specially recorded.

In the autumn of 1998, the backing of the Akademie der Wissenschaften zu Göttingen, combined with the generosity of the Fritz Thyssen Stiftung at Cologne, resulted in my being given a stipend for a four year period. Professors Alpers (see above) and Thor A. Bak, Copenhagen (Secretary of the Danish Academy), were instrumental in obtaining this. The latter also secured grants in March and April 1998 for me from Aksel Tovborg Jensens Legat and Niels Bohr Legatet. In addition to the four year stipend, the Fritz Thyssen Stiftung contributed towards the printing costs.

The Jowett Copyright Trustees (chairman Prof. Jasper Griffin) granted help with copying and proofreading in 1998 and 2003. In 2003, assistance with the proofreading was also granted by the Classics Faculty (chairman Mr. Peter G. McC. Brown).

Prof. Alexander Kleinlogel converted my Macintosh manuscript.

Dr. Charles V. Crowther accepted my account of the project for the website of the Centre for the Study of Ancient Documents in 1997. He also helped with a number of computer related problems.

Ms. Justine T. Wolfenden helped with a crucial part of the final proof-reading.

Mr. Fritz Saaby Pedersen, Copenhagen/Odense (member of the Commission), known to the reader already from the prefaces of my CEG, helped by organising endless applications and doing endless essential liaising with people in Copenhagen and elsewhere.

To my regret, I have not kept a systematic log of all the people that have answered queries; saved me from miscellaneous scholarly and practical blunders; given, lent or sold me books; sent me offprints; generally stayed in touch. I mention a few here, and hope that there are not too many major omissions in the following alphabetical list: my sister Mrs. Kirsten Beicher, Dr. Adam Bülow-Jacobsen, Prof. C.J. Classen, Dr. Walter E.H. Cockle, Dr. Hélène Cuvigny, Prof. Emanuele Dettori, Prof. Hartmut Erbse†, Mrs. Pia Grüner, Mr. Gavin W. Hannah, Dr. Mogens Herman Hansen, Prof. Michael W. Haslam, Mr. Adrian S. Hollis, Mrs. Herma Latte, Dr. John Lundon, Prof. Benedetto Marzullo, Prof. Robert C.T. Parker, Prof. Peter J. Parsons, Prof. Peter J. Rhodes, Prof. Donald A. Russell, Prof. Robert W. Sharples, Prof. Renzo Tosi, Prof. Heinz Wenzel†, Mr. Noel D. Worswick.

I last visited my parents in Copenhagen in 1996. The state of their health and mine has sadly prevented further personal contact. Their total belief in my pursuits is here recorded.

My wife Estella has contributed time and energy beyond all reasonable boundaries and expectations, assisted until the autumn of 2003 by our younger son Richard.

21 Leckford Road, Oxford
13.11.2002 & 22.03.2004

Peter Allan Hansen

Corrigenda et Addenda to Latte's Prolegomena to Hesychii Alexandrini Lexicon Vol. I: A–Δ*

Latte's Prolegomena are of great importance not only for the Lexicon of Hesychius itself, but in addition, because of numerous new discoveries, also for Greek lexicography in late antiquity and the Byzantine period. However several of the hypotheses and claims put forward by Latte have been proved by the results of later research to be mistaken. Nevertheless they are, though long since refuted, still regarded as the apparently accepted position of scholarship, not least because of Latte's great authority. The opportunity, now that volume III of the edition of Hesychius is being produced, may therefore be employed to identify the most important and basic of those assumptions of Latte which have been shown to be mistaken, and to refer to the places in the literature in which corrections have been presented.

The following detailed and extended reviews of the first two volumes edited by Latte are of fundamental significance, and they are taken into account below. On Vol. I: H. Erbse, *BZ* 48, 1955, 130–138 (= Erbse I). On Vol. II: H. Erbse, *BZ* 61, 1968, 71–77 (= Erbse II). On Vol. II (but also on the Prolegomena of Vol. I): W. Bühler, *Gnomon* 42, 1970, 339–354 (= Bühler).¹

It is serious that, as both Erbse II 76, and Bühler 345 were obliged to stress, Latte's statements on the readings of the Marcianus are in disturbing numbers unreliable, and this in fact also applies to the reports of the manuscripts of the Cyril glossary.²

Numerous conjectures, not only on the letters A–O, were published in *Museum Criticum*, edited by B. Marzullo, vols. I (1966) to XXXII–XXXV

* Translated into English by Ian C. Cunningham.

¹ The Prolegomena (like the apparatuses of the edition) contain relatively many misprints, cf. the list of errors in Erbse I 132 n. 1 (cf. 138), and K. Alpers, *Theognostos*, Περί Ὁρθογραφίας. *Überlieferung, Quellen und Text der Kanones 1–84*, Diss. Hamburg 1964, 52 n. 5. I have noted the following additional ones (the correction in each case in brackets): VIII, 4: p. 92 Boiss. (p. 493 Boiss.); XI, 13: gl. δ 1896 (gl. δ 1887); XVI, 26: 1891/2 (1892/3); XVII, 29: 323 (H 323); XLIV, 20: 1924 (1925); XLVIII, 4: quaternio prima (quaternio primus); XLVIII, 21: Anecdotis Oxon. (Anecdotis Paris.); IL, 32: 15 (14).

² Bühler's summary (346): "Nach allem muß festgestellt werden, daß L.s Ausgabe kein absolut zuverlässiges Bild des Marcianus vermittelt. Wer genauen Aufschluß über die Überlieferung sucht, muß zur Kontrolle von L.s Angaben doch noch auf die Handschrift selbst zurückgreifen." On the accuracy of Latte's statements on the Cyril glosses see Bühler 342 f.

(1997–2000),³ and are listed in the General Index in vol. XXXII–XXXV, 1997–2000, 249–251.

On Proll. VIII, 27 ff.: Latte's interpretation of Hesychius' preface, 2, 31 (τῶν Ἀριστάρχου καὶ Ἀπλίωνος καὶ Ἡλιοδώρου λέξεων) is convincingly corrected by Erbse I 132 f.:⁴ the examples adduced by Latte "stammen, mit unwesentlichen Verkürzungen, aus Apoll. Soph. ... Hesych scheint in der Tat ... nur an Apoll. Soph. zu denken, den er ebenso exzerpierte, wie dies bereits Diogenian getan hatte."

On Proll. IX, 3 with n. 1: Latte disputes the genuineness of the Homeric glossary handed down under the name of Apion, which was edited by A. Ludwig. Alpers, *Theognostos* (n. 1 above) 54–56, argues against Latte ("... sehr wahrscheinlich, ... daß dieses Glossar, wenigstens zu Teilen, auf Apion zurückgeht."). The problem is fully and thoroughly investigated by S. Neitzel, *Apions* Γλῶσσαι Ὀμηρικαί, in: *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*, vol. 3, Berlin and New York 1977, 301–326. Cf. 325: "Wenn wir anerkennen, daß das Glossar auf Apion zurückgeht, so ist damit nicht ausgeschlossen, daß es durch spätere Abschreiber Veränderungen verschiedener Art (Verkürzungen, aber auch Ergänzungen) erfahren hat."⁵

On Proll. XVI f.: The *Orthography* of Theognostus and the Antistoicharion of Vatic. gr. 23 (= r). Latte's view, that Theognostus depends on the Antistoicharion that is preserved in r, is proved wrong by Alpers, *Theognostos* (as above), 34–40.⁶ r's sources were a text of Hesychius already interpolated from Cyril and an Etymologicum. Theognostus on the other hand used a Cyril glossary, which was closely related to the Cyril manuscripts AS (Alpers, op. cit. 48 ff.); thus the contacts both with Hesychius and with r are explained.⁷ Latte's statements in the text and in the

³ Latte's words (XXXIX, 35–37 and XL n.) are a very just admonition, which applies also to Latte himself, cf. Erbse I 136 f.

⁴ Approved by H. Lloyd-Jones, *Class. Rev.* 19, 1969, 50 f.

⁵ Neitzel's fragment *35 (231 f.; 317 f.) should be deleted, as the supposed indication of authorship, Ἀπλίων, in the gloss εὐνή of the Etymologicum Genuinum is based on an error by Reitzenstein (*Gesch. d. griech. Etymologica* 103 n. 1). The marginal note α^α in cod. B does not mean Ἀπλίων, but ἀπ(ο)ρία, see K. Alpers, 'Eine byzantinische Enzyklopädie des 9. Jahrhunderts', in: G. Cavallo et al. (edd.), *Scritture, libri e testi nelle aree provinciali di Bisanzio*, vol. I, Spoleto 1991, 266.

⁶ Approved by Lloyd-Jones (n. 4 above), 51. Cf. Bühler 353.

⁷ The Antistoicharion of Vatic. gr. 23 was most recently treated in detail by J. Schneider, *Les Traités orthographiques grecs antiques et byzantins* [*Corpus Christianorum: Lingua Patrum III*]. Turnhout, 1999, 526–572. Schneider shows that the source of the Antistoicharion in r was not the Etymologicum Genuinum (as assumed by Alpers), but in fact the Etymologicum Magnum. Cf. also K. Alpers, 'Die griechischen Orthographien aus Spätantike und byzantinischer Zeit', *BZ* 97, 2004, 1–50 (review article on Schneider, here: 38). Latte's judgement on Theognostus (XVII, 5 f.): "Theognostus, homo stultus et indoctus, pleraque tam foede mutilavit, ut vix agnosci possint", is therefore groundless.

apparatus on readings of *r* are often inaccurate, defective and incorrect;⁸ not infrequently he has cited glosses in *r* which derive from the Etymologicum used there and have nothing to do with Hesychius.⁹

On Proll. XVII, 16 ff.: Homeric paraphrase H. Latte could not produce proof that H used Hesychius; the paraphrase might also have used Diogenian.

On Proll. XVIII, 13 ff.: Arethas. It is not improbable that the manuscript of Hesychius which Arethas¹⁰ used was more complete than the codex Marcianus available to us, as S. Kougéas has plausibly suggested on the basis of Arethas' scholium on Lucian, *Lexiphanes* 21, p. 202. 5 Ράβε: σιληπορδεῖν παρὰ Σώφρονι (fr. 163 K.-A.) τὸ στρηγιᾶν καὶ ἄβρύνεσθαι compared to Hsch. σ 641: σιληπορδεῖν· σιληπορδεῖσαι· στρηγιᾶν, ἄβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν.¹¹

On Proll. XXI, 8 ff.: The codex Cantabr. Univ. Libr. 2626 (Nn III 15) contains not, as Latte states, the commentary of Thomas Magister on Aristophanes, but that of Triclinius: on this see below on Proll. XXIV f.

On Proll. XXI, 19 ff.: Interpolations from Hesychius in the Λέξεις ῥητορικαί (the 5th lexicon in Bekker's *Anecdota*; in Coisl. 345 of the 10th century) = q. It is worth stressing that D. Ruhnken already recognised that q has been massively interpolated from Hesychius.¹² When Latte

⁸ Cf. Bühler 352 (above).

⁹ Alpers (n. 1 above) 40 n. 4. In the present vol. III, Hansen has very rarely cited *r* (cf. his judgement below p. XXXI n. 3 under the heading "Latte").

¹⁰ That the Pausanias scholia (*Pausaniae Graeciae descriptio*, rec. F. Spiro, vol. III, Leipzig 1903, reprint Stuttgart 1959), 218–222, derive from Arethas, has been shown by Spiro: 'Ein Leser des Pausanias', in: *Festschr. Johannes Vahlen*, Berlin 1900, 131–138. A. Diller wrongly tried to dispute it: 'Pausanias in the Middle Ages', *TAPhA* 87, 1956, 87–97, printed again in: D. Harlfinger (ed.), *Griechische Kodikologie und Textüberlieferung*, Darmstadt 1980, 484–500 (here: 494). His arguments are at the decisive points demonstrably false. The parts of the scholia which derive from the Etymologicum Genuinum cannot derive from its manuscript B (Laur. S. Marci 304), as Diller assumes, since the Et. Gen. text which the scholiast used was more complete than B (and also A), as the scholium on Paus. 1. 2. 5 (219. 20f. Spiro) shows: its words παρὰ τὸ ἐλεύθω ἐλεύσω Ἑλευσίς (which are proved to be genuine by the Etymologicum Magnum 329.36) are lacking in B (and A) (cf. R. Reitzenstein, *Hermes* 29, 1894, 233). Further, the Marcianus of Hesychius was not written about 1492 in Florence by Caesar Strategus, as Diller claims; see below n. 24.

¹¹ S. B. Kougéas, 'Ο Καισαρείας Ἀρέθας καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, Athens 1913 (reprint Athens n. d.), 56 n. 8. It is the Hesychius gloss σ 641 which has been used in the Lucian scholium. Certainly another gloss in Hesychius (σ 632 σιλαπορδεῖσαι· ἄβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν) also relates to the same fragment of Sophron, and both glosses derive from Diogenian (Hansen has rightly referred both to the source Diogenian), but only the gloss σ 641 has both the lemma σιληπορδεῖν and the interpretation στρηγιᾶν in common with the scholium. Possibly in σ 641 σιληπορδεῖσαι is to be corrected to σιλαπορδεῖσαι (from the form in the lemma of σ 632). Why Kaibel however (followed by Kassel on Sophron fr. 163 K.-A.) preferred to write out in full σ 632 and not σ 641 beside the Lucian scholium (and to name σ 632 only as a parallel), is not discernible. On the meaning of σιληπορδεῖν see P. Maas, *Kl. Schriften*, Munich 1973, 214–218.

¹² See D. Ruhnken in J. Alberti, *Hesychius* II, Leiden 1766, IV (printed again in M. Schmidt, *Hesychius* IV, XV): "Hoc Lexicon, decimo seculo in membrana scriptum, sive Codicis illius libra-

speaks of “compiler quinti lexic Bekkeriani”, that is somewhat inaccurate: for the compiler of q, who brought together the two parts Bk^{V1} and Bk^{V2}, did not introduce the Hesychius glosses, but the Hesychius interpolations belong to a later stage. G. Wentzel recognised that the compilation Bk^{V1} + Bk^{V2}, still without the Hesychius interpolations, was used by the compiler of the “erweiterte Συναγωγή”.¹³

Addendum after Proll.XXII, 6: A user of Hesychius not known to Latte. A. Kleinlogel has discovered (and kindly allowed to be mentioned here),¹⁴ that in the Thucydides manuscript F (codex Monacensis gr. 430, formerly Augustanus, dated by Kleinlogel to the end of the 10th century; the manuscript was at one time in the possession of Maximus Planudes)¹⁵ numerous glosses are found, foreign to the scholia but integrated into the base layer of the scholia, which obviously derive from a lexicon, and this, as analysis reveals with certainty, was Hesychius, as it is clearly a case of the combination of Diogenian and Cyril glosses, thus Hesychius already interpolated from Cyril. The interpolations must have been already present in one of the predecessors of F. The Hesychius glosses in F have occasionally considerable value for the establishment of the text of Hesychius.

On Proll. XXII, 7 ff. (also XXV, 3 f. and XLVII, 2 f.): Latte’s claim that some manuscripts of the Cyril glossary, especially S (Laurent. plut. 57, 39), have been interpolated from Hesychius, is a serious error; it was controverted by Alpers.¹⁶ A clear indication that Hesychius was interpo-

rius sive alius eo antiquior, passim interpolat Hesychii glossis.” Ruhnken also already recognised that the readings of the interpolations in q are often superior to those of the Marcianus.

¹³ G. Wentzel, ‘Beiträge zur Geschichte der griechischen Lexikographen’, in: *Sitzungsber. d. kgl. preuß. Akad. d. Wiss.* 1895 (printed again in K. Latte–H. Erbse, *Lexica Graeca Minora*, Hildesheim 1965), 484 [= 8].

¹⁴ Cf. also already A. Kleinlogel, ‘Beobachtungen zu den Thukydidescholien I’, *Philologus* 108, 1964, 245 with n. 4.

¹⁵ See S. Kugéas, ‘Zur Geschichte der Münchner Thukydideshandschrift Augustanus F’, *BZ* 16, 1907, 588–609 (here: 608); cf. N.G. Wilson, *Scholars of Byzantium*, London and Baltimore 1983, 235.

¹⁶ Alpers (as n. 1 above), 52 f., approved by Bühler 353: “jedenfalls dürfte die Kyrrillhandschrift S nicht aus Hesych interpoliert sein, wie ebenfalls Alpers, a. O. dargelegt hat und wie ich aus eigener Erfahrung vollauf bestätigen kann: der Zusammenhang mit der Kyrrillhandschrift A ist so groß, daß man nicht die eine Hesych als Vorlage dienen und die andere von Hesych abhängen lassen kann.” That the “Kyrrill-Rezension”, which was “in den Hesych fast vollständig hinein-interpoliert”, “mit A (AS) aufs nächste verwandt war”, was rightly stressed by A. B. Drachmann, *Die Überlieferung des Kyrrillglossars*, København 1936 (*Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, Historisk-filologiske Meddelelser* XXI, 5), 32. That Latte’s assumption was wrong, was already noticed by Ada Adler who in a letter to Drachmann (of September 9, 1931) wrote that she was glad about Drachmann’s observation that late Cyril mss. contain Diogenian rather than borrowings from Hesychius, and that she had always had the impression that Latte’s assumption was precipitate (“Jeg er glad for, at De nu ogsaa tror, at de sene Kyrriller indeholder Diogenian og ikke Laan fra Hesych. Jeg har altid haft Fornemmelsen af, at Lattes antagelse herom var forhastet”).

lated from Cyril (AS), not the other way round, Cyril S (AS) from Hesychius, is provided by the Hesychius gloss μ 2021 μῶδα· ἄλφιτα σίτου. Obviously μῶΔα is an error for μῶΛα, yet the error in Hesychius derives from Cyril and has originated there, as Theognost. gl. 60. 19 (p. 103. 20) Alp. proves, where the gloss (which Latte could not have known) μῶδαί· ἄλφιτα is transmitted. It has already the misreading Λ > Δ, but still stands in the correct alphabetical position between μωκίζω and μῶλος. The interpolator of Hesychius has added the erroneous word in the now “correct” alphabetical position, viz. between Μωαβ and μῶδιξ.¹⁷ That S contains much good material that derives from Diogenian (Latte XXIII, 6ff.) is correct, the same can be stated for Theognostus’ Cyril, which has particularly close contacts with S.¹⁸ It must be mentioned in exculpation of Latte, that he could not have known the new glossary material of Theognostus, which was first published in 1964 after his death.

On Proll. XXIII, 28 and L, 6ff.: The Cyril manuscript p (Paris. gr. 2655).¹⁹ With p it is a case of a Cyril massively interpolated from the lexicon of ‘Zonaras’, as Alpers has shown.²⁰ The “familia π” (i.e. p and Mosqu.) must therefore be used for the Cyril glossary and for Hesychius with the greatest caution and only for those glosses which do not derive from Zon.²¹ A very important parchment manuscript of Cyril, which is possibly the oldest of all extant but nevertheless was noticed neither by

¹⁷ A further example, where an error in S is the prerequisite for the situation in Hesychius, is provided by the gloss ε 3874 ἐξηγημένην, discussed by Latte XXVIII, 19–23.

¹⁸ See Alpers (n. 1 above), 49 f. and 57 f.

¹⁹ On it cf. Drachmann (n. 16 above), 15–17. Drachmann has already observed (17) that the text is “ein stark geänderter Cyrill, mit vielen Zutaten und Auslassungen”.

²⁰ K. Alpers, “‘Zonarae’ Lexicon”, in: *RE X A*, 1972, col. 758–760. The cod. Mosquensis discussed by Latte XXIII, 31 and L, 7 ff. is copied from p. The glosses in Drachmann’s specimens which are printed from p alone, derive almost without exception from Zon. On the other hand that π may also be interpolated from Hesychius, as Latte XXIII, 31 ff. suspects, is highly unlikely (at XXIV, 3 he rightly takes it as possible “ut Hesychius ε π additamenta acceperit”). In general Latte’s suggestions that certain Cyril manuscripts are interpolated from Hesychius are to be treated with the greatest scepticism. On the other hand some manuscripts of Zonaras are interpolated from Cyril, such as Barocc. 95, cf. K. Alpers, ‘Ein Handschriftenfund zum Cyrill-Glossar in der Staats- und Universitätsbibliothek Bremen’, in: *Lexicographica Byzantina (Byzantina Vindobonensia vol. XX)*, Vienna 1991, 12 n. 8. Closely connected with Barocc. 95 is Scorial. y III 8 (= Esc. gr. 331). J. A. Cramer printed extracts from the Barocc. in his *An. Par.* IV, Oxford 1842, 197–201.

²¹ Latte’s arguments for π being interpolated from Hesychius are not valid. 1) The gloss of Mosqu. (cited XXIII, 34) ΑΑΝΔΙΧΑ has nothing to do with the Hesychius gloss α 20 ΑΑΝΑΙΜΑ (the reference “Mosq.” here is to be deleted), but belongs to δ 1181 διάνδιχα. – 2) ΑΝΑΘΕΗΝ α 4297: as the same error stands also in the gloss, probably deriving from Diogenian, in w (α 4297: ἀναθέης) it proves nothing for Latte’s argument. Since the glosses 1) and 2) have been removed from Latte’s proof, and the glosses 3) ΑΖΑΠΙΑ and 4) βαβαχα are not Homeric glosses, Latte’s conclusion becomes untenable (he himself at XXIV, 2 f. ventures a contrary supposition). On Hansen’s restricted use of Latte’s “familia quarta” in the present volume cf. below p. XXXI n. 3 under the heading “Latte”.

Reitzenstein nor by Drachmann or Latte, was first discovered in 1988 by Alpers in Bremen: Bremen Manuskripte c. 11.²²

On Proll. XXIV, 26 ff.: origin and date of the codex Marcianus gr. 622. Here a completely new situation has arisen from the fact that O. L. Smith has made the highly important discovery that the Marcianus was written by the same hand as the codex Holkhamensis gr. 88, which contains the eight plays of Aristophanes in the edition of Demetrius Triclinius.²³ On the basis of the watermarks both manuscripts are dated to about 1430.²⁴ That Triclinius (ca. 1280–1340) used a manuscript of Hesychius, thus a predecessor of the Marcianus, is revealed by a scholium on Aristophanes *Nubes* 540 in the Cambridge manuscript Ct2, University Library MS. 2626 = Nn.III 15, part 2, f. 66^r, where Hesychius is mentioned by name.²⁵ Wilson has shown that the Cantabrigensis contains not, as Latte XXI, 10 supposed, the commentary of Thomas Magister, but that of Triclinius, and that the mention of Hesychius is to be found also in other manuscripts of the Recensio Tricliniana, such as the above-mentioned Holkh. gr. 88 and Vatic. gr. 1294.²⁶ These facts and Wilson's observation,²⁷ "The script, however, shows no sign whatever of Italo-Greek origin", speak distinctly against Latte's supposition, that the Marcianus "ex

²² Alpers (n.20 above), 11–52 (here 11 f. an overview of the work on the Cyril glossary after Drachmann, especially by M. Naoumides). The codex, which was written possibly about 900, perhaps even in the late 9th century in Constantinople (probably in the Studii monastery), belongs in its alphabetically arranged core to Drachmann's family g (in part contacts with AS are also found), but has been extended by massive non-alphabetic additions. That the manuscript was overlooked by Reitzenstein, Drachmann and Latte is the more surprising in that M. Schmidt mentions it in the 4th volume of his edition of Hesychius (Halle 1862), XLVI and on 361–364 printed extracts from it.

²³ O. L. Smith, *Maia* 27, 1975, 205. One can easily be convinced that Smith's identification is obvious, if one compares the specimen from the Marcianus of Hesychius which is to be found in Erbse II after 72, with those from the Holkhamensis of Aristophanes which were published by N. G. Wilson, *Mediaeval Greek Bookhands*, Cambridge/Mass. 1972, plate 73 (cf. the commentary on it in the text section 33) and by id. in *Scholia in Aristophanem*, Pars I, Fasc.IB: *Scholia in Aristophanis Acharnenses*, Groningen 1975, frontispiece. A description of the Holkhamensis is given by Wilson, *Class. Quart.* 56 (n.s. 12), 1962, 32–47. On Triclinius and the Holkham. cf. also Wilson (n. 15 above), 252.

²⁴ N. G. Wilson, 'On the Transmission of the Greek Lexica', *GRBS* 23, 1982, 369–373 (here: 'The Transmission of Hesychius', 372 f.). In *Mediaeval Greek Bookhands* (n. 23 above), commentary 33 he called it "c. 1400–1430". Hence the claim of A. Diller, mentioned in n. 10, that the Marcianus of Hesychius was written about 1492 in Florence by Caesar Strategus, is rendered groundless.

²⁵ Schol. Thom.–Triclin. ad Aristoph., *Nubes* 540 d (*Scholia in Aristophanem* Pars I, Fasc. 3, 2, p. 85 Koster) τρία ἦσαν εἶδη ὀρχήσεως, ὥς καὶ Ἡρόδοτος ὁ Ἰλουστρίος φησιν· ἐμμέλεια μὲν τραγική, οἰκκινίς σατυρικὴ, κόρδαξ δὲ κωμική, ἥτις αἰσχρῶς κινεῖ τὴν ὀσφύν. Cf. Hsch. σ 618 and ε 2367, as well as κ 3592. Triclinius has here wrongly ascribed to the lexicographer Hesychius of Alexandria the epithet Ἰλουστρίος, which belongs to the historian Hesychius of Miletus (cf. e.g. Photius, *Bibliotheca* 69, p. 34 a 38).

²⁶ Wilson (n. 24 above), 373.

²⁷ Wilson (n. 24 above), 373.

Italia meridionali apportatus esse videtur." Since, as Wilson states, the activity of Triclinius is limited to Thessalonica and Constantinople,²⁸ the Hesychius used by him must have originated in the capital, where indeed a codex is attested for the early 10th century by Arethas.²⁹

On Proll. XXX, 8 ff.: Latte's statements on the readings in Vatic. gr. 23 (r) and in Theognostus are incorrect. Hesychius and r have a serious and decisive conjunctive error against Theognostus: in Hsch. ζ 179 (from Diogenian) the tradition is ζοφοδεορκίας σκοτόδειπνος, λαθροφάγος, in r (fol. 24^r, line 5 f.) ζοφοδεορκίας ὁ σκοτοδείπνος (sic) καὶ λαθροφάγος. Theognostus is free from this error,³⁰ in him it reads (Cramer, *An. Ox.* II 20. 10): ζοφοδορπίας λαθροφάγος.

On Proll. XXXI n. 1: strict alphabetical order. Latte writes that he knows of no alphabetisation going beyond three- or four-letter order "ante Photii aetatem". Ll. W. Daly has corrected³¹ this statement and referred to examples of complete alphabetisation before Hesychius, e.g. in Pliny, Galen (in his lexicon to Hippocrates) and in Stephanus of Byzantium.

On Proll. XXXVIII ff. Latte's editorial principles. A difficult problem is raised by Latte's deletions, to which to a great extent the so-called "doublets" and "double glosses" belong; these he placed in square brackets ([...]) and thus deleted them. Hansen, in continuing Latte's edition, has for reasons of consistency mostly adhered to Latte's practice in the present volume. For the remainder of the edition, the following considerations should be taken into account. Words are correctly athetised, which have clearly been moved to a false position, often in such a manner that it cannot be stated where they originally belonged.³² A dif-

²⁸ Wilson (n. 24 above), 372: "His operations are not known to have extended beyond Salonica and the capital."

²⁹ That an Onomasticum Sacrum, which is transmitted in the Italo-Greek miscellany codex Vatic. gr. 1456 (probably end of the 10th century), belongs to the interpolations in Hesychius, does not prove that the interpolating must have taken place in South Italy, since the Onomasticum certainly does not originate from the writer of the Vaticanus. A copy of the Vaticanus is the codex Bodleianus Auct. T. II. 11, discussed by Latte XLVIII, 20 ff. An exact description of the very varied content of the Vatic. and the Bodl. is given in the Hamburg dissertation of Kleoniki Pavlidou, *Ein frühbyzantinisches Bibelglossar*. Λέξεις ἀποστολικαὶ τοῦ κυρίου μου τοῦ ἁγίου Παύλου (Hamburg 2002, to appear shortly in the series *Serta Graeca*) as no. 68 (Vatic.) and 39 (Bodl.). Dr Pavlidou's investigation has confirmed Mercati's claim that the Bodl. is a copy of the Vatic., and particularly that 39 quires of the original Vatic. (ιε' to νγ', i.e. folios 110–420) are lost (cf. also Latte II, 18).

³⁰ Cf. Alpers (n. 1 above), 37, and (n. 7 above), 39. On the different forms ζοφοδορπίδας / ζοφοδορπίας cf. Lobel–Page on Alcaeus, fr. 429.

³¹ Lloyd W. Daly, *Contributions to a History of Alphabetization in Antiquity and the Middle Ages*, Brussels 1967 (*Collection Latomus* vol. XC), 67 (cf. on Daly the review by K. Alpers, *Gnomon* 47, 1975, 113–117).

³² Such a case is e.g. the gloss ι 918: ἴση μοῖρα ἀγαθὴ μερίζ. [καὶ κύριον ὄνομα, ἡ τοῦ Ἥλιου γυνή].

ferent situation is presented by “doublets”, of which the one is nothing other than a seemingly gross corruption of a second.³³ Here the use of deletion brackets is methodologically questionable, and Latte himself in such cases often inserted a † instead of brackets.³⁴ Most of these cases are found in Hesychius glosses which derive from Cyril and were already corrupt there. Latte’s references with “v.l. gl. xyz” indicate normally similar and related glosses, but virtually never identical ones; thus the correct form which is to be deduced from the corruption †ισιγέον mentioned in n. 33, εἰσιτέον, is not found in Hesychius. The original gloss εἰσιτέον which is to be deduced is however very interesting, as this form is extraordinarily rarely attested³⁵ and is found elsewhere in no Greek lexicon. The Cyril lexicon’s sources were unalphabetised “word lists” to various authors, which followed the respective texts (among them in particular elementary glossaries on Homer and Euripides). It followed from that, that the same word, which occurred several times in the glossed text, was also explained several times in the respective grammatical form. When several such “word lists” were brought together in one lexicon and alphabetised in accordance with a three-letter ordering system, the double or multiple glosses thereby created were retained in place (as one can easily see in the specimens edited by Drachmann), and miswritten and especially itacistically corrupted lemmata were positioned according to their actual spelling. It is necessary to mark these corruptions with † and to refer in the apparatus to the correct original form; it is however methodologically not allowed to delete them as “interpolations”; for then one is deleting an (ostensible) interpolation in an interpolation, and it would be required to athetise all Cyril glosses as interpolations. The user of Latte’s Hesychius volumes must certainly not ignore these bracketed and athetised glosses as worthless additions, but must himself critically examine the individual case. But Latte’s scalpel, on the pretext of setting aside ostensible doublets, has quite often cut into valuable sound flesh. An example of this. In the two consecutive Diogenian glosses ε 2307: ἔμβολα· Εὐριπίδης Παλαμήδῃ (fr. 590) καὶ Σκίρωνι (fr. 681) ἔμβολα. τὸ δὲ πολὺ ἄρρενικῶς λέγουσι τοὺς ἐμβόλους and ε 2308: ἔμβολον· Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 334 K.–A.) τὸ αἰδοῖον. [ἄρρενικῶς δὲ φασὶ τὸν τῆς νεῶς ἔμβολον, τὸ χάλκωμα, τὸ περιτιθέμενον

³³ An example of these “ghost words” (Erbse II, 72): gl. ι 931 *†ισιγέον· πορευτέον] A, on which Latte says in the apparatus: “h. e. ιτεον”. More correct would have been (as Meineke already saw, cf. Schmidt’s apparatus) εἰσιτέον. A somewhat different example is the above-mentioned gloss μ 2021 †μῶδα, which equally ought not to have been deleted.

³⁴ That he acted very inconsistently in this was noted by Erbse II 72.

³⁵ On the CD-ROM (Version E) of the Thes. Ling. Graec. in Irvine there are only a fragment of Menander (*Citharista* 63, p. 63 Sandbach) and three passages in Iamblichus (*vita Pythag.* 23. 105 and *Protrept.* p. 106. 21 and p. 109. 10 Pistelli).

κατὰ τὴν προῶραν. καὶ ἔμβολον τοῦ θυρίου] the words placed in brackets are deleted with the explanation “incl. altera forma gl. 2307”. But there is not even the semblance of a justification for throwing out the valuable and inoffensive passage, which in addition is only very vaguely connected with the gloss ε 2307. The condemned wording was certainly found already in Diogenian, as the (shortened) Diogenian gloss in the lexicon of Photius ε 702 proves: ἔμβολος· τὸ αἰδοῖον. ἀρρενικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὸν τῆς νεῶς, σπάνιον δὲ οὐδετέρως.³⁶

On Proll. XLII, 35: The λέξις κωμική in Pap. Oxy. 1801. An important treatment and new edition was provided by W. Luppe, ‘Das Komiker-glossar Pap. Oxy. 1801’, *Philologus* 111, 1967, 86–109, the text is also edited by C. Austin, *Comicorum Graecorum Fragmenta in Papyris Reperta*, Berlin and New York 1973, no. 343 (340–344). M. Naoumides came out in favour of Theon’s authorship, discussed by Latte: “O P. Oxy. 1801 καὶ ὁ Θέων”, in: Χάρις Βουρβέρη, Athens 1964, 329–335. A further comic glossary preserved on papyrus (P. Sorb. 2243), which Latte could not have known and which likewise is closely related to Hesychius, was published in 1966; the text is now in Austin, op. cit. no. 342 (339f.).

On Proll. XLIV, 16: End of direct knowledge of Diogenian. Erbse I 133, has put forward for discussion the possibility that Eustathius too belongs among the users of Diogenian, and adduces some passages which make this suggestion probable.

On Proll. XLIV, 31: According to information from A. Kleinlogel, there is something to be said for the idea that in a part of the Thucydides scholia (in the so-called Corpus Φ) Diogenian could also have been used.

On Proll. XLVIII, 20: On the codex Bodl. auct. T. II.11 see above n. 29.

On Proll. L, 6 ff.: see above on Proll. XXIII, 28.

Klaus Alpers

³⁶ Ultimately the two Diogenian glosses must go back to two of his (probably indirect) sources: the tragic gloss ε 2307 to the Τραγικὴ Λέξις of Didymus, the comic gloss ε 2308 to his Κωμικὴ Λέξις.

Abbreviations

Manuscript of Hesychius

H	=	codex unicus of Hesychius, Marcianus Gr. 622 (c. 1430), see Alpers above p. xx
H ^{ac}	=	H, ante correctorem
H ^c	=	H, corrector
α(?)	=	H, uncertain letters

Manuscripts of Cyril and Σ

K or *	=	Cyrilli glossarium, ed. A. B. Drachmann (unpublished). For details of the (families of) manuscripts see Latte's prol. xlv–li and A. B. Drachmann, <i>Die Überlieferung des Cyrillglossars</i> , Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, historisk-filologiske Meddelelser 21, 5, København 1936 ¹
vg	=	two families of Cyril manuscripts, see K or * with note 1
A	=	Vallicellianus E 11 (early 10th century), see Latte's prol. p. xlvi; Alpers on cod. Brem. p. 31; above K or * with note 1
Brem.	=	Bremensis, ms. c. 11 (late 9th century); see Alpers, <i>Byzantina Vindobonensia</i> 20 (<i>Lexicographica Byzantina</i>), Wien 1991, 1–52; Schm. vol. 4, 2 p. xlvi; Alb. vol. 1 pp. xxxiv–v; excerpts Schm. vol. 4, 1 pp. 361–4 and passim; Biel ap. Alb. passim
Z	=	Madrid, Bibl. Univ., Z–22 no. 116 (10th/11th century); see M. Naoumides, <i>GRBS</i> 9, 1968, 267–90
Σ	=	Συναγωγή λέξεων χρησίμων, ed. I. C. Cunningham, <i>SGLG</i> 10, Berlin–New York 2003 ²

¹ References in the text may be exemplified from the gloss 'παγετῶ· ψύχει vg⁵A¹³'. The letters 'vgA' refer to manuscripts or families of manuscripts. The numbers refer to the numbering of the gloss in Drachmann's edition; in the above example, the gloss occurs in section ΠΑΓ as number 5 (with reference to families v and g) and 13 (with reference to ms. A). If a gloss is found in a section that does not correspond to the first three letters of the lemma, the section heading is added explicitly (e.g. 'παπαλόεντος' ... A^{πεπ47}). References in round brackets indicate a different case etc. of an otherwise identical or similar gloss, whereas those in square brackets have less immediate similarity.

My text follows Latte in placing an asterisk * in front (or occasionally in the middle) of an entry to indicate the same as the K used in the apparatus. It should be specially noted that Schm. has a completely different use of the asterisk, namely to precede glosses that are found *extra ordinem* (including many that are only one place adrift) as well as some Homeric, Euripidean, and biblical glosses that do comply with the alphabetical order (Schm. vol. 4, 2 p. xxxix); and that the old editions (including Alberti) use the asterisk to reproduce Musurus' *crux* (which draws attention to a corruption, often consisting of the loss of one or more words).

² Cunningham made the relevant parts of Σ (with definitive numbering) available to me in December 1990. The edition is based upon four manuscripts A (Paris, Bibl. Nat., Coisl. Gr. 347), B (Paris, Bibl. Nat., Coisl. Gr. 345, edited by L. Bachmann, *Anecdota Graeca* 1, Leipzig 1828; the letter α was also edited by I. Bekker, *Anecdota Graeca* 1, Berlin 1814, 319–476), C (Cracow, Bibl. Jagiellońska, inv. no. 2626), D (Paris, Bibl. Nat., Suppl. Gr. 1243 I) plus Su and Ph plus other material less frequently cited.

Other Manuscripts

- q = quintum lexicon Bekkeri (Λέξις ἡτοιμαία), Paris, Bibl. Nat. Coisl. Gr. 345 (10th century), *Anecdota Graeca*, ed. I. Bekker, I, Berlin 1814, 197–318, interpolated from Hesychius, see Latte's prol. p. xxi and Alpers above p. xviif.
- r = Antistoecharium Vat. Gr. 23 (14th century), interpolated from Hesychius, see Latte's prol. xvi and Alpers above p. xvi n. 7, p. xvii n. 9 and p. xxi; see also below p. xxxi n. 3
- b = cod. Bodl. auct. T II 11 (14th century), see Latte's prol. p. xlviii and Alpers above p. xxi n. 29

General Abbreviations

- add. = addidit
- cf. = confer
- cft. = confert, conferunt
- coll. = collato, -a, -is
- contin. = continuat
- corr. = correxit
- corrupt. = corruptum, -o, -is
- del. = delevit, -erunt
- dittogr. = dittographia
- expl. = explicatio, -onem, -onis, -one; explicavit
- ft. = fortasse
- gl. = a gloss from the same letter, unless a different letter is given
- h.e. = hoc est
- l. = legendum
- lac. = lacuna, -am
- l.c. = loco citato
- l.l. = loco laudato
- om. = omisit, -erunt
- rubr. = rubricator
- v.l. = varia lectio
- ┌ ┐ = beginning (or end) of words covered by the following references to Cyril, see Latte's prol. p. xxxvii

Marginal Notes

- Ap.S. = Apollonius Sophista
- Att. = Atticistae
- D = Diogenianus
- Eur. = Euripides, paraphrase and scholia vulgata
- Greg. Naz. = Gregorius Nazianzenus
- Hom. = Homer, scholia vulgata and paraphrase
- K = glossa(e) Cyrilliana(e); see *Manuscripts of Cyril and Σ* above
- LXX = Veteris Testamenti versio Graeca
- N.T. = Novum Testamentum
- On.Sacr. = Onomastica sacra
- Prov. = Proverbiorum syllogae

Sources and Parallels

- Ael. Dion. = Aelii Dionysii et Pausaniae atticistarum fragmenta, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 93–151
- Ammon. = Ammonii qui dicitur liber de adfinium vocabulorum differentia, ed. K. Nickau, Leipzig 1965
- anon. in Arist. = anonymi in Aristotelis sophisticos elenchos paraphrasis, ed. M. Hayduck, Commentaria in Aristotelem Graeca 23, 4, Berlin 1884, 1–68
- An.Ox. = Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1835–7
- An.Par. = Anecdota Graeca e codicibus manuscriptis bibliothecae Regiae Parisiensis, ed. J. A. Cramer, 1–4, Oxford 1839–41
- Antiatt. = Antiatticista, ed. I. Bekker, Anecdota Graeca 1, Leipzig 1828, 75–116
- Apio = Apions Γλώσσαι Ὀμηρικαί, ed. S. Neitzel, SGLG 3, Berlin–New York 1977, 212–300
- Ap. S. = Apollonii Sophistae Lexicon Homericum, ed. I. Bekker, Berlin 1833
- Ar.Byz. = Aristophanis Byzantii Fragmenta, ed. W. J. Slater, SGLG 6, Berlin–New York 1986
- Arcad. = Ἀρχαδίου Περί τόνων, ed. E. H. Barker, Leipzig 1820 = Ἐπιτομή τῆς καθολικῆς προσφῆδίας Ἡρωδιανοῦ, ed. M. Schmidt, Jena 1860 (with Barker's page numbers repeated in the margin)
- Choerob. = Choeroboscus, Ὁρθογραφία, ed. J. A. Cramer, An.Ox. 2, 1835, 167–281
- Choerob. in Theodos. = Choeroboscus, Prolegomena in Theodosii canones, ed. A. Hilgard, Grammatici Graeci, 4, 1–2, Leipzig 1904
- Didym. = Didymi fragmenta, coll. M. Schmidt, Leipzig 1854
- Diosc. mat. med. = Dioscorides, De materia medica, ed. M. Wellmann, 1–3, Berlin 1906–14
- E. Gen. = Etymologicum Genuinum, preserved in mss. A (Vaticanus Gr. 1818, 10th century, unpublished; concerning extracts and readings, see Cunningham's edn. of Σ p. 22 note 29) and B (Laurentianus S. Marci 304, 10th century; full collation with Gaisford's EM published by Miller Mél. 1–318). See K. Alpers, Bericht über Stand und Methode der Ausgabe des Etymologicum Genuinum. (Mit einer Ausgabe des Buchstaben Α), Det Kgl. Danske Videnskabernes Selskab, historisk-filologiske Meddelelser 44, 3, København 1969
- E. Gud. = Etymologicum Graecae Linguae Gudianum, ed. F. G. Sturz, Leipzig 1818
- EM = Etymologicum Magnum, ed. T. Gaisford, Oxford 1848
- Ep.Hom. = Epimerismi Homerici, ed. J. A. Cramer, An. Ox. 1, 1835, 1–451
- Erot. = Erotiani Vocum Hippocraticarum collectio, ed. E. Nachmanson, Göteborg and Uppsala 1918
- Eust. Il. = Eustathii Commentarii ad Homeri Iliadem, ed. M. van der Valk, 1–4, Leiden 1971–87
- Eust. Od. = Eustathii Commentarii ad Homeri Odysseam, ed. G. Stallbaum, 1–2, Leipzig 1825–6
- Galen. lex. = Galenus, Linguarum seu dictionum exoletarum Hippocratis explicatio, Galeni opera omnia, ed. C. G. Kühn, 19, Leipzig 1830, 62–157
- gl. Eur. = glossae in Euripidem, in: Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1897–91, passim
- gl. Ezech.; gl. Iob; gl. Prov.; gl. Sir. = glossae ineditae in Ezechiel; Iob; Proverbia; Siraciden (see Latte's prol. p. xlv note 3)

- gl. Hdt. = Ἡροδότου λέξεις, in: Herodotus, ed. H. Stein, 2, Berlin 1871, 443–482 = Lex.Gr.min. 191–230
- gl. Lat. = Glossaria Latina, 1–5, edd. W.-M. Lindsay et al., Paris 1926–31
- gl. N.T. = Glossarium Graecum in sacros novi foederis libros, ed. J. Alberti, Leiden 1735
- gl. Oct. = Λέξεις τῆς Ὀκτατεύχου, ed. J. Benediktsson, Classica et Mediaevalia 1, 1938, 243–80
- gl. Psalm. = Glossae in Psalmos, ed. I. C. G. Ernesti, in: Glossae sacrae Hesychii, Leipzig 1785, 199–306
- Greg. Cor. = Gregorii Corinthii et al. De Graecae linguae dialectis, rec. et cum notis G. Koenii et al. ed. G. H. Schaefer, Leipzig 1811
- Harp. = Harpocratonis lexicon in decem oratores Atticos, ed. G. Dindorf, Oxford 1853 (K. = ed. J. J. Keaney, Amsterdam 1991, without the epitome)
- Heliod. = The Fragments of Heliodorus Homericus, ed. A. R. Dyck, HSCP 95, 1993, 1–64
- Hdn. = Herodiani Technici reliquiae, ed. A. Lentz, 1–2 in 3 vols., Leipzig 1867–70 [apart from the two following items, this compilation should be treated with the utmost caution; cf. H. W. Chandler, Greek Accentuation, 2nd edn., Oxford 1881, p. xx]; lect. sol. (Π μονήρους λέξεως), ed. Lentz, l.c. 2, 908–52; Π διχρ(όνων), ed. Lentz, l.c. 2, 7–20; ἐπιμερισμοί (epim. = partitiones), ed. J. F. Boissonade, London 1819; Π τῶν ζητουμένων κατὰ πάσης κλίσεως ὀνόματος (ἤμαρτ. λέξ.), ed. J. A. Cramer, An.Ox. 3, 1836, 246–62; Le Philétæros attribué à Hérodien, ed. A. Dain, Paris 1954; see also above under Arcad.
- Ioh. Alex. = Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως Τονικά παραγγέλματα, ed. G. Dindorf, Leipzig 1825
- De accent.
- Ioh. Mal. = Ioannis Malalae chronographia, ed. L. Dindorf, Bonn 1831
- chronogr.
- Lex.Cantabr. = Lexicon Cantabrigiense, in: Ph, edd. R. Porson and P. P. Dobree 663–77 = E. O. Houtsma, diss. Leiden 1870 (Lex.Gr.Min. 61–139)
- Lex.Gr.min. = Lexica Graeca Minora, edd. K. Latte and H. Erbse, Hildesheim 1965
- Moer. = Moeris, Ἀττικιστής, ed. I. Bekker, Harpocraton et Moeris, Berlin 1833, 187–213 (H. = ed. D. U. Hansen, SGLG 9, Berlin–New York 1998)
- Miller Mél. = E. Miller, Mélanges de littérature grecque, Paris 1866
- Paus. = Pausanias Atticista, ed. H. Erbse, Untersuchungen zu den attizistischen Lexika, Berlin 1950, 152–221
- Ph = Photii Lexicon, edd. R. Porson and P. P. Dobree, Cambridge 1822
- Phryn. ecl. = Die Ekloge des Phrynichus, ed. E. Fischer, SGLG 1, Berlin–New York 1974
- Phryn. praep.soph. = Phrynichi Praeparatio sophistica, ed. I. de Borries, Leipzig 1911
- Poll. = Pollucis Onomasticon, ed. E. Bethe, 1–3, Leipzig 1900–37
- Prov.Bodl. = Proverbia e cod. Bodleiano, ed. T. Gaisford, Paroemiographi Graeci, Oxford 1836, 1–120
- Schol. (unspecif.) = Scholia Didymi in Homerum, viz. in Iliadem ed. J. Lascaris, Roma 1517 and in Odysseam, ed. F. Asolani, Venezia 1528; both reprinted by J. Barnes in: Ὀμήρου Ἰλιάς, Homeri Ilias and Ὀμήρου Ὀδυσσεΐα. Homeri Odyssea, 1–2, Cambridge 1711
- Schol. AbT = Scholia Graeca in Iliadem (Scholia vetera), ed. H. Erbse, 1–7, Berlin–New York 1969–88
- Schol. BEPQSV = Scholia in Odysseam, ed. G. Dindorf, Oxford 1855

- Schol. Ael. n.an. = Scholia in Aeliani De natura animalium, in: E. A. De Stefani, Scholia codicis Laurentiani LXXXVI, 7 in Aeliani Hist. Animal., SIFC 7, 1899, 414; E. A. De Stefani, Palamedis grammatici fragmentum, SIFC 10, 1902, 40
- Schol. Aesch. = Scholia in Aeschylum, ed. O. L. Smith, I and II 2, Leipzig 1976 and 1982; Scholia in Persas, ed. O. Dähnhardt, Leipzig 1894; Scholia in Prometheus vinctum, ed. C. J. Herington, Leiden 1972
- Schol. Aeschin. = Scholia in Aeschinem, ed. M. R. Dilts, Stuttgart–Leipzig 1992
- Schol. Ap.Rh. = Scholia in Apollonium Rhodium vetera, ed. C. Wendel, Berlin 1935
- Schol. Ar. = Scholia in Aristophanem, ed. F. Dübner, Paris 1842; edd. W. J. W. Koster et al., Groningen 1960–
- Schol. Arat. = Scholia in Aratum, ed. J. Martin, Stuttgart 1974
- Schol. Callim. = Scholia in Callimachi hymnos, in: R. Pfeiffer, Callimachus, 2, Oxford 1953, 41–79
- Schol. Clem. Al. = Scholia in Clementem Alexandrinum, in: Clemens Alexandrinus, edd. O. Stählin and U. Treu, 1, 3rd edn., Die griechischen christlichen Schriftsteller 12, Berlin 1972, 295–340
- Schol. Dion.perieget. = Scholia in Dionysium periegetam, in: Geographi Graeci minores, ed. K. Müller, 2, Paris 1861, 427–57
- Schol. et gl.Eur. = Scholia in Euripidem, ed. E. Schwartz, 1–2, Berlin 1887–91
- Schol. Hes.op. = Scholia vetera in Hesiodi opera et dies, ed. A. Pertusi, Milano 1955
- Schol. Hes.th. = Scholia vetera in Hesiodi theogoniam, ed. L. di Gregorio, Milano 1975
- Schol. Luc. = Scholia in Lucianum, ed. H. Rabe, Leipzig 1906
- Schol. et paraphr.Lycophr. = Scholia et paraphrases in Lycophronem, in: Lycophronis Alexandra, ed. E. Scheer, Berlin 1881–1908
- Schol. Nic.al. = Scholia in Nicandri Alexipharmaca, ed. M. Geymonat, Milano 1974
- Schol. Nic.ther. = Scholia in Nicandri Theriaca, ed. A. Crugnola, Milano 1951
- Schol. Opp. = Scholia in Oppianum, ed. U. C. Bussemaker, in: Scholia in Theocritum, ed. F. Dübner, Paris 1849, 243–364
- Schol. Paus. = Scholia in Pausaniam, ed. F. Spiro in his edition, 3, Leipzig 1903, 218–22
- Schol. Pind. = Scholia vetera in Pindari carmina, ed. A. B. Drachmann, 1–3, Leipzig 1903–27
- Schol. Plat. = Scholia Platonica, ed. G. C. Greene, Haverford 1938
- Schol. Soph. = Scholia in Sophoclis tragoedias vetera, ed. P. N. Papageorgiou, Leipzig 1888
- Schol. Theocr. = Scholia in Theocritum vetera, ed. C. Wendel, Leipzig 1914
- Schol. Thuc. = Scholia in Thucydidem ed. C. Hude, Leipzig 1927
- Schol. Xen. = Scholia in Xenophontis Anabasin, in: expeditio Cyri, ed. L. Dindorf, 2nd edn., Oxford 1855, 381–96
- St.Byz. = Stephani Byzantii Ethnicorum quae supersunt, ed. A. Meineke, Berlin 1849
- Su = Suidas (= Suda), Lexicon, ed. A. Adler, 1–5, Berlin 1928–38
- Suet. convic. = Suetonius, De conviciis. Π βλασφημιών, in: Περί βλασφημιών. Περί παιδιών, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 48–63 [Miller Mél. 413–26]
- Suet. lud. = Suetonius, De ludis. Περί τῶν παρ’ Ἑλλήσι παιδιῶν, in: Περί βλασφημιών. Περί παιδιών, ed. J. Taillardat, Paris 1967, 64–73 [Miller Mél. 435–6]
- Theogn. = Theognostus, Π ὁρθογραφίας, can. 1¹–84¹⁰, ed. K. Alpers, diss. Hamburg 1964, 68–115; can. 1¹–46¹⁰ and can. 87 (beginning missing)–1003, ed. J. A. Cramer, An.Ox. 2, 1835, 1–165

Tim. lex.	=	Timaei Sophistae Lexicon vocum Platoniarum, ed. D. Ruhnken, 2nd edn., Leipzig 1828
Zenob. Ath.	=	Zenobius Athous, ed Miller Mél. 349–84
Zenob. vulg.	=	Zenobius vulgatus, edd. E. L. a Leutsch et F. G. Schneidewin, CPG 1, 1–175
Zonar.	=	Ioannis Zonarae Lexicon, ed. J. A. H. Tittmann, Leipzig 1808

Names and Publications

Ahr. Dial.	=	H. L. Ahrens, De Graecae linguae dialectis, 1–2, Göttingen 1839–1843
Alb.	=	J. Alberti, in his edition of Hesychius, 1–2, Leiden 1746–66
Ald.	=	editio Aldina, Venezia 1514; see Mus.
Baun. 1911	=	J. Baunack, Philologus 70, 1911, 353–96. 449–91
Baun. 1914–16	=	J. Baunack, Philologus 73, 1914–16, 19–60. 180–236
Bourguet Dial.Lac.	=	É. Bourguet, Le dialecte laconien, Paris 1927
CEG	=	Carmina epigraphica Graeca, ed. P. A. Hansen, 1–2, Texte und Kommentare 12 & 15, Berlin–New York 1983–89
CGF	=	Comicorum Graecorum fragmenta, 1, 1, ed. G. Kaibel, Berlin 1899; 2nd edn. with addenda (by K. Latte) 1958
Cob. Coll. crit.	=	C. G. Cobet, Collectanea critica, Leiden 1878
Cob. Nov. lect.	=	C. G. Cobet, Novae lectiones, Leiden 1858
Cob. Var. lect.	=	C. G. Cobet, Variae lectiones, 2nd edn., Leiden 1873
Cor.	=	A. Coraës, Opera posthuma (= Α. Κοραή τὰ μετὰ θάνατον εὐρεθέντα), 7, Athenai 1889
CPG	=	Corpus paroemiographorum Graecorum, edd. E. L. a Leutsch et F. G. Schneidewin, 1–2, Göttingen 1839–51
D. I.	=	Sammlung der griechischen Dialekt-Inschriften, edd. H. Collitz and F. Bechtel, 1–4, Göttingen 1884–1915
Dind., G.	=	G. Dindorf, entries and additions in the third edition of H. Stephanus' Thesaurus Graecae Linguae, 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65
Dind., L.	=	L. Dindorf, entries and additions in the third edition of H. Stephanus' Thesaurus Graecae Linguae, 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65
Ditt. Or.Gr.	=	W. [sic] Dittenberger, Orientis Graeci inscriptiones selectae, 1–2, Leipzig 1903–05
Ditt. Syll.	=	G. Dittenberger, Sylloge inscriptionum Graecarum, 3rd edn., Leipzig 1915–24
Drachmann	=	A. B. Drachmann, notes in the margin of his unpublished edition of Cyril; see above <i>Manuscripts of Cyril and Σ</i> , K or *
Ducang.	=	C. du Fresne du Cange, Glossarium ad scriptores mediæ & infimæ Græcitatæ, 1–2, Lyon 1688
Ebeling	=	H. Ebeling, Lexicon Homericum, Leipzig 1880–85
ed. 1520	=	editio Hesychii Florentina
ed. 1521	=	editio Hesychii Hagenoensis
Ernesti	=	I. C. G. Ernesti, Glossæ sacrae Hesychii, Leipzig 1785
FCG	=	Fragmenta comicorum Graecorum, ed. A. Meineke, 1–5 in 7 vols., Berlin 1839–57
FGE	=	Further Greek Epigrams, ed. D. L. Page, Cambridge 1981
FGrHist	=	Die Fragmente der griechischen Historiker, ed. F. Jacoby, Berlin or Leiden 1923–
FHG	=	Fragmenta historicorum Graecorum, edd. C. and T. Mueller, 1–5, Paris 1841–73

Frisk	= H. Frisk, <i>Griechisches etymologisches Wörterbuch</i> , 1–3, Indogermanische Bibliothek, II. Reihe, Heidelberg 1960–72
GVI	= <i>Griechische Vers-Inschriften</i> , ed. W. Peek, 1, Berlin 1955
Hoffm. Maked.	= O. Hoffmann, <i>Die Makedonen</i> , Göttingen 1906
K.–A.	(after a fragment number:) see PCG
Lampe	= G. W. H. Lampe, <i>A Patristic Greek Lexicon</i> , Oxford 1961
Latte	= Manuscript readings added by Kurt Latte in his set of Schm. They have been used as an important supplement and corrective to my own readings and to those of Schow, in a manuscript that is sometimes very difficult to read because of Musurus' alterations ³
Lob. Aglaoph.	= C. A. Lobeck, <i>Aglaophamus</i> , Königsberg 1829
Lob. El.	= C. A. Lobeck, <i>Pathologiae Graeci sermonis elementa</i> , 1–2, Königsberg 1853–62
Lob. Paral.	= C. A. Lobeck, <i>Paralipomena grammaticae Graecae</i> , Leipzig 1837
Lob. Phryn.	= C. A. Lobeck, in his edition of Phrynichus' <i>Ἑκλογία</i> , Leipzig 1820
Lob. Prol.	= C. A. Lobeck, <i>Pathologiae sermonis Graeci prolegomena</i> , Leipzig 1843
Lob. Rhem.	= C. A. Lobeck, <i>Ῥηματικόν</i> , Königsberg 1846
LSJ	= H. G. Liddell and R. Scott, <i>A Greek-English Lexicon</i> , new (9th) edn. by H. Stuart Jones, Oxford 1925–40, with Revised Supplement (3rd edn.) by P. G. W. Glare, Oxford 1996
Mein. Anal. Alex.	= A. Meineke, <i>Analecta Alexandrina</i> , Berlin 1843
Mein. 1857	= A. Meineke, <i>Philologus</i> 12, 1857, 602–33
Mein. 1858	= A. Meineke, <i>Philologus</i> 13, 1858, 508–64. 616–17
Mus.	= M. Musurus, corrections and alterations written in the only surviving manuscript ('H') of Hesychius, which was used by Musurus for the printing of the editio princeps (the Aldine edition, Venezia 1514) ⁴ see above <i>Manuscripts of Cyril and Σ, K or *</i>
Naoum.	
PCG	= <i>Poetae comici Graeci</i> , edd. R. Kassel and C. Austin, Berlin-New York 1983–
Pears.	= J. Pearson, <i>Adversaria Hesychiana</i> , Oxford 1844
PMG	= <i>Poetae melici Graeci</i> , ed. D. L. Page, Oxford 1962
PMGF	= <i>Poetarum melicorum Graecorum fragmenta</i> , ed. M. Davies, 1, Oxford 1991
Preger	= T. Preger, <i>Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae</i> , Leipzig 1891
Schm.	= M. Schmidt, in his edition of Hesychius, 1–5, Jena 1858–68 ⁵

³ Latte's set also contains some conjectures (two are found in my text, another ten or so in my apparatus) and the occasional reference to Theogn., Prov. Bodl., Greg. Naz., etc. There are fairly comprehensive references to the antistoecharium ρ (Latte's prol. pp. xvi. lii). I do not share Latte's enthusiasm for this manuscript in the context of editing Hesychius, and have made very little use of it. I have also largely ignored Latte's 'familia quarta' of Cyril, as well as various other manuscripts also listed by Latte on p. lii (both the 'familia quarta' and the other manuscripts are excerpted erratically and mainly in the earlier sections of π - σ). All of these would have added very little of use for Hesychius.

⁴ Those of Musurus' alterations that first appear in the Aldine, are indicated with 'Ald.' rather than 'Mus.'.

⁵ His ed. min., Jena 1864 (2nd edn. 1867), although used by e.g. Wilamowitz as his *Handexemplar* for making emendations (cf. Latte's prol. p. xl), should be avoided (see e.g. on gl. π 3121). I have taken over Schm.'s numbering for π - ω unchanged; glosses ending in 'a, b, c' were thus numbered by Schm., whereas a few ending in 'x, y, z' owe their existence to necessary modifications made by me.

- Schow = N. Schow, *Hesychii Lexicon ex codice ms. Bibliothecae D. Marci restitutum et ab omnibus Musuri correctionibus repurgatum sive supplementa ad editionem Hesychii Albertinam*, Leipzig 1792
- Schr. = C. Schrevelius, in his edition of Hesychius, Leiden 1668
- Schwyzer = *Dialectorum Graecarum exempla epigraphica potiora*, ed. E. Schwyzer, Leipzig 1923
- Schwyzer Gr. = E. Schwyzer, *Griechische Grammatik*, 1, München 1939
- SH = *Supplementum Hellenisticum*, edd. H. Lloyd-Jones and P. Parsons, *Texte und Kommentare* 10, Berlin–New York 1983
- SGLG = *Sammlung griechischer und lateinischer Grammatiker*
- SLG = *Supplementum lyricis Graecis*, ed. D. Page, Oxford 1974
- Strecker = C. Strecker, *De Lycophrone, Euphronio, Eratosthene*, diss. Gryph. 1884
- Thes. = H. Stephanus, *Thesaurus Graecae Linguae*, 3rd edn., edd. C.B. Hase et al., 1–8 in 9 vols., Paris 1831–65; see also Dindorf
- Threatte = L. Threatte, *The Grammar of Attic Inscriptions*, 1–2, Berlin–New York 1980–96
- Thumb = A. Thumb, *Handbuch der griechischen Dialekte*, 2nd edn. by E. Kieckers and A. Scherer, 1–2, *Indogermanische Bibliothek*, I. Reihe, 8, Heidelberg 1932–59
- Toepffer Att.Gen. = J. Toepffer, *Attische Genealogie*, Berlin 1889
- trag. ad. fr. ... K.–S. = *Tragicorum Graecorum Fragmenta*, 2: *Fragmenta adespota*, ed. R. Kannicht – B. Snell, Göttingen 1981
- VS = *Die Fragmente der Vorsokratiker*, edd. H. Diels and W. Kranz, 6th edn., 1–3, Berlin 1951–52

Supplementary List of Names⁶

Abresch, (F.L.)	Dobree, (P.P.)
Ahr(ens, H.L.)	D’Orvill(ius, J.P.)
Alb(erti, J.)	Ernesti, (J.C.G.)
Arcer(ius, J.)	Flor(ent. Christianus [Chrestien])
Arnald(us [d’Arnaut], G.)	Fung(er, J.)
Barnes (J.)	Gron(ovius, J.F.)
Baun(ack. J.)	G(uyet, F.) [rather than G(ronovius, J.F.) v.
Bentl(ey, R.)	Alb. vol. 1 p. xix)]
Bernard(us, E.)	Guyet, (F.)
Bernh(ardy, G.)	Heins(ius, D.)
Biel(ius, J.C.)	Hemsterh(usius, T.)
Bos, (L.)	Herm(ann, G.)
Brodæus, (J.)	Hoffm(ann, O.)
Brun(o, T.)	Holstenius ([Holstein], L.)
Cas(aubon, I.)	HSt(ephanus [Estienne], H.)
Cleric(us [Leclerc], J.)	Jens(ius, J.)
Cob(et, C.G.)	Jun(ius, H.)
Cor(ais [or Korais or Coray], A.)	Jungerm(ann, G.)
Dind(or)f, G.	Kust(er, L.)
Dind(or)f, L.	Leopard(us, P.)
Ditt(enberger, G. or W.)	Lind(en, J.A.)

⁶ Most of these names belong to scholars mentioned by Alberti.

Maussac, (P. J.)	Schweigh(äuser, J.)
Meibom, (M.)	Sop(ingius, G.)
Menag(ius, A. [G. Ménage])	Sorb(erius, S.)
Mun(c)k(er, T.)	Spanh(eim, E.)
Mus(urus, M.)	Stanley, (T.)
Naoum(ides, M.)	Suicer(us, J. C.)
Palm(erius [Le Paulmier], J.)	Sylb(urg, F.)
Perg(er, J. V.)	Taylor, (J.)
Phav(orinus Camers [Varino])	Toll(ius, J.)
Piers(on, J.)	Toup(ius, J.)
Pric(aeus [Price], J.)	Triller, (T. W.)
Porson, (R.)	Valck(enaer, L. C.)
Ruhn(k(en, D.)	Vales(ius [Valois], H.)
Salm(asius [Saumaise], C.)	Verw(eius, J.)
Scal(iger, J.)	Voss(ius, I.)
Schm(idt, M.)	Wil(amowitz-Moellendorff,
Schr(evelius, C.)	U. von)

Hesychii Alexandrini Lexicon

Volumen III: Π-Σ

Π

- 1 Πααμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος D
Γίγασιν (fr. 2 K.-A.)· ὥς σφοδρῶς [ἦ] Αἰγυπτῶδης, †Σόχαρ..†,
Πααμύλης
- 2 Παᾶπις· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. D
Λεύκων Φράτερσιν (fr. 1 K.-A.)· ἄτὰρ ὦ Μεγάκλεες †ύσθάτου†
Πάαπιδος Ὑπέροβλος τὰκπώματα κατεδήδοκε
- 3 παγαίη· κύων. Σκυθιστί D
- 4 πάγανα· σφῦρα. καὶ <...> ἦ Ἀργῶ ἐπάγη D
- 5 παγανός· ιδιώτης, ἄφρων
- 6 παγᾶς· γῆ τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν
- 7 πάγασα· θύρα. καὶ Παγασαί D
- 8 Παγασίτης· Ἀπόλλων παρὰ Ἀχαιοῖς ἐν Παγασ[σ]αῖς, καὶ παρὰ D
Θεσσαλοῖς
- 9 παγετός· κρύσταλλος. ψῦχος (Xen. cyneg. 5,1) [κρημνός, D
σκόπελος]
- 10 *παγετῶ· ψύχει vg⁵A¹³. κρυμῶ (Gen. 31,40 ..) vg⁵ LXX
- 11 *πάγη· παγίς (Σ). ποδάγρα. βρόχος
- 12 *πάγη δέ τις· παγίς δέ τις (Archil. fr. dub. 311 W.) vg²A¹⁰
- 13 *πάγη· παγίδα [ἦ ὑψηλὸν τόπον] [A¹²]
- 14 παγῆναι· στερεωθῆναι
- 15 [παγγᾶς· πλάνος]
- 16 πάγιον· στερεόν. πιστόν. κάτοχον. βέβαιον. ἀσφαλές (Plat. Epin. D
984d)
- 17 παγηνός· ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός D

1 Ph 375,14 v. Παμύλης 4+7 EM (E. Gen.) 646,39; Schol. Hes. scut. 70; Schol. Ap. Rh. 1,238; Strab. 9,5,15 p. 436 C.; cf. Pfeiffer ad Callim. fr. 18,13 7 v. ad gl. 4 11-13 Σ π 1

1 Πααμύλης] cf. gl. 254 | [ἦ] Mein. | Αἰγυπτῶδης] Αἰγυπτῶδης Mein. | σόχαρ.. H (σόχαρις Mus.; σόχαρεν H^{ac} et σόχαριν H^c, Latte dubitanter)] Σώχαρις (nomen exstat e.g. D.I. 2564,14. Schwyzer 683,9) Mein. FCG 3,375, Σωχάρις id. ib. 5,87 2 ὁ Μεγάκλεες H: Fritzsche | ύσθάτου] οἰσθά που Fritzsche, οἰσθ' ἂ τοῦ Mein. | τὰκπώματα] τὰκπώμαθ' ἂ Kock | κατεδήδοκε H: Mus. 3 cf. gll. σ 826. 1377. 1395 4+7 ft. gl. 4 πάγασα (extra ordinem)· σφῦρα. καὶ (τόπος ἔνθα) ἦ Ἀργῶ ἐπάγη et gl. 7 πάγασα· σφῦρα. καὶ Παγασαί. cf. ad gl. 7 | σφῦρα H: accent. Hansen 5 παγανός] Lat. paganus 6 cf. gl. 2145 7 πάγασα] sing. Πάγασα i. q. Παγασαί legitur EM (E. Gen.) (gen. -ης). Plin. n. h. 4,29. cet. | θύρα] ft. σφῦρα, cf. gl. 4 cum adn. 8 [σ] Mus. 9 κρημνός, σκόπελος] ad gl. 28 pertinent 11 Alb. cft. gl. 2658 13 ἦ ὑψηλὸν τόπον (ὑψηλῶν τοπων [sine ἦ] A male) explicat πάγον (non πάγη) 15 παγγᾶς] ft. πλαγγᾶς; πλαγκτάς· πλάνους Lob. Rhem. 88,23, sed γγ > γκτ displicet (cf. gl. 2409)

- 18 παγκαρπία· πανσπερμία (Autocl. FGrHist 353 F 1)
D 19 παγκράδιη· ἀπὸ τῆς κράδης τῶν συνῶν
D 20 παγκρατής· Ζεύς. Ἀθηναῖοι (Aesch. Eum. 918)
D 21 παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιον· τὸ αὐτό. τὸ τρεῖς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόριον, ὃ ἐστι πόα. ἢ διαπαντός
22 *παγκρατιασταί· ἀθληταί (vg¹A⁸), πύκται (g¹A⁸)
D 23 πάγκυφος· ἐλαίας εἶδος τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει (Ar. fr. 747 K.–A.)
D 24 παγελός· ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστρογάλος
D 25 παγ(κ)λάδια· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ
Eur. 26 *πάγον εὐτειχῇ· τετειχισμένον ἐν ὄρει (Eur. Andr. 1009) A⁹
Ap.S. 27 *πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὄρων (ε 405; .) Σ
D+LXX 28 *πάγος· ὄχθος. βουνός (Archil. fr. 176, 1 W.). ψύχος (Exod. 16, 14) A¹⁴
D 29 παγουλίρ· μάρμαρος. ἢ ἱμικακὺς†
Greg. Naz. 30 πάγουρος· εἶδος καρκίνου (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 714 [37, 576, 11 M.])
D 31 Πάγχαϊος· Ζεύς (Callim. fr. 191, 10 Pf.)
Ap.S. 32 *πάγχυ· παντελῶς (E 24 .) vg³A¹¹
33 [παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον]
34 †παγχυρισμός· πολυσύγκριτος†
35 παγῶν· πηγῶν
36 †παδήσχει· σχίζαι†
37 [παλλία· ἁγών. οἱ δὲ τὸ παλεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ πᾶν]
N.T. 38 *παθήματα· συμφοραὶ (Ep. Rom. 8, 18) (A¹)
D 39 παθαίνεσθαι· δεινοπαθεῖν
D 40 παθιώταρ· συγγενοῦς [τελευταίου]

22 EM 647, 3 26 Σ π 6; cf. Schol. Eur. 27 = Σ π 5 = Ap.S. 126, 4; cf. Schol. 30 cf. EM 646, 51 31 cf. Theogn. can. 282 (p. 52, 13 C.) 32 = Ap.S. 126, 5; EM 647, 1; cf. Schol. 39 Ph

18 Autocl.] Anticl. cod. FGrHist 140 F 22 (Athen. 11, 473 b), corr. Schwartz RE 1 (2), 2426, unde FGrHist 373 F 1 cum p. 743 20 cf. gl. 361 21 πλησιάζειν| πλησιάζειν <τῇ γῇ> Mein. 1858 p. 548 (qui addit: 'verwechslung des παγκράτιον mit dem τριαγμός') 22 contin. H: nov. gl. Mus. 23 cf. gl. α 7851 25 Παγλαδία H: Alb. post Vales., cf. RE | δοδίοις H: Mus. 26 παγόν· ἐν τείχει κτλ. H: A | τετειχισμένον| sc. τόπον, cf. Schol. Eur.; -ην sc. πόλιν ΑΣ 28 Archil.] cf. gl. ε 1921 | ψύχος| cf. gl. 9 29 παγουάαρ H: Schm. (Lac. pro πηγυλίας) | μικακὺς| μίκαρακς Schm. 30 Greg. Naz.] cf. gl. λ 1259 (1265 Schm.); originem vidit Schm., de forma glossae λ 1259 v. G. Björck Das Alpha impurum, 1950, 338 | cf. gl. 1150 31 πάγχαρος H: Corsin. (qui ci. Παγχαῖος ut ap. Theogn. exstat; πάγχαio[hoc accentu pap. Callimachi] 33 contin. H: nov. gl. Alb. | dittogr. gl. 91 36 σχύζαι H: Mus. 37 dittogr. gl. 243 | παλλία| παδίλια (h.e. παλίλια) ordo | de glossa emendanda v. gl. 243 39 δεινοπαθεῖν| οὐ δεινοπαθεῖν Ph 40 πα[θι]ώταρ· <συγγενίς + nov. gl. πα[θι]ώτα> συγγενοῦς coniecerim (-α· -οῦς + -αρ· -ίς Mein. 1857 p. 618, ad haplographiam explanandam minus aptum. ordo grammaticus interdum perperam exhibetur). de glossa cf. gl. 1174 | τελευταίου| τελευταί[ου] scribend. et ad gl. 38 transponend. esse susp. Schm.

- 41 *)πάξιον· λίθος A¹⁻² πολύτιμος (Exod. 28, 17) LXX
 42 Παιάν Ζεύς· τιμᾶται ἐν Ῥόδῳ. ἢ *εἶδος ῥόδῃς Σ D+K
 43 Παιάναι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες. ἢ *ῥόδῃ ἐπὶ ἀ<πα>λλαγῇ κακῶν D+K
 (A³⁸) ἢ αἰσχροῦ τινος
 44 *παιᾶνας· κώμους. εὐφημίας vg⁴A²⁴, ῥόδας, ὕμνους εἰς θεόν
 45 *Παιανιέ[ν]α[ι]· ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς (Aeschin. 3, 51) A²⁰
 46 παιᾶνι στυνγῶ· θρηνητικῶ ὕμνῳ (Eur. Tr. 126) A³¹ Eur.
 47 παιδαγωγία· παιδεία, διδασκαλία
 48 παιδαγωγός· παιδευτής. καὶ τὰ ὅμοια
 49 παιδάκιμα· μειράκια (Plat. com. fr. 222 K.–A.)
 50 †παῖδαι†· ἡμέραι τινές D
 51 παῖδα δέ μοι· τὴν θυγατέρα δέ μοι (A 20) Hom.
 52 παιδάρια· τὰ μείζονα. καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα
 53 παιδαλήθριον· παιδασκάριον D
 54 παιδαριήματα· παιδάρια D
 55 παιδαριώδη· ἀσύνετα (Plat. Phileb. 14 d) D
 56 παιδέρω· οἱ μὲν σφραγίδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος· οἱ δὲ μύρου D
 εἶδος (Alex. fr. 103, 18 K.–A.)
 57 *παιδεία· ἀγωγή ὠφέλιμος vg¹⁹A³⁶, διδασχῇ (Prov. 1, 2) LXX
 58 παῖδες· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικά καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης
 δὲ τῆς χρήσεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι
 59 παιδεύειν· τρέφειν, παιδοτροφεῖν
 60 †παιδεώτις†· παιδοκτόνος
 61 παιδεία· πείρα. νουθεσία (Prov. 3, 11 = Ep. Hebr. 12, 5) LXX=N.T.
 62 παιδικά· τὰ [i]έρωτικά. καὶ οἱ [i]έρῳμενοι (Soph. fr. 153 R. Plat. Att.?
 conv. 178e). <καί> ἐπὶ τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας (Eupol. fr. 356
 K.–A. Cratin. fr. 278 K.–A.)
 63 παιδικέωρ· ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης D

42 Σ π 7; Schol. A 473 44 Σ π 8 49 Poll. 2, 9 51 cf. Schol. 52 Ph 56 Ph | Plin. n. h. 37, 84; cf. Orph. lith. 282 | cf. Alciph. 2, 8, 3; Ael. v. h. 9, 9 59 Ph 62 Σ π 9 (Ael. Dion. π 1)

41 πάξιον H (π om. rubr., add. Mus.) = A] h. e. τοπάξιον (ἢ τοπάξιον add. Mus.); de gll. perperam decurtatis cf. gll. 997. 1206. 1385. 2337. 2405. 2443. 2574. 3054. ρ 31. 138. 140. 229. 247. 311. 315. 367. 542. 369. σ 489. 1361. 1484. 1638. 1824. 1832. 1876. 2873. τ 747; v. etiam ad gl. ρ 327 42 παιάν· Ζεὺς τιμᾶται κτλ. H: interpunct. Schm. 43 παιάναι] h. e. duae glossae παιανίαι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες (cf. IG 5, 1, 210, 52. 212, 50) et παιάν· ῥόδῃ ἐπὶ ἀ<πα>λλαγῇ κακῶν ἢ αἰσχροῦ τινος; cf. παιανα (sic)· ῥοδῇ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν A, et gl. 42 | παῖνας H: Mus. | ἀλλαγή H: A 45 παιανιέναι H: Mus., cf. παιανια A 46 παιανιστύγνω H: A 48 contin. H: nov. gl. Mus. 49 παιδάκιμα] h. e. παλλάκια (Mein. 1858 p. 548), cf. gl. 229 et Poll. 50 παῖδαι] ἐπίβδαι Ruhnck.; cf. gl. ε et LSJ 53 παιδαλήθριον· παιδασκάριον] h. e. παιδισκάριον· παῖδα θήλειαν (Schm.; παιδισκ. pro παιδασκ. iam Scal., cf. gl. 65) 56 ἀλλήματα H: Ph; cf. ad gl. 2395 58 θυληκά H: Mus. 60 παιδεώτις H et ordo] παιδολέτις G. Dind. 61 παιδεία] παιδία vel παιδιά ordo, per errorem 62 ἱερωτικά et ἱερῳμένοι H: Mus. | <καί> Hansen 63 παιδικέωρ] cf. παιδισκι-αρός IG 5, 1, 133. Meister D.I. 4453 παιδικεωρός hic scribere voluit

- D 64 παιδίνορ· παιδίσκη
 Att. 65 παιδισκάριον· τὸ κοράσιον. Ἀττικοὶ ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λίθος, ὃ πρὸς ταλασιουργίαν χρῶνται
 D 66 παιδίσκοι· οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες (cf. Xen. Hell. 5,4,32)
 67 *παῖδνες· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ [vg¹⁸A³⁵]
 Ap.S.+D 68 παιδνός· νεογνὸς παῖς (φ 21). νέος ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ἥ <ὁ> παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις. ἄφρων, νήπιος (Aesch. Ag. 479)
 D 69 παιδοβάτιον· εἶδος ἀμπέλου
 Hom. 70 παιδόθεν· ἀρχῇθεν, ἐκ ῥίξεως, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας (v 295 v.1.)
 71 παιδοκομίας· παιδοτροφίας
 72 *παιδοκόμ[εν]ος· ὁμοίως r[A²⁵]
 D 73 παιδοκόρης Ἑρμῆς· τιμᾶται ἐν Μεταποντίῳ
 Eur. 74 παιδολέτρια· *παιδοφόνος (Eur. Med. 849?) (v⁷A²⁸)[g⁷]
 Eur. 75 παιδολέτερον· *παιδοφόνον (Eur. Med. 849?) v[g]⁷A²⁸
 D 76 παιδονόμος· ἀρχὴ τις παρὰ Λάκῳσι (Xen. Lac. 2,2)
 77 παιδοπίπας· ἀρσενοβάτης r, ἀνδροβά[ν]της
 78 παιδός· ἀκμῆς
 79 *παιδοτριβαί· ἀλείπται. γυμνασταί (Plat. Gorg. 504 a) (vg⁵A²⁶)
 80 παιδοτριβοῦσι· παιδεύουσι. καὶ τὰ ὅμοια
 D 81 παιδῶνας· τοὺς μισθοῦ[ς] ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι
 D 82 †παιδονίκαται· οἱ προϋστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας
 83 *παίει· τύπτει vg¹A²², πλήττει A²², κρούει vg¹A²². δέρει. ἢ ἐσθίει (Ar. Ach. 835)
 Ap.S. 84 παῖνονα· ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾄδόμενον (A 473 .)· ποτὲ δὲ θεὸν τινα, ὃν συνίστησιν ἱατρὸν θεῶν (E 899 cf. 401) [ἢ ψῆδῃ. ἢ ἔθνος]

65 cf. Ph; (Philippid. fr. 37 K.–A. et Ael. Dion. π 2) 68 Ap.S. 126,6; cf. Schol. = Su 70 cf. Schol.; Schol. BQVH 77 cf. Schol. Ar. Equ. 407 (Cratin. fr. 484 K.–A.) 79 Σ π 12; cf. Schol. Plat. Lys. 207 d 83 Σ π 14 | ἐσθίει] Schol. Ar. et Ph 370,9 84 Ap.S. 126,7; cf. Scholl. A 473; E 401

65 ὄν H: Mus. 67 παῖδνες] h.e. παιᾶνες, cf. K (παιωνες) et gl. 111 68 νεογμὸς H: Ap.S. | ἢ παρὰ H: M.L. West; ὁ παρὰ Mus. 70 v.1. gl. 1200 72 παιδοκομένος H: r | ὁμοίως] sc. ἡ παιδοτρόφος (r) 73 παιδοκόρης· Ἑρμῆς τιμᾶται κτλ. H: interpunct. Hansen; formam παιδοκόρης habet H ut vid. (παιδοκόρος (sic) Mus.). de term. cf. λειοκόρης gl. λ 565 74 παιδολέτρια] h.e. παιδολέτειρα? (vg(A)) 75 παιδολέτερον] h.e. παιδολέτειραν? (A(vg)) 77 ἀρσενοβάτης] ἀρσενόματος H: r | ἀνδροβάντας H: Mus.; de nom. sing. cf. gl. 924 et παιδοπίπης EM 654,56 78 ἀκμῆς] h.e. ἀκμαζούσης? (Perg., coll. gl. 100) 79 ἀληπται H: Mus., cf. K 81 παιδῶνας] h.e. ft. παιδαρίωνας, cf. gl. 4034 (Thes. post Alb.) | μιστούς H: Salm., cf. gl. 4034 82 παιδονίκαται] παιδῶνακτες Heins. 84 θεῶν] θεὸν H: Ap.S. | ἢ ψῆ. ἢ ἔ.] cf. ft. ψῆδῃς εἶδος Schol. A 473, sed de ἔθνος cf. etiam gl. 90

- 85 πεζός· τοῖς ποσί (E 13 ..) Hom.
 86 παιη<ο>σύνη· ἰατρεία D
 87 παιητέον· πληκτέον
 88 παιλαγρέται· ἀρχή τις, ἐπὶ ἰππέων D
 89 παιλλός· ἄρρην, νήπιος
 89x (= 101 Schm.) [παίμματα· πλακούντια]
 90 Παίονες· ἔθνος βαρβαρικόν (K 428 ..). *δοῦλοι (A²⁷) [καὶ ἰα- Ap.S.+K
 τροί]
 91 παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον D?
 92 παιπάλλειν· σείειν
 93 παιπαλᾶν· περισκοπεῖν. ἐρευνᾶν
 94 *παιπάλη· ἄλευρον λεπτόν, τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου, ἢ τὸ τυχόν [vg¹⁶A³³⁻⁴]
 95 παιπάλημα· ποικίλος ἐν κακίᾳ (Aeschin. 2, 40. Aesch. SH fr. 4, 8 Att.
 = AP 7, 345, 8)
 96 παῖν· παῖδα (Greg. Naz. c. 1, 1, 2, 32 [37, 404, 5 M.] ..) Greg.Naz.
 97 παιπαλόεσσαν· ὑψηλήν· ἔστην δὲ σκοπιήν εἰς παιπαλόεσσαν Hom.
 ἀνελθών· (κ 97). καὶ τραχεῖαν. τινὲς δὲ σκολιάν
 98 *παιπαλόεντος· τραχέος (N 17) A^{41g}πεπ7A^{πεπ47} Ap.S.
 99 παιπάσσουσα· παντὶ φαινομένη (B 450) Hom.
 100 *παῖς· πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὧν τινος. καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος. καὶ ἄντι τοῦ παρθένος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ἄρτι ἀκμάζων A²³
 101 v. gl. 89x
 102 παῖσα<ι>· ὁ ἡμεῖς παῖξι (Ar. Ran. 388) Att.
 102a †παισαρεύματα†· περιζόμματα D?
 103 †παιρεύς· παιρέτης† D?
 103a παίσατε· ἐνίστε μὲν ἐπὶ τοῦ παῖξατε (θ 251), ἐνίστε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνδοτε Hom.

86 <ο> Mus. | cf. gl. 908 90 Ap.S. 126, 11 94 Σ π 15 95 Σ π 16; EM 657, 31 97 Schol. 98 Ap.S. 126, 12; Schol.; EM 658, 2 102 = Schol. Ar.; Su; Moer. 206, 2 [π 4 H.]; Phryn. ecl. 211 103a cf. Schol.; Eust. Od. 1594, 46 [1, 295, 12 St.]; Schol. Ar. Ran. 388; Su; Phryn. ecl. 211

88 παιλαγρέται] παιδαγρέται Ruhn. (παῖδες sunt equites ἔφηβοι Lacedaemonii, cf. LSJ v. ἰπαγρέται et gl. ι 776), πωλαγρέται Voss. 89 cf. IG 7, 700–708 (Tanagr.) 89x παίμμα (sic) H et term. τα Mus. ut vid.] h. e. πέμματα (K), v. l. gl. 1375; Schm., coll. Athen. 14, 646 f, in παισά mutare mavult 90 καὶ ἰατροί] v. gl. 111–12 91 παῖον] h. e. πάγιον (gl. 16), forma vel recentior (Hemsterh.) vel dialectica (Baun. 1911 p. 468) 92–3 cf. Frisk 2, 461 94 cf. gl. 1063 97 ὑψηλὴν H: Mus. | ἔστι H: Schr. post Mus. | cf. gl. 1430 98 τραχύν H: K Ap.S. Schol. gl. 1429 99 παιπάσσουσα] h. e. παιφάσσουσα (Mus.), cf. gl. 108 | B 450] cf. gl. σ 2724. δ 1678 100 contin. H: nov. gl. Mus. 102 contin. H: nov. gl. Mus. | παῖσα H: Mus. | δ] ὅπερ Schol. Ar. 102a παισαρεύματα] παισαρώματα Angli in Thes.; περιαιρέματα Schm., coll. Schol. Ar. Equ. 770 | περιζόμματα] περιχορήματα Thes. 103 παισαρεύς (cf. gl. 102a et ordinem)· περιαιρέτης] περαιεύς· περατής Mein. 1858 p. 548 103a παίσσεται H: Mus. | παιξάται H: Mus.

- 104 *παῖς θ' ἅμα· <καὶ ὁ παῖς ἅμα> v[g]¹⁰A³⁰
 D 104x παισὶν ἅμα· <...> (Mosch. 4,29)
 D 104a παῖσδῃ· παιδαριεύῃ (Alcm. PMGF fr. 58,1?)
 Hom.+D 105 Παισός· πόλις (E 612). καὶ ποταμός
 106 [παιτάσας· ἀπλώσας]
 107 [παίταντρα· σίγνα]
 Ap.S. 108 παιφάσσειν· πυκνὰ ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον ὀρμᾶν, ἐνθουσιαστικῶς
 ἔχειν, σπεύδειν, θορυβεῖν, πηδᾶν (cf. B 450)
 109 παῖω· δέρω. τύπτω, κρούω, πλήττω (Aesch. Ag. 1384)
 110 *παιώνιον· φάρμακον καταπαῦον ὀδύνας vg¹⁴A⁴²
 111 *Παίων· ὄνομα. καὶ ἱατρός (Aesch. Ag. 99 . .) vg^{12.18}A³²Σ. ὁ δὲ
 ἄλαλαγμός· παιωνισμός (Thuc. 7,44,6 codd.) [Σ]. γράφεται δὲ καὶ
 παιανισμός
 112 παιῶνες· τὰ αὐτά
 D 113 παιώνια· φάρμακα ἱατρικά. ἢ θεραπείαι (Aesch. Ag. 848)
 D 114 παιώνιον· ἴασιν. θεραπείαν (Soph. Tr. 1208)
 D 115 Παιώνιος· Διόνυσος
 D 116 παιωνίσαντες· ἀλαλάξαντες (Thuc. 4,43,3)
 117 †πακοτή· ἀποσκοτίζῃ
 Eur. 118 πακτά· ἡρμοσμένα. πεπηγμένα (Eur. fr. 1003 N.)
 D 119 Πακτωλός· ὄνομα ποταμοῦ
 120 πάλα· ζώνη
 121 *πάλαι· ποτέ vg¹³A⁴²
 D 122 παλ[λ]άθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις (Hdt. 4,23,3)
 LXX 123 *παλάθαι· σύκων μαζία (1. Regn. 25,18 . .) (A⁴⁷)[vg¹⁴]
 LXX 124 παλαιά· ἀλφιτισμός. οἱ δὲ †ποσισίτου† (Lev. 25,22)
 125 παλαιγενεῖς· πρεσβῦται
 126 παλαιθεῖν· παλαιᾷς θεοῦ
 D 127 παλαιοθέτης· παλαιοπράγμων. δραστήριος

105 Strab. 13,1,19 p. 589 C.; Eust. II. 356,4 [2,159,3 V.] 108 Ap.S. 126,14 111 Σ π 20 116 EM 657,17 122 gl. Hdt.; Su π 37 fin. 123 cf. Σ π 22 126 = Ph 127 = Ph

104–104x παῖς θάμα (παις θ' ἅμα K)· παῖει ἅμα H: Hansen (<καὶ ὁ παῖς ἅμα> e vA sumpsit, cf. ἅμα τε παῖς g; nov. gl. παισὶν ἅμα post Schm. exhibeo). praeterea pro παῖς θ' ἅμα legendum esse <ᾗ>παις θ' ἅμα putat Schm., coll. Eur. Hec. 810, quod propter K reieci 104a παῖς δὴ H: Mus.; παῖσδῃ Alcm. codd., παῖσδεις Mein. ad Theocr. 14,8 | παιδαριεύῃ] παιδαριεύεται Bergk 106 v.l. gl. 2049 107 v.l. gl. 2053 108 ἀπ' δὲ H: Ap.S. | cf. gl. 99 110 cf. gl. 114 111 παιωνισμός H: Schr. 113 cf. gl. 1431. 2197. δ 1941 114 cf. gl. 110 117 ἀποσκοτίζῃ ἀποσκοπή Mus. (de voce v. Lampe) 118 πεπηγμένα H: Schm. 120 conferunt πάλλα gl. 227 (cf. παλίζεσθαι pro παλλ- gl. 175) 121 παλαι· ποτε αρχηθεν vg, unde Schm. ad gl. 1096 (cuius expl. est πάλοι ποτέ) vult πάλοι ποτέ· αρχῇθεν 122 παλλάθη H: ordo et Alb. 124 ποσισίτου] βρωσὶν σίτου Ernesti 125 παλαιγένης H: Mus.

- 128 παλαιδέτης· πρεσβύτης. ὁ συνήθης. ὁ παλαιοτής D
 129 παλαιόν· ἀρχαῖον. σαθρόν
 130 παλαιός· ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος ἤδη, ἄφρων, ὁ καὶ ἡλίθιος D
 (Ar. Lys. 988)
 131 Παλαίμων· ὁ Ἡρακλῆς (Lycophr. 663) D
 132 παλαιόρ· μωρός (Ar. Lys. 988 cod. R) D
 133 πάλοι πεπρωμένον αἴσῃ· πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς εἰμαρμένης, ὃ ἐστι Hom.
 μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου (Π 441 ..)
 134 Παλαίπολις· τὸ παλαιὸν Ἄργος D
 135 πάλαισμα· κακοτεχνία (Aeschin. 3, 205) D
 136 παλαισμοσύνη· πάλη (Ψ 701 ..) Hom.
 137 *παλαιστή· παλάμη τὸ τεττάρων δακτύλων μέτρον [A⁴⁶], καὶ ἡ
 A⁴⁶ σπιθαμή A⁴⁶(vg¹²)
 138 παλαιστρα· ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται D
 139 παλαιότερον· παλαιότερων ἱστοριῶν vg¹⁰A³¹
 140 παλαιφάγου· πάλοι ἐσθιομένης (τ 163; cf. ib. v.1.) Ap.S.
 141 παλαίφατα· ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφασισμένα, ὃ ἐστι μεμαν- Hom.
 τευμένα (ι 507 ..). οἱ δὲ πάλοι τέλος ἔχοντα
 142 πάλη· ἀγών (Ψ 635. cf. ft. Ar. fr. 570, 2 K.–A.) Hom. + D?
 143 †παλαιῶς· ῥάπισμα. καὶ παλαιά†
 144 παλαιῶ φωτί· πρεσβύτη γεγονότι (Ξ 136) Hom.
 145 †παλακῖνος· πολεμιστήριος† (Sophr. fr. 119 K.–A.) D?
 146 παλάμαι· αἱ χεῖρες (A 238 ..). καὶ αἱ τέχναι, ἐπεὶ δι' αὐτῶν πολλὰ Ap.S.
 μαιόμεθα (Soph. Phil. 177)
 147 *παλάμη· τέχνη (Hdt. 8, 19, 1). χεῖρ (α 104 ..) A²¹ D + Hom.
 148 παλαμήσας· τεχνάσας. ἐργάσας D
 149 παλαμήσασθαι· τεχνάσασθαι. καὶ τὰ ὅμοια (cf. Ar. Pac. 94) Ap.S.
 149a παλαμῖς· τεχνίτης, παρὰ τοῖς Σαλαμ<ι>νίοις D
 150 παλαμέων· τεχνῶν D

130 cf. Schol. Ar.; Theogn. can. 270 (p. 50, 3 C.) = Su π 74 131 EM 511, 28; Schol. Lycophr. 137 Σ π 24; cf. Poll. 2, 257 140 Apio ap. Ap.S. 127, 1; cf. Schol. HQV 141 cf. Schol. 145 cf. E. Gud. 450, 18 146 Ap.S. 127, 7; EM 649, 6; Su; cf. Σ π 29; Schol.; Schol. Soph. 147 cf. Schol. Su 149 Ap.S. 127, 9; cf. Σ π 27

128 παλαιδέτης] h. e. παλαιοετής (Cas., cf. ordinem) 129 ἀρχαῖον] cf. gl. α 7574, pace Schm. 130 παλαιός] v. ad gl. 132 | ἄφρων, ὁ καὶ | ὁ ἄφρων καὶ G. Dind. 132 παλαιῶ H: ordo et Voss., cf. Ar. cod. R (πάλοι δρ); melius sed contra ordinem παλεός; cf. παλεός Ar. codd. GB et Schol. Ar. et Theogn. can. 270 (p. 50, 3 C.) = Su π 74 | cf. gl. 130 134 πάλοι πόλις H: Mus. | παλαιὸν] cf. e. g. St. Byz. 666, 3. 683, 13; πάλοι[ov] Schm., coll. gl. ι 631 138 cf. gl. 159 140 παλαφάτου H (cf. gl. ο 1558) = Ap.S.: ed. 1521, suadentibus explicatione (quae eadem est atque expl. Apionis ap. Ap.S.) et ordine et varia ap. Schol. HQV lectione 145 ft. παλλακῖνος (cf. E. Gud.) πολεμιστήριος <...> (Schm.) 148 τεχνώσας H: Thes., cf. gl. 149 149 τεχνώσασθαι H: Ap.S. 149a παλαμῖς H = Ph] πάλαμης Mein. 1857 p. 619 | Σαλαμνίους H: Mein.

- D 151 παλαμναῖος· ἀποτρόπαιος. σκληρός. φονεύς, ὁ αὐτοχειρία τινὰ ἀνελὼν. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ
- Ap.S. 152 *παλανὸν ἀφρόν· πεπηγότα ἀφρόν A³⁵
- 153 παλάξαι· βρέξαι· ἔνθεν καὶ πηλὸς ἢ βεβρεγμένη γῆ. ἢ μαλάξαι, συνθραῦσαι
- Hom. 154 *παλάσσετο· διεβρέχετο A⁵⁹. ἐφύρετο. ἐμολύνετο. ἀνεπίμπλετο. ἐμαλάσσετο (E 100 ..)
- D 155 π(α)λάσια· τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ π(α)λάθια καὶ παλάθη
- D 156 παλαστῶσαι· χειροτονῆσαι
- D 157 παλαχί· ἀρχή (Nic. ther. 449). λήξις. μοῖρα. γενεά
- 158 παλαχῆθεν· ἐκ γενεᾶς. ἐκ παλαιού
- 159 παλαιίστρα· ἀγωνία
- 160 *παλεύεται· θηρεύεται A⁵¹, ἀγρεύεται
- D 161 παλεύσας· τὰ αὐτά. καὶ ὑπαγαγόμενος· παράνομον γάμον παλεύσας· μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περισσευόντων. λέγονται γὰρ παλεύτριοι αὐταὶ αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰ ἡγουν ἐνεδρεύουσαι (cf. Eubul. fr. 82, 1 K.–A.)
- D 162 παλευταί· οἱ τὰ λῖνα ἰστώντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται
- D 163 παλημάτιον· τὸ λεπτὸν ἄλευρον (Ar. fr. 700 K.–A.)
- Att. 164 πάλην· ἄλευρα. καὶ σποδός (Pherecr. fr. 66 K.–A.). τὸ λεπτότατον τοῦ ἁλεύρου
- 165 *παλαμναῖος· φονεύς. ἀντίθετος θεῶ. μεμιασμένος vg²A²⁷
- D 166 παλήσειε· διαφθαρείη (Hdt. 8, 21, 1)
- 167 ἱπαλιτοῦ· τῇ† πλίνθος
- 168 *πάλθοις· τόξοις. σφενδόνας A³⁸
- 169 παλίβολος· ἄστατος, *εὐμετάβολος Σ, ἢ εὐμετάβλητος
- D 170 παλι(γ)γλώσσω· βλασφήμω (Soph. El. 641?)
- D 171 παλιγκάπηλος· ὁ μετάβολος. ὁ τὸ αὐτὸ αἰεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν (Ar. Plut. 1156). ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας

151 Ph 371, 13 et extra ordinem 374, 23 153 Ap.S. 126, 35 154 Schol. 155 Ph 157 Schol. Nic. 160 cf. Ph 371, 27 v. παλεύετε 161 cf. Ph 372, 3 = Su π 75 v. παλεῦσαι; Phryn. praep. soph. 102, 1 162 cf. Ph 372, 1 v. παλευτά 163 = Ph; cf. Poll. 6, 62 164 Schol. K 7; Eust. II. 786, 20. 898, 7 [3, 4, 9. 370, 20 V.] (Ael. Dion. π 5) 165 = EM 647, 48; Σ π 26 169 Σ π 35 171 Ph; EM 648, 49; Schol. Ar.

151 ἀνεχόμενος H: Salm. | cf. gl. 165 152 v.l. gl. 1284, cf. gl. 1285 | ἀφρόν] v. ad gl. 1284 153 παλέξαι H: ordo et Ap.S. | συνθραῦσαι H: Ap.S. 155 πλασία H (π om. rubr., add. Mus.): Ph | πλάθια H: Vales., cf. Ph 157 παλάχη H: accent. Alb. in app. | Voss. Kust. cft. gl. ε 1579 159 παλαιίστρα] παλέστρα ordo | cf. gl. 138 161 Eubul.] cf. gl. 4500 164 λεπτότερον H: Eust. 165 cf. gl. 151 166 διαφθείρει H: G. Dind. 167 παλιτοῦ· τῇ] παλιτοῦτῃ Mus. fere; παλητοῦτῃ Salm., cf. ordinem; non liquet 168 πάλθοις] παλτοῖς G., cf. gl. 261 | cf. gl. 350 169 παλίβολος] h.e. παλίμβολος, cf. gll. 181–2 et Σ 170 παλιγλώσσω H: ordo et Schm.

- 172 παλίγκλαστον· σκολιόν. αὐστηρόν. δύστροπον
 173 παλίγκοτα· οὐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια (Antiph. D
 soph. VS 87 B 49 [2,358,5])
 174 παλίγκοτος πλάνη· <...>
 175 παλίξεσθαι· σφαιριζέειν D
 176 Παλικοί· Ἀδράνῳ δύο γεννῶνται υἱοὶ Παλικοί, οἱ νῦν τῆς Συρα- D
 κουσίας εἰσὶ κρατῆρες, οἱ καλούμενοι Παλικοί, οἱ καὶ κατ-
 οικήσαντες αὐτῇ(ν)
 177 *παλίλλογα· παλινσύλλεκτα (A 126) A³⁰ Hom.
 178 *παλίλλογία· ταυτολογία vg¹¹A³⁹
 179 *παλίμβιος· ὥς ἐξ ἀναβιώσεως Σ
 180 παλίμβολον κήρυκα· τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὐκ εὔ. D
 γνώμονα γὰρ δηλοῖ (com. ad. fr. 404 K.–A.)
 181 *παλίμβολος· ἀκατάλληλος vg⁶A²⁵, ἀνάρμοστος vg⁶. ἀπερίστατος
 [g⁶]. τρίπατος. ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος, κοῦ-
 φός τε καὶ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μετα-
 βαίνων (Men. Sicyn. 11)
 182 *παλίμβολος· ἀδόκιμος Σ, ἀνελεύθερος
 183 παλιμπετές· εἰς τοῦπίσω πεπτωκός (ε 27; Π 395) Ap.S.
 184 παλιμπετής· ὀπισθορμητος, ἢ ἐναντιοπετής
 185 παλιμπλαχθέντας· ὀπίσω πλανητούς, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς Hom.
 τοῦπίσω, ἢ πλανηθέντας (A 59)
 186 †παλιμπόρους· βάκχους† D?
 187 παλιμπρυμνηδόν· οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν. προῆλθεν εἰς Eur?
 τοῦμπροσθεν ἀνακάμπτουσα, ὥς ἐπὶ πρύμναν κροῦσαι (ft. v.l.
 Eur. IT 1395)

177 = Σ π 30; EM 648,52; Schol. 178 = Σ π 31 179 = Σ π 33 181 EM 648,55;
 Harp. 232, 14 [π 5 K.]; Suet. convic. 12,248 T. (p. 425 M.) et ap. Eust. II. 725,33 [2,623,6 V.]
 182 Σ π 35; nomen Κλήμης additur ap. Ph = Su 183 Ap.S. 126,34; Schol. Π 395; cf.
 Schol. ε 27 184 Σ π 36 185 Ap.S. 126,28; Schol.

174 παλιγκώα· πλάνη H: corr. et lac. agn. Mein. 1858 p. 548 175 παλίξεσθαι] h.e.
 παλλίξεσθαι, cf. gl. 227 | σφαιριζέειν H: Mus. 176 Ἀδράνῳ] v. RE. aliter Aesch. Aetn. (v.
 fr. 7 R.) | κατρωκήσαντες H: Phav. | αὐτῇ H: Verw. 177 spatium unius litterae et πα-
 λιλλόγα (sic accent.) H (pro spatio unius litterae et αλιλλόγα, quare rubricator π non addi-
 dit): Mus. | παλινσύλλεκτα] παλινσύλλεκτα Schol. et Σ, πάλιν σύλλεκτα EM 179 ἐξ-να-
 βάσεως (unum verbum) H ut vid. (ἐξ-α- Mus.): Σ 180 παλίμβολον· κήρυκα. H: Schm. |
 εὐγνώμονα H: Vales.; 'Intellege gnomona, horologium solarium, quem comicus poeta ali-
 quis propter inconstantiam mutabilem praeconem appellaverat' Schm. 181 τρίπατος H:
 Eust. | aut ἀκατάλληλος² delend. (Alb.) aut novum lemma <παλίμβολος> inserend. post
 βέβαιος (non cum Alb. post τρίπατος, ut ex Eust. intelligitur) 183 πεπτωκός Ap.S. (cf.
 ε 27), πεπτωκός Schol. Π 395 185 παλιμπλαχθέντας] cf. gl. 2419, sed γ om. etiam ses-
 centi codd. Homeri. cf. gl. 2496. 208 186 παλιμπόρους H: Salm. | ft. παλιμπόρους
 βάκχους· <...> (Schm.) 187 παλιμπρυμνιδόν H: Mus. | οἷον] οἷον κατὰ M.L. West |
 πρύμνας H: Schm.

- 188 παλιμπυγηδόν· τὸ εἰς τοῦπίσω ἀναποδίξειν
 Ap.S. 189 *παλίμφημα· κακόφημα, ἁδύσφημα Σ(vg¹⁷), βλάσφημα (vg¹⁷A⁵⁵)
 190 *πάλιν· εἰς τοῦπίσω (N 3; A 116 .) A⁴⁰. Ἀρίσταρχος τὸ πλέον
 πάλιν τοπικῶς χρῆσθαι φησι τὸν ποιητὴν, καὶ οὐχ, ὥς ἡμεῖς, χρο-
 νικῶς
 D 191 παλινάγγελος· ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ
 ἀπὸ τούτου ἑτέραν φάσιν ἐπιφέρει
 192 *παλινάγρετα· εὐμετάβλητα A²⁶, τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμε-
 λείας πάλιν ἀναλαμβάνόμενα A³⁷
 Ap.S. 193 παλινάγρετον· παλίλληπτον. μεταμελητόν (A 526)
 194 παλιναίρετον· ἐπεσκευασμένον, καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ <κε>καινο-
 ποιημένον. *παλινσύρραπτον A²⁸
 195 παλινδαές· παλίγνωστον
 196 *παλινδ[ε]ινία· [πάλιν γεννῆσαι] ἢ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων A⁵²
 197 *παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην vg¹⁹A⁵⁸
 D 198 παλινδικία· ἢ ἐξ ἀρχῆς δίκη
 199 *παλιγγενεσία· τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι vg¹A²¹, ἢ ἀνακαι-
 νισθῆναι vg¹
 200 παλινδίνητον· συνεχές
 201 παλινδορία· τὸ σκύτος. Πλάτων Σύρφακι (fr. 180 K.–A.)· ὅς μὲν,
 ὃ μοχθηρέ, παλινδορία παίσας αὐτοῦ καταθήσῃ
 202 *παλινδρομεῖ· ἀνατρέχει. ἁποστρέφει (Σ)[v⁴]
 Hom. 203 πάλιν ἐρέει· ἐναντιωθήσεται. ἢ ἀντρέει (I 56)
 Hom. + 204 *παλινόρρος· ὀπισθορμήτος g^{παμ}³. πάλιν ὑποστρέψας (Γ 33.
 Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 123 [37, 456, 4 M.])
 D 205 παλινδία· ἢ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη
 D 208 παλιμπλάκτοισιν· ὀπισθορμήτοις (Aesch. PV 838 codd.)
 D 206 παλινωϊνία· ἐκ δευτέρου μαντεῖαι
 D 207 παλίνπιττα· ἐφθὴ πίττα
 209 †παλινσάγης· χήρα γυνή†

188 cf. Arist. p. an. 659*20 189 Σ π 37; EM 648, 51 190 Ap.S. 126, 26; Schol. A 116
 193 Ap.S. 127, 3; Schol.; cf. EM 648, 25 194 Ph 372, 20 = Su π 98 v. παλιναίρετα 197 =
 Σ π 40 201 Ph 202 Σ π 41 204 Σ π 43; EM 648, 27 207 cf. Diosc. mat. med.
 1, 72, 5; Plin. n. h. 24, 40

188 παλιμπυγηδόν H: Voss. 191 πάλιν ἄγγελος H: Mus. | ὑποστροφῆς H: Mus. |
 φασιν H: Schm. | ἐπιφέρειν H: Mus. 192 ἐκμεταμελῶς H: Mus. 194 <κε> Mus. |
 παλινσύρραπτον H = A: Hansen (post Vales. παλινσύρραπτον) 195 παλινδεές
 H: Voss. 196 παλινδινία H = A: HSt. | πάλιν γεννῆσαι H = A: del. Salm. | ἢ
 H: Mus. 198 cf. gl. 205 200 συνεχές] συνεχές <σαλευόμενον>? Schm. 201 σκύτος
 H: accent. Hansen; v. ad gl. σ 1202 | συρφακία μωμοχθῆραι H: Porson 205 πα-
 λινδία] h. e. παλινδικία (Schm., cf. gl. 198) 208 παλιμπλάκτοισιν (παλιν- ordo)] cf. ad
 gl. 185 206 πάλιν οἰωνία H: G. Dind. 207 cf. gl. 625 209 πάλιν γαμηθεῖσα add.
 Mein. ap. Schm.

- 210 παλίνσκιος· σύνσκιος (Isae. fr. 112 S.), σκοτεινός (Archil. fr. 36 D W.), ζοφώδης (Soph. fr. 289 R.). τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλινκάπηλος παλίμπρα[κ]τος
- 211 παλίντιτα· ὀπισθέκτι[σ]τα, ὃ ἐστὶν ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν δώ- Hom.
σοντα (α 379 . .)
- 212 παλίντονα· ὀπισ(θ)ότονα (Θ 266 . .), ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα τρεπόμενα Hom. + D
(Aesch. Cho. 162 cod.)
- 213 παλιντριβεῖ· κακεντρεχεῖ (Soph. Phil. 448) D
- 214 παλιντροπά[σ]ασθαι· εἰς τοῦπίσω τρέπεσθαι (Π 95 v.l.) Hom.
- 215 *παλινσοτήσας· εἰς τοῦπίσω ἐπανελθών A⁵³
- 216 *παλινωδῖαν· ᾧδην τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν ν(g)²A²². ἢ δόγμα τῷ πρώτῳ ἐναντίον (Isocr. 10, 64. Plat. Phaedr. 243 b [Stesich. PMGF fr. 192]) [vg²]
- 217 [παλίνωξις· ἢ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις]
- 218 †παλινώρους· ἄκοντας†
- 219 παλίνωρον <ἐξεκόκκισεν>· εἰς τοῦπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν. D
ἀπὸ τῶν ἐκκοκκισομένων ῥοιῶν (Ar. Ach. 1179 v.l.)
- 220 παλίουρος· κάδος, ἀντλητήρ. καὶ τὸ θαμνώδες δένδρον D
- 221 παλιρρόθιον· παλιρροοῦν. ἐκ τοῦ ὀπισθεν ὠρμηκός, ἢ *εἰς Ap. S. + K
τοῦπίσω φερόμενον (ε 430 . .) [Σ]
- 222 παλίουρυν· εἰς τοῦπίσω ἐλκόμενον D
- 223 παλίσσυτοι· ἀναχωρήσαντες D
- 224 παλίσσυτον· ἐξ ὑποστροφῆς (Soph. OT 193) D
- 225 *παλιώξις· ἢ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες Ap. S.
ἔσχατον διώκται γένωνται (M 71 . .) [Σ]
- 226 πάλκος· πηλός
- 227 πάλλα· σφαῖρα ἐκ ποικίλων νημάτων πεποιημένη (ζ 115 v.l.) Hom.
- 228 Παλλάδος πρόσωπον· στατήρ, ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς D
πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα <...>
- 229 παλλάκιον· μειράκιον (Plat. com. fr. 222 K.–A.) Att.

210 Harp. 232, 7 [π 4 K.]; Ph 374, 10 + 373, 25 = Su π 104–5 211 cf. Schol. 213 cf. Su π 107 v. παλιντριβῇ 214 Ap. S. 127, 18; Nicias ap. Schol. A; cf. Schol. 215 Ph = Su 216 EM 648, 38; cf. Σ π 45; Schol. Plat. 218 cf. Ph 374, 15 v. παλιώρους 219 Schol. Ar.; cf. Su 221 Σ π 46; Ap. S. 127, 11; Schol. 225 Σ π 47; Ap. S. 127, 5; EM 648, 41 227 Dionysod. ap. Eust. Od. 1554, 31 [1, 242, 15–16 St.] 228 cf. Ph; Poll. 9, 75–6 (Eubul. fr. 5 K.–A.) 229 Poll. 2, 9; cf. Eust. Od. 1419, 51 [1, 61, 41 St.] (Ael. Dion. π 7)

210 [κ] Voss. 211 contin. H: nov. gl. Ald. | [σ] Mus. 212 ὀπιστότονα H: Arcer. | Aesch.] cf. gl. 2336. σ 2960 213 h.e. παλιντριβῇ (ut Su): κακεντρεχῇ 214 παλιντροπάσασθαι H: Nicias ap. Schol. A, cf. Ap. Rh. 4, 165 216 τὸ ... ἐναντίω H: Mus. | Stesich.] cf. gl. 1548 217 v.l. gl. 225 218 cf. παλιώρους· ἄκοντιστάς Ph 219 παλίνωρον] cf. gl. α 3770 | ἐξεκόκκισεν Hansen e Schol. Ar. 220 κάδος, ἀντλητήρ] cf. gl. α 5520 221 ὀρμηκός H: Ap. S. | παλιρροοῦν H: accent. M. L. West 226 πάλκος] παλός Alb. 227 cf. gl. 175 | ναμάτων H: Mus. 228 <...>] lac. agnovit Schm., <ἔχων> M. L. West, e.g. 229 cf. gl. 49

- 230 παλλακός· ἐρ[ο]ώμενος
 D 231 Παλλάντιος· Ζεύς ἐν Τραπεζοῦντι
 D 232 Παλλαντίς· ἡ Τριτωνίς λίμνη
 Hom. 233 *Παλλάς· Ἀθηνᾶ A⁵⁷, ἡ παίουσα τοὺς αὐλοῦς (A 400 ..; Pind. Pyth. 12, 13=7)
 234 παλλάσσειν· ταράσσειν. βρέχειν. μολύνειν
 D 235 παλλάχανον· κρόμμυον. Ἀσκαλῶνιται
 Hom. 236 πάλλεν· ἔβαλεν (Γ 324 ..). ἐκράδαινε (E 304)
 237 *πάλλει· κινεῖ[ται], ἄλλεται A²⁹
 Hom. 238 πάλλειν· κινεῖν. πηδᾶν. κληροῦν. κραδαίνειν. στρέφειν (Π 142 ..)
 Hom. 239 πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. καὶ τὰ ὅμοια (X 452)
 240 *πάλλεσθαι· κληροῦσθαι. ἄλλεσθαι A³⁶
 Eur. 241 πάλλευκον· εὐήμερον (Eur. Hec. 500)
 D 242 Παλληνί[α]ς· ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Χαλκίδι
 D 243 Παλλία· ἀγών, οἱ μὲν τῷ Πάλει[ν], ἔνιοι δὲ τῷ Παν[ί]·
 Att. 244 πάλληξ· βούπαις
 D 245 παλλιχίαρ· πεμμάτιόν τι παρὰ Λάκῳσι
 Hom. 246 πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. κραδαίνεται. κινεῖται. σφύζει (X 452)
 Hom. 247 πάλλον· ἔσειον. καὶ τὰ ὅμοια (Γ 316 ..)
 Hom. 248 *πάλλων· κινῶν (vg⁵A²³)[A³³], ταράσσων (Γ 19 ..)
 Hom. 249 *παλλομένων· κληρουμένων (O 191) [Σ]
 D 250 παλλύτας· ὄργανον βασανιστήριον
 D 251 πάλη· γέρον
 252 *παλμός· τρόμος (Nic. ther. 744). σεισμός Σ. καὶ τὰ ὅμοια
 D 253 παλμνός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς (Lycophr. 691. cf. Hippocr. passim)
 254 Παλμύτης· Αἰγύπτιος θεός
 255 πάληνης· πλάνης. ἀπάτης (I. Ep. Ioh. 4, 6?)
 256 †παλλωῖα· τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα†

230 cf. Ph 233 cf. Ap. S. 126, 29 237 Σ π 48 244 Ar. Byz. fr. 42 S.; Eust. Od. 1788, 56 [2, 108, 18 St.]; (Ael. Dion. π 8); plura ap. Slater; cf. D. I. 5704, 7 247 Schol. 248 Schol. 249 cf. Σ π 49 252 = Σ π 50 253 Schol. Lycophr.; cf. Radt ad Aesch. fr. 437

230 ἐρωμένους H: Mus. fere; ἐρωμένου Schm. 233 παίουσα (πάλλουσα Heins.) τοὺς αὐλοῦς] ἀπὸ τοῦ παῖν τοὺς λαοῦς Ap. S. (Apio) 234 παλλάσσειν] h. e. παλάσσειν. cf. gl. 153–4 235 cf. Kassel–Austin ad Philem. fr. 29 236 ἔλαβεν· ἐκράδαινε H: Voss., cf. gl. 238. 246 237 κινεῖται H: Σ, cf. gl. 238 239 v. l. gl. 246 241 ἀνήμερον H: Mein. 1858 p. 548 242 [α] G. Dind., cf. gl. 926 | χαλκίτη H: Guyet et Palm. 243 in dittographia gl. 37 Mus. multa emendavit, hanc glossam non correxit | Παλλία] h. e. Παλλίλια (ordo) vel potius Παλίλια (Mus.), Lat. Palilia/Parilia | δὲ τὸ παλεῖν H: Mus. (μὲν pro δὲ et τῷ pro τὸ [τῇ Guyet, sed non opus est]) et Salm. (Πάλει [Πάλητι Mus.]) | τὸ πᾶν H: Mus. 246 cf. gl. 239 251 πάλη] Lat. parma 253 πάλμυς· βασιλεύς· οἱ δὲ πατήρ audacius ci. G. Dind., melius πάλμυς· βασιλεύς πατήρ (sine οἱ δὲ) Schm. 254 v. l. gl. 1 255 h. e. [πάληνης] πλάνης· ἀπάτης (G.; Alb. cft. gl. 2452)

- 257 πάλ[λ]ος· κλήρος. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, πρὸς τὴν ἄρ[νη]σιν τοῦ Ἀρ. S. λαγχάνοντος. καὶ τὸ 'κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντες' (Γ 316 ..)
- 258 *πάλ[λ]ος ἔξευξεν· <κλήρος ἔξευξεν> (Eur. Tr. 263) A³² Eur.
- 259 [*παλλοιμένων· κληρουμένων A⁵⁴]
- 260 †πάλοις· τοῦ πάλλεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια†
- 261 παλτά· ἀκόντια (Aesch. fr. 16 R.). λόγχοι (Xen. Anab. 1, 8, 3) D
- 262 πάλο· ἦλατο. ἀπέβη (O 645) Hom.
- 263 παλτόν· κληρωτήν D
- 264 παλτών· ἀκοντίων D
- 265 παλύνας· τὸ λεπτόν τῆς γῆς ἐπιβαλόν, τὴν λεγομένην χυτὴν (Soph. Ant. 247). εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου· ἐπὶ δ' ἄλ[λ]φιτα λευκά[νειν] παλύνειν' (κ 520) πάσσει(ν) D + Hom.
- 266 παμβώτις τύχη· ἐλπίς παντοτρόφος (trag. ad. fr. 252 K.–S.) D
- 267 Παμιώδης· ποταμός (Hdt. 7, 129, 2. Eur. fr. 1083, 11 N.) D Eur.
- 268 παμμάκαρ· κατὰ πάντα μακαριστός
- 269 παμμέγεθες· λίαν μέγα (e.g. Plat. Parm. 164 d. Timocl. fr. 8, 14 K.–A.) D
- 270 *παμμελέσιν· ἐνμελέσι. γλυκ[ερ]έσιν (3. Macc. 7, 16) A¹¹ LXX
- 271 *παμμήστορα· πάντων τεχνίτην vg⁶A¹²
- 272 *πάμπαν· παντελῶς· ὀλοτελῶς, ὁμοίως, ὄντως (A 422 ..) vg¹A⁹ Hom.
- 273 †Πάμπανον· ἡ Δημήτηρ ἐν Ἡρακλείᾳ D
- 274 παμπήδην· ὀλοσχερῶς. *παντελῶς (Aesch. Pers. 729. fr. 154 a, 16 R. Soph. Ai. 916) Σ D
- 275 παμπη[σ]ία· πᾶσα ἡ ὑπαρξίς (Eur. Ion 1305) Eur.
- 276 παμποίκιλος· πολύτροπος
- 277 *πάμπρωτον· πάντων πρῶτον (δ 577 ..) (g^{παρ}7) Hom.
- 278 παμφάγος· πάντα δαπανῶν (Alcm. PMGF fr. 17, 4) D
- 279 παμφαές· φαιδρότατον. πάντα φωτίζον (Eur. Tr. 548) Eur.
- 280 παμφαίνειν· λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν (E 6 ..) Hom.
- 281 παμφαλύζει· τρέμει (iamb. ad. fr. 60 W.) D
- 282 παμφανάα· λάμπει D

257 Ap. S. 126, 19; Σ π 51 258 gl. Eur. 261 cf. Su; Poll. 1, 138 265 Schol. Soph. | cf. Ap. S. 127, 10 267 Poll. 6, 148; cf. Theogn. can. 404 (p. 73, 16 C.) 271 = Σ π 55 272 Σ π 56; EM 650, 22 Schol. 274 Σ π 57; Schol. Soph. 276 cf. Vett. Val. 1, 3, 41 Pingree

257 παλλὸς κληρὸς H: Ap. S. Σ | ἄρνησιν H: Ap. S. | χαλκήρε H: Mus. 258 contin. H: nov. gl. G. Dind. | πάλλος H = A: ordo et G. Dind. | κλήρος ἔξευξεν A | Eur. Tr. 263] cf. gl. σ 1800. 1904 259 v. l. gl. 249 | παλλοιμένων] παλουμένων A 260 del. Mus., ft. v. l. gl. 257 | πάλοις] πάλαις rubricator 263 cf. gl. 238 cet. 265 χυτήν H: Mus. | ἄλφιτα H: Mus. | [νειν] Mus. | <ν> Mus. 266 παμβώτις τύχη (vel τύχοι) ἐλπίς· παντοτρόφος <...> Schm. 270 ἐνμελέσι] ἐμμελεσι A | γλυκεροῖσιν H = A: Hansen (γλυκεροῖς Mus.) 273 Πάμπανον] Παμπάμων Ruhnck. 275 [σ] Sop. 278 Alcm.] cf. gl. 1176 281 v. l. gl. β 180 (ft. Hippon., cf. Degani ad fr. 42 a 3)

- Hom. 283 *παμφανόωντα· λαμπρόν, [πάντοθεν λάμποντα (E 295 . .) [g^{παρ12}]
 284 *παμφαούς· πάντα φωτιζούσης vg⁸A¹⁵
 285 *παμφθόγγω· παμφώνω A¹⁶
 D 286 πάμφι· παντάπασι
 D 287 Παμφίδες· γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ Πάμφω τὸ γένος ἔχουσαι
 288 *παμφόρω· πάντα φέροντι (vg⁴A¹⁰)
 D 289 παμ[μ]ωχίων· κεκτημένος
 D 290 παμῶχος· ὁ κύριος. Ἰταλοί. καὶ ἡ δεκάς [καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι
 τὰ παιδιά [καὶ] τὸν πατέρα]
 291 πᾶν· ὅλον. τὸ πᾶν· τὸ ὅλον
 D 292 παναγῇ· καθαρά. ἅγια
 293 *παναγῆς· καθαρὸς vg²⁷A⁷¹, κατὰ πᾶν ἄγνός (Callim. fr. 228, 36
 Pf.) A⁷¹[g²⁷]
 294 †παναγιστίας· παναγίας†
 D 295 πάναγρα· [πανάγρια,] ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἄδρα θηρεύεται
 Hom. 296 *πανάγρου· τοῦ πάντα ἀγρεύοντος (E 487) A⁷⁵
 Att. 297 Παναθήναια· ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν (Plat. Parm. 127 a)
 D 298 παναίεις· Ἀθήνησιν ἰέρειαι
 Hom. 299 παναίθησιν· ὅλαις λαμπραῖς· παναίθησι<ν> κορύθεσ<σ>ι (Ξ 372)
 300 πάναιθον· λαμπρόν
 301 παναίθετος· πάντα ἀπαραίτητος
 D 302 παναίγυλος· πανκάκουργος
 D 303 παναῖα· ἰέρεια, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρὶ
 D 304 Παναῖ[ν]οι· ἔθνος Θυράκιον (Thuc. 2, 101, 3)
 Hom. 305 *παναίολος· παμποίκιλος (Δ 186 . .) A⁵⁴(g^{παρ10})
 306 *πανάνκεια· θεραπεία (Callim. h. Ap. 40. cf. Ar. Plut. 702) Σ
 D 307 πάν<ακ>ες· βοτάνη τις, ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται (Nic. ther.
 565 . .)

283 Schol. 293 Ph 295 cf. Zonar. 1512 296 = Schol.; Poll. 1, 97. 9, 12. 10, 132; Zonar. 1512 297 Schol. Plat. (Paus. π 4) 298 Poll. 1, 35; q 212, 32 299 cf. Schol. 304 cf. St. Byz. 305 = Schol. 306 = Σ π 62; cf. Schol. Ar. 307 Diosc. mat. med. 3, 48–51; cf. Schol. Nic.

285 παμφθόνω H: A (παμφωνω) 287 πάμφον H: Schm. dubitanter post Sop.; cf. RE v. Pamphos (Πάμφως) 289 παμμοχίων H: Guyet (accent. Ahr. Dial. 2, 108 not. 1), coll. ordine et gl. 290. cf. Schwyzler 62, 14. 168 et Frisk 2, 507 290 δεκάς numerus Pythagoreus (e.g. Philol. VS 44 B 11; Ἰταλοί sunt et 'Itali' et 'Pythagorei', cf. e.g. Empedocl. VS 31 B 136) [καὶ ... πατέρα] Schm. post Thes. | [καὶ] Thes. | cf. gl. 2949 294 παναγιστίας] cf. ft. Lampe et Thes. 295 [πανάγρια] Hemsterh.; etiam de πανάγρια per errorem pro δίκτυα a scriba posito cogitare licet 298 παναίεις] h. e. παναγείς (Mein. FCG 2, 421, coll. Poll. et <π>αναγείς Bk. [<π> add. Mein.]), cf. gl. 303 299 nov. gl. παναίθουσι κορύθεισι H: corr. et contin. Mus. (<ν> add. Alb.) 301 παναίθετος] h. e. πανάθεστος (Ruhnck.), cf. gl. α 1570 = SH fr. ad. 1066 302 παναίγυλος] h. e. παναίσυλος (Ruhnck. et Pears.), cf. gl. 469. 1518. 4027. q 11 303 παναῖα] h. e. παναγία (Lob. Phryn. 106), cf. gl. 298 304 [v] Voss. | θυράκειον H: Mus. 307 πανές H: Mus.

- 308 Πάνακτος· ἡ ὀρίγανος (cf. Nic. ther. 626). καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ D
(Dem. 54, 3. Men. fr. 419 K.–A.)
- 309 *παναλκές· ἰσχυρόν A⁴². παντοδύναμον (cf. Aesch. Sept. 166 v.1.)
- 310 πανάμερος· δι' ὅλης ἡμέρας (Soph. Tr. 660 codd. cum Schol.) D
- 311 πανάμωμος· ἀρεστός (Plat. Prot. 345 c = Simon. PMG fr. 542, 24) D
- 312 πανάποτος· ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτος, ὃ ἐστὶ παν- Hom.+
τελῶς κακόμορος (Ω 255 . . Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 360 [37, 997, 3 M.]) Greg. Naz.
- 313 *παναρμόνιον· εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ
ἡ εὐτακτος ἀκολουθία (Alex. fr. 300 K.–A. Plat. rep. 399 c . .) vg²A¹³
- 314 πανάργυρον· ὅλον ἀργυροῦν (ι 203) Hom.
- 315 πανασκηθέα· πάντα ὑγιῇ
- 316 παναφήλικα· πάντων ὁμηλικῶν ἀπεληλαμένον ἐκτός (X 490) Ap. S.
- 317 Παναχαιῶν· πάντων Ἑλλήνων (B 404 . .) Hom.
- 318 πανάωριον· πάντων ἀωρότατον. καὶ ἄμοιρον. ἢ κατὰ πάντα Ap. S.
ἄωρον (Ω 540)
- 319 *πανδαισία· ἡ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονά[ι]ς παρέχουσα
[εὐωχία, ἢ πολυτελής τράπεζα (Ar. Pac. 565. Isae. fr. 100 S.)
[vg¹⁴A⁴¹]
- 320 πανδαισιαν· τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελεῖ ἔχουσιν Greg. Naz.
τράπεζαν (Greg. Naz. epist. 5, 2 G. [37, 28, 28 M.])
- 321 πανδαμάτωρ· ὁ πάντας δαμάζων (Ω 5 . .) Hom.
- 322 πανδαμικοί· παιδικοί χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς D
- 323 πάνδεια· ἐορτὴ Ἀθήνησι (Dem. 21, 8–9) D
- 324 *πανδερχεῖς· πάντα ὀρῶντες vg¹¹
- 325 πᾶν δ' ἡμαρ δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας (A 592 . .) Hom.
- 326 *πανδημί· σὺν παντὶ τῷ δήμῳ (Hdt. 6, 63, 3 . .) vg⁷A³⁷
- 327 πανδήμιος· ὁ καθ' ὅλον τὸν δήμον ἀναστρεφόμενος (σ 1) Ap. S.
- 328 *πανδήμου· δημοσίας, κοινῆς vg⁴A³³
- 329 πανδοκ(ε)ῖον· πανδοχ(ε)ῖον
- 330 πάνδοξ· ὁ ἐν πανδοχ(ε)ῖῳ οἰκῶν
- 331 πανδοῦρα ἢ πανδουρίς· ὄργανον μουσικόν. πάνδουρος δὲ ὁ με- D
ταχειριζόμενος τὸ ὄργανον
- 332 Πανδοσία· πόλις τῆς Ἠπείρου (Dem. 7, 32) καὶ Ἰταλίας D

308 cf. Harp. 235, 3 [π 15 K.]; unde epitom. = Ph = Su; St. Byz. 309 cf. Schol. Aesch. Sept. 166 b; etiam Athen. 5, 190 f epitom. (cod. A παναλκές) 310 cf. Ph 313 Su; cf. Ph 388, 26 316 Ap. S. 127, 19; cf. Schol. 317 = Schol. 318 Ap. S. 127, 13 319 Σ π 68; cf. 69 323 Harp. 234, 4 [π 11 K.] = Ph 376, 26 (cf. 22) = Su π 173; q 292, 10; EM 651, 21 324 = Σ π 71 325 Schol. 327 = Ap. S. 127, 23 331 Poll. 4, 60; Athen. 4, 183 f 332 cf. Harp. 234, 5 [π 12 K.]; Ph = Su (etiam Su τ 768 v. τόνον); St. Byz.; Strab. 6, 1, 5 p. 256 C.

308 Alb. cft. gl. σ 1401 316 παναφίλικα H: Ap. S. | ὁμηλικῶν H: Ap. S. | ἀπεληλαμένον ἐκτός] ἀπεληλασμένον Ap. S. 319 ἐσθήσεσιν ἡδοναῖς H: Mus. 323 πανδεία H: Su EM. melius sed contra ordinem πάνδεια (Harp. Ph q) 325 πανδήμαρ H: Mus. 329 <ε>¹ Alb. | <ε>² Mus. 330 <ε> Mus. 331 ἡ H: Mus.

- N.T. 333 *πανδοχεύς· ἐπιδέξιος A⁷⁰, ὁ πάντας δεχόμενος (Ev. Luc. 10,35)
 D 334 πανδώρα· ἡ γῆ, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ
 ζεῖδωρος καὶ ἀνησιδώρα (Ar. Av. 971)
 D 335 πάνεια· κεχορτασμένη (Blaes. fr. 1. Dinol. fr. 6. Rhinth. fr. 1 K–A.?)
 336 πανείπας· ἀναιδής
 337 πανέξαλλον· ἐν πᾶσιν ἀλλότριον
 338 [παναίολος· παμποίκιλος]
 D 339 πάνες· τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας
 <οὕτως> ἔλεγον
 340 [πανέψιον· πᾶσι συναπτόν]
 341 *πανήγυρις· ἔπαινος. ἐορτή A⁸¹. θέατρον
 342 *πανημαδόν· διὰ βίου A⁷⁶
 Hom. 343 πανήμεριος· οὐχ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τις) ἂν ἄρξῃται
 μέρους· ἢ καὶ *δι' ὅλης τῆς ἡμέρας vg²⁴, καταχρηστικῶς (P 180 . .
 cf. A 472 . .)
 344 πανήρεα· πᾶσιν ἀρέσκοντα
 345 πανήρεσι· κατὰ πάντα ἡρμωσμέναις
 346 πανήρες· πᾶσιν ἀρέσκον. ποικίλον. παμμήχανον
 D 347 πανήπορος· πανάπορος, ἐνδεής
 D 348 πανθρ(ό)ωι δῆμω· παρρησίαν ἄγοντι δῆμω, πάντα θροοῦντι,
 ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι
 349 πάνθρ(υλ)υ(λ)ον· τὸ πάντα θρυλ(λ)οῦν
 350 *†πανθύλην†· μονογενῇ τοῖς τόξοις ἢ σφενδοναῖς A⁵²
 Hom. 351 πανθυμαδόν· πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ (σ 33)
 Hom. 352 πάνθ' ὑπὸ μνηθμόν· περὶ πάντα τὸν τῆς μνηίδος χρόνον
 (Π 202)
 D 353 Πανία· ἡ Πελοπόν(ν)ησος

333 EM 650,33 334 Schol. Ar. 341 EM 650,37 343 cf. Ap.S. 127,12 = Schol.
 A 472 351 Schol. 352 cf. Schol.

334 cf. gll. ζ 93. α 5096 335 κεχορτασμένη] κεχορτασμένα Sop., coll. Athen. 3,111 c
 336 πανείπας] πᾶν εἰπας Schm.; πανίτας Ruhnck., coll. gl. ι 1083 ἴτας· ὁ ἀναιδής (δαιδής H:
 corr. Mus. reiciente iniuria Latte) (cf. etiam ἴτης· ἱταμός. κτλ. gl. ι 1091 [Schol. Ar. Nub. 445
 Ph Su] et ιταμός· ἀναιδης. κτλ. vg^{3S11}) 338 dittogr. gl. 305 | πανέολος ordo, falso 339
 <οὕτως> Alb. 340 h.e. πανόψιον· πᾶσι σύνοπτον | v.l. gl. 384 342 πανήδαμον H: A
 343 τι H: Mus. 345 πανηρίαισι H: Mein. 1857 p. 616 347 πανήπορος] ft. poeta aliquis
 metri causa perperam excogitavit; cf. gl. α 6581 ἄπορος· ἐνδεής et η 546 ἥμορος· ἄμοιρος
 348 πάνθρ(υ)ωι H: ordo et G. et Voss.; -ωι valet aut -ω (Mus.; de iota adscripto in Hsch. cf. gll.
 ρ 46. 497. 50–1. 64. 68. 419. σ 146. 200. 227. 699. 868. 1382. 2883. τ 747 [et ω 99]. υ 581. ω 83
 (cod.). 84. 86. 88. 94. 95 (ordo). 101 (ordo); π 2088. 2166; π 2891) aut -ωῖ 349 πανθρύλιον H:
 Hansen; πάνθρ(υ)λον Thes.; πανθρύλλιον Mus. | θρυλοῦν H: Mus. 350 πανθύλην] παν-
 θοιδήν A | cf. ft. gl. 168 353 Πανία] nonnulli errorem pro Ἀπία esse putant. sed Schm.
 cft. Πανίας βήσας (?Arcadiae Peloponnesi) gl. 354 et Πανίας (Πανία[ς] Wecklein) αἰ[σ]α
 (σ del. Schm.)· ἀπὸ τοῦ Πανός Ph | πεδοπόνησος H: Mus.

- 354 πανίας βήσας· ὥς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ (fr. 98 D R.) [καὶ ὁ λευκὸς πάντη. ἢ ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός]
- 355 πανικτὸν· Ἐρμῖππος Στρατιώταις (fr. 54 K.–A.)· ὥρα τοίνυν μετ' D
ἐμοῦ χωρεῖν τὸν κωπητῆρα λαβόντα καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς
τὴν ναῦν ἐμπηδῆσας ῥοθιάξῃς. ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν
πρωκτόν
- 356 πάνιον· αὐτόχρουν. ὁμόχρουν. λευκόν. καθαρόν. <καὶ <πάνιος> D
ὁ λευκὸς πάντη καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός>
- 357 *πανίῳ δαίμονι· μανιῶ<δει> δαίμονι A⁷²
- 358 πανίωνιον· ἱερὸν Ἀπόλλωνος ἐν Ἰωνίᾳ (e.g. Hdt. 1, 148, 1) D
- 359 *πάγκαλος· ἐξ ὅλου (vg^{παν5})[A^{παν34}], κατὰ πάντα (A^{παν50}) καλός
(Plat. conv. 204 b . .) (vg^{παν5}A^{παν50})[A^{παν34}]
- 360 πανκαρπία· πανσπερμία
- 361 πανκρατής· πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων, καὶ βασιλεύων (Soph. D
OC 609. Αἰ. 675)
- 362 πάντα· ὅλα
- 363 †παννόας†· ὁ ἀπόπληκτος. καὶ ἀδολέσχης
- 364 παννυχίη· δι' ὅλης τῆς νυκτός (Ψ 105 . .) Hom.
- 365 *παννυχίς· ἐορτὴ νυκτερινή A⁶⁸
- 366 <πανοικεί>· σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ (Act. 16, 34) vg²⁵A⁶⁶ N.T.
- 367 πανόλβιος· παμμακάριστος. <ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων> (Theo- D
gnid. 441)
- 368 [πανομαλφαίῳ]
- 369 *πανομφαῖον· πεφημισμένον A⁴⁵ [ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων]
- 370 *πανομφαίῳ· ὃ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται vg¹⁹A⁵³, Hom.
τουτέστι κληδών (Θ 250)
- 371 Πανόπη· πόλις Φωκίδος (B 520) Hom.
- 372 *πανόπτης· πολυφθαλμος A⁵⁵. Ζεύς. Ἀχαιός (TrGF 20 F 53) K+D
- 373 πάνοπτος· ὁ πανταχόθεν φαινόμενος D
- 374 †πανορμίη†· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος D

359 cf. Σ π 2 366 Su 370 Σ π 74; cf. Ap. S. 127, 22; EM 650, 44; Schol. 371 St. Byz.;
Schol. 372 Σ π 75; Ph

354 ἀπὸ ἐπὶ H: Mus. | [καὶ ... καθαρός] Schm. (ἢ ὁ λευκὸς del. iam Alb.); cf. gl. 356 355
τὸν (sic) κωπητῆρα H: Mus. | ἐς τὴν ἐστὶ H: Mus. | ῥοθιάξις H: Blomf. (ῥοθιάξις Dorice
Mus.) | πρωκτόν] verba insequentia exscripsit ut puto; quae alii alia suppleverunt ap. Kas-
sel–Austin legere licet 356 καὶ <πάνιος>· ὁ ... καθαρός] πάνιος addidi, cetera e gl. 354
transposui 357 πανιῳδαίμονι· μανιῳδαίμονι H: A 358 Ἀπόλλωνος] h.e. Ποσει-
δῶνος (Mein. 1858 p. 534) 359 πάγκαλος] πανκ- ordo ap. H et A 360 v.l. gl. 18 361
cf. gl. 20 363 παννόας] ft. σάννας (Schm.); v. ad gl. σ 175 364 διόλης H: Mus. 366
πανοικεί K 367 ἢ ... ἀποστρέφων e gl. 369 huc transp. Viger. 368 v.l. gl. 370 369
ἢ ... ἀποστρέφων] v. ad gl. 367 370 ἀναφαίνεται H = Σ: K Ap. S. 372 ἀχαιοί H: Uhr-
lichs. idem error TrGF 20 F 41

- D 375 Πανό(ς) σκῶλον· ὄνομα σχήματος, †ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου ἦ πεπληγῶς ἄντρον τι λέγεται σχῆμα†
- D 376 Πανό(ς) σκότος· οἷον νυκτερινὰς φαντασίας <...>
377 [πανόσπρια· σύνοδος]
378 *πανοσπρία· συμμιγῆς πληθύς. σύνοδος A⁴⁴
379 *πᾶν ὅτιοῦν· οἷον δὴ ποτ' οὖν vg²⁰A⁵⁶, πᾶν τὸ τυχόν vg²⁰
380 *πανοῦργος· πάντα μανθάνων A⁶³. δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος vg⁸A³⁸
- D 381 πανουλεύς· ἐξώλης
382 πανούριος· πάντα οὔριος
- D 383 Πάνοψ· ἥρως Ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεώς, καὶ ἄγαλμα, καὶ κρήνη (Plat. Lys. 203 a)
- Hom. 384 *πανόψιον· πάντων ὁρώντων A⁷³. πᾶσι σύνοπτον. λαμπρόν (Φ 397)
- D 385 πανσαγία· πανοπλία (Soph. Ant. 108)
386 *πανσθενεστάτῃ· ἰσχυροτάτῃ A³⁹(vg¹²)
- Hom. 387 πανσυδίη· ὁμοῦ πάντες (B 12 ..)
- Prov. 388 πάντα κάλων σείει· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων
- Prov. 389 πάντα κινήσας πέτρον· παροιμία
- Prov. 390 πάντα λίθον κινεῖν· παροιμία, ἥς μέμνηται Ἀρίσταρχος. ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἑλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς παρὰ Σαλαμῖνι <...>
- D 391 παντάνα· τρυβλίον (Sophr. fr. 12 K.–A.)
- Hom. 392 πάντα δ' ἀπὸ <π>λευρῶν χροά ἐργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ (Λ 437)
393 *παντάπασι· παντελῶς vg²⁶A⁶⁷. ὅλως
- D 394 πανταρκέα· πᾶσι βοηθόν
- D 395 πανταρκής· ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν [vg²⁹A⁷⁷] (Aesch. Pers. 855)
- D 396 [ὁ] παντάσκιος· ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων

375 Ph 376 cf. Ph 378, 1 380 Σ π 78 383 Ph 384 cf. EM 650, 39 385 EM 650, 52; Schol. Soph.; Schol. Ar. Ach. 574; Su σ 23 v. σάγμα 386 Σ π 79 388 Prov. Bodl. 756 = Zenob. vulg. 5, 62 = Ph 378, 14 = Su (Paus. π 6); Schol. Plat. Sis. 389 c 389 Prov. Bodl. 755 (Diogen. 7, 42) 390 Prov. Bodl. 757 = Zenob. vulg. 5, 63; cf. Ph = Su (Paus. π 6) 391 Poll. 6, 90, 10, 107 393 Ph

375 πανοσκόλον H: Vales., cf. Ph Πανὸς σκῶλος· ὄνομα σχήματος | ἦ H: Mus. | ὄντρον H: Mus. | ὅταν ... σχῆμα] locus desperatus; ft. ὁ Πάν ἀπὸ σκώλου πεπληγῶς εἰς ἄντρον τι λέγεται <...> σχῆμα vel sim. ((ὁ Πάν) et <εἰς> Perg.; [οἶ] Vales.; [ἦ] Hansen). glossam elapsam <Πανὸς αὐλίον> (Ar. Lys. 721)· ἄντρον τι λέγεται ft. latere putat Schm. 376 πανόσκοτος H: Mus. | <...> Schm. 377 v. l. gl. 378 378 πανοσπρία H: A, cf. gl. 377. Σ π 77. Poll. 1, 248 379 πανοτηροῦν H: K | δηποτοῦν H = A: vg 380 πάντα? ὁ παντα K 381 cf. gl. 432 383 ἀττικῶς H: Alb., coll. Ph 384 σύναπτον H: Salm.; cf. gl. 340 388 παντάκαλον H: Prov. | πᾶσι H: Prov. 389 πετρον H: Prov. 390 <...>] v. Prov. 391 παντάνα] h. e. πατάνα (Guyet), cf. Poll. et gl. 1298 | cf. gl. 1094 392 ἀπόλευρον H: Mus. 393 ὅλος H: Alb. 396 ὁ παντάσκιος] contin. H: nov. gl. Mus., deletio ὁ

- 397 *πανταχῶς· πάντα τρόπον (e.g. Plat. Parm. 143 c. Men. fr. 225,5 K.–A.) A⁷⁸
- 398 παντελές· παντελῶς, ὁλοτελῶς (e.g. Ev. Luc. 13, 11?) N.T.
- 399 παντελής· ὁλοτελής [καὶ]
- 400 παντεπόπτης· ὁ πάντα καθορῶν
- 401 πάντες· ἀντὶ τοῦ οἱ πλείστοι
- 402 *πάντες(σ)ιν· ὑπὲρ πάντων A⁵⁷
- 403 *παντευχία· πανοπλία (Aesch. Sept. 31) Σ(vg¹⁷A⁴⁶)
- 404 *πάντη· πάντως A⁶⁰. πανταχοῦ A⁶¹, πάντοθεν (A 384)
- 405 *πάντη τε· πάντως [vg²¹A⁵⁸]
- 406 πάντη· πανταχοῦ †ἐκάστω†
- 407 *παντὶ σθένει· ὅλη, πάσῃ δύναμει (Thuc. 1, 86, 3 ..) vg¹⁶A⁴³
- 408 *παντὶ τῷ· παντὶ τινι (Soph. Phil. 174. Hdt. 7, 210, 2) A⁵¹
- 409 παντοδαποῖς· διαφοροῖς D
- 410 *παντοδαπός· παντοῖος. σύμμικτος (Aesch. Sept. 357) A⁸⁰
- 411 *παντοδαπῶν· παντοίων. καὶ διαφορῶν vg³A³²
- 412 πάντοθεν· πανταχόθεν, ἐξ ἐκάστου τόπου (N 28 ..) Hom.
- 413 πάντοθι· πανταχοῦ (Arat. 743)
- 414 παντοίων· πάντων. πολυτρόπων (B 397 ..) Hom.
- 415 παντοκράτωρ· ὁ θεός, πάντων κρατῶν (2. Ep. Cor. 6. 18 .. 2. Regn. 5, 10 ..) N.T. LXX
- 416 παντομάνττειραι· μοῖραι D
- 417 *πάντοσε· εἰς πάντα τόπον v⁶. πανταχοῦ (q 366; Γ 347. E 508 ..) Ap.S. vg⁶A³⁵
- 418 πάντοσ[ε] ἔσθην· πανταχόσε στρογγύλην (Γ 347 ..) Hom.
- 419 παντο[ν]ῖα· παντοδαπά Hom.
- 420 πάντων· πάντως
- 421 πάντων· ὑπὲρ πάντας
- 422 πάντων ἐκπαγλότατε· ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε (A 146 ..) Hom.
- 423 πάντως· ἰσοδυναμεῖ ἀληθεία. κυρίως

400 cf. Schol. Ar. Ach. 435 403 = Σ π 81 = Schol. Aesch. Sept. 31 l 404 Schol. 407 Σ π 82 408 = Σ π 83 410 Schol. Aesch. Sept. 357 b 417 Σ π 85; Ap.S. 127, 15; Schol. E 508 418 cf. Ap.S. 127, 16 422 cf. Schol.

398 ad locutionem εἰς τὸ παντελές? 399–400 καὶ παντεπόπτης contin. H: nov. gl. Alb., delete καὶ 402 πάντεσιν H: A 403 Aesch. Sept. 31] cf. gl. σ 1362 404 cf. gl. 406; 405. 430 | πάντη πάντως (Plat. saepius)· πανταχοῦ, πάντοθεν Schm., sed cf. A 405 πάντη τε <καὶ> πάντως <...>? Schm., cf. gl. 430 406 cf. gl. 404; 405. 430 | ἐκάστω <ἐν> ἐκάστω <τόπῳ> Mein. 1858 p. 548; ἐκασταχοῦ M.L. West 411 παντοδαπὶ H: K 413 παντόθι H: accent. Hansen 416 παντομάνττειραι] h.e. παντοκράνττειραι (Lob. Aglaoph. 816), cf. LSJ v. κράνττειρα 418 παντόσε· εἰσίν + nov. gl. παντόθησι· στρογγύλοις H: corr. et contin. Mus. (excepto -ην bis Jens. post -ης Mus.) 419 παντόνια H: Alb. (utraque vox extra ordinem), cf. gl. 414 (ubi Schol. Hom. explicant παντοδαπῶν) et 410–11. Ahr. Dial. 1, 159, coll. An. Ox. 4, 329, 26, vocem Aeolicam παντώνια ordini aliquantulum aptiorem mavult; cf. gl. ε 6584 422 ἐκπλαγώτατε H: Mus. 423 ἴσως δύναμει H: Schm.

- Ap. S. 424 πάντως θαρσαλή· κατὰ πάντα θρᾶσεῖα (τ 91)
- Hom. 425 πανυπερτάτη· πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων (ι 25)
- 426 πανυπείροχον· πάντων μέγιστον
- D 427 πάνυσσα· <σ>τρόφος. ἀναδέσμη. οἱ δὲ κειρίαν, ἥ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι
- Eur. 428 *πανύστατον· πάντων ἔσχατον (Eur. Med. 1041) g²²Σ(A⁵⁹)
- 429 *παννυχίους· δι' ὅλης νυκτός A⁴⁸(vg¹⁸)
- 430 *πάντη τε καὶ πάντως· κατὰ λόγον καὶ τρόπον πάντα vg²¹[A⁵⁸]
- D 431 πανώλεθρον· ἐξῶλες, πανῶλες (Ar. Vesp. 1239)
- 432 *πανώλης· πανώλεθρος, ἐξώλης vg¹³A⁴⁰, ἀπολλύμενος (Aesch. Pers. 732)
- D + K 433 πάξ· ὑπόδημα εὐνυπόδητον (Herond. 7, 114). ἡ *τέλος ἔχει[v] (Diph. com. fr. 96, 2 K.-A. Men. Epitr. 657 Koerte = 987 Sandbach) A¹
- D 434 Πάξιοι· νῆσοι κατὰ Ἰταλίαν (Polyb. 2, 10, 1)
- 435 *παππάξιοιεν· πατέρα καλοῖεν (com. ad. fr. dub. 405 K.-A.) A¹
- 436 [παπαίδην· παντελῶς]
- D 437 πάπας· πατρὸς ὑποκόρισμα
- Hom. 439 πάππα· προσφώνησις παι(δὸς) πρὸς πατέρα (ζ 57)
- D 438 παπαῖ· σχετλιασμός (Ar. Plut. 220)
- 440 [παππίζιοιεν· πατέρα καλεῖν]
- Hom. 441 παππάζουσιν· πατέρα προσαγορεύουσιν. πεποιήται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα (E 408)
- D et Att. 442 πάππος· ἄκανθα· ἐπὶ γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ, [καὶ] ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζεται, καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλει (Soph. fr. 868 R. Eubul. fr. 106, 16-20 K.-A.). σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος (Ar. Av. 765). καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα. καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γενεῖ(ω) τρίχῳσιν

424 = Ap. S. 127, 30 428 = Σ π 86 432 Σ π 87 = Schol. Aesch. 433 Athen. 2, 67 d
 434 = Ph; cf. Plin. n. h. 4, 52; Plut. def. or. 419 b 435 Σ π 88; cf. Ap. S. 127, 25; Schol. E 408 437 Eusgt. II. 565, 14-17 [2, 111, 3-7 V.] 439 cf. Ap. S. 127, 26; EM 651, 5; Schol. 438 cf. Schol. Ar. 441 cf. Ap. S. 127, 25 442 ἄκανθα Athen. 10, 450 a-b | ὀρνέου εἶδος | Ael. n. an. 3, 30; Schol. Ar. | πατρὸς ἢ μ. π.] Poll. 3, 16 | τὴν ... τρίχῳσιν | cf. Schol. AbT ad Ω 348 et LSJ et Ael. Dion. π 12

427 τροφὸς H: Lob. Prol. 417 430 παντός H: Mein. 1857 p. 616, cf. vg | cf. gl. 405; 404. 406 | expl.] παντα λογον και τροπον. παντως vg, παντως A 431 πανώλεθρον H: Mus. 432 πανώλεθρος H: K | cf. gl. 381 433 ὑπόδημα (ὑπὸ δῆμῳ H: Mus.) εὐπόδητον] locum male intellexit lexicographus quidam (qui ft. etiam gl. 1359 e vs. 116 festinantius debito excerptam male explicavit). Lat. baxeia falso adducunt Sop. alii | ἔχειν H: A 434 παζοίνης· οἱ H: Ph 435 παππάξιοιεν] παπάξιοιεν ordo et Σ | πατέρα H = AΣ^b] παρα- Σ | καλεῖν H: AΣ^b cf. Σ 436 v. l. gl. 274 439 nov. gl. παῖς H: corr. et contin. Mus. 440 dittogr. gl. 435 | παππίζιοιεν] cf. gl. 435; de voce παππίζω cf. Ar. Vesp. 609 (unde Su ε 341. π 261) et Eust. II. 565, 20. 32 [2, 111, 9. 112, 7 V.] (Ael. Dion. π 11) | καλεῖν] v. ad gl. 435 442 ἐπ' ἄν H: Mus. | [καὶ] G. | γένει H: ed. 1521

- 443 *παπταίνειν· περιβλέπειν (g^{παρ3})[A³] πάντα (Soph. Ai. 11. cf. Hom.?
Δ 200 . .)
- 444 παπταίνοντα· ὀρώντα (Choeril. epic. SH fr. 317,5) D
- 445 παπταίνειν· περισκοπεῖ (Pind. Pyth. 3,39=22) D
- 446 *παπτήνας· περισκοπήσας (Δ 497 . .) A² Hom.
- 447 *πάρα· ἐγγύς A²⁴⁵. πάρεστι (E 603 . .) A²⁶⁶ Hom.
- 448 παραβαίνοντας· ἀρνητικούς. ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας (Psalm. LXX
118,119)
- 449 *παραβαλεῖς· ἀπατήσεις. | παραθήσεις. παραδώσεις v¹²³A³⁷⁷
- 450 παραβαλλόμεναι· ἐξαπατώσαι. παρακα(τα)τιθέμεναι (Eur. Eur.
Andr. 289)
- 451 παραβαλλόμενος· ἐναποκινδυνεύων, ὃ ἐστι παραβόλως Hom.
μαχόμενος (I 322)
- 452 παράβολον· παράδοξον (Hdt. 9,45,3) D
- 453 παραβαλοῦ· ἀνάπαυσαι. ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά (Ar. Ran. D
180, 269)
- 454 *παραβάλω· συγκρίνω, παραθῶ (A⁴²⁴), ὅμοιον
- 455 *παραβαλῶν· | ὁμοίως | παραθείς A⁴²⁴
- 456 *παραβεβαῶτες· παραβεβηκότες (N 708) A²⁸⁵ Hom.
- 457 *παραβλέπων· στραβός A⁴⁰⁵
- 458 *παραβλήδην· ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς Σ. ἐξ ἀντιβολῆς πα- Hom.
ραβάλλοντες (Δ 6)
- 459 *παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος vg⁷⁷A²⁷⁹
- 460 *παραβλητικός· παραβάλλον (Porph. ad Δ 6 p. 315 S.) A⁴²⁵
- 461 *παραβλώπας· παρορῶντας A²³⁵
- 462 παραβλώπες· ὁμοίως, διάστροφοι, τὰς ὄψεις διαστρέφοντες, καὶ Hom.
παραβλέποντες (I 503)

443 Ap. S. 127,24 EM 651,9; cf. Schol. 447 Ap. S. 128,22; Schol. 449 Σ π 90 450 cf. Ph 453 cf. Ph 380,3 (= Su π 271) + 10 458 Σ π 93; Ap. S. 128,5; Palamedes ap. Schol. Ap. Rh. 4,1562-3 b; cf. Schol. 459 Σ π 94 461-2 cf. Σ π 95 (masc. plur.) 462 cf. Ap. S. 128,18; Schol.

443 παπταίνειν H: Mus., cf. Ap. S. | παντί H: Mus., cf. Ap. S. 445 παπταίγει H: G. 446 contin. H: nov. gl. Mus. 449 ft. duae glossae προβαλεῖ ἀπατήσεις et παραβαλεῖς· παραθήσεις. παραδώσεις (Thes. 6,211 a) 450 (τα) Mus. 451 παράβολος H: Perg. et Voss. 454 παραβαλῶ H: Hansen, coll. παραθῶ et gl. 455 et A παραβαλῶν· συγκρίνας. παραθείς | συγκρίνω (aor. subi.) | συγκρινῶ Mus., verbo παραθῶ non agnito. cf. A | nov. gl. παρὰ θῶ~ (i. e. θεῶ) H: corr. et contin. Toll., cf. gl. 455 et A | ὅμοιον] cf. e. g. gl. 1613. q 300 455 cf. ad gl. 454 456 παραβεβαῶτες] h. e. παρβεβαῶτε (Schm., παρβεβαωτες iam A) 458 nov. gl. παραλογιστικῶς H: contin. Σ Ap. S. 460 παραβλητικοῖς ἐχρητο λόγοις παραβάλλον κτλ. Porph. 461 sc. ὀφθαλμούς, invito Homero; cf. gl. 462 462 παραβλώπες] sc. Λιταί | expl.] παραβλέπουσαι Ap. S.; παρηγμέναι, διάστροφοι τοὺς ὀφθαλμούς. ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινὸν φαίνεσθαι, προσίασιν οἰκτροὶ τὰ σχήματα αὐτῶν καὶ τὰς θέας ἔχοντες Schol., unde forma masc. intelligitur; de homine etiam Ael. fr. 325 [Su σ 759]

- N. T. LXX **463** *παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις (Ev. Matth. 13, 24 .. Psalm. 43 (44), 15 ..) vg⁶⁰A²³⁸
- N. T. **464** *παραβουλευσάμενος· εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς (Ep. Phil. 2, 30 v. l. Ioh. Chrys. in Ep. Phil. hom. 9, 3 [62, 249–250 M.]) A³²⁷
- 465** *παραβραβευθεῖς· καταρραγεῖς. παραμεληθεῖς A²⁸¹
- 466** παραβραβεύων· παρακρίνων
- 467** *παραβύουσιν· παρακαμ<μ>ύουσιν [A²³⁴]
- K? + D **468** *παράβυστον· λάθρα γινόμενον, ἀπόκρυφον. ἄποκεκρυμμένον [Σ]. ἡ μικρὸν κλινίδιον, παρὰ τιθέμενον τῇ μεγάλῃ (Hyperid. fr. 170 S.), ἐνιοὶ δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον (Antiph. fr. 43 S. Timocl. fr. 28 K.–A.)
- 469** [παραγάγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ]
- Hom. **470** *παρ' ἀγανού Τιθωνοῖο· παρὰ τοῦ λαμπροῦ Τιθωνοῦ (Λ 1) A²⁵²
- D **471** πάρα γε· ἐγγὺς δέ. ἡ κόψον (Euphr. fr. 9, 15 K.–A. et Men. Epitr. 229 Koerte = 405 Sandbach?)
- N. T. **472** *παράγει· παρέρχεται (1. Ep. Cor. 7, 31) A³⁷³. παραπέμπεται. φυλάσσεται. εἰσπορεύεται
- 473** *παραγωνίσασθαι· ἀποστρέψαι (g⁴⁸A²¹⁴)
- 474** *παραγόρευσιν· ἄρνησιν A²⁰⁴
- 475** *παραγράφεται· ἐμβάλλεται A⁴¹⁷
- 476** *παραγραφὴ· ζημία [A⁴¹⁶]
- D **477** παραγράψαι· ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. καὶ τὸ ἐκ τραπέξης λαβόντα διὰ γραμμάτων τοῦ τραπέζιτου πιστώσασθαι
- 478** *παραγράφεται· οὐ παραδέξεται A²⁰¹
- 479** παραγυνῶσαι· φανεροποιῆσαι
- 480** *παραγωγαί· ἀπάται. ἤχρησις (Dem. 23, 95) (A³⁴⁹)
- D **481** παραγώδας· χιτῶν παρὰ Πάρθοις
- Hom. **482** πάρα δε· ἐγγὺς δέ (A 611 ..)
- 483** *παραδέδρομα[ι]· παρεμνήσθην A⁴²⁷
- LXX **484** *παραδειχθέν· φανερωθέν (Exod. 27, 8) A³⁴²
- D **485** παράδειγμα· ὑπόδειγμα. ἡ παρασκευασθέν τι ἔλαττον εἰς μείζονα

463 = Σ π 96 = An. Ox. 2, 464, 16; cf. EM 654, 28 467 cf. Σ π 97 468 Σ π 98; EM 651, 50; q 292, 24; Su π 301; Harp. 237, 1 [π 21 K.]; Ph = Su π 302; Poll. 3, 43, 8, 121 473 Σ π 99 475 cf. Σ π 102; Schol. Soph. OT 906 480 Schol. Dem.; cf. Su

467 παραβύουσιν H = A] h. e. παραμύουσιν (Ruhnck., coll. gl. μ 1930. 1933) | <μ> Mus.; vox exstat gl. μ 1874 et Σ μ 313 v. μυωπιζόμενος 469 v. l. gl. 657; cf. gl. 302 470 παραγαίου τιθώνιο H: Mus. 471 ft. παρὰ γε (h. e. παρὰ δέ, v. l. gl. 482): ἐγγὺς δέ + nov. gl. πάραγε· κόψον (κύψον Alb.); Toll. mavult πάραγε· ἐγγὺς ἄγε. ἡ κόψον 473 παραγωνήσασθαι H: HSt. | cf. Alciph. 1, 6, 3 476 cf. παραγραφει· ζημιοι A 477 τραπέζιτου H: Mus. 480 ἀπάτου H: Mus., cf. Schol. Dem. 481 παραγώγας H: Scal., cf. Lyd. mag. παραγώδης (2, 13) et παραγώδης (1, 17); Lat. paragauda (v. RE) | παρὰ Πάρθοις] Frisk 3, 166 483 παραδέδρομαι H (παραδεδρομαι A): Schm.

- 486 παραδειχθῶ· τοῦ φαίνομαι†
 487 παρὰδεισος· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων, οἷς ἐστὶν ἐμπεριπατεῖν D
 (com. ad. fr. 523 K.–A). ἢ τόπος [ἔνυδρος ἦτοι] εὐνδρος, ἐν ᾧ
 περιίπατοι. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις
 488 *πάρα δέ σοι· πάρεστι δέ σοι A⁴¹⁹
 489 *παραδήμῳ· ἔξακούστω A⁴¹⁸
 490 *παραδειγματίσαι· φανερώσαι. θριαμβεῦσαι (Ev. Matth. 1, 19) (A¹⁶³) N. T.
 491 *παρὰ δίκη<ν>· παρὰ τὸ δίκαιον A¹⁸⁴
 492 παρὰ δόξαν· παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν
 493 *παράδοξον· θαυμαστόν Σ. ἀπροσδόκητον v¹¹⁸A³⁶¹Σ[v^{g29}]
 494 *παράδοξος· ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος A¹⁸⁹(g²⁹)[v²⁹]
 495 παρὰδοσις· ἄγραφος διδασκαλία (Ev. Matth. 15, 2. 1. Ep. Cor. 11, 2) N. T.
 496 παραδόσεων· διδασκαλιῶν (Ep. Gal. 1, 14) A³⁷⁴ N. T.
 497 *παραδραθέειν· παρακοιμηθῆναι (Ξ 163) A⁴⁵² Hom.
 498 *παραζηλῶν· παροξύνων v¹⁵⁸A⁴⁴⁹, παρεξισ[ωθ]ῶν
 499 παραζωστρίς· μικρὰ μάχαιρα D
 500 παραθαλπόμενος· παραθερμαινόμενος (cf. Eur. Med. 143) Eur.?
 500x <παραθάλλων> παρακμάζων D
 500y <παραθάλπων> παραμυθούμενος
 501 *παραθεῖ· παρατρέχει (Xen. Anab. 4, 7, 12) vg³⁴A²⁷¹
 502 *παράθεμα· ἐπίθεμα A³⁹⁰
 503 *παραθέουσι· παρατρέχουσι A¹⁹⁴
 504 *παραθήγειν· ἀκονᾶν, παροξύνειν v^{5g}παν²⁸A¹⁶²
 505 *παραθήκη· παρακαταθήκη (Plat. com. fr. 173 K.–A.?) [v¹⁵⁶]
 [παράθου]
 506 *παραθήται· ἐκβάλλη (Xen. Hier. 1, 19) A⁵⁰⁶
 507 *παρὰ θῖνα· παρὰ τὸν αἰγιαλόν (A 34 .) vg⁹³A⁴²⁰ Hom.
 508 παραθέντες· ἐκβληθέντες
 509 παραθράν<ι>ος· κώπη τις ἐν ταῖς παραθράνοις D

487 Ph | καὶ ... κατάλυσις] cf. Diod. Sic. 16, 41, 5 490 cf. gl. N. T. 491 = Σ π 105 493 = Σ π 106 495 gl. N. T. 1. Ep. Cor. 11, 2 497 cf. Schol. 498 Σ π 107 503 = Σ π 108 504 = Σ π 109 505 cf. Ph; Phryn. ecl. 286 507 Schol. 509 παραθράνοις] Poll. 1, 88

486 οὐ φαίνομαι | ὑποφαίνομαι Toll. 487 οἷον ἔστιν ἐμπεριπατῆς H: Mein. 1858 p. 549; de ἐμπεριπατεῖν 'insultare' cf. Plut. Quomodo adulat. 57 a (Mein. FCG 5, 1, 124). 65 f. 53 b | [ἔνυδρος ἦτοι] Alb. 488 παραδέσσει H: A 489 παραδήμῳ] Alb. ci. περιδήλῳ 491 παραδίξη H: A 494 cf. gl. 514 498 [ωθ] Mus. 500x–500y nov. gl. παρακμάζων παραμυθούμενος H: Hansen post G. Dind. 6, 255 a | παραθάλλων ft. excidit quia in παραθάλλων corruptum extra ordinem legebatur (cf. θάλλει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ gl. θ 40 eiusque v. l. pravam θάλλει· ἀκμάζει, ἀνθεῖ gl. θ 56) | παραθάλλων addidi, cf. gl. θ 59 θάλλω· θερμαίνω. παραμυθοῦμαι (propter pass. παραθαλπόμενος verbum παραμυθούμενος cum gl. 500 coniungere non licet) 506 παραθήται] παρωθήται Kust., coll. gl. 1027. 1042, sed cf. gl. 508 | ἐκβάλλει H: Mus., cf. εκβαλη A 508 παραθέντες] παρωσθέντες Kust., cf. ad gl. 506 509 παράθρανος (sic) H: Toll. post Voss. alios | παραθρόνοις H: Toll., cf. Poll.

- Greg. Naz. **510** παραθρέξ<ε>ιας· παραδράμοις (Greg. Naz. c. 1,2,2, 11 [37,579,3 M.])
- 511** [παραθῶτε· ἐκβάλλει]
- Hom. **512** παρα<ι>βάται· οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἐστῶτες μαχόμενοι, οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων (Ψ 132)
- D **513** παρ' αἰγειρον θέα· Ἐρατοσθένης φησί (fr. 3 Strecker), ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα (αἰγείρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος) ἐγγὺς τῶν ἰκρίων. ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἴκρια, ἃ ἐστὶν ὀρθὰ ξύλα, ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας οἶον βαθμούς, ἐφ' αἷς ἐκαθέζοντο, πρὸς το<υ> κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον (Cratin. fr. 372 K.–A.)
- 514** *παράδοξος· θανμαστός vg²⁹. ἐπάξιος (g²⁹). καὶ ἰό παρὰ δόκησιν λεγόμενος A¹⁸⁹(g²⁹)[v²⁹]
- D **515** Παραίλεως· ὄρος ἐγγὺς μ ρ θ ῥ
- 516** *παραίνει· συμβουλεύει A⁴⁴⁷
- D **517** παραιθένατα· τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἡγουν ἐπὶ τὸν καρπὸν
- D **518** παραικάτια· αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὀπλιτῶν τάξεις
- 519** παραίνεις· συμβουλή, νουθεσία, σωφρονισμός
- 520** παραίπαιμα· παρακοπή
- Hom. **521** *παραι ποσί· παρὰ τοῖς ποσί (O 280) A²⁵⁴
- 522** παραιρεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται
- Att. **523** παραιρήμ[μ]ατα· παράρματα ἱματίων (Thuc. 4,48,3)
- 524** *παραιροῦνται· ἀφαιροῦνται A²¹⁵
- Hom. **525** παραι ποσί κάππεσε θυμός· ἡγωνίας<αν>, καὶ κατέπεσαν τῇ γνώμῃ (O 280) [ἡ ποσίν]
- D **526** παρα<ι>σαβάξιν· παραμεμνημένοι. ἀπὸ τοῦ Σάβου (com. ad. fr. dub. 524 K.–A.)

513 Σ^b α 497 et 1651 vv. αἰγείρου θέα καὶ ἡ παρ' αἰγειρον θέα et ἀπ' αἰγείρου θέα καὶ παρ' αἰγειρον (Eust. Od. 1523,55 [1,199,45 St.]); Ph 81,16 v. θέαν παρ' αἰγειρον; Hsch. gl. α 1695 (= Su α 35). θ 166; cf. praeterea Kassel–Austin ad Cratin. **523** cf. Schol. Thuc.; Moer. 206,17 [π 18 H.]; Ph; Poll. 7,64 (Ael. Dion. π 15) **524** = Σ π 113 **526** Ph 383,16

510 παραθρεξίας (ut vid.; vix -θορ- ut Schow, minime -θορ- ut Ald.)· παραδραμείας H: Toll. | παρθορ.] h.e. παρθορ. (Schm.) **511** v.l. gl. 506 **512** παραβάται H: Schr. **513** παρ-αίγειρο. (sic accent.) H (· est v ut vid. [Schow]; v non fuit): Bernhardt Eratosthenica 229, cf. testt.; παρ' αἰγείρου Mus. | ὑφ' αἷς H: Mus.; ἐφ' οἷς Kassel–Austin | πρὸς τὸ H: Mus. **514** παράδοξος] παραίδοξος ordo | θανμαστός. ἐπάξιος] θαύματος ἐπάξιος Heins., cf. e.g. Eur. Bacch. 716; θανμαστός. <θαύματος> ἐπάξιος H. Friis Johansen | v.l. gl. 494 **515** glossa obscura (Αἰγάλεως· ὁ. ἔ. Σαλαμίνος Mein. 1858 p. 549) | μ ρ θ ῥ (sic) | Μαρθῶνος Mus. **517** παραιθέματα H: Brun. | cf. Poll. 2,143–4 **519** cf. gl. 827 **520** παρακοπή H: HSt. | cf. gl. 609–11 **521** παραιποσι H: Mus., cf. gl. 525 **522** παραινείται H: Schow, cf. gl. 524 | ὀλίγω H: Alb., coll. gl. 850 **523** [μ] Mus. | παράμματα H: G. Dind. **525** κάμπεσαι H: Mus. | <αν> Schow | [ἡ ποσίν] Schow | cf. gl. 521 **526** παρασαβάξιν H: ordo Hesychie paeneque Photii (αι) et cod. Photii (αι et -ειν) | παραμεμνημένοι H: Thes.

- 527 παραίσιμα· ἄλλοῖα τῶν προσηκόντων (Δ 381 v.1.) Hom.
 528 [παρίσομαι]
 529 *παρ<α>ῖσ<σ>οντα· παρατρέχοντα (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 91 Greg. Naz.
 [37, 977, 2 M.] g¹³³)
 530 *παραίτησιν· παράκλησιν A³⁴⁵(v²)
 531 παραιφασίς· ἀπολογία· *παραλογισμός· παραμυθία A⁴⁰⁸. συμ- Hom.
 βουλία· παρηγορία· | παραίνεις (Λ 793 ..) (A²⁴⁴)
 532 παραιφάσσει· τινάσσει· πηδᾶ· παρακινεῖ· καὶ τὰ ὅμοια
 533 παραιφελ[λ]οῦμεθα· παραγόμεθα
 534 παρακαίρια· παράκ<αι>ρα (Hes. op. 329) D
 535 *παρακαταθήκη· ἐνέχυρον A⁴⁴⁶
 536 *παρακατέλεκτο· παρακατέκειτο (I 565 ..) A⁴⁶⁷ Hom.
 537 *παρακεκλημένοι· παραμυθηθέντες A³⁸⁰, παρακληθέντες (Psalm. LXX
 125, 1) vg¹⁰³ A³⁸⁰(A³¹⁸)
 538 παρακεκόαται· παρανοεῖ
 539 *παρακεκομμένον· ἄνανδρον A⁴²¹
 540 *παρακέκρο<υ>νται τῶν φρενῶν· <παρ>ηλλάττοντο (com. ad.
 fr. 650 K.-A.) (v³⁵)
 541 *παρακελεύ[σ]εσθαι· προτρέψασθαι A⁴⁵³(v¹⁵⁷)
 542 παρακελεύουσιν· ἐπιτρέπουσιν
 543 παρακεχόρδικεν· παρήλλαχεν· παρήμαρτεν (com. ad. fr. 525 K.-A.) Att.
 544 παρακεώμεθα· ἐγκείμενοι ὦμεν
 545 παράκλητον· πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων N.T.
 δεχόμενον (Ev. Ioh. 14, 16 ..)
 546 *παρακλήτορες· παραμυθηταί (Iob 16, 2) A³⁶² LXX
 547 παρακλιδόν· ἓνα παρ' ἓνα· παρακεκλιμένος· παρατετραμ<μ>έ- Ap.S.
 νος· παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω' (δ 348 ..)
 548 παρὰ κληῖδος ἱμάντα· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγομένου Hom.
 κλείθρου, δι' οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾷσι (δ 802)
 549 παρακοᾷν· παρανοεῖν

531 Schol.; cf. Su 534 cf. EM 652, 3 535 = Σ π 117 536 cf. Schol. 537 cf. gl. Psalm.
 302 Ernesti 538 Ph; Su 540 Phryn. praep. soph. 103, 1 541 cf. Σ π 119 543 cf. Ph =
 Su 547 Ap.S. 127, 32 549 Ph = Su

528-9 παρίσομαι παρίσοντα, παρατρέχοντα H: Hansen post Schow. παρίσομαι et
 παρίσοντα sunt error et correctio prava | παρ<α>ῖσ<σ>οντα g et ordo et significatio 531
 cf. gl. 1022 | nov. gl. παρηγορία H: contin. Voss. 533 παραιφλεῦμεθα H: Mus. ([λ]) et
 Alb. (ου) 534 παράκρια H: Mus. 536 παρακατέλεκτο H = A] h.e. παρακατέλεκτο
 (Schm.), cf. gl. 947 et Schol. 538 cf. παρακοᾷν παρανοεῖν Ph Su 540 παρακέκρον-
 ται· τῶν φρενῶν ἡλλάττοντο H: Mein. 1858 p. 549, cf. Phryn.; Kaibel De Phrynicho sophi-
 sta, 1899, 31 pro ἡλλάττοντο susp. ἡλλωτρίωνται 541 παρακελεύεσθαι H: ordo et A
 547 παρακλιδόν¹ H: Ap.S. | nov. gl. παρακεκλημένος· παρατετραμένος H: contin. Ap.S.
 (qui etiam -κλι- et -μ- habet) | nov. gl. παρακληδόν² H: contin. Alb. in app. (i pro η iam
 Mus.) 548 παρακληῖδος H: Mus. 549 παρανοεῖν] παρανοᾷν H: Ph

- Hom. 550 *παρακοίτης· ὁ ἄνῆρ (Z 430) A⁴³⁴(g⁸¹). γυνή γαμετή, παλλακίς· παρακοίτις (Δ 60 .) [A²⁸⁹vg⁸⁰]
- D 551 παρακονᾶν· τὸ ἐν τῷ ἀσπάξεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς (com. ad. fr. dub. 406 K.–A.)
- 552 *παρακόπτει· μαίνεται (Hippocr. morb. 2, 63 [7, 96, 21 L.]. cf. Eur. Hipp. 238) A⁴²⁶
- D 553 παρακόρ[ρ]ησον· παρακάλλυνον (com. ad.?)
- 554 *παρακόττει· παραφρονεῖ A⁴²⁶
- 555 *παράκονσις· ἀπάτη (Dem. 23, 175) [παρενεγκεῖν] A⁴²²
- 556 *παρακροτήσαντες· παραθαρσύναντες (Ios. b. Iud. 4, 19) A⁴⁴⁰
- 557 *παρακροτῶν· παροξύνων (Heraclit. alleg. 63, 1?) A⁴⁴¹
- 558 *παρακροῦει· πλανᾷ, ἐξαπατᾷ A³³²
- D 559 παρακρουσθέντες· παραλογισθέντες (Dem. 43, 10)
- D 560 παρακρουσιχοίνικος· παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασεῖειν ἔνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν (com. ad. 777 K.–A.)
- 561 παράκρουστος· μωρός
- D 562 παράκτης· ὁ τῶν κυνηγῶν τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων
- Prov. 563 παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ· ἡ παρομιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία
- LXX 564 παραλαλοῦντος· <...> (Psalm. 43, 17)
- Hom. 565 *παρὰ λαπάρη<ν>· παρὰ τὴν λαγόνα (Γ 359 .) vg⁷⁰A²⁶⁰
- D 566 παραλέ<λε>ξαι· παρὰ τὸ τὰς ὑπερεχούσας <τρίχας> ἐν ταῖς ὀφρύνσι παραλέγειν (Ar. Eccl. 904)
- D? 567 παραληρούντων· μωρὰ λαλούντων (com. ad.?)
- D 568 Παραλία· ἡ Ἀττική. ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς Πάραλος (e.g. Ar. Av. 1204. Thuc. 3, 33, 1–2. 78. 1)
- D 569 παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος· παραθαλάσσιος

550 Σ π 121; cf. Schol. Z 430 | Schol. Δ 60 551 cf. Ph = Su 553 cf. Phryn. ecl. 83 v. σάρωσον 555 Su 556 cf. Σ π 122 558 cf. EM 652, 48 560 Ph; Poll. 4, 169 563 Su; cf. Ph; Diogen. 7, 43 cum adn.; Cratin. 6, 3 K.–A. cum adn. 564 cf. Didym. Caec. comment. in Psalm. 40–44, 4 ad loc. 565 = Schol. 566 Ph 386, 3. 395, 11 vv. παραλέγειν et παρέλεξας; cf. Poll. 2, 35 568 Πάραλος] cf. Ph 386, 24. 387, 4; Su π 387–8; Schol. Ar.

550 γυνή κτλ.] i. e. ‘nupta et paelex παρακοίτις dicuntur’, cf. παρακοίτις· παλλακίς. γαμετή vg, παρακοίτις· παλλακίς. γυνή A; Mus. significationem intellexit, sed correctione eius καὶ παρακοίτις· γυνή γαμετή, παλλακίς non est opus; de verbis inversis cf. e.g. gl. 4093. σ 274. 429. 1242. 2223. ψ 54 et Su κ 2416 552 cf. gl. μ 1741. 2064. π 609 553 παρακρούουσιν H: Mus. 554 παρακοττεῖ (H: accent. Schm.)] dial. (Schm.) potius quam error (Sop. Salm.) pro παρακόπτει; cf. Buck 86, 2; Thumb 1, 160. 2, 60–1 | A habet παρακοπτει· μαινεται (cf. gl. 552), παραφρονει 555 παράκονσις H (= A) et ordo] h. e. παράκονσις (HSt.; Alb. cft. Su) | [παρενεγκεῖν] Alb. 556 cf. gl. 798 564 contin. H: nov. gl. Toll. | <...>] <φλυαροῦντος> Toll. 565 παρὰ¹ H = K] παρὰ Hom. cum Schol. | λαπάρη H: K 566 παραλέξαι H: Schm. | init. expl. παρὰ τὸ etiam gl. 2167 | τρίχας Ph | παραλέγειν] ἐκλέγειν Ph 568 Πάραλος] παραλός (per compendium scriptum) H ut vid.; lectio Schowii παραλόγος (sic) vel παραλόγως reicienda est | de nominibus navium cf. gl. 571. σ 104; π 697

- 570 παραλαλεῖ· φλυναρεῖ μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ (Men. fr. 186, 4 K.–A.)
 571 Παραλίτης· ὁ ἀπὸ τῆς Παράλου· ἡ δὲ <Πάραλος> ἐστὶν ἱερὰ ναῦς D
 572 παραλλαγῆς· ἐναλλαγῆς, ἀλλοιώσεως
 573 *παραλλάξαι· διάβηθι, πάρελθε (v. app.) A³⁷⁸ LXX
 574 παραλλάξας· ἐνηλλαγμένως (v. app.). παρελθών D
 575 *παρ' ἀλλήλαις· ἐγγὺς ἀλλήλων A²⁵⁵
 576 *παράλληλον· ἀκόλουθον ν[gl]³⁷A^{198.292}, ὅμοιον ν[gl]³⁷ τῷ μεταξὺ ὄν
 577 *παραλογισμός· ἀπάτη λογισμοῦ vg⁸⁴A²⁹³
 578 *παραλογιστῆς· ἀπατεών (Greg. Naz. or. 21, 32 [35, 1121, 1 M.]) Greg. Naz.
 vg³⁰A¹⁹⁰
 579 παράλογον· ἀλόγιστον
 580 παράλ[ι]οι· οἱ τὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς Ἀττικῆς D
 581 παραλουργεῖς· οἱ ἥττον[ε]ς ἔνδοξοι καὶ ἐντιμοὶ ὥσει λέγοι τις· D
 παραβαφῆς. ἀλουργές γάρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος
 582 παραλούς· παρακρατηθεῖς. συσχεθεῖς
 583 παραλυθῆναι· ἀπολυθῆναι
 584 παραλύομαι· παροϊμωδῶς· ἐπεὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες Prov.
 παρελύοντο (Ar. fr. 59. 537 K.–A.)
 585 [παραλώματα· τὰ ἔξωθεν]
 586 παραλώματα· τὰ ἔξωθεν τῶν ἡμῶν <σ>κεπάσματα
 587 *παραμαρτών· ἀποτυχών A²⁸⁰
 588 παραμήνας· παραναγνούς
 589 *παραμεΐψας· παραλλάξας vg³⁶A¹⁹⁷
 590 παραμεῦσαι· παραλλάξαι. ἐκτραπῆναι
 591 Παραμήνη· ἡ τῶν θεῶν ἡμέρα†. Λυδοί D

571 Poll. 8, 116 | ἱερὰ ναῦς cf. Ph 387, 4; Su π 387 573 cf. Σ π 123; gl. Prov. 576 Σ π 125
 577 = Σ π 124 578 = Σ π 126 580 Ph = Su 584 Prov. Bodl. 758 [= append. 4, 53]; cf.
 Ph (Paus. π 9) = Su π 392 (cf. etiam π 337); Poll. 7, 168 589 = Σ π 128 590 Ph 446, 8

571 ἡ δὲ <Πάραλος> Hansen, lacuna a Schm. agnita; ἡ [δὲ] M. W. Haslam | cf. gl. 568 cum
 adn. 573 h. e. παραλλάξαι (inf.)· <...> (Plat. Theaet. 194 a. Dan. [vers. Theodot.] 6, 16
 [15]) + nov. gl. * <παράλλαξον> διάβηθι, πάρελθε (Prov. 4, 15) vg⁵⁶A²²⁵Σ (Schm. post
 alios) 574 h. e. παραλλάξ· ἐνηλλαγμένως (e. g. Soph. Ai. 1087. Thuc. 2, 102, 4) + nov. gl.
 παραλλάξας· παρελθών (Gron.) 575 παραλλήλαις H = A: Thes. 6, 318 c 576 τῷ τὸ
 H: Mus. 577 λογισμός H: K 580 παράλιοι H: Heins., cf. Ph 581 [ε]ς Meibom |
 λέγει H: Meibom, coll. gl. 834 584 παραλύομαι H et ordo = Prov. Bodl.] h. e. παραλοῦ-
 μαι (Vales.), cf. Ph = Su | παρελύοντο H (παράλυνται Prov. Bodl.) h. e. παρελοῦντο
 (Scal. Heins.) 585 dittogr. initii glossae 586 586 παραλώματα cf. gl. π 1043. λ 1507 |
 μῶν H (= Mus.) | μῆρων Sop.; μερῶν Latte, coll. gl. 620; μετρῶν Perg. post Voss.; ἱματίων
 Scal.; τεσσαρακοντηρῶν Schm. (qui putat παραλώματα i. q. παραρροῦματα esse, v. gl.
 649 cum adn.; v. etiam gl. π 1043); μητέρων Ald. | κεπασμάτων H: Mus. 588 πα-
 ραμήνας h. e. παρανειμίας (extra ordinem), i. q. παρανανειμίας (Lob. Phryn. 218), cf.
 Theocr. 18, 48 et gl. α 5226; praeterea CEG 1, 108, 2. Su α 1972. Gow ad Theocr. 589 πα-
 ραμήξας H: ordo et K 590 cf. gl. 3317 591 Παραμήνη παρα Μήνη Mein. 1858
 p. 549 | μῆρα μοῖρα Mus., μήτηρ Mein.

- 592 παραμείψεται· γειτνιάσει
 Hom. 593 παρ' ἅμμι· παρ' ἐμοί (I 427 ..)
 Hom. 594 *παραμνείσω· παραμένοντι καὶ καταπραϋνόντι τὸ μένος, ἤγουν δύναμιν (Λ 639. κ 235) A³⁰²
 595 *παράμονος· καρτερός A⁴³⁶
 LXX N.T. 596 παραμυθίαν· παράκλησιν (Sap. 19, 12. 1. Ep. Cor. 14, 3)
 Hom. 597 *παραμυ(θῆ)σασθαι· συμβουλευσαι (I 684) Σ
 Hom. 598 *παρὰ ναῦφιν· παρὰ τῶν νεῶν (M 225 ..) A⁴²⁹
 Hom. 599 παρὰ νῆας· παρὰ τὰς ναῦς (A 347 ..)
 Hom. 600 παρὰ νηυσί· παρὰ τοῖς πλοίοις (A 26 ..)
 601 παράνοια· ὑπερηφανία
 602 παράνομος· ἄνομος, ἄδικος, ἄθεσμος. (καὶ παρανομία·) ἁμαρτία
 Hom. 603 πάραντα· τὰ παρὰ τὸ ἀντικρὺ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ (Ψ 116)
 D 604 παράννυφος· νυμφεύτρια
 LXX 605 *παραξιφίς· μάχαιρα (2. Regn. 5, 8) A³³⁵
 D 606 παρ[αρ]άορος· σειραφόρος
 D 607 παραός· ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων
 D 608 παράπαγος· μάνδαλος θύρας
 609 παραπαίει· παρακόπτει, μαίνεται, *ληρεῖ (Σ), παραφρονεῖ (Ioh. Chrys. in Ep. Rom. hom. 20, 2 [60, 599, 50 M.]) A⁴⁵⁴
 610 *παραπαίοντος· ὁμοίως (Ioh. Chrys. in 1. Ep. Cor. hom. 36, 2 [61, 308, 39 M.]) vg³⁹A²⁰²
 611 παράπαιστος· παραπλήξ. ἢ παρειμένος
 612 *παράπαν· παντελῶς, καθόλου v¹²⁰A³⁶⁵
 N.T. LXX 613 *παρὰ πάντας· ὑπὲρ πάντας (Ev. Luc. 13, 2. 4. LXX passim) A³³⁹
 614 *παραπασσόμενος· ἐπιβαλλόμενος (A²⁹¹)
 D 615 παραπίεισιν· παραπαίει (Plat. leg. 892 d?)
 616 *παραπέμποντες· ἀπωθούμενοι A³⁴⁸
 Greg. Naz. 617 παραπεπ[ε]ίθοιμι· παραπείθοιμι (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 348 [37, 548, 10 M.])

594 cf. Scholl.; Ap. S. 134, 13; Athen. 1, 30 b; Σ^b π 828; Schol. Ar. Equ. 107 597 Σ π 129
 604 Moer. 204, 9 [v 10 H.]; cf. gl. v 715 609 cf. Σ π 130

592 παραμείψεται] παραμίζεται Mein. 1858 p. 513, coll. ordine 593 παράμμι H: Mus.
 594 παραμνείσω] h.e. προμνείω (Schm.), cf. Scholl. | cf. gl. 3196 597 παραμύσασθαι H:
 Mus., cf. Σ et praeterea gl. 727 598 cf. gl. v 160 600 cf. gl. v 544 602 <καὶ παρα-
 νομία> Hansen, post Alb. qui <nov. gl. παρανομία> contra ordinem ci. 606 παραρ-
 ὁρος H: Mus. 608 cf. gl. 1002 609 de Ioh. Chrys. cf. gl. 627 (et 610) 610 παρα-
 ποιόντως H: K | ὁμοίως] ληρουντος. παραφρονουντος K | de Ioh. Chrys. cf. gl. 609 614
 παραπασθόμενος H: A 615 παραπίεισιν] παραπαίει Alb. (contra ordinem sed ft. recte),
 coll. gl. 103 a; cf. etiam Tim. lex. v. προσέπαισε (Thes. 6, 348 b) et gl. 102 cum testt. 616
 ἀποθοούμενοι H: Mus. 617 παραπεπίθοιμι (H: ε falsum del. Mus.)] h.e. παραπείθοιμι
 (Schm.) | παραθείθοιμι H: Mus.

- 618 *παραπεπλεγμένως· συμπεπλεγμένως [A^{431.213}]
 619 *παραπετάσματα· παρακαλύμ(μ)ατα (Am. 2, 8) (vg⁸⁵A²⁹⁴) LXX
 620 παράπηχυ[ν] ἱμάτιον· τὸ παρ' ἐκότερον [μέρον] μέρος ἔχον D
 πορφύραν (Machon. fr. 18, 412 + 416 Gow)
 621 *παραπικραίνων· παροργίζων (Ezech. 2, 5 .) A³⁹³ LXX
 622 *παραπλαγιάσας· πλαγιασάμενος A²¹¹
 623 παραπλάγξασα· παρακρουσθῆναι ποιήσασα (τ 187) Hom.
 624 παραπλασμός· ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος D
 625 παραπλέξαι· ἐνπλέξαι
 626 παραπλάσματα· τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς D
 βιβλίοις
 627 παραπλήγος· μανιώδους (Ioh. Chrys. in Ep. Rom. hom. 20, 2
 [60, 599, 50 M.])
 628 παραπλήγας· τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλούς. ἢ Hom.
 πέτρας (ε 418 . .)
 629 *παραπλήγων· μαινομένων (vg⁴⁰A²⁰⁷)
 630 παραπληγία· παρακοπή
 631 *παραπλήξ· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμ(μ)ένος vg⁶, μα-
 νιώδης, παρακόπτων, παραφρονῶν (Aeschin. epist. 11, 13)
 632 *παραπληξία· μανία (Deut. 28, 28) A²²⁶ LXX
 633 παραπλήσιος· ἑμφερής, ὁμοιος
 634 παραπλήτ(τ)ον· ἐκπλήττον
 635 παραπλόκαμος· ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας D
 636 παραπλομένοισι· παροῦσι
 637 †παραπλόνεσι†· παρὰ πολλοῖς
 638 παραπλῶζειν· τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι
 639 *παρὰ πόδα· εὐθέως (Soph. Phil. 838) A¹⁹⁹. ἐγγύθεν (cf. Ψ 866) K + Hom.
 640 *παρὰ ποδί· παρὰ τοῖς ποσὶ (Pind. Ol. 1, 118=74 .) A⁴⁶⁸

618 cf. Su σ 933 lin. 6 v. σπειρηδόν 619 Σ π 131 620 Ph; Athen. 13, 582 d vss. 11 + 15; cf. Poll. 7, 53 622 Σ π 133 625 Ph 630 Phryn. praep. soph. 23, 15 631 = Σ π 134 = EM 652, 2 632 = Σ π 136

618 cf. παραπεπλεγμένης· συμπεπλεγμένης A⁴³¹ et παραπεπλεγμένης· συμπεπλεγμένης A²¹³ (de confusione πλεγ/πλας cf. Kassel Kl. Schr. 358) 619 (μ) Mus., cf. K 620 παρα-
 πῆχυν H: Ph = Athen. | [μέρον] om. Ph 622 πλαγιασάμενος] πλάσσεμενος A = Σ 623
 παραπλέξασα H: Voss.; αγ corrupt. > αι > ε est (Schm.) 625 ἐνπλέξαι] de νπ cf. gl. ε 3272
 et 3280–1 (H et ordo). π 207. 1817. q 343. cet.; Ph μπ habet 626 Sop. cft. gl. 853 627
 παράπληγος H: Mus. | μανιώδης H ut vid.: Mus. | de Ioh. Chrys. cf. gl. 609 630 cf. gl. 632
 631 βεβλαμένος H: vg 634 παραπλήγον H: Voss., cf. ordinem 636 παραπλομένοισι]
 forma est vocis πέλομαι (Thes.), cf. LSJ et Frisk 2, 500; correctione παριοῦσι pro παροῦσι ex-
 plicationis (Ruhnck., coll. Ap. Rh. 3, 1150 et Schol.) opus non est 637 παραπλόνεσι] παρὰ
 πλειόνεσι Mus., παρὰ πλεόνεσσι Gron., παρὰ πλεύνεσι Mein. ap. Schm. 638 πα-
 ραπλῶζειν] de iota cf. EM 677, 20. Theogn. can. 859 (p. 142, 24 C.); cf. praeterea Σ π 499
 πλοῖζει πορεύεται. πλοῦς γὰρ ἡ ὁδός 640 παρὰ ποδί] h. e. πὰρ ποδί, pace A (παραι ποδί)

- 641 παρὰ πολύ· πολύ (Ar. Plut. 445)
- Greg. Naz.? 642 παραποιεῖν· παραπράττειν (Greg. Naz. or. 4, 77 [35, 604, 18 M.]?)
- D 643 παραποιήσασθαι· παρασφραγίσαι
- 644 παραπρονοῆσαι· ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι
- 645 *παραπομπή· μετακομιδή A³¹⁵
- D 646 παραρεῖν· φληναφεῖν (Eupol. fr. 392, 6 K.–A.)
- Hom. 647 παραρητοί· παραινετικοί, σύμβουλοι, παραμυθητικοί (I 526)
- Hom. 648 παραρητοῖσι· παραμυθηταῖς (N 726)
- LXX? 649 *παραρύματα· δέρορες (Xen. Hell. 1, 6, 19. Exod. 35, 11) vg¹²⁷A³⁸⁹
- 650 παραρτίζεσθαι· παρασκευάζεσθαι
- LXX 651 *παραρυῆς· μετεωρισθῆς A³⁵⁷, παραπέσης (Prov. 3, 21) v¹¹⁶A³⁵⁷
- D+LXX 652 παράρυμα· Σοφοκλῆς Πολυξένη (fr. 527 R.)· ‘παράρυμα ποδός’, ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ῥάμματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσὶν (cf. Xen. Hell. 1, 6, 19. Exod. 35, 11). οἱ δὲ ὑπόδημα
- D 653 παραρυμῖς· τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν
- 654 παραρυτεῖν· παρε<γ>χεῖν
- N.T. 655 παραρυῶμεν· ἐξολισθῶμεν (Ep. Hebr. 2, 1)
- 656 παραρυόμενον· παραπεσό[μενο]ν, παραρύν
- 657 *παρασάγγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ (Hdt. 6, 42, 2) vg¹⁴⁵A⁴¹⁵
- D 658 παρασάγγη· <ἀγ>γέλω· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτως λέγουσι (Soph. fr. 125 R. cf. fr. 520 R. et Eur. fr. 686 N.)
- D 659 παρασάγγης· μέτρον ὁδοῦ, τριάκοντα σταδίους ἔχον

647 Schol. A 648 cf. Schol.; Ap. S. 128, 24; Σ π 138 649 Σ π 139 655 cf. gl. N.T. 657 Σ π 141 658 EM (E. Gen. B) 652, 12; E. Gud. 452, 30; Miller Mél. (Claud. Casil.) 397; Lex. Cantabr. 674, 25 Porson–Dobree = 23 (Lex. Gr. min. 83), 6 Houtsma v. ὀροσάγγης

646 παραρεῖν] παραρρεῖν Mein. FCG 2, 547 | φληναφεῖν H: Kassel–Austin 647 παραρητοῖ] παραρρητοῖ Mus., cf. Schol. A | παραμυθητικοῖ] παραμυθητοῖ Mus. (nihil nisi Schol. A ad loc., ubi de accentu –ός agitur, conferri potest), sed Homerum male intellexit lexicographus quidam (cf. verba παραινετικοί, σύμβουλοι), quare nihil mutandum 648 παραρυτοῖσι H: Ap. S., cf. Schol. (–ρη–) | παραμυθήταις H: accent. G. Dind., coll. gl. 546; παραμυθητικῶς Schol. et Ap. S., παραμυθήμασιν Σ 649 παραρύματα H = vg] παραρρύματα ordo? et AΣ^b; utraque forma in inscr. exstat, cf. Threatte 1, 521 | post δέρορες] add. σκεπάσματα KΣ 651 παραρυεῖς· μετεωρισθείς H ut vid. = A: Mus. | παραπέσης H = v] παραπεσεῖς A | cf. gl. μ 1248 652 παράρυμα¹] παραρύμα H: Mus. | παράρυμα²] παρὰ ῥύμα H: Schr. | ἄρματος H: Toll. 654 παραρυτεῖν H: accent. corr. Schm., cf. voces ἀρύτω et ἐπαρύτω | παρέχειν H: Schm. in app. qui etiam παραρεῖν praebet 655 ἐξωλισθῶμεν H: Alb. 656 [μενο] Schm. | παράρυνεν H: Mus. 657 cf. gl. 469 658 παρασαγγιλόγω· H: P. N. Papageorgios Κριτικά 23, cf. testt. (quae ap. Radt post alios laudantur) | ‘... It is not likely that Soph. and Eur. made the blunder of confusing παρασάγγης with ἄγγαρος or ἀσπάνης. But it may well be that, in describing or referring to the oriental couriers and the stages they successively traversed (Hdt. 8, 98), they spoke of the latter in such a way as to cause a misunderstanding in the minds of too literal readers’ A. C. Pearson. 659 λ’ H: expl. Mus.

- 660 *παρασαρῶσαι <...> †ἐροή† δὲ καὶ κάλυθρον ἢ κάλλυντρον τὸ
 σάρον. καὶ κόρηθρον [vg⁹²A³⁰³ (v. app.)] καλεῖται
- 661 παρασεσυρμένοι· παρελκυσμένοι, ὑπεσκελισμένοι
- 662 παράσημα· τεράστια D
- 663 *παρασημαίνει· παραχαράττει A^{186.217}. παραδηλοῖ [A²¹⁷]
- 664 παράσημον· *ἀδόκιμον (vg⁷¹A²⁶⁵), κίβδηλον (Aesch. Ag. 781. Ar.
 Ach. 518. cf. Eur. Hipp. 1115) A¹⁶⁹. ἀπὸ τῶν [καί] νομισμάτων
 <ῶν> τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται (Dem. 24, 213. cf. 18, 242)
- 665 παρᾶσιτοι· ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ οἴτου ἐκλογὴν (Crat. Athen. D
 FGrHist 362 F 7)
- 666 *παράσιτος· κοσσοτράπεζος vg¹²⁸A³⁹⁵
- 667 *παρασιωπῶν· μακροθυμῶν A³⁴³
- 668 *παρασκευάζεται· εὐτρεπίζεται A⁴⁶², ἐτοιμάζεται
- 669 παρασπᾶς· φυτὸν ἀπεσπασμένον D
- 670 παρασπᾶσθησθαι· ἀφέλῃσθαι
- 671 *παρασπίζουσα· συνοῦσ(α) A²⁶⁴. συνοικοῦσα (Eur. Phoen. 1435) Eur.
- 672 *παρασπιστής· παρεστὼς ὀπλίτης (Aesch. fr. 303, 1 R. Eur. Cycl. 6) Eur.
 A⁴⁵⁷
- 673 *παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς συνθήκας vg⁵⁴A²²²
- 674 *παρασπονδοῦντες· ἐχθραίνοντες. πολεμοῦντες A²⁹⁶
- 675 *παρασπῶν· συλῶν A⁴⁵⁸
- 676 παραστάδες· οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετ[ρ]αμένοι κίονες (Cratin. D
 fr. 42 K.–A.)
- 677 *παρασταδόν· ἐκ τοῦ συνέγγυς, ἢ παραστάντες, ἢ [παραστα- Hom.
 τικῶς, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον (O 22 .) A⁴⁵⁹

663 cf. Σ π 142; Poll. 3, 86 664 Harp. 239, 13 [π 30 K.] (unde Schol. b Dem. 24, 213);
 Schol. Eur.; Σ π 143; cf. Schol. Ar.; Poll. 3, 86 665 Athen. 6, 235 b; Ph; Poll. 6, 35 666 =
 Σ π 144 669 cf. Theophr. h. pl. 2, 2, 3–4 672 = Σ π 145 673 = Σ π 146; cf. q 289, 24
 676 Poll. 7, 122. 10, 25; cf. 1, 20 677 Σ π 148

660 glossa valde corrupta | <...> ἐροή δὲ καί] <παρακορήσαι ἢ καλλῦναι (cf. gl. 553). λέγε-
 ται> δὲ καὶ vel sim. suppleverim, delete ἐροή quod non intelligo. ap. K legimus παρα-
 σαρῶσαι κορηθρον καὶ κάλυθρον το σάρον vg⁹² et παρασαρῶσαι κορηθρον δε καὶ καλ-
 λυντρον κάλυθρον το σάρον A³⁰³ | κάλυθρον] cf. κάλυθρον A³⁰³ et κάλυθρα g^{καλ16}S^{καλ63}.
 θ etiam Lev. 23, 40 et Didym. Caec. passim legitur; de formis cf. etiam gl. σ 225 cum adn. |
 κάλλυντρος H: K | σῶν H: K, cf. gl. σ 225 | κόρηθρον H: K 664 ἀπὸ τὸ (sic) καὶ νο-
 μιμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται H: Hansen, coll. Harp. | aliter ἀπὸ τὸ καί] ἄτοπον.
 καὶ M. L. West, ἀπὸ τούτου καὶ τῶν Mus. (cf. gl. τ 1492), παρὰ τὸ καί (et λέγεσθαι) Mein.
 ap. Schm. | Harp. habet παράσημος ῥήτωρ· Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος
 [18, 242]. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων ἃ καλοῦσι παράσημα κτλ. ὅτι γὰρ
 ἐπὶ νομισμάτων λέγεται τὸ παράσημον, δεδήλωκεν ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους
 [immo κατὰ Τιμοκράτους, sc. 24, 213] 665 ... ἐκαλοῦντο παρᾶσιτοι οἱ ἐπὶ τ. τ. ἰ. σ. ἐκλο-
 γὴν αἰρούμενοι καὶ ἦν ἀρχεῖόν τι παρᾶσιτων. κτλ. Athen. (Crat.) | ἐκδοχὴν H: Athen. (= Ph
 = Poll.) 670 παρασπᾶσθησθαι ἀφέλῃσθαι H: G. Dind. 671 σύνους H: Heins. 676 [ρ]
 Schm. | Cratin.] cf. gl. 2714 677 παρὰ σταδόν H: Mus. | παραστατικοὶ H: AΣ

- D 678 παρασταθμίδες· τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιγγι
 D 679 ἱπαράστανον· λόγῃ
 680 παράστασις· φυγῇ. καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι
 D 681 παραστάται· τὰ ἀπὸ τῶν νεφρῶν ἀγγεῖα. καὶ οἱ πρὸς τὰς ὥας
 στήμονες
 682 *παραστάτην· προστάτην (Aesch. Ag. 1079? Ar. Thesm. 370?)
 A²⁸⁶
 683 παραστάτησον· παραστάτης γενοῦ. νίκησον
 D 684 παραστατίς· ἀγγεῖον θερμαντικόν
 685 παραστέλλεται· ἀναστέλλεται
 686 πα(ρ)στέλλων· ἀναστέλλων
 687 παραστησάμενος· μετακαλεσάμενος
 D 688 παραστίζουσα ἢ παραστίζων ἢ παρασιχθεῖς· ἐπ(ε)ὶ τῶν ἱάνα-
 κλυσετῶν· ἀφυστερούντων τὰ ὀνόματα παρέστικται. Σώφρων δὲ
 κεντήματά φησιν (fr. 135 K.–A.). ἄλλοι, ὡς ἀπόντα τινὰ πα-
 ραστίζουσα, σημειουμένη
 D 689 παραστόρνυσθαι· [καί] τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος καὶ [τὸ] παρά-
 στρωτον
 LXX 690 *παρασυνεβλήθη· ὁμοιώθη (Psalm. 48, 13. 21) vg¹¹⁵A³⁵⁵
 691 παρασύρει· χαννοῖ. παρατρέπει
 692 *παρασυρέντες· παρατραπέντες A²⁸⁸
 693 παρασυρῶ· παρατρέψω. καὶ τὰ ὅμοια
 Hom. 694 παρὰ σφιν ἢ *παρὰ σφισιν· παρ' [ἐ]αυτοῖς (E 195 .. Hdt. 8, 68, β,
 2; Θ 504. Hdt. 1, 73, 5. Thuc. 1, 115, 5 ..) vg²¹A¹⁷⁸
 695 παρὰχασον· ἀναχώρησον
 696 *παρασχεδιαζομένη· παραχαραπτομένη [A²⁸⁷]

688 cf. Poll. 8, 115 694 Σ π 150 = K

680 παραπήσασθαι H: Mus. 682 ft. παραστατεῖν· προστατεῖν (A) | προστάτην | πρωτοστάτην Salm. (cf. Su v. παραστάται pp. 42 = 855 Adler), vix recte 684 cf. expl. παραστάτης, χαλκός gl. 3889 (ubi πυριστάτης χαλκός ci. Salm.) 686 παστέλλων H: Mus. 688 glossa valde corrupta | παραστίζουσα· ἢ παραστίζων ἢ παρασιχθεῖς H: interpunctionem movit Hansen, post Schm. qui minus recte παραστίζουσα [ἢ παραστίζων ἢ παρασιχθεῖς]· exhibet | παραστίζουσα¹] cf. ἐπισιχθεῖσαν gl. ε 5257 | παραστίζων] cf. καταστίζων gl. κ 1437 | ἐπὶ H: Salm., cf. gl. ι 785 (= Su ι 524) | ἀνακλυσετῶν ἀφυστε-
 ρούντων] sunt verbum corruptum per errorem non deletum et coniectura falsa, ut puta-
 verim. pro ἀνακλ. (quod del. Schm.) ἀφυστ. coniecerim ἀτακτούντων, coll. gl. ι 785 [= Su
 ι 524] et κ 1437). contra, coniecerunt (servata voce ἀφυστερούντων) ἀτακτούντων καὶ
 ἀφυστερούντων Kust., ἀνακληθέντων ἀφυστερούντων Jungerm., cf. τὰ τῶν ἀφυστε-
 ρούντων ὀνόματα Poll. 8, 115 | Σώφρων κτλ.] cf. gl. κ 1437–8 | τινὰ] del. Schm. | πα-
 ραστίζουσα²] παραστήσουσα (sine interpunct.) H: Heins.; nov. gl. παραστίζουσα· Schm.
 in app. dubitanter, post Jungerm. 689 παραστόρνυται H: Perg. | [καί] et [τὸ] Hansen |
 παρὰστροτον H: Mus. 693 παρασύρω H: Thes. 6, 400 d 694 ἐαυτοῖς H: KΣ ad παρὰ
 σφισιν 695 ἀναχώρισον H: Alb. | Alb. cft. gl. 888 (ad quam v. adn.). cf. etiam gl. 4080.
 ε 7586

- 697 *παράταξις· πόλεμος (Psalm. 143, 1) [g¹³⁰A³⁷⁹]. φάλαγξ. καὶ ὄνομα LXX+D
 698 *παράτάσσεται· ἐν πολέμῳ ἀνθίσταται (1. Chron. 19, 17) A²⁹⁷ LXX
 699 παρατατικός· ἐκτεταμένος
 700 *παρατέθηγμα· παρηκόνημα. παρωξύνθην (cf. Aristaen. 1, 14, 15 Mazal) vg⁵³A²²⁰
 701 παρατεθηγμένος· ἡκονημένος
 702 *παρτείνει· παρέλκει A²⁶¹. πλατύνει
 703 παρατεκτίναιτο· παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν (Ξ 54) Hom.
 704 παρατενεῖς· ἀπολείς (Men. Sam. 421. 544)
 705 *παρατέτακται· ἡτοίμασται (Zach. 1, 6. Mal. 1, 4) A³⁶³ LXX
 706 *παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων v(g)¹⁵A¹⁶⁷, παραφυλάξεων
 707 παρατούριον· ἀντίπανον. κράσπεδον
 708 *παραχαράκτης· διαστροφεύς, παρατρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων vg²³
 709 *παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων v(g)¹⁵A¹⁶⁷
 710 παρατρέπει· παρηγορεῖ (Ap. Rh. 3, 902?) D
 711 παρατρέχει· παρέρχεται
 712 παρὰ τὸ εἶκος· παρὰ τὸ δέον (Thuc. 2, 62, 1)
 713 *παρατρέψαι· παρενέγκαι. πορθῆσαι (A⁴³⁷)
 714 παρατρέψας· παρελάσας (Ψ 398 . .) Hom.
 715 *παρατροπαῖς· μεταβολαῖς (vg⁹⁰)A³⁰¹
 716 παρατροπέων· παρατρέπων. παραλογιζόμενος (δ 465) Hom.
 717 *παρατρύζει· παραφωνεῖ vg¹⁵⁵A⁴⁴³. γογγύζει
 718 παρατρύζουσι· γογγύζουσι. καὶ τὰ ὅμοια
 719 παρατρωπῶσι· παρατρέπουσι, παραπ(ε)ίθουσι τῆς ὁργῆς (I 500) Hom.
 720 *παρατ[ρ]υχῶν· παρῶν A⁴¹⁰
 721 παραύδα· παραφώνει, παρηγόρει (λ 488 . .) Hom.

697 An. Ox. 2, 464, 14; gl. Psalm. 303 Ernesti 700 cf. Σ π 153 704 Tim. lex. = Ph = Su
 708 Σ π 158; cf. Schol. Ar. Ach. 517 709 Σ π 154 716 Schol.; Eust. Od. 1505, 30
 [1, 177, 29 St.]; Schol.; Ap. Rh. 3, 946 717 Σ π 155 719 Schol.; EM 770, 58 721
 Schol.

697 ὄνομα] nomen navis longae Atheniensium IG 2/3², 1614, a, 20 | de nominibus navium
 cf. gl. 568. 571. σ 104 700 spatium unius litterae et παρατέθηγμα H (pro spatio unius
 litterae et αρατέθηγμα, quare rubricator π non addidit): H^c 701 contin. H: nov. gl. Mus.
 703 παρατεκτίνετο H: Mus. 704 expl.] ἀπολείς, ἐπὶ πλέον παρελκύσεις Tim. lex. = Ph
 = Su; cf. gl. 702 705 ἡτοίμασθαι H: Mus. 706 v.l. gl. 709 707 cf. Su ἀντι-
 παράτωρα· ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ
 Ῥωμαίοις 709 cf. gl. 706 710 παραγορεῖ H: Mus., cf. gl. 894; 721 716 πα-
 ρατρέπων] παρατροπῶν H: Hansen, coll. Eust. et Schol. Ap. Rh.; παρατρωπῶν Mus.,
 non recte 719 παρατροπῶν H: Schol. = EM; παρατρωπῶσ' Schm., sed cf. ad gl. 4517 |
 παραπίθουσι H: Alb., coll. Schol. (= EM) 720 παρατρυχῶν H: A 721 πάραυδα· πα-
 ραφωνεῖ, παρηγορεῖ H: Jens.

- D 722 παραύλια· τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἶον πρόχωρα
D 723 πάραυλος· ἑπάραυλος Ἑλλησποντίς, ὥρα(ία) θέρους (Soph. fr. 503,2 R.), ἢ κατὰ θέρος ἀκμάζουσα
724 *παραντά· παραχρῆμα vg⁹⁴A³⁰⁴, εὐθέως vg^{27.94}A^{183.304}, παραυτικά (Aesch. Ag. 737) vg⁹⁴A³⁰⁴
Hom. 725 παρ' αὐτόφι παρ' αὐτῷ (M 302 ..)
726 παραυγενίζων· παρακλίνων
Ap.S. 727 *παράφημι· παραινῶ, παραμυθοῦμαι A⁴⁶¹, συμβουλεύω (A 577)
Hom. 728 *παραφθαίησι· παραδράμοι (K 346) A⁴⁶³
D 729 παράφορα· παρατετραμμένα (Plat. Soph. 228 c)
D 730 ἱπαράφορμα· ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ
731 παράφορος· *παραφερόμενος [vg⁸A¹⁶⁵]. παρόμοιος. ἐξεστηκώς
Eur. 732 *παράφρων· ἀνόητος (Soph. El. 473. Eur. Hipp. 232) vg⁴³A²¹²
D 733 παραχαράσσον· παραλλάσσον, παρασημαῖνον
LXX 734 παρὰ χειρα· μετὰ χεῖρα, ἐν χειρσί (Tob. 11,4)
735 *παραχρᾶται· κακῶς λέγει A³⁰⁷
736 παραχρημα· παραυτικά. [ἄθρόως] εὐθέως
737 *παραχωρημάτων· ἐκβολῶν A³⁷⁰
D 738 παραψίδες· τὰ μεγάλα τρύβλια
Eur. 739 *παραψυχή· παραμυθία (Eur. Hec. 280) (vg⁹⁶A³⁰⁶)
D 740 παρδακῶν· διύγρων
Hom. 741 *παρδαλέην· παρδάλεως δοράν (Γ 17) (A²⁹⁸)
D 742 πάρδαλις· ποιὸς ὄρνις
Hom. 743 παρ δέ· παρὰ δέ (Γ 262 ..)
D 744 πάρδικος· ἡ οἰκοδομή τῆς καθέδρας
745 παρεᾶσαι· πλαγιάσαι
Hom. 746 παρέβασκε· παρεβάτει (Λ 104)
747 παρεβλήδην· ἐρεθιστικῶς

722 Ph 725 Schol. 726 cf. Ph 727 Ap.S. 127,28; Schol. 728 Schol.; EM 792,30
731 cf. Σ π 157 736 Su 738 cf. Phryn. ecl. 147 et praep. soph. 103,10; Moer. 206,14 [π 15 H.]. 739 = Schol. Eur. 740 cf. Schol. Ar. Pac. 1148 741 cf. Schol. 742 Arist. h. an. 617^b6 (πάρδαλος)

723 ὥρα H: Athen. | cf. gl. 2177 et θ 80 724 παραντά] πάραυτα Mus., ut gl. α 8393. 8467 | Aesch.] cf. gl. 2875 et σ 695 725 παραντόφι H: Jens. | αὐτῷ] h. e. αὐτοῖς. cf. Scholl. M 302. Ψ 640 726 παρακλίνων] παρακροῦν Ph 727 nov. gl. παραμυθοῦμαι H: contin. Alb. 728 παραδραμεῖ H (-η A): Schol., cf. EM 730 παράφορμα] παραφορμά Schm.; παραφόρημα Voss., Thes. cft. δορυφόρημα 731 παραφερόμενος] cf. K ὁ παρ' ἑαυτον και ὑπο δαίμονος παραφερομενος | παρόμοιος] παράνοος Heins. | ἐξεστηκώς H: Mus. 736 [ἄθρόως] Cob. Nov. lect. 731, coll. Su 738 de significatione (LSJ s.v. II) cf. gl. 1001; Athen. 9,367e-f; Phryn. ecl. (ubi παροψίς i. q. Attice τρύβλιον vel λεκάριον esse dicitur) et praep. soph.; Moer. | de forma παραψ. pro παροψ. cf. Artem. 1,74; P. Lond. 1,124,2; Gloss. Lat. 3,271,5 740 παρδάκων H: Schm. | cf. gl. 1013 | cf. Frisk 2,473 742 ft. πάρδαλος, cf. Arist. 747 cf. gl. 458

- 748 παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις <ἐν>τε- D
ταγμένος. δημοποίητος παῖς
- 749 *παρέγγραπτος· νόθος (vg⁵¹A²¹⁸). παρεγγεγραμμένος (Greg. Naz. Greg. Naz.
or. 29, 18 [36, 97, 24 M.] . .)
- 750 *παρεγγραφέντων· ῥαδιουργηθέντων A⁴³⁸
- 751 *παρεγγυᾷ· παραγγέλλει. διαδίδωσιν vg²⁵A¹⁸¹
- 752 *παρεγγυᾶται· λέγει. παραδίδωσιν. ἐντέλλεται. παραινεί. διδάσ-
κει. προλέγει. παραγγέλλει. διαβεβαιούται vg⁸⁸A²⁹⁹. ἢ παρεγγυᾷ
(Xen. Lac. 11, 8) A²⁹⁹
- 753 *παρεγγυήσαντος· παρασχόντος (Xen. Anab. 4, 7, 25?) A²⁰⁵
- 754 παρεγχοίψεται· ἐγγίσει, προσπελάσει D
- 755 *παρ' αἰδοίησι· παρὰ ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις (Z 250 . .) A²⁴⁹ Hom.
- 756 *πάρεδρον· παρακαθήμενον. παραμένον (1. Ep. Cor. 7, 35) N. T. LXX
v¹¹⁹(A³⁶²). σύνθρονον (Sap. 9, 4)
- 757 πάρεδρος· ἀρχή τις καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδοσθαι D
ὑπὲρ τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι
- 758 παρέζεο· παρακαθέζου (A 407) Hom.
- 759 *παρεζόμενος· παρακαθήμενος (E 889 . .) [vg⁶⁷A²⁵⁷] Hom.
- 760 παρεθείς· ἐκβληθείς (Phil. leg. Gai. 267). ἢ ἐάσας
- 761 *παρεθεωροῦντο· κατεφρονοῦντο (Act. 6, 1) A³⁸⁴ N. T.
- 762 *παρεθήγοντο· παρωξύνοντο (Phil. Flacc. 182) A⁴⁴⁴
- 763 *παρειά· γνάθος vg¹⁴⁸A^{423.460}
- 764 *πάρει· ἦλθες (Ev. Matth. 26, 50) vg¹⁰⁶A³³¹ N. T.
- 765 παρεῖαι ὄφεις· ὄφρων εἶδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων· ταῦτα δὲ D
ἦκιστα δάκνει ἀνθρώπους (Dem. 18, 260. cf. Cratin. fr. 241 K.–A.)
- 766 παρείθη· παρελύθη, ἐχαυνώθη. ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη. *ἐάθη Hom.
(Ψ 868) vg³¹A¹⁹¹
- 767 παρείεμαι· παραλέλυμαι, ἐκλέλυμαι

748 EM 654, 37; Su = Ph 749 Σ π 160–1; EM 654, 39 751 Σ π 162 753 Σ π 163 758
= Schol. 761 = gl. N. T. 763 Σ π 166 765 Harp. 238, 9 [π 26 K.]; Schol. Ar. Plut. 690;
cf. Ph = Su 766 Su π 522. 587

748 παραγεγραμμένος H: ordo et EM, cf. Ph = Su | τεταγμένος H = EM: Schm. | 'παῖς refer
ad νόθος [gl. 749]' Schm. 749 παραγγέγραπτος H ut vid.: Ald. post Mus., cf. K | παραγε-
γραμμένος H: Alb., cf. gl. 748 751 παραγγέλλει H: K | διαδίδωσιν παραδίδωσιν K, cf.
gl. 752 752 παρεγγυᾷ παρεγγύς H = A: Voss. 753 παρεγγυήσαντος H = Ph | παρ-
εγγυήσαντος Σ 754 παρεγχοίψεται H ut vid.: Mus.; de μ omisso cf. e.g. gl. ε 358–9 755
παραδοίησι H (παρεδοίησι ordo): A | τοῖς H: A 756 παρακαθήμενον H: K | πα-
ραμένον] παραμενοντα A, παρήμενον Heins., sed cf. gl. ε 7058 | σύνθρονος H: Voss. Biel.
759 παρακαθήμενος] παρακαθεζόμενος K, cf. gl. 758 760 ft. παρεθείς· ἐκλυθείς (Bos,
coll. gl. 772; Alb. addit gl. 773 et Σ π 165 παρεθέντος, sed etiam contra cft. gl. 815) + nov. gl.
παρείς· ἐάσας (Kust., coll. gl. 783); de ἐάσας Schm. addit 'nisi malis ἐαθείς' (M. L. West cft.
gl. 766) 764 cf. gl. ε 7568 766 cf. gl. 896 | ειαθη vg, ειαθη η παρελθη A 767 v. l.
gl. 772 | Ph παρείεμαι (παρίεμαι Tim. lex., recte)· παραιτούμαι huc non attinet

- D 768 παρεικάθη· παρέλθη (Plat. Soph. 254 d) [παρελύθη]
 D 769 παρείκαμεν· παρεπέψαμεν
 D 770 παρείκει· παρόρχεται (Pind. Pyth. 6, 43)
 771 *παρείκουλον· ἀπόφαισις ἄρχοντος [A⁴⁰⁶]
 LXX + Eur. 772 *παρεῖμαι· παραλέλυμαι (Jerem. 20, 9) vg¹²¹A^{224.366}, ἐκλέλυμαι (Eur. Phoen. 852 v.l.) A²²⁴
 Eur. LXX 773 *παρεμένος· παραλελυμένος g⁶²(vg¹A¹⁵⁹), ἐκλελυμένος, [παρά-
 Greg. Naz. λυτος (e.g. Eur. Cycl. 591. Sir. 4, 29. Greg. Naz. or. 40, 23 [36, 405, 32 M.]. cf. Ep. Hebr. 12, 12) A²³⁹. παρεωραμένος Σ. τετε-
 λευτηκώς. ἢ καταπεφρονημένος
 774 *παρεμένος· καταφρονητικώς vg⁵²A²¹⁹, ὁμοίως
 775 [πάρειμι· ἐὼ ἢ παραλελυμένος]
 Greg. Naz. 776 παρείμην· εὐρέθην. ὑπῆρχον (Greg. Naz. or. 26, 2 [35, 1229, 19 M.])
 777 παρεῖναι· ἑᾶσαι
 778 *παρεῖξαι· παραχωρεῖν A¹⁷⁵
 Hom. 779 παρείπη· παραλογίσθηται (A 555)
 Hom.? 780 παρειπεῖν· παραμυθήσασθαι. *παραινέσαι. παραπεῖσιν (A⁴⁶⁴).
 παραλογίσασθαι (Z 62 ..?)
 781 παρειμένων· παρεωραμένων (Ios. b. Iud. 6, 394)
 Hom. 782 *παρεῖρξαν· ἐκώλυσαν (A 615?) A³⁰⁹
 783 *παρεῖς· ἐάσας vg³²A¹⁹⁵Σ, ἀφείς g³²Σ, καταλιπών vg³²
 Greg. Naz. 784 *παρεῖσακτον· ἀλλότριον (Greg. Naz. or. 31, 21 [36, 156, 35 M.])
 (vg⁵⁵A²²⁸)
 D 785 παρείσανον· κράσπεδον, ἀκρωτήριον
 786 *παρεῖση· παραστίκης A³⁴⁷
 LXX 787 παρείσθωσαν· παραλύεσθωσαν (Sophon. 3, 16)
 788 *πάρεισιν· εἰσίν A³⁹⁴
 789 *παρεισκρίνεται· παρεισέρχεται (vg²⁴)A¹⁸⁰. παρεισβάλλει (vg²⁴)
 790 *παρεισρέων· παρεισερχόμενος (Diogen. Laert. 7, 25) A⁴⁶⁵

768 Ph; Su 772 Schol. Eur. 773 Σ π 170; cf. gl. N. T. 184 780 Σ π 172; Schol. 783 Σ π 173 784 = Σ π 174 789 Σ π 175

768 παρείεται H: Bernh., coll. Ph | expl.] παρέλθη Ph, παρελύθη Su (παρελύθη ap. Hsch. e gl. 766 perperam repetitum esse vidit Bernh.) 769 παρείκαμεν] Schm. putat dial. [immo errorem putaverim] pro παρήκαμεν, coll. gl. 3717; cf. Σ π 203 παρήκαμεν· ἐπέψαμεν ἢ ἀφήκαμεν | de expl. cf. gl. 931 (Alb.) 770 παρείκει] dial. [aut error; cf. ad gl. 769] pro παρίκει (Schm.) aut παρήκει (Alb.). cf. gl. 934 (Alb.) 771 παρείκουλον] Lat. periculum | ἄρχοντα H: A | expl.] ἀρχοντος επιθανατιος (sine αποφαισις) A 773 τετελευτηκός H: Mus. 775 πάρειμι] h.e. παρήμι, v.l. gl. 932 | ἢ παραλελυμένος] e gl. 773 repetitum 776 παρείμην] h.e. παρήμην (Schm.) 780 nov. gl. παραινέσαι H: contin. Alb. | παραπεῖσιν] h.e. παραπέσαι (G.), cf. παραπεισας A 782 παρείρξαν] παρήξαν Schm., coll. gl. 897. 910 786 παραστίκης] παραστηκεις A 789 παρεισκρίνεται] παρεισκρίνει vgΣ

- 791 *πάρειτε· παρέλθατε (Plat. Phaedr. 261 a) A³⁸⁷
- 792 *παρεκίρνα· παρέμισγε A⁴⁶⁶
- 793 *παρεκλήθη· παρεμυθή<θη> (Gen. 24, 67 .. 2. Ep. Cor. 7, 7) A³³⁸ LXX N.T.
- 794 *παρέκλυσε· παρήλθεν (ἕτερος ἐρμηνευτής² Psalm. 123, 4 ap. Ioh. Chrys. in Psalm., Psalm. 123 cap. 2 [55, 355, 4 M.]) A³⁷² 'LXX'
- 795 παρὲκ νόον ἤγαγεν [ἤγαγέ μου]· τὸν νοῦν παρελογίσαστό μου (K 391) Hom.
- 796 παρὲκ μίτον· παρὰ τὸ<ν> μίτον (Ψ 762) Hom.
- 797 παρεκνημ[εν]οῦντο· παρε[πι]πορεύοντο ἐπιπόνως (Hippon. fr. 95, 9 W. = 98, 9 Degani) D
- 798 παρεκρότει· παρώξυνεν (Ios. b. Iud. 3, 153 ..)
- 799 *παρεκρούσατο· ἐχλεύασεν A³³⁸. παρεψηφίσατο. διεσκέδασεν LXX (Gen. 31, 7)
- 800 *παρεκτικόν· παρεχόμενον (A³³⁰)
- 801 παρεκόπτου· ἠφάνιζες (Ar. Equ. 807 ..) D
- 802 *παρέλαβες· ἐπαιδεύθης (Ep. Col. 4, 17) (A³⁷⁵) N.T.
- 803 παρελάσας· παραδραμών (Xen. Cyr. 7, 1, 18) D
- 804 παρελέγετο· παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν (cf. Act. 27, 13) N.T.
- 805 παρελέξατο· ἐκοιμήθη. παρεκλίθη (B 515 ..). ἢ παρεπλέξατο· τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὲς παραλέξασθαι <καί> λέξασθαι λέγουσιν Hom.
- 806 παρελεύσεαι· παραδραμεῖς· καὶ παραλογίση[ς] (A 132) Hom.
- 807 *παρελεύσεται· παραδράμη, παρέλθῃ (cf. A 132 [Ap. S.]) A²⁷⁴ Ap. S.
- 808 *παρελθλυθότας· παραβαίνοντας A³⁶⁸
- 809 παρελθόντων· εἰσελθόντων
- 810 παρέλκεται· διατρίβει
- 811 *παρέλκον· περισσόν A¹⁷³. περιττόν g⁶⁹Σ. βραδύ. | παρατεῖνον g⁶⁹Σ
- 812 *παρέλκυσις· βράδος A³⁵³, βραδύτης (Iob 25, 3) g¹⁰⁸ LXX

791 cf. Σ π 176 797 Tzetz. exeg. II. A 17 806 cf. Eust. II. 65, 43–5 [1, 105, 17–20 V.]; Ap. S. 128, 26 807 Ap. S. 128, 26; cf. Schol.; Eust. II. 65, 43–5 [1, 105, 17–20 V.] 809 Ph 811 Σ π 180

791 πάρειτε H (cf. gl. α 5919) = AΣ] h.e. πάρειτε, cf. gl. 946 (Alb.); praeterea gl. α 6197. ι 1085. σ 1362 et 2643 | παρέλθατε (sic) (παρήλθατε A)] cf. gl. α 5919. δ 1576. σ 2643 793 παρεμύθη H: A 794 παρέκλῃσε H: Biel.; correctio et explicatio intelliguntur ex Ioh. Chrys. I.c. 'ἄρα κτλ.' (LXX Psalm. 123, 4). ἕτερος ἐρμηνευτής φησι· 'τότε ἂν τὰ ὕδατα παρέκλυσεν [κατεπόντισεν LXX] ἡμᾶς, ὡς φάραγξ παρελθόντα [διήλθεν LXX] κατὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν.' 'ἄρα κτλ.' (LXX Psalm. 123, 5). ἕτερός φησι· 'τότε παρήλθον [διήλθεν LXX] ὑπὲρ τὴν ψυχὴν ἡμῶν ὡς τὰ ὕδατα ὑπερήφανοι.' 795 παρέκνοον H: Mus. | [ἤγαγέ μου] Hansen 796 παρεκμητόν H: Arcer. | παρτομητόν H: Sop. 797 παρεκναμένον H: Tzetz.; ο vocis κνημῶ in dubio non est; cf. gl. (δ 1556). ε 1539. 3675. κ 3112. 3114–15. Cal. lim. fr. 193, 33 Pf. (Degani et al.) | παρεπιπορεύοντο H: G. Dind., coll. Tzetz. ἐπορεύοντο 798 cf. gl. 556 799 nov. gl. παρεψηφίσατο H: contin. Voss. 805 παρεκλήθη H: Alb. | τινάς H: Alb. | <καί> Mus. 806 παραλογίσαις H: Mus. 807 παρελεύσεται] errore lexicographi alicuius pro παρελεύσει scriptum esse ex Ap. S., additis Schol. et Eust., intelligitur, cf. gl. 2398. υ 764; neque hanc glossam neque gl. ο 1800 ad N.T. vel LXX attinere putaverim | παραδράμει H: Mus. 811 παράτινων H: Mus.

- LXX **813** *παρελογίσασθε· ἡπα[ν]τήσατε A²²⁷Σ, ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε (Ios. 9, 22)
- LXX **814** *παρελύθησαν· ἡσθένησαν (Ierem. 6, 24. 27, 15. 43) A³⁶⁷
- LXX **815** *παρέλυσεν· καθεῖλεν, ἐξέβαλεν (Ierem. 26, 15) A⁴⁴²
- LXX **816** *παρεμβάλ[λ]ει· παρεντίθησιν (Plut. mal. Hdt. 855 c) A³³³
- LXX **817** παρεμβάλ[λ]ει· ἐπισκέπει (Psalm. 33, 8 sicut ap. Origen. comm. in Ev. Matth. lib. 13 cap. 26 [13, 1166 a, 14–16 M.] et Euseb. comm. in Psalm. 23, 1157 b M. laudatur)
- D **818** παρεμβάλ[λ]οιτο κληρον· συγκληρώσαιτο (trag. ad. fr. 253 K.–S.)
- LXX **819** *παρεβολή· στρατόπεδον vg⁷³. παράταξις. στίφος στρατιᾶς, ἡ πλήθος. ἡ οἰκισιν. ἡ ἑλάστρον (Theophil. com. fr. 9 K.–A. Crit. com. fr. 1 K.–A. LXX saepissime [e.g. Psalm. 26, 3]) g⁷³A²⁷⁶
- D **820** παρεμπίnev· τὸ ἐκτός λόγου πίνειν
- Hom. **821** πάρεξ· ἔμοιγε· πάρεισι γάρ μοι (A 174)
- D **822** παρεμφάρακτος· ἀσελήγης. πέρπερος
- D **823** παρεμφαίνεσθαι· παραδηλοῦσθαι (Arist. phys. 212^a8)
- 824** παρεμφερές· ὅμοιον
- 825** παρ' ἐν· κατὰ τὸ ἐξῆς (Dem. 9, 2)
- 826** παρενδοθῆ· παρατεθῆ
- 827** παραινεῖς· συμβουλία. διδασκαλία
- 828** παρενεγκεῖν· παραθεῖναι. παραβαλεῖν
- Ap. S. **829** παρενήνεον [παρانیων] παρετίθεσαν ἀθρόως. παρεσώρευον (α 147)
- D **830** παρένθετος· παρείσακτος
- 831** παρενθῆκαι· μετενήνεκται ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτά. ἢ ἀπὸ τῶν πλοῖζομένων· παρεντιθέασιν γὰρ τοῖς φορτικοῖς κοῦφα. <ῆ> ἀπὸ τῶν καμιν(έ)ων· τοῖς γὰρ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθε(ν)ται καὶ λεπτά
- D **832** παρέντες· παραλείψαντες, ἔασαντες
- Hom. **833** *πάρεξ· χωρίς (Hdt. 1, 14, 1 ..) vg⁷⁹, ἐκτός (K 349 ..) vg⁷⁹A²⁸⁴
- Att.? **834** πα(ρ)εξειρεσίαν· τὸ κατὰ τὴν πρόραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὥσει λέγει τις, πάρεξ τῆς εἰρεσίας (Thuc. 4, 12, 1. 7, 34, 5)

813 Σ π 183 819 Σ π 185; Poll. 8, 19; An. Ox. 2, 464, 12 = gl. Psalm. 303 Ernesti 821 = Schol. 822 cf. Gloss. Lat. 2, 99, 53 826 Ph 829 = Ap. S. 127, 31; Schol. 831 Ph 833 cf. Ap. S. 128, 20; EM 652, 38; Hdn. dict. sol. 2, 931, 32 L. 834 = Schol. Thuc. 7, 34, 5; cf. 4, 12, 1; cf. Ph = Su; (Ael. Dion. π 20)

813 ἡπαντήσατε H: ed. 1521814 παρελήθησαν H: Mus. (Latte) 815 Ierem.] cf. gl. 814 816 παρεμβάλει H: A 817 παρεμβάλει H: Thes. 6, 473 a 818 [λ] Thes. 6, 473 a et Mein. 1858 p. 549 820 ἐκ τοῦ H: Thes. 821 πάρεμοι γε H ut vid.: Mus. 825 παρὲν H: Meibom 826 παρενδατῆ H = Ph: Alb. | παρατιθῆ H: Ph 827 παραινεῖς | παρένεῖς ordo | cf. gl. 519 829 παρانیων non habet Ap. S., del. Mus. 831 ἀπὸ¹] ἢ ἀπὸ Schm., non necesse (cf. gl. ε 5956. 6809. ι 738. κ 4700. τ 598. υ 181) | <ῆ> Hansen | καμίνων H: Mein. ap. Schm. | πινακίσκοι H: Jun. Salm. | <ν> Mus. 834 παεξειρεσίον (sic) H: Schol. Thuc. | κοπῶν H: Schol. Thuc. | παρ ἐξ H ut vid.: Schol. Thuc.

- 835 *παρελέξατο· παρεκοιμήθη (B 515 ..) g¹³⁷A²⁴⁸ Hom.
- 836 παρεξηλυμένοις· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηλυμένον ἔχων, ἀμυδρόν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατα(τε)τριμμένοι ἐξηυλῆσθαι λέγονται (Ar. Ach. 681) Prov.; Att.?
- 837 *παρὲξ ὁδοῦ· ἔξω τῆς ὁδοῦ (K 349) A⁴³⁰ Hom.
- 838 παρὲξ εἵπομι· παρὰ τὴν ἀλήθειαν εἵπομι (δ 348 ..) Hom.
- 839 πάρεξ τὸ θεῖον χρῆμα· ἔξω τῆς μίξεως (Archil. fr. S 478 (a), 15 P. = 196 a, 15 W.²)
- 840 *παρεοικός· παρόμοιον (v¹⁵³A⁴⁴⁵)
- 841 παρεόντα· παρόντα (ξ 145 ..) Hom.
- 842 παρέπαφεν· παρέπεισεν (Ξ 360) Hom.
- 843 παρεπίδημος· πάροικος (Gen. 23, 4) LXX
- 844 παρεπλάγχθη· παρεκρούσθη (O 464) Hom.
- 845 *παρεπτάμενα· περιττά A³¹⁴
- 846 παρεπτάμενον· περιτόν
- 847 πάρεργον· νόθον, ὥς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων D
- 848 [παρεργότατα· κατερρογότατα]
- 849 παρέργως· ἀκαίρως, ῥαθύμως
- 850 [παρενεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται]
- 851 *παρ' ἐρινεόν· παρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν (Z 433 ..) A²⁵⁰ Hom.
- 852 παρερ(ρ)έωσαν· παρετάξαντο, ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κυρίως D
- δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν
- 853 παρερ(ρ)υπωμένα βιβλία· οἷς κηροὺς προσπλάσσομεν, πρὸς τὸ D
- ζητῆσαι τινα
- 854 παρέρχεται· ὑπερβάλλε[τα]ι (μ 62) Hom.
- 855 *παρερρωγότα· κατερρωγότα (Ios. b. Iud. 3, 258. Plut. Alex. 17, 6) A³¹³
- 856 παρεστιγμένη γῆ· ἐφ' ἣ τις ὀφείλει δάνειον· καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ D
- γεωργία
- 857 πάρεσαν· παρῆσαν (Λ 75) Hom.
- 858 παρεσθίεται· παραβιβρώσκεται
- 859 *πάρεσιν· ἄφε[ω]σιν vg²⁰A¹⁷⁶(383), συγχώρησιν (Ep. Rom. 3, 25) N. T.
- vg²⁰(A³⁸³)

835 Schol.; Su 836 Zenob. vulg. 5, 65; Prov. Bodl. 759; Su; cf. Ph; Schol. Ar.; (Ael. Dion. π 21) 837 = Schol.; cf. EM 652, 45 842 Schol. 851 Schol. 854 Σ π 191 859 gl. N. T.

835 v.l. gl. 805 836 κατατροπυμέναι H: Sop. e gl. ε 3884 (cf. etiam Zenob. vulg. et Su) | ἐξηυλίσθαι H: Zenob. vulg. Su 837 πάρεξ H: Schm. 838 παρεξείπομι H: Heins. 839 πάρεξ H: accent. παρὲξ Archil. | Archil.] cf. gl. 1449 840 παρεοικός] παρεοικώς Mus. | παρόμοιος H: K 842 παρέπαφεν] h.e. παρήπαφεν, cf. gl. 912 (Schm.) 844 παρεπλάγχθη H: Valcken. Jens. 848 v.l. gl. 855? 850 v.l. gl. 522 851 παρερίνεον H: Mus. 852 παρερῶσαν H: ordo et Voss. 853 Alb. cft. gl. 626 | <ρ> Mus.; de qq cf. gl. ε 2947. ι 592. κ 1822. μ 818. contra, gl. κ 1821 854 ὑπερβάλλεται H: Σ 856 contin. H: nov. gl. Alb. | παρεσταμένη H: Cob. Mnemos. n. s. 3, 1875, 292 859 ἀφέωσιν H: gl. N. T. = K

- Hom. **860** *παρέσεσται· πάρεσται (I 135; A 213 ..) A²⁸²
861 πάρεσμεν· ἤλθομεν
862 πάρεσο· παραγενοῦ
863 *παρεσόμεθα· παρεγενόμεθα (v⁷⁴)
864 *παρεσόμενος· παρείναι μέλλων (v)g⁷⁴A²⁷⁷
D **865** παρέσσ(ε)υα· παρώρμησα
D **865x** <παρεσσυμένη> παραγινομένη
866 *παρέσσυται· παρέρχεται (A²⁵⁸)
D **867** παρεσπονδημένοι· ἔκθεσμοι· παράνομοι[εν]οι
868 παρεστέλλετο· παρεγίνετο
Hom. **869** παρέστη[σεν]· παρεγένετο· ἐπέστη (O 442 ..)
Hom. **870** πάρεστιν· ἐστὶν ἐγγύς (Θ 294 ..)
Hom. **871** *παρέσφηλεν· παρεφαίνετο A²⁵¹. ἀποτυχεῖν ἐποίησεν (Θ 311)
872 παρέσφαλεν· ὁμοίως (Pind. Nem. 11,41=31)
873 παρέσχεν· ἔδωκεν
874 παρετάξατο· ἐν πολέμῳ τέθνηκεν
LXX **875** *παρετάξαντο· ἐπολέμησαν (Iud. 5, 19; ..) A³³⁶
876 παρέτμηξεν· ἐξηφάνισεν
877 πάρετος· παραλελυμένος
D **878** παρετρώπασκε· παρετρέπετο
879 *παρευνημερεῖσθαι· νικᾶσθαι (Phil. leg. Gai. 151) A⁴¹⁴
880 *παρευνημερηθεῖς· παροραθεῖς (Phil. Flacc. 31) g¹⁰²A³¹⁷
881 *παρευθύνουσι· βιάζονται A¹⁹⁶. παραφέρουσιν A²³²
882 παρευθύνωσιν· ὁμοίως
883 *παρευνάζων· παρακοιτάζων (A⁴¹¹)
884 *παρεφάσεις· παραινέσεις A²⁴⁴
Greg. Naz. **885** παρεφασίησι· παραμυθίαις (Greg. Naz. c. 1, 1, 8, 113 [37, 455, 7 M.] ..)
LXX **886** *παρεφέρετο· ἐδαιμονίζετο (1. Regn. 21, 14) A³⁴⁶
D **887** παρέφησε· παρεγράψατο· ἠπάτησεν
888 παρεχάσατο· παρεχώρησεν

860 Schol. I 135 **871** Σ π 194; Schol. **881** cf. Σ π 197

860 παρέσεσται] h.e. παρέσεται (A) **861** πάρεσμεθα H: Hansen, coll. παρεσμεν· αντι του ἰσταμεθα η εσμεν vg⁷⁸ et παρεσμεν· αντι του παρισταμεθα A²⁸³ **862** cf. gl. ε 6277 **863** cf. παρεσομενον· ... παραγενομενον v **864** παρεσόμενος] παρεσόμεθα H: gA (et accus. παρεσομενον· παρειναι μελλοντα ... v) **865-865x** παρέσσυα· παρώρμησα. παραγινομένη H: Hansen post Mus. (qui, glossa non divisa, παρέσσ(ε)υα· παρώρμησα. <καὶ παρεσσυμένη> παραγινομένη habet) | cf. ἔσσευα· ὥρμησα gl. ε 6190 **866** παρέσεται· παρόσχετα H: Schow; παρεσσετε (sic)· παρεσχετε A; glossam del. Mus.; de παρόρχεται cf. gl. 711 **867** παρηνομένοι H: Schm., cf. gl. ε 1390 **869** παρέστησεν H (-ε Mus.): Mein. 1857 p. 616 | ἐξέστη H: Mein. **876** ἐξηφάνισεν H: Mus. **880** παρευνημεριθεῖς H: K **881** βιάζονται] cf. Soph. Ai. 1069 cum Schol. | προσφέρουσιν H: A **884** παρεφάσεις] h.e. παραιφάσεις (A), cf. gl. 531 **885** παρεφασίησι] h.e. παραιφασίησι (Mus.) **888** παρεχάσατο H: Hansen (παρεχάσσατο Schm.), coll. gll. 695. 4080. ε 7586 et prava orthogr. (-)χᾶσ- ap. Eust. et Schol. Hom. saepius obvia; Mus. παρεχάξετο exhibit, cf. formas frequentes (ἐ)νάξετο/ἀνεκάξετο

- 889 παρέχει· δίδει (ο 490), χορηγεῖ Hom.
 890 *παρῆ· ἔλθῃ vg¹¹⁷A³⁵⁸
 891 πάρηβον· παρὰ Κτησί(α), ξύλον τι (Ctes. FGrHist 688 F 45,298 D
 (35) et 45 n, α. β)
 892 παρήγαγεν· ἤνεγκεν. ἢ ἡπάτησεν
 893 παρηγοναῖς· παραγωγαῖς, ἀπάταις (4. Macc. 6, 1) LXX
 894 παρηγορεῖ· παρακαλεῖ, παραμυθεῖ(ται)
 895 *παρηέρθη· παρηνέχθη (Π 341) A⁴⁰⁷ Ap.S.
 896 [παρήθη· ἐάθη]
 897 *παρῆξαν· ἐκώλυνον (Λ 615) A²⁴² Hom.
 898 παρήιον· ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος (Ψ 690). καὶ κόσμος ἐπὶ μετώ- Hom.
 που τῶν ἵππων παρὰ γνάθον (Δ 142)
 899 *παρήκεν· ἀφῆκεν vg^{16g}(A¹⁶⁸), εἶασεν vg¹⁶A²¹⁰.(168), ἔλειπεν
 900 [παρήκτης· πάντα πρῶτων ἐπὶ κακῶ]
 901 παρήθρει· παρηωρεῖτο
 902 *παρήκεν· εἶασεν vg^{16g}A¹⁶⁸, ἀφῆκεν vg¹⁶A²¹⁰, ἀπέλυσεν
 903 παρήλασα· παρεφθεγξάμην. παρέβην
 904 παρήλατοι· παραμύθοι
 905 παρήλθ[ηκ]εν· ἦκεν. εἰσελήλυθεν
 906 *παρήμενος· παρακαθήμενος (A 488 ..) g¹⁸A²⁴⁰. ἔκλυτος Hom.
 907 *παρημένων· παρενηνεγμένων A³²⁶
 908 παρημοσύνη· θεραπεία D
 909 παρηνέχθη· παρεκρεμάσθη
 910 παρῆξαν· ἐκώλυσαν
 911 *παρήορος· ὁ παραιορούμενος (H 156). ἄφρων (Ψ 603. Archil. Hom.
 fr. 130,5 W.) A⁴⁰⁹. καὶ ἵππος ὁ παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἄρματος
 τρέχων (Π 471) A²⁵⁹
 912 *παρήπαφεν· ἡπάτησεν. ἐξέστησεν (Ξ 360) A²⁴⁶ Hom.

891 Phot. bibl. 47a, 33; Apollon. hist. mirab. 17 895 = Ap.S. 128,23; Schol.; (v. gl. 909 adn.)
 906 Schol. 909 v. adn. 911 Ap.S. 128,10; cf. Scholl. 912 cf. Ap.S. 128,21; Schol.

889 δίδει] δίδωσι Mus., sine causa; cf. gl. 3973. ι 35 ἰάλλει· παρέχει... δίδει. δ 231 με-
 ταδίδει. α 5195 ἐνδίδει 891 παρήβον H: Meurs. ad Apollon. | παρακτησὶ H: Schow
 893 παρηγοναῖς] h.e. παρηγορίαις (Abresch et Heins.) | παραγωγῶς H: Mus., cf. gl. 480
 894 παραμυθεῖ H: Thes. 6,501 d 896 v.l. gl. 766 897 cf. gl. 910. 782 898 παρείον H
 ut vid. (Schow): Mus. 899-902 deletis gl. 900-1 et parte glossae 902 unam gl. tantum ap.
 Hsch. exstittisse et nihil nisi (899) παρήκεν ἄ., εἴ., ἔ., (902) ἀπέλυσεν servandum esse putat
 Schm. 900 v.l. gl. 1009; v. ad gl. 899 901 παρήθρει] h.e. παρηέρθη (Alb., coll. gl. 895) |
 v. ad gl. 899 902 v.l. gl. 899, q. v. 904 παράκλητοι· παραμυθηταὶ Schm. post Alb., cf.
 gl. 546. 596 905 παρήλθηκεν H: Hansen post Schm. 906 ἔκλυτος] καὶ παρεμμένος·
 ἔκλυτος Mus., cf. gl. 773 907 παρημένων] h.e. παρηγμένων (A) | παρενηνεγμένων H: A
 908 παρημοσύνη] h.e. παιροσύνη (Piers. Moer. p. xxi = xviii et, coll. gl. 86, Ruhn.) 909
 cf. gl. 895, quam explicat Schol. παρηνέχθη, παρεκρεμάσθη 910 v.l. gl. 897. cf. gl. 782
 911 ἵππος] ὁ ἵππος A | παρασυρεῖς H: A | ἐκτὺς H ut vid.: A | Archil.] cf. βεβηκότας gl.
 β 411 ubi eiusdem loci vs. 3 a Latte iniuria spretus est 912 cf. gl. 842

- Greg. Naz.? **913** παρηρία· μωρία
914 πάρηρος· ὁ μωρός
915 παρήσει〈ν〉 μοι δοκῶ 〈...〉 (e.g. Euseb. praep. ev. 7, 8, 33 .. Greg. Naz. or. 31, 10 [36, 144, 25 M.])
916 πάρησιν· χάνωσιν
917 *παρήσομεν· ἐάσομεν vg¹⁰⁷A³⁵¹. παράσχωμεν (A²⁶³Σ)
918 παρήτασεν· ἐξήτασεν
919 παρηνμάρησαν· κατεφρόνησαν
Ap. S. **920** παρθέμενοι· παραθέμενοι, παραβάλλοντες ὄφας γὰρ παρ[α]-
θέμενοι κεφαλᾶς (β 237)
D **921** παρθενίας· ἀβυρτακῶδες τι πέμμα
Hom. **922** παρθενική· παρθένος (η 20; Σ 567 ..)
Hom. **923** παρθένιου· οἱ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι
ἐκ τῶν 〈παρ〉θέ〈ν〉ων. καὶ οἱ ἐξ ἀνεκδότου λάθρα γεννώμενοι
παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθέτους εἶναι τὰς γεννησάμενας
αὐτούς (Π 180). καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας Παρθέσιος (B 854)
Ap. S. + K **924** *παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθέτους ὀπιπεύων, οἷον περιβλέπων, ἢ
ἁπατῶν (Λ 385) vg⁶⁵A²⁴³
D **925** Παρθένοι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων
(Phanodem. FGrHist 325 F 4. Phryn. com. fr. 31 K.–A.)
Eur. **926** Παρθένου Παλληνίδος· [ἱερεία] Ἀθηνᾶς. ἔστι γὰρ ἱερὸν Ἀθηνᾶς
ἐν Παλληνίδι (Eur. Heraclid. 1031)
D **927** παριαμίδες· Ἀπολλόδωρος (FGrHist 244 F 264) παρὰ τοὺς
ἰάμβους αὐτὰς φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ καθαρωδοὶ ᾄδουσιν
(Epicharm. fr. 108, 2 K.–A.)
D **928** Παριανός· ἐξ ἐπιθέτου Πριάπος

917 Σ π 206 **920** Ap. S. 128, 1; cf. Schol. **923** παρθένιου· οἱ κατὰ ... θεῶν] Strab. 6, 3, 2–3 pp. 278–80 C. (παρθεν[ε]ῖαι); Arist. pol. 1306^b29 (παρθενίαι) | καὶ οἱ ... αὐτούς] Ap. S. 128, 8; Ph 397, 1 v. παρθέσιος; Su π 662 v. παρθέσιος; Poll. 3, 21 (παρθενίας) **924** Ap. S. 128, 19; Σ π 208; cf. EM 654, 51 **925** Ph 397, 7 = Su π 668 **927** Athen. 4, 183 c; Poll. 4, 83

913 παρηρία] h. e. παρηρία (HSt., coll. gl. 911) **914** πάρηρος] h. e. παρήρος (HSt., cf. gl. 911) **915** παρήσει μοι δοκῶ H: Mus. | textum Musuri recte exhibet sed locutionem e comicis sumptam esse perperam putat Mein. 1858 p. 536 (quem secuti sunt Schm. et Kock, formam codicis male accipientes); v. etiam Kassel–Austin ad com. ad. fr. dub. 407 **916** πάρησιν] h. e. πάρεσιν (Ruhnck.), cf. gl. 859 **917** παράσχωμεν H: Mus. **920** παραβάλλοντες] παραβαλόντες Ap. S. | [α] Mus. **921** cf. gl. v 315 (Schm.) **923** αὐτοῖς] sc. τοῖς Λάκωσι (anon. ap. Alb.) | θεῶν H: Simson; cf. ad gl. 1533 **924** παρθενοπίπας H = KΣ] παρθενοπίπα Ap. S. = Hom. cum Schol., παρθενοπίπης EM **925** cetera ap. Ph = Su legere licet | Ἐρεχθέας H ut vid.: Ph | Phanodemus (v. Ph) gl. α 8818. γ 88. τ 253 nominatur **926** [ἱερεία] Elmsl. | ἱερὰ H: Schm. | παλλαινίδι H: Mus.; ἐν Παλληνίδι (sc. γῆ) i. q. ἐν Παλλήνῃ est. contra, ap. Athen. 6, 234f locutio ἐν Παλληνίδι de templo usurpatur **927** παριαμίδες H: Sop. alii | πεποιεῖσθαι H: Mus. | cf. gl. ι 46 **928** cf. RE 22 (2), 1914, 59 (Strab. ib. cit. nihil ad rem)

- 929 παριούων· παρακοιμώμενος (I 336) Hom.
 930 *παριδρύσαντες· παρακαθίσαντες A²⁷⁰
 931 *παρίεται· ἔῤ, παραπέμπεται A³²⁹
 932 *παρίημι· ἔῶ, καταλιμπάνω vg¹⁹A¹⁷², συγχωρῶ, ἀφίημι
 933 *παρίησιν· ἀφίησι, συγχωροῦσιν A¹⁷⁴
 934 *παρικτόν· παρερχόμενον A³¹¹
 935 Πάροικοι· γένος τι Ἀθήνησιν D
 936 παριλλαινουσα· παρεμβλέπουσα. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί (com. ad. fr. dub. 528 K.-A.) D
 937 [παριόν· πιστόν. κάτοχον]
 938 *Πάριος· Πάριδος (Γ 325) A⁴³⁹ [πιστός. κάτοχος]
 939 *παριππεύει· ἀφι<ι>ει αὐτοὺς καὶ ἄλλη ὁδεύει v¹⁴¹A⁴⁰⁰. παρα-
 τρέχει v¹⁴¹(g³³). παρακολουθεῖ
 940 παρ' ἵππων· παρὰ τῶν ἵππων (Δ 500) Hom.
 941 *παρίσθμα· τὰ περὶ τὸν φάρυγγα vg⁸⁹A³⁰⁰
 942 παρίστασθαι· τὸ ἀρπάζειν τοὺς παῖδας D
 943 παρισώματα· ὁμοιοειδῆ (Cratin. Iun. fr. 7, 4 K.-A.) D
 944 παρίστατο· παρέστηκεν (B 244 .) Hom.
 945 παριστῶ· ἀποδείκνυμι (cf. Ioh. Damasc. or. de imag. 3, 11 [94, 1333 c M.])
 946 πάριτε· ἔλθετε (Plat. Phaedr. 261 a) D
 947 παρακάτελεκτο· παρεκοιμᾶτο (I 565. 664) Hom.
 948 παρμέμβλωκε· πάρεστιν. ἢ παραμεμένηκεν. ἢ παραμεμόληκεν Ap.S.
 (Δ 11 .)
 949 πάρμη· Θ<ρ>άικιον ὅπ<λ>ον σκεπαστήριον, κονδότη<ε>ρον θυρεοῦ D
 950 *Παρνάσιος· Φωκεὺς (Eur. Tr. 10) A²⁷³ Eur.
 951 Παρνασός· ὄρος Φωκίδος D
 952 Πάρνηθος ὄχος· ὄρος τὸ αὐτό (trag. ad.?) D

935 cf. ft. Zenob. vulg. 2, 28 et Comm. Arist. Gr. 21 (2), 128, 20 ad Arist. rhet. 1395*19 (= Dur. et Crater. FGrHist 76 F 96. 342 F 21) 936 cf. Ph 939 Su 941 = Σ π 212; EM 653, 57; cf. Schol. Nic. al. 80 943 cf. Diogen. Laert. 8, 37 = Su ξ 46 947 cf. Schol. I 664 948 Ap. S. 128, 7; EM 654, 56; Schol. 950 cf. Schol. Eur.

931 παρίεται] π om. rubr., add. Mus. | ἔῤ] ἔῃται Heins. 933 συγχωροῦσιν] 'Confundit παρίησιν cum παριεῖσιν' Schm.; συγχωρεῖ Mus. 934 cf. gl. 770 935 cf. ft. prov. Ἀττικὸς πάροικος (v. testt.) (I. C. Cunningham) 936 παριλλαινουσα H: Mus., cf. Ph | παρεμβλέπουσα] παραβλέπουσαν Ph, cf. Schol. Ar. Eccl. 498 = Su π 288. Poll. 2, 52. Hsch. gl. π 462. Ap. S. 128, 18. cet. | ἴλλοι H: Mus.; cf. gl. σ 642 937 v. l. gl. 16 938 h. e. Πάριος· Πάριδος + nov. gl. πάγιος· πιστός, κάτοχος (Schm.), cf. gl. 16. 937 939 ἀφεῖ H: vA (cf. gl. 1832); ἀφίησιν Su | αὐτοὺς] την ταξιν v 941 περὶ τὸν] παρα την A (τήν etiam Σ) | φάραγγα H: K 943 παρισώματα H: Mus. 946 cf. gl. 791 947 παρακάτελετω H: Mus. | cf. gl. 536 948 παρμέμβλωκε H: Ap. S. 949 παρμηθαίικιον H: Mein. fere ap. Schm. (de ai i. q. α v. ad gl. 348) | ὅπον H: Schm. | <ε> H. Friis Johansen; forma κονδότερον exstat e.g. Aët. iatr. 16, 111 950-1 Παρνασιος Φωκευς· Παρνασος της Φωκιδος ορος A 952 duo montes confunduntur

- Hom. **953** Παρνησός· τὸ αὐτὸ ὄρος (τ 396 ..)
954 *πάρνοπες· ἀκρίδες (Ar. Av. 185. Ach. 150. Nicoph. com. fr. 1,2 K.–A. Dinarch. fr. 6, 1 S.) g¹⁰⁴A³¹⁹
- Prov. **955** Παρνόπη· Καλλιστράτης Ἀθήνησι <...> (com. ad. fr. 941 K.–A.)
- Hom. **956** *πάρ ξίφεος· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους (Γ 272 ..) A³¹⁶
957 *παροδικός· παρόδῳ χρώμενος vg⁷⁵A²⁷⁸
- D **958** πάροδος· μέρος τι τῆς νεώς
959 παροδούμενον· παροιμαζόμενον. ἄδόμενον
960 *παρόδους· διαβάσεις A³³⁴
- Ap. S. **961** *πάρροιθεν· ἔξωθεν, ἔμπροσθεν A²⁵⁶, ἐπὶ τόπου (A 360. τ 227) καὶ χρόνου (K 476)
- N. T. **962** *πάρροικοι· ξένοι, παρεπίδημοι (Ep. Eph. 2, 19) (vg¹⁵¹A⁴³⁵)
963 παροιμία· παραινέσεις, παραμυθία, νουθεσία, ἡθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν
964 *παροιμία· βιοφελὴς λόγος, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος A³²², οἶον παροδία. [οἶμος γὰρ ἡ ὁδός v⁵⁹A^{237.322}
- Eur. **965** παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος (Eur. Alc. 835). καὶ πάρομος· ὁ γείτων
- D **966** παροιμώσαντες· ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ
967 *παροιμία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις vg³A¹⁶¹. καὶ [οἰαδήποτε ἀμαρτία [vg³A¹⁶¹]
968 παροιμία· κραιπάλη. ὕβρεις ἀπὸ οἴνου (Phil. Flacc. 136)
969 παροιμιάσαι· ὕβρισαι, λοιδορεῖσαι
970 *πάρροινοι· ἀμαρτωλός. [μεθυστής. ὕβριστής A³⁹⁷, λοιδορός. [ἔκλυτος (1. Ep. Tim. 3, 3. Ep. Tit. 1, 7) vg²⁶A¹⁸²
971 †πάρροιος· προῖος†

954 Schol. Ar. Av. 82 (Nicoph.) (unde Su σ 256). 185. Ach. 150; Moer. 207, 16 [π 47 H.]; Harp. 54, 3 [α 219 K.] (Dinarch.); Ph **955** Zenob. Ath. 2, 91 = Prov. Bodl. 753 [= append. 4, 11] **956** Schol. **961** Σ π 213; Ap. S. 127, 33; Schol. A 360 **964** Σ π 214 **965** Schol. Eur. **968** cf. Σ π 215

953 τὸ αὐτὸ ὄρος] sc. atque Παρνασός gl. 951 **955** Παρνόπη] Παρνόπης Valck. ap. Bühler et Lob. Prol. 387; Παρνοπὶς Mein. FCG 4, 700; Παρνοίτης Zenob. Ath. (codd. ML) (-ύτης Prov. Bodl.) | Καλλιστράτης H = Zenob. Ath. (codd. ML)] h. e. Καλλικράτης (Mein. 701, cf. Arist. Ath. pol. 28, 3) | ἀθη⁰⁰⁷ H: Schm. in app., cf. Zenob. Ath. Ἀθήνησι πολιτευσάμενος, ἐπικαλούμενος δὲ Παρνοίτης, κτλ.; Ἀθηναῖος Mus. **956** e Schol. πὰρ ξίφεος μέγα κουλέον· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους θήκην male decurt. | ξίφεως H: A **959** παρφοδούμενον H: ordo et Mus.; vox παροδέω hic tantum reperitur, sed cf. expl. glossae παροιμία Hsch. gl. 964 et Σ π 214. ἄδόμενον additum esse videtur postquam παρφοδούμενον male in παρφοδούμενον mutatum est **964** βιοφελὴς H: A | cf. ad gl. 959 **965** πάρομιον H: Mus.; cf. ad gl. 3846 [λεγόμενος] del. Mus., sed cf. expl. Schol. Eur. ... λέγει ... παρὰ τὴν ὁδὸν ... quae hic male accommodata est **968** κραιπάλη H: Mus. **970** μεθυστής H = A³⁹⁷] cf. gl. κ 341. φ 649 (Schm.); vg²⁶A¹⁸² habent μέθυσος, quae vox multo usitatiores ap. Hsch. legitur **971** πατροῖος/πατροῖος· πατρώος/πατρώος ci. Schm.

- 972 παροῖραι· ἡγούμεναι πρότεροι (Ψ 480) Hom.
 973 *παροισθέντι· παρενεχθέντι vg⁵⁷A²³³
 974 *παροίσομεν· παρενέγκωμεν. παρακομίσομεν A³⁹⁶
 975 *παροιστῆσαι· παροξύναι, ἐρεθίσαι (cf. Hos. 4, 16) A²¹⁶ LXX
 976 *παροιστῆσουσι· μαίνονται (Ezech. 2, 6) A³⁶⁹ LXX
 977 *παροιστρῶσαι· ἐρεθίζουσαι (Σ). ἐξεστηκνῦαι (Hos. 4, 16) v¹²⁴ LXX
 A³⁸¹(Σ)
 978 παροίτεροι· μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες (Ψ 459) Ap. S.
 979 *παροκλάζοντες· γονατίζοντες A¹⁹³
 980 *παρολκή· ὑπέρθεσις vg⁹⁵A³⁰⁵
 981 *παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ (Aret. caus. et sign. 2, 2, 1) Σ
 982 παρομαρτοῦν· παρεπόμενον (Theodoret. Graec. affect. 2, 109)
 983 *παρόν· ὑπάρχον A³²⁰. συνόν
 984 *παρόντα· προκείμενα A³⁹⁹
 985 παροξυνταί· οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταίρων ὡς ἂν δὴ ἐρασταί D
 986 παροπαιδία· εἰδός τι πήρας D
 987 παροπαιδίων· μικρὰ μάχαιρα D
 988 *παρορμα· προτρέπεται. διεγείρει. παροξύνει (Xen. Cyr. 2, 3, 12)
 g²⁸A¹⁸⁷
 989 *παρ' ὄρμον· παρὰ τὸν λιμένα (Gen. 49, 13) A³⁴⁰ LXX
 990 *πάρος· ἔμπροσθεν. πρότερον (A 453 ..) A⁴⁰¹[g⁶⁸] Hom.
 991 πάρος γε· πρώην. καὶ τὰ ὅμοια (N 465 ..) Hom.
 992 παροτρύνει· διεγείρει
 993 *παρ' οὐδέν· εὐκόλον g⁸³A²⁹⁰. εὐχερὲς (e.g. Eur. Or. 569) Eur.
 994 παρουσία· οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα [παρουσίαν]. καὶ D
 μῆποτε ἢ παρὰ πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρο[ε]ία (fr. 361
 K.–A.)
 995 παρουνά· ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα (Phylarch. FGrHist 81 F 45. D
 Clearch. fr. 48 W.)

973 = Σ π 217 976 cf. Theodoret. in Ezech. 81, 841, 1. 11 3 M. 977 Σ π 218 978 =
 Ap. S. 128, 3; Schol. 979 Σ π 221 980 = Σ π 222 981 = Σ π 224 988 Σ π 225 990
 = Schol. Σ π 226; Ap. S. 128, 2 993 Σ π 227 995 cf. Plut. apoph. Lac. 239 c; Athen.
 12, 521 b (Syracus., Phylarch. FGrHist 81 F 45). 522 d (παρυφήν cod. A et epitom., Tarent.,
 Clearch. fr. 48 W.); Σ π 234 v. παρυφή

972 παροῖραι] h.e. παροίτεραι (Voss.); Alb. cft. gl. 978 | ἡγούμεναι H: Schm. 974 παρ-
 ενέγκωμεν H = A: Mus.; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. 977 παροι-
 στρῶσαι H = K = gl. proph. ap. Alb.] h.e. παροιστρῶσα (Σ) 979 cf. gl. 1028 981 cf. gl.
 o 1802 982 παρεισόμενον H: M.L. West 985 ἑταίρων H: Mus. 986 παροπαιδία]
 παροπλιδία? Hansen, cf. ad gl. 987 πάρη (i. q. πῆρα) vix huc attinet 987 παροπαιδίων]
 παροπλιδίων Voss., παροπλάριον Schm., παροσπάθιον/παρασπάθιον dubitanter Mein. 1857
 p. 619 (qui cft. gl. 499. 605 et vocem παραμηρίδιον) 994 [παρουσίαν] Schm. | ὕδρεία H
 (non recte legitur -αι Latte, -ας Schow): Mein. FCG 4, 209 995 παράφα H: Voss. post
 Mus., cf. ordinem. de ou (ft. Lac. [Schm.] aut Tarent. aut Syracus.) cf. testt. | cf. gl. 1018

- 996** *παροχετεύει· παραπλαγιάζει A¹⁸⁵Σ. προσεγγίζει. [περιπλησιάζει] παραφέρει (A²⁷²). παρορμᾷ
- LXX **997** >παρυστρίδες· αἱ τὸ ἔλαιον χέουσai (Zach. 4, 2. 12)
- D **998** πάροχοι· παραβάται. παράπομποι, καὶ οἱ ἴσυμπορεύοντες† τῇ νύμφῃ ἐπὶ τοῦ ζεύγους, καὶ παράνυμφοι (cf. Ar. Av. 1740)
- D **999** πάροχος· παράνυμφος (Ar. Av. 1740)
- 1000** παροχῶν· δωρημάτων, χαρισμάτων (cf. Basil. Caes. epist. 2, 6 [32, 232 d M.])
- 1001** *παροψίς· ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον (Ar. fr. 191, 2 K.–A.) A³²³
- D **1002** πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος
- D **1003** Πάρπαρος· ἐν ᾧ ἄγων ἦγετο καὶ χοροὶ ἴσταντο
- Ap.S. **1004** παρπεπιθόντες· παραπείσαντες, παραλογισάμενοι (Ψ 37 ..)
- Greg. Naz. **1005** πὰρ πυλεῶνα· παρὰ πυλεῶνα (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 138 [37, 589, 10 M.])
- Hom. **1006** *πὰρ πυμάτην· παρὰ τὴν ἐσχάτην (Σ 608) A²⁴⁷
- Hom. **1007** Παρρασίη· πόλις Ἀρκαδίας (B 608)
- D **1008** Παρράσιον· ὄρος Ἀρκαδίας (Callim. h. Dian. 99. Iov. 10)
- 1009** *παρρέκ<τ>ης· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ A³²⁴
- 1010** *παρρησία· ἐξουσία vg¹⁴². ἄδεια v¹⁴²
- D **1011** παρσουλακί· τὸν τρίβωνα, ὅταν γένηται ὡς θύλακος
- D **1012** παρτάδες· ἄμπελοι
- D **1013** πάρταξον· ὕγρανον. Λάκωνες
- 1014** παρτέλλεται· παραινείται
- 1015** παρτετύμβωται· παραφρονεῖ. ἡμάρτηκεν
- Hom. **1016** πὰρ τοι· πάρεστί σοι (I 43 ..)
- D **1017** παρτομίς· μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον
- D **1018** παρυνή· ὕφασμα
- D **1019** παρυνίς· Μένανδρος ἐν Ἑγμνίδι (fr. 370 K.–A.)
- D **1020** παρφάμεν· παραβῆναι ἅπαντα (Pind. Ol. 7, 120=66)

996 Σ π 228 **997** Theodoret. in Zach. 81, 1897, 15 M. **998** cf. gl. v 712; Schol. Ar. Av. 1737; Ph 52, 22 = Su ζ 33 v. ζεύγος; EM 409, 34 **1001** = Σ π 232 **1003** cf. Plin. n. h. 4, 17; Choerob. in Theodos. 1, 297, 6 **1004** Ap. S. 128, 28 **1006** cf. Schol. **1007** Schol. **1008** Scholl. Callim. **1010** = Σ π 233 **1016** Schol. **1020** Schol. Pind.

996 παραπλησιάζει H: ΑΣ | [περιπλησιάζει] Alb. | nov. gl. παραφέρει H: contin. Voss. **997** παρυστρίδες] h. e. ἐπαρυστρίδες (Voss.), cf. Theodoret. et gl. ε 4239; de gl. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **998** συμπορεύοντες] h. e. συμπορευόμενοι, nisi vox omnino corrupta est | παράνυμφοι] <οἱ> παράνυμφοι Schm. **1001** cf. gl. 738 **1002** cf. gl. 608 **1003** cf. Schwyzer 12, 44. 63. RE s.v. **1009** παρρήκης H (παρρηκτης A, παρήκτης gl. 900): Lob. ad Soph. Ai. 445, coll. vocibus ῥέκτης et πανοῦργος. Schm. cft. gl. 336 **1011** παρσουλάκη H: Sop. fere (Lac. pro παραθυλακίς), coll. gl. 2258 **1012** v. l. gl. 1083 | παρτάδαι H: Salm., coll. gl. 1083 **1013** πάρταξον H: Ahr. Dial. 2, 84 | cf. gl. 740 | Frisk 2, 473 **1015** παρτετύμβει H: Hansen, coll. τετυμβωμένος Gloss. Lat. 2, 39, 38; Sop. cft. gl. τ 1632 et Eur. Med. 1209. Heraclid. 167; v. etiam Ar. Lys. 372 et (R. Kassel) Poll. 2, 16 **1018** cf. gl. 995

- 1021 *παρφάμενος· παραπείσας A²⁶². εἰπών. παρηγορήσας (β 189; Hom. M 249)
- 1022 πάρφαισις· παραινεσις. συμβουλία. παρηγορία (Ξ 217). ἡ ἀπάτη Hom. (Pind. Nem. 8, 54=32)
- 1023 παρφυσίδες· βάτραχοι D
- 1024 παρῶ· παραλείπω. ἡ συνῶ
- 1025 παρῶας· παρῶαι λέγονται ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυρ(ρ)οί
- 1026 *παρῶδοῦντες· παρατραγωδοῦντες. χλευάζοντες. ἡ ψέγοντες A⁴³³
- 1027 *παρῶθοῦντες· ἐκβάλλοντες (Plut. Ag. et Cleom. 5, 5) vg⁴²A²⁰⁹(A²⁶⁸)
- 1028 παρῶκλασεν· ἐγονάτισεν
- 1029 παρῶλένια· τῶν χειρῶν τὰ ὀπισθεν D
- 1030 *παρῶλισθεν· ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν (e.g. Greg. Nyss. 9, 121, 1 van Heck [46, 481 d M.]) vg¹⁴⁴A⁴⁰⁴
- 1031 παρῶλοφα· τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη D
- 1032 παρῶμφημα· παρωνυμίασμα
- 1033 *παρῶννυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον vg¹⁴³A⁴⁰³
- 1034 πάρῶος· εἰδός τι πυρ(ρ)οῦ χρώματος ἵππου D
- 1035 παρῶπαλα· τὰ παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς <...>. <...> ἐν τῷ περὶ ἵππο- D τροφίας
- 1036 παρῶπανος· ἐμβρόντητος
- 1037 παρῶπια· τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἃ τινες Att. ἀνθήλια λέγουσι, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς
- 1038 *παρῶπται· παρεώραται vg⁷²A²⁷⁵
- 1039 *παρῶπτο· παρεώρατο A³¹⁰
- 1040 *πάρῶρον· παράκαιρον A³⁹²
- 1041 *παρῶσάμενος· ἀπωθήσας vg¹⁷A¹⁷⁰. ἀποβαλὼν [vg¹⁷]

1021 παραπείσας] Schol. Od. 1025 cf. Ph 400, 15 v. παρῶαι; Arist. h. an. 630^a29 1026 cf. Σ π 237; Poll. 4, 32 1027 = Σ π 228 1029 cf. Poll. 2, 138 1031 cf. Poll. 2, 135 1033 = Σ π 239 1037 Eust. II. 914, 44. 1281, 2 [3, 422, 6. 4, 658, 5–6 V.]. Od. 1562, 40 [1, 253, 15 St.] (Ael. Dion. π 24); Ph = Su; Poll. 2, 53. 10, 54 1039 = Σ π 240 1040 Theophr. c. pl. 5, 1, 4. 6, 1 1041–2 cf. Schol. Eur. Andr. 30

1021 εἰπών] παρειπών? Schm. 1022 cf. gl. 531 1023 παρφυσίδες] ‘quasi παρειο-φυσίδες, ἀπὸ τοῦ παρειᾶς φυσᾶν’ Pears.; παρφύσι[δ]ες (‘βάτραχοι intellegendae sunt h. l. partes tenerimae in media ungula equi’) Schm. in app., cf. LSJ v. βάτραχος III et vocem Anglicam ‘frog’ 1025 πυροί H: Schm. | cf. gl. 1034 1026 λέγοντες H = A, cf. Σ: Faber 1027 παρῶδοῦντες H: K; cf. gl. 3820 cum adn. 1028 cf. gl. 979 1031 cf. gl. 4476 1032 παρῶμφημα] παρῶμφημα G. et Faber 1034 <ρ> Mus. | cf. gl. 1025 1035 παρῶπαλα] παρῶπανα HSt., cf. gl. 1036 | περὶ τοῖς H: HSt. | <...>¹] <τῶν ἵππων παρατιθέμενα δέρματα> HSt. fere, coll. gl. 1037 | <...>²] <nomen auctoris> Alb. (cf. e.g. gl. 4524. κ 1371) 1036 παρῶπανος H: ordo et HSt. 1037 cf. gl. 1035 | ἀνθήλια] ἀντ- Ph = Su (sed ἀνθ- Su α 2507) et Eust. II. cc. (sed ἀνθ- II. 734, 49 [2, 655, 3 V.]. Od. 1457, 43 [1, 113, 35 St.]) 1039 παρῶπτο] π om. rubr., add. Mus. | παρεωρῶτο H: A 1040 παρὰ καιρόν H: G. 1041 ἀποθήσας H: K

- Eur. LXX **1042** *παρώσας· ἐάσας A²³⁰. ὥσας, ἰώθησας v⁶¹A²³⁰. ἐκβαλὼν (Eur. Andr. 30. El. 1037. Or. 628. 2. Macc. 4, 11)
- 1043** *παρώσατο· ὥσατο. καὶ ἰώθησεν (Ioh. Chrys. in Ev. Matth. hom. 61, 2 [58, 591, 19 M.]) A³⁷¹
- 1044** παρωσμένων· δεδιωγμένων
- N. T. **1045** *παρώτρυναν· παρώξυναν (Act. 13, 50) vg⁴¹A^{208.385}
- Hom. **1046** παρώχετο· παρήλθεν. ἐπορεύετο (Δ 272 ..)
- 1047** παρωχετεύων· ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὕδρηγόν
- N. T. **1048** *παρωχημένας· παρελθούσας (cf. Act. 14, 16) A³⁸⁶
- 1049** *πᾶς· ὅλος. ἔκαστος A¹⁵
- Hom. **1050** πᾶσαι· ὅλαι (B 809 ..)
- Hom. + D **1051** πασ[σ]άμενος· γευσάμενος (α 124). κησάμενος (Theognid. 146. Theocr. 15, 90. epigr. ap. Athen. 11, 465 d)
- Hom. **1052** *πασάμην· ἐδεξάμην (Φ 76. Ω 641) A¹²
- Hom. **1053** πᾶσαν ἐπ' αἶαν· πᾶσαν τὴν γῆν (Θ 1 ..)
- D **1054** πᾶσ[σ]ανος· ἀρτοπώλης, ἢ ἀρτόπτης
- Hom. **1055** *πᾶσ[σ]ασθαι· γεύσασθαι (I 487. T 160. cf. κ 384) vg⁶A¹⁸
- D **1056** πᾶσατο· ἐγεύσατο. ἐκτήσατο (h. Cer. 50)
- LXX **1057** *πασάτω· ῥανάτω (Exod. 9, 8) vg⁵A¹⁶
- Hom. **1058** πᾶσι δέ κεν· παρὰ πάντων δέ (Δ 95)
- D **1059** πᾶσις· κτήσις (Philic. SH fr. 680, 29?)
- 1060** πᾶσκος· πηλὸς
- 1061** πᾶσμα· ὃ συνήρτηται πρὸς τὸ [τοῦ] φυτὸν <τὸ> φύλλον. ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου
- D **1062** πᾶσορ· πάθος. Λάκωνες
- Att. **1063** πασπάλη· τὸ τυχόν. οἱ δὲ κέγχρον· ἢ ἄλκυρα κρήθινα (Ar. Vesp. 91)
- D **1064** Πασπᾶριος· ὁ Ἀπόλλων παρὰ Παρίοις καὶ Περγαμηνοῖς

1042 cf. Σ π 241 **1045** = Σ π 242 = gl. N. T. **1046** Schol. **1047** cf. Σ π 228 v. παρωχε-
τεύει (παρωχεύει Ph) **1048** gl. N. T. **1050** Ap. S. 129, 3; EM 657, 22; Schol.; Schol. A
1051 Schol. Theocr. **1052** cf. Schol. (v. app.) **1053** Schol. **1055** Σ π 244 = schol. = EM
353, 53; Ap. S. 37, 33 **1058** Schol. **1061** Theophr. h. pl. 1, 2, 1 de voce μίσχος (unde gl.
μ 1472) **1063** Ph; Moer. 208, 18 [π 81 H.]; Schol. Ar.; EM 650, 4. 661, 16 (Ael. Dion. π 25)

1047 παρωχετεύων] h. e. παρωχετεύων (Mus., cf. Σ et gl. 996) | ὕδρηγόν H: Hansen, coll. Σ
et Hsch. gl. α 6912. ε 3968 **1051** [σ] Voss., cf. expl. alteram et ordinem **1052** ἐδεξάμην]
ἐγευσάμην Scholl. **1053** expl.] ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν Schol.; Hsch. saepius praepositionem
non repetit (Alb., coll. gl. μ 1047. 1102) **1054** [σ] Voss. | ἀρτόπτης H: Mus. **1055**
πᾶσασθαι H (= κ 384): ordo et KΣ Ap. S. (= I 487. T 160; πᾶ-) **1056** πᾶσατο] πᾶσατ'
(sic) h. Cer. cod.; cf. ad gl. 4517 **1059** πᾶσις] vox in dubio non est (cf. gl. 2902–3 et Frisk
2, 507), quamvis incerta sint exempla (Philic. l. c. et trag. ad fr. 724, 11 K.–S.) **1061** τὸ τοῦ
φυτοῦ φύλλον H: Theophr. (unde gl. μ 1472) de voce μίσχος] cf. gl. 2017. μ 1471–3 **1062**
πᾶσον H: Cas. **1063** cf. gl. 94 **1064** R. Kassel cft. τὴν Πασπαρειῶν πλατείαν in inscr.
Pergamen. Ditt. Or. Gr. 491, 8 (cum not. 3). cf. etiam RE 2 (1), 63

- 1065** πασσακίζουσα· πασσαλεύουσα D
1066 πασσακίῳ· πασσάλῳ (Ar. Ach. 763) D
1067 πάσσακον· πάσσαλον (com. ad.?) D
1068 πάσσαλερ· σφήνας D
1069 πασσάλιον· τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον D
1070 πασσαλόφιν· τοῦ πασσάλου. ὁ δὲ σχηματισμὸς Βοιώτιος (Ω 268. Hom. θ 67. 105)
1071 πασσάριος· σταυρός D
1072 πάσσε· συνήθως ἡμῖν· ἴασσε δ' ἄλ[λ]ός θείοι<ο> κρατευτ<ά>ων' Ap.S. (I 214) καὶ ἐνεποίκιλλε· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους' (Γ 126). ἐνθεν καὶ παστός· τὸ γαμικὸν ποίκιλμα (e.g. AP 7,711,2)
1073 πάσσεται· ἐσθίει
1074 Πάσσηρος· ὁ τὴν Εἰρήνην κτίσας Ὑπερβόρ<ε>ιος. ἐκαλεῖτο δὲ D Εἰρήνη καὶ Πελαγοῦσ<σ>α
1075 πάσσονα· παχύτερον, ἢ πλατύτερον (θ 20 ..). καὶ πάσσους· †εἶ- Ap.S. ναι†
1076 πάσσοντος· εἰς ἄερα χέοντος, ἢ σκορπίζοντος, ἢ ῥίπτοντος LXX (Psalm. 147,5)
1077 *πασσυδία· ὁμοῦ πάση σπουδῇ [A¹³], ἢ ὁρμῇ (Eur. Tr. 797). τινὲς Eur. δὲ πανδημ<ε>ί (Xen. Hell. 4,4,9 ..)
1078 *πασσυδίη· ὁμοίως (B 12 .. v.l.) A¹³ Hom.
1079 πασσύριον· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς. τὸ πασσύριον ἡμῶν D ἀπάντων γένος'
1080 πασσύρως· ἄρδην. πανοικί
1081 *πάσσων· ῥίπτων A¹⁷. χέων. σκορπίζων. ἐπιπάσσων (E 401) Hom.

1066 Ph; Schol. Ar. **1070** Schol. θ 67; Ap.S. 87,12 **1072** Ap.S. 128,33; EM 655,41. 657,26; Schol. Γ 126 | παστός] cf. Poll. 3,37 **1075** Ap.S. 128,30 **1077** cf. Σ π 245; gl. Eur. **1078** cf. Ap.S. 128,31

1066 πασσακίῳ] h.e. πάσσακν vel πάσσακν τῷ (Schm. post alios, coll. Schol. Ar.) | cf. gl. 1067. 1084. porro gl. 2351 cum adn. **1067** πάσσακον] h.e. πάσσακα (Voss.) | cf. gl. 2351 cum adn. **1068** πάσσαλερ] h.e. πασσάλωρ (Lac. pro πασσάλους) (M.L. West) | σφήκας H: Lob. Paral. 181 **1072** ἄλλος θείοι H: Sop. alii | κρατευτῶν H: Mus. | πολέας H = Hom.] πολλοὺς Ap.S. | ἐνέπασσεν] cf. gl. ε 2913 **1074** Πάσσηρος] Πάσσιρος Mus.; nomen ignotum est | κτίσας H: Vales. | <ε> Mus. | τε H: Schm. | insula Καλαύρεια saepius Εἰρήνη vocatur, Πελαγοῦσσα (<σ> Schm.) nusquam **1075** πασσούς H: Mus.; interpunctionem add. Hansen | εἶναι] παχύτεροι vel sim. exspectaveris (Schm. ὁμοίως pro εἶναι ci., quae vox ab Hsch. non usurpatur ad explicandum verbum coniunctione καὶ additum) **1077–8** πασσυδίη· ὁμον πασαι παση σπουδῇ η πανστρατιᾷ A **1077** πασσυδίᾳ] πανσυδίᾳ Eur. | ὁμοῦ] ὁμον πασαι A | <ε> Schm., cf. gl. 326 **1078** cf. gl. 387 **1079** πασσύριον] πασσυρεί Schm., coll. Poll. 9,143 πασσυδί (ὑπομίαρον γὰρ τὸ πανσυρεῖ); πάσσυρτον Mein. 1858 p. 551 | πασσυδίην] cf. πανσυδίην Su π 218 EM 650,55 | αἰωλεῖς. τὸ H: Mus. (lexicographus aliquis de dialecto confusus αἰωλεῖς scripsit, scriba ut saepius αἰω· pro αἰω· posuit, cf. e.g. gl. 2028. 2035. σ 2780. φ 252); αἰαῖ, ὀλεῖς τὸ M.L. West; ἀπολεῖς τὸ Schm.; ἀπωλεῖτο Mein. **1081** contin. H: nov. gl. Voss. Perg. | ἐπιώσσων H: Voss. Perg.

- Att. **1082** παστά· βρωμα ἐκ τυροῦ ἀνάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον. οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον (Eupol. fr. 380 K.–A. Ar. fr. 702 K.–A.)
- 1083** *παστάδες· παστοί (A¹⁹), στοαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες. καὶ τόποι ἔνθα ἐδείκνουν, ἀπὸ τοῦ πάσ[σ]ασθαι. ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἴκοι· πάσαι γὰρ τὸ ποικίλαι. καὶ ἔτνος ὅμοιον
- 1084** παστάξ· πάσσαλος
- Greg. Naz. **1085** παστάς· στοά. προστάς. <καὶ> *παστάδας· νυμφῶν<ας> (e.g. Greg. Naz. c. 1, 2, 3, 73 [37, 638, 9 M.]) (vg⁷)
- Eur. **1086** παστήρια· σπλάγχνα. τὰ ἐντοσθίδια. κοιλία (Eur. El. 835)
- LXX **1087** *παστοφόριον· τὸ τὸν παστὸν φέρον A¹¹. ἡ οἰκονομία. ἡ συναγωγή. ἡ ναὸς εὐανθῆς (Jerem. 42, 4. Esai. 22, 15. 1. Esdr. 9, 1)
- 1088** πασχαλκεύς· πολύτεχνος
- 1089** *πασχητιᾶ· πόσχειν θέλει vg²A¹⁰ [ῆ] ἀκόλαστος, ἡ αἰσχροῶς ἡδονῆς ἡττᾶται
- 1090** πατ[τ]αγεῖ· ψοφεῖ. τυπεῖ (Ar. Nub. 389)
- Hom. **1091** *πάταγος· ψόφος A¹¹, κύπος (N 283 ..)
- D **1092** Πάταικοι· θε[ε]οὶ Φοῖνικες, οὓς ἰστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν (Hdt. 3, 37, 2)
- D **1093** πατάλους· πασσάλους (Ar. Vesp. 129. fr. 432 K.–A.)
- D **1094** πάτανα· τρυβλία (Sophr. fr. 12 K.–A.)
- D **1095** πατάνια· τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ πέδαχνα καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β̄ βατάνια λέγου-

1082 Ph; Eust. II. 1278, 54 [4, 649, 9 V.] (Ael. Dion. π 26) **1084** Eust. II. 540, 22. 1349, 67 [2, 59, 9. 4, 903, 16 V.]. Od. 1428, 64 [1, 75, 12 St.] **1087** Σ π 246 **1089** Σ π 247; cf. Athen. 5, 187 c; Scholl. Ar. Plut. 176. Ran. 48; Clem. Al. protr. 34, 4 **1090** Schol. rec. Ar. **1091** Σ π 248; Schol. **1092** gl. Hdt. = Su **1093** Poll. 10, 173 **1094** Poll. 6, 90. 10, 107 **1095** Ph 401, 24. 402, 2 vv. πατάνα et πάταχνα; Athen. 1, 28 c. 4, 169 d–f. 9, 396 a. 12, 516e–f; Poll. 10, 106–8; Antiatt. 84, 13

1082 πάστα H: Ph Eust.; forma est semper neutr. pl. (Eust. cet.), nisi quod Poll. (= fr. Eupol. et Ar.) per errorem (ut puto) πασταί exhibet **1083** παστάδαι et συστάδαι H: HSt., cf. gl. 1012 | πασσάσθαι H: Schm.; cf. gl. 1055 **1084** παστάξ | h.e. πάσσαξ (G.); Voss. cft. gl. 1066–7 et nom. ap. Eust. **1085** πρὸς τὰς H: Salm. | <καὶ> Hansen | <ας> Schm. **1086** cf. gl. 1112. 1871. 2461. ε 2422 (Schm.) | παστήρια | παστηρίαν Eur. codd. | σπλάγχνα | exstat l.c. vs. 838 | ἐντοσθίδια H: Mus. **1088** πασχαλκεύς· πολύτεχνος | χαλκεύς· πᾶς πολύτεχνος Schm. in testt. ad gl. χ 72, ft. recte; παγχαλκεύς· πολύτεχνος HSt. (de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn.); πασιχαλκεύς· πολύτεχνος Mein. 1858 p. 549 **1089** θέλει. H: interpunct. una cum ἡ del. Alb. | ἡ ἀκόλαστος H: Alb., qui etiam ἡ ἀκόλαστός <ἔστιν> praebet; ἡ ἀκολαστεῖ H. Friis Johansen (cf. Lampe v. ἀκολαστέω) | αἰσχροῶ ἡδονῆς H^{ac}: H^c | cf. gl. κ 4732; 2444. β 467. ο 435 **1090** πατταγεῖ H (π om. rubr., add. Mus.): Jun. Salm. Jens. **1092** θεῖοι H: ed. 1521 | κατὰ τὰς πρύμνας | ἐν ταῖς πρύμναις gl. Hdt. = Su, sed ἐν τῇσι πρῶρησι Hdt. **1093** πατάλους H et ordo | h.e. παττάλους (Mus., cf. Poll.) **1094** cf. πάτανον (v.l. pro πατάνιον) Poll. 6, 90 et praeterea gl. 1101. 1184. 1095. 2048, sed potius cum G. Dind. πατάνα· τρυβλίον cll. gl. 391 et 1298 scripserim **1095** παιδάχαια H: Salm., cf. gl. 1184 (et 1298) et Ph 402, 2 v. πάταχνα | cf. gl. 2048; 1101; 1094. 391. etiam βατάνια (com. passim) β 318

σιν (frr. com. Eubul. 37,2 et 1. 46. 130. Alex. 24,3. 178,9 et 18. Antiphan. 71,1. 95,2 K.–A.)

- 1096** †παταπῶ†· πάλαι ποτέ
1097 *Παταρ<η>ίς· πόλις καὶ ὄρος Λυκίας A²⁰
1098 πάτασσε· ὑπὸ ἀγωνίας ἐπλήσσετο, ἐταράττετο (H 216 . .) Ap.S.
1099 *πατάσσει· πλήσσει A⁹, κρούει. τρέμει, πηδᾷ, φοβεῖται, ἄλλεται Hom.
 (N 282). καὶ πατάξει
1100 πατάσσω· ἡχῶ. δέρω, πλήσσω
1101 πάταχον· σκευὸς λοπαδίῳ ἐμφερές D
1102 πατεῖ<σ>θε· ἐσθίετε
1103 πατεῖν· πορεύ[σ]εσθαι
1104 πατέοντο· ἐγεύοντο D
1105 *πατέουσι· καταπατοῦσι [g⁷]
1106 πατεούσουσι· καταφρονήσουσιν
1107 πατερῆται· ἐσθίουσι (Hdt. 2,37,5 . .)
1108 πατέρες· πλούσιοι. ἢ πρόγονοι
1109 †πατευτικόν†· θηρευτικόν
1110 πατηνόν· πεπατημένον. κοινόν
1111 *πατήρ· ὁ φύσας A²¹
1112 πατήρια· ἐγκοί[κ]λια. καὶ τῆς λη[μ]νοῦ μέρη τινά
1113 πατηταί· οἱ τραπηταί
1114 *πατία· χῶραι (v. ad gl. 1127) vg⁶A¹⁷
1115 πάτησαν· κατεπάτησαν (Δ 157) Hom.
1116 πατνή· καλὴ ὑπὸ Πάρθων D
1117 πατνώματα· στεγάσματα οἴκου (Hippol. in Cant., paraphr. ed. Richard 16,1 ad Cant. 1,17) LXX

1097 Dion. perieg. 129; St. Byz. 511,13 **1098** Ap.S. 129,5 **1099** Σ π 249 **1106** cf. Su π 782 v. πατήσας **1113** cf. P. Oxy. 1340 **1114** Σ π 253

1096 παταπῶ] πάλαι πόκ' Schm., sed v. ad gl. 4517 **1097** παταρίς H = A: Παταρηίς Voss., coll. παταρηίδα ἄκρυν Dion. perieg. **1098** ἀγῶνος H: Ap.S. **1099** καὶ ἡ H: Alb. **1101** σκευολοπαδίω H: Mus. | cf. gl. 2048; 1095. 1184. 1298; 1094. 391 **1102** πάτειθε· ἐσθίετε H: Faber **1103** [σ] Alb. **1104** ἐγένοντο H: HSt. **1105** πατεοῦσι H: Mus. **1106** πατεούσουσι h.e. πατήσουσι (Alb.). contra, HSt. gl. 1105–6 in unam glossam πατέουσι· καταπατοῦσι, [πατεούσουσι,] καταφρον[η]σ[ο]ῦσιν contrahere vult **1107** πατερῆται] h.e. πατέονται (Faber) **1108** πλούσιοι] cf. Eur. fr. 659 (= Crit. VS 88 B 15 = TrGF 43 F 17), 4 N. (praesertim Schol. Eur. Or. 1197); Ph πάτορες· κτήτορες; Frisk 2,507 **1109** πατευτικόν] παλευτικόν Alb., coll. gl. 160–2 **1110** πατηνόν (π om. rubr., add. Mus.)) πατητόν Lob. Prol. 193 et G. Dind. **1112** h.e. παστήρια· ἐγκοῖλια (Schm., coll. gl. 1086) + nov. gl. πατητήρια· τῆς κτλ. (Schm. post Martin aliosque; vox valet σταφυλοβολεῖον ap. Harp. 278,11–12 [σ 37 K.] (unde Su σ 1012 v. σταφυλή); vox ipsa σταφυλοβόλιον (-βολεῖον) est μέρος τι τῆς ληνοῦ ap. Hsch. σ 1672 [cf. etiam Ph]) | [κ] Schm. | λήμνου H: Martin Sop. alii **1113** τρυπηταί H: Schr., cf. gl. 1267. 1492 **1114** πατία (π om. rubr., add. Mus.)) h.e. πατριαί (K) | v.l. gl. 1127 **1117** πατνώματα (π om. rubr., add. Mus.)) cf. gl. φ 226

- Hom. **1118** πάτον· ὁδὸν πεπατημένην (Z 202)
- Hom. + D **1119** πάτος· ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός (ι 119). καὶ ἔνδυμα τῆς Ἥρας (Callim. fr. 66, 3 Pf.). καὶ κόπρος (Nic. al. 535. ther. 933)
- LXX **1120** πατράδελφος· θεῖος πρὸς πατρός (1. Chron. 27, 32)
- On. Sacr. **1121** Παῦλος· θαυμαστός ἢ ἐκλεκτός σύμβουλος
- 1122** *πατραλοίας· ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων vg¹A⁸, πατροτύπτης Σ. <ὁμοίως> καὶ τὸ μητραλοίας συντίθεται (Aesch. Eum. 210. 153. Ar. Nub. 911. Lys. 10, 8. cf. Plat. Phaed. 114 a) [g¹A⁸]
- D **1123** Πάτραι· πόλις τῆς Ἑλλάδος (Philem. fr. 95, 6 K.–A.)
- 1124** [*πατρέμβατοι· ὑψηλοί A¹⁷]
- 1125** πάτρην· πόλιν ἐπαρχίας. φυλὴν. πατρίδα
- Hom. **1126** *πάτρης· πατρίδος (A 30 . .). σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν (N 354) (Σ)
- LXX N.T. **1127** *πατρίαί· φυλαί (Exod. 6, 15. 1. Chron. 2, 55 . . Psalm. 21, 28 . . Act. 3, 25) vg⁶A¹⁹
- Hom. **1128** πατρίδι· πατρώα (Γ 244 . .)
- Hom. **1129** *πατρίδα γαῖαν· πατρώαν γῆν (B 140 . .) vg⁵A¹⁴
- Hom. **1130** πατρίδος αἴης· πατρώας γῆς (B 162 . .)
- 1131** πάτριον· τὴν πομπήν
- Hom. **1132** πατρίς· †φυλίζ†. πατρίδος (α 407 . .)
- D **1133** πατριώτης· παρὰ Ἀθηναίοις, ὁ βάρβαρος, καὶ ο(ῦ) πολίτης (fr. com. Pherecr. 11, 2. Nicostr. 22, nomen fabulae. Nico 1, 2 K.–A. Plat. leg. 777 c)
- D **1134** πατρόθεν πορδικάδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι
- Hom. **1135** πατροκασιγνήτω· τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ (ν 342)
- D **1136** πατρόπολις· ἡ πατρώα οἰκία (Antiphan. fr. 219, 2 K.–A.)
- 1137** *πατρώζουσαι· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι (com. ad. fr. dub. 647 K.–A.) (Σ)
- Hom. **1138** πατρώϊον· τὸ τοῦ πατρὸς. καὶ ἀπὸ προγόνων (B 46 . .)
- Hom. **1139** *πατρώϊος· πατρικός (Z 215 . .) (A¹⁶)

1118 Ap. S. 129, 6; Schol. **1119** Σ π 250; Schol. Nic. al. 535 **1121** = Graeca fragmenta libri nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1205/6 **1122** Schol. rec. Ar. = Σ π 251; cf. Ap. S. 21, 16 **1126** Σ π 252; cf. Schol. N 354 **1127** Σ π 253 **1133** Ph 402, 12. 14; Schol. Luc. sol. 5. Poll. 3, 54; Antiatt. 113, 20 **1137** Σ π 254; Phryn. praep. soph. 102, 7 **1139** = Schol.

1121 nomen Pauli hic e voce Hebraica pele' Esai. 9, 5 derivatum est; in textu Hebraico legitur pele' ('admirabilis') jô'ēs ('consiliarius'); de ἐκλεκτός conferunt Act. 9, 15 (haec omnia Perg. Biel. alii) **1122** <ὁμοίως> καὶ Hansen (ὁμοίως δὲ καὶ g; καὶ αὐτο δὲ καὶ A) | μητρολοίας H: K | συντίθεται συντεθειται (sic) A | cf. gl. 1140; α 3221–2. μ 1292 **1124** haec gl. et gl. 2064 sunt vv. ll. gl. 2063 **1126** γένεσιν | γέννησις Σ **1127** cf. gl. 1114 | πατρίαι· χωραὶ. φυλαί. κτλ. K **1128** πατρώα (–ώα Mus.)· πατρίδι H: Voss. **1131** 'Respexit forte ad locum Scriptoris, qui pompam describens, κατὰ τὸν πάτριον νόμον dixerit, aut simile' Alb. **1132** φυλίζ | φυλὴ Mus. **1133** πατριότης H: Ph | ο(ῦ)] ὁ H: Ph **1134** πατρόθεν· πορδικάδαι (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Palm. | πορδικάδαι πορδακίδαί Mein. 1858 p. 550; alii alia **1137** πατρώζουσαι H: Mus., cf. Σ

- 1140 πατρωλοίας· ὁ τὸν πατέρα τύπτων, ἢ κτε(ί)νων
 1141 πάτρωνες· οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιοθέντων τῆς Ῥωμαίων πολιτείας
 ὑπὸ Ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες <...> ὥσπερ δευτέρων πατέρων
 τάξιν ἐχόντων· καὶ ἐκ τούτου οἱ <τοῖς> κρινομένοι(ς) βοηθοὶ
 παραγινόμενοι (Plut. Rom. 13,3–8)
 1142 πατρῷος Ζεύς· ἑναὶ ναὶ καταιδέσθη(τι) πατρῷον Δία' (Ar. D
 Nub. 1468) καὶ ἄλλοι πολλοί
 1143 *πατώσας· διατριβούσας A¹⁰
 1144 παύεται· ἡσυχος γίνεται
 1145 *παῦλα· ἄνεσις, ἁνάπανσις (e.g. Soph. Tr. 1255. Ar. Lys. 772)
 Σ(vg¹A⁵)
 1146 παῦνι· μικρόν (Hippon. fr. 79,16 W. = Degani). οἱ δὲ μέγα ἢ
 ἀγαθόν
 1147 παῦνις· ἀπόχρεως (cf. Hippon. l. c.)
 1148 παῦνον· μέγα
 1149 παῦρα· ὀλίγα, εὐ(α)ρίθμητα (Γ 214 .)
 1150 παυράκις· ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως (Theognid. 859. Greg. Naz. c.
 1,2,1,709 [37,577,6 M.] Hom.
 1151 παυράκις· τὴν πέμπτην Σαμοθρᾶκες καλοῦσιν D
 1152 *παῦροι· ὀλίγοι (Λ 689 .) (g²) Hom.
 1152x <παυρότεροι>· ἐλάττους. ὀλιγώτεροι (Θ 56 .) Hom.
 1153 παυσιβάκτρων· ἰσχυρῶν, βακτηρίαις <οὐ> χρωμένων D
 1154 παύσειεν· καταπαύσειεν (A 192 .) Hom.
 1155 παυσικάπη· μηχανήμα τροχῷ ἑοικός, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἴ-
 ρον, ὥς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα (Ar. fr. 314 K.–A.) Att.

1140 cf. Su α 1417 1145 Σ π 256 1149 Schol. 1152x Schol. 1155 Ph = Su; Eust.
 II. 1280,37–9 [4,655,23–656,2 V.] (Ael.Dion. 29); Schol. Ar. Pac. 14; cf. Poll. 7,20.
 10,112

1140 πατρωλοίας] h. e. πατραλοίας (Mus.) vel potius πατραλώας (Schm.) | κτένων H: Mus. | v. l. gl. 1122 1141 'Confudit τοὺς Πατέρας καὶ τοὺς Πάτρωνας. Deest post ἑκα-
 τὸν ὄντες, Πατέρες ἐκαλοῦντο' Heins., tum etiam plura manifeste desiderantur | ᾧ H: expl. Mus. | ἐχόντων] ἔχοντες Heins., frustra in contextu manco | τρίτου οἱ κρινόμενοι H: Faber 1142 πάτρωος H: Mus. | καταιδέσθη H: Salm. | πατρῷον H: Salm. 1143 πα-
 τώμας H (πατωμενας A)] h. e. πατώσας (Mein. FCG 2,305, cf. gl. μ 384) 1144 ἡσυχως
 H: Jens. 1146 παῦνι H: Hippon. (M. L. West de loco me monuit); cf. gl. σ 1891 cum
 adn. | μικρόν] cf. gl. 1147 et (Schm.) voces παῦρον et παυρίδιον | μέγα] cf. gl. 1148 cum
 adn. 1147 παῦνις· ἀποχρεῶς H: Mus. | ἀπόχρεως] 'minimi pretii' Degani ad Hippon.
 79,16, post Bossi Mus. Crit. 13–14,1978–9,150 qui cft. ἀξιοχρεως; LSJ Suppl. s. v.
 ἀποχρηστεύομαι; cet. | cf. gl. 1146. 1148 1148 παῦνον] contin. H: nov. gl. Jens.; ft.
 γαῦρον (Schm.), cf. gl. β 1298. γ 215. ε 5800 et Su γ 77 | cf. etiam gl. 1146 1149
 εὐρύθμητα H: Mus. 1150 παυράκις] παυράκι Theognis et Greg. Naz. | cf. gl. 30
 1151 παυράκις H: Mus. 1152–1152x παῦροι· ὀλίγοι. ἔλαττοι. ὀλιγώτεροι H: Schm.
 post Voss. (ἐλάττους iam Mus.) 1153 ἰσχυρῶν βακτηρίων χρ. H: HSt. (βακτηρίαις) et
 Palm. (<οὐ>) 1154 παύσειεν] παύσειεν ordo 1155 εἶρον ὥς] ἥρωνος H: Mus., cf. Ph
 διεῖρον ... ὥς

- D **1156** Πανστήρια· ὄρη τῆς Ἀχαιίας, ἐν οἷς ὁ Ὠρίων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα, ἢ φράγματα
- Hom. **1157** *παυσωλή· ἀνάπανσις A⁹. τελευτή. κατάληξις (B 386)
- Hom. **1158** *Παφλαγόνες· ἔθνος (N 656) A⁵
- 1159** *παφλάζει· βράζει, ἄναζει (Ar. Equ. 919. Eubul. fr. 108, 2 K.–A.) (A⁴)
- Hom. **1160** *παφλάζοντα· ἡχοῦντα, ἁκαλλάζοντα (N 798) g²(A³). ἀναβράζοντα, θεομαίνοντα
- 1161** παφών· κτείνας
- Hom. **1163** *παχεῖα· χειρὶ τῇ ἰσχυρῶι (Γ 376) g²
- D **1162** παχεῖη δραχμή· τὸ δίδραχμον. Ἀχαιός (TrGF 20 F 55)
- Hom. **1164** *πάχετον· παχύτ(ε)ρον (θ 187) (g¹)
- 1165** πάχητες· πλούσιοι. παχεῖς
- Hom. **1166** *πάχνη· ἡ ψυχρότης· ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἢ λεπτή χιών. ἢ παχεῖα δρόσος A⁷. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους (ξ 476)
- 1167** παχνουμένης· ἀνωμένης
- Hom. **1168** *παχνούται· θυμούται. [πῆσσεται·] παρὰ τὴν πάχνην. φρίσσει. λυπεῖται Σ, ἀνιάται (P 112)
- D **1169** παχήμερον· τὸ Μενδήσιον λεγόμενον
- 1170** παχυμερῶς· ἄδρῶς, παχέως
- 1171** *παχύνοοι· παχὺν νοῦν ἔχοντες A⁵, ἀνόητοι g⁴A⁵[v^{παυ}4]
- 1172** παχὺν(ν) πόδα· τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργ[υρ]ίας οἰδήσαντα (Hes. op. 497)
- D **1173** παχύτερον· ἄδρότερον. [οὐκ ἀκριβῶς [A⁶]
- D **1174** π[ρ]αῶται· συγγενεῖς. οἰκεῖοι. Λάκωνες
- 1175** *πέαρ· γλαυκίας λιπαρόν A¹

1157 EM 656,37; Schol. **1159** Schol. Ar.; Su π 827 v. παφλάζοντα **1160** Σ π 257; Schol. **1163** Schol. **1164** = Schol.; EM 656,53 **1167** = Ph **1168** Σ π 258; Ap. S. 128,29; EM 656,55 **1171** cf. Σ π 259 **1173** cf. Σ π 260

1156 πανστήρια H: Mus. | Ὠρίων] Ὠρέστης Mein. 1857 p. 631 **1157** κατέληξις H: Mus. **1160** παφλάζοντα] π om. rubr., add. Mus. **1161** παφών H: Mus.; cf. LSJ v. θείνω II **1162–3** ordinem formasque lemmatum codicis exhibeo. numeri sunt Schmidti, qui, praeunte Mein. 1858 p. 550, glossas emendavit facta earum inter se commutatione, lexicographum aliquem (non scribam) corrigens **1163** παχεῖα] h.e. παχεῖη (Mein. = g) | ἰσχύι H: Mein. = g et Schol. **1162** παχεῖη] h.e. παχεῖα (Hansen, post Mein. qui dat. habet) | Ἀχαιοί H: Mein. **1164** παχυντον (sine accentu) H: Schol., cf. g **1165** πάχητες] cf. LSJ vv. πάχης I. παχύς II. Schol. Ar. Equ. 1139 ... παχύς· πλούσιος ... (Alb.). Thes. 6,635 d v. πάχης cft. ὑπερπάχης Hippocr. aer. aqu. 15 [2,62,2 L.] cod. V | expl. | πλούσιος et παχύς in expl. gl. α 1214 coniunctim leguntur (Alb.) | παχεῖς] πα H^c in rasura **1166** πρῆσσειν H: Mus. **1169** παχήμερον] παχή (quod 'ex analogia Aegyptiorum nominum conformatum erit πάχι vel πάχυ vel πάχνη') μύρον Schm. | Μενδήσιον] cf. e.g. Diosc. mat. med. 1,59,3. Erot. v. μύρον Αἰγύπτιον. Galen. 12,570,7. 19,70,15 **1171** παχννοί H (παχνοι K): Guyet, cf. Σ **1172** παχυπόδα (sic) H: West ad Hes. | [υρ] West, cf. vs. 498 **1174** πρᾶῶται H: ordo et Salm., cf. gl. 40 **1175** πέαρ] h.e. πῖαρ (G. alii, coll. gl. 2243 et ε 1619 et Su π 1548) | γλαυκίας, H: Hansen post Schm.; de herba γλαυκία vel γλαύκιον cf. gl. γ 603 et Paul. Aeg. 7,25,2,3 | A habet πεαρ γλαυκίας· λιπαρόν

- 1176 πέδα· μετά (e.g. Alc. PMGF fr. 17, 5). ἢ γῆ D
 1177 πεδάγρετον· μεταμέλητον. μεταληπτόν. ποικίλον. μεταδίωντον D
 (Alcae. fr. 358, 7 V.)
 1178 πέδαι· δεσμά (N 36). περισκελίδες (Ar. fr. 332, 11 K.–A.). καὶ Hom.+D
 κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεῶς τοῖς πηδαλίοις καὶ τῷ ἰσθῷ
 1179 πέδαλα· ποικίλα
 1180 πεδαλευόμενος· μεταμελόμενος. μεταδιωκόμενος (Alcae. D
 fr. 358, 6 V.)
 1181 πεδανῷ ὕπνω· ἡπεδανῷ, κούφω. Ἰων Ἀγαμέμνονι (TrGF 19 D
 F 4). τινὲς δὲ οὐ βεβαίω
 1182 πεδανός· ταπεινός, πεδεινός. ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός
 1183 πεδάρε[ε]ιον· μετέωρον. ὑψοῦ (cf. Aesch. PV 710. Ar. Av. 1197)
 1184 πέδαχνα· τὰ ἐκπέταλα καὶ φι<α>λοειδῆ ποτήρια D
 1185 πε<δα>χνοῦται· ἐξυπτίωται. καὶ τρυφᾷ
 1186 πεδαωριστής· ἵππος φρουραγματοῦ. καὶ μετεωριστής D
 1187 *πέδειλα· ὑποδήματα vg¹A⁸
 1188 πέδελθε· ἰκέτευσον. μέτελθε (Alcae.?) D
 1189 πεδέλθη· ἰκετεύη. μετέρχεται (Alcae.?) D
 1190 πέδευρα· ὕστερα. Λάκωνες (Alcm.) D
 1191 πέδευρον· ὕστερον. πάλιν. ὀπίσω D
 1192 *πέδη· εἶδος ἵππασίας (Xen. equ. 3, 5). καὶ περισκελὶς (Philem. Hom.
 fr. 84 K.–A.) A¹¹. δεσμός (N 36) g⁶A¹¹
 1193 πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν (Δ 517 . .) Hom.
 1194 *πεδῆται· πεπεδημένοι (tit. fabulae Calliae. Sap. 17, 2) A¹⁰ LXX
 1195 πεδιάδα γῆν· τὴν Φωκίδα D

1178 Σ π 261; cf. EM 658, 18; Schol.; Moer. 208, 19 [π 82 H.] 1182 ὁ τῷ κτλ.] Ph 407, 1 =
 Su π 928 v. πελανοὶ fin. 1183 cf. Scholl. Aesch. et Ar. 1184 Ph 402, 2 v.
 πάταχα 1192 cf. EM 658, 18; Schol.; Moer. 208, 19 [π 82 H.] 1194 Σ π 263

1176 πέδα (Frisk 2, 485) Dor./Aeol. pro μετά saepius obvium est, pluralem vocis πέδον non
 repperi | Alc.] cf. gl. 278 1177 cf. gl. 1180 (de Alcae, quem cito monente M. L. West);
 192–3. a 4246 | μεταμέλητον] melius –όν ut gl. 193; cf. e.g. Lob. Paral. 478 | ποικίλον] cf. gl.
 1179 1178 cf. gl. 1192 1179 cf. gl. 1177 1180 πεδαλευόμενος] i. q. μετ-αλευόμενος
 (Voss. fere). Alb. cft. gl. 1177, ex eodem loco Alcae sumptam ut nunc scimus. confirmant
 textus Alcae litteram λ lemmatis, paraphrasis significationem 1181 ἡ πεδανῷ H: Arnald.
 et Bintl. | quod Schm. interpunctione codicis post ὕπνω amota πεδανῷ ὕπνω <ῆ> ἡπεδανῷ·
 κούφω. κτλ. praebet, nullius momenti est; cf. gl. 2024 cum adn. 1182 ὁ τῷ κτλ.] expl. vo-
 cis πελανός (Meurs., coll. gl. 1286), cf. testt. 1183 [ε] Mus. | μεταίωρον H: Mus. 1184
 πεδανῷ H: Cas., cf. gl. 1095 (et 1298) | φιλοειδῆ H: ed. 1521, cf. gl. 1095 | cf. gl. 2048;
 1101; 1094. 391 1185 πεχνοῦται H: ordo et Mus., cf. gl. 1184. 2047 (cum Ph) 1186 πε-
 δαωρίστης (H: accent. Mus.)] h.e. πεδαωριστής (Thes. 5, 922 c), cf. voces πεδάωρος et
 πεδήωρος 1187 πέδηλα H: Alb., coll. ordine et Eust. II. 179, 24 [1, 275, 14 V.] (addend.
 Od. 1413, 35 [1, 53, 26 St.]); πέδιλα K | v.l. gl. 1199 1188–9 cf. Alcae. fr. 129, 13 V. 1189
 πεδελεῖ· ἰκετεύει μετέρχεται H: Mein. 1858 p. 550 1190–1 cf. πέδα pro μετά Alc. pas-
 sim 1192 cf. gl. 1178 1195 πεδιαδαγῆν H: Mus.

- 1196** πεδιᾶλαι· μεταπέμψασθαι· μεταβαλεῖν
1197 πεδιακά πρόβατα· πρόβατα ἀπὸ πεδίου, καὶ οὐ λειμῶνος (Lys. fr. 238 S.)
D **1198** πεδιάτιδες πύλαι· τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησί, ἅς τινες Ἑπιχλῆας καλοῦσι
Hom. **1199** *πέδιλα· ὑποδήματα vg¹A⁸. καὶ ἔστιν οἶον ποδόειλα (B 44 ..)
Hom. **1200** πεδόθεν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παίδων (v 295)
D **1201** πεδοίκους· μετοίκους (cf. Pind. fr. 26?)
D **1202** πεδοίκου· χελιδόν[ι]ος· συνοίκου. Αἰσχύλος Τροφοῖς (Aesch. fr. 246 d R.)
1203 *πέδον· γῆ vg²(A⁹), ἔδαφος (Ar. Nub. 573) vg²
1204 πέδουρος· μετέωρος (cf. Aesch. Cho. 590 Schol.)
1205 πέδο(ρ)τα· ἡμέρα ἐν ἣ οὐ γίνεται ἑορτή
D **1206** >πεδῶ· ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει
Hom. **1207** πέζα· ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ, διὰ τὸ πρὸς τῷ πέδῳ <...>. ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὥα, ἡ πρὸς τῷ πέδῳ τὰ κατώτατα μέρη (Ω 272)
D **1208** πεζὰς μόσχους· οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἐταίρας χωρὶς ὀργάνου (Eupol. fr. 184 K.–A.?)
D **1209** πεζεταίροις· τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις (Theodoret. in Ierem. 81, 617 b, 24 M. cf. Dem. 2, 27; Anaximen. FGrHist 72 F 4; Theopomp. ib. 115 F 348)
1210 πεζὴ λέξις· κοινὴ λέξις
1211 πεζήν· τὴν συνήθη, ἡ κοινήν
1212 πεζός· κοινός. ταπεινός. πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσιν

1197 Harp. 242, 7 [π 40 K.]; Ph = Su **1199** Σ π 262; Ap S. 129, 9; EM 658, 51; Schol. **1200** cf. Schol.; Schol. BQVH **1203** = Σ π 264; Schol. rec. Ar. **1204** Ph = Theogn. can. 31, 15 Alpers (p. 10, 19 C.) **1206** cf. Scholl. Ar. Lys. 913. Vesp. 857 **1207** cf. Ap. S. 129, 10 **1208** Ph 404, 16–17 (cum Arist. Ath. pol. fr. a Rose neglecto) **1209** cf. Harp. 243, 1 [π 43 K.] = Ph = Su π 912 (add. 911); EM 699, 46; Schol. Dem.; Poll. 1, 175 **1210** cf. e.g. Dion. Hal. comp. 1, 4

1196 μεταλαβεῖν H: Alb. **1197** ἀποδεδία H: Schm., coll. Harp. | cf. gl. 3339 **1198** πε-
διάτινες· πύλαι. H: Mein. 1858 p. 550, cf. gl. δ 262. Mein. cft. Strab. 13, 1, 35 p. 598 C. |
Θυμβραίου] sc. πεδίου (cf. Schol. T ad Ω 257) aut ἱεροῦ (cf. Eur. Rhes. 508: βωμόν) aut
ποταμοῦ (cf. Nonn. Dion. 3, 347) | ἡλίω H: Mus. **1199** πεδήλα H (Schow): K Ap. S. |
ὑπόδημα H: K Ap. S., cf. gl. 1187 | ποδόειδα H: Schm. post Mus., coll. ποδεῖον· εἶλημα τῶν
ποδῶν Theogn. can. 778 (p. 128, 26 C.) **1200** cf. gl. 70 **1202** πεδοίκου· H: interpunctio-
nem del. Scal. | χελιδόνιος H: ed. 1521 | αἰσχυλοτρόφοις H: Mus. | cf. Aesch. Ag. 57
1205 πέδοτα H: Salm.; dial. pro μεθέορτα, Alb. cft. gl. μ 998 **1206** πεδῶ H: accent. et sig-
num decurtationis Hansen post Latte (et Palm.) ad gl. κ 2941 ubi Ἑμπεδῶ legitur (Latte
etiam Scholl. Ar. cft.); de gl. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **1207** πέδῳ] πεδῶ
H: Mus. | <...>] εἶναι G. | ἡ κτλ.] ἡ πρὸς τῷ πέδῳ ἦγον κατὰ τὰ κατώτατα μέρη G.
1208 πέζας· μόσχους. H: Ph | cf. gl. 1215 **1209** πεζετέροις H: Heins. et Vales.; utraque
forma ap. Schol. Dem. explicatur, sed πεζετε- alibi exstare non videtur

- 1213 πεζοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν (fr. 246 R.). ὥσπερ D
πέξαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδῆρεσι. ζῶμα δὲ τὸ
ἔνδυμα
- 1214 πεζῶν· τῶν ὀδευόντων (Δ 274 .) Hom.
- 1215 πεζῷ γόφῳ· τῷ ψιλῷ (trag. aut com. ad.?). καὶ πεζὰς ἑταίρας ἔλεγον D
τὰς μισθαρονοῦσας χωρὶς ὀργάνου (Theopomp. FGrHist 115 F 213)
- 1216 πιθανότης· πιστότης
- 1217 *πειθαρχήσαντες· πεισθέντες (Isocr. 4, 103. Act. 27, 21) A¹⁹ N. T.
- 1218 *πείθεο· πείθου (A 214 .) vg¹A²⁷ Hom.
- 1219 πείθεσθε· πείσθητε (ω 456) Hom.
- 1220 *πειθήνιοι· ὑπήκοοι vg⁷(v¹⁰)A³¹, πειθόμενοι (g^{π02vπ18})A³¹
- 1221 [*πειθήσας· πεισθεῖς A³⁰]
- 1222 *πειθή· πεισμονή, πίστις vg¹⁸A³⁸
- 1223 πείθονται· πειθήνιοι εἰσιν (A 79) Hom.
- 1224 πειθῶ· ἡ ὁγδοάς D
- 1225 πεικαμμαῖς· ὀξείαις. καὶ λεπταῖς
- 1226 πείκειν· ξαίνειν (σ 316) Hom.
- 1227 πεῖκος· ἔριον. ξάμμα
- 1228 πεικόν· πικρόν, πευκεδανόν
- 1229 πειλός· πᾶν τὸ πεπιλωμένον
- 1230 πεινάων· πεινῶν (Γ 25) Hom.
- 1231 πειναρόν· ῥυπαρόν (Eurpol. fr. 280, 2 K.–A.) D
- 1232 *πεινήν· πεινᾶν A³⁴
- 1233 †πεῖρω· πέρας† Hom?
- 1234 vacat
- 1235 πειράζων· ἐνεδρεύων. ληστεύων (ι 281) Hom.
- 1236 Πειραῖδαο· Πειραίου παιδός (Δ 228) Hom.

1213 Ph; Poll. 7, 51 1215 πεζῷ γόφῳ] Ph 405, 17 | πεζὰς ἑταίρας] Ph l. c., cf. 405, 1; Schol. Eur. Alc. 447; EM 658, 37 1218 cf. Schol. 1226 Ap. S. 129, 31; Schol. Hes.; E. Gud. 456, 25; cf. Schol. σ 316 1230 Schol.? 1231 Hdn. epim. 108, 10 Boiss. 1235 Schol.

1215 πελζολόγω H: Ph | φίλω H: Palm. | fragmentum ft. tragicum est (K. Alpers, coll. Soph. fr. 16 R.) | cf. gl. 1208 1216 πιθανότης] πειθανότης ordo, non recte 1220 cf. gl. 1223 1221 v. l. gl. 2268 | πειθήσας] π om. rubr., add. Mus. 1222 πειθή] h. e. πειθῶ (K) | cf. gl. 2270 1223 cf. gl. 1220 1224 cf. ft. gl. 290 cum adn. 1225 πεικαμμαῖς] h. e. πευκαλίμαις, v. l. gl. 2086 (Schm., unde pro λεπταῖς ci. συνεταιῖς id.) 1226 πεικεῖν H: Alb.; de πείκειν (non πείκετε) cf. Ap. S. | cf. Frisk 2, 492 et (Alb.) gl. 2276 1227 πεικός H: Lob. Rhem. 292, coll. v. πέκος (quae exstat Su π 919 et [codd. GM] 1382. An. Ox. 3, 358, 11. EM 665, 51. 671, 51) et gl. 1226. cf. Frisk 2, 492 1228 cf. gl. 2278. 2016. 2274 1229 πειλός] h. e. πῖλος (HSt.), cf. gl. 2290 | πεπιλωμένον H: Mus. 1230 πεινέων H: ordo et Schol. 1231 πειναρόν] h. e. πιναρόν, cf. gl. 2314–15. 2317 1232 πεινεῖν H = A (πεινεῖν εἰ): Schm. 1233 πείραο· πέρας Sop. (cf. ε 289 cum Schol. et gl. 2345 cum adn.); πείρα· πεῖρω (= Schol. δ 545) Schm.; πεῖρα· πέρας H. Friis Johansen (coll. Aesch. Cho. 860 cum Schol. et LSJ v. πέρας I) 1236 παῖδα H: Pears.; cf. ad gl. 2395

- 1237 †πειδαίρουσα· δέρουσα†
 1238 πείραι· πειρατ(ε)ῖαι. δόλοι
 Att. 1239 πειρᾶν· πειράζειν <...> (cf. Men. fr. 414 K.–A.)
 Greg. Naz. 1240 *πείραν ποιούμενος· πειράζων (Greg. Naz. or. 43, 1, 2 [36, 493, 7 M.]) A²³
 1241 πείραντες· ἐκκεντήσαντες
 Hom. 1242 πείρατα· πέρατα. τέλος (H 102 . .)
 1243 πειραταί· κακοῦργοι, λησταί. θηρευταί ἐν ὕδασι (Ios. b. Iud. 3, 429)
 Hom. 1244 πειρᾶται· πείραν λαμβάνει, πειράζει. ἐπὶ δὲ ληστῶν, πειρατεύεται (B 193)
 1245 πειρατήριον· τόπος ληστῶν
 1246 πειρεᾶσθε· πειράσθητε
 Hom. 1247 πείρησαι· πείρασον (A 302 . .)
 Hom. 1248 πειρήσεται· πείραν λαμβάνη (φ 159 v.1.)
 1249 πειρήσθαι· ἔσθ' ὅτε ληστεῦσαι
 1250 πειρήσομαι· πειράσομαι
 Ap. S. 1251 πειρήσοντα[ι]· διάπειραν ληψόμενον (M 301 . .)
 Hom. 1252 *πειρήτιζε· πείραζε (H 235 . .) A²⁶
 Hom. 1253 πειρητίζειν· πειρεᾶσθαι. πεφυσῆσθαι. πεφοβῆσθαι (π 313; M 47 . .)
 D 1254 Πειριεῖς· νῆσος. καὶ Ἀστερία
 D 1255 Πείρηθοι· νύμφαι ἐν Κύπρῳ
 Hom. 1256 *πείρινθος· πλέγμα, τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης· τὸ πλινθίον, τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἀμάξῃ τετραγώνον (cf. Ω 190 . . et Ap. Rh. 3, 873) [A²⁵]

1238 Su π 1448 1239 Ph 405, 19; cf. Ph 406, 12 = Su π 1452 (Ael. Dion. π 30); Su 1462; Schol. Ar. Equ. 517; Schol. T ^{i.l.} ad Δ 66 1242 Ap. S. 129, 14; Schol. 1243 cf. Su; EM 667, 43 1245 cf. Strab. 14, 5, 7 p. 671 C. 1248 Eust. Od. 1905, 54 [2, 255, 39 St.] 1251 = Ap. S. 129, 20; Schol. 1253 Eust. Od. 1803, 39 [2, 125, 39 St.] ad π 313 1256 EM 668, 21; cf. Schol.

1237 πείρουσα· δαίρουσα Voss. (de voce δαίρω cf. e.g. Su π 123); πεδαίρουσα· αἴρουσα Ruhnck. (π.: μεταίρουσα Alb.). πειδαίρουσα e πειραίδουσα (cf. ἐπὶ πείρα δούς Men. fr. 114, 4 K.–A. πείραν δούς Dem. 36, 43. cet.) corruptum esse putat Pears., coll. ordine. nihil satis arripit 1238 πειρατία H: Salm. | δόλος H: Alb. 1239 πειρᾶν· τὸ πειράζειν ἐπὶ φθορᾷ καὶ συνουσίᾳ· Μένανδρος Ph 405, 19 1241 cf. gl. ε 4218 1243 cf. gl. λ 834 1244 πειρατεύεται] ft. πειρατεύει (Thes. 6, 672 d) 1246 πειρεᾶσθε· ἐπειράσθητε Schm., coll. Aesch. Ag. 1401 1248 πειρήθη· πείραν (πείραν Mus.) λαμβάνη H: Schow (πειρήσεται καὶ ἴδεται ap. Eust. pro πειρήσεται ἡδὲ ἴδεται repperi); possis etiam πειρηθῆναι π. λαμβάνειν (Hansen dubitanter, coll. Y 349 . .) aut πειρήθη· π. λαμβάνει (Schm. [expl. διάπειραν λαμβάνει vel ἐλάμβανε id. in app., cf. gl. 1251], coll. T 389) aut πειρήθη· π. λαμβάνετε (Mus.) 1251 πειρήσονται H: Ap. S. 1254 Schm. vult Πειραιεύς· δημός + nov. gl. Πειρεσία· Ἀστέριον, coll. St. Byz. 138, 17 (Ἀστέριον, πόλις Θετταλίας ... ἡ νῦν Πειρεσία) aliisque locis | Ἀστερία est Delus vel Creta vel Rhodus vel Homeri Ἀστερίς 1255 Πείρηθοι Πείριθοι ordo | cf. RE s. v. 1256 πείρινθος πειρινθα A (= Hom.), cf. gl. 2347; -ος ap. EM quoque nom. est, ap. Ap. Rh. gen. | πλινθίον H: A

- 1257 *πειρῶ· σπεῦδε A²⁹. πείραζε vg⁵A²⁹
- 1258 πειρώμενος· πειράζων (E 129 ..) Hom.
- 1259 *πειρῶν τὴν παῖδα· πειράζων. διαφθείρων A³⁶
- 1260 πείσαντες· ποτίσαντες, ὑγράναντες
- 1261 πείσ[σ]εα· λειμῶνες. ἔλη. [πέδη] ποτάμ<ι>οι, π<ο>ιώδεις, ὕδατ- Hom.
δεις τόποι (Y 9 = ζ 124)
- 1262 πείσ[σ]εα[ς] ποιήεντα· τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις Hom.
(Y 9 = ζ 124)
- 1263 πεῖσεν· [πείσει,] ἔπεισεν
- 1264 *πείσεσθαι· παθεῖν (σ 132) vg³A²⁰ Hom.
- 1265 *πείσεται· ὑπομενεῖ (Λ 789 ..) A³⁷ Hom.
- 1266 πείση· πείσῃ καὶ χώρῃ· τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μέν' (υ 23) Hom.
- 1267 *πείσματα· σχοινία g⁸vg^{πιο4} ἀπόγεια, πρυμνήσια. περιβόλαια Hom.
(ζ 269 ..)
- 1268 *πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα (e.g. Plat. leg. 929 a) A²²
- 1269 *πείσονται· πάθωσι (Θ 154 ..) A²¹ Hom.
- 1270 *πείχισον· δοκίμασον (Psalm. 25,2) g^{πιο9}A²⁸ LXX
- 1271 (*)πεκούλιον· βαλάντιον (cf. Aster. Amasen. hom. 2,6,2
[40,188 b M.]) [A¹]
- 1272 πεκτεῖ· κτενίζει. τίλλει. κείρει. ξαίνει D
- 1273 πεκτοῦμαι· †τρίχομαι†. τίλλομαι D
- 1274 πεκτούμενον· τιλλόμενον (Ar. Lys. 685). τίλλοντα. πεκτεῖν (Ar. D
Av. 714) γὰρ τὸ κείρειν
- 1275 πελάγια· τὰ κρόταλα. ἡ δὲ †ῥίνος† πελαγία D
- 1276 πελαγίζειν· τοὺς ὀδόντας συγκρούειν. καὶ πλεῖν πέλαγος ἄβατον D
(Hyperid. fr. 290 S.). καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα

1259 = Moer. 207,2 [π 34 H.] 1261 cf. Ap.S. 129,21 1262 Schol. ζ 124; cf. Schol. Y 9; Su π 1468; Eust. II. 1193,19 [4,358,6 V.] 1266 cf. Schol. 1267 Schol.; cf. EM 668,39 1268 = Σ π 270 1269 Σ π 271 1270 An. Ox. 2,464,20 = gl. Psalm. 304 Ernesti 1274 Schol. Ar. Lys. = Su; cf. Ph 1276 Ph; Antiatt. 111,28

1259 cf. gl. 1450 | πειρῶν | πείρων Meister 2,229 1260 πείσαντες | h.e. πίσαντες (HSt., cf. gl. 2350) 1261 cf. gl. 2353 | [o] Voss., cf. Ap.S. | [πέδη] Ruhnck. | <ι> Alb. | <ο> Salm., cf. gl. 2353 1262 v.l. gl. 2354 | πείσσεας· ποιήεντα· H: Schol., cf. gl. 2354 | cf. etiam gl. 2502 1263 πείσεν (sic)· πείσει, H: Hansen; alii alia | totam gl. del. Mus. 1264 de fut. per aor. explicato cf. gl. 3527. 4239. σ 2736 1266 πεισματική H: Alb. post G. et Voss., coll. gl. 2355. ε 3275 | τῷδε H: Alb. | καὶ διήμηναι H: Mus. 1267 cf. gl. 2359. 4121 1268 cf. gl. 2361 1269 πάθουσι H: AΣ; de fut. per subi. explicato cf. gl. 974. 1911. 3847. 4239. ρ 75. ο 1940. υ 649 et Lob. ad Phryn. ecl. p. 723 1270 πείχισον H = A] h.e. πύρωσον [g [et Schm., coll. An. Ox.]; cf. etiam gl. 4477 cum adn. et test.) potius quam πείρασον (quod aeque ac πύρωσον Psalm. 25,2 exstat) 1271 πεκούλιον | Lat. peculium | βαλάντιον | ληγατον A | totam gl. del. Mus. 1272 πέκτει H: Schm. | κτείνει H: Heins. Biel.; Alb. cft. gl. 1418–19. ε 1597 et EM 667,40; cf. etiam gl. 2277 et Frisk 2,492 1273 τρίχομαι | τρίχωμα? M.L. West (coll. gl. 1419), unde coniecerim <κτενίζομαι> τρύχωμα; τρύχομαι? Latte 1275 τὰ κρόταλα | cf. gl. 1276 | ἡ δὲ ῥίνος | οἱ δὲ ῥίνη Mus.

- D?+N.T. **1277** πέλαγος· μέγεθος, πλήθος (e.g. Aesch. Pers. 433). βυθός, πλάτος θαλάσσης (Act. 27,5)
- Hom. **1278** *πελάζειν· ἐγγίζειν vg², πλησιάζειν (E 766) vg²A¹¹
- 1279** πελαζόμενοι· ἐγγιζόμενοι
- 1280** πέλαιτον· τὸ ἐφικτόν. μέγιστον
- D **1281** πέλα[ι]να· πόπανα, μειλίγματα (Antim. fr. 176 W. = 101 M.?)
- D **1282** Πελάνα· ἡ Σαλαμῖς. ἐν τοῖς Εὐκλου χρησιμοῖς. ἡ τὰ ἀπὸ τῆς ἄλλω ἀπάργματα, καὶ θυσίαι, καὶ πέμματα
- 1283** *πελανοί· πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια (Plat. leg. 782c) A²⁶
- 1284** *πελανὸν ἄφρον· τὸν περὶ τὴν γένυν ἄφρον (Eur. Or. 220) A²⁷. ἡ πέμμα τι πλακουντῶδες (e.g. Sannyr. fr. 1, 1 K.–A.)
- Eur. **1285** *πελανός· πέ[μ]ψιν ἔχων ὀυπαράν A²⁵. ἡ τὸ ἐκ τῆς <παι>πάλης πέμμα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι. καὶ τὸν περιπεπηγότα τῷ στόματι ἄφρον (Eur. Or. 220)
- D **1286** πέλανορ· τὸ τετραχάλκον. Λάκωνες
- D **1287** πελαργικοὶ νόμοι· τὸ ἀντι[σ]τρέφειν τοὺς γονεῖς (Ar. Av. 1353)
- D **1288** Πελαργικόν· ἀντὶ τοῦ Πελασγικόν. Πελαργοὺς γὰρ φασι τὴν Ἀττικὴν οἰκῆσαι, ἀπὸ τῶν Πελασγῶν μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πτηνά (Ar. Av. 832)
- D **1289** πελαργός· ἄγρος τι κεράμεον
- LXX+Hom. **1290** *πέλας· γείτων (Prov. 27,2) g⁸. ἐγγύς, πλησίον (κ 516) vg⁸A¹⁸
- Hom. **1291** πελάσαι· ἐγγίσει, πλησιάσει (χ 176)
- D Greg. Naz. **1292** πελάσαιμι· προσεγγίσω (Callim. SH fr. 260 A, 7. Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 61 [37, 974, 11 M.])

1277 = gl. N.T. 1278 Σ π 272 1283 Σ π 273; cf. EM 659, 15; Schol. Ar. Ach. 246 = Su π 750 v. ἐλατήρ; Tim. lex.; Eust. II. 1165, 10 [4, 263, 13 V.]; (Paus. π 14) 1284 cf. Schol. Eur. 1285 cf. Harp. 243, 10 [π 44 K.]; Ph = Su; Schol. Eur.; Tim. lex.; EM 659, 15 1287 Ph = Su 1288 cf. q 299, 16 = EM 659, 12 1290 Σ π 274; Schol.

1280 πέλαιτον] πέλωρ αἶψιτον Schm., cf. II. Σ 410 (ubi Schol. explicant πέλωρ μέγιστον); ὀπλετον G. Dind. | ἐφικτον (H: accent. Mus.) | ἀνέφικτον G. Dind. 1281 πέλαινα H: ordo et Guyet alii, coll. gl. 1282 fin.; 1283–6; ε 2430; πελάνεια Vogliano, contra ordinem, sed ft. recte siquidem ad Antim. spectat 1282 εὔκ(ι) (ι) est lineola fortuita ut vid. [minime ε, ut Schow habet] H: Schm.; Εὐκλος (RE v. Euklus) gl. ε 2520. κ 346. 692. σ 1140; Paus. perieg. 10, 12, 11. 14, 6. 24, 3; cet. nominatur | ἡ κτλ.] de πέλανα dicitur, cf. gl. 1281. 1283–5 | ἄλωα πράγματα H: Schm. 1283 θυσίας] θυσίαν ΑΣ 1284 πελανὸν· ἄφρον H: Voss., quod accepi (coll. gl. 152) ratus lexicographum quendam verbum πελανός (παλανός) pro adiectivo (oxyton.) perperam sumpsisse (cf. etiam gl. 1285 init.) | γένυν] γῆν H: Voss. 1285 πέμψιν H: A | πόλης H: Harp. alii | περιπεπηκότα H: Mus., cf. gl. 152 et Schol. Eur. 1286 πέλανορ H: accent. Mus. | cf. gl. 1182. ι 848 et Schol. Nic. al. 488 (Schm. alii) 1287 [σ] Mus., cf. gl. α 5453 et Ph = Su 1288 contin. H: nov. gl. Schm. | φησὶ H: Alb. | τῶν] τῆς H: Mus. | Πελασγῶν ... τὰ πτηνά] h.e. πτηνῶν ... τοὺς Πελασγοὺς (Alb. ad gl. 2492) 1289 'Quod et album et nigrum esset ut ciconia' Voss., pace Ruhnck.

- 1293** Πελασγοί· οἱ Θεσσαλοί (K 429). καὶ Πελασγικὸν Ἄργος· ἡ Θεσσαλία[ν] ν[α]ῦν (B 681). καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων. καὶ γένος ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον (τ 177) Ap.S. + Hom.
- 1294** πέλασε· προσήγγισεν (Δ 123 .) Hom.
- 1295** πέλασσε· ἐγγίσει ἐποίησεν, ἐπλησίασεν (B 744 .) Hom.
- 1296** Πελαστικόν· τειχίον οὕτω ἐν Ἀθήναις καλούμενον Τυρρηνῶν κτισάντων (Hellenic. FGrHist 4 F 4, 13–18. Thuc. 4, 109, 4) D
- 1297** πελάται· οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, <λά>τρεῖς μίσθα<ρ>ου· ἀπὸ τοῦ πέλας (Arist. Ath. pol. 2, 2. Plat. Euthyphr. 4c). ἢ θρέμματα Att.
- 1298** πελάχιν· τρυβλίον ἐκπέταλον D
- 1299** *πελδασταί· οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες A³⁴
- 1300** πελεθοβάψ· Θεόδωρος ὁ κωμικὸς [ὁ] ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασὶ γεγονέναι (com. ad. fr. 351 K.–A.) D
- 1301** πελεθρίσματα· δρομήμα<τα> D
- 1302** *πέλεθρον· μέτρον γῆς, ὃ φασὶ μυρίου πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ Ἰσταδίου[ς] ἔκ[α]τον (λ 576; Φ 407) Σ Hom.
- 1303** Πελεθρόνιον· πολυφάρμακον D
- 1304** Πελεθρόνιος· ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος [δίδωσι. γίνεται] D
- 1305** *πέλει· ὑπάρχει, ἐστὶ $g^{πει15}(ν^{πει17}g^{πελ1})$. <δίδωσι. γίνεται> (Γ 3 .) Σ Hom.
- 1306** *πέλειαι· περιστρεφαί (μ 62 .) $g^4(A^{15.32})ν^{πεν3}$. καὶ αἱ ἐν [ε]Δωδώνῃ θεοσπίζουσαι μάντιες (cf. Hdt. 2, 55–7) Hom. + D

1293 Ap.S. 129, 24; cf. Schol. K 429; Schol. Ap.Rh. 1, 580 **1297** Ph 407, 20; cf. Moer. 208, 7 [π 72 H.]; Poll. 3, 82. 4, 165; Schol. Plat.; (Ael.Dion. π 31) **1300** Arcad. 94, 13 **1302** Σ π 275; Ap.S. 129, 25; Schol. λ 576 **1304** cf. Schol. Nic. ther. 440 **1305** Σ π 276; Schol. **1306** Paus. perieg. 7, 21, 2. 10, 12, 10; Strab. 7, fr. 2; Eust. Od. 1760, 40–44 [2, 72, 29–33 St.]; cf. EM 659, 32

1293 οἱ Θεσσαλοί (= Ap.S.) falsum est; cf. Schol. et RE v. Pelasgoi | ἡ Θεσσαλία· ναῦν H: Sop. alii, coll. Schol. Ap.Rh. **1296** Πελαστικόν· h.e. Πελασγικόν. Schm. cft. v. I. Π 233 ap. Schol. bT Πελασγικέ | cf. gl. 1288 et Pfeiffer ad Callim. fr. 97 **1297** τρεῖς μίσθαροι H: HSt. **1298** πελάχιν· h.e. πεδάχνην (Hemsterh. [η iam Mus.], c f. gl. 1184. 1095; de fem. sing. gl. 391 adn.; praeterea gl. 2048. 1101. 1094) **1299** πελδασταί· h.e. πελτασταί (A) **1300** cf. gl. θ 267 (ubi cod. τοὺς πρώτους habet, pace Latte) | πελεθόβαψ H: ac-cent. Arcad.; cf. Frisk 2, 763 | κωμικὸς h.e. τραγικὸς (Mein. FCG 1, 523, coll. Arist. Pol. 1136^b28. cet.) | [ὁ] Mein. | τινὲς κτλ.] v. Snell ad TrGF 1 p. 330 n. 265 **1301** πελέ-θησμα· τὰ δρομήμα H: Schm.; πελέθρισμα· τὸ δρομήμα Mus. | cf. gl. 2506 (Schm.) **1302** σταδίου· ἑκατόν H: Σ Ap.S. Schol. | cf. gl. 2502. 2520 **1303** ποιη-σιφάρμακον H: G. Dind., cf. gl. 1304 **1304** πελεθροίνου H: G. Dind. **1304-5** δίδωσι. γίνεται post ἐστὶ transp. Alb., coll. gl. 1366, post πέλει Jens. | praeterea verbum δίδωσι non ad πέλει sed ad τελεῖ attinet (N.D. Worswick), cf. ad gl. 1366 **1306** ἐν ἐδωδώνῃ H: Mus.

- D **1307** πελειοθρέμμονα νῆσον· <τὴν Σαλαμῖν[ι]α[ν] (Aesch. Pers. 309).>
Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστεράς καὶ πελειάς (h. an.
544^b2. 597^b3)
- D **1308** πελείους <καὶ πελειάς>· Κῶοι καὶ οἱ Ἡπειρώται τοὺς γέροντας
καὶ τὰς πρεσβύτιδας
- LXX **1309** *πελεκάν· ὄρνειον τὸ κολάπτειν καὶ τρυποῦν τὰ δένδρα (Anax-
andr. fr. 42, 66 K.–A. Psalm. 101, 7) A³⁵
- 1310** *πελέκεα· πέλεκυν δίστομον (A¹⁷)
- Hom. **1311** πέλεκκος· στελεός, ὃ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων
βαλλόμενον (N 612)
- D **1312** πέλεκρα· ἀξίνη
- Hom. + D **1313** *πέλεκυς· ἄξίνη δίστομος (Γ 60 ..) A¹⁷. ἢ στάθμιον ἑξαμν[ι]αῖον
ἀρχαῖον· οἱ δὲ [δω]δεκαμν[ι]αῖον
- D **1314** πελεκύστερον· τὸ στελεόν
- Hom. **1315** πελεμίζειν· σείειν, κραδαίνειν (cf. Π 766)
- Hom. **1316** *πελεμίχθη· διεσείσθη (Δ 535 ..) A^{πολ48}
- Hom. **1317** πέλεν· ἦν, ὑπῆρχεν (Δ 450 ..)
- D **1318** πελένα· ζευγος βοῶν
- Hom. **1319** Πελεός· Ἀχαιὸς Φρύγιω (TrGF 20 F 38). καὶ μήποτε τὴν παρ’
Ὀμήρῳ Πτελέον (B 697). δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσ-
σαλία λεγόμενα δηλοῦν
- 1320** [πελεστόθρηνη· νῆσον τὴν Σαλαμινίαν]
- D **1321** †πελεσσύδρα†· συνστρέμματα ὑδάτων
- Hom. **1322** *πέλεται· ὑπάρχει, γίνεται (A 284 ..) A⁴²

1307 Schol. Aesch. **1308** Strab. 7, fr. 1. 2; Eust. Od. 1760, 40–44 [2, 72, 29–33 St.] | Ἡπει-
ρώται] cf. Paus. perieg. 7, 21, 2 **1309** gl. Psalm. 303 Ernesti; An. Ox. 2, 464, 29 **1311** cf.
Ap. S. 131, 3; Eust. Il. 949, 56 [3, 522, 11 V]; Poll. 10, 146 **1313** Eust. Od. 1878, 57–8
[2, 220, 40–1 St.] **1316** Schol.; cf. EM 659, 28 **1319** St. Byz. v. Πέλη **1322** Schol.

1307 πέλειον· θρέμμονα H: Mus. | νῆσον (sine interpunct.) H: νῆσον· Schr.; νῆσον. Alb. |
<τὴν Σαλαμῖν[ι]α[ν] corr. et huc e gl. 1320 transp. Schm. (in app.) post Arnald. et Alb., coll.
Schol. Aesch. (τ. Σ. τὰς περιστεράς ἔχουσιν μάλλον τῶν ἄλλων Schol. recent. B; similiter
alia Scholl.) | Aesch. Pers. 309] cf. gl. σ 640 | περιστεράς καὶ πελειάς H: Mus. | Ἀριστοτέλης
κτλ.] ad fin. gl. 1306 transponere vult Arnald. **1308** φασὶ δὲ καὶ κατὰ τὴν τῶν Μολοττῶν
καὶ Θεσπρωτῶν γλῶτταν τὰς γραῖας πελίας καλεῖσθαι καὶ τοὺς γέροντας πελίους ... et
"Οτι κατὰ Θεσπρωτοὺς καὶ Μολοττοὺς τὰς γραῖας πελ[ε]ίας καὶ τοὺς γέροντας πελίους,
καθάπερ καὶ παρὰ Μακεδόσι ... (Strab.) | <καὶ πελείους> Hansen post G. | Κῶοι] ft.
Χάονες, cf. Hellanic. FGrHist 4 F 83. Schol. Ar. Equ. 78. cet.; aliter de Κῶοι cf. gl. 1327 et
1334 **1311** πελεκκός H: accent. Schm., coll. Poll.; alibi neutr. est (Eust. οὐδετέρως) **1313**
ἑξαμνιαῖον H: Voss. | δωδεκαμνιαῖον H: Salm. ([δω], coll. gl. η 515 et Eust.) et Voss. ([ι]) |
-μν[ι]αῖον potius quam -μν<α>ῖον recepi (pace LSJ), coll. gl. η 515 et Buck–Petersen 48, 52
1315 πολεμίζειν H: ordo et Heins. alii **1316** πολεμίχθη H = A: ordo et Schol. EM **1319** cf.
gl. 4189 **1320** v.l. gl. 1307 (Schm.; Arnald. vix recte πελειοτρόφον [excerpto πελειοτρόφος
Opp. cyneg. 353 v.l.ap. Schol. vox non reperitur] νῆσον, τὴν Σαλαμινίαν corrigit et omnia
tamquam expl. ad gl. 1307 transp.) | Σαλαμινίαν] v. ad gl. 1307

- 1323 πελή<α>ρ· περιστερὰς· καὶ πέρ[σι]κης τὸ ἥμισυ. Λάκωνες D
 1324 πέληται· γένηται (Γ 287 . .) Hom.
 1325 πέλη[τ]ος· γέρον D
 1326 πελειάδες· περιστεραί (Λ 634) Hom.
 1327 *πέλαι· μέλαιναι (Hippocr. Coa praesag. 566 [5,712,19 L.]) K+D
 A¹⁹ περιστεραί, φάσσαι
 1328 πελιανόν· μολύβδω ἔοικὸς κατὰ τὴν χροάν (v. gl. 1331) D
 1329 πελιγᾶνες· οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταὶ D
 1330 πελίγξαι· ἐπιδραμεῖν
 1331 *πελιδνόν· μέλαν v⁵g⁶A^{13.30} ὥς μολύβδος· ἢ ὕφαιμον (Thuc. K
 2,49,5 codd.; Nic. ther. 707)
 1332 πελίκαν· εἶδος ποτηρίου ξυλίνου, διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι (Cratin. D
 fr. 88 K.–A.). ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη
 1334 *πελιοί· μέλανες, ὥς ὠχροί A¹⁴[v⁷] ἢ χλωροί (Hippocr. Coa praesag. 483 [5,692,19 L.])
 1333 Πελινναῖος· ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ D
 1335 πελιτνόν· πελ[ε]ιόν (Thuc. 2,49,5, testt.) Att.
 1336 πέλλα· λίθος D

1324 Schol. 1326 Σ π 277 1329 Strab. 7, fr. 2 1331 cf. Σ π 278; Schol. Thuc. 1332 Ph; Poll. 10,67. 73. 78; Athen. 11,495 a–b 1334 Σ π 279 1335 Moer. 208,8 [π 73 H.]; Ph 408,4 (= Su π 945). 10; Eust. Il. 735,58 [2,658,14 V.] (Ael.Dion. π 32) 1336 Schol. a Dem. 19,155 (= 330)

1323 πέληρ H: Schm. (cui πελήαρ est i. q. accus. pl. πελείας), coll. Choerob. An. Ox. 2,253,30 locique emendatione Ahr. Dial. 2,163 not. 14 | περιστερὰς H: Schm. | περσικῆς H: Schm., coll. πέριξη σχιστή Antiphan. fr. 130,2 K.–A. 1325 πελητὸς H: πέλητος (i. q. πέλειος) Schm. post Alb. qui cft. gl. 1308 1326 πελειάδες] πελιάδες ordo 1327 h.e. πε-
 λιαί· μέλαιναι (= A; cf. gl. 1334) + nov. gl. πέλειαι· περιστεραί (= gl. 1306 init.), φάσσαι | de locutione conflata μέλαιναι περιστεραί cf. Hdt. ad gl. 1306 cit. | φράσθαι H: Mus. | de insula Coa cf. gll. 1308 et 1334 1328 πελιανόν] h.e. πελιδνόν (HSt., coll. gl. 1331) 1329 πε-
 λιγᾶνες H: accent. Thes. | cf. πελιγῶνας γούν καλοῦσιν ἐκεῖνοι (sc. Μακεδόνες) τοὺς ἐν τι-
 μαῖς Strab. 1330 πελίγξαι] ἐπιλίγξαι Ruhnck. in addendis, coll. praesertim ἐπέλιξεν·
 ἐπέδραμεν gl. ε 4388; Schm. cft. etiam σωλίγξαι· δραμεῖν gl. σ 3070 et αὐλίξαι· ... δραμεῖν
 gl. α 8304; forma ἐπιλίγξαι exstat Schol. V ad χ 278 1331 πελιδνός· μέλανος μολύβδος
 H: Voss. | cf. gll. 1328. 1335. 2185 1332 πελίκαν H (πέλικαν Ph, πελικᾶν [FL] / πέλυκα
 [A] / πέλικα [BC] Poll. 10,78, omnia nullius momenti): accent. Cas., recte quia forma Boeo-
 tica (vocis Boeoticae, Ph et Poll. 10,73 cf. 78) πελίκᾶν (Att. πελίκην) e Thressis Cratini
 (Athen.) hic exhibetur. de Boeotiis huius fabulae cf. συνοβιωτοί fr. 77 K.–A. (cf. gl. σ 2754).
 Thressae ap. Hsch. etiam gll. α 6101. δ 1847. σ 2766 nominantur | πεπελεκίσθαι H: Ph et
 Poll. 10,78 | λεκάνη] forma Hesychii incerta est; H habet cum formam Atticam λε- (λ 1 [sic
 cod., falso]. 568. π 1332. 4302) tum formam linguae communis λα- (ο 578. π 1353. σ 1668);
 cf. Su λ 46. 230 vv. λακάνη. λεκάνη 1334–3 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii
 1334 πέλιοι H: Σ | ὠχροί H: ΚΣ | de insula Coa cf. gll. 1308 et 1327 1333 Πελινναῖον ὄρος
 Χίου saepius nominatur (v. RE 19 (1), 338–9), Ζεὺς Πελινναῖος hic tantum 1335 πελι-
 δνόν H: ordo et Sop. Voss. | [ε] Schm., coll. Moer. | cf. gll. 1328. 1331. 2185 1336 cf. gll.
 φ 279. 281; Frisk 2,499

- 1337 *πέλλαι· ἀγγεῖά τινα, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα [A¹⁶], οἷον
 πύελ[λ]οί τινες οὔσαι, ἐν αἷς τὸ πύος, τουτέστι τὸ γάλα, εἰλεῖται
 (lyr. ad. PMG fr. 997, 8 = Pind. fr. 104 b, 8)
- D 1338 πελλαιόν· φαιόν. καὶ Μακεδονικόν
- D 1339 Πελλάνιος· Ποσειδῶν ἐν Κυρήνῃ
- D 1340 πελ<λ>αντήρα· ἀμολγέα
- D 1341 πελλᾶς· πέλλ[η]τ[ος], πρεσβύτης
- Hom. 1342 *πέλλας] καὶ πέλλαι· ποιμενικά ἀγγεῖα (Theocr. 1, 26. Π 642)
 [A¹⁶]
- D 1343 πελλασταί· ὑποδήματα, ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ
 σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται
- 1344 πελλαιχρὸν ἢ πελλαιχνόν· πυρρόν
- D 1345 πελλήν· κούφην, καὶ φαιὰν τῷ χρώματι
- Hom. 1346 Πελλήνη· πόλις ἐν Ἄργει (B 574)
- D 1347 Πελλ<η>ν]καὶ χλαῖναι· ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν Πελλήνῃ
 γινόμεναι, ὥς καὶ ἄθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι
- 1348 πέλληον· στέψον
- D 1349 πελλη<τή>ρ· πολυφάγος (com. ad.?). ἀμολγεύς
- D 1350 πελλητηῖρες· ὁμοίως
- 1351 πελλία· σπέλεθον

1340 cf. Athen. 11, 495e 1341 cf. Arcad. 22, 2 1342 Schol. Theocr.; Eust. II. 1079, 54
 [3, 910, 6 V.]; cf. Ap. S. 129, 23; EM 659, 41 1343 v. gl. 1357 1345 Schol. Theocr. 1, 26;
 EM 659, 37 1347 Strab. 8, 7, 5 p. 386 C.; Ph; Eust. II. 292, 6 [1, 450, 22 V.]; cf. Schol. Ar.
 Av. 1421; Su π 943 v. Πελλήνη; Schol. Pind. Ol. 7, 156 a=86... 1349 Clitarch. glossogr. ap.
 Athen. 11, 495e

1337 πύος] cf. gl. 4377 cum adn. | γάλα] μέγα H: Mus. | πύελλοι H: Mus. | cf. gl. 1342
 1338 h.e. πελλόν· φαιόν + nov. gl. Πελλαῖον· Μακεδονικόν (Hansen post Sop.; Alb. cft. gll.
 1345. 1354) 1339 Πελλάνιος] *πελλάνιος* Bernh. ad Dion. perieg. p. 671 ('Ελλήνιος de Iove
 saepius usurpatur, sed forma *πελλ.* pro 'Ελλ., praesertim Cyrenis usurpata, reicienda; praete-
 rea de Π pro *μ* scripto nihil nisi mendum (?) Πάξος pro *μάξος* ['Οαξος] Scyl. 47 cod. [cum
 apogrr.] repperi; cf. etiam ad gll. 1526. 2958. 4358); Πελλάνιος de Pellana Laconica (Paus.
 perieg. 3, 21, 2) intell. Höfer ap. Roscher 3, 1861–2. de dis ap. Cyrenenses v. etiam gll. ε 2096.
 6720; de Neptuno ap. eosd. cf. Ἀμφίβαιος (i. q. Ἀμφίβαιος, γαίηχος [Passow et LSJ])· ὁ
 Ποσειδῶν παρὰ Κυρηναίοις Schol. Lycophr. 749; CEG 2, 851 adn.; cet. 1340 πελάντηρα
 H: Sop. Voss., cf. ordinem (accent. Mus.) | cf. gll. 1349–50; praeterea Frisk 2, 499 1341
 πέλλας H: Lob. Prol. 506, coll. Arcad. | πέλητος H: Schm., coll. gl. 1325 1342 πέλλαι] cf.
 gl. 1337 1343 πελλασταί] h.e. *πέλλυτρα* (Thes. 6, 706 c post alios, coll. gl. 1357) 1345
 πελλήν· ... φ. τ. χ.] sc. βοῦν, cf. testt.; Theocr. 5, 99 vix huc attinet | κούφην] σκάφην? Schm.
 1347 contin. H: nov. gl. Jens. post Salm. | <ην> Strab. Ph 1348 'Si mendo caret πέλληόν
 scribendum' Schm. 1349 πέλλη H: Alb., coll. Athen. (-ήρα; nom. -ήρ epitom.) et gl. 1350
 (Frisk 2, 499 cft. vocem ἀντήτης); Sop. voluit πελλαντήρ, coll. gl. 1340 | com. ad.?) H. Friis
 Johansen; de ἀκρατεῖς 'definitio con nomi di recipienti di liquidi' cf. locos ap. Dettori Mus.
 Crit. 29, 1995, 281–2 laudatos (praesertim gl. α 4170) | ἀμολγός H: Sop., coll. gl. 1340. 1351
 ἐπέλεθον H: Voss., Alb. cft. gl. σ 1454; de litteris ε et ο inter se perperam commutatis id. cft.
 gll. α 1377. θ 834. ι 1032; addend. gll. σ 2863. 2880

- 1352** πέλλιξ· κράνος D
1353 πελλίς ἢ πελλάς· λακάνη (Hippon. fr. 13, 1 W. = 21, 1 Degani) D
1354 πελλόν· φαιὸν χρῶμα, ἐμφερές τῷ πελιδνῷ
1355 †πελλοπλαύρατον†· ὀξύθυμον. ἢ ἔκλιμον
1356 πελλύρον· μετέωρον (Alcae. fr. 315 V.) D
1357 πέλλυτρα· οἱ δεσμοὶ οἱ περὶ τὰ[ς] σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι εἰς τὸ μὴ ἐκ(σ)τραφῆναι (Aesch. fr. 259 R. cf. Soph. fr. 1152 R.) D
1358 πελλύτα καὶ πελλύτεμα· δεσμός D
1359 πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός (Herond. 7,116? Eratosth. fr. 9 Powell?) D
1360 *Πελοπίδαι· Ἀγαμέμνονος γένος (Eur. Hel. 1242) [A²⁴] Eur.
1361 *Πελοπόννησος· πόλις τοῦ Ἀργους A⁴¹
1362 πέλος· μέγα. τεράστι[κ]ον
1363 *πέλτη· εἶδος ὅπλου (A¹²). δόρυ. ἢ μικρὰ ὅπλα
1364 *πέλτη· ἀσπίς ἴτυν οὐκ ἔχουσα (Eur. Rhes. 305. Alc. 498) A³⁷. ἢ Eur.
 ὅπλου σκέπασμα. ἁκόντιον (A³⁸)
1365 *πέλτης· Θράκιον ὅπλον (Eur. Alc. 498). καὶ εἶδος ταρίχου Eur.
 (Diph. Siph. ap. Athen. 3, 121 b) A⁴⁴
1366 *πέλω· εἰμί g¹ν^{πει17}. δίδωμι. γίνομαι (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 144 Greg. Naz.
 [37, 1363, 12 M.])
1367 *πέλωρ· μέγα (A³⁹). ὑπερφνές (Σ 410 .) Hom.
1368 πέλωρ· θηρία. δείματα. τέρατα. σημεῖα *μεγάλα (B 321. κ 219) A²² Hom.
1369 πελωρεύει· φανερώς ποιεῖ
1370 πελώρης· τινὲς εἰμαρμένης

1353 Athen. 11, 495 c–e (nom. πελλίς epitom. 2, 2, 65, 19) **1357** Poll. 7, 91–2. 2, 196; 10, 50
1362 cf. Σ π 283 **1364** Scholl. Eur. Rhes. 311 (cf. Scholl. Plat. leg. 813 d. epist. 348 b) (= Arist. fr. 498 Rose) et Alc. 498; EM 660, 26; cf. Ph **1365** Schol. Eur.; Su π 956 v. πέλτον
1367 Σ π 283 **1368** cf. Scholl.

1352 cf. gl. 2182 **1353** ἢ πελλάς | II. Π 642 ... πέλλας ap. Athen. (et epitom.) ante Hipponactem laudatur, unde neglegenter sumpsit qui excerpserit, ut vidit Schm. | λακάνη | cf. ad gl. 1332
1354 cf. gll. 1338. 1345. 2289 **1355** πελλοπλαύρατον | πελλοπλαύραστον Ald., πελλοφλαύραστον Voss., πελλοπλευρίτην? Latte **1356** πελλύρον | h. e. πέδαυρον, Aeol. pro πεδόορον (Valck., coll. Alcae.; addend. Aesch. Cho. 590 et gl. 1186) **1357** πελλυταὶ H: Thes. 6, 706 c, coll. post alios Poll. | [ς] Mus., cf. gl. 1343 | <σ> Sop., coll. gl. 1343 **1358** v. l. gl. 1357 | πελλύτεμα | πελλύτημα G., πελλύτευμα HSt. **1359** lexicographum quendam male intellexisse aut Herond. (v. ad gl. 433) aut Eratosth. (v. gl. φ 48) putaverim **1360** ἀγαμέμνωνος H: Mus., cf. A | A habet Πελοπιδων (cf. Soph. El. 10. Xenarch. com. fr. 1, 3 K.–A.)· τὸ γένος τοῦ Ἀγαμέμνονος **1361** ft. per lapsum calami pro Ἀργος· πόλις τῆς Πελοποννήσου? (H. Friis Johansen) **1362** πέλος | πέλωρ Mus. = Σ, cf. gl. 1367 | τεράστικόν H: Mus. = Σ **1364** πέλτη H: ed. 1520; cf. ad gl. 1366 | Eur. Rhes.] cf. gl. 2463 **1366** h. e. πέλω· εἰμί, γίνομαι + nov. gl. τελῶ· δίδωμι (N. D. Worswick, cf. gll. τ 413. 427. v. praeterea gll. π 1304–5. de errore τ > π cf. etiam gll. 1364. 3078–9. 4426; porro gll. 2065. 4265) | Greg. Naz.] cf. gll. ο 381. ρ 234. σ 1843 **1369** πελωρεύει | κελωρούει Schneider lex. Gr. v. πελωρεύω, cf. gll. κ 2191–2

- Hom. 1371 *πελώρια· μεγάλα, τερά(σ)τ(ι)α (K 439 ..) A³³
 Hom. 1372 *πελώριος· μέγας Σ, δεινός (Γ 229 ..)
 Hom. 1373 *πελώρου· θηρίου (κ 168) A³¹
 1374 *πέμμα· εἶδος πλακοῦντος. καὶ πᾶν πεπτόμενον A⁴
 LXX 1375 *πέμματα· ποικίλα ἐδέσματα. [πλακοῦντι]α (Plat. rep. 373 a. Hos. 3, 1) vg¹A³
 D 1376 πεμπά[υ]δος· πεντάδος (Plat. rep. 54 c. Xen. Hell. 7, 2, 6)
 1377 πεμπαζόμενοι· ἐπιστρεφόμενοι. ἐκπληττόμενοι. μερμινώντες
 1378 πεμπάς· τριακάς
 1379 πεμπάσασα· ἔξαριθμήσασα
 Hom. 1380 πε(κ)πάσσεται· κατὰ πέντε ἀριθμήσει· τὰ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει (δ 412 cf. 411)
 D 1380a πέμπε· Αἰολεῖς πέντε
 D 1381 πέμπελον· στωμύλον, λάλον. οἱ δὲ λίαν γηραλέον (Lycophr. 682. 826)
 1382 πέμποι· ἀναπέμποι (Sol. fr. 19, 4 W. = 11, 4 G.–P.)
 Hom. 1383 πέμπουσιν· ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν, κατέπεμψαν (π 228 ..)
 Hom. 1384 πεμπώβολα· πέντε ὀβελίσκους ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς (A 463 = γ 460)
 1385 ὀπέμφελα· δύσκολα. τραχέα. βαθέα
 D 1386 πεμφίδες· πομφόλυγες (Nic. ther. 273). καὶ πτηνῶν ψυχαί (Lycophr. 686)
 1387 πεμφιδώδεις πυρετοί· φλυκταινώδεις πνευματαῖαι (Hippocr. epid. 6, 1, 14 [5, 274, 7 L.]

1371 Schol. 1372 Σ π 284; Ap. S. 129, 26; EM 659, 57 1373 Schol. 1375 Σ π 287 = K 1380 Schol.; Schol. PQ; Ap. S. 129, 27; vit. Hom. Herodotea 37, lin. 537; Eust. II. 135, 40 [1, 208, 15 V.]; cf. EM 660, 3 1380a v. ad gl. 1380 1381 οἱ δὲ κτλ.] cf. Choerob. in Theodos. 1, 357, 33; Galen. 6, 380, 2; Su; EM 660, 6 1384 Schol. A 463; Schol. BEQ ad γ 460; cf. Ap. S. 129, 29 1386 Schol. Nic. 1387 cf. Galen. 17 a, 878, 12 ..

1371 μεγάλα τέρατα H = A: Schol. 1373 cf. μέγα θηρίον κ 171 1375 πληθυντικά H: K, cf. gl. 89x; πλακουντικά Mein. 1858 p. 551, sed error codicis e littera κ primum omitta tum loco alieno inserta natus esse videtur 1376 [υ] H: Mus. 1377 contin. H: nov. gl. Scal. Jun. 1378 τριακάς ὡς τριακάς Schm. 1380 πεπάσσεται H: Schol. et Ap. S. | τὸ H: Hansen, coll. Ap. S. Schol. PQ. vit. Hom. Eust. 1380a πέντε] ε H: expl. Mus. 1381 παμπέλον H: Mus.; de voce cf. Hollis ZPE 115, 1997, 56–7 praesertim nott. 5. 14 | γηραλέος H: Mus. | στωμύλον H: accent. Mus. 1382 Sol.] cf. gl. α 7699 1383 πέμπουσιν] cf. Ph 211, 17 v. λέγει (Schm.) 1384 πεμποβόλους H: Scholl. et Ap. S. (ω etiam ordo) 1385 πέμφελα] h. e. δυσπέμφελα (Alb., coll. gl. δ 2642. 2645. 2647); de gl. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. 1386 cf. gl. μ 832 | πεμφίδες] δ Lycophr. et Schol.; γ/ξ Nic. Scholiaque et Lycophr. v. l., cf. gl. 1388 | πεμφόλυγες H: Salm. (ο) et Mus. (υ), cf. Schol. Nic. | πτηνῶν] sic etiam gl. μ 832. legendum fl. πτηναί, cf. Schol. Lycophr. 686 ... λεπταὶ καὶ ἀερώδεις αἱ ψυχαί (et Lycophr. 1106 [unde gl. 1388] πέμφιξ ... πτερούξετα, ubi Schol. cft. Π 856) | cf. gl. σ 543 (cum adn.). 943. ψ 293 1387 πεμφιδώδεις· πύθετοι. φλεκταινώδεις πνευματαῖαι H: Mus. (φλε- > φλυ- HSt.) | πεμφιδώδεις] πεμφιγ- ceteri (πεμφιγώδεις Hippocr.)

- 1388 πέμφιξ· πνοή (Soph. fr. 337 R. Aesch. fr. 195,4 R.). ψυχή (Ly- D
cophr. 1106). καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες (Aesch. fr. 170,1 R.)
- 1389 πέμψις· ἐνεχυρασμός
- 1390 πενεῖν· πενητεύειν
- 1391 πενία· ἀχρομοσύνη, ἀπορία
- 1392 πένεται· πονεῖ, ἐνεργεῖ. ἀχροματεῖ. κάμνει
- 1393 πενέσται· οἱ μὴ γόνφ δοῦλοι οἵτινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ D et Att.
οἱ εἰλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις. ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπὴκοοι (e.g.
Archem. FGrHist 424 F 1. Dem. 23,199. Theocr. 16,35. Eur.
fr. 830 N. Xen. Hell. 2,3,36)
- 1394 †πενειαδεῖν· κατεπιστατεῖν†
- 1395 πένης· ὁ αὐτοδιάκονος
- 1396 πένησσα· πτωχή (Ioh. Chrys. in 1. Ep. Cor. hom. 26,8 [61,223,30 M.])
- 1397 πενθέριον· τὴν προῖκα. Θάσ[σ]ιοι D
- 1398 πενθερός· τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ (θ 582). καὶ πενθερά ἡ Hom. + Att.
μήτηρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ (Soph. fr. 305 R.)
- 1399 *πένθος· συμφορά A⁸. θρῆνος, λύπη (A 362 ..) Hom.
- 1400 πέννα· περ[ν]ά
- 1401 πενόν· μεμελανωμένον
- 1402 *πένοντο· ἐνήργουν (Σ 558 ..) g⁶ Hom.
- 1403 *πενταέτηρον· πέντε ἐτῶν (B 403 ..) A⁷ Hom.
- 1404 πεντάσχοινον· στάδιον
- 1405 *πεντάχα· ἡ χεῖρ. | ἢ πέντε μέρη (M 87) [Σ] Hom.
- 1406 πένταχος· τὸ ταλάρ[κ]ιον. Βοιωτοί D
- 1407 πεντέκτενοι· ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὁδοῦσιν ἐμφερεῖ, πεποιο- D
κιμένα (Men. fr. 94 K.–A. cf. Antiphan. fr. 289 K.–A.)
- 1408 πέντε κριταί· τοσοῦτοι τοὺς κωμικοὺς ἔκρινον, οὐ μόνον Prov.
Ἀθήνησιν (Lysipp. fr. 7 et Cratin. fr. 177 K.–A.), ἀλλὰ καὶ ἐν Σι-
κελίᾳ (Epicharm. fr. 237 K.–A.)

1388 Ph; Galen. 17 a, 879, 8. 880, 2 et 8 1393 Athen. 6, 264 a–c. 265 c. 271 b; Schol. Theocr.; Harp. 244, 16 [π 48 K.]; Ph; Su; cf. Σ π 289; EM 660, 23; Eust. II. 295, 30 [1, 456, 23 V.]; (Paus. π 16) 1398 Ph 410, 4 = Su π 963 v. πενθερά; EM 220, 40; (Ael. Dion. π 34) 1399 Schol. 1402 = Schol.; EM 660, 17 1403 = Σ π 290 1405 Σ π 291; cf. Schol. 1407 Ph 418, 13 v. περήνησα (Men.); Poll. 7, 52 (Antiphan.); cf. Ph 410, 22 = Su π 974 v. πεντέκτενοι 1408 Zenob. vulg. 3, 64 (Ath. 3, 110) (unde brevius Su ε 1425 v. ἐν πέντε κτλ.), ut gl. ε 3277; cf. Ph

1388 ἀκτῖνας H: Mus. 1390 cf. πενηθείς Prov. 30, 9 (LSJ) et Lob. Rhem. 146 1397 cf. IG 12, Suppl. 347, III, 4 | [σ] H: Mus. 1400 πέννα | Lat. penna | [v] Ducang. 1401 πενόν | h. e. πελίον (Ruhnck. post Voss.) | μεμελανομένον H: Mus. 1402 ἐνεῖργουν H: g 1403 πενταετηρῶν H: Mus. | cf. gl. 1410 1405 ἡ χεῖρ | cf. gl. 1416 cum adn. (Sop. Alb.) | ε (εἰς πέντε Mus.) μέρη | εἰς πέντε μέρη Σ; εἰς πέντε τάξεις Schol. 1406 τὸ τάλαρρον H: Hansen (cf. LSJ et Schol. Ar. Nub. 226); τὸν τάλαρρον Mus. 1407 πεντεκτένοι H ut vid.: accent. e Ph = Su correxi, term., quia etiam Ph et Su -oi habent, non mutavi; πεντεκτενή Mus.; Antiphan. habet πεντέκτενα | Men.] cf. gl. 1765 1408 πέντε· κοιταί H (πεντεκοῖται Mus.); Zenob. vulg. (= gl. ε 3277) | τοῖς κωμικοῖς H (= gl. ε 3277; cf. Ph); Zenob. vulg.

- D **1409** Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται
 Hom. **1410** πεντεστατήριον· πενταετῇ (B 403 ..)
 D **1411** πεντεσύριγγον ξύλον· πέντε ὁπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον,
 τέσσαρας μὲν εἰς αἷς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο, μίαν δὲ δι'
 ἧς ὁ τράχηλος (Ar. Equ. 1049)
1412 *πεντετηρίς· πενταετηρίς (e.g. Thuc. 3, 104, 2) vg²A⁹
 Ap.S. **1413** πεντηκοντόγυον· πεντήκοντα γύας ἔχον· οἷον πεντηκον-
 τοπέλεθρον (I 579)
1414 πεντηκοντομέσοδμον· πολύστεγον. αἱ γὰρ μεσόδομαι στέγαι
1415 πεντηκοντόστολον· ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται
 D **1416** πέντοζος· χεῖρ (Hes. op. 742)
 D **1417** πεντόροβον· ἡ γλ[α]υκυσίδη
1418 πέξιαι· κεῖραι, κτενίσαι
 Ap.S.? **1419** *πεξαμένη· κτενισαμένη τὰς τρίχας, καὶ ἤξανασα (Ξ 176) A¹
1420 πέξις· ψίλωσις, κουρά, ξύρησις
1421 †πεπάγουσα†· ἀπαλή
1422 πεπαιδεῦσθαι· πεπαιδοποιῆσθαι
 LXX **1423** πέπαικεν· ἐπάταξεν (Hos. 6, 1 v.1.)
 Prov. **1424** *πεπαίνεται· μελανοῦται. ὀπτᾶται A⁶⁵. μαλάσσεται. πέπειρον
 γίνεται. προὔνεται (Ion TrGF 19 F 57. iamb. ad. fr. 7 D.)
 Hom. **1425** πεπαλαγμένον· μεμολυσμένον· αἵματι καὶ λύθρῳ (Z 268). ἡ
 λελευκα(σ)μένον
1426 πεπαληκέναι· ἐκπεςεῖν
1427 πεπαλημέναι· βεβλαμ(μ)έναι
1428 πεπαλμένος· βεβλαμ(μ)ένος, ἔξαρθρος γεγυνώς

1409 Ph **1410** Schol. **1411** Schol. Ar.; Ph; Su **1412** = Ph = Su **1413** Schol.;
 Ap.S. 131, 4; EM 242, 22 **1416** EM 660, 22; cf. 127, 39; cf. Schol. Hes. **1417** Diosc. mat.
 med. 3, 140, 1; Plin. n. h. 25, 29. 27, 84 **1418** Ph; Su π 2867 v. ἐπτάπεκτος; cf.
 Ap.S. 129, 31 **1419** Schol.; Ap.S. 129, 30; cf. Σ π 292 **1424** Plut. quaest. conv. 641 d.
 658 c. fac. orb. lun. 929 a | Su β 410 v. βοτρυνόδωρος = Prov. Coisl. 52 [= append. 1, 60]
1425 Ph; EM 611, 8 **1426** Ph 411, 20 πεπαλκέναι s. v. πεπαλμένος **1428** Ph

1409 πεντέλεια H: Ph | cf. RE s.v. **1410** πεντεστατήριον] h.e. πενταέτηρον (Salm.;
 Alb. cft. Schol. B 403 πενταέτηρον· πενταετῇ et gl. 1403) **1411** διειρῶντο H: Scal.
 alii **1414** πεντήκοντο· μέσολμον H: Arcer. alii post Mus. et ed. 1521 | αἱ γὰρ ἀργαῖ
 H: Arcer. alii | μαιοδομαὶ H: Mus. **1415** πεντηκοντόστολον (cf. v. τετράστολον)· ... συν-
 ἄγονται Alb., ft. recte **1416** cf. gl. ε 2352 ἐμῇ πεντόζῳ (πεντόχῳ H: Salm. Sop.)· χειρὶ
 ἐμῇ (Alb.) **1417** γλυκυσίδη, οἱ δὲ πεντόροβον (accus.) ... Diosc., unde Hsch. accus.
 lemma cum nom. expl.; nom. vocis πεντόροβ. nusquam reperitur | γλαυκυσίδη H: Palm.
 alii, coll. Diosc. et Plin.; Alb. add. gl. γ 677 **1421** πεπάγουσα] πεπαίνουσα H. Friis Jo-
 hansen (coll. Ar. Pac. 1163; forma exstat e.g. Theophr. h. pl. 3, 15, 3); πεπαυθεῖσα Schm.;
 πέπανος M. L. West **1423** πέπαιξεν H: Biel. Perg. **1425** <σ> Voss. **1426** ἐκμυσεῖν
 H: Mus., cf. Ph expl. τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα et gl. ε 1581–2 (Alb. et Schm.) **1427** <μ> H^e
 aut Mus. **1428** πεπαλμένος H = Ph] h.e. πεπαλημένος (Salm.) | βεβλαμένος H: Mus.,
 cf. Ph

- 1429 [πεπαλόνετος· τραχέος]
 1430 πεπαλόμεσσα· τραχεῖα (Ap. Rh. 4, 1635. cf. κ 97) Hom.?
 1431 πεπαμένος· κεκτημένος (Aesch. Ag. 835) D
 1432 [πέπανα· πλακούντια]
 1433 *πεπᾶναι· πραῦναι (Ar. Vesp. 646) A³⁶
 1434 *πεπανός· ὁ πολὺν χρόνον ἔχων, παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι A⁷⁵
 1435 πεπαρεύσιμον· εὐφραστον, σαφές
 1436 πεπαρεῖν· ἐνδείξαι, σημῆναι (Pind. Pyth. 2, 105=57) D
 1437 πεπάρθαι· παρακεῖσθαι
 1438 πέπαρμαι· δι' ἧλου κατέχομαι. πεπερόνημαι. καθήλωμαι (Luc. podagr. 298)
 1439 *πεπαρμένον· ἀνειρωμένον [A⁶⁶]. πεπερονημένον Σ(vg¹²A³⁵). Hom.
 καθήλωμένον Σ. κατεσχημένον. ἐμπεπηγός. διαπεπερονημένον
 (A 246 ..)
 1440 *πεπαρφωνκώτων· ἀτακτησάντων. ὕβρισάντων A²⁸[vg⁹]. παρ-
 οινία γάρ ἢ ὕβρις A²⁸
 1441 *πεπᾶσθαι· κεκτῆσθαι (Sol. fr. 13, 7 W. = 1, 7 G.–P.) A⁴⁹
 1442 πεπάσεται· π(ο)ιότητος γέμει
 1443 πέπα[υ]στο[ι]· ἐγγέγυστο. ἐπεπλήρωτο D
 1444 πέπανται· πεπράυ(ν)ται (Esai. 26, 10) LXX
 1445 πεπαχυσμέναις· πεπυκνωμέναις
 1446 *πεπεδημένος· δεδεμένος A⁷⁴[v^{πεδ7}]
 1447 πεπείθοιμεν· πείσοιμεν (A 100 ..) Hom.
 1448 πεπείθουσα· πείθουσα (O 26) Hom.
 1449 πέπειρα· γράα (Anacr. iamb. fr. 5 W. Archil. fr. S 478 (a), 26 P. = D
 196 a, 26 W.²)
 1450 πεπειωθῆσθαι· γεγυμνάσθαι. <δια>πεπαρθενεῦσθαι

1430 cf. Schol. κ 97 1433 Schol. Ar. 1437 cf. Athen. 11, 488 c 1439 Σ π 294; Schol.; EM 661, 21 1440 cf. Moer. 208, 22 [π 85 H.] 1442 cf. Sext. Emp. adv. math. 9, 335; Philopon. comm. in Arist. anal. prior. Comm. Arist. Gr. 13 (2), 343, 24 1447 = Schol.; EM 661, 29 1448 cf. Schol.

1429 πεπαλόνετος] h.e. παιπαλόνετος (Mus.), v.l. gl. 98 1430 πεπαλόμεσσα] h.e. παιπαλόμεσσα (Mus.), cf. gl. 97 1431 Aesch.] cf. gl. 113. 2197. δ 1941 1432 v.l. gl. 3004 (Salm. Alb.) 1436 cf. gl. 1495 | πεπόρειν H: accent. Mus. 1438 ὅλου H: Kust. | nov. gl. πεπερόνημαι H: cont. Voss. | καθήλωμαι H: Mus. 1439 nov. gl. πεπερονημένον H: contin. Voss. Kust. | καθήλωμένον H: Mus. 1441 cf. gl. 2050 1442 πεπάσεται] h.e. πεποῖσται (I. C. Cunningham), cf. gl. 1488–9 et testt. | <ο> id. | γέμοι H: Mus. 1443 πέπανστοι H: Mus., cf. gl. 1051. 1052 adn. 1055. ε 4421 1444 voces παύω et πραῦνω iunctim in explicationibus exhibentur gl. ε 5795. 5798; Biel. citat LXX, Alb. vix recte Γ 134; praeterea Alb. etiam πέπανται dubitanter ci., coll. gl. 1424. 1433 (πέπανται a παιπᾶνω exstat Olympiod. in Arist. cat. comm. 286, 26; πεπᾶν-θαι Arist. probl. 925^a13) | <ν> Alb. 1445 πεπλαχόμεναις H: Hansen post Mein. 1858 p. 508 (πεπαχυμέναις), cf. ordinem | πεπυκνωμέναις H: Mus. 1447 πεπείθοιμεν] h.e. πεπίθοιμεν (Schol.) 1448 πεπείθουσα] h.e. πεπιθοῦσα (Mus., cf. Schol.) 1449 Archil.] cf. gl. 839 1450 <δια> Alb., coll. gl. δ 1202 et 1066 | de significatione cft. etiam gl. 1259

1451 *πέπειρον· πεπανθέν A³⁴, ὥριμον vg⁸παρ¹¹⁰, ὀπτημένον A³⁴, ἀκμαῖον vg⁸

1452 *πεπειρούς· ἐψημένους, ἐπὶ ὀπώρας λαβεῖν ἦτοι σταφυλῆς (Eupol. fr. 40 K.–A.) A²⁷

N. T. Greg. Naz.

1453 πέπεισμαι· ἤλπισα. θαρρῶ (Ep. Rom. 8, 38. 14, 14. Greg. Naz. epist. 221, 2 G. [37, 361, 6 M.])

LXX

1454 *πεπεμμένην· ζυμωθείσαν g⁴A⁶³g^{πεμ2}, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γεναμένην (Lev. 2, 4) [A⁶²]

1455 [πεπένεται· μαλάσσεται. καὶ τὰ ὅμοια]

1456 *πεπεραγκέναι· ἥνυκέναι A⁷³

1457 *πεπερασμένος· πεπληρωμένος vg¹⁰A²⁷

Hom.

1458 πεπερημένος· ὁ πεπεραιωμένος (Φ 58)

1459 πέπεται· πέπεικται

1460 *πεπιεσμένος· τεθλιμμένος (Nic. al. 945) A⁵³

1461 [πεπλαγμένον· μεμολυσμένον]

1462 *πεπλαδικώς· σεσηπώς (A³²Σ). ὕγρανθεις (Σ)

1463 *πεπλασμένον· μὴ ἀληθές A⁵⁷, ψεῦδος (Aeschin. 2, 20. Phil. leg. Gai. 59)

1464 [πέπλαται· ἥπλωται]

1465 πέπληγε· πέπληκται (Luc. podagr. 115)

1466 πεπλεγμένον· <κε>κοσμημένον. ἐκτενισμένον

Hom.

1467 πέπληγον· ἔτυπτον. ἐκρότουν (Ψ 363 ..)

Hom.

1468 πεπληγυῖα· πλήξασα (E 763 ..)

Hom.

1469 πεπληγώς· πλήσσω (B 264 ..)

1470 πέπλησται· κύει

Hom.

1471 *πέπλον· ἢ πέπλος· [ἱμάτιον] ἢ ἔνδυμα [γυναικεῖον] (E 734 ..) Σ[vg¹³A⁶⁸]

1451 Σ π 296 **1452** Σ^b et Ph α 2617 v. ἀχράδας; cf. Diosc. mat. med. 1, 116, 1. alex. 23

1458 = Schol. **1462** Σ π 299 **1468** = Schol. **1469** cf. Schol. **1471** Σ π 301; Ap. S. 130, 3; EM 661, 43 Schol.

1451 πεπανθέν] cf. gl. 1424 **1452** ἐψημένους] h. e. ἐψημένας sc. ἀχράδας; ἐ. e Diosc. interpretari licet (v. plura ap. Kassel–Austin, ubi Hsch. addend.) | ἐπὶ κτλ.] κυριως δε επι οπωρας λαβειν ητοι σταφυλης A, sed κυριως δε additamentum esse videtur | λαβεῖν] del. Schm. **1454** glossa valde confusa. cf. πεπεμμένην· θυμωθείσαν (sic) g⁴A⁶³ (et nom. fem. g^{πεμ2}) et πεπεμμενος· ἐν κλιβάνῳ ἄρτος γενομενος A⁶²; Lev. habet ἐὰν δὲ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐκ κλιβάνου ..., ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ ... | ἄρτον] ὡς ἄρτον Jens. | γεναμένην] cf. gl. v 347 et gl. π 1527 cum adn.; γενομένην Mus. (cf. A⁶²), sine causa | cf. gl. 2135 **1455** v. l. gl. 1424 **1456** πεπεραγκέναι] de perf. -αγκα ab -αῖνω cf. gl. κ 2425 et πέφαγκεν Dinarch. or. 1, 15. .; A habet πεπερακεναι | ἥνεγκέναι H: A, cf. gl. δ 1617 [Voss.]. π 1535 [Alb.] et praesertim η 633 **1458** πεπερεμένος H: Schol. **1459** πέπικται· πέπεικται [immo expl. πέπεκται ut putaverim] Alb., coll. gl. 2276–7; πέπευσται πέπυσται Ruhnke. **1461** v. l. gl. 1425 **1464** v. l. gl. 1513 **1465** πέπληγε] πέπληται H: Schm., cf. ordinem **1466** πεπληγμένον· κοσμημένον, ἐκτενισμένον πεπλεγμένον H: Voss. (<κε> Jun. Jens.) **1470** πέπληκται H: Voss. | cf. gl. 2504

- 1472 [πεπνοίων· ἐνεργῶν, θεραπεύων]
 1473 *πεπνυμένοι· σῶφρονες, συνετοί (Theodot. Iud. SH fr. 759, 13) A⁷⁰
 1474 πεπνυμένον στόμα· σεσωφροнисμένον. σιγηλόν
 1475 *πεπνυμένους· φρόνιμος, συνετός (Γ 203 ..) Σ Hom.
 1476 *πέπνυσαι· συνετός εἶ (Ω 377) vg¹⁶A⁴⁰ Hom.
 1477 πέπνυται· συνετός ἐστὶ (κ 495 sicut ap. auctores [e. g. Plat. Menon. 100a] plerumque laudatur) Hom.
 1478 *πεποδήγημαι· δεδίδαγμαi A⁵². ὠδήγημαι (vg¹⁸)
 1479 [πεποημένον· ποιότητα ἔχον]
 1480 πεποίηται· πέπρακται (Z 56 ..) Hom.
 1481 *πέποιθας· θαρρεῖς (Ar. Equ. 770. Ep. Rom. 2, 19) A⁶⁴(vg¹⁴)
 1482 *πεποίθασιν· ἠλπίκασι A⁶¹. πιστεύουσι. θαρροῦσιν (Δ 325) Hom.
 1483 *πεπο<ι>θή<ς>· θαρρήσεις. πιστεύσεις A³⁹. ἐλπίσεις
 1484 *πεποίθης· θαρρήσης (A 524 ..) A⁶⁰ Hom.
 1485 πεποίθιαν· ἐλπίδα. προσδοκίαν
 1486 πεποιθότατε· προσφιλέστατε. φίλε
 1487 πεποιθῶς· ἐλπίσας. πιστεύσας (B 588 ..) Hom.
 1488 πεποίωται· ᾄδου τις ῥέπει†
 1489 *πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον vg²³A^{33.58}, ἢ περιδραξάμενον A⁵⁸
 1490 *πεπόλιστο· ἔκτιστο (Y 217) A⁵⁹ Hom.
 1491 *πέπομφα· ἔπεμψα (Men. Dysc. 72. Aeschin. epist. 5, 2) vg²⁰A⁵⁵
 1492 *πέπον· προσφιλέστατε, προσηγέστατε (E 109 ..) A⁴¹Σ. ἔκλυτε (A⁴⁴Σ), μαλακέ (B 235 ..) (A⁴⁴) Hom.
 1493 *πέπονθα· ἔπαθον (q 284) vg²¹A⁵⁶ Hom.
 1494 *πεπορασμένος· φανερός (A⁵⁴)
 1495 πεπορεῖν· δοῦναι (Pind. Pyth. 2, 105=57 v. 1.) D
 1496 πεπορθηθῆσαι· ἀπολωλέναι. συν<τε>τελέσθαι (Aesch. Ag. 591) D
 1497 πεπορπημένη· τῇ περόνῃ συνεχομένη
 1498 [πεπορωμένοι· τετυφλωμένοι]
 1499 *πέποσθε· πεπόνθατε (Γ 99 ..) g²² Hom.
 1500 [πέποσμαι· ἀκήκοα]

1475 Σ π 302; EM 122, 39 1476 Schol. 1481 = Schol. Ar. = gl. N. T. 1488–9 cf. gl. 1442
 1489 Σ π 303 1490 = Schol. 1492 Σ π 304–5; Scholl.; cf. EM 661, 51 1497 cf. Su
 π 1016 1499 = Schol.; EM 661, 14

1472 v. l. gl. 2743 1475 πεπνυμένος H: Mus. 1478 ὠδήγημαι H: Alb. 1479 v. l. gl. 1489
 1483 πεποθήεις H: Mus. 1486 'nihili vox' Ruhnck. qui expl. ad gl. 1492 referendam esse
 putat, sed ft. vox comica πεποιοθ<ώτ>ατε latet (cf. vocem πεποιοθότως) 1488 ὅπου τις
 ῥέπει] ποιότητα ἔχει expectaveris (I. C. Cunningham, coll. gl. 1489; cf. etiam gl. 1442 cum
 adn.) 1489 cf. gl. 1488. 1442 1492 cf. gl. ω 262 1494 'Pro πεφωραμένος' Alb., coll.
 gl. 2140. φ 1108–9. 1112–13. πεποραμένος A 1495 cf. gl. 1435 | πεπόρειν H: accent.
 Mus. 1496 <τε> Alb. 1497 πεπορπημένη H: Mus. 1498 v. l. gl. 1529 1500–1500x
 πέποσμαι· ἀκήκοα ἡπτημαι H: Hansen post Mus. et Schow 1500 v. l. gl. 1522

- 1500x** <πεπόταμαι> ἵπταμαι
 Hom. **1501** πεποτή[ν]ται ἵπτανται (B 90)
 D **1502** πεπραδίλαι· εἶδος ἰχθύων
1503 πεπρημένος· πεφυνσημένος
1504 *πεπρόχαμεν· ἐπράξαμεν (Ar. Ran. 302) (g⁶)
1505 †πεπρότορα†· θανμάσια
 D **1506** πεπρίλος· ἰχθύς ποιός
1507 [πεπρυμένοι· συνετοί]
 Eur. **1508** *πεπρωμένη· εἰμαρμένη (Eur. Hec. 43) vg²⁵A⁷²
 Hom. **1509** *πεπρωμένον· μεμοιραμένον (Γ 309 .) A³¹
 Hom. **1510** πέπρωται· τετύπται. ὄρισται [τὸ εἰμαρμένον ζητεῖ[ν]] (Σ 329)
1511 πεπρυτανευκός· ἐπιμεμνηνευκός. καὶ προανηλωκός (com. ad. fr. dub. 408 K.-A.)
 Hom. **1512** πέπτασθαι· ἀνεῶχθαι. περιέχειν (cf. ζ 45)
 Hom. **1513** *πέπταται· ἥπλωται (ζ 45) vg¹⁹A³⁸
1514 πέπτει· πραῦνεται τὴν τροφήν
1515 πεπτέον· φυλακτέον. †εὐρυτέον†
 Hom. **1516** πεπτήνας· περιβλεψάμενος (Λ 546; Δ 497; . .)
 Hom. **1517** πεπτηώς· δι' ἀσθένειαν καὶ δειλίαν πεπτωκός (ξ 354 . .)
 Eur.? **1518** πεπηγμένοι· μαθόντες, ἢ εἰδότες (e.g. Aesch. Ag. 1098. Eur. Andr. 1101)
 Hom. **1519** πεπύθωνται· ἀκούσωσιν. Ἀττικῶς (H 195 v.l.)
 Hom. **1520** *πεπυκασμένα· ἐσκεπασμένα (Σ), περικεκαλυμμένα (B 777 . .)
1521 πεπυρακτωμένα· πεπυρωμένα (Clem. Al. protr. 116, 4)
 Hom. **1522** *πέπυσμαι· ἀκήροα (vg¹¹). ἔμαθον, ἴδον (λ 505)

1502 Ph; Theogn. can. 673 (p. 111, 12 C.) **1508** Σ π 306 **1510** cf. Schol. **1512** cf. Schol.
1513 = Σ π 308 **1516** Scholl. **1517** cf. Schol. **1519** cf. Schol. **1520** Σ π 309; Schol.

1500x <πεπόταμαι> Hansen, coll. ordine (<πεπότημαι> Mein. 1857 p. 633), lacuna a Schow agnita | ἵπταμαι H: Schow **1501** πεποτίανται· ἥπτανται H: Mus. **1502** πεπραδίλαι H: accent. Schm., cf. gl. 2065; habent πεπραδίδαι Ph, πραδίλη Theogn. | cf. gl. 1506 **1503** cf. gl. 3274 **1504** lexicographus quidam forma vulgari pro Attica πεπρόχαμεν ab Aristophane adhibita (cf. Moer. 206, 3 [π 5 H.]) perperam usus est **1505** πεπράτ· θέρατα θανμαστά Schm. post Voss. qui cft. gl. 3238-9 **1506** πεπρίλος] h.e. πεπραδίλος (Alb., coll. gl. 1502. 2065) | ἰχθύς H: accent. Hansen; cod. plerumque ἰχθύς/ἰχθύς habet. cf. praeterea Hdn. dict. sol. 2, 937, 3-4 L.; Arcad. 91, 11 **1507** v.l. gl. 1473 **1509** μεμωραμένον H: A **1510** τὸ κτλ. del. Schm. | εἰμαρμένον] h.e. εἰμαρμένη (Biel.), siquidem gl. ε 946 denotatur. εἰμαρμεν-saepius in expll. reperitur | ζητεῖν H: Heins., cf. gl. μ 1424. υ 943. χ 464. ψ 198; γ 875. ι 1196 **1512** ἀνεῶχθαι H: Mein. 1858 p. 513. Alb. cft. ἀνέωκται Schol. **1514** cf. gl. 2142. ε 4522 (Alb.) **1515** πεπτέον] h.e. πεπταντέον (M. L. West) | εὐρυτέον (sic) εὐρυντέον (sic) Mus.; τηρητέον Schm. **1516** πεπτήνας] h.e. παπτήνας (Scholl.; Alb. cft. gl. 443) | cf. gl. α 4015 **1518** πεπηγμένοι] h.e. πεπυσμένοι (Palm. alii, coll. gl. 1518. cet.; πεπυγμένοι ordo; de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn.) **1519** Ἀττικῶς] cf. Latte ad gl. β 283. ο 483; Ἰακῶς Schm., cf. gl. κ 754. 3827 **1522** ἴδον] cf. H gl. ε 508. ο 1074 et satis multos locos orationis solutae auctorum eiusdem fere temporis (contra, εἶδον exstat in H gl. μ 255)

- 1523 *πεπύσμεθα· ἠκούσαμεν A³⁰[vg¹¹]. καὶ τὰ ὅμοια (Plat. Charm. 153 c)
- 1524 πεπυσμένος· ἰδών. καὶ τὰ ὅμοια
- 1525 *πέπυστο· ἠκηκόει (N 521 .) A⁴³ Hom.
- 1526 †πεπωγμένον†· κεκλασμένον
- 1527 πέπωκα· ἔπια (1. Regn. 1, 15) LXX
- 1528 πέπων· ἔκλυτος, ἀσθενής (e.g. Aesch. Eum. 66)
- 1529 πεπωρωμένοι· ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι (Ioh. Chrys. in Gen. hom. 5, 5 [53, 52, 54 M.]
- 1530 *πέρα· πλεον vg³⁴A¹²⁴. ἐπέκεινα. ὑπεράνω
- 1531 περάαν· διαπεράν (B 613 .) Hom.
- 1532 Περαιβοί· ἔθνος Θεσσαλικόν (B 749) Hom.
- 1533 †περάγειν· διερωγέειν θεῶ†
- 1534 *περαίνει· ἐπὶ πέρας ἄγει. πληροῖ A²⁵⁹. ἀνύει (Aesch. Suppl. 462)
- 1535 περαίνειν· ἐξανύειν. ἀποπληροῦν (e.g. Posidipp. com. fr. 15, 1 D K.–A.)
- 1536 περαῖνον· οἱ Πυθαγορικοὶ τοὺς περιτ(τ)οὺς ἀριθμούς D
- 1537 περ[ρ]αίτατον· πορρώτατον
- 1538 *περ[ρ]αίτερω· πλείω ἔμπροσθεν. μετὰ τὸ τέλος ἄλλο vg⁵⁶A¹⁹¹
- 1539 περαιωθῆναι· τελειωθῆναι
- 1540 πέρα λόγον· ὑπὲρ λόγον (Eur. IT 840. Cratin. fr. 69 K.–A.) Eur
- 1541 *πέρας· τὸ τέλος vg²⁸A²¹¹. καὶ ἡ λύσις. καὶ τὸ τῆς γῆς πέρας
- 1542 περᾶσαι· διαβῆναι. ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατα τῆς γῆς. ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν
- 1543 *πέρατα· τὰ τέλη g²⁹
- 1544 πέρασας· εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης διεπέρασας. ἐπώλησας Ap.S. (Φ 78)

1525 = Σ π 310 1526 cf. Aët. iatr. 7, 73 linn. 9–10 1531 Schol. 1537–8 cf. EM 350, 13
1541 EM 663, 10 1544 = Ap.S. 130, 6 (nisi quod γῆς pro θαλάσσης habet); cf. 71, 13 |
ἐπώλησας] = Schol.

1526 πεφωγμένον· κεκαυμένον Mein. ap. Schm., cf. Aet. | πεπωγμένον] περιαγμένον ci. Alb. (i. q. περιηγμένον an lapsus calami pro περιανύμενον? [neutrum explicationi satis aptum]); πεφωγμένον ab ἄγνυμι Dettori Bollettino della Badia Greca di Grottaferrata n. s. 51 (Ὁπώρα. Studi P. Canart), 1997, 68–70 | κεχλασμένον H: Ald. 1527 ἔπια] cf. gl. 1454 (cum adn.). ε 4447. 5565. 7675. cet. Ioh. Mal. chronogr. 284, 15 (Schm.); ἔπιον Mus., sine causa 1530 πέρα] cf. ad gl. 1540 1533 lectio certa est. forma vocis θεός interdum pro verbo alio neglegenter scripta est, cf. e.g. gl. 923. Mein. 1858 p. 513 ci. περιέαγεν (?): διέρρωγε. Ῥίνθων; Schm. περάγην· διέρρωγα. Ῥίνθων. ‘coniectura incerta’ Kaibel ad fr. suum 21 (= fr. 18 K.–A.) 1534 πληρεῖ H: A | cf. gl. ζ 233 1536 πέραινον (H: accent. M. L. West)] περαίνοντας? Schm., sine causa | περὶ τοὺς H: Schm., coll. gl. β 1383 1537 περραίτατον H: ordo et Palm., cf. EM 1538 περρατέρω H: ordo et K, cf. EM 1540 πέρα] de -α/-α cf. Schwyzer Gr. 1, 550, 2, 541; Ioh. Alex. De accent. 29, 25 (Hdn. pros. cath. 1, 490, 3 L.); Kassel–Austin ad Cratin. 1542 πέρατι H: Schm. 1544 πέρασας H = Ap.S.] h.e. πέρασας

- 1545 περατεύει· ὁρ[γ]ίζει. στέλλει. τελεῖ
 1546 περατουμένην· ἐκπληρουμένην
 1547 *περγάμιον· δήμιον Σ
 D 1548 Πέργαμα[ς]· ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου (Plat. Phaedr. 243 b = Stesich. PMGF fr. 192, 3. Eur. Tr. 599)
 D 1549 Περγέα θεός· ἡ Ἄρτεμις
 D 1550 περγοῦλον· ὀρνιθάριον ἄγριον. Λάκωνες
 D 1551 πέργουν· πρέσβυν. οἱ αὐτοί
 Prov. 1552 Πέρδικος καπηλεῖον· χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ ἦν. ἐνθεν ἐνιοι τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι
 Hom. 1553 περιδόμεθα· συνθήκην παρὰσχωμεν (Ψ 485 v.1.)
 1554 vacat
 1555 περεούμενοι· τελε<ι>ούμενοι
 D 1556 περεοῦσθαι· διαπερᾶν πλοῖω ἐπιβάντα
 Hom. 1557 *περέτισαν· ἐτίμησαν (I 110) A¹⁵⁹
 Hom. 1558 περ<ῆ>σαι· διαπερᾶσαι (M 53)
 1559 *περήτρια· ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν Σ ταῖς κεκτημέναις
 Hom. 1560 πέρθαι· πορθηθῆναι (Π 708)
 Hom. 1561 *πέρθετο· ἐπορθεῖτο (M 15) A¹⁵¹
 Hom. 1562 πέρι· περισσόν (Δ 375 .). περίεστι
 1563 περιαγ[καμψ]αῖς· καμπαῖς
 D 1564 περιαγγέλλειν· τὸ [μὴ] συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τελευτηκότων
 1565 περιάγει· περιφέρει. ἢ κάμπτει

1547 = Σ π 314 1549 cf. Ph 72, 19 = Su η 425 v. ἡ Περγαία Ἄρτεμις; Strab. 14, 4, 2 p. 667 C. 1550 cf. Arist. h. an. 615^a17–19 1552 Prov. Bodl. 760 [= append. 4, 56]; cf. Schol. Ar. Av. 1292 1559 = Σ π 316 1560 cf. Schol. 1562 cf. Ap. S. 129, 11–12; Σ π 317

1545 ὁργίζει H: Voss. | τελεῖ Ruhnck. 1548 πέργαμας H: Schm., cf. Schol. T ad H 21 Πέργαμα δέ φασιν οἱ νεώτεροι; Πέργαμος Mus. | Stesich.] cf. gl. 216 1549 Περγέα· θεὸς H et ordo] h. e. Περγαία θεός Jun. alii (interpunct. G.), coll. Ph Strab. cet. cf. RE 19 (I), 683. 699 vv. Pergai. Perge | ἡ H: Mus. 1550 v. l. gl. σ 1463 | ἄγριον. Λάκωνες] ἄργει λέγω H: Ahr. Dial. 2, 558–9 post Palm. et Alb., coll. gl. σ 1463 et forma manifeste Laconica. cf. Bourguet Dial. Lac. 138 not. 2. de significatione cf. gll. 1551. 3249. σ 1463–4 et Arist. (Salm. alii) 1551 πρέσβεις οἱ αὐτοί (sine interpunct.) H: Ahr. l. c., cf. gl. σ 1464; videtur error ortus esse postquam gl. 1550 corrupta est | cf. Frisk 2, 593 1552 καὶ πηλὸς H: Jun. alii, coll. Ar. Av. 1292 cum Schol. | Kust. cft. gl. κ 2526 1553 περιδόμεθα H: Mus.; περδ- ordo, falso | cf. gl. 1642 1555 περεούμενοι] h. e. περαιούμενοι (Mus.) | <ι> Alb., coll. gl. 1539 1556 περεοῦσθαι] h. e. περαιοῦσθαι (Mus.) 1557 περέτισαν] h. e. περ ἔτισαν (A, et G. Dind. 6, 956 c); de voce ante lemma e contextu fontis perperam addita cf. gll. 1744. 3145. σ 717. τ 330. 570. 588. 661. 681. ω 458. θ 632; v. etiam gll. π 1757. ρ 176. 191. 194. 327. 343. 524 1558 <ῆ> Voss., coll. ordine 1559 παράτρια H: ordo et Σ; 'lena, formosarum praedicatrix' Voss.; alii alia proponunt; nihil satis placet | παραγγέλλουσα] περιαγγέλλουσα Σ 1563 [καμψ] Schm. (coll. Ph 414, 15 περιαγές· ἐπικαμπές), cf. Arat. 688 cum Schol. (ad vs. 685) 1564 [μὴ] Angli in Thes. 6, 778 a; περιαγγέλλειν est 'funus indicere' (Cas. ad Suet. Caes. 84, 1)

- 1566 *περιάγνυται· περικλᾶται.] συντρίβεται. [περιέροχεται. περιηχεῖ Ap.S.
(Π 78) A¹⁵²
- 1567 περιάγνυτο· περιεκλᾶτο. καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 319 Greg.Naz.
[37, 994, 5 M.]. cf. Hes. scut. 279)
- 1568 περιαγόρ(α)ιος· περίλογος. περιαγορευτής
- 1569 περιαδεῖς· περίρρυτοι. περιπνοοί
- 1570 *περιαθρεῖν· περισκοπεῖν (Phil. somn. 2, 141 .) vg²⁴A¹¹¹
- 1571 περιαίνυτο· περιελάμβανεν. περιεῖχεν
- 1572 *περιάλλος· τὸ ἰσχίον Σ ὅταν εἰλεῖν†
- 1573 *περιαμησάμενος· θερίσας A¹³⁸
- 1574 περιαιμμάτων· περιάπ[α]των (Greg. Naz. or. 40, 17 [36, 381, 6 M.]) Greg.Naz.
- 1575 *περιάοιδος· ἡ ἐγκύκλιος ὥδῃ Σ
- 1576 περιάπτα[ω]· περιάμματα[ω] (Plat. rep. 426 b. Phil. leg. Gai. 98) D
- 1577 *περιανθαδίζεσθαι· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται A²⁶¹, ἡ μεγαλοφρονεῖ [A²⁶¹]
- 1578 *περιαντίζεσθαι· τὸ ἐν αὐτῷ ἐνδιατρίβειν A¹⁰³(Σvg¹⁶), ἡ ἀποδιδόναί· ἐαυτῷ A¹⁴¹
- 1579 *περιαντίζεται· μεγαλοφρονεῖ vg¹⁶A¹⁷² (Greg. Nyss. epist. 17, 28 [46, 1065 c M.])
- 1580 περὶ αὐτόν· πρὸς αὐτόν
- 1581 περιβάλλειν· περιλαμβάνειν. πείθειν. στρέφειν. εἰδέναι
- 1582 περιβάλλουσαν· ὁμοίως
- 1583 περιβάλλεσθαι· ὑπερβάλλεσθαι
- 1584 *περίβαρ· ὑποδήματα Σ
- 1585 *περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον (Ar. Lys. 45. 47. 53) [Σ]
- 1586 Περιβασὼ· ἡ Ἀφροδίτη (Clem. Al. protr. 39, 2) D

1566 Ap.S. 130, 24; Schol.; cf. Σ π 318 1568 cf. Ph = Su 1570 = Σ π 319 1572 Arcad. 54, 9 = Σ π 320 1573 = Σ π 322 1575 = Σ π 324 1577 Σ π 325 1578–9 cf. Σ π 326 1581 cf. Ph 1584 = Σ π 329; Poll. 7, 94 1585 Σ π 330; Schol. Ar. Lys. 45

1566 περιάγνυται H: A 1567 περιαγνοῖτο H: Mus. 1568 περιαγορίος H: Mus. (accent. Schm. post Bernh.), cf. Ph = Su (Alb.) | περίλογος cf. gl. 1747 (Alb.) et Schol. rec. Ar. Nub. 129; περίαλος Bernh., coll. λαλός Ph = Su; περισσολόγος HSt., cf. Su κ 2485 1569 περιαδεῖς] περιαιεῖς HSt., cf. gl. ε 6687 (εὐαῖς). 6684 (... οἱ δὲ εὐαῖς) et Soph. Phil. 828 cum Schol.; Lob. Paral. 155–6 lectionem codicis contra Herm. ad Soph. defendit, cf. gl. ε 6683 (εὐαδές H et ordo). 6684 (lemma εὐαδῆς) 1571 cf. GVI 1965, 1 (LSJ) 1572 περιάλλος H = Arcad.] περιάλος Σ | ὅταν εἰλεῖν] aut 'aliunde inrepsit' (Alb.) aut aliquid excidit (Hansen; pro ὅταν post Lob. Prol. 95 ὅτι scripserim, παρὰ τὸ ci. M.L. West) 1573 περιαμηχάμενος H: AΣ | cf. gl. α 3640 (Alb.) 1574 περιαιμάτων H: Mus. 1575 ὥδῃς H: Σ 1576 περιάπτων· περιαιμμάτων (sic) H: Schm.; περιάπτων· περιαιμάτων Mus. 1578 αὐτῷ H = Mus.²] ἐαυτῷ Mus.¹; αὐτῇ τη λεῖξει A¹⁰³ et Σ; τῇ αὐτῇ λεῖξει vg¹⁶ | cf. gl. 1681 1580 Schm. cft. gl. 1662. 1706. 1999 1586 περιβασὼ H: accent. Mus.; G. Dind. pro Clementis Alexandrini Περιβασίῃ ci. Περι-βασοῖ

- 1587** περιβεβυσμένος· περιπεφραγμένος
 Ap. S. **1588** περιβῆναι· πεπτωκός· ὑπερασπίσαι, ὑπερμαχήσαι (E 21)
 Hom. **1589** περιβῆσαν· ὑπερήσπισαν. καὶ τὰ ὅμοια (Ξ 424)
1590 περιβλέπεται· περισκοπεῖ (Phil. ebr. 158)
 Eur. LXX **1591** *περιβλέπτος· ἔξοχος vg⁸⁹A²⁶² (e.g. Eur. Herc. 508. Prov. 31,23)
 [περιβόητος]
1592 περιβόητος· ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων (Lys. 3,30–1)
1593 περιβολή· †περίβοιός· περιδέρματος ὑπέρτιμος†
 D **1594** περιβολοὶ· τείχη πόλεων, ἢ περιδρομοὶ (Thuc. 3,21,1)
 Greg. Naz. **1595** περιβομβεῖσθαι· περιηχεῖσθαι (Greg. Naz. or. 27,2 [36,13,10 M.])
 Hom. **1596** πέρι γάρ· περισσῶς γάρ (Ξ 146; E 566 . .)
1597 *περιγηθής· περιχαρής (cf. Ap. Rh. 3,814. Empedocl. VS 31 B
 27,4 = 28,2 v.1.) Σ
1598 περίγειος· πρὸς τὴν γῆν
1599 *περιγίνεται· περιοικεῖ A¹⁵⁶. περιττεύει (cf. Ar. Plut. 554)
 Hom. **1600** περιγλαγέας· γεγλακτωμένας (Π 642)
1601 περιγλαγές· περιπλεω<ν> γάλακτος
1602 περιγράφει· περιγίνεται [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] ἢ χωρεῖ ἢ
 συλλαμβάνεται <ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν>
1603 περιγραφὴν· περιαίρεσιν τοῦ πράγματος [ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν]
 D **1604** περίγραφον· οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδούσι τὸ ἀργύριον
 περιέγραφον, καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως <τοῦ> λυτ<ρ>οῦν
1605 *περιγυρίδας· περιφερείας (Σ)
 Hom. **1606** *περὶ δ' ἄλλων· ὑπὲρ τοὺς ἄλλους (Δ 375 = δ 201) A¹⁰⁷
1607 *περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι A¹²²
 D **1608** περιδαρδάπτειν· κατεσθίειν
 Hom. **1609** περὶ δ' ἐδρύ<φ>θη· περιεξέσθη (cf. Ψ 395)
1610 *περιδεής· περίφοβος vg⁸⁵A²³⁹

1588 Ap. S. 130,22; Schol. **1591** Σ π 331 **1592** cf. Harp. 303,11 v. Φρυνώνδας [φ 30 K.]
1596 Ap. S. 129,11; Schol. E 566 **1597** = Σ π 332 **1599** Ph; Schol. Ar. **1600** Schol. bT
1603 cf. Ph 415,16 = Su π 1090 v. περιγράψαι **1605** Σ π 333 **1606** Schol. Δ 375 **1607**
 = Σ π 334 **1610** = Σ π 335

1588 ὑπερασπῆσαι H: Mus. **1589** ὑπερίσπησαν H: Mus. **1591** [περιβόητος] H. Friis
 Johansen, coll. gl. 1592 **1593** περιβολή· περιβόλαιον περὶ δέρματος [ὑπέρτιμος] Alb.
 (post Sop. Biel. alios), qui ὑπέρτιμος e gl. 1591 huc migravisse putat; περιβολή· περίβολος,
 περὶ δέρματος ὑπέρτιμος Voss.; περιβολή· ἢ περὶ δέρματος + nov. gl. περίβοιός·
 ὑπέρτιμος Perg. (Schm. cft. gl. ε 5803) **1600** μεμάλαικτωμένας H: Mus. **1601** <ν> Mus.
1602 [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] Mus., cf. gl. 1603 | ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν huc e gl. 1603 transp.
 Mus. | alioquin glossa vix sana est, sed περιγράφει· περιγίνεται propter gl. 1645 mutare non
 licet (pace Schm.). Alb. cft. gll. 1651. 1695–6 **1603** v. testt. | [ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστιν] ad gl. 1602
 transp. Mus. **1604** περίγραφον] περιέγραφον (ut expl. sed contra ordinem) vel περιγρά-
 φειν Palm. | post περιέγραφον add. τόπον Cas. | λύτουν H: Hansen post Fung. (<τοῦ>) et
 Maussac (<ρ>), coll. gl. ε 5464; λύτρου Palm. **1609** περιεδρύθη· περιέξεσθαι H: Mus., cf.
 gll. 1637. 1647 (Alb.)

- 1611** περιδείδιθι· φοβοῦ (Greg. Naz. c. 2, 2, 4, 188 [37, 1519, 12 M.]) Greg. Naz.
- 1612** περιδιδέσθαι· περικινεῖσθαι. περιπορεύεσθαι. περιστρέφεσθαι. περιέρχεσθαι
- 1613** *περιδεινῆθην· περιεστρέφοντο A²⁵¹, ὅμοιον (X 165) Hom.
- 1614** περιδεινήσεως· περιόδου. καὶ τὰ ὅμοια (Anaxag. VS 59 A 71)
- 1615** περιδεινῆταί· περικινῆταί. καὶ τὰ ὅμοια
- 1616** περιδεινόν· πειρατὴν (cf. Plat. leg. 777 c) D
- 1617** περιδεινός· περιπαθής (cf. Plat. leg. 777 c) D
- 1618** *περιδεινοῦσι· περιστρέφουσιν A²⁵⁰
- 1619** *περιδεινοῦντα· περιοδεύοντα A¹¹²
- 1620** περιδιδειρον· τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου D
- 1621** <περιδείσασα>· περισσῶς δείσασα, περισσῶς εὐλαβηθεῖσα Hom.
(O 123 . .)
- 1622** περιδείσθαι· συντείνεσθαι (Hermipp. fr. 76, 1 K.–A.) D
- 1623** περὶ <δὲ> κλίσιον θέε πάντη· περιτετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλω Hom.
περιβέβλητο καὶ παρέκειτο κλίσιον, διὰ τὸ ἐν κύκλω κρηπίδωμα
βαθροειδὲς ἔχειν (ω 208)
- 1624** περιδέξιον· φρόνιμον. ὀρθόν, μηδὲν ἄριστερόν ἔχον. καὶ οἱ μὲν Ap.S.
περισσῶς δεξιῶς περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ ἀμφοτέραις
ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων (Φ 163)
- 1625** περὶ <δὲ> πνο(ι)ή· ἡ πνοή δὲ τοῦ Βορρᾶ (E 697) Hom.
- 1626** *περιδέρεια· περιτραχήλια (Ar. fr. 332, 5 K.–A.) vg⁵⁵A¹⁸⁹. ἡ
ἐνώτια

1614 Aët. doxogr. 2, 13, 3 (Plut. placit. phil. 888 d = Stob. 1, 24, 1 c = Euseb. praep. ev. 15, 30, 3)
1616 Ph 416, 4 = Su π 1098 v. περιδήλιον | v. ad gl. **1617** Schol. Plat.; Athen. 6, 264 f;
 Stob. 4, 19, 52 **1620** Poll. 2, 135 **1621** cf. Schol. **1623** cf. Schol.; Ap.S. 100, 19; EM
 520, 15 **1624** οἱ μὲν κτλ.] Ap.S. 130, 20; cf. Schol. **1626** Σ π 338; cf. EM 663, 46

1611 περιδείδιθι H: Mus. **1612** περιδιδέσθαι H et ordo] περιδιδέσθαι Mus., inserviens praecepto Choerobosci An. Ox. 2, 196, 24 sed non orthographiae lexicographi (cf. ad gl. 1646). de forma δ(ε)ινω pro δ(ε)ινέω cf. gl. 1646; Hes. op. 598 cum Schol. Callim. fr. 255 Pf. (= SH 285, 7) cum adn. Choerob. l.c. cet.; Lob. Rhem. 122 **1613** περιδεινήθην... H ut vid.: A (= Mus.) fere (περιδι-) **1614–15** περιδει- H et ordo] περιδι- Mus. **1615** περιδεινῆταί· περικινῆταί] περιδινῆται· περικινῆται Schm.; περιδεδινῆται· περικεκίνηται G. Dind. 6, 809 d **1616** περιδιδεινον H: accent. Hansen; de accentu et ei v. ad gl. 1617 **1617** περιδεινός] de ei cf. codd. Plat. (cum Schol.) Athen. Stob. et ad gl. 1612. 1646; περιδήλιον (N > ΛΙ) ap. Ph = Su nihil adiuvat | περιπαθής] h.e. πειρατής (Salm. et Sop., cf. gl. 1616 et Schol. Plat.; Sop. etiam minus bene ci. περίπατος, quod commendat Alb., coll. gl. α 4709) **1618–19** περιδει-] h.e. περιδι- (A = Mus.) **1621** <περιδείσασα> Mus. | nov. gl. περισσῶς δείσασα H: contin. Mus. **1623** contin. περὶ κλησίον (sic accent.). θεὲ πάντη. nov. gl. περιτετείχιστο δὲ κλήσιον H: Mus. fere, qui nov. gl. περὶ <δὲ> (cf. ordinem) κλίσιον θέε πάντη· περι(ε)τετείχιστο δὲ κλίσιον, voluit, perperam interpunctionem post κλησίον et rubricationem verbi περι- delendas esse oblitus (corr. ed. 1521) | περιτετείχιστο] περιτετετείχιστο Mus., sine causa, cf. Ios. b. Iud. 7, 429. cet. | περιβέβλητο] περιεβέβλητο Mus., sine causa, cf. gl. ε 6413 et praeterea Ios. b. Iud. 5, 193 . . cet. | κλησίον³ H: Mus. **1624** περιδέξιον H: Mus. | δεξιῶς H = Ap.S. cod., cf. Schol.] h.e. δεξιὸς (Hansen, coll. Villoison ad Ap.S.) **1625** περιπνοή H: ordo et Voss. (<ι> Hansen) **1626** περιδέρεα H: Mus.

- Hom. **1627** *περὶ δ' ἔστέ· ὑπερέχετε δέ A¹⁸⁴. ἢ ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε (A 258)
1628 περιδευκές· περισῶς πεποικιλμένον
1629 περιδεῶν· ἐμφοβῶν
1630 περιδήλον· περιφανές. καλόν
1631 [περιδῆσαι· περιδύνασθαι]
1632 περιδοσιν· συνθήκη
D **1633** περιδου· σύνθου. τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ συν-
θήκης θέσιν (Diph. com. fr. 131 K.–A. Ar. Nub. 644. Ach. 772)
Hom. **1634** περὶ δουρί· περὶ τῷ δόρατι (A 303 ..)
D + Hom. **1635** περιδρομοὶ τοῦ δ[ε]ικτύου τὸ δ<ι>ειρόμενον σχοινίον, διὰ τὸ καὶ
κάτω βρόχοις <...> (Xen. cyneg. 2,5 ..). καὶ πάντη περιεχόμενοι
τόποις (cf. ξ 7). περιφερεῖς, στρογγύλοι (E 726. cf. B 812)
D **1636** περιδρόμους τείχους· τοὺς περιβεβλημένους τείχο[υ]ς κύκλω
Hom. ? **1637** *περιδρῦφῃ· περιξέῃ (cf. Ψ 395) (A¹⁵⁵)
1638 *περιδύεσθαι· περιβάλλεται. κρύπτεται. εἰσδύεται A²⁵⁸
1639 *περιδύσαι· περιδύν[ασ]αι (Hyperid. fr. 291 S. Ios. Ant. 9,257) A¹⁷⁵
Hom. **1640** περιδύσε· ἀπέδυσε (Λ 100)
1641 περιδύω· ὅμοιον
Hom. **1642** *περιδῶμεθα· συνθῶμεθα (Ψ 485 v.1.) Σ
1643 *περιβάλλων· ἐκύκλωσαν A²⁰⁷
Hom. **1644** περιδῶσομαι· συνθηκοποιήσομαι (ψ 78)
1645 περι<έ>γραψε· περιεγένετο

1633 Ph; cf. Schol. Ar. Nub.; Su; EM 663,50 **1634** Schol. **1635** Poll. 5,28 (de rete) | cf. Ap. S. 130,25 = Σ π 341; Scholl. **1638** Σ π 342 **1639** Poll. 7,44 **1642** = Σ π 343; Schol.; cf. Scholl. Ar. Nub. 644. Ach. 772. Equ. 791 **1643** cf. Su π 1122 v. περιέπτυναν

1627 ὑπάρχεται H: Mus. | κρατεῖται H: Mus. **1628** cf. gll. 2843 (de significationibus huius vocis v. LSJ et Thes.); δ 450 et 722 (ubi, coll. EM 260,47. 43, apertum est neque >δεικές neque [λαμπρόν] accipiendum esse); praeterea περιδευκές non est 'mire depravatam' e gl. 1749 ut voluit Ruhnk. **1630** περιδελον H: HSt. **1631** v.1. gl. 1639 (Schm. post Mus.) **1632** cf. gl. 1633 **1633** περιδουσύνθου· H: Ph (nisi quod περιδου pro περιδοῦ posui post Kust. alios) | θέσ· H: Mus. **1635** [ε] et <ι> Mus., cf. Poll. | <...>] inf. excidit (lacunam agn. Schm.) | π. π. τ.] π. περιεχόμενοι τόποι Mus.; π. περιεχόμενος τόπος. (addita interpunct.) Schm. (qui tamen π. π. τ. delere maluit); π. περιέρχεσθαι (περιέχεσθαι Ph = Su) δυνάμενος Σ = Ap. S. (post lemma περιδρομος). ad τόποις cf. ft. de dat. Eur. fr. 1083,2 N. Ap. Rh. 3,1085, de significatione vocis τόπος LSJ s.v. I, 1 ad fin. | πάντη ... στρογγύλοι] στρογγύλοι, περιφερεῖς Schol. E 726; περιφερής. στρογγύλος. πανταχόθεν περιτρέχεσθαι δυνάμενος Schol. B 812 **1636** περιδρόμους τείχους] cf. τείχους ... περιδρόμον Plat. Crit. 116b | περὶ τοὺς βεβλημένους H: G. Dind. 6,812 a | τείχους² H: Hansen, coll. e.g. Ioh. Chrys. ad pop. Antioch. hom. 19,3 [49,192,2 M.]. Arist. pol. 1331^a8 **1637** cf. gll. 1609. 1647; II. Ψ 187; gll. δ 2447. 2450; Lob. Rhem. 40 | περιδρῦφει· περιξέει A **1639** [ας] Hansen | Hyperid.] v.1. Pollucis (cod. C) εὐρυπιδης (sic) (unde Eur. fr. 1127 N.) nullius momenti est **1640** περιδύσο· ἀπόδυσσ· H: Alb. **1641** contin. H: nov. gl. Alb. **1642** cf. gll. 1553. δ 731 **1643** περιβάλλον] h.e. περιέβαλλον (A, Voss. cft. ordinem) vel potius περιέβαλον; περιβαλον M. L. West, contra ordinem, sed ft. recte; περιβαλλον Mus. **1645** περιέγραψε H: ordo et Voss. | cf. gl. 1602 cum adn.

- 1646 περιέδεινε· περιεκύκλευεν D
 1647 περιεδρύ<φ>θη· περιεξέσθη (cf. Ψ 395) Hom.
 1648 περιεζόμενον· περιεχόμενον
 1649 *περιέθει· περιέτρεχεν (cf. Porph. abst. 2, 54; unde Euseb. praep. ev. 4, 16, 2) A¹⁷¹(vg⁹¹A²⁶⁴)
 1650 περιειλημμένως· περιεκτικῶς
 1651 *περιείληπτο· περιεγέγραπτο. ἢ ἐκεκράτητο. ἐκ τοῦ περι- λαμβάνεσθαι A⁹³
 1652 περιεῖναι· περιττεύειν
 1653 περιεῖπεν· ἐτημέλ[λ]ει (e.g. Hdt. 1, 73, 3. Theopomp. FGrHist 115 F 134. Phil. leg. Gai. 62 .) D
 1654 περιείργασμαι· περιττὸν ἐποίησα[v] (Dem. 18, 72) D
 1655 περιεκωκύ<ε>το· περιηχεῖτο D
 1656 *περιεκτικόν· τὸ περιέχον. ἦτοι γενικόν [vg¹⁴]. ἢ περιληπτικόν, ἐκ τοῦ περιλαβεῖν [A¹⁰¹]. ἢ ὑπερέχον
 1657 περιεκτικώταται· ὁμοίως (2. Macc. 1, 20) LXX
 1658 περιεκτικώτερον· γενικώτερον
 1659 *περίελε· κόψον A²¹³. ἔπαρον. ἀφελοῦ (Prov. 4, 24. Psalm. 118, 22. 39) g⁷A²¹³ LXX
 1660 *περιελόμενος· ἐπάρας (Hdt. 3, 41, 2. Gen. 41, 42. Esth. 3, 10) LXX
 A¹⁸¹[vg⁵³]
 1661 *περιελιμήσατο· τῇ γλώττῃ <ἐ>σπόγγ[ε]ι<σε> καὶ κάθηρεν (Favorin. fr. 20 Mensching = 51 Barigazzi) A²⁴⁰
 1662 περὶ ἐμέ· πρὸς με
 1663 περιέπει· περιέροχεται. περιεργάζεται. *φυλάττει (e.g. Greg. Naz. or. 26, 2 [35, 1229, 31 M.]) (vg²⁷A¹¹⁸A¹¹⁷). θεραπεύει Greg. Naz.
 1664 *περιέπειραν· ἔπηξαν (1. Ep. Tim. 6, 10) vg⁸²[A²²⁸] N. T.
 1665 *περιεπτισμένη· περιεξεσμένη. περικεκαθαρμένη [περικεκαθαρμένη] (vg²⁵A¹¹⁵)
 1666 *περιέπων· ἐνεργῶν A¹⁷⁰

1654 cf. Schol. Dem. 1656 Σ π 345 1659 gl. Prov. 1663 Σ π 346 1665 Σ π 347
 1666 Σ π 346

1646 περιέδεινε] orthographiam -ει- codicis servavi, coll. gl. 1612 cum adn. 1613–15. 1619. δ 494–7. 499. 501–3. 506. 508. de term. -ε cf. gl. 1612 cum adn. 1647 περιεδρύθη· περιεξέσθη H: Mus., cf. gl. ε 697. π 1609. 1637 1653 ἔτι με^{λλ} H: G. Dind. 6, 818 d; vocibus περιέπω et τημελέω iunctim usus est Phil. leg. alleg. 1, 48. prov. 2, 4 1654 ποιητὸν H: G. Dind. 6, 819 b, coll. gl. 1667 | [v] Mus. 1655 περιεκόκυτο H: Thes. post Mus. 1656 περιβάλλειν H: Alb.; καταλαβεῖν (sic) A | ὑπερέχον] expl. ap. Σ est aut περιέχον (Σ^b Ph Su) aut ὑπερέχον (Σ^a c^d) 1657 ὁμοῖοι H: Mus. 1659 περίελοι H: K 1660 expl.] περιεπαράς. ἀφελομενος vg 1661 σπόγγει H: Mein. 1858 p. 551, cf. A περιεσπογγισεν | κάθηρεν] ἐκάθηρεν Mein. post Mus., sine causa, cf. Schol. Ar. Nub. 1063 Schol. Pind. (vit. Pind.) 1, 6, 16 cet. et ft. gl. κ 2445 1662 cf. gl. 1580 cum adn. 1665 περιεπτισμένη H: Mus., cf. K | [περικεκαθαρμένη] Mus.

- D 1667 περιεργάσ[σ]ει· πράξει(ς) περισσά (Dem. 4, 72)
 1668 περιέργον· περιπτόν. ἢ στρεβλόν
 D 1669 περιερεῖα· καθάρσια (Ist. FGrHist 334 F 16)
 1670 *περιερέττων· κωπηλατῶν A¹²¹
 1671 *περιέσ[σ]ομαι· περιγενήσομαι (vg^{12v41}A¹⁴³), κρατήσω, νικήσω, κατισχύσω [ῖ] (Plat. Alc. I 119 c)
 1671x *〈περιεσόμενοι〉 μέλλοντες περιγενέσθαι (Hippocr. progn. 20 [2, 170, 13 L.] A⁹⁹)
 1672 περιεσπάσθη· ἐσείσθη. περιδέδεται (Greg. Nyss. in Eccles. hom. 8 [5, 448, 5 Alexander = 44, 752 a M.])
 1673 *περιεσκεμμένος· 〈ἡκριβωμένος〉 (Greg. Nyss. Eunom. 1, 125. 437 Jaeger [45, 289 b. 385 c M.]) Σ
 1674 [περιέσων· κωπηλατῶν]
 1675 *περιέσται· περιγενή(ς)εται vg¹A¹⁷⁴[A⁹⁵]. νικήσει v¹A⁹⁵
 1676 *περιεστήξει· περισταθήσεται Σ. περιφράξει (A¹²⁸), ἢ περικυκλώσει (Σ)
 1677 περιεστοιχισμένοι· οἱ περιέχοντες (Ioh. Chrys. epist. 66 [52, 645, 18 M.]). καὶ περιεχόμενοι (Greg. Nyss. vit. Greg. Thaum. 46, 948 c M.)
 1678 περιετέμοντο· περιήλασαν
 1679 περιετίθουν· ἐκρέμων (Ioh. Chrys. epist. 125 [52, 684, 43 M.])
 1680 περιέτυχον· συνέτυχον (Thuc. 8, 23, 4)
 1681 [περιευτίζεσθαι· ἀποδοῦναι αὐτῷ]
 1682 *περιέφραξαν· ἐσκέπασαν. ἐφύλαξαν (Theodoret. in Ezech. 81, 912, 10 M.) (A²⁰⁹)
 1683 περιέχομαί σου· ἀντιποιοῦμαί σου
 LXX 1684 περίζωμα· περιβόλαιον (Jerem. 13, 1 ..)
 1685 περιέχοντες· περιλαβόντες. καὶ τὰ ὅμοια
 D 1686 περίζυξ· ὁμόζυγος, σύζυγος (Eupol. fr. 474 K.–A.)
 D 1687 περιηγές· κυκλοτερές, περιφερές (cf. Opp. hal. 1, 216)

1669 Schol. Ar. Eccl. 128 = Su π 1307; 1306; cf. Σ π 351 v. περίσει | v. etiam gll. 1883. 1885
 1670 = Σ π 348 1671 cf. Σ π 353 = K 1671x Galen. 18 b, 248, 4. 14 1673 = Σ π 352
 1676 Σ π 355–6 1680 Schol. Thuc. 1683 cf. Σ π 358 1686 Phryn. praep. soph. 100, 3
 1687 cf. Schol. Opp. hal.; Eust. Il. 628, 29. 726, 18 [2, 256, 4. 625, 28 V.]. Od. 1500, 48. 1512, 11 [1, 171, 15. 185, 34 St.]

1667 περιεργάσσει H: G. Dind. 6, 819 b | 〈ς〉 id. 1669 περιερεῖα] h.e. περίρτια (Toup., coll. testt. [e quibus eadem ratione correxit ἡ περίρσιον καθαρὰ Σ π 351]; etiam de περίρτια cogitare licet, cf. formam περιεστιάρχοι Poll. 8, 104 [cf. gl. 1883]) | καθαρσία H: accent. Toup. 1670 cf. gl. 1674 1671–1671x unam gl. H: post Schm. (in app.) divisi, coll. A⁹⁹
 1671 [σ] Schm. | [ῖ] Hansen 1671x περιεσόμενοι A 1673 ἡκριβωμένος Σ 1674 περιεσόμενοι] h.e. περιερέσων (Schow), v.l. gl. 1670 1675 περιγενήνται H: K 1676 περιεστίξεν· περιεφράξεν A | περικυκλώσει] cf. gl. 1884 1678 Alb. cft. gl. 1905 1679 ἐκρέμουν H: Jens. 1681 v.l. gl. 1578 1684 περιβοῶ H: Mus.

- 1688** περιήγει· ἐξωγράφει
1689 περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτών (Antiphan. fr. 151,2 K.–A.) D
1690 *περιηγμένα· περιφερόμενα (cf. Basil. Caes. in hexaem. hom. 3,4 [29,60 c M.]) A¹⁰⁸
1691 *περιήεσαν· περιήρχοντο [A¹³⁵]
1692 περιήθελεν· ἡγάπα (Φ 65 ..) Hom.
1693 †περιήθλουν· ἀγαπᾷ
1694 περιηθέλησεν· ἡγάπησεν
1695 †περιήκασε†· περιώρυσεν. περιέγραψεν
1696 †περιήκοντα†· περιέγραψαν. ὥρυσαν
1697 περι(ή)λυσις· περίοδος (Hdt. 2,123,2) D
1698 περιημεκτεῖ· ἀγανακτεῖ, ἀνιάται, δυσκολαίνει (cf. Hdt. passim) D
1699 *περιήν· ὑπῆρχεν vg⁹. ἐπλεόναζεν
1700 περιηρημένον· κεκομμένον (Ioh. Chrys. in pasch. 3,3,9 Naut. [59,729 M.])
1701 περιήρρον· περιήεσαν (com. ad. fr. dub. 409 K.–A.) D
1702 *περιήσω· περιδώσω A¹⁵³
1703 *περιηχήθη· περιεψιθυρίσθη v³⁷(g³⁷A¹³³)
1704 *περιθείης· μάθοις πειραθείς (Λ 386) A¹⁵⁰ Hom.
1705 περιθείς· κύκλω θείς, <ῆ> περισσότερον [λάβεις]
1706 περὶ θεόν· πρὸς θεόν
1707 περιθειῶσαι· περικαθαῖραι, κυρίως θείω
1708 περιθέσθαι· περιποιήσασθαι. προσλαβέσθαι. κύκλω θεῖναι
1709 Περιθοῖδαι· δῆμος φυλῆς τῆς Οἰνηΐδος (Ephor. FGrHist 70 F 23) D
1710 περιθρανυσθέντα· περιπεσόντα. ῥαγέντα (cf. Basil. Caes. irasc. hom. 1 fin. [31,356 b M.])
1711 *περιθρεκτέον· περιδραμητέον (Plat. Theaet. 160e) A²⁶⁶
1712 περιθυρεῖν· τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι
1713 περιῖδμεναι· περισσῶς εἰδέναι (N 728) Hom.

1689 = Ph 417,9 v. περιήτητος; Poll. 7,57 **1697** Stob. 1,49,12 **1699** Σ π 360 **1703** Σ π 361 **1707** Ph **1709** Ph = Su; St. Byz. **1712** cf. Ph; Ael. n. an. 1,11.14 **1713** = Schol.

1688 περιηγεί H: Mus. | Vales. cft. περιήγησις Hdt. 2,73,2 **1689** περιήγητος (περιήτητος Ph per errorem)] accent. περιγηγητός Poll.; vox adiect. est ap. Antiphan. et IG 2/3², 1514,43 χιτωνίσκος κτενωτός περιήγητος, male intellexerunt Hsch. (= Ph) et Poll. **1692–3** unam gl. περιηθεῖν (accent. sic ut vid.)· ἀγάπη περιηθλουν ἀγαπᾷ] περιήθελεν· ἡγάπα (sic etiam textus editorum meusque; cf. gl. 1694. ε 859. 6763. η 759) + nov. gl. περιήθελον (rubr. et interpunct. a Mus. perperam ommissas add. Schr.) ἡγάπων Mus. **1695–6** cf. ft. gl. 1602–4 **1697** περιήλυσις H: ordo et HSt.; Alb. cft. gl. η 398. 400 **1698** cf. gl. η 451 **1702** ἴμο προήσω· προδώσω] Schm., cf. gl. 3462 **1704** περιθείης] h.e. περιηθείης (A) | μα⁹ H (μαθεις A): Mus. | cf. ad gl. 1705 **1705** κυκλωθείς H: Schm., cf. gl. 1708 | <ῆ> Schm. in app. | λάβεις (sic; λάβοις Mus.) del. et ad gl. 1704 transponere vult Schm., ubi explicationem in λάβοις <πεῖραν> πειραθείης mutare vult, coll. Schol. πεῖραν λάβης, si recte intellexi **1706** cf. gl. 1580 cum adn. **1707** θείως H: G., cf. gl. θ 200 (Alb.) **1708** κυκλωθῆναι H: Schm., cf. gl. 1705

- 1714 *περιϋόντας· περιερχομένους A¹¹⁹
 1715 *περιϋππεύοντας· περιτρέχοντας (A¹⁴⁴)
 Eur. 1716 *περιίσσεται ὥρας· περιέρχεται τὰς ὥρας (Eur. Alc. 449) A¹⁶⁷
 1717 *περιϋστάμενος· κυκλεύσας A¹⁹²
 N. T. 1718 *περιϋστασο· κύκλευσον. ὑσκόπησον. περιφρευγε. ἀνάτρεπε
 (2. Ep. Tim. 2, 16 et Ep. Tit. 3, 9) vg⁸³A²³⁰
 1719 περιστοιχείωσαι· περιέλθε
 1720 *περιϋών· περιερχόμενος (vg³²)
 LXX 1721 περικάθαρμα· <...> (Prov. 21, 18)
 LXX 1722 *περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοη-
 τευμένον (Deut. 18, 20) vg⁸⁴A²³²
 Hom. 1723 *περικαλλές· λίαν καλόν (Λ 632 . .) vg²²A¹¹⁰
 Hom. 1724 περικαλλέως· περισσῶς καλοῦ (ρ 343)
 1725 περικάμπεται· περικινεῖται (cf. Nonn. Dion. 6, 126 . .)
 Hom. 1726 περὶ καπνῶ· περὶ τὸν καπνόν (A 317)
 D 1727 περικάρδιος ὑμῖν· ὁ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ
 D 1728 περικάρπιον· τὸ λέπυρον, σκέπασμα
 D + K 1729 περικεφαλαία· ἢ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθέτη. καὶ μέρος τι τῆς
 νεώς. ἢ *κάσ(σ)ις A¹⁹⁸[vg⁶⁹]
 1730 περικέχυται· περιείληφεν
 Greg. Naz. 1731 περικήδεο· φείδου, φρόντισον (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 653
 [37, 629, 11 M.])
 Hom. 1732 περὶ κηλα· περισσῶς ξηρά. τὰ[ι] περικεκαυμένα (ε 240). περι-
 εσχισμένα (cf. σ 309)
 Hom. 1733 περὶ κῆρι· κατὰ ψυχὴν (N 119; Δ 46 . .)

1714 Σ π 362 1715 Σ π 363 1722 = Σ π 366; cf. gl. Oct. 1723 = Σ π 367 1724 cf. Schol. 1727 cf. Galen. placit. 6, 4, 11; anat. adm. 2, 593, 7; Poll. 2, 217 1728 cf. e. g. Arist. anim. 412^b2 1729 Ph; Σ π 463 v. πηνίκη (πηνίκη Su) | μέρος κτλ.] Poll. 1, 86 1732 Schol. P ad ε 240; Ap. S. 130, 32; EM 510, 29 1733 Schol. T ad N 119

1715 cf. gll. 1832. 939 1716 περιίσσεται] h. e. περινίσσεται (A; vox etiam A¹²⁵ exstat, ubi melius περιπορευεται. περιεχει explicatur) | ὥρας¹] nec περινίσσεται nec hac significatiōne περιέρχεται cum obiecto expectaveris. accusativus ἀειρομένης· περιερχομένης ex eodem loco sumptus gl. α 1308 (cod.) perperam pro genetivo exhibetur; Eur. (codd.) habet ὥρα/ὥρα (ὥρα a Diggle retinetur, in gen. ὥρας a plerisque mutatur); Hase Thes. 6, 869 d v. περινίσσομαι vult περινίσσεται ὥρα· περιέρχεται ὥρα 1718 ἀνάτρεται H: Mus. 1719 glossam, quae extra ordinem legitur, Voss. cum gl. 1718 coniungere vult | Alb. cft. gll. 1884. 1887 1724 περικαλλέως H: Jens. 1726 περικάπνω H: Mus. 1728 περικάρπιος H: Toup. 1729 περιθετικὸν μέρος H: G. Dind. 6, 844 b (nisi quod accent. -ετή in -έτη mutavi) | κάσις H = A: Sop., coll. Lat. cassis; cf. vg κρανος. κασσιδίων 1731 φρόντιζον (sine commate) H: Hansen (tempora saepe sic confuse adhibentur; cf. e. g. gl. α 4243); φρόντιζε G. Dind. 6, 844 c (forma exstat gl. ε 2403. 7664); φροντίζων Ald. 1732 ξηράται et nov. gl. περιεκαυμένα H: Mus. (interpunct. post ξηρά add. Alb.), cf. Schol. P ad ε 240 et Ap. S. | περιεσχισμένα] ‘error videtur glossographorum, ortus e σ 309’ Ebeling; cf. gl. ε 6925 (Schm.)

- 1734 περικλυτῶ· σφόδρα ἐνδόξῳ
 1735 περικληζόμενος· δοξαζόμενος λίαν
 1736 περικλύμ<εν>ος· ὁ Πλούτων. καὶ πόα ἢ καὶ κυκλάμιнос D
 1737 *περικλυτός· ἐνδοξος περισσῶς g⁶⁰ καὶ λίαν ὀνομασμένος διὰ Hom.
 τὴν τέχνην (A 607 . .)
 1738 περικνημῖς· σκεπαστήριον τῆς κνήμης (Dan. [vers. Theodot.] LXX
 3, 21)
 1739 περικόπται· κλώπες. ληστ[ει]αί D
 1740 περικούροι· οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἀλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις D
 1741 *περικτίονες· περικοίκοι (A¹⁸⁵), γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες
 1742 *περικτίονες<σ>· περιόικοις (Σ 212 . . Hdt. 7, 148, 3) A²⁷¹ Hom.
 1743 περίκυκλον· ἵνα ὑπερεφῇ† (M 297. δ 792? Greg. Naz. c. Hom.?
 1, 2, 29, 79 [37, 890, 6 M.]?) Greg. Naz.?
 1744 *περίκωμα· κοίμημα (Ξ 359. σ 201) A¹⁶⁴ Hom.
 1745 περικωδωνῖσαι· <περιβομβῆσαι (com. ad.?)> D
 1746 περικωνῆσαι· <περιρ<ρ>ομβῆσαι. περιαγαγεῖν. σπογγῖσαι (Ar. D
 Vesp. 600). ἢ περιπισσῶσαι. Λάκωνες
 1747 περιλαβεῖν· περιβαλεῖν. καὶ τὰ ὅμοια

1737 cf. Schol. 1738 cf. Theodoret. in Dan. 81, 1324, 15 M. 1739 Ph 1742 = Schol.; Euseb. praep. ev. 6, 7, 4 1744 Schol. Ξ 359 1746 σπογγῖσαι] cf. Ph 418, 9 v. περικονῆσαι | περιπισσῶσαι] cf. Schol. Ar. 1747 cf. Ph 415, 9 v. περιβάλε

1734 περικλυτῶ] περικλειτῶ Voss., cf. ordinem 1735 περικλυζόμενος· δοξαζόμενος λίαν H: Palm. 1736 περικόμης H: Salm. | πλουτῶν H: G. Dind. 6, 848 a post Sop., coll. Κλύμενος, i. q. Ἄιδης (Su κ 1843; cet.) | κυκλαμένος H (κυκλάμενος gl. κ 4469): Mus. 1738 περικνήμης H: Mus. 1739 περικόϊται H: Ph | κλωπαί H: Ph | ληστέϊαι H: G. Dind. 6, 851 c 1740 Schm. cft. Su α 1733 1742 περικτιόνεσι H (π om. rubr., add. Mus.): A 1743 ἵνα ὑπερεφῇ] [ἵνα] περιεφρῇ Schm. in app. post alios, fortasse recte. K. Alpers cft. Schol. MQ ad δ 131 ὑπόκυκλον· ... περίκυκλον, ὃ ἐστὶ κυκλοτερεῖ. cf. praeterea Schol. M 297 περὶ κύκλον· ὥστε ἐκ τῆς ῥαφῆς κύκλον ἀποτελεῖσθαι; Schol. A ad M 297 ... τὸ δὲ ΠΕΡΙΚΥΚΛΟΝ ἄμεινον δύο ποιεῖν, 'περὶ' καὶ 'κύκλον', ἵνα ἢ περὶ τὸν τῆς ἀσπίδος κύκλον ...; Schol. δ 792 δόλιον περὶ κύκλον [scholiasta περὶ κύκλον perspicue voluit; v. etiam ad gl. 1744]· τὸ δίκτυον. contra, Schm. Greg. Naz. c. 1, 2, 29, 79 adducens minus bonas coniecturas profert (vox ap. Greg. Naz. pro substantivo usurpata caudam explicatam pavonis denotat [Wernick. Thes. 6, 855 d, pace G. Dind. et Schm.]). alii alia 1744 περίκωμα] h.e. verba περὶ (tmesis) κῶμα a lexicographo quodam male intellecta; sic etiam gl. μ 152 cod.; editores utroque loco lemma (explicatione non mutata) ad textum vulgatum Homeri accommodantes ineptias praebent; cf. gl. 1557 cum adn. 1745–6 περικωδωνῖσαι· <περιβομβῆσαι. nov. gl. περικωνῆσαι· > περιρ<ρ>ομβῆσαι. περιαγαγεῖν.] περικωδωνῖσαι· περιρ<ρ>ομβῆσαι. nov. gl. περιαγαγεῖν· H: Schm. in app. post HSt., coll. gl. 1595. β 789–90; κ 4783–4. lectio codicis per haplographiam exstitit | <περικωνῆσαι· > περιρ<ρ>ομβῆσαι. κτλ.] cf. gl. 2365 πισσοκωνῆτ' πυρὶ ... κωνῆσαι δὲ ἐστὶν τὸ περιενεγκεῖν et κ 4849 κωνῆσαι· πισσοκωνῆσαι· καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν | σπογγῖσαι] cf., post HSt., Ar. τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τάμβάδι· ἡμῶν περικωνεῖ cum Schol. μετρίται δὲ ἀπὸ τῶν ἀγγείων· κυρίως γὰρ περικωνῆσαι ἐστὶ τὸ πισσῶσαι τὰ κεράμια | περιρ<ρ>ομβῆσαι] περιρ- pro περιρρ- saepius in H reperitur

- D 1748 περιλέγειν· τὰ περισσὰ φράζειν (Hermipp. fr. 89 K.–A.)
 1749 περιλεγνές· περιποίκιλον
- D 1750 περιλεσχίνευτος· περιβόητος. περιλάλητος (Hdt. 2, 135, 5)
 1751 περιληπτικόν· ἐφαπτόμενον
 1752 περιειλῆσαι· περι(σ)τρέψαι
 1753 περιλιχημίσασα· περιλείξασα
 1754 περιλυγίζεσθαι· περιστ(ρ)έφεσθαι
- D 1755 περιμάχητον· ὑψηλόν, μέγα, ισχυρόν
- Hom. 1756 περὶ μὲν· περισσῶς μὲν (Δ 257 ..)
- Hom. 1757 περιμέ(ν)φασθαι· διαφερόντως λέγειν (I 100)
- Hom. 1758 *περίμετρον· ὑπέρομετρον g⁵⁹, μέγα. τινὲς δὲ εὐκνυλον (β 95 ..)
- Hom. 1759 περιμήκεος· μακροτάτου (N 63)
- Hom. 1760 περιμήκες· ὑπερμέγεθες (ν 183)
- K + Hom. 1761 *περιμήκετον· ὑψηλόν. ὑπέρομηκες (A²⁷²). ἡ περισσῶς μακράν
 καὶ ὑψηλήν· εἰς ἐλάτην ἀναβάς περι[με]μήκετον (Ξ 287)
- Hom. 1762 περιμήκει ῥάβδω· ἀλιευτικῷ καλάμῳ (κ 293 ..)
- D 1763 περίνα· περίναιον. τὸ αἰδοῖον (Nic. ther. 586). ἀφ' οὗ καὶ τὸ
 περαίνεσθαι
- Hom. 1764 περινάμενα· πιπρασκόμενα (Σ 292)
- D 1765 περὶνησ[σαι]α· περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται
 (Men. fr. 94 K.–A. Antiphan. fr. 289 K.–A.)
- D 1766 περὶνεως· ὁ δεύτερος ἰστός. καὶ καθάπαξ τὰ διττὰ τῆς νεὼς
 σκεύη
- D 1767 περὶνησον· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ
- Greg. Naz. 1768 *περινοεῖ· περισσῶς νοεῖ (Greg. Naz. or. 43, 41, 1 [36, 552, 1 M.])
 vg⁴⁸A¹⁶⁸
- 1769 *περίνοια· μηχανή. τέχνη (Luc. Hipp. 4) vg⁷²A²⁰⁰
- D 1770 περινομαί[α]· περιφορα(ί) (Men. fr. 566 K.–A.)

1748 Poll. 2, 125 1756 Schol.; cf. Ap.S. 129, 11–12; Σ π 317 1758 cf. Schol.;
 Ap.S. 130, 30 1761 cf. Schol. 1763 Galen. lex. 19, 130, 14 (πήρινα); v. ad gl. 2225
 1764 = Schol. 1765 Ph; Poll. 7, 52 1766 Ph 418, 16 1768 Σ π 368 1769 Σ π 369;
 Schol. Luc. 1770 Ph

1749 cf. gll. 1628. λ 495–6; Schol. Nic. ther. 726; Pfeiffer ad Callim. h. Dian. 12 1750 πε-
 ριποιητός H: Perg. 1752 glossa non suspecta (verba a Voss. et Schm. ordinis causa ficta
 reicienda). Alb. cft. gll. ε 864. 877. forma περιειλῆσαι exstat Athen. 15, 672 d. Galen. 18 a,
 814, 13. Paul. Aeg. 6, 115, 2 | (σ) Voss. 1753 περιληχημίσασα H: Mus. | περιλήξασα H:
 Salm. 1754 (ρ) Jun. alii; Alb. cft. gll. λ 1332–3 1756 περίμεν H: Mus. fere 1757 πε-
 ριμέφασθαι H (περιμένφασθαι ordo)] h. e. περὶ μὲν φάσθαι (Mus.); de μὲν cft. gl. τ 330 cum
 adn. 1761 περιμήκετος· ὑψηλόν. ὑπέρομηκος H: Hansen; περιμηκετον· ὑψηλήν.
 ὑπέρομηκη A | [με] Mus. 1763 περίνα] πηρίνα Nic. | περίνεον H: Heins. | Alb. cft. gll.
 1771. 2225. ε 1917 (περίς cod.) 1764 περινάμενα] h. e. περνώμενα (Schol. et Mus., cf. gl.
 1978) 1765 περὶνήσοια H: Ph | cf. gll. 1767. 1407 | Men.] cf. gl. 1407 1766 περὶνεὼς H:
 Ph | ὁ δεύτερος] ὁδεύεται H: Ph 1767 περὶνησον H: Heins. | cf. gl. 1765 1770 [α] Alb.,
 coll. Ph περινομαί· περιχωρία; cf. gl. 1954 | (ί) Alb.

- 1771 περίνος· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέσμα, D
ἡγουν ὁ ταῦρος
- 1772 *περινοστέι· περιέρχεται vg²⁰A¹²⁶
- 1773 *περινοστήσαντες· περιελθόντες, κυκλεύσαντες (Theodoret. e.g. Graec. affect. 9, 68) A¹⁰⁵. ἢ ἐξιόντες
- 1774 περινοστοῦντι· περιστρεφόμενῳ
- 1775 πέριξ· κύκλῳ (Act. 5, 16) N.T.
- 1776 περίοδος· τὸ ἐκ διαλ(ε)ιμμάτων ἐπιπεσὸν νόσημα. ἢ *χρόνος. ἢ D+K
A¹⁹⁶ κύκλος vg⁶⁷A¹⁹⁶. ἢ ἡ ἐν λόγοις, καὶ ἡ τῆς γῆς περιήγησις. καὶ
ἡ τάξις τῶν αἰώνων. καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰατροῖς. καὶ ἡ ὥδῃ. καὶ
μέτρον τι τῶν μετᾶλλων (Theophr. ap. Arist. fr. 261 Rose)
- 1777 περιόδων· χρόνων. κύκλων
- 1778 *περιόδῳ· κυκλώσει A²⁰⁵
- 1779 περιόκιον· ὁ περὶ τὴν πόλιν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. τινὲς δὲ D
περίβολον (Isae. fr. 102 S.)
- 1780 περιόισι· ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου D
- 1781 περιοκωχή· περιοχή
- 1782 *περιοπή· ἀκρώ[τη]ρ(ε)ια. ὕψος. [τόπος ὑψηλός [vg⁴⁵A¹⁴⁶]
- 1783 *περιοπτον· ἐπιφανῇ, [πολυθέατον A¹⁴², περιβλεπτον vg¹⁷A¹⁰⁴
- 1784 περιορᾶν· ὑπερορᾶν
- 1785 περιόρια· ἐορτὴ ἐν Κύπρῳ D
- 1786 περιόργως· ὑπεροργώντως. καὶ παρωρημένως (Aesch. Ag. D
216)
- 1787 περιοριζόμενοι· περιεχόμενοι. γινωσκόμενοι. ἐξορισθένοντες
- 1788 *περιορίσαι· περινοῆσαι Σ
- 1789 *περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι A¹²⁷. ἐξορισθῆναι vg³⁶A¹²⁷
- 1790 περιοριστόν· περιγραπτόν
- 1791 περιουσία· πορισμός. πλήθος
- 1792 *περιουσιασμοῦ· πλήθους A¹³²

1771 cf. Galen. lex. 19, 130, 4 1775 = gl. N.T. 1776 μέτρον κτλ.] Poll. 7, 99. 10, 149
1779 Ph 419, 7; cf. Harp. 246, 16 [π 58 K.] = Ph 419, 9 = Su 1780 Ph = Su; (Ael. Dion. π 37)
1782 Σ π 374 1783 Σ π 375 1786 Ph 1788 = Σ π 376 1789 Σ π 377 1792 Σ π 381;
EM 665, 12

1771 περίνος] περίναιος Mus., sed cf. Galen. περινῶ· περινέφ. κτλ. | cf. gl. 1763 cum adn. et
Frisk 2, 513 | ὁ ταῦρος] i. q. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον, v. gl. τ 253 cum testt.; cf. etiam gl. 2225.
3265 1776 <ε> Mus. | νόσημα] ὄνομα H: Heins. Schr. 1780 ἀνήσει H: Kust., coll. Ph =
Su | νήσου H: Ph = Su 1781 περιοπή H: Alb. 1782 v.l. gl. 1964 | περιοπή H et ordo (Σ
π 374 ordo tantum)] h. e. περιωπή (gl. 1964; K; Σ π 374 [textus, contra ordinem]; cf. EM) |
ἀκρωτήρια H: gl. 1964 et KΣ 1785 περιόρια H: accent. Schm., qui 'Terminalia' cft.; 'Or-
dine requiritur περίοργα' id. (i. q. περίφοργα Meister 2, 284 not. 1, coll. ὄργια et φεργ-)
1786 περιόργως H = Ph = Aesch. cum Schol.] περιοργῶς Heins. | ὑπεροργόντως H: HSt. |
παρωρημένως H: Schr., cf. Ph 1787 ἐξωλισθένοντες H: M.L. West, coll. gl. 1789; ἐξο-
λισθαίνοντες ed. 1521 (o) et Mus. (ai)

- LXX N.T. **1793** *περιούσιον· πολύ (A²²⁹), περισσόν. [περιποιητόν (Deut. 7, 6 .. Ep. Tit. 2, 14) [A²²⁹]
1794 *περιούσιος· πλούσιος. πολὺς A²⁰³
 N.T. LXX **1795** *περιοχή· περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις (Act. 8, 32) Σ. καὶ [φυλακή (1. Regn. 22, 4 ..) (A²¹²)[g⁷¹]. καὶ ἡ παρὰ πάντων πολιορκία (Zach. 12, 2. Ier. 19, 9) A²⁶⁷
 LXX **1796** περιοχῆς· τετειχισμένης (Psalm. 30, 22 ..)
1797 *περιόψεται· καταφρονήσει (Ar. Nub. 124) vg⁵¹A¹⁷⁹
1798 *περιπαθῶς· συμπαθητικῶς A¹⁰⁹[vg²¹]. λυπηρῶς. †διαπονηθεῖς†
 D **1799** περιπαλαχθῆναι· περιπλακῆναι
 Hom. **1800** περὶ πάντων· ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους (A 287 ..)
1801 *περίπατον· αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι. ἧ [τόποι διακινήσεων [vg⁷⁸A²¹⁰]
 D **1802** περὶ πέζαν· τὰ περὶ τοὺς πόδας
 D **1803** περιπεξία· ταπείνωσις
1804 *περιπείρη· περικεντήρη (Ioh. Chrys. in Ep. Hebr. hom. 23, 3 [63, 163, 30 M.]) A¹³⁷
1805 †περιπέπληκα†· περιπεπόληκα
1805x περιπέπληγμαi· <...> (cf. 3. Macc. 2, 22)
1806 περιπετάσας· περιβαλὼν
 D **1807** περιπεπλιγμένα· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν. οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσιν (Stratt. fr. 65, 2 K.–A.)

1795 Σ π 379 **1796** cf. An. Ox. 2, 464, 24 = gl. Psalm. 303 Ernesti **1797** Σ π 380; Schol. Ar. **1798** Σ π 382 **1800** cf. Schol. **1804** cf. Σ π 383 **1807** cf. Poll. 2, 172–3

1793 πολὺ] πολὺ<ν>? cf. πολυν. εκλεκτον (sc. λαόν; cf. 1. Ep. Petr. 2, 9) A | περιποιητόν] sc. λαόν, ut e λαός εἰς περιποιήσιν 1. Ep. Petr. 2, 9 (Ernesti) et auct. eccl. passim intelligitur | Deut. 7, 6] cf. gl. 3402 | cf. gl. 1794. 1968. 2012 **1794** cf. gl. 1793. 1968. 2012 **1795** περὶ πάντων H: A; del. Schm. tamquam e gl. 1800 perperam repetit. **1796** τετειχισμένης] h. e. τετειχισμένη (ad Psalm. 30, 22) aut τετειχισμένην (ad Psalm. 59, 11. 107, 11. 140, 3) (Alb. et Heins. post 'Scholia' ad 30, 22 et 59, 11). gl. Psalm. (testt.) eundem errorem atque Hsch. in expl. dissimili exhibent **1798** συμπαθητικῶς] συμπαθῶς KΣ | διαπονηθεῖς] <nov. gl. περιπαθής> διαπονηθείς (Polyb. 8, 18, 8) Alb., invito ordine, coll. Su π 1230; διαπονηθείς legitur Hsch. gl. δ 1230 **1799** περιπαλαχθῆναι] cf. gl. ε 2411–12 (Schm.) **1800** ὑπὲρ πάντων H: Mus., cf. Schol. **1801** cf. gl. 487 **1805–1805x** (1:) unam gl. περιπέπληκα· περιπεπόληκα. περιπέπληγμαi H: divisit Alb. in app.; aliter coniecerim περιπέπληγα· [περιπεπόληκα.] περιπέπληγμαi | (2, ad gl. 1805:) περιπέπληκα] περιπέπληγα/περιπέπληγα (cf. gl. 1805x) vel περιπέπληθα; περιπεπήδηκα Schm. in app.; sed nihil explicationi aptum est | περιπεπόληκα H: Salm. | gl. 1805 ft. sic intelligend. περιπέπληγα· [περιπεπόληκα] <...> | (3, ad gl. 1805x:) contin. H: nov. gl. Alb. in app. | περιπέπληγμαi] περιπέπληγμαi (cf. gl. 1807. 1810) vel περιπέπλησμαι Schm., sed vocem sanam esse crediderim **1807** μέλεσιν H: G. Dind. post Salm. et Alb. | de πλίγμα. πλίξ. πλίσσομαι sim. cf. gl. 1810. 1818–19. 2593. 2600. 2604–6. κ 1342; Eust. Od. 1564, 50–2 [1, 256, 4–5 St.]; Frisk 2, 563

- 1808** περίπε[μ]πτον· τὸ περιπεπεμμένον
1809 περιπέτασθαι· <...
1809x περι>πετάσας<>· περιαπλώσας
1810 περιπεπλήχθαι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως (v. gl. 1807) D
1811 *περιπέτεια· ὑπόθεσις. | σύμπτωσις A⁹⁴. σύμβασις g^{8v}πεπ²⁶A⁹⁴
1812 *περιπετεῖς· περιε[ρ]χόμενοι A¹⁶⁶. ἐναντίοι. ἢ προπετεῖς. ἢ περιπεσόντες
1813 *περιπετρίζεσθαι· περικρούεσθαι A¹⁹³
1814 [περίπετρον· πανταχόθεν ἐξέχον]
1815 περιπευκὲς [ἢ περιπέυκος]· περισσῶς πικρόν, διὰ τὸ χρίεσθαι· Hom.
 πικρά γὰρ ἢ πεύκη (Λ 845)
1816 †περιπῆγισ†· πόρονος. μάχλος D
1817 περιπηγής· περιπαγείς, ἐνπαγείς (cf. Nic. al. 107) D
1818 [περιπλή..] περιπλήγδην· περιβάδην D
1819 περιπλίζ· περιειληφώς D
1820 περιπλέες· λίαν, πλεονάκις (Λ 395) Hom.
1821 περιπλομένων· περιπολουμένων, ἡγουν περιερχομένων Hom.
 (Σ 220 ..)
1822 περίπλους· περιόδους
1823 *περὶ πόδα· οὕτως ἐκάλουν τὸ ἀρμόζον μεταφέροντες ἀπὸ τῶν
 συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων A¹⁸⁸. ἢ ἀκριβῶς (Plat. com.
 fr. 137. 221 K.–A. praeterea e.g. Luc. hist. conscr. 14. Theodoret.
 in Regn. et Chron. 80, 529, 2 M.) A²⁵⁵
1824 περὶ ποδός· ἀντὶ τοῦ ἀρμόζον καὶ περὶ πόδα· τὸ ἡρμοσμένον,
 ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων (v. gl. 1823)
1825 *περιποιεῖται· προξενεῖ (e.g. Prov. 6, 32) A²¹⁴. ζωοποιεῖ (e.g. LXX
 Prov. 22, 9 a. Aeschin. 3, 251)
1826 *περιποίησις· πλεονασμός (A²²⁷), κτήσις (1. Ep. Thess. 5, 9) (A¹³¹) N. T.
1827 περιποιητικός· διοικητής D

1810 v. ad gl. 1807 **1811** Σ π 384; Sext. Emp. adv. math. 3, 3–4; cf. Arist. poet. 1452*22
1815 Schol.; Ap. S. 130, 31 **1820** cf. Schol. **1821** Schol.; cf. EM 664, 36 **1823** Σ π 389;
 Poll. 2, 196. 7, 84 **1824** v. gl. 1823 **1826** Σ π 390

1808 [μ] Mus. **1809–1809x** unam gl. περιπετάσθαι· πετάσας περιαπλώσας H: Hansen
 post Schm. in app.; περι[πετάσθαι]·πετάσας<> περιαπλώσας Schm. in textu | περιπε-
 τάσθαι (H: accent. Hansen) | a περιπέταμαι i. q. περιπέτομαι | cf. gl. 1806. 2049. 2051
1810 περιπεπλήχθαι H: Voss. | cf. ad gl. 1807 **1812** [ρ] Blomf. ad Aesch. Ag. 233 **1813**
 περιπετρίζεσθαι | περιπτειρίζεσθαι A **1814** v.l. gl. 1836 **1816** περιπῆγισ | περιπυγίς
 Mus.; περιπυγίς G.; ‘Ordo postulat περιπηγής’ Voss. **1817** περιπηγείς H: G. Dind. |
 ἐνπαγείς | ἐμπαγείς Mus., sed v. ad gl. σ 2443 **1818** nov. gl. περιπλή.. (in H exstitisse
 περιπλήγη [sic] putaverim; περιπλή.. [sine accentu] Schow; περιπλήγ^u Latte; Mus. coniecit
 περιπλήξ)· περιπλέγδην H: G. Dind. 6, 898 c (contin.) et Guyet (forma περιπλήγδην) | cf. ad
 gl. 1807 **1819** περιπλήξ H: Alb. post HSt., cf. gl. 1807 (cum adn.) et 2604 **1820** περι-
 πλέες H: accent. Tyrannio ap. Schol. A; περιπλέες Schol.; περὶ πλέες Hom. **1823**
 περίποδα H: A **1824** περίποδος H: Kuhn. | ἀρμόζων H: Schm., cf. gl. 1823

- 1828** περιπολεῖ· περιοδοῦει, περιέρχεται, περιέπει, ἀναστρέφεται, περιπολεῦει, κυκλεύει. καὶ τὰ ὅμοια
- D **1829** περίπολος· φρουρός, ἔφορος
- 1830** *περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα, θεράπευε (Isocr. 2, 53) vg⁴⁷A¹⁶⁰
- Prov. **1831** περιπόνηρος Ἀρτέμων (Ar. Ach. 850. cf. Anacr. PMG fr. 388, 5)· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν ἑπιφόρητος Ἀρτέμων (Anacr. PMG fr. 372, 2. Diph. com. fr. 35 K.–A.). εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο
- 1832** περιππεύει· ἀφ(ί)ει αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει
- D **1833** περιπρωκτιῶσα· τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ (com. ad. fr. 410 K.–A.)
- 1834** περιπτύσσομαι· καταφιλῶ
- LXX **1835** *περίπτερα· οἱ ἀποσπινθηρισμοί (Cant. 8, 6) vg⁸⁷A²⁶³
- 1836** *περίπτερον· ὑψηλόν A²¹⁷, πανταχόθεν ἐξέχον (Am. 3, 15?) A²³⁴[g⁸⁸]. ἡ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν
- 1837** περιπτεύσαντες· περιδραμόντες (Polyb. 5, 73, 12)
- D **1838** περιπνυχαί· περίβολοι (Eur. Hec. 1015. Phoen. 1357. trag. ad. fr. 91 K.–S.)
- 1839** περιπτύσσει· καταφιλεῖ
- 1840** *περίπυστα· διαβόητα vg⁷⁹A²¹⁵
- 1841** *περιραίνεσθαι· περι(ρ)αντίζεσθαι A⁹⁷. ῥαντίζεσθαι
- D **1842** περιρῥέζειν· τὸ ἐπὶ τοῖς καθαροῖς θύειν
- 1843** περιρεμβεῦσαι· περιφθαρῆναι
- Hom. **1844** περὶ ῥίον· περὶ τὸ ἀκρωτήριον (Θ 25)
- Greg. Naz. **1845** περὶ ῥέθεσι· περὶ ταῖς παρειαῖς (Greg. Naz. c. 2, 1, 46, 33 [37, 1380, 6 M.])
- Ap. S. **1846** περιρρηδής· περιεκκλασμένος. περιστροβηθεῖς. οἱ δὲ περιεργιμ(μ)ένος. ἡ ὑπτιασμένος (χ 84)
- Hom. **1847** *περισ(α)ίνοντες· κολακεύον(τ)ες. παρὰ τὸ σαίνειν, ὥς τῶν κυνῶν τὴν <οὐράν> κινούντων (κ 215) A¹⁰²[vg¹⁵]

1830 = Σ π 391 **1831** Schol. Ar.; Zenob. Ath. 1, 64; Prov. Bodl. 739 [= append. 4, 32]
1835 Σ π 393 **1836** Σ π 394 **1840** Σ π 396 **1844** cf. Schol. **1846** Ap. S. 130, 7 **1847** Schol.

1828 nov. gl. περιέπει H: contin. Voss. **1830** cf. gl. 1992 **1831** περὶ H: Mus. **1832** περιππεύει| περιππεύει ordo | ἀφεῖ H: Hansen; cf. gl. 939 | cf. etiam gl. 1715 **1835** οἱ H = A] om. vgΣ **1836** ἐξέχον H = A = Σ] h. e. ἐξέχοντα (g⁸⁸), siquidem re vera ad Am. 3, 15 respicit glossa **1837** περιπτεύσαντες] h. e. περιππεύσαντες pro περιππεύσαντες (Schm. post Alb.) **1838** περιπνυχαί H: Mus. **1840** περιπυστά H: Mus. **1841** περιραίνεσθαι| περιρραίνεσθαι Mus. | περιαντίζεσθαι H: A (περι(ρρ)αντίζεσθαι Alb.) | Schm. vult περιραντίζεσθαι (quod ap. Ioh. Chrys. in Ep. Hebr. hom. 19, 1 [63, 140, 21 M.] repperi): περιραίνεσθαι (vocem non raram), ῥαντίζεσθαι **1843** περιρεμβαῦσαι H: Alb. **1845** ῥέθεσι| ῥεθέεσι Greg. Naz. **1846** περιρρηδής H: Heins. alii (accent. iam Mus.) | περιρρηκλασμένος H: Mus. | nov. gl. περιστροβηθεῖς H: contin. Vales. | (μ) Mus. **1847** περισ(α)ίνοντες H: K; περισ(α)ίνοντες Hom. | κολακεύοντες H: K | περὶ H: A | οὐράν A

- 1848 περὶ σέ· περὶ σοῦ, ἐγγύς σου, γνησίως διάκειμαι
 1849 *περὶ σεῖο· περὶ σοῦ (Γ 137 .) A¹⁵⁸. καὶ †περιέσιον†· περὶ σοῦ Hom.
 1850 περισειρία· τὰ πλάγια τῆς γλώττης D
 1851 *περίσημον· διαβόητον (Nic. ther. 19) (Σ)
 1852 περισιγᾶν· ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου
 1853 περισκαίρουσι· περισκαριζοῦσι (Opp. cyneg. 1,143 [SH fr. ad. D
 1096])
 1854 *περισκελές· σκληρόν, δυσχερές Σ. ἢ ἄχρι τῶν ποδῶν (Lev. LXX
 6,3. 16,4) (A¹⁷³)
 1855 περισκέπτω· πάντοθεν ὀρωμένω. οἱ δὲ μόνω, κεχωρισμένω, Ap.S.
 ὥστε ἂπ' αὐτοῦ περισκέψασθαι (α 426 .)
 1856 περισκεψις· βάσανος D
 1857 *περισκήπτειν· περιθλίβειν A¹⁵⁴
 1858 *περισοβεῖν· ἐν κύκλῳ πίνειν. ἢ περιτρέχειν. ἢ φωνεῖν. ἢ διώ-
 κειν (Ar. Av. 1425) (A²³⁸)
 1859 περισσομένη· πορθομένη
 1860 [περίσονται· περιποιήσονται]
 1861 *περισσοεπήσει· περισσολογήσει A¹⁴⁷
 1862 περισπάσασθαι· περιποιήσασθαι
 1863 περισπερχοῦ<ς> βοῆς· ὑπερεπειγούσης (trag. ad. fr. 254 K.–S.) D
 1864 περισπερχής· περιώδυνος (Opp. hal. 5,145. Opp. cyneg. 4,218) D
 1865 *περισκελῇ· β<ρ>ακ[κ]ία, φμινάλια (Exod. 28,42) vg⁵⁰ LXX
 1866 περὶ σπονδῶν· περὶ εἰρήνης (e.g. Ar. Equ. 669. 671)
 1867 περισταδόν· περιστάντες (N 551) Hom.
 1868 περίστενος· οὕτως δράκων καλεῖται D
 1869 *περισταλεις· κοσμηθεῖς, ἥτοι ἄταφεις (Hegesipp. AP 13,12,8)
 A²²²
 1870 περισταλαδόν· περισταζόμενον, περιρ<ρ>εόμενον τῷ χόλῳ
 (Nic. al. 475)

1850 Poll. 2,107 1851 Σ π 399 1854 Σ π 400 1855 Ap.S. 130,29; cf. Schol.; EM 664,46 1858 Athen. 11,504a; cf. Ph 421,22 v. περισσο (sic) 1861 Σ π 406 1865 Σ π 401; gl. Oct. 1867 cf. Σ π 407 1868 Σ π 410

1849 περιέσιον] περὶ σέο Mus. 1850 περισειρία] h.e. παράσειρα (Alb. post HSt., coll. Poll.) 1852 περισιγᾶν] h.e. περισπᾶν (Lob. Phryn. 415) 1854 περισκελές] cf. gl. 1897 | περισκελής (sc. χιτών?)· ὁ μετὰ τῶν ποδῶν A. Alb. cft. gl. 1865 1855 περισκέπω H: Ap.S. 1856 περισκεψις H: Mus. 1859 περισσομένη] περθομένη Schm. 1860 v.l. gl. 3037 (Kust.; 'περισπᾶσονται correxeram olim' Alb., coll. gl. 1862) 1863 περισπέκτου H: Mus. (ρχ) et Alb. app. ad gl. 1864 (ς) (Mein. 1858 p. 551 putat ft. v.l. vet. Soph. El. 798, ubi nunc πολυγλώσσου legimus); περισπεύστου? Schm. | ὑπὲρ ἐπειγούσης H: Mus. 1865 περισκελῇ H: vgΣ | βακκία H: vg | φμινάλια] sic etiam gl. α 4473 cod., recte, et Su φ 460 v. φμινάλια; Lat. fēminalia | Alb. cft. gl. 1854 1866 περίσπονδον H: Mus. 1868 περιστενός H: accent. Schm. post Alb., coll. Σ | 'An draco animal? an Draco, nomen viri?' Alb.; Schm. cft. nomen serpentis/draconis Σθένης Porph. ap. Schol. B 308 1869 ἥτοι τουτ' ἐστίν A 1870 περισταλάδον H: Voss. (accent. Lob. Paral. 153); περιστολάδην codd. Nic. et Schol. | <ρ> Mus.

- D **1871** περιστατήρια· σπλάγχνα
1872 περιστατόν· τὸ ἀναστατόν
1873 *περίστασις· θλίψις A²²⁵, ἀνάγκη, μέριμνα
1874 περιστεγανόν· περισσῶς στεγανόν
Greg. Naz. **1875** περιστένειν· ἔκθυμον εἶναι (Greg. Naz. or. 42, 24 [36, 488, 7 M.])
1876 *περιστεῖλῃται· περικαλύπῃται A¹³⁶
Eur. LXX **1877** *περίστειλον· συγκάλυψον (Eur. Herc. 1360. Or. 1066. Sir. 38, 16)
g⁴A²³³. συνάγαγε A²³³
1878 *περιστέλ(λ)ει· καλύπτει A¹⁸⁷. συστέλλει A¹⁸⁷(g³). κοσμεῖ [A²¹⁹].
σκέπει. φυλάττει. περιβάλλει
1879 *περιστελοῦμεν· τὰ αὐτά [A⁹⁸]
Hom. **1880** *πε(ρι)στένεται· πάνυ στενοχωρεῖ (Π 163) [A²⁴¹]
LXX **1881** *περιστήθιον· ἱερατικὸν ἔνδυμα (Exod. 28, 4) A²³¹
D **1882** περιστέρα· κοσμάρια ποιά (com. ad. fr. 784 K.–A.)
D **1883** περιστιάρχος· ὁ περικαθαίρων τὴν ἐστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν
(Ar. Eccl. 128)
Hom. **1884** *περιστιζαί· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ
στίχειν (cf. δ 277) Σ
D **1885** περίστιον· ἐπὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποστρέψωσι, καὶ τὸ
καθάρισον ποιήσωσιν
D **1886** περιστλεγγίσαι· περιξύσαι· στλεγγίς γὰρ ἡ ξύστρα
1887 *περιστοιχίσαντες· περιλαβόντες A¹⁷⁶
1888 *περιστολή· περιβολή A¹⁴⁵. ἔνδυμα
D **1889** περιστόμιον· ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ
1890 [περὶ στοῶν· περὶ στόλων]
D **1891** περίστροφος· ὁ †τῆς ὑποσφραγίδος† τόπος
1892 *περίστων· περίστυλον A²⁵⁴

1876 cf. Σ π 408; Phryn. praep. soph. 105, 18 **1880** cf. Σ π 409 **1881** gl. Oct. **1882** Poll. 5, 101; Ph 422, 17 v. περιστέριον **1883** Ph = Su π 1306; cf. Schol. Ar. = Su π 1307; Poll. 8, 104; Schol. Aeschin. 1, 23 **1884** = Σ π 411; cf. Schol. **1887** cf. Σ π 412 **1888** Σ π 413 **1890** EM 665, 1 **1892** = Σ π 414; Moer. 206, 10 [π 11 H.]; Poll. 1, 78

1871 περιστατήρια] περισταλτήρια Voss.; (περὶ) παστήρια Schm., coll. gl. 1086 **1872** fontem non repperi (e voce τὸ intelligitur neque Theopomp. com. fr. 42 K.–A. neque Dinarch. fr. 12, 1 S. significari) | de accentibus ambigitur; quos praebet H exhibeo **1874** περισταγανόν H ut vid. (Latte): Mus. | στέγανον H: Mus. **1875** περιγεγεῖν H: Mus. **1878** περιστελεῖ H (cf. A²¹⁹): A¹⁸⁷ | περιστέλει σε· κοσμεῖ σε A²¹⁹ **1880** <ρι> Mus. | στενοχωρεῖ H: Mus. **1882** περιστέρα] sing. περιστέριον Ph cod. **1883** cf. gl. 1669. **1885** **1884** περισιζαί H et ordo = Σ eiusque ordo] περιστειζας Hom. (περίσιζας Schol. Q) | στίχειν] στείχειν Schol.; στίχος Σ | περικυκλῶσαι] cf. gl. 1676 **1885** περιστητόν H: Schm., cf. ad gl. 1669 **1886** στλεγγίς κτλ.] cf. gl. α 6061. σ 1884 **1890** v.l. gl. 1892 | Mus. vult περιστότων ('ίμο περιστόφων' Schm. [cf. EM et gl. 1892. ο 1196], περιστοίων Mein. ap. Schm.) περιστόλων. Lob. Phryn. p. 495 not. † -στο- defendit, coll. codd. passim et vocibus τετράστροφος, -ον **1891** glossa obscura. 'Exspectes potius ὁ ὑπὸ τῆς σφραγίδος' G. Dind. 8, 443 a **1892** περίστοον H: ordo et A; cf. ad gl. 1890. 3387

- 1893 περισύρει· σύρει (Greg. Nyss. Eunom. 1,551. 2,195 Jaeger [45,421 b. 976 a M.])
- 1894 περίσφατα· τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπονείδιστα, καὶ μοχθηρᾶς D
ἐπιφωνήσεως ἄξια (trag. ad.?)
- 1895 περισφάτως· περιωδύνως. περιβοήτως (trag. ad. fr. 333 K.–S.) D
- 1896 †περισχιδόν†· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα ὡς πτωχόν (com. D
ad. fr. 411 K.–A.). καὶ †φησίμορφον† ψίαθον ἐν ᾧ περιειλοῦσι
τὰς ἰσχάδας
- 1897 *περισχελές· δυσχερές A²⁴³
- 1898 περισχεο· φροντίδα ποιῆσαι καὶ ἐπιμέλειαν· ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ Hom.
ὑπερμάχῃσαι (A 393)
- 1899 *περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι Σ
- 1900 περισχετο· ἠγάπησεν. ἐφείσατο (cf. Mosch. 2, 11)
- 1901 περισχιδεῖς· εἶδος ὑποδήματος εὐτελές (com. ad. fr. dub. 530 D
K.–A.)
- 1902 περισχόμεθα· περισσῶς ἐ[ρ]χόμεθα. ἀντιλαμβανόμεθα (ι 199) Ap.S.?
- 1903 *περισχών· περιτείνας. ἢ ἐπισχών A¹⁸⁰
- 1904 περιτάμνεσθαι· περιορίσαι τι διὰ τῆς αὐλακος (cf. Hdt.
4, 159, 4)
- 1905 περιταμνόμενον· περιελάνοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων Hom. Eur.
(λ 402. Eur. fr. 473, 2 N. codd.)
- 1906 περὶ τ' ἀμφί· κύκλῳ, πέριξ (P 760) Hom.
- 1907 πε[ρ]ι τ' εἰμί· ὑπερέχω. ὑπερφρονῶ (Θ 27) Hom.
- 1908 *περιτελλομένων· πληρουμένων. [περιερχομένων (B 551) Σ Hom.
- 1909 περὶ τέρμα βαλούσας· περιελ<ασ>άσας τὸν καμπτήρα (Ψ 462) Hom.
- 1910 περιτετάσθαι· ἠπλώσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη D
- 1911 *περιτεύξεται· συντύχη. ἢ περιπεσεῖται Σ
- 1912 *περιτευξοίμεθα· περιτύχοιμεν vg⁴⁹A¹⁶⁹
- 1913 *περιτευξόμενος· περιτυχεῖν μέλλων vg¹⁰A⁹⁶

1895 Ph 1899 = Σ π 415 1901 cf. Ph 423, 26 v. περισχιδές 1902 Ap. S. 130, 26 1905
Schol. 1908 Σ π 417 Schol. 1909 Schol. 1911 = Σ π 418

1893 περισυρεῖ· συρεῖ H: Mus. 1895 περισφάτως ἔχων· περιωδύνως Ph 1896 πτωχόν
καὶ φησίμορφον (sine interpunct.) πτωχόν. καὶ φορμίον (φορμόν post Heins. scripserim)
ἢ Schm. in app.; πτωχόν καὶ φθισίμορφον (vox ignota) + nov. gl. <...> Mein. FCG 4, 702,
quod a Kassel–Austin accipitur 1897 v.l. gl. 1854 (formam dialecti Creticae esse putat
Schm., coll. gl. α 7974) 1898 ποιῆσαι H: Mus. | ὑπερμάχῃσον H: Mus. 1901 περιχι-
λεῖς H: Mus., cf. Ephipp. FGRHist 126 F 5; Alb. cft. etiam λεπτοσχιδεῖς Poll. 7, 85. 87 (Ce-
phisod. fr. 4 K.–A.) 1902 [ρ] Voss. alii; cf. ἔσχομεν Ap. S. (Alb.) 1905 vox μεταφο-
ρικῶς ad locum Euripidis potius quam Homeri spectat. Euripides utique consulto usus est
forma et significatione Homerica (Nauck iniuria in περιτεμνόμενον mutavit) 1907 πε-
ριρίτημι H: Mus. 1909 λαβοῦσας H: Schol. | <ασ> Schm.; περιελθούσας Schol. 1910
cf. gll. τ 574. 28 | ἐπὶ ὑπὸ Schm., coll. gll. 1960 (addend. v 554) 1911 συντύχη] de fut. per
subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. | περιπέσεται H: Σ

- 1914 περιτεύοντες· συλ[λ]ῶντες
 1915 περὶ τὴν λέξιν· ἐν αὐτῇ τῇ λέξει (Isocr. 5, 27, 4. 94, 2)
 D 1916 περί[πε]τια καὶ περιῆτες· περιῆτες μὲν οἱ φύλακες, περί-
 [πε]τ[ε]ια δὲ Μακεδονικὴ ἑορτὴ
 1917 περιτίθεται· περιβάλλεται
 1918 περιτομῖς· [μέρος τι τῆς νεώς] <...>
 D 1919 περιτόναιον· μέρος τι τῆς νεώς· καὶ τὸ δέστρον
 1920 περιτρέπεται· ἱλιγγιᾷ
 Ap.S. 1921 περιτρέφετο· περιεπῆσσετο (ξ 477; cf. E 903). ὅθεν καὶ τρο-
 φαλῖς· τὸ πεπηγμένον <γάλα>
 1922 *περιτριβομένων· ἴπαρεσσομένων† A¹³⁹
 D 1923 περίτριμμα <τῆς ἀγορᾶς>· τετριμ<μ>ένον (Dem. 18, 127)
 Ap.S. + K 1924 περιτροπέων· περιρροπόμενος· μέλλων τελειοῦσθαι. ἢ *περι-
 ερχόμενος (B 295) A¹⁸⁶
 D 1925 περιτρόπου· ἱλιγγος
 Hom. 1926 περὶ τρόπιος· ἐπάνω τῆς τρόπιδος (ε 130) [τῆς ἀγορᾶς]
 Hom. 1927 περιτροπῶντες· περιχωροῦντες (ι 465)
 Hom. 1928 περίτροχον· στρογγύλον (Ψ 455)
 1929 περιτοί· περισσοί, περίεργοι
 D 1930 περιφάλλια· πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν
 1931 περιφάνεια· λαμπρότης, δόξα
 1932 περιφανέστερον· ἐμφανέστερον
 LXX 1933 *περιφέρεια· διαστροφὴ (Eccles. 9, 3) A²¹⁶. κύκλος vg⁸⁰A²¹⁶
 1934 *περιφερές· στρογγύλον (e.g. Plat. Tim. 44d. Arist. cael. 298a7)
 vg⁷⁶A²²⁴
 LXX 1935 περιφέρεται· πλανᾶται (Prov. 10, 24)
 1936 περιφερόμενα· λαλούμενα
 1937 περίφημος· ὀνομαστός
 D 1938 Περιφήτης· ὁ κορυνήτης (cf. Plut. Thes. 8, 1)

1919 μέρος κτλ.] Poll. 1, 89. 92 | δέστρον] Erot. fr. 19 1921 Ap.S. 130, 14 ad E 903; cf. Schol. ib. 1923 Schol. Ar. Nub. 260; Su τ 989 v. τρίμμα 1924 Schol.; Ap.S. 130, 19 1934 Σ π 420 1938 cf. Apollod. 3, 16, 1

1914 περιτεύοντες] h.e. περιπατεύοντες (G. Dind. 6, 954a) | [λ] Mus. 1916 περιπέτια et περιπέτεια H: Voss., coll. ordine; cf. gl. τ 737 et RE vv. Peritia. Peritios; voces περίτια et περιῆτες nusquam alibi repperi 1918 περιτομῖς] περιστομῖς vel περιτομῆς Schm. | expl.] scriba partem glossae 1919 pro explicatione glossae 1918 per errorem posuit (Schm.) 1919 περιτόνεον H: Heins., coll. Poll. | δένδρον H: Meibom Triller, coll. gl. δ 695 1920 Alb. cft. gl. 1925 1921 τροφαλῖς] cf. gl. τ 1508 | γάλα Ap.S. 1922 παρεσσομένων] ταρασσομένων? Schm. 1923 τῆς ἀγορᾶς e gl. 1926 huc revocandum esse vidit Vales. | <μ> Mus.; ft. τετριμμένος (Heins.) quia nom. in Dem. legitur, sed cf. etiam e.g. Su ... περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν (sc. Aeschinem) καλεῖ 1925 Alb. cft. gl. 1920 1926 περιτρόπιος H: Schm. | τρόπιδος H: Mus. | τῆς ἀγορᾶς e gl. 1923 huc migravit (Vales.) 1929 περίεργοι H: Voss. alii | Alb. cft. gl. 1668 1930 παρασφαλλία H ut vid.: Mus. (et accent. Herter RE s. v.) 1938 cf. RE v. Periphetes n. 1

- 1939 περιφθείρεται· τὰς φθειράς συλλέγει. ἢ μειοῦται, ἐλαττοῦται D
 1940 *περιφοιτῶντα· περιερχόμενον Σ(vg⁴⁴A¹⁴⁰). περιγινόμενον
 1941 *περιφορά· ἢ κατὰ κύκλον κίνησις g³³v⁵⁴A¹⁸³
 1942 περιφοραί· ὁμοίως
 1943 *περιφορᾶς· περισπασμοῦ. πλάνης A²⁴⁶
 1944 *περιφραδέως· περιπεφρασμένων. ἐμπείρως (A 466) A¹⁵⁷ Hom.
 1945 περιφραστικῶς· δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα
 1946 *περιφρονεῖς· περισσοφρονεῖς A¹³⁰, ὑπερφρονεῖς (Σ)
 1947 *περίφρων· σωφρονέστατος, ἢ περισσῶς φρονῶν, συννετώτατος Hom.
 (Hes. scut. 297. 313. cf. E 412; α 329 . .) g⁶¹
 1948 περιφῦναι· περιλαβεῖν, περιπλακῆν<αι> (ω 236) Hom.
 1949 περιχαρής· χαιρόμενος. γελωτοποιός (e.g. Ar. Vesp. 1477. Diph. D
 com. fr. 42, 19 K.–A. Soph. Ai. 693)
 1950 περιχάσκειν· ἀνοῖξαι τὸ στόμα (Greg. Naz. or. 13, 4 [35, 856, 26 Greg. Naz.
 M.])
 1951 *περιχεύας χρυσόν· περιπλάσας χρυσίῳ (K 294 = γ 384) [A¹⁶³] Hom.
 1952 περιχειλοῦντες· ἀντὶ τοῦ ἄδην κορεσθέντες
 1953 *περιχλα<ι>νίζεται· περικαλύπτεται. καλλωπίζεται. ἢ παρα-
 στρατεύεται A¹⁹⁰
 1954 περιχόρραι· περιχορεῖαι D
 1955 περιχορίζειν ἐνόπλως· συντόνως ὀρχεῖσθαι D
 1956 περὶ χροῦ· περὶ τῷ σώματι (H 207 . .) Hom.
 1957 *περὶ χροῖ ἔσσατο· περιεβάλλ[ε]το (H 207) A¹⁶¹ Hom.
 1958 περιχωρεῖ· συμμίσγεται (Greg. Naz. or. 18, 42 [35, 1041, 4 M.]) Greg. Naz.
 1959 περιχώρησον· μέτρησον. περίστησον

1939 τὰς] cf. Moer. 212, 12 [φ 22 H.]; Phryn. ecl. 276 1940 Σ π 421 1941 Σ π 422 1946
 Σ π 423 1947 cf. Schol. E 412; Σ π 424 1948 cf. Σ π 425 1953 cf. Σ π 426 1957
 Schol.

1939 de interpretatione cf. Men. Dysc. 101–2. φθειράς ‘pineas’ (non ‘pedicula’) valere mihi
 persuasum habeo, coll. etiam gll. φ 378. 407 (aliquantulum aliter 383) et Schol. B 868
 Φθειρῶν ὄρος· ... οἱ δέ, ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβίλια οὕτως λέγονται, ἃ καὶ
 πιτυοκάπας φασίν | τὰς] τοὺς Mus., sed cf. Moer. (θηλυκῶς “Ἕλληνες” et Phryn. 1946
 περισωφρονεῖς H: A 1947 περισσῶν H: ed. 1521, cf. περισσῶς φρονοῦσα Schol. (prae-
 terea gl. 1768); περισσόφρων Σ et Schol. 1948 περιπλακεῖν H: Thes. 6, 979 a, cf. gl. 1799
 1949 expl.] χαιρόμενος pro χαίρων (quod gl. γ 496 exstat) nihil miri habet (cf. gl. ε 2991 et
 auctores eiusdem fere temporis passim), sed γελωτοποιός vix exspectaveris 1951 χρυσόν]
 χρυσῶ H = A: Jens. | περιποθῶ H: Perg.; περιπάσας Mus. 1952 περιχειλοῦντες (περι-
 χιλοῦντες ordo [Hsch. et χεῖλ (e.g. gll. χ 250. 254–6) et χιλ (e.g. gll. χ 464. 467) utitur]) h. e.
 περιλείχοντες (K. Alpers, coll. Eupol. fr. 60, 2 K.–A. [ubi de sensu obsceno verbi περι-
 λείξας v. Kassel–Austin post Mein. FCG 5, 1, 1844, 34]) | ἀντιάδην H: Kust. 1953 περι-
 κλανίζεται H = A: Voss., cf. Σ | παραστρατεύεται H = A] παραστραγγεύεται? Alb.
 1954 cf. gl. 1770 cum adn. | περιχαρές· περιχάρειαι? Schm. 1955 περιχορίζειν· ἐνόπλως
 (sine interpunct. insequ.) H: M. L. West 1957 περιχρυσέσσατο H: Mus. (ἔσσατο Alb. pro
 ἔσσατο Musuri) | περιεβάλλετο H = A: Schol.

- N.T. **1960** *περίψημα· περικατάμαγμα. ἀντίλυτρα A²⁰⁸, ἀντίψυχα (A²⁴⁸). ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων (1. Ep. Cor. 4, 13) vg⁷⁴A²⁴⁸
- 1961** *περιψυκτός· περιπόθητος, ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος [A²⁰⁶]
- D **1962** περιώγανα· ἐπίσσωτρα. οἱ δὲ τὰς κνημίας αἱ περιπῆγγυνται ταῖς ἀμάξαις
- 1963** περιώκαλα· ὑπέρσεμνα, ὑπερβαλλόντως καλὰ
- Hom. **1964** *περιωπή· ἄποψις. [τόπος ὑψηλός,] ὅθεν ἐστὶ περισκοπῆσαι. [ἀκρωρία (Ξ 8 .)] vg⁴⁵A¹⁴⁶
- 1965** *περιωπῆς· προσόψεως A²⁴⁶
- 1966** *περιώσας· ὠθήσας A¹³⁴. ζώσας
- 1967** *περιώσιν· ζώσιν A¹⁷⁸. ὑπάρχουσιν
- Ap.S. **1968** *περιώσ[σ]ιον· περιωσ[σ]ίως. περισσῶς. [περισσόν A¹²⁹. μέγα, ἢ πολὺ (Δ 359. π 203)]
- 1969** *περκάζει· μελανίζει. ποικίλλει. ἢ [πεπαίνεται (cf. Callim. h. 5, 76. Am. 9, 13) A¹⁹⁴]
- D **1970** περκαίνειν· διαποικίλλεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
- D **1971** πέρκανα· τὰ ἰστοῦ περιπλέγματα
- Ap.S. **1972** περκνόν· μελανόν. ποικίλον (Ω 316)
- 1973** *περκνός· γλανκός. [μέλας Σ. καὶ τὰ ὅμοια (Nic. ther. 129. Lycophr. 260)]
- D **1974** περκώματα· τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα
- Hom. **1975** Πέρκωσος καὶ Περκώτη πόλις (B 835. Λ 229. Ο 548; cf. B 831 .)
- D **1976** Περμησός· ποταμός (Hes. th. 5; unde Nic. ther. 12)
- D **1977** πέρνεται· πωλεῖται (Ar. Equ. 176)
- Hom. **1978** *περνάμενα· πωλούμενα (Σ 292) A²⁵²

1960 Σ π 427; cf. gl. N.T. 1964 Σ π 428; Schol.; Ap.S. 130, 23 1966 Σ π 429 1968 Ap.S. 130, 17; EM 665, 28; cf. Scholl. 1969 Σ π 430; cf. Theophr. c. pl. 3, 16, 3; Diosc. mat. med. 5, 2, 1 1972 Ap.S. 130, 12; cf. Schol. 1973 Σ π 431; cf. Schol. Nic. 1974 cf. Schol. Nic. ther. 858 1975 cf. Scholl.; Su 1976 Scholl. Hes. et Nic.

1960 περικατάμαγμα] κατάγμα Σ (immo κατάμαγμα ut iam Kust.); περικαθάρματα τοῦ κόσμου N.T.; cf. LSJ vv. καταμάσσω. περικαταμάσσω | πάντων] insertum propter N.T. πάντων περιψυκτής (Heins. fere) 1961 περιψυκτής] H: Sop. 1962 περιώγανα] ft. ab ἄγω (Frisk 2, 1143, coll. voce ἄγωγή); vel ab ἄγνυμι, cf. vocem ἰωγή (Lob. Prol. 183, coll. Lat. 'anfractus' i. q. 'circuitus' cet.); 'Sunt qui dicta existiment quasi περιόγανα' HSt. | ἐπίσσωτρα] gl. ε 5221; cf. etiam gl. σ 3095 cum adn. | περὶ πῆγγυνται H: Mus. | cf. gl. ω 18 1963 περιώκαλα] h.e. περισσόκαλα (vix περισσοκαλλέα quamquam περισσοκαλ(λ)εῖς Cratin. fr. 256, 4 K.-A. exstat) huc translatum postquam corruptum est (HSt.) 1964 cf. gl. 1782 1966 περιώσας] sc. nom. sing. a περιωθέω et Dor. accus. pl. pro περιούσας (Alb.) 1968 περιώσιον H: A Ap.S. | περιωσίως H: Ap.S. | nov. gl. περισσόν H: contin. Schm., cf. A et gl. 1793 | cf. gl. 2012. 1793–4 1971 v.l. gl. 2089 (Salm.) 1972 cf. gl. 3190. 3229 1975 Πέρκωσος] nomen spurium urbis Περκώτη per errorem lexicographi alicuius (non scribae) exortum; mendum simile Περκώσιον· τόπος ap. Su 1976 Πέρμησος H: accent. Mus. fere; -σ- pro -σσ- etiam Schol. Hes.; v. praeterea RE v. Permessos 1977 περνᾶται H: Thes. 6, 994a (recte, etiamsi Adler Su π 1359 περνᾶται praebet) 1978 cf. gl. 1764

- 1979 *περνᾶς· πωλεῖς (Hippon. fr. 52 W. = 55 Degani sicut ap. Su laudatur) (g⁶⁴A²⁵³)
- 1980 πέρναξ· θριδαξ
- 1981 Πέρνη· ἔνιοι μετὰ τοῦ τ̄ Πτέρνη. εἶναι γάρ τι ἀκρωτήριον τῆς Δ Αἰγίνης οὕτω προσαγορευόμενον
- 1982 περνᾶν· ἐμπολᾶν D
- 1983 πέρνησον· πώλησον D
- 1984 περομύναι· ἐλέγχεσθαι
- 1985 περόναι· πόρπαι (σ 293). καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὅστᾳ Hom. (Hippocr. loc. hom. 6 [6, 286, 10 L.])
- 1986 περόνη· ῥαφίς (τ 226) Hom.
- 1987 περονήσατο· ἐπορπήσατο, ἐπερονήσατο, διείρατο (K 133) Hom.
- 1988 περόσχα· τὰ ῥάκη D
- 1989 *πέρπερα· προπετῇ (vg⁶⁶A¹⁹⁵)
- 1990 *περπερεύεται· κατεπαίρεται (1. Ep. Cor. 13, 4) vg⁸¹A²³⁷ N. T.
- 1991 *πέρπερος· μετὰ βλακίας ἐπαιρόμενος (Polyb. 32, 2, 5. 39, 1, 3) Σ
- 1992 περὶ πολλοῦ ποιεῖται· τιμᾶ, θεραπύεται
- 1993 Πέρ(ρ)αμος· βασιλεύς (Alcae. fr. 42, 2 V. Sapph. fr. 44, 16 V.) D
- 1994 περ(ρ)εθήκατο· περιεθήκατο
- 1995 Περρεύς· ἦρ(ρ)ως, ὃς Ἀθήνῃσι τιμᾶται D
- 1996 *περρέχειν· ὑπερέχειν (cf. Sapph. fr. 96, 9 V.) (A¹⁷⁷) D
- 1997 †περρησιππῖαν†· τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον
- 1998 Περρίδαι· τῆς Ἀττικῆς δῆμος ἐν Ἀφίδναις D

1979 Erot. 112, 6 1985 Schol. | cf. Poll. 2, 191 1989 cf. Σ π 432 1990 EM 665, 33. 37
1991 Σ π 432; EM 665, 33. 37 1993 cf. EM 665, 39; Ep. Hom. An. Ox. 1, 45, 14–15;
Choerob. ib. 2, 275, 23. 26 (Hdn. 2, 303, 12. 23. 605, 2. 5 L.); Schol. Hes. op. 664

1979 περνᾶς] ita Hippon. ap. Su χ 90 v. χαραδριός (Hippon. habet περνᾶς ap. Schol. Plat. Gorg. 494 b [πέρνας ap. Schol. Ar. Av. 266], unde West et Degani post alios [forma περνᾶς exstat X 45 et Herond. 3, 74]; περνᾶς· πωλῶν ap. g⁶⁴A²⁵³ = Erot. 112, 6 vix ad Hippon. spectat) 1980 Schm. cft. gl. τ 545 1981 τουν (i. e. τούτου) H: H^{ms} 1982 περνεῖν H: Mus., cf. Su π 2174 et Eust. Il. 1144, 19 [4, 181, 1 V.]; περνῆν Schm., coll. ordine | ἐμπωλᾶν H: Degani Mus. Crit. 10–12, 1975–7, 273–4 1984 περομύναι] dial. (Ahr. Dial. 2, 357) 1985 περοναι H: accent. Mus. 1986 cf. gl. ρ 147 1988 Ἡ. e. τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει' Schm., cf. gl. ο 1474 (Voss.); περ- dial. pro περι- (Ahr. Dial. 2, 357) 1989 περπερᾶ· προ- τρέπει H: Schm. post Hammond et Alb., cf. περπερος· προπετῆς K (π. ... π. Σ) 1991 cf. com. ad. fr. dub. 360 K.–A. | ἐπαιρόμενος] ἐπηρμένος Σ 1992 contin. H: nov. gl. ed. 1521 (περιπολλοῦ H: Alb.); ordo falso περ pro περὶ postulat (Alb.) | <ται> Mus. | cf. gl. 1830 1993 πέραμος H: ordo et Hdn., ut Alcae.; Sapph. unum ρ habet 1994 περεθήκατο H: ordo et Mus.; de forma Lesbica cf. gl. 1993. 1996 1995 ἦρ(ρ)ως, ὃς] πρὸς H: M. L. West post G. Dind. alios, cf. gl. ν 566 | Περρεύς] i. q. Περρεύς est, cf. vasa Attica picta Threatte 535; RE v. Perreus 1996 περρεχοῖς· ὑπερρεχοῖς (h. e. περρεχοῖς' [cf. Sapph., ubi ρ(ρ) certa propter metrum ratione editur] ὑπερρεχούσ') A 1997 περρησιππῖαν] περρησιππῖαν Mus. (vox ignota) | ἀνατρέπουσαν] ἀνατρέχουσαν LSJ s. v. περρησιππῖαν 1998 contin. H: nov. gl. Palm. Vales. | ἀφίδναις H: Sop. alii | v. RE s. v.

- 1999** πέρ σε· πρὸς σε
 Hom. **2000** πέρσαντες· ὀλέσαντες, πορθήσαντες, ἀνελόντες (ε 107 ..)
 Hom. **2001** πέρσας· τὰ αὐτὰ (B 660 ..). καὶ τὸ ἔθνος
 D **2002** Πέρσης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα
 D **2003** Περσίδα· πόλιν Περσικὴν. ὃ ἐστὶν ὑπόδημα
 D **2004** Περσιθέα· ἡ Ἀφροδίτη
 D **2005** περσικά· εἶδη καρύων. ἡ εὐτελῇ ὑποδήματα (Ar. Lys. 229–30). καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι. καὶ ὄρχησις Περσική (cf. Ar. Thesm. 1175. Xen. Anab. 6, 1, 10)
 D **2006** περσικός ὄρνις· ὁ ἀλεκτρούων (Ar. Av. 485. 707)
 D **2007** πέρσος· [ὁ] ἰχθύς ποιὸς ἐν Ἐρυθρῷ γινόμενος
 D **2008** περ(υ)σινὸν ἔφηβον· τὸν ἐξ ἐφηβών
 N.T. **2009** πέρυσι· ὁ παρεληλυθὺς χρόνος (2. Ep. Cor. 8, 10. 9, 2) [vg⁶⁸A¹⁹⁷]
 D **2010** Πέρφερες· θεωροί (Hdt. 4, 33, 3)
 D **2011** Περφίλα· Σωσίβιος (FGrHist 595 F 17). κύριον ὄνομα
2012 περῶσιον· μέγα
 Hom. **2013** πεσέεσθαι· πεσεῖσθαι (I 235 ..)
 Eur. **2014** *πέσημα· πτώμα (Eur. Phoen. 640) Σ
 D **2015** πεσκέων· δερμάτων
 D **2016** πέσκον· πικρόν. ἡ κώδιον, ἡ δέρμα (Nic. ther. 549)
 D **2017** πέσμα (ἤ) πείσμα [ἦ]· μίσχος. ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἥρτηται
 Hom. **2018** *πεσεόνται· πεσοῦνται (Λ 824) A³
2019 †πέσσαι†· πεῖσαι. ἡ πάσχειν. καὶ νέμειν, καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ

2000 Schol. **2001** Schol. **2003** cf. ft. Su π 1378 v. Περσίς **2005** εἶδη καρύων] cf. IG 2/32, 1013, 18; Theophr. h. pl. 3, 6, 2 | εὐτελῇ ὑ.] cf. Schol. Ar. Lys.; Ph; St. Byz. 119, 2 | ὀρθαὶ βακτηρίαι] cf. Poll. 10, 173 | ὄρχησις Περσική] cf. Schol. Thesm.; Poll. 4, 100; Athen. 1, 16 a **2006** cf. Su α 1114. π 1377 **2007** Ael. n. an. 3, 28 **2008** Poll. 2, 9 **2014** = Σ π 433; Schol. Eur. **2015** = Ph **2016** Su; EM 665, 50; cf. Schol. Nic. **2017** cf. Theophr. h. pl. 1, 2, 1

1999 περσὲ H: Faber, cf. gl. 1580 cum adn. **2002** Alb. cft. gl. σ 2776 **2003** ὃ ἐστὶν ὑπόδημα] additamentum nugatorium ad verbum Περσικὴν spectans e margine irrepsisse puto; alii alia; cf. gl. **2005** **2004** Περσιθέα] Schm. vult Περσία· θεά (melius est Περσία θεά·), coll. Diod. Sic. 5, 77, 7–8. Paus. perieg. 7, 6, 6. Plut. Luc. 24, 4, ubi Diana (non Venus) nominatur **2005** περσιμά H: Salm. alii **2007** cf. gl. σ 2055 | πέρσος] accus. περσέα Ael. | [ὁ] Hansen **2008** περσινὸν· ἔφηβον τὸν ἐξ ἑ. H: HSt. (⟨υ⟩, coll. Poll.) et Thes. 6, 1003 c (interpunct.) **2009** παρεληλυθὺς H: Mus. **2011** Περφίλα] nomen exstat IG 5, 1, 209, 22 | Σωσίβιος] gl. η 310 et σ 165 nominatur; v. etiam gl. 2410 **2012** περῶσιον] dial. (Ahr. Dial. 2, 357) pro περιώσιον (gl. 1968) **2015** v. ad gl. **2016** **2016** h.e. πεικόν· πικρόν (cf. gl. 1228) + nov. gl. πέσκος· κώδιον, ἡ δέρμα (cf. v. l. gl. μ 911) (Sop. Heins. Alb.) | cf. Frisk 2, 213. 519 **2017** πέσμα· πείσμα. ἡ H: G. Dind. 6, 1004 a post Schneider ad Theophr.; Dind. cft. Geopon. 10, 56, 2. 4 de forma πείσμα | μίσχος H: Vales. Salm., coll. gl. 1472 (e Theophr.) | cf. gl. 1061 **2018** πεσοῦνται] πεσοῦσιν H = A: Schm. dubitanter in app. **2019** πέσσαι] πέσσειν M. L. West, contra ordinem, sed ft. recte

- 2020** πεσσὰ πεντέγραμμα[τα] καὶ κύβων βολαί· Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ D
Πυρκαεῖ (fr. 429 R.). παρόσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον. δια-
φέρει δὲ πετ<τ>εῖα κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους
ἀναρ<ρ>ίπτουσιν· ἐν δὲ τῇ πετ<τ>εῖα αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους
μετακινουῖσι
- 2021** πέσσει· πεπαίνει (η 119). θεραπεύει. *κατέχει A⁵. καταπραῦνει Hom.
(Δ 513 .)
- 2022** *πεσ<σ>έμεν· πέσ<σ>ειν (B 237) A⁴ Hom.
- 2023** *πέσσεται· ὀπτάται (Exod. 16, 23) (g^{πεσ2}). Ἄρκαδες. ὀπτήσει LXX+D
- 2024** πεσσεύων μετατίθεσο· τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον
- 2025** *πεσσήματα· πτώσεις (Aesch. Suppl. 937. Eur. Andr. 652) A⁶ Eur.
- 2026** πεσσήματος· πτώσεως, πώματος (Eur. IT 315) Eur.
- 2027** πεσοῖς· πεττοῖς. βολίους, κύβοις (Pind. fr. 129, 6) D
- 2028** πέσ<σ>ον· ὄρος· χωρίον Κύπριοι· πεδῖον Αἰολεῖς· τινὲς ὀμαλές D
- 2029** πεσσός· οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους, αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ περι D
τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ
- 2030** *πεσσοῖσι· τοῖς κύβοις (A⁷)· παρὰ τὸ πίπτειν αὐτούς (α 107) Hom.
- 2031** πέσσω· ὀπτήσω ἄρτον D
- 2032** πέσσυμπτον· σκυτ<ε>ῖον D
- 2033** πεσσύπτη· σκυτεύρια D
- 2034** πέσσυρα, πίσυρα· τέσσαρα D
- 2035** πέσσυρες· τέσσαρες. Αἰολεῖς D
- 2036** πεσών· πάσχων D
- 2037** πέτα· πτώσις. †στάχνα†
- 2038** *πετάζει· ἀπλοῖ. σκεπάζει (A¹⁵)

2020 Poll. 9, 97 **2021** Scholl.; EM 666, 8 **2023** gl. Oct. **2024** Ph; cf. Eust. Od. 1396, 63
[1, 28, 6–7 St.] **2025** cf. Choerob. in Theodos. 2, 143, 15; Plut. curios. 517e. fac. orb. lun.
937f **2029** Poll. 2, 71 **2030** Schol.; cf. Σ π 434

2020 πέσσα· πέντε γράμματα H: Mus. (interpunct. del. Schr.), cf. Poll. | forma πεντέγραμμα habet Poll., πεντάγραμμα ceteri testes (v. Radt ad Soph.) | βολῆς H: omnes ceteri testes; βολάς Mus. | ἀναριπτοῦσιν H: Mus. (accent. Alb.) **2022** πέσσεμεν· πεσεῖν H: ordo et A
2023 πέσσεται· ὀπτάται H = gl. Oct. | πέσσετε LXX | ἄρκαδες H: accent. Mus. | ὀπτήσει (vel ὀπτήσει) H: ed. 1521; de futuro explicationis cf. gl. 2031 **2024** πεσσεύων· μετατίθεσο τὴν κτλ. H: interpunct. Schm. (μετατίθεσο ad expl. subaudiend. ut saepius fit; cf. gl. 1181. τ 817) | μετατίθεσο | μετατίθησι Ph | πρὸς | ἐπὶ Ph **2025** πεσσήματα | h. e. πεσήματα (A, cf. gl. 2014) **2026** πεσσήματος | h. e. πεσήματος (Thes. 6, 1004 a; Alb. cft. gl. 2014) **2028** <σ> Voss. | αἰωλεῖς H: Mus. | ὀμαλῆς H: Martin **2031** de futuro explicationis cf. gl. 2023
2032 πέσσυμπτον | πεσσύγγιον Schm., post Salm. et Sop. qui cft. gl. 2374–5 | σκύτιον H: HSt. **2033** Schm. ci. πέσσυγγου· σκυτεῖς et (coll. Moer. 206, 30 [π 30 H.] v. πεττύκια) πεσσύκια· σκυτάρια | σκυτεύρια | σκυτάρια Voss., σκυτεύτρια HSt. **2034** πέσσυρα· πίσυρα τέσσαρα H: interpunct. Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. **2035** αἰωλεῖς H: Voss. **2036** πεσών | ft. i. q. πασών, Lac. pro παθών (Schm. ad gl. 2019 post Alb.) **2037** στάχνα | στάχυες Mus., assentiente H. Friis Johansen qui ad gl. 2041 transponendum esse putat; ταχεῖα (sine interpunct. anteced.) Schm.

- D 2039 πεταί· τὰ μετέωρα. ἀμπελουργία, ὥς αἱ ἀναδενδράδες
 D 2040 πέταλα· ὀνόματα θήλεια. καὶ βοῦς
 2041 πέταλ[λ]α· οὐδετέρως τὰ φύλλα
 2042 v. post gl. 2046
 2043 πεταλίζειν· βλαστειν. φυλλολογεῖν
 D 2044 πετ[τ]αλισμός· ὁ διὰ φύλ(λ)ων ὁστρακισμός γινόμενος
 Hom. 2045 *πέταλ[λ]ον· φύλλον (B 312) (A¹⁶). καὶ τῆς ἐπιγλωσσίδος τὸ
 καλύπτον τὸ στόμα
 2046 †πεταλωτόν†· ἀκμαιότατον. εὐειδέστατον
 D 2042 πεταλίδων· ὕ[ι]ων· μετήκται <δὲ> ἀπὸ τῶν μόσχων. πέτηλοι γὰρ
 οὗτοι λέγονται (Achaë. TrGF 20 F 8)
 D 2047 πεταλοῦνται· ἐξυπτιοῦνται. τρυφῶσιν (Ar. fr. 301 K.–A.)
 D 2048 πέτακνον· ποτήριον ἐκπέταλον. <τὸ> δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον
 (Alex. fr. 60, 2 K.–A.)
 Hom. 2049 πετάσας· ἀπλώσας. τανύσας (α 130; Δ 523 . .)
 Eur. 2050 *πετᾶσθαι γαμβρόν· κεκτῆσθαι (Eur. Andr. 641) A¹¹
 Hom. 2051 πετάσειεν· ἀναπετάσειεν. ἀπλώσειεν. κουφίσειεν. ἀπὸ ἐνε-
 στῶτος τοῦ πετάζω (σ 160)
 D 2052 πέτασος· τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα
 2053 *πέταυρα· σίγνα A¹⁴
 LXX 2054 *πέταυρον· εἶδος παγίδος (Prov. 9, 18) g¹[v¹A⁷]
 D 2055 πετελκές· καμπύλον
 Hom. 2056 *πετεηνῶν· πετεινῶν (B 459 . .) A¹⁰(A¹³)
 Hom. 2057 *πετέσθην· ἐπέτοντο, δυϊκῶς (E 366 . .) A⁹

2044 Diod. Sic. 11, 87, 2 2045 Schol.; EM 666, 29; cf. Σ π 435 2042 Athen. 9, 376a–b
 2047 Ph 426, 10 v. πεταχοῦνται; Athen. 11, 496a 2048 Ph 426, 9 v. πέταχνον; Athen.
 11, 496a 2049 Schol. α 130 2050 cf. Schol. Eur. 2053 = Σ π 436 2054 gl. Prov.; cf.
 Σ π 437 v. πέτευρον 2056 = Schol.

2039 πεταί· τὰ] πεταιτά· Mus. fere | μετέωρα. ἀμπελουργία] μετέωρα ἀμπελουργεῖα
 Schm. 2040 Πετάλη (nomen fabulae Pherecratis)· ὄνομα θηλείας κτλ. Mein. FCG 1, 86;
 πέταλα (accent. iam Mus.)· ὀνόματι καὶ βοῦς θήλεια Schm. | βοῦς] cf. gl. 2042 2041 [λ]
 Guyet Voss. 2042 v. post gl. 2046 2044 [τ] Mus. | φίλων H: Mus. 2045 [λ] Guyet
 Voss., cf. A et EM 2046 πεταλωτόν] πεταλώτατον Hemsterh., πελώτατον vel τελεώτα-
 τον Schm., μέγα ἄωτον Ruhnck., nihil aridet 2042 ordinem codicis exhibeo, numeros
 Schmidtii | υἱῶν H: Scal. alii (interpunct. Hansen) | μεταίη H: Nauck (et <δὲ> Hansen); cf.
 e. g. gl. 161 2047 πεταλοῦνται] h. e. πεταχοῦνται (Ph; Athen. πενταχνευταί perperam
 praebebat), cf. gl. 1185 | ἐξυπτιοῦνται H: Ph, cf. gl. 1185 2048 <τὸ> Hemsterh. | cf. gl.
 1095. 1184. 1298; 1101; 1094. 391 2049 πετάσας H = Schol. α 130] πετάσσας Hom.
 2050 πετᾶσθαι] h. e. πεπᾶσθαι (Mus.; Alb. cft. gl. 1441; interpunct. del. Salm.); de errore π
 > τ cf. gl. 2065 cum adn. | γάμβρα (sine interpunct. insequ.) H: Salm. 2051 κουφήσειεν
 H: Mus. 2052 φρόνημα H: Sop. alii 2053 σίγνα H = AΣ] τίγνα Mus. hic et gl. 107; Lat.
 tigna nusquam, σίγνα (sc. militaria) saepius ap. Graecos reperitur | cf. gl. 2054. 2058
 2055 πετελκές] πετεακές Voss., cf. ordinem; περιαιγές? Schm.

- 2058** πέτευρον· σανίς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται (Ar. fr. 872 K.–A.)· D
καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτω. καὶ ὄργανον ποιόν. καὶ πᾶν τὸ μα-
κρόν καὶ ὑπόπλατυ. ἔστι δὲ λεπτόν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον
ᾤ. πέτευρον λέγεται, ἣ καὶ πέντευρον
- 2059** Πετε[υ]ών· πόλις (B 500) Hom.
- 2060** πετήλας· τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας D
- 2061** πετηλὶς· ἀκρίς D
- 2062** πετηνίς· κόρις D
- 2063** πέτραι ἡλίβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι (Π 35 .) Hom.
- 2064** [πετρέμβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί]
- 2065** πετραδεῖλαι· οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς, οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων D
- 2066** †πετρεφράμη†· θ[ε]ρασεῖα. θερμή
- 2067** πέτρη τ' Ὠλενίη· πόλις (B 617) Hom.
- 2068** *πέτρων· λίθον (Π 734) A¹² Hom.
- 2069** *πετ(τ)εῖα· παίζει A²⁰
- 2070** πετ(τ)εῖα· διὰ κύβων παιδιὰ (Plat. leg. 820 d) D
- 2071** πετ(τ)εῖαις· κύβοις, τάβλαις, παιδι[λ]αῖς (Phil. leg. Gai. 1) D
- 2072** *πεττεύει· διαπαίζει. μεταστρέφει A²¹. κυβᾶ (cf. Plat. Alc. I 110e.
rep. 487 b. Xen. Mem. 3, 9, 9. Phil. vit. Mos. 1, 31)
- 2073** Πέτρος· ἐπιλύων. ἐπιγινώσκων. οὗτος καὶ Σίμων καὶ Κηφᾶς καὶ N.T.
Συμεὼν ἐλέγετο (N. T. passim)
- 2074** *πεττοί· βόλια v³A¹⁹g^{περ92}, ἐν οἷς ταβλίζουσι A¹⁹
- 2075** *πεττεύουσι· κυβεύουσιν A¹⁷
- 2076** πέττουσιν· ἐψοῦσιν (Ar. Eccles. 223 b?) D
- 2077** πευδρία· ἀρτοθήκη D
- 2078** πεύθεται· πυνθάνεται. ἀκούει

2058 Poll. 10, 156; Ph (cum K.–A. l. c.) **2059** St. Byz. **2063** cf. Schol. **2065** Ph 412, 23
v. πεπραδίδαι **2070** cf. Ph; Schol. Plat. **2071** Σ π 19 v. παιττεῖαις (Su π 1392 habet πετ-
τεῖαις) **2073** cf. gl. N. T. p. 24 **2074** = Σ π 442 (Su gl. π 1397 s. v. πέττουσα) **2078** cf.
EM 666, 53

2058 μεταώρω H: Mus. | πέντευρον] πέταυρον Voss. | cf. gll. 2053–4; Frisk 2, 521; Pfeiffer
ad Callim. fr. 186, 42059 πετευών H: Mus. **2063** cf. gll. 1124. **2064** **2064** haec gl. et gl.
1124 sunt vv. ll. gl. **2063** **2065** πετραδεῖλαι] h. e. πεπραδῖλαι (Salm., coll. gl. 1502); de
errore π > τ cf. gll. 2050. 3330. 3765. 4464. τ 451–2; v. praeterea gl. π 1366 cum adn. | οἱ
μ. τ. ᾱ.] cf. πορδαί ap. Ph l. c. et Frisk 2, 511 v. πέρδομαι | v. ad gl. 1502 **2066** πετρεφρά-
μη] 'Vide et v. πευκαλίμη [gl. 2087], cum eadem interpretatione' Alb. | θερασεῖα. θέρη
H: Mus. **2069** πετειᾶ H: ordo et Voss., cf. πεττεῖα· παίζειν (sic) A **2070** πετειᾶ H: ordo
et Guyet Voss., cf. Ph | διὰ] ἢ διὰ Mus., cf. Ph **2071** πετεῖαις H: ordo et Voss. (= Phil.);
παιττεῖαις Σ | παιδιλαῖς H: Σ **2072** διαπαίζει] αἱ ex ε corr. H in scribendo **2073** nomen
Petri hic e voce Hebraica ptr 'exponere, interpretari' Gen. 40, 8 . . . derivatum est (Sop. Voss.
alii, coll. Origeniano lexico nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1299/1300 Πέτρος·
ἐπιγινώμων ἢ ἐπιλύων ἢ ὑπακούων) **2074** ταυλίζουσι H: ΑΣ, cf. gll. 2071. ε 4460.
7368. κ 4368 **2076** de significatione cf. ft. gll. 2142–3 **2077** cf. gl. σ 711

- Hom. **2079** *πεύθετο· ἤκουεν (π 411) (A⁸). ἐπυνθάνετο (Λ 21)
2080 πεύθη· πεῦσις. ἐρώτησις
D **2081** πευθῆνες· πευσταὶ περίεργοι (Luc. Phal. 1, 10)
D **2082** πευθείς· ἐψηθείς
Eur. **2083** *πευῖδας· λαμπάδας (Eur. Tr. 351) A⁶
D **2084** πευκαλεῖται· ξηραίνεται. ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστέας (Aristias TrGF 9 F 7?)
D **2085** πευκάλεον· <δ>ξηρὸν ἀγγεῖον
Hom. **2086** πευκαλίμαις· συνεταῖς. ὀξείαις. πικραῖς. ἢ ἀγαθαῖς (Θ 366 ..)
2087 πευκαλίμη· θερμή. θρασεῖα. καὶ φλεγμαίνουσα
Hom. **2088** *πευκαλίμησι· πυκναῖς. συνεταῖς A⁷. καὶ τὰ ὅμοια (Ξ 165 ..)
D **2089** πευκάνα· †πευκονία†. ἰστοῦ παράπλεγμα. †τροχαῖ†
Hom. **2090** *πευκεδανόν· <ἐχε>πευκέες. πικρόν (K 8 [v. Ap. S. 130, 34])
vg⁴(A¹⁰)
D **2091** Πευκῆτιοι· οἱ περὶ τὸ[v] Βρεντέσιον οἰκοῦντες
Eur. **2092** πεύκινον<v>· δάκρυ[v]· πίσσαν (Eur. Med. 1200)
2093 †πεύκλα†· ἀματροχαῖ
2094 *πεῦσις· ἐρώτησις (e.g. Phil. quod deter. 57, 3) v² [ἀπόκρισις]
Hom. **2095** *πεύσομαι· ἐρωτήσω Σ[v¹A⁵]. ἀκούσω. ἐρευνήσω. ἤμαθω
(ψ 262) vg¹A⁵
2096 *πευστός· ὑπήκοος A⁹

2081 Schol. Luc. MΩ **2083** cf. Su π 1412 **2086** Schol.; Ap. S. 130, 34; cf. Eust. II. 1194, 50 [4, 363, 8 V.] **2087** cf. Eust. II. 1006, 60 [3, 704, 31 V.]; Su **2088** Schol.; Ap. S. 130, 34 **2090** Ap. S. 130, 34. 80, 18; Eust. II. 42, 33 [1, 69, 3–4 V.]; cf. Schol. **2091** Strab. 6, 3, 1 p. 277 C. **2095** Σ π 443; cf. Schol.

2079 ἤκουεν] ἤκουσεν A **2080** cf. gl. 2094. 4480. 4482 **2081** Luc. accus. habet, sed expl. Schol. Luc. MΩ nom. πευσταὶ περίεργοι οἱ τε μανδάτορες (-ωρες codd.) | πιστοὶ H: Hansen post Toll., coll. Schol. Luc. **2082** πευθείς] h. e. πεφθείς (Voss.), cf. gl. 2142 **2083** πευῖδας H = A] h. e. πεύκας (Sop.), cf. Su (Alb.) **2084** Ἀριστέας] Ἀριστίας Wagner; Ἀμερίας Schm. **2085** πευκάλεον] accent. πευκαλέον Mus. | ξηρὸν H: Schm. dubitanter qui scribit 'Nisi ξηραίνεται praecederet, suaderem ὀξηρὸν ἀγγεῖον'; me quidem iudice ea ipsa res errorem genuit. cf. Soph. fr. 306 R.; Ar. fr. 743 K.–A.; Schol. Ar. Vesp. 1509; AP 12, 108, 4. hoc modo fit. vox πευκάλεον e gl. **2086** πευκαλίμαις ... ὀξείαις. πικραῖς (... πικραῖς. παρὰ τὴν πεύκην Schol.) ... intelligi potest **2086** πευκαλίμαις (-μαῖς H: Mus.)] πευκαλίμησιν Hom. cum Schol. | πικραῖς H = Schol.] πυκναῖς gl. **2088** | cf. etiam gl. 1225. 2066 **2088** πευκαλίμησι H: accent. Mus.; cf. ad gl. 348 | πυκναῖς H = Schol.] πικραῖς gl. **2086** **2089** v. l. gl. 1971 (Salm.) | πευκονία ... τροχαῖ (τροχαῖ H: accent. Mus., cf. Arcad. 100, 3) | πευκονία in ἐν κονίᾳ mutandum et post Salm. (ad gl. 2093) una cum voce τροχαῖ referendum censet Schm. ad gl. 2093, coll. Ψ 505–6 et voce ἀματροχαῖ [LSJ s. v. 2] saepius pro ἀματροχαῖ usurpata. cf. etiam gl. τ 1527–8 **2090** πευκεδανόν H: Mus. | <ἐχε> Mus., cf. Ap. S. 80, 18 et Eust. **2091** [v] Schm. **2092** πευκινὸν δάκρυον H: Sop. **2093** cf. gl. 2089 cum adn.; πεύκλα] πεύκνα? H. Friis Johansen | ἀματροχαῖ H: accent. Mus., cf. Schol. A ad Ψ 422 **2094** [ἀπόκρισις] Hansen (vox perperam addita est quia π. et ἄ. saepe iunctim usurpantur, e.g. κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν); Schm. de ἀνάκρισις cogitat, quod reiciendum videtur | cf. gl. 2080 cum adn. **2096** πευστὴς (i. q. πευθὴν)· ἐπήκοος Schm. in app., cf. Ph 426, 26 πευθῆνες· ἐπήκοοι

- 2097 *πέφανται· πεφανέρονται (cf. B 122 ..) [A³²]. ἢ πεφονευμένοι Hom.
εἰσίν (E 531 ..)
- 2098 πεφά[υ]σθαι· πεφονεῦ[ε]σθαι, καὶ ἀνηρῆσθαι. ὄθεν καὶ φάσγα- Ap.S.
νον (Ω 254)
- 2099 πεφασμένον· φανερόν. ἀνηρημένον. ἢ *πεφανερωμένον Hom.
(Ξ 127) Σ(A²³)
- 2100 *πεφάσσουσα· ἐνθουσιωδῶς ὁρῶσα (B 450) A³⁷ Hom.
- 2101 πέφαται· εἴρηται (Ap.Rh. 2, 500 codd. et Schol.; ..). τέθνηκεν, D Hom.
ἀνήρηται, *πεφόνευται (O 140; P 164. T 27; ..) A²⁹
- 2102 πεφαύλικεν· ἥμβλυκεν
- 2103 *πεφauλισμένον· ἀποδεδοκιμασμένον vg¹⁵A³⁵
- 2104 *πεφενάκ<ικ>εν· ἠπάτησεν (Dem. 2, 7. 19, 72. 23, 162) vg¹
- 2105 *πεφενაკισμένος· ἐξηπατημένος vg⁸A¹⁹
- 2106 *πέφη· ἐφάνη. †ἢ πεφύκασι† A³⁸
- 2107 πεφήμωσο· παῦσον. φιμώθητι (Ev. Marc. 4, 39) N.T.
- 2108 [πεφήνακεν· ἠπάτησεν]
- 2109 *πέφηνεν· ἐφανερῶθη vg⁹A²⁶, ἐφάνη. ὑπῆρχεν (e.g. Aesch. PV
111. Eur. Hipp. 593)
- 2109a πεφηνῶς· ἔτοιμος. φανερός
- 2110 πεφήσεται· τολμήσεις, ὑπομενεῖς. τεθνήξῃ (N 829. χ 217) Hom.
- 2111 πεφήσεται· φανεροποιήσεται (P 155) Hom.
- 2112 πεφιδέσθαι· φείσασθαι (Φ 101) Hom.
- 2113 πεφλάζει· βράζει D
- 2114 πεφλοιδῶς· τὸν φλοιὸν ἀποβαλὼν D
- 2115 πεφλοιδέναι· φλυκταινοῦσθαι D
- 2116 πέφνειν· κτείνειν D
- 2117 *πέφνεν· ἀνεῖλεν vg³, ἐφόνευσεν (N 363 ..) g³ Hom.
- 2118 πεφοβημένοι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι (O 4 ..) Hom.
- 2119 πεφοβῆσθαι· κεκοσμηῆσθαι, κομᾶν. δεδοικέναι

2097 Schol. E 531; EM 667, 15 2098 Ap.S. 131, 2; cf. Schol. 2099 Σ π 444 2100 Schol.
2101 cf. Schol. Ap.Rh. | Scholl. P 164. T 27 2104 = Σ π 445 2109 Σ π 446 2118 =
Schol.

2097 πεφανέρονται H = Schol. E 531] h.e. πεφανέρωται (A) 2098 πεφαῦσθαι
H: Ap.S. | πεφονεύσθαι H: Ap.S. 2100 πεφάσσουσα] h.e. παιφάσσουσα (Mus.,
cf. gl. 99 cum adn.) 2101 cf. gl. η 683 2102 πεφαύλαγεν H: Voss. 2104 πεφέννακεν
H: vg | Schm. vult aut πεφενάκ<ικ>εν· ἠπάτηκεν (de perfecto cf. Dem. 19, 220) aut
[π]εφενάκ<ισ>εν· ἠπάτησεν (de ἐφενάκισεν cf. proverbium Zenob. vulg. 1, 44 et Σ α 1193
v. ἄχρι κόρου) 2106 ἐφάνη] cf. gl. 2109 2107 πεφήμωσο] h.e. πεφιμώσο (Mus.)
2108 v.l. gl. 2104 2109a πεφηνός H: Alb. 2110 τεθνήξεις H: Mus. 2112 πεφείδε-
σθαι H: HSt. 2113 v.l. gl. 1159 2114 πέφλοιδος H: HSt. | cf. Frisk 2, 1027 et Latte
Mantissa vol. 1 p. 504 ad gl. δ 1216. ε 7327. 7504 2115 φλεκενεῖσθαι H: Voss. post
Mus. | cf. ad gl. 1214 2119 πεφοβεῖσθαι H: Mus. | κομᾶν et δεδοικέναι] Alb. cft. gl.
2128. φ 670

- 2120 *πεφοινιγμένη· ἡματωμένη, πεπτωρ(ρ)ωμένη, ἀπὸ φόνου ἢ φοίνικος (v⁷A¹⁸)
- 2121 πεφοιτηκότες· παραγενόμενοι
- 2122 πεφορημένα· ἐννεγμένα, πεπληρωμένα, κεχορτασμένα (Euseb. praep. ev. 15, 17, 6)
- 2123 πεφορύνθαι· μεμάνθαι, μεμολύνθαι
- Hom. 2124 πέφραδεν· εἶπεν. ἐσήμηνεν (Ξ 500)
- Hom. 2125 πεφράδοι· διασημήνειεν. εἶποι (Ξ 335)
- 2126 πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν (Aesch. fr. 438 R.)
- Hom. 2127 πεφρίκασι· δεδοίκασι (Λ 383 ..)
- D 2128 πεφρικέναι· δεδοικέναι, πεφοβῆσθαι [πεφρικέναι] (Ios. b. Iud. 4, 182)
- LXX + Hom. 2129 *πεφρυγμένον· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον (Lev. 23, 14) (A³⁴). ἢ πεφ(ε)υγότα (Z 488 ..)
- Hom. 2130 πεφυγμένος· πεφευγώς (α 18)
- Hom. 2131 *πεφυζότες· μετὰ δέους φεύγοντες (Φ 6 ..) A²⁸
- 2132 *πεφύκαμεν· ἐσμέν A³⁰, ὑπάρχο[ι]μεν
- 2133 *πέφυκεν· ὑπάρχει. ἐγένετο A²⁴
- 2134 *πεφυκώς· ὑπάρχων Σ(vg⁹A²¹)
- LXX 2135 *πεφυραμένους· μεμιγμένους (Lev. 2, 4) vg¹³A³³
- Eur. 2136 πεφυρμένοι· μεμιασμένοι (Eur. El. 1173. Or. 1411)
- D 2137 πέφυρται· μεμία(ν)ται
- D 2138 πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριῶν(αι) (Ar. Ach. 526)
- N. T. 2139 πεφυσιωμένους· ὠγκωμένους. κενοδοξοῦντας. *ἐπιηρόμενους (1. Ep. Cor. 5, 2 sicut ap. Ioh. Chrys. in Matth. hom. 2, 6 [57, 31, 29 M.] laudatur) (g¹⁶A³⁶)
- 2140 *πεφωραμένα· ἐλ[λ]ηλεγμένα A²⁵. κατειλ[λ]ημμένα. φωρᾶσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι

2122 Σ π 447 2124 Schol. 2125 Schol.; Ap. S. 131, 6 (cum Apione) 2126 Ph 2129 Σ π 449 | ἢ πεφυγότα Schol. 2130 cf. Schol. 2131 Σ π 450 2134 Σ π 451 2138 cf. Ph 2140 cf. anon. in Arist. soph. el. 113

2120 αἵματωμένη H: Mus. | (ρ) Voss. 2122 καὶ χορτασμένα H: Mus. 2125 διασημήνει H: Perg. (-v addidi; error fuit eien > ειε > ειε) | εἶπεν H: Perg.; Alb. cft. Schol. et Ap. S. 2126 πρὸς ἀκτικὴν H: Ph; locutio ἐπὶ τῆς προσεκτικῆς δυνάμει exstat Porph. in Plat. Tim. 2, fr. 75, 5 (= Procl. in Plat. Tim. 2, 306, 1) 2128 nov. gl. πεφοβεῖσθαι (-ῆ- Jens.)· πεφρικέναι H: contin. Alb. in app., delete πεφρικέναι²; Jens. vult nov. gl. πεφρικέναι· πεφοβῆσθαι 2129 h.e. πεφρυγμένον· τὸ κτλ. + nov. gl. πεφυγμένον· πεφευγότα | πεφυγότα H = Schol.: Hansen; cf. gl. 2130 2130 πέφυγος H: Mus., cf. διαπεφυγός Schol. 2132 [i] ed. 1521 2135 Lev.] cf. gl. 1454 2137 (ν) Salm. 2138 ἐντεριῶν H: Hansen post Palm.; cf. Ph ... φύσιγγες γὰρ αἱ τῶν σκορόδων ἐντεριῶναι 2140 πεφωραμένα H: A, cf. ordinem | ἐλληλεγμένα H: A | κατειλλημμένα H: Mus.

- 2141 πέχαρι· ἔλαφος. Ἀμερίας D
 2142 πέψαι· ἐψῆσαι, ἡδὺ κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι
 2143 *πέψις· ἀροποῖα (g^1A^2)
 2144 *πῆ· ποῦ $vg^{pi\delta 2}A^{pi\delta 5}$, πῶς, εἰς τίνα τόπον (Z 377. ρ 219; Γ 400 ..) Ap.S.
 2145 πηγάδα· τὴν οὐ πολλῶ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γε- D
 νομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν
 2146 πηγάζει· ἀναβλύζει D
 2147 πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν· οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί D
 2148 πηγαῖον· τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται
 2149 πηγαῖον ὕδωρ· περικαθαῖρον, τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀπο- D
 πεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμεζον
 2150 πηγεσιμάλλω· εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλ(λ)οῦς· Ap.S.
 πηγὸν γάρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν· οἱ δὲ μέ-
 λαν (Γ 197)
 2151 πηγόν· οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν. καὶ εὐτραφεῖ, ἡ μέγα (I 124. Hom.
 266. ε 388. ψ 235. Callim. h. Dian. 90. Lycophr. 336)
 2152 πηγυλὶς· ψυχρά, παγετώδης (Ξ 476) Hom.
 2153 Πήδαιον· πόλις (N 172). καὶ ὄνομα κύριον (E 69) Hom.
 2154 πηδάλια· τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες (Arist. h. an. 532^a29. D
 535^b12)
 2155 *πηδαλίους· οἷα ξιν (Ar. Equ. 542) A⁴
 2156 *πηδαλιο(υ)χούμενοι· κυβερνώμενοι· παρὰ τὸ πηδάλιον, ὃ
 ἔστιν αὐχὴν A³

2142 cf. Σ π 453 2144 Ap. S. 131, 8; Σ π 454; cf. Schol. Γ 400; Ep. Hom. An. Ox. 1, 352, 3 = EM 669, 10 2147 cf. Poll. 2, 71 2148 Schol. Eur. Alc. 98–9 2150 Ap. S. 131, 14; EM 669, 17; Ep. Hom. An. Ox. 1, 358, 1 | πηγὸν γὰρ κτλ.] v. ad gl. 2151 Porph. Quaes. Hom. II. p. 57 Schr., ad Γ 197; Schol. ε 388; EM 669, 25; cf. etiam: de εὐτραφεῖ Ap. S. 131, 14; Su, de μέλαν Schol. AbT ad Γ 197; Schol. bT ad I 124; Antim. fr. 145 W. = 185 M. (= Porph.); Schol. Callim. vol. 2, 104, 52 Pf., de λευκόν Scholl. Callim. h. Dian. 90 et Lycophr. 336, de μέγα Schol. bT ad I 124 2152 Ap. S. 131, 13 = Schol.; Schol. V = Schol. Ap. Rh. 2, 737 2153 cf. Scholl. A ad E 69 et AT ad N 172 2155 cf. Schol. Ar.; Σ π 455

2141 πέχαρι] πέχαρις Mus. | cf. gll. 3039. 3189. 3229. 3524. 4031. 4263 | Ἀμερίας] cf. gll. β 28. 47. κ 414. 445. 577. π 2246. σ 259. 287. 1295. 2983. τ 336. υ 876; etiam gl. ρ 118 cum adn.; Hoffm. Mak. praesertim p. 14 2142 cf. gll. 1514. ε 4522 2144 ποῦ H = K = Σ = Ep. Hom.] ‘Minus accurate grammatici’ Thes. 6, 1029 c; cf. Moer. 207, 18 [π 49 H.] ποῖ Ἀτ-τικοί, ποῦ κοινόν 2145 cf. gl. 6 2146 cf. gll. 758. 1233 2147 πηγαὶ τῶν ὀφθαλμῶν] πηγαί· τῶν ὀφθαλμῶν Schm. 2148 ἀρδάνιον] cf. gll. α 7086. 7091; Poll. 8, 66; Frisk 1, 135 2149 πηγαῖον· ὕδωρ. H: ed. 1521 2150 πηγεσιμάλλω H: Ap. S. | μαλοῦς H: Ap. S. | cf. ad gl. 2151 2151 εὐτραφεῖ] sc. ἵππον, ad I 124. 266; εὐτραφές gl. 2150 | de significatione glos-sae v. testt.; ὅστέα πηγὰ GVI 1827, 5 minime ossa alba sunt sed ossa sepulta postquam rogo nigra reddita sunt, pace Livrea ZPE 40, 1980, 30; iocum Stratonis fr. 1, 36–39 K.–A. non in-telligo 2152 ψυχρία H: Schol. V 2153 πηδαῖος H: Schm., cf. Scholl. II. cc. 2156 πηδαλιοχούμενοι H: A | τῶν πηδαλίων H: A

- Hom. **2157** Πήδασος· πόλις (Z 35 .), καὶ ἔθνος βαρβαρικόν (cf. Hdt. 1, 175. 8, 104). καὶ κύριον ὄνομα (Z 21), καὶ ἵππου (Π 152. 467)
- D + Hom. **2158** πῆ δὴ· ἄρα πῶς (Plat. passim, e.g. Phaed. 82 b), ποῦ δὴ (B 339 .)
- 2159** πῆδον· πηδάλιον
- Ap.S. **2160** πῆδος· τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ἀπὸ τοῦ παίειν. οἱ δὲ πῆδινον εἶναι ξύλον εὐθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευὴν. γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ· μέγα δ' ἔβραχε πῆδινος (E 838 v.1.). [τε] καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος
- D **2161** πηδύειν· νάειν. βλύζειν. βρύειν
- D **2162** πηδύειν· πηγάζειν. ὀμβροῦν. ἰδροῦν
- D **2163** πηδυλὶς· πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει (Callim. fr. 67, 12 Pf.)
- Ap.S. **2164** πῆδῳ· τῷ πλατεῖ τῆς κώπης τοῦ πλοίου (η 328 .)
- D **2165** πῆθων· πῆθηκος (Pind. Pyth. 2, 132=72)
- 2166** πῆμποκα· <πώποτε> (Theocr. 1, 66 codd. 8, 34. 11, 68. com. ad. fr. 1035, 11 K.-A. epigr. ap. Poll. 4, 102)
- D **2167** πηκτὰ δάκρυα· παρὰ τὸ πεπηγέναι· <ῆ> ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα
- 2168** πηκταί· θύραι. καὶ εὐπηκτοὶ· εὐθυραι
- D **2169** πηκτίδες καὶ σύριγγες· ὄργανα μουσικά (Hdt. 1, 17, 1)
- 2170** *πηκτίδος· πανδουρίου v²A^{4g}πηλ²
- 2171** *πηκτίς· πανδούριον vg¹A³. ψαλτήριον. σύριγξ. ὄργανον (Hdt. 1, 17, 1) vg¹
- D **2172** πηκτόν· ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον
- Hom. **2173** *πηκτόν ἄροτρον· τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων. εἰσὶ γὰρ καὶ μονόβολα (K 353 .) A⁵
- D **2174** πηκτὸς θάνατος· ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν (trag. ad. fr. 255 K.-S.)

2157 Strab. 7, 7, 2 p. 321 C. 13, 1, 59 p. 611 C. cet. **2160** Apio et alii ap. Ap. S. 131, 15; Eust. II. 613, 9 [2, 213, 13-14 V.] **2164** Schol.; Ap. S. 131, 15 **2165** cf. Schol. Pind. **2171** Σ π 456; cf. gl. Hdt. **2173** cf. EM 173, 16 **2174** Ph

2158 πηδὴ· ἄρα. H: Mus. (interpunct. post ἄρα del. Hansen); πῆ δὴ ἄρα· Alb. (sed πῆ δὴ et δὴ ἄρα ap. Hom. ceterosque auctores saepius repperi, πῆ δὴ ἄρα (ῥα) nusquam) | πῶ H: Schm. (qui etiam comma add.) | πῆ δὴ ... πῶς (ς) | cf. πῆ δὴ καὶ πῶς Plat. Phileb. 41e | ποῦ] cf. ad gl. 2144 **2159** aliter Su πηδόν· τὴν κώπην **2160** πῆδος] rectius πηδός Heins., coll. Eust. οἱ ... παλαιοὶ ἀντὶ φήγιμος πῆδινος γράφουσιν, εἰπόντες ὅτι πῆδος εἶδος ξύλου. ὅθεν καὶ πηδὸς ἡ πλατὴ, ὡς ἐκ τοιοῦτου ξύλου σκευασθεῖσα; Alb. cft. gl. 2164 et Su ad gl. 2159 laud. | ἔβραχε H: Mus. | [τε] Schm. **2161-3** πηδυ-] h. e. πιδυ- (Thes. 6, 1063 c-d et Schm. post alios), cf. Frisk 2, 533 **2165** h. e. πίθων· πίθηκος (Mus.) **2166** πῆμ· ποκα H: Hansen post Toup.; de ι cf. ad gl. π 348; Ahr. Dial. 2, 363 **2167** πηκτὰ· H: Voss. | <ῆ> Schm. **2168** πηκταί· θύραι· πηκταί θύραι Heins., sed cf. ft. Eur. fr. 1003 N. et Ar. Ach. 479; πηκταὶ λύραι· Schm. dubitanter, coll. Soph. fr. 238 R. | καὶ] αἱ Heins. | εὐθυραι] εὐθυ- ροὶ Mus.; θύραι L. Dind. 3, 2286 b **2171** σύριγξ H: ed. 1520 **2173** β H: expl. Mus. | μονό-βολα] cf. gl. α 8403 et Schol. Hes. op. 433

- 2175 Πηλαγόνες· γέροντες, παλαιοί, γηγενεῖς (Callim. h. Iov. 3) D
 2176 πῆλαι· κραδᾷ[ι]ναι, σεῖσαι (Π 142 ..) Hom.
 2177 πηλαμύς· διὰ τοῦ ὕ. ἰχθὺς ἐν Πόντῳ (Soph. fr. 503, 1 R.) D
 2178 πῆλεν· ἔπαλ(λ)εν (Z 474) Hom.
 2179 Πηλέως μάχαιρα· παρομία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης (p. 240 fr. 11 N. = fr. 357 S.) ἀναγράφει οὕτω· μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι (cf. Hes. fr. 209; Anacr. PMG fr. 497; Pind. Nem. 4, 91–5=56–9; Ar. Nub. 1063) Prov.
 2180 Πηληιάδεω· τοῦ Πηλέως παιδός (A 1 ..) Hom.
 2181 πηληκίσματα· φενακίσματα D
 2182 *πήληξ· περικεφαλαία A^{πολ52}, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὃ ἐστι κινεῖσθαι (N 805 ..) καὶ δῆμος (Aeschin. 3, 139) Ap.S.+D
 2183 Πηλιάδα· τὸ δόρυ (Π 143 ..) Ap.S.
 2184 Πηλιάς· ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ (Y 277)· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν Ap.S.
 2185 πηλιδνόν· πελιδνόν
 2186 πηλίκον· οἶον, ὁποῖον, ποταπόν. διάφορον
 2187 *πηλίκους· διαφόροις A³. καὶ τὰ ὅμοια (Ep. Galat. 6, 11)
 2188 πηλίνας· χοϊκαῖς D
 2189 *πήλινος· ἐκ πηλοῦ A⁴, χοϊκός (Arist. metaph. 1035^a32)
 2190 Πήλιον· ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ (B 757 ..) καὶ Πάλιον (Pind. Pyth. 3, 7=4 ..) Hom.+D
 2191 πηλός· οἶνος. Ἰωνες (Soph. fr. 783 R.). ἔνθεν καὶ κάπηλος· ὁ τὸν οἶνον πωλῶν D
 2192 πηλὸς αἰδνός· περὶ τὴν Λιβύην ἐστὶ τόπος. καὶ τὸν ὀρίζοντα ὠκεανόν (SH fr. ad. 1097) D

2175 cf. Schol. Callim.; EM 669, 51 2176 = Schol. 2177 Ph 2178 cf. Schol. 2179 Ph; Su; Prov. Bodl. 761 [= append. 4, 57]; cf. Zenob. vulg. 5, 20 et Ath. 2, 79 (Anacr. et Pind.); Eust. II. 1101, 63 [4, 37, 10–11 V.] (Ar. com.); Scholl. Pind. et Ar. (Paus. π 20) 2180 = Schol. 2182 περικεφαλαία κτλ.] = Ap.S. 131, 18; EM 670, 32; cf. Σ π 457 | δῆμος| Harp. 249, 12 [π 67 K.]; St. Byz. 2183 Ap.S. 131, 19 2184 Ap.S. 131, 19 2187 cf. Ioh. Chrys. in Ep. Galat. comm. 6, 3 [61, 678, 19 M.] 2189 cf. gl. χ 589 2190 Πάλιον| cf. Schol. Pind. 2191 cf. EM 490, 4. 546, 5. 670, 35; Su κ 337; Eust. II. 158, 45 [1, 245, 8 V.]

2175 γέροντες| h. e. γίγαντες (Bentl., coll. Schol. Callim.) | παλαιοί| Πελλαῖοι Schm. | γὰρ γενεῖς H: Mus. (cf. testt.); πηλογενεῖς Schm. 2176 κραδαίνειν H: Schol. 2177 cf. gl. 723 et θ 80 2178 contin. H: nov. gl. Mus. | <λ> Alb., coll. Schol. 2179 Ἀριστοφάνης| i. e. Ar. Byz., ut Nauck e voce ἀναγράφει intellexit | τῇ| ἐν τῇ Ph, ἐπὶ τῇ Su | plura ap. Ph legere licet 2180 πηλιάδες H: Schol. | παῖδες H: Schol. 2181 πηληκίσματα| h. e. πηνηκίσματα (Alb., coll. gl. 2206) 2182 πήλιξ H: A 2183 Πηλιάδα| Π. <μελίον> Schm. ex Hom., sed cf. Πηληϊάδα (sic) τὸ δόρυ ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ... Ap.S. 2185 contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gl. 1328. 1331. 1335 2189 cf. gl. χ 589 2190 καὶ πῆλιον H: Schm. in app. (de alia forma in fine addita cf. e. g. gl. 2256); καὶ πόλις Munk. 2192 Alb. cft. gl. α 1780

- 2193** *πήλυξ· ῥαγὰς vg¹A⁵
 Hom. **2194** *πῆμα· βλάβη g³. ἀναπημονή (Γ 50 . .)
 Hom. **2195** *πημαίνει· βλάπτει A⁷, κακοποιεῖ (Ο 42)
2196 πημαιοσύνης· κακούσης. καὶ τὰ ὅμοια
2197 *πήμασι· κακοῖς (Aesch. Ag. 836) (A⁶)
2197x *πήμασι· βλάβαις (vg¹)
 Hom. **2198** πῆ μέματον· ποῦ προθυμεῖσθε (Θ 413)
2199 πῆμος· πηνίκα
 D **2200** πῆν· πῆ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν
2201 ᾠήν· ἀπῆν
 Hom. **2202** *Πηνειὸς· ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ (B 752 . .) [A⁵]
2203 Πηνελόπη· ὄνομα κύριον
 D **2204** πηνέλοψ· ὄρνις ποιὸς (Ar. Av. 298. 1302)
 D **2205** πηνικίζειν· ἀπατᾶν (cf. Cratin. fr. 398 K.–A.)
 D **2206** πηνικισμάτων· φενακισμάτων
2207 *†πῆνειον· τὸ ἀνάπτειν λέγεται ἢ ἐργασία† A²
 D **2208** πηνία· ἐντίθεται τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ
 λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως
2209 *πηνίκα· πότε A¹Σ [ἢ τότε A¹]
2210 πηνίκα δέ· ὅτε δέ. ἢ πότε δέ
2211 *πηνίκη· θορίξ [A⁴]. ἐμπλοκή (com. ad. fr. 225 K.–A.)
 Hom. **2212** *πηνίον· πανούκλιον. ἢ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἢ κρόκη
 (Ψ 762) A³

2193 = Σ π 459 2194 Σ π 458; EM 670,47 2195 Σ π 460; Schol. 2198 Schol. 2202
 Schol. 2204 cf. schol. Ar. Av. 1302 2205 Σ π 463 s.v. πηνήκη 2208 Poll. 6,79
 2209 Σ π 464 2210 Phryn. ecl. 30 2211 cf. Σ π 463; (Paus. π 21) 2212 Σ π 465

2193 Schm. cft. gl. q 10 **2194** ἀναπημονή] ἄτη. πημονή HSt.; Alb. cft. gl. α 8074 et Su
 π 1523 **2197–2197x** unam gl. πῆμασι κακοῖς· πῆμασι βλάβαις H (memor πῆμα κακόν
 Homeri? [Alb.]): divisit Alb. in app. ('... Deinde eadem vox aliunde, ut sæpe, repetitur')
 post Schr. | Aesch.] cf. gl. 113. 1431. δ 1947 **2198** πηνεμάτων H: Mus. | προθυμεῖσθαι
 H: Mus. **2200** πῆκαι· πῆν H: Alb. | cf. ἐπιπῆν (i. q. ἐπιπάσσειν) IG 4², 1, 121, 119 et
 Frisk 2,478 | κατάπασσε] καταπάσσαι H: Lob. Rhem. 104; καταπάσσει Alb. **2201**
 πηνά· ἀπηνή H: Alb. (·; de aphaeresi cf. gl. 2336. 2384. q 559; v. etiam gl. 41 cum adn.) et
 Mus. (accentt.) **2204** πῆνελοψ H: accent. Mus. **2205** πηνικίζειν H: ordo et Σ; cf. gl.
 δ 1220 cod. cum adn.; etiam gl. 2206. 2181 et Kassel–Austin ad Cratin. fr. 304. 398
2206 πηνικισμάτων H: ordo et Voss.; cf. gl. 2205. 2181 **2207** πηνι· το ἀπτειν λεγεται
 ἐργασία A | πῆνειον· τὸ ἀνάπτειν] πηνίον· τὸ ἀνάπτειν Voss. (interpunct. post ἀνάπτειν
 Mus.); πηνίον τ' ἀνάπτειν (verba cuiusdam auctoris) Palm.; πηνην· [τὸ ἀνάπτειν.] Schm.,
 verba τὸ ᾠ. ad gl. 2205 referenda putans. aliquid excidisse censeo **2208** πῆνια¹ H: Vales.,
 coll. Poll. | ἐντίθεται ... ἔστι] ἐνετίθετο (sic Bethe sine adn., ἐπετίθετο priores) ... ἦν Poll. |
 πῆνια² H: Mus. **2209** ποτέ H: Σ | [ἢ τότε] Schm. **2210** ὅτε δέ] del. Schm., sed cf. The-
 mist. or. 26 p. 331 a H. | ποτέ H: Schm. **2211** πηνίκη H (: accent. Mus.) et ordo] πηνήκη
 AΣ; cf. gl. 2205–6 cum adn. | πλοκεῖ H: Mus. **2212** πανούκλιον] vox Latina, cf. Gloss.
 Lat. 2,524,1 Panucla. panuclin (h.e. πανούκλι(ο)ν). 393,32 πανουκλα panicula |
 ἄδρακτος H: AΣ

- 2213 [Πηνιός· ποταμός]
 2214 πῆνος· ὕφασμα D
 2215 πηνώμενον· πηνιζόμενον. τριβόμενον
 2216 *πῆξαι· κατασκευάσαι ν¹g^{πη1}. στήσαι (ε 163 . .) Hom.
 2217 πῆξας· στήσας. βαλόν. κατασκευάσας (Γ 217. λ 129) Hom.
 2218 πῆξε θυμόν· ἔπληξε τὴν ψυχὴν (Ξ 40 v.l.) Hom.
 2219 *πηοί· συγγενεῖς ν¹A¹g^{πημ4}, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι (Γ 163 . .). Hom.
 ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι. ἀνδρεῖοι
 2220 πῆραξον· ἀφόδευσον (com. ad. fr. dub. 412 K.–A.) D
 2221 Πηρεφόνεια· Περσεφόνεια. Λάκωνες D
 2222 πηρία· Ἄ(σ)πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ D
 2223 Πηρίη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ (cf. B 766 v.l.) Hom.
 2224 πῆριξ· πέριδιξ. Κρητες D
 2225 πηρίς· ὄσχη, κήλη, αἰδοῖον (Nic. ther. 586). καὶ ἱερείου ταυρία D
 2226 πηροῖς· βλάβτοις
 2227 πηρόν· ἔστερημένον τῆς φωνῆς. ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βε- Hom.
 βλαμ(μ)ένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν <...> τὸν <ἐ>νεὸν καὶ ἄφρωνον,
 προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν (B 599)
 2228 *πῆρον· τὸν παντάπασιν μὴ ὀρῶντα (B 599) (g²A⁴v^{πημ2}) Hom.
 2229 πῆρωσις· βλάβη, λύπη (AP 9, 359, 7). τύφλωσις
 2230 *πῆρασθαι· μέμψασθαι A¹
 2231 πῆτεα· πίτυρα D
 2232 πητεῖται· πιτυρία ἄρτοι. Λάκωνες D
 2233 *πῆχεων· πηχῶν A¹
 2234 πῆχυς· νεῦρον, ἣ τὸ τοῦ τόξου μέσον (Λ 375 . .)· ἔνιοι τὰ ἄκρα. Hom.+ D
 κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών. ἣ ὁ εἶς καὶ ἡμῖσιν ποῦς
 2235 *πηῶν· φίλων. συγγενῶν (Callim. fr. 59 [SH fr. 265], 20 Pf.) g¹

2215 = Ph 2218 cf. Schol. 2219 Schol.; Ap. S. 131, 22; EM 669, 37 2223 Schol. pap. 2
 Erbse; Eust. II. 341, 38. 339, 28 [1, 534, 15. 530, 20 V.]; cf. Schol. 2225 cf. Choerob. An.
 Ox. 2, 248, 30; EM 671, 3; Galen. lex. 19, 130, 14; Schol. Nic. 2227 cf. Schol.; EM 671, 1
 2228 Σ π 466 2229 Su 2233 cf. Moer. 208, 13 [π 77 H.]; Ph

2213 v.l. gl. 2202 2214 πηνός (H: accent. Mus.)] i. q. πήνισμα (gl. β 1273; Ar. Ran. 1315
 cum Schol.; Su) 2215 πηνόμενον H: Ph 2219 οἱ καὶ H: Schol. et Ap. S. 2220 forma
 Cretica, a πέρδομαι, cf. gl. 2224 cum adn. 2221 πηρεφονεία H: accent. Schm. | περσε-
 φονεία H: accent. Alb. 2222 <σ> HSt. 2223 Πηρίη (contin. H: nov. gl. Schm.)] h.e.
 Πηρείη (v.l. B 766; v. edd. Homeri et RE Suppl. 7, 885) 2224 Thumb 1, 158; Frisk 2, 511
 2225 πηρίς accus. πηρίνα Nic. | cf. gl. 1763 cum adn. | ταυρία] cf. gl. 1771. 3265 2227
 ἔνιοι] ἐνεὸν H: Schm. | <μ> Mus. | <...>] <. καὶ ὀξύτόνως μὲν> Schm. in app.; <nov. gl.
 πηρόν> Alb. in app., qui tum vix recte ordine inverso (... προπερισπωμένως δὲ <πῆρον>
 τὸν τυφλόν [πῆρον] τὸν παντάπασιν ...) glossam 2228 adiunxit | νεὸν H: Mus. 2228 πῆ-
 ρον H = Ph] πηρόν Mus. (cf. Schol. Ab), sed v. gl. 2227 fin. 2230 πῆρασθαι] πειρήσα-
 σθαι H. Friis Johansen; μωμήσασθαι Schm. (Callim. h. Dian. 222) 2231 πῆτεα] πίτεα G.,
 πίτυα Lob. Prol. 274 | πῆτυρα H: Mus. | cf. gl. 2356 2232 πητεῖται] πιτῖται Lob. Prol. 274
 et Thes. 6, 1057 b | πητύριοι H: Meurs. | cf. gl. 2357

- 2236 *πιαζόμενος· θλιβόμενος (A⁴)
 LXX 2237 *πιαίνει· σιτεύει A⁷, λιπαίνει (Xenophan. 2, 22. Prov. 15, 30) vg³A⁷
 LXX 2238 *πιανάτω· λιπανάτω (Psalm. 19, 4) g²
 2239 *πιαινέτω· λιπαινέτω A⁶(v^{πιτ6})
 2240 πιαλέον· λιπαρόν (Opp. cyneg. 2, 179. cf. 1, 86)
 2241 [πιανεί στυγνῶ· τῷ θρηνητικῶ ὕμνῳ]
 D 2242 πιαλόν· παράλευκον
 D + Ap. S. 2243 πῖαρ· τὸ κράτιστον. καὶ στέαρ. ἢ *τὸ πέρας (ε 289 v. l. [Apio ap. Ap. S. 131, 28]). καὶ λιπαρόν (Λ 550 . .) vg¹A⁵
 2244 †πιάτοις†· τὸ ἄσημον ἀργύριον
 D 2245 πίγγαλος· σαῦρος ὁ καλούμενος χαλκίς
 D 2246 πίγγα· νεόσσιον. Ἀμερίας γλανκόν
 2247 *πίδακες· σταγόνες. πηγαί (Leon. Tarent. AP 6, 334, 2) vg¹A³
 D 2248 πιδυκώσεως· καθύγρου
 Hom. 2249 πίδαξ· λιβάς, κρήνη, ἀναβολή ὑδάτων, πηγή, *ἄκρον ὕδατος (Π 825) A⁶
 2250 *πίδαξι· πηγαῖς (Hdt. 4, 198, 2) vg²A⁴
 Ap. S. 2251 πιδυκώσεως· καθύδρου, πιδυκώδους. καὶ ἡμεῖς πιδᾶν λέγομεν τὸ ἀναβάλλειν ὑγρόν (Λ 183)
 2252 [πιδυκώται· προοσπελάζει]
 2253 †Πιδῶ†· δῆμος †ἐν τῇ θάκῃ†
 Hom. 2254 *πιέειν· πιεῖν (Δ 263 . .) A⁸
 Hom. 2255 πιέζειν· κατέχειν. θλίβειν, σφίγγειν. μαλάσσειν. *βαρεῖν (δ 419 . .) vg²A⁶
 Hom. 2256 *πιερά· λιπαρά vg¹A⁵. εὐδαίμονα, πλούσια. καὶ πιείρη (T 180)
 Hom. Eur. 2257 *Πιερία· ὄρος A⁹ (Ξ 226. ε 50; Eur. Bacch. 410) [ἢ λιπαρά]

2237 cf. Moer. 208, 21 [π 84 H.]. 2238 cf. An. Ox. 2, 464, 9 2240 cf. Schol. Opp. cyn. 1, 86 2243 Ap. S. 131, 23. 28; EM 670, 14 2247 Σ π 468; EM 671, 19 2249 Σ π 469 2251 Ap. S. 131, 24; EM 671, 31 | πιδᾶν] Choerob. An. Ox. 2, 249, 4 2255 EM 671, 24; cf. Σ π 470 2256 πιείρη] cf. Schol. T 180; Ap. S. 131, 26 2257 Scholl. Ξ 226. ε 50; EM 671, 35; cf. Σ π 472

2236 πιεζόμενος H: ordo et ed. 1521 2239 v. l. gl. 2238? 2241 v. l. gl. 46 2242 πιαλόν] Thes. 6, 1061 b cft. πίαλος Arcad. 54, 24 2243 cf. gl. ε 1619 2244 ἄσημον H: Mus. 2245 cf. gl. 2335 (Salm.) et ζ 155 (Alb.) | Hoffm. Mak. 14 cft. gl. 2246, expl. poster. 2246 πιδυκώδους H: Alb. (Schm. πιδυκῶν) pro πιδυκῶν m.vult, ordinis causa; idem cft. etiam gl. σ 1495 | Ἀμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | γλανκόν] Hoff. Mak. 14 cft. gl. 2245 2247 πιδυκῶ H: KΣ, cf. EM et gl. 2249–50 | Leon. Tarent.] cf. gl. q 485. 577. σ 436 2251 πιδυκώσεως vel πιδυκώσεως H: Mus., cf. Ap. S. | καθύδρου] καθύγρου Ap. S. et EM | spatium unius litterae et idυκώδους H per errorem: Mus. | πιδᾶν H: Ruhnck. | ἀναβάλλον H: Ruhnck. 2252 v. l. gl. 2285 2253 πιδυκῶ H: Mus. (qui πιδῶ scripsit sed interpunctionem mutare oblitus est, corr. Schr.) | ἐν τῇ θάκῃ] ἐν Ἰθάκῃ Mus.; in ἐν τῇ Θράκῃ mutare et ad gl. 2257 transponere vult Schm. 2256 πιερά H = K: Mus.¹ (πιερά Mus.², falso) | πιείρη H: accent. Schm. post Mus. 2257 [ἢ λιπαρά] Schm. post Alb., coll. gl. 2256 | v. ad gl. 2253

- 2258 *Πιερίδες· αἱ μοῦσαι ἐν Μακεδονίᾳ vg³A¹⁰ (e.g. Hes. scut. 206. Sol. fr. 13,2 W. = 1,2 G.–P. Eur. Med. 831)
- 2259 Πιερίη· ἡ ἀκρόωρεα τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὄρους (Ξ 226. ε 50. Hes. op. 1) Hom.
- 2260 *πιέσαι· πιάσαι A¹¹
- 2261 *πιεσθεῖς· δαμασθεῖς (θ 336) g⁴A⁷v^{πικ7} Hom.
- 2262 πιῆναι· ὠφελῆσαι. αὐξῆσαι
- 2263 *πιθάναι καὶ πιθάνκναι· οἱ μικροὶ πίθοι (vg¹A³). καὶ σιπύαι (Ar. Equ. 792. Ion TrGF 19 F 10, 1. Dem. 30,28; Eubul. fr. 130 K.–A. Hyperid. fr. 293 S.) K+D
- 2264 πιθανάς· εὐπίστους (Plat. rep. 568 c. Men. Heros 77)
- 2265 πιθανολογία· διάλεξις ἀληθείας (Ep. Col. 2,4) N.T.
- 2266 πιθανόν· ἀληθινόν. πιστόν. εὐπ<ε>ιθές
- 2267 †Πιθήνης· πόλις†
- 2268 πιθήσας· πιστεῦσας. π<ε>ισθεῖς. πιστωθεῖς (Δ 398) Ap.S.
- 2269 πιθάρχει· πίσθητι (Phil. Ios. 64)
- 2270 [πιθοῖ· πισμονή, πίστις]
- 2271 πιθοίγια· ἐορτὴ Ἀθήνησι D
- 2272 [πιθραύσκεται· φανεροῦται]
- 2273 πιθών· π<ε>ίας (e.g. Ar. Plut. 949)
- 2274 πικᾶσι· πικραῖς D
- 2275 πικέλα· πίσσα. Ἑρωαῖοι
- 2276 [πίκειν· ξαίνειν]
- 2277 πίκεται· κτενίζεται D
- 2278 πικόν· πικρόν. Χαλδαῖοι D
- 2279 *πικρόν· χαλεπόν vg¹A². ἀργαλέον (Δ 118 ..) Hom.
- 2280 πικρῶς· κατακόρως. ἀκρατῶς (Ev. Matth. 26,75) N.T.
- 2281 πίλημα· ζώνη. μίτρα (Callim. fr. 292,2. 304,2 Pf.) D
- 2282 πιλιπαγμός· ποιά τις φωνή D

2258 Σ π 471 2259 cf. Scholl. Ξ 226. ε 50; Σ π 472 2263 Σ π 473; Schol. Dem.; cf. Schol. Ar. 2268 Ap.S. 131,32 2271 cf. Harp. 306,16 v. χόες [χ 9 K.]; Plut. quaest. conv. 655e. 735e; Schol. Hes. op. 368 2273 Schol. Ar. 2279 Schol.; EM 671,50

2258 ἐν Μακεδονίᾳ cf. gl. 2859 cum Scholl. Ξ 226. ε 50 2259 πιέρι (ultima littera neque α neque ν neque ον neque ου fuisse videtur) H: Mus.; Schm. ci. Πιέριον, coll. Thuc. 5,13,1 2262 πιῆλαι H: Lob. Rhem. 234 et Thes. 6,1061 a 2263 σηπτῖαι H: Voss. Perg. 2266 <ε> Jun. 2268 <ε> Mus., cf. gl. 1221 (Alb.) 2269 h.e. πιθαρχει· πείσθητι (Mus.), cf. gl. 1217 (Alb.) 2270 v.l. gl. 1222 2271 πιθοίπα H: HSt. | cf. RE s.v. 2272 v.l. gl. 2399 2273 πίθων H: Heins. | <ε> Mus. 2274 πικᾶσι forma Dorica vel Aeolica; de dat. plur. sine i cf. CEG 1,138,3; praeterea Att. -ασι/-ησι (Threatte 2,96–7); de voce cf. gl. 2278. 1228. 2016 | πικροῖς H: ed. 1521 2275 πικέλα [Lat. picula (v. Georges⁸ et Lewis–Short s.v.) a pix (Hansen post H. Friis Johansen et I.C. Cunningham) 2276 v.l. gl. 1226 (Alb.) 2277 πίκεται h.e. πείκεται (= πέκεται), cf. gl. 2276 2278 v.l. gl. 1228 (Alb.); Schm. cft. etiam gl. 2274 | Χαλδαῖοι Χαλκιδεῖς Scal. 2280 ἀκρατῶς H: accent. Mus. 2281 πίλημα H: Mus. | μίτρα H: Mus. | Callim.] cf. gl. ε 751 2282 πιλιπαγμός [πιπαλιγνός Alb., coll. gl. 2335

- D **2283** πίλνα· προσήγγιζεν
D **2284** πίλναι· προσεγγίσαι
Hom. **2285** πίλναι· προσπελάζει (T 93. Plat. conv. 195 d)
D **2286** πιλνάμενον· ἐμπελαζόμενον, πηγνύμενον (Nic. al. 314)
D **2287** πίλνασθαι· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, προσάγειν
Hom. **2288** *πίλνατο· προσεπέλαξεν, προσήγγιξε A⁴. καὶ τὰ ὅμοια (Ψ 368)
D **2289** πιλνόν· φαιόν. Κύπριοι
2290 *πίλοις· πιλωτοῖς A⁵Σ
D **2291** πιλός· κοχλῖος
D **2292** πῖλος χαλκοῦς· εἶδος περικεφαλαίας (Ar. Lys. 562)
2293 *πιμελή· στέαρ vg¹A¹¹, πιότης, λίπος A¹¹ (Hdt. 2, 40, 2. 47, 3. Soph. Ant. 1011)
2294 *πιμελής· εὐτραφής. λιπαρός A¹⁰
2295 *πιμέντα· φάρμακα A¹²
2296 *πιμεντάριος· φαρμακὸς καὶ μυρεψός vg³A¹³
2297 *πίμπλαμαι· πληροῦμαι (AP 9, 577, 4) A⁷
Hom. **2298** πίμπλαντο· ἐπληροῦντο (A 104 . .)
2299 *πίμπλαται· πληροῦται (Aesch. Pers. 133) vg²A⁸
Eur. **2300** πιμπράν(αι)· ἐμπυρίζειν. φυσᾶν. καίειν (Eur. Tr. 81)
N. T. **2301** πίμπρασθαι· <...> (Act. 28, 6)
2302 *πίμπραται· <καίεται vg⁴A⁹Σ. ἐμπυρίζεται (Nic. al. 345. 477. 600. ther. 306) vg⁴Σ>
D **2303** †πεμφθοί†· ὀφθαλμῶν τὰ μελανὰ. Ἥλεις
D **2304** πῖνα· εἶδος ἰχθύος. καὶ ὅστ(ε) εἰδὲς κογχύλιον
Hom. **2305** πίνακας· τὰς σανίδας (α 141 . .). καὶ τὰ θραύσματα τῶν [ορ]νεῶν (μ 67). ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους (cf. Z 169. Aesch. Suppl. 946). καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτοτόμων τραπεζῶν λίθοι. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων

2285 Schol. Plat. **2286** Schol. Nic. **2288** = Schol. **2290** = Σ π 475; EM 671, 56
2292 Ph **2293** EM 672, 19 **2298** = Schol.; EM 672, 14 **2299** = Schol. Aesch. **2302**
Schol. Nic. al. 477; Σ π 477 **2304** cf. Ph; Su; Choerob. An. Ox. 2, 250, 14 **2305** καὶ οἱ
ἐπὶ κτλ.] cf. Theophr. h. pl. 5, 5, 1

2283 πίλνα] i. q. ἐπίλνα e loco ignoto citatum (forma praes. activa πιλνᾷ [vel πίλνα] ap. Hes. op. 510 exstat, sed expl. ad hunc locum non quadrat) an v.l. gl. 2288? **2284** πῖλναι] πιλνά-
ναι? Schm., ft. recte **2286** πιγνύμενον H: Schol. Nic. **2287** πῖλνασθαι] π om. rubr., add.
Mus. **2288** προσέγγιζε H: Mus. **2289** cf. gl. 1354 **2290** πιλοῖς H: accent. Schm., cf. Σ
2291 Schm. ci. σέσιλος· κοχλίας? (cf. gl. 441) **2292** πῖλος H: Mus. **2295** πιμέντα] Lat. pig-
menta **2296** πιμεντάριος] Lat. pigmentarius **2297** πίμπλαμαι] πιπλάμαι A **2300**
πίμπραν H (πιμπράν Mus., cf. Aesch. Pers. 810 v.l.): Hansen post Schm. | Eur.] cf. gl. 2591.
τ 1394 **2301-3** unam gl. πιμπράσθαι (πίμπρασθαι Mus.)· πίμπραται πεμφθοὶ ὀφθαλμῶν τὰ
μελανὰ ἡλεις H: in tres glossas divisit Schm. (gl. 2302 seiungere voluit iam Voss.) **2301** <...>
Schm. **2302** <καίεται· ἐμπυρίζεται> Hansen e K, lacuna a Schm. agnita **2304** πῖνα H: ac-
cent. Schm.; vox saepius ap. comicos reperitur, ubi forma est πίννα aut πίννη | <ε> Jun. alii | cf.
gl. 2318 **2305** ὀρνέων H: Pears.; locutio τὰ θραύσματα τῶν νεῶν exstat etiam Schol. Aesch.
Pers. 425 | σκυτίνων H: Schneider ad Theophr. l. c.; σκυτοτομικῶν G. Dind. 6, 1093 a

- 2306** *πίνακες· ἀναγραφαί vg¹A⁸. εἰκόνες
2307 πινακίδες· ὄρχησις ποιά
2308 πινάκιον· τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν (e.g. Dem. D 8, 28)
2309 πίνακι πτυκτῶ· δέλτω (Z 169) Hom.
2310 πινακίρ· πινακίσκος D
2311 πίνακος κουρά· τὰ τμήματα, καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων D
2312 πινακοπώλης· ὀρνητοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες D
ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν, τὰ λεπτὰ ὀρμαθίζοντες (Ar. Av. 14)
2313 πίναξ· ζωγραφία. *ἱστορία g^{6νπιτ5}. ἀναγραφή. περιοχή
2314 *πιναρά· ταπεινά, εὐτελεῖ vg⁵A¹⁵Σ, ἐλάχιστα. ῥυπαρά (Luc. gall. 14) Σ
2315 πιναρός· ῥυπαρός. εὐτελής, ἐλάχιστος (Luc. Tim. 7) D
2316 *πίνος· ῥύπος vg²A¹². καὶ τὰ ὅμοια (Soph. OC 1259)
2317 πινόεν· ῥυπαρόν. πιναρόν (Ap. Rh. 2, 301) D
2318 πινότηρης· πिनοφύλαξ λεγόμενος. πίνα δὲ εἶδος ὀστρέου (Ar. D Vesp. 1510)
2319 *πινυμένην· συνετήν A¹⁰
2320 πίνυσις· σύνεσις
2321 πινυτή· σύνεσις, φρόνησις (v 228; ..) Hom.
2322 *πινυτήν· σωφροσύνην (H 289 ..) A¹³ Hom.
2323 *πινυτός· σώφρων, συνετός (α 229) v(g)⁴[A^{13–14}] Hom.
2324 πινυτόφρων· σωφρονέστατος, συνετώτατος
2325 *πινυτῶς· οὕτως φρονῶν (Epicr. fr. 10, 6 K.–A.) A¹⁶
2326 *πινῶδες· ῥυπαρόν (Eur. Or. 225. Hippocr. mul. 1, 75. 2, 185 Eur. [8, 170, 4. 366, 12 L.]. hum. 10 [5, 490, 12 L.]) vg³A^{9.(11)}. ξηρόν (A¹¹)
2327 πινωδία· ἀκαθαρσία D
2328 πιόμενα· ποτιζόμενα (N 493) Hom.
2329 *πίονα· λιπαρά vg²A⁷. πλούσια (A 40 ..) g² Hom.
2330 πίονα ἔργα· τὰ γεωργικὰ κατ' ἐξοχήν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα Ap.S. (M 283 ..)

2308 Ph 429, 27. 430, 7; EM 672, 33; q 299, 3 **2312** Schol. Ar.; Ph; Su; Poll. 7, 197 **2313** cf. EM 672, 23 **2314** Σ π 479 **2315** EM 672, 39 **2316** cf. Scholl. Ar. Ach. 426. Eur. Or. 225; Erot. 105, 18 **2321** Schol.; EM 672, 54; cf. Ap.S. 131, 34 **2322** Schol.; cf. Ap.S. 131, 34 **2323** = Schol.; EM 672, 51 **2326** cf. Σ π 480; Erot. 105, 18 (ad Hippocr. hum. 10); Schol. Eur. **2329** Schol. **2330** Ap.S. 132, 3; cf. Schol.

2307 πινακίδες H: Jungerm., coll. Poll.; gen. sing. πινακίδος Schm. (Alb. cft. πινακίδα Athen. 14, 629f) **2309** πτυκτῶ (sine interpunct.) H: Sop. alii **2310** πινακίρ] Lac. pro πινακίς (Schm.) **2311** πίνακος· κουρά (sine interpunct. insequ.) H: Schr. **2312** expl.] ἀντὶ τοῦ ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρά τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες ἐπώλουν Schol. Ar. | ὀρμαθίζοντα H: Mus. **2315** Luc.] cf. gl. σ 850 **2318** πίνα H: accent. Schm. | cf. gl. 2304 cum adn. **2327** πινῶδια H: accent. Mus. **2330** ὄργανα H: Ap.S. | τὰ γεωμετρικὰ H: Ap.S.; νῦν, γεώργια Schol.

- 2331 *πίος· εὐσεβής A⁸
 D 2332 πίονες· στεατῖται πλακοῦντες
 Hom. 2333 *πίονος· λιπαροῦ A¹⁰. ἀγρίου. εὐτραφοῦς (I 207). πλουσίου. με-
 γάλου (E 512) (omnia, vgA²⁻¹¹ passim)
 Hom. 2334 πιότατον· λιπαρώτατον (I 577 . .)
 D 2335 πιπαλῖς· ἥ παρὰ τισι χαλκίς, παρὰ δὲ ἐνίοις σαύρα
 D 2336 ἵπιπάλ(λ)ων· κραδαίνων, πάλλων (Aesch. Cho. 162)
 Hom. 2337 ἵπιπαν· τὸν ἀκριβῆ τοξότην (Λ 385)
 Att. 2338 πιπίζειν· κατὰ μίμησιν ἢ λέξις πεποιήται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς.
 λέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν (Ar. Av. 307)
 D 2339 Πίπλ(ε)λαι· αἱ Μοῦσαι ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ὀλύμπ[ι]φ, ἀπὸ
 κρήνης Πίπλ(ε)λίας
 LXX 2340 *πιπλῶν· πληρῶν (Sir. 24, 25) v^{πiv7}g¹A²
 2341 ἱπίπον· ἄκρον
 D 2342 πιπράσκει· πωλεῖ (Ios. b. Iud. 3, 540–1)
 Hom. 2343 *πίπτωσι· φονεύονται (A 243 . .) A³
 D 2344 πιπῶ· ὀρνεον πολέμ[κ]ον, ὥς τινες, ἐρωδιῷ (Antim. fr. 158 W. =
 164 M.)
 Ap.S.? 2345 *πίραρ ἐπαλλάξαντες· ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος
 εἰς πέρας (N 359) [A^{πει23}]
 2346 πιπνύοντα· χωλεύοντα (A 600 . .)
 D 2347 πίρινθα· βῆμα. καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἀμάξης πλέγμα, τὸ πλινθίον
 (Ω 190 . .)
 D 2348 πιρίσσα· ἐλέφας
 D 2349 Πίσα[ι]· πόλις, ὅπου τὰ Ὀλύμπια ἐπιτελεῖται (e.g. Pind. Ol. 2, 4=3)

2333 Scholl. 2334 Schol. 2338 Schol. Ar. Av. 307. Thesm. 393; Ph 430, 21; Su β 297.
 π 1634. οἱ 128; (Paus. π 22) 2344 Arist. h. an. 609^a30; Ant. Lib. 14, 4 2345
 Ap. S. 129, 16 2349 cf. St. Byz.

2331 πῖος H: Mus.; Lat. pius 2332 στεατῖται H: accent. Schm. post Mus.; i. q. στατῖται
 (Athen. 3, 110b–c. 14, 646b. Su π 1015) | cf. ft. gl. α 7529 2334 πῖώτατον H: Voss. 2335 cf.
 ad gl. 2245 2336 πιπάλων H: Schm. (qui post Robortell. et Turneb. ad Aesch. et Lob. El.
 1, 158 add. ῖ; cf. ad gl. 2201) et HSt. (<λ>) | Aesch.] cf. gll. 212. σ 2960 2337 πιπᾶν (H: accent.
 Ald.) | h.e. παρθενοπίπαν (Lob. Paral. 542, coll. gll. 924. ο 1006); cf. Frisk 2, 403; de gll. per-
 peram decurtatis cf. gl. 41 cum adn. | expl.] e Λ 385 intelligitur 2339 πιπῖλαι et πιπῖλίας H (cf.
 ordinem): G. Dind. 6, 1087 d post alios; forma sine μ reperitur ap. Strab. 9, 2, 25 p. 410 C. v. l. et
 auctores Latinos | ὀλυμπῖω H: Mus. | cf. RE v. Pimpleia 2340 πιπλῶν H = gl h.e. πιμπλῶν
 (vA), cf. gl. 2297 2341 πίπον ἄποπτον? Schm., πρῶν? M.L. West 2343 φονεύονται
 H: A 2344 πιπῶ H: accent. HSt. | πολεμικὸν H: Jun. | ἐράδιος H: Jun. Gesner 2345
 πῖραρ ἐπαλλάξαντες ὅταν κτλ. H: Voss. post alios, coll. ordine (interpunct. Alb., cf. A); forma
 πῖραρ ap. Hsch. non reperitur; de littera ι pro ει in codice usurpata ordineque confirmata cf.
 e.g. gll. 2269. 2359 | πειραρ ἐπαλλάξαντες· το περας ἐναλλάξαντες A | cf. gl. 1233 2346
 πιπνύοντα | h.e. ποιπνύοντα (Mus.), cf. gl. 2741 | σχολεύοντα H: Palm.; explicatio mala, cf. gl.
 2741 2347 πίρινθα | h.e. πείρινθα (Mus.); cf. gl. 1256 2348 M.L. West cft. Accad. pīru
 ‘elephas’ 2349 Πίσα H: Schm. (qui Πῖσα; accentum Pindaricum codicis mutare nolui)

2350	πίσαι· ποτίσαι (Hippocr. frequentissime)	D
2351	πισάκιον· περιστόμιον	D
2352	πισάκνα· πιθάκνη	D
2353	πίσεα· κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ (Y 9 = ζ 124)	Hom.
2354	πίσεα π<(ο)ῖηεντα· διύγρους τόπους (Y 9 = ζ 124)	Hom.
2355	[πίση· πίσματι]	
2356	πίσα· πίτυρα. Ἀχαιοί	D
2357	†πισῆσαι†· πιτυρίαι ἄρτοι	D
2358	†πίσειρα†· ἄγγεῖα	D
2359	*πίσματα· τὰ ἀγκύρεια σχοινία (ζ 269 .) Σ	Hom.
2360	πισμός· πιστήρ. ποτίστρα. ληνός	
2361	πισόμενον· †γενησόμενον†. παθησόμενον (e.g. Plat. leg. 929 a)	D
2362	πισορ· πίθος. Λάκωνες	D
2363	πισσάται· οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν (Ctes. FGrHist 688 F 14, 88 (43))	D
2364	πισσοκωνίας· Διόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν διὰ τὰ πρόβατα πίσση χρῆσθαι (Cratin. fr. 397 K.–A.)	D
2365	πισσοκωνήτω πυρί· πίσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστιν τὸ περιενεγκεῖν (Aesch. fr. 118 R.)	D
2366	*πιστά· βέβαια (B 124 .) A ¹⁰	Hom.
2367	Πίστα· Πίστειρα πόλις. οὕτως εἶπεν (Aesch. Pers. 2)	D

2350 = Ph = Erot. 116, 6; Scholl. Ψ 9. ζ 124; Schol. Pind. Isthm. 16, 108=75 2354 cf. EM 673, 17; Su π 1638; v. ad gl. 1262 2359 Σ π 269 2365 cf. Ph 2367 Schol. Aesch.

2350 πίσαι H: accent. Schm. | cf. gl. 1260. 2371 2351 Lob. Prol. 310 not. 4 cft. gl. 4481 et 3175; si recte, vox περιστόμιον e gl. φ 749 intelligitur | praeterea forma Laconica vocis πιθήκιον ultro se offert (cf. e.g. gl. 2352. 2362); an os vasis fictilis formam vel imaginem simioli exhibens, cuius mentionem comicus aliquis fecerit, vel sim.? | cf. praeterea gl. 1066–7. 1084 2352 glossa Laconica | cf. gl. 2263 2353 cf. gl. 1261 | πισέα H: accent. Salm. Voss. post Mus. 2354 v.l. gl. 1262 | πίσεα· πῖηεντα (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (<ο>) et ed. 1521 (interpunct. post π<(ο)ῖηεντα, deleta interpunct. post πίσεα) 2355 v.l. gl. 1266 2356 πίσα· πίση Voss. (cf. ordinem), πίσρα Schm. | πίτυρα H: Mus. | cf. gl. 2231 2357 πισῆσαι | πισοῖται Schm.; cf. gl. 2232 | πυτηρινοί H: Hansen, coll. gl. 2232 2358 πίσειρα | πίσρα Mus., πίσρα Voss., πίσρα Thes. 6, 1074 b (cf. ordinem); Alb. cft. gl. 2362 (et 2352) | πισσήρεα vel πισσηρὰ ἄγγεῖα <...> ‘Alii’ ap. Schm. 2359 πίσματα | h.e. πείσματα (Σ), cf. gl. 1267 | ἀγκύρεια H: Ph^c (M.L. West cft. σχοινία ἀγκύρεια IG 2/3², 1609, 101); ἀγκύρια Σ. cf. τὰ σχοινία τῆς ἀγκύρας Schol. Ap.Rh. 1, 1277 et τὰ ἀπόγεια σχοινία vel sim. Hsch. alibique saepius 2360 λῖνος H: Mus. | cf. gl. 2369 2361 πισόμενον | h.e. πεισόμενον (Mus.), cf. gl. 1268 | γενησόμενον <...> (e.g. adiect.) γενησόμενον H. Friis Johansen; ‘ad (ἐ)πεσόμενον refert Meinek.’ Schm. 2363 πισσάται | ft. πισ(σ)ᾶται (Parisienses ap. Alb., coll. Ctes. πισάγας, -αν) 2364 πισσοκωνίας H: Mus., cf. codicis πισσοκωνίαν insequ. | αἰόδοτος H: Mein.; de Diodoto cf. Kassel–Austin | cf. gl. 2365. κ 4849. δ 1106 2365 πισσοκωνήτω πυρί πίσση χρίουσιν H: interpunct. Schow | πισσοκωνήτω H: Mus. | κωνίσαι H: Heins., cf. gl. κ 4849 | cf. etiam gl. 2364. δ 1106 2367 πιστήρα H: Bos alii, coll. Schol. | οὕτως εἶπεν ‘supple omissum nomen, Αἰσχύλος’ Alb.

- 2368** *πιστήν· γνώμην βεβαίαν vg³A¹²[A¹¹]
 D **2369** πιστήρ· ληνός
2370 *πίστις· ἀπόδειξις A¹¹
 Eur. **2371** πιστήριον· ποτιστήριον. πίσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. καὶ πίστραι· αἱ ποτίστραι (Eur. Cycl. 47)
 Hom. **2372** πιστός· εὐπειθής (O 437 . .)
2373 πιστούμενος· πιστά [τε] ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν
 D **2374** πισύγγιον· σκυτ(ε)ῖον (cf. com. ad. fr. 801 K.–A.)
 D **2375** πισύγγων· σκυτέων (cf. com. ad. fr. 801 K.–A.)
 Ap. S. **2376** *πίσυνοι· πεποιθότες, πεπιστευκότες (Θ 226 . .) (vg²A⁵)
 Hom. **2377** *πίσυνος· πεποιθώς, πιστεύων, θαρρῶν (E 205 . .) vg²A⁵
 Ap. S. **2378** *πίσυρας· τέσσαρας (O 680 . .) g¹A⁷
 D **2379** πισύρων· τὸ αὐτό (Nic. al. 148. ther. 710. Arat. 1,478. SH fr. ad. 1015)
2380 *†πίσω†· πράξω A⁹
 Hom. **2381** πιστώσαντο· [στώ] πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν (Z 233)
 D **2382** Πιτανάτης στρατός· ὁ τῶν Ἑλλήνων, ἦτοι ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν Μενέλαον, ὃς ἦν Πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν. ἔστι δὲ ἡ Πιτάνη φυλή
 D **2383** Πιτανάτης· ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται, οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις (Thuc. 1,20,3). Πιτανάτη δὲ ἀγῶνι γυμνικῷ ἐν Πιτάνῃ ἀγομένῳ
2384 *ᾗπιτίμια· τὰς ἀξίας τιμωρίας <ἐ>πιτίμια φασιν (Aesch. Pers. 823. Eur. Hec. 1086. Soph. El. 915. 1382) [A¹¹]
 Ap. S. **2385** πιννάς· ἐκτείνων (λ 392) [τίμια φασιν]

2371 Ph | πίστραι| Su; cf. EM 673,27; Strab. 8,3,31 p. 356 C. **2374** = Ph; Poll. 7,82 **2375** Poll. 7,82 **2376** Ap. S. 131,31; cf. EM 673,29 **2378** = Ap. S. 131,30 = Schol. **2379** cf. Schol. Nic. al. 148 **2381** Schol. **2382–3** Ph 431,5 v. Πιτάνη **2383** cf. Schol. Thuc.; v. praeterea Hdt. 9,53,3 (et Hdn. hist. 4,8,3) **2384** Su ε 2699–2700. λ 582. τ 104 **2385** = Ap. S. 132,1 = Schol.

2368 glossis 2368 et 2369 per errorem inter se commutatis, πιστήν· (sic H) ordinis causa falso pro πίστιν scriptum est, ut puto, cf. K (πιστιν· γνώμην βεβαιαν vg³A¹² et πιστις· ... βεβαιον φρονημα A¹¹); contra, Alb. interpunctione mutata πιστήν γνώμην· βεβαίαν praebet **2369** λίνος H: Mus. | cf. gl. 2360 **2371** cf. gl. 2350 cum testt. | πίσαι et πίστραι H: accentt. Schm. **2373** [τε] Hansen, monentibus H. Friis Johansen et I.C. Cunningham **2374** σκυτίον H: HSt. | cf. gl. 2032. **2375** contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gl. 2374 et ft. 2032 **2376** πιννοί H: accent. Ap. S. **2378** πισύρας H: Ap. S. = Schol. **2379** πισύρων τῷ αὐτῷ H: Schow **2380** 'an πείσω' Drachmann ad K **2381** [στώ] Mus. **2382** Πιτανάτης· στρατός H: interpunct. movit Schm. post Gale (Hsch. 'Apud aliquem poetam reperisse videtur, Πιτανίτης στρατός' [Alb.]; 'Tragicus aliquis?' [Schm.]) | ἐστράτευσεν H: Mus. **2383** δι' ἀγῶνι H: ed. 1521 **2384** πιτίμια¹ H = A: 'add. HSt.; cf. ad gl. 2201 | πιτίμια² H: G., cf. A expl. τα επιτμια. τας αξιας τιμωριας. ... | Aesch.] cf. gl. ε 6893 ad Pers. 828 **2385** πιννας H: accent. Schol. et Ap. S. | [τίμια φασιν] e gl. 2384 perperam repetit. (Sop. Heins. alii)

- 2386 *πιτνεῖ· πίπτει (Eur. duodecies, e.g. Hec. 23. Aesch. Ag. 1128. Eur. Pind. Ol. 2, 42=23) (A¹⁰) [ἐκτείνει]
- 2387 *πίττη· πίσση A¹⁶(vg⁴)
- 2388 *πιτυδάνη· ἄσκος μικρός vg³A¹⁵
- 2389 Πιτύ(ε)ῖα· πόλις Θοράκης (B 829) Hom.
- 2390 *πιτύλοι· ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων (Eur. Tr. 817) A⁹ Eur.
- 2390a *πιτύλοι· ψόφοις ὑδάτων (Eur. Tr. 817) A¹² Eur.
- 2391 *πιτύλοις· ταῖς καταφοραῖς τῶν [ὑδάτων] [τειχέων] (Eur. Tr. 817) A⁹. καὶ τοῖς [ψόφοις] τῶν [ὑδάτων] (A¹²) Eur.
- 2392 πίτυλος· ὀρνιθάριον τι ἄγριον. ἢ συστροφή τῆς χειρός, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται (Eur. Tr. 1236) Eur.
- 2393 πιτύλοισ· οἱ ἀλείπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν· οἱ δὲ ναυτικοὶ τὸ πρὸς κέλευμα ἐλάσαι (cf. Eur. fr. 12, 64 Page [Hypsipyl. fr. I, iii, 11 Bond]. Tr. 1123) Eur.
- 2394 [*πιτύνη· κνήκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων vg¹[A^{πυτ1}]]
- 2395 *πίτυρα· τὰ τῶν σίτων ἢ κριθῶν φλοιά (Theocr. 2, 33. Dem. 18, 259) A¹⁴
- 2396 πίτυς· δένδρον, ἐμφερὲς πεύκη (N 390 ..) Hom.
- 2397 πιφαλλίς· πίφιγξ D
- 2398 πιφαύσκει[τ]ο· φαῖνε, λέγε (Φ 99. 333) Hom.
- 2399 *πιφαύσκεται· φανεροῦται A⁵, διασαφεῖ, φανεροποιεῖ (O 97 ..) Hom.
- A⁷
- 2400 πιφασκόμενος· σημαίνων, λέγων (M 280 ..) Ap.S.

2386 Scholl. Eur. Pind. 2388 Σ 483 2390a gl. Eur. 2392 Poll. 2, 147 2394 = Ph 429, 8 2400 cf. Ap.S. 132, 2

2386 πιτνεῖ] sic etiam Hdn. ap. EM 673, 36 (2, 290, 10 L.) et codd. auctorum scholiorumque frequenter; melius cum Schm. πίτνει | [ἐκτείνει] Schm. (significatio apta est glossae 2385, non huic glossae) 2387 add. Αττικῶς K 2388 πιτυδάνη] πιτυάνη KΣ 2390 πιτυλίη H: Schm. (-οιν > -ιν > -ιη); πιτυλοῖς A | τειχέων] τειχων A 2390a πιτυλεῖν H: A | ψόφοις ὑδάτων] cf. gl. Eur. πίτυλον λέγει τὴν συνεχὴ τῶν κωπῶν φοράν; cf., contra, ad gl. 2391 2391 [ὑδάτων] Hansen, coll. gl. 2390 et A⁹ | τοῖς [ψόφοις] τῶν [ὑδάτων] 'must I think rest on misinterpretation' Barrett ad Eur. Hipp. 1464 2392 v.l. gl. 4485 | πιτυλὸς H: accent. Mus. et gl. 4485 | πικρῶς H: Alb. post alios, coll. gl. 4485 et Poll. 2393 πιτυλοὺς H: accent. Mus. | προσκέλευμα H: Schr. 2394 v.l. gl. 4486 fin. | πιτύνη H = vg (πιγύνη Ph^{ac} eiusque ordo, πηγύνη Ph^o) | h.e. πυτίνη (gl. 4486 et A) | πογρίων H: K 2395 τὰ ... φλοιά] de neutr. pro masc. nihil nisi πιτυρα· το φλοῖον του σιτου η κριθης ... codicis A conferri potest; ὁ ... φλοιός Hansen (nom. bene cum diversis casibus fontium congruit; de -ος in -α corrupt. cf. e.g. gl. 56. 1236. 2216. 4071 a. σ 818. 848. 1669? 2223); τὸν ... φλοιόν Thes. 8, 950 c 2396 πιτύς H: Mus. 2397 πέφιγξ H: ed. 1520 alii, coll. gl. 2403 cum testt.; ε pro ι etiam in verbo insequ. perperam legitur 2398 πεφαύσκετο H: Mus. (ι, cf. verbum antec.) et Jens. ([τ], cf. gl. 807 cum adn. et v 764) | φαῖνε λέγε H^{ac} ut vid., id quod addito comate in textu exhibeo (cf. gl. 2400); φαῖνε^{ων} λέγε^{ων} H^e ut vid. ('Interpretatio olim ita exarata erat: φαῖνε^{ων} λέγε^{ων}. Legere potes: φαῖνε λέγων. et ratione inversa: φαίνων λέγε' Schow); φαῖνε λέγων Mus.

- 2401** πιφάυσκω· παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω, σημαίνω (Aesch. Eum. 620)
- Ap.S. **2402** πιφάυσκων· ἐμφανίζων, παραδεικνύων, σημαίνων, λέγων. καὶ τὰ ὅμοια (K 502 ..)
- D **2403** πίφιγξ· κορύδαλος
- 2404** [πιφράυσκων· πιφάυσκων. λέγων, ἐμφανίζων]
- 2405** ὀπίχειρον· ἀνταπόδοσις
- 2406** πῖχυνος· βραχεῖον μέτρον
- 2407** *πίων· λιπαρά[v] A¹
- Eur. **2408** *πλαγάν· πληγὴν (Aesch. Sept. 895. Ag. 367. Eur. Med. 851) vg³A¹⁹
- Hom.? **2409** Πλάγγας· τὰς Συμπληγάδας πέτρας (μ 61 ..)
- D **2410** πλαγγόνιον· μύρον τι παρὰ Ἀθηναίους (Polemo FHG 3,134, fr. 64. Sosib. FGrHist 595 F 9)
- D **2411** πλαγγών· κήρινόν τι κοροκόσμιοι (Callim. h. Cer. 91), σφαῖρα, καλαθίς. καὶ πλαγγόνες· κεκρύφαλοι
- LXX **2412** πλαγιαῖσαι· παραλογίσασθαι. πλανῆσαι (cf. Ezech. 15,4)
- LXX **2413** *πλάγιοι· δόλιοι (Lev. 26,21 ..) A²⁷
- 2414** *πλαγίως· δολίως vg². μὴ φανερώς. ἀσυμφανῶς. αἰνιγματωδῶς A³⁰
- D **2415** πλαγκτά· καμπτά [πλαγκτά]
- Hom. **2416** Πλαγκταί· οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, <ἀπὸ> τοῦ πλάζεσθαι αὐτάς· ἃς ἔνιοι Συμπληγάδας καλοῦσιν (μ 61 ..)
- Hom. **2417** πλαγκτέ· παράφρων, καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν (φ 363)
- 2418** *πλαγκ(τ)όν· ἀνόητον, τὰς φρένας βεβλαμμένον, [πλανώμενον] A²⁵

2402 Schol.; Ap.S. 132,5; EM 673,49 **2403** cf. Arist. h. an. 610^a11; Ant. Lib. 20,8; Choe-rob. An. Ox. 2,249,32; EM 673,56 **2407** EM 674,1 **2408** Scholl. Aesch. Sept. et Eur. **2410** cf. Hellad. ap. Phot. bibl. 532b, 16 **2411** Ph; cf. Schol. Callim. **2414** Σ π 485 **2417** cf. Schol.

2403 cf. gl. 2397 **2404** v.l. gl. 2402 **2405** πῖχυνον H: Hansen (de gll. perperam decur-tatis cf. gl. 41 cum adn.) post Mus. qui ὀπίχειρον habet (cf. gl. 2201 cum adn.; sed sing. ἐπίχειρον ap. poetas non repperi), v.l. gl. ε 5421 (Alb. post alios) **2406** h.e. πῖχυνος· βραχίων, μέτρον (Schm.), cf. gll. 4099. κ 4334 **2407** λιπαράν H: A, qui habet πίων· λι-παρά. ευτραφής. πολυβοτός. de expl. cf. Schol. Q ad ι 35 γαῖα ... πίων καὶ λιπαρά. prae-terea πίων plerumque voce λιπαρός explicatur (gl. κ 1654; EM; Scholl. in Hom. aliosque) **2409** Πλάγγας] h.e. Πλαγκτάς (Thes. 6,1141 c, coll. post G. gl. 2416); Lob. Paral. 109 glos-sam sanam (a Πλάγξ; cf. gl. 2457) esse putat, cf. ad gl. 2438 | πέτρους H: Mus. **2410** Ἀθηναίους] immo Ἡλείους (Polemo et Sosib., cf. Hellad.) | Sosib.] cf. ad gl. 2011 **2411** πλάγγων H: accent. Mus. | καλαθίς] Alb. cft. κάχαλις gl. κ 1933 **2415** πλεγκτά· H: ordo et Schr. | [πλαγκτά] (del. Schm.)] vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis; cf. ad gl. 3086. q 176. 371. 459 **2416** <ἀπὸ> Heins. | Συμπληγάδας] cf. gl. σ 2338 **2417** παράφρων] ‘scrib. παράφρων’ Jens. **2418** πλαγκόν H: ordo et A

- 2419 *πλαγχθέντες· πληγέντες. πλανηθέντες (ν 278) A¹⁷ Hom.
 2420 πλάγχθη· ἐστράφη. καὶ τὰ ὅμοια (Λ 351) Hom.
 2421 *πλαδαρόν· νοτερόν, ὑπομβρον. Ἰχθυῖον vg¹A¹³, ἀσθενές.
 Ἰχθυῖον (Hippocr. vet. med. 14–15 [1, 602, 10. 606, 5. 8. 10. 14 L.])
 vg¹A¹³
 2422 *πλαδαρώτερος· ἐκλυτώτερος A²⁹. καὶ τὰ ὅμοια (Hippocr. acut.
 16 [2, 352, 10 L.])
 2423 πλαδ<δ>ιῆ· ματαΐζει. σοβαρεύεται (Ar. Lys. 990. cf. 171) D
 2424 πλαδῶσαν· ὑγρᾶν
 2425 *πλαδῶσιν· ὑγροῖς A¹⁴. λιπανθεῖσιν. ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστε-
 ρεωμέναι
 2426 *πλάζεσθαι· πλανᾶσθαι (g¹²), ἀποσφάλλεσθαι (π 151) Hom.
 2427 πλαζόμενος· ἐγγίσας. ἢ πλανώμενος (π 64) Hom.
 2428 πλάζουσι· πλανῶσι. διαμαρτάνουσι τῶν ἐπιθυμιῶν. σφάλλουσι
 (B 132) Hom.
 2429 *πλάζων· πλανῶν (P 751) A³¹ Hom.
 2430 πλάζανον· κύκλον, ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας
 (Theocr. 15, 115. Nic. fr. 70, 2) D
 2431 πλαθεῖς· προσπελασθεῖς. δοθείς D
 2432 *πλαθεῖσα· τὰ αὐτά (Eur. e.g. Tr. 203) A²¹ Eur.
 2433 πλάθεται· παραγίνεται, προσπελάζει (Preger 150, 2 = FGE 1669) D
 2434 *πλάθους· πλήθους vg⁸A²⁰
 2435 πλαῖσι· κληῖσι
 2436 πλαῖσια· πλινθία (Ar. Ran. 800) D
 2437 πλαῖσιον· ἢ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις (Plat. com.
 fr. 160 K.–A.). καὶ πίναξ. καὶ *πλινθίον Σ. καὶ διὰ ξύλων
 τετράγωνα πηγματα
 2438 †πλαίτερο†· πέτραι. οἱ δὲ †πάτερο†

2419 Schol. 2421 Σ π 486 2422 Galen. 15, 685, 7 2423 cf. Schol. Ar. Lys. 171 2425
 Σ π 487 2426 cf. Ap. S. 132, 6 2428 EM 674, 16; Schol. 2429 Schol. 2430 Ph
 431, 20 v. πλάδανον; Poll. 6, 74, 10, 112 2436 Schol. Ar. 2437 Schol. Ael. n. an. 6, 41, De
 Stefani 1899; Σ π 489; Ph = Su

2420 cf. gl. 2496 2421 Hippocr.] cf. gl. σ 2053 2423 πλαδιηματαΐζει· H: Mus. (Schm.
 post Alb. <δ> add.). explicatio postulat πλαδδιῆ, Ar. Lys. 990 imperat. πλαδδιῆ habet,
 utrumque Lac. 2425 πλαδόσαν H: A | σάρκαι H: Mus. 2426 ἀποσφάλλεσθαι H^{ac}
 (ἀποσφάλλεσθαι H^c): Mus. 2431 de πλα-/πλη- i. q. πελα-/πελη- cf. LSJ vv. πελάζω.
 πλάθω; Frisk 2, 495; Lob. El. 1, 237–8; gl. 2432–3. 2485. 2486 (cum adn.). 2541. 2543.
 2573. 2587. 2595. 2597. 3866. α 6225. δ 302. ε 5462. τ 368 2435 h. e. κλαῖσι· κλεισί (Han-
 sen post Salm. alios, coll. gl. κ 2856 et Pind. Pyth. 8, 4); Schm. vult κλαῖσαι· κλεισαι, coll. gl.
 κ 2858 2436 contin. H: nov. gl. Alb. 2438 πλαίτερο (sic)] forma Laconica (sic iam Alb.;
 cf. e.g. gl. ζ 173. 199); 'Cui Lobeckius persuaserit πλάγγες pro πλαγκταῖ dictum esse [gl.
 2409], poterit πλάγγεο conicere' Schm.; λάγγεο? M. L. West | πάτερο] πλάτερο Alb., sed
 utraque forma ei suspecta; idem cft. gl. 2457. 2455. 2416

- 2439** πλάκα ἡλιακή(ν)· τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἣ *τὴν ἡλιακὴν <περιφέρειαν> A²³. πλάκα καὶ τὴν ὅλην χώραν, καὶ τὴν κοινήν†, ἣ τὴν γῆν (Aesch. Prom. Solut.?)
- LXX **2440** πλάκας· δέλτους (Exod. 31, 18)
- Hom. **2441** πλακάτην· ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον (α 357 .. Z 491)
- Eur.? **2442** Πλακία· χώρα παρὰ τὴν Θοράκην, εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι (Eur. Hec. 8?)
- D **2443** >πλακίῃσιν· ἀμαρτίαις (Ap. Rh. 4, 1017. 1082)
- D **2444** πλακίς· κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν τῇ ἐορτῇ τῶν Παναθηναίων
- Hom. **2445** Πλάκος· ὄρος τῆς Κιλικίας. τινὲς δὲ Πλακούσιον λέγουσιν (Z 396)
- D **2446** πλακοῦς· ἐκτὸς τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρου μαλάχης (Phaenias fr. 44 W.)
- D **2447** πλακτήρ· τὸ τοῦ ἀλεκτρούονος πλῆκτρον
- 2448** *πλάκτρον· πλάνημα. †πλήθος†. ἣ τὸ πλῆκτρον (Soph. fr. 152, 1 R. Pind. Nem. 5, 44=24) A²²
- D **2449** πλάκτος· παράφρων (Aesch. Ag. 593). πεπλανημένος
- D **2450** πλανίς· τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα
- D **2451** πλάνα· τριακὰς
- N.T. **2452** πλάνη· ἀπάτη (Ev. Matth. 27, 64)
- D+LXX? **2453** πλανῆται· ἀστέρες †τρέχουσιν ἐπισήμοις†. ἦτοι μετανάστ[ε]αι (e.g. Hos. 9, 17)

2439 cf. Ph 432, 2 v. πλάκα **2441** = Schol. α 357; cf. ib. Z 491; Ap. S. 83, 8 **2443** Schol. Ap. Rh. 4, 1082 **2445** cf. Schol. **2446** Athen. 2, 58 d **2447** cf. Hdn. dict. sol. 2, 922, 31 L. πλῆκτῆρ

2439 ἡλιακή· H: A | περιφέρειαν A | post τὴν ἡλιακὴν interpunxit Phav. | κοινήν] κοιλίαν? Schm., cf. gl. 2457 | Aesch. Prom. Solut.] v. West ZPE 113, 1996, 21 ‘The phrase πλάκα <θ> ἡλιακὴν would fit sweetly in this context’, sc. ‘the anapaestic prologue of the Prometheus Lyomenos’ (fr. 191–2 R.) **2441** πλακάτην] h.e. ἡλακᾶτην (Guyet alii) | ἐριουργικὸν] ἐριουργὸν Schol. α 357 **2442** Πλακία· χώρα] Πλάκα (accus. a πλάξ)· χώραν Palm., coll. Xερσονησίαν πλάκα Eur. Hec. 8; glossa neque ad Hdt. 1, 57, 2 neque ad Sapph. fr. 44, 6 V. quadrat | Ἀθηναίους H: Mus. **2443** πλακίῃσιν] h.e. ἀμπλακίῃσιν (Kust., coll. gl. α 3806); de gl. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. **2444** τῇ] ἐν τῇ Schm. **2445** cf. gl. v 720 **2446** ἐκτὸς ... καί] ‘i. e. praefer significationem placentæ; praeferquam quod significet placentam, etjam’ cet. Meibom post Voss., coll. gl. τ 1378 | ἡμέρου H = Athen. | ἡμεν codicis valet ἡμέρου, term. falsam -ας add. Mus. **2447** πλάκτῆρ (H: accent. Mus.) cf. vv. πλῆκτῆρ et πλῆκτρον (v. test.) | ἀλεκτρούωνος H: Mus. **2448** πλάκτρον] πλᾶκτρον Mus., explicationi additiciae ἣ τὸ πλῆκτρον tantum inserviens | ‘Significatio prior, πλάνημα, pertinet ad πλάκτρον, a πλάξω’ Alb.; de γ ante κτ et χθ omisso cf. gl. 185. 208. 2449. 2496 | πλῆκτρον] πλεκτρον H: G. **2449** πλάκτος] h.e. πλαγκτός, cf. gl. 2417–18 (Salm. fere) et ad gl. 2448 **2452** cf. gl. 255 **2453** πλανῆται] ‘Confundi videntur πλάνητες et πλανήταις, nec opus est ἀστράσι corrigatur’ Schm. | post ἀστέρες interpunxit Schm. | τρέχουσιν] ft. τρέχοντες (Biel.) | ἐπισήμοις] ἐπίσημοι Mus. fere | [ε] Mus.

- 2454 πλάνος· πλανήτης, ἀπατεών (Ev. Matth. 27,63) N T.
 2455 πλαν(ύτ)ων· ἄφρων, ἄνους (cf. Ar. Av. 3) [καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα] D?
 2456 πλανύττων· πλανῶν (cf. Ar. Av. 3) D
 2457 πλάξ· ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὄρος (cf. Soph. Tr. 273). καὶ τὰ μεμαζωμένα. καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἡ πλάκας τῆς κοιλίας. καὶ ἡ γαστήρ D
 2458 πλαριᾶν· μίγνυσθαι D
 2459 πλάσμα· σχηματισμός. ψεῦσμα (Dem. 36,33). ἡ κτίσμα (Esai. 29,16; unde Ep. Rom. 9,20) D+N.T.
 2460 πλασταρεῦντες· πλάσσοντες D
 2461 [πλαστηρία· πλαγχνία]
 2462 πλάστιγγι· ἴσχυις (Aesch. Cho. 290? Plat. rep. 550e?)
 2463 *πλάστιγξ· μάστιγξ (Aesch. Cho. 290). ἡ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον (Eur. Rhes. 303. Plat. rep. 550e) A¹⁶Σ. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους πινάκιον (Antiphan. fr. 57,6–7. 9 K.–A. Critias VS 88 B 1,9). καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα
 2464 *πλαστουργήσαντα· πλάσσαντα, ποιήσαντα (cf. Ioh. Damasc. hom. in fic. arefact. 1 [96,576 d M.]) A²⁶
 2465 πλάστρα· ἐνώτια (Ar. fr. 332,10 K.–A.). καὶ θεῶν τύποι D
 2466 πλα[σ]τά· προσπελαστά (Aesch. Eum. 53?) D
 2467 πλαταγώνιον· τὸ τῆς μήκωνος καὶ τῆς ἀνεμώνης φύλλον D
 (Theocr. 11,57. Nic. fr. 74,43)
 2468 πλαταγωνίσας· ἀποληκυθίσας, καὶ ψοφήσας D
 2469 πλαταγεῖν· κροτεῖν (cf. Theocr. 8,88) D

2456 cf. Ph; Schol. Ar.; Su 2457 cf. Ph 432,1–2 vv. πλάξ. πλάκα | ὄρος] cf. Schol. Soph. | πλάκας τῆς κοιλίας] cf. Arist. p. an. 675^a28 2459 σχηματισμός] cf. Plut. Dem. 9,2 2463 Σ π 488; EM 674,20 2466 = Ph; Arcad. 79,13 2467 Ph = Su; Schol. Theocr. 11,57; cf. ib. 2,29; Ios. Ant. 3,177 2469 cf. Schol. Theocr.

2455 πλάντων H: Hansen post Schm., coll. gl. 2456 | καὶ κτλ.] del. Schm., dittogr. e gl. 2457 2456 πλανύττειν· πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν Ph 2457 ὄρος.] μέρος (sine interpunct.) H: Schm., cf. Schol. Soph. | μεμαζόμενα H: Mus., cf. gl. μ 56 (μαζόντα H: ordo et Mus.) et praeterea LSJ v. μαζάω | ἡ πλατεῖα πέτρα] cf. gl. 2409 cum adn. | ἡ κτλ.] cf. ft. gl. 2439 cum adn.; Alb. cft. gl. ε 5455 2458 πλαριᾶν] dial. pro πλησιᾶν, i. q. πλησιάζειν (Sop.); Alb. cft. gl. μ 1856 2459 σχηματισμός] cf. gl. σ 2997 et testt. 2460 Lob. Prol. 258 not. 13 cft. μυθαρευνόμενος Stob. 4,21 a, 17 2461 v.l. gl. 1086, q. v. 2462 contin. H: nov. gl. Schm. 2463 μάστιγξ] γ exstat etiam gl. β 973. κ 2233 (cod.). 2266 (cod.). 2338 (cod.). 3640 (cod.). λ 383. 1496 (cod.). μ 256. ν 259. σ 1226; de significatione Schm. cft. πλήστιγξ· νάρθηκας, παρὰ τὸ πλήσσειν Galen. lex. 19,131,11 | Eur. Rhes. 303] cf. gl. 1364 2465 τόποι H: Salm. alii, cf. gl. τ 1663 2466 πλαστά H: ordo et Ph, cf. Arcad. πλατός; πλαστοῖσι Aesch. codd., σ del. Elmsl. 2467 cf. gl. ε 5456. β 674 (Sop. et Alb.) 2468 πλαταγωνήσας H: ordo et Schm. | Alb. cft. gl. ε 5456. β 678. λ 856 2469 cf. gl. ε 5456

- D 2470 πλάται· τῶν σπαθῶν τὰ πλατέα (Ar. Thesm. 772)
 2471 †πλαταῖς†· τὸ ὁμοθετῆσαι
- D 2472 πλαταμῶν· τόπος πλατὺς καὶ μέγας ἐπιθαλάττιος (Dion. perieg. 626). οἱ δὲ λεωπετρία (e.g. h. Merc. 128. Ap. Rh. 1,365). οἱ δὲ ὀλισθηρὰ πέτρα (Arat. 993)
 2473 *πλάταν· [πληγὴν. ἢ] [πλοῖον (A²⁴)
- Hom. 2474 πλατάνιστον· πλάτανον (B 310)
- D 2475 πλάτανος· δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν
- Hom. 2476 πλατέα· τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα, μεγάλα (B 474)
- D 2477 πλατεάζειν· ἀλαζονεύεσθαι. φενακίζειν
- D 2478 πλατεῖα· κόσμος τις
- D 2479 πλατειάδδοντες· οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις
- D 2480 πλατεῖαι· καρποὶ τῶν χειρῶν
- LXX 2481 πλατεῖαις· ῥύμαις, ἀγοραῖς (LXX duodetricies, cf. praesertim Esai. 15,3 et Cant. 3,2)
- D 2482 πλατεῖσαι· τὸ πλατεῖα τῇ χειρὶ πατάξαι (Pherecr. fr. 258 K.–A.)
- D 2483 πλάτη· ἡ ὁμοπλάτη (Hippocr. loc. hom. 6 [6,286,8 L.]). καὶ ἡ θαλάσσιος
- D 2484 πλάτιγξ· τῆς κόπης τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ

2472 τόπος κτλ.] Ph; cf. Schol. Dion. perieg. (v. app.); Eust. ad eund. | ὀλισθηρὰ πέτρα] cf. Galen. lex. 19,131,4; Schol. Arat. 2473 πλοῖον] cf. Su π 1702–3 v. πλάτη 2474 Schol. 2476 Schol. 2477 Ph = Su 2482 Ph 432,19 v. πλατιάσαι 2483 cf. Erot. 108,11; Poll. 2,181 et 133 | cf. Eust. Od. 1675,51 [1,403,2 St.]

2471 πλαταῖς] propter τὸ puto substantivum aliquod hic latere (non infinitivum); contra, Palm. vult πλαταῖσαι | ὁμοθετῆσαι H: Mus. 2472 ἐπιθαλάττιος] ὑποθαλάττιος Schm., citans Cor. vers. Gall. Strab. vol. 4,2 p. 14 [sic citand.] (sed Cor. l.c. et de la Porte du Theil ib. vol. 2 p. 161 nihil ad rem Hesychiumve afferunt). nihil mutandum; de significatione ap. Hsch. cf. Ph ... τὸ παραθαλάσσιον πλατὺ χωρίον; et siquidem ad Dion. perieg. pertinet, cf. Schol. ms. Dion. perieg. ap. Bernhardt p. 695 πλαταμῶνα· κάθυρον τόπον, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς λειούμενον τοῖς κύμασι τοῦ αἰγιαλοῦ μέρος; Eust. ad loc. οὐ κυρίως εἶκει χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα· κυρίως δὲ ὁ πλαταμῶν ἐπὶ θαλάσσης λέγεσθαι εἶωθεν ἔχουσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας (Schol. Dion. perieg. πλαταμῶν κυρίως λέγεται ἐπὶ θαλάσσης πέτρας ὑποκειμένας ἔχουσης) | fin.] cf. Galen. ἐφαλος vel ὑφαλος πέτρα λεῖα 2473 πληγὴν] ad πλαγάν (gl. 2408) (non πλάταν); del. Alb. in app. 2474 πλατανιστὸν H: Mus. 2477 πλατεάζειν] h.e. πλατειάζειν (Kust.; cf. ad gl. 2482); πλατιάζειν Ph = Su | ἀλαζονεύεσθαι H: Ph, cf. gl. 1276. 2489 2478 πλατεῖα H: accent. Schm. 2479 πλατεῖα δάοντες H: Alb.; πλαγιάδδοντες Ahr. Dial. 2,97, coll. Poll. 3,155, extra ordinem sed ft. recte; cf. ad gl. 3542 | τοῖς ἐφήβοις] ἐν τοῖς ἐφηβείοις Ahr. 2482 πλατεῖσαι] πλατῆος H: Ph (qui πλατι- habet; πλατεῖ- ordo Hesychii et Alb., Kassel-Austin cft. Ph ε 749 = Su ε 1023) | πλατεῖα H: accent. Ph | πατάξαι] παῖσαι Ph | Alb. cft. gl. ε 3280 | praeterea Schm. putat duas glossas πλατῆος ('quid significaverit ignoratur') <...> et <πλατεῖσαι> τὸ κτλ. hic latere, si modo recte intellexi 2483 θάλασσα H: Pears., coll. Eust. et gl. κ 3644 2483–4 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidti 2484 πλάτιγξ] h.e. πλάτυγξ (Schneider lex. Gr., coll. gl. 2489)

2485	πλαῖτιν γυναικῶν· τὴν ἄθροισιν	D
2486	πλαῖτις· ἢ γυνή (Ar. Ach. 132. Aesch. fr. dub. 451 l, 26 R. Lycophr. 821. 1294). ἢ ἄπιστος, κλώψ. σύνοδος, ἄθροισμα	D
2487	πλατίστακος· γυναικεῖον αἰδοῖον. καὶ ἰχθὺς ποιός	D
2488	πλατορόα· θυσία. Λίνδιοι	D
2489	πλατυγίξειν· καταλαζονεύεσθαι. ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις καὶ τῆς θαλάσσης (Ar. Equ. 830)	D
2490	πλατύνειν· μηρύνειν	
2491	πλατύ· μέγα. εὐρύ. ἄλμυρόν	D
2492	πλατὺν Ἑλλήσποντον· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τ(ρ)οπικῶς λέγων (P 432)	Ap.S.
2493	[πλατύ· μέγα, εὐρύ. ἄλμυρόν]	
2493x	[πλατὺν Ἑλλήσποντον· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τοπικῶς λέγων]	
2494	πλατὺ ὕδωρ· τὸ ἄλμυρόν	D
2495	πλάτων· χαλκωμάτιόν τι, ὃ τὸν ὄρον ἀντλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσ(σ)ωσιν	D
2496	πλάχθῃ· ἐπλανήθη (α 2)	Hom.
2497	*πλέα· πλήρη Σ	
2498	πλατύρ· δοῦλος. ἢ δῆμος	D
2499	πλαῖτις· ἢ τῶν λοχόντων ἄθροισις	D
2500	πλέαι, πλεῖαι· πλήρεις	
2501	πλεγματεύεσθαι· ἐμπλέκεσθαι	D

2486 Schol. Ar.; Su; cf. Scholl. Lycophr. 2487 γ. αἰ.] Ph | ἰχθὺς] cf. Athen. 3, 118 c. 7, 308 f
 2489 Schol. Ar. 2491 ἄλμυρόν] cf. Arist. meteor. 358^a28. ^b4 2492 Ap.S. 132, 8; cf. Schol. H 86 2494 cf. Athen. 2, 41 b (qui tamen πλατὺν Ἑλλήσποντον male intellexit) et ad gl. 2491 2496 = Schol. 2497 Σ π 491

2485 πλατιγυναικῶν· H: Palm. alii, cf. gll. 2486. 2499. 2545. 2549; πλαῖτιν· γυναῖκα. ἢ Schm. 2486 contin. H: nov. gl. Alb. | πλαῖτις ἢ γυνή ἢ ἄπιστος, κλώψ· σύνοδος ἄθροισμα H | πλαῖτις H: accent. Schm. in app., coll. Lycophr.; cf. etiam Ar. cum Schol. et Su; de πλατ- i. q. πελατ- cf. Frisk 2, 495, et Lob. El. 1, 237 qui cft. v. ἐμπελάτειρα; v. praeterea ad gl. 2431 | γυνή ἢ H: Alb. in app. | κλώψ] Alb. cft. gl. 2477 | fin.] cf. gll. 2485. 2499. 2545. 2549 2487 αἰδοῖον] οἰκεῖον H: Ph 2489 καὶ τῆς θαλάσσης] e Scholio Ar. τί θαλαττοκοπεῖς ... πλα- τυγίξειν ... ἔλαβε δὲ τὴν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τῆς θαλάττης intelligitur 2491 cf. gl. 2494 2492 οὐ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κ. τ. T. μ. τ. Ἑ., ἄ. τ. μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λ.· κατὰ γὰρ Σηοτόν καὶ Ἄβυδον πλατύς ἐστιν Ἑλλήσποντος Ap.S.; Alb. cft. gl. 1288 de ordine ap. Hsch. inverso | τοπικῶς H: Ap.S. 2493 dittogr. gl. 2491, del. Schm. post Alb. 2493x dittogr. gl. 2492, del. Mus. 2494 cf. gl. 2491 2495 συμπήσωσιν H: Mus. 2496 πλάχθῃ] πλάγχθῃ Mus., cf. gl. 2420; sed v. ad gl. 185 2497 contin. H: nov. gl. Mus. | πλεῖη H: Σ 2498 πλατύρ] duas glossas conflatas esse vidit Alb., coll. gll. 1297 (de δοῦλος; de πλατ- pro πελατ- cf. gll. 2485–6 et Lob. El. 1, 237; Schm. vult πλάτηρ) et 2549 (de δῆμος) 2499 πλατὺς H: accent. I. C. Cunningham; πλάτυς Mus. | λοχόντων H: Mus. | cf. gll. 2485–6; etiam gll. 2545. 2549 2500 πλέαι· πλεῖαι, H: interpunct. Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. | cf. gl. 2503

- 2502** *πλέθρα· μέτρα γῆς. ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους A⁴vg^{πλα7}
 Ap.S. **2503** *πλεῖαι· [ἢ πλεῖη.] πλήρεις (B 226 .) A⁶
 D **2504** πλείην· τὴν ἔγκυον
2505 *πλεῖν· πλέειν v¹A⁷
 D **2506** πλέθρισμα· δρόμημα
2507 πλείον, πλέον· Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσιν
 Hom. **2508** πλείον· πλήρης (A 165)
 D **2509** πλείονες· οἱ τετελευτηκότες (e.g. Ar. Eccl. 1073)
2510 πλείονει· σπείρει
 Hom. **2511** πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ· πλείονι καὶ πλουσιωτέρῳ. ἢ σὺν πλείοσι
 χρήμασι (λ 359)
 Ap.S. **2512** πλείον· πλήρους· ἄπο δὲ κρητῆρος Ἀθήνη[σι] πλείου[ς] ἀφυσ-
 σόμενοι (K 578–9) καὶ ἄνδρων δυσμενέων πλείος δόμος (δ 319)
 D **2513** πλεῖς τῇ<ν> [ῆ] θάλασσα<ν> ... (Antiphan. fr. 100, 4 K.–A.)
 D **2514** πλειστηριαζόμενος· ὑπερβαλλόμενος. καὶ τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὦνιον
2515 *πλειστηρίασαντες· πλείονος πωλήσαντες οὗ ὠνήσαντο (Lys.
 fr. 15 S. cf. Plat. com. fr. 18 K.–A.) A⁸
2516 *πλειστηριασμός· ὑπερθεματισμός A⁹
 D **2517** πλειστοβολεῖν· παίζειν ἀστραγάλοις
 D **2518** Πλείστος· ποταμός ἐν Δελφοῖς (e.g. Ap. Rh. 2, 711)

2502 Σ π 494; cf. ad gl. 2520 **2503** Ap. S. 132, 12 = Schol. **2506** Ph **2509** cf. Schol. Ar. = Su π 1735; Eust. Od. 1382, 9 [1, 5, 45 St.] **2511** cf. Schol. **2512** Ap. S. 132, 21; cf. Schol. δ 319 **2514** cf. Poll. 7, 14, 4, 164 **2515** q 296, 17 = EM 675, 18; Σ π 495 (sing.; sing. et [alia expl. ex Harp. 250, 8 (π 70 K.) contract.] pl. Ph 433, 9–12 = Su π 1738) **2517** Ph 433, 13; ib. 14 = Su π 1738 fin.; Poll. 7, 206. 9, 95. 110. 117 **2518** Ph; Schol. Ap. Rh. 2, 711; cf. EM 676, 5

2502 μέτρα γῆς] cf. gl. 2520. 1302 [διύγρους κτλ.] cf. gl. 1262 **2503** [ἢ πλεῖη.] Schm. | cf. gl. 2500 **2506** πλέθρισμα] cf. v. πλεθρίζων Theophr. char. 23, 2, cod. [δρόμημα] δρόμημα Ph | Schm. cft. gl. 1301 **2507** πλείον· πλέον (sine interpunct. insequ.) H: Hansen (simili modo gl. 2034. 2500. 3151. q 143. 178. 346 [post Baun.]. o 464. 998 [monente I. C. Cunningham]. 1358 [monente M. L. West]. 2379 correxi, gl. o 396 correxit Latte); <πλεῖν καὶ> πλείον· πλέον. Heins. **2510** West post Sittl et Mazon ad Hes. op. 617 hac gl. adducta (ut ipse me monuit), verbum πλειών interpretatus est 'that which fills up or multiplies'; πλείον· πλήρη? Alb., vix recte **2511** πλειοτερῇ σὺν χειρὶ (sine interpunct. insequ.) H: Alb. | συμπλείωσι H: Mus. (o) et Schr. (σὺν) **2512** contin. H: nov. gl. Mus. | ἀθήνησι πλείους H: Mus. | ἐγγυσσαμένη H: Heins. Jens., coll. Hom. text. vulg. (ἀφυσσόμενοι Aristarch.) | ἄνδρων δυσμενέων] δυσμενέων δ' ἄνδρων Hom. | δῆμος H: Mus. **2513** πλείστη· ἢ θάλασσα H: Schm. | Antiphan.] cf. gl. 2520 **2514** καὶ καὶ <πλειστηριαζειν> Alb., coll. Poll., sed v. e.g. q ad gl. 2515 **2517** πλειστοβάλειν H: Meurs. alii, coll. Ph 433, 12 πλειστοβολεῖν διαπαίζειν et Ph 433, 13 = Su π 1738 fin. πλειστοβολεῖν· λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί; Cob. Mnemos. 8, 1859, 54 pro duabus glossis Photii vult πλειστοβολίνδα παίζειν τὸ πλειστοβολεῖν λέγουσιν ὡς ἡμεῖς Ἀττικοί, unde Schm. ad Hsch. ci. πλειστοβολίνδα· παίζειν ἀστραγάλοις (melius π. παίζειν· ἀστραγάλοις), coll. Poll. (de advn. -ίνδα v. e.g. Ar. Equ. 855 et Antiphan. fr. 278 K.–A.). Schm. cft. πλειστοβόλος Leon. Tarent. AP 7, 422, 3, quod ad coniecturam Meursii bene quadrat **2518** Πλείστος] accent. sic H = Ph cod. = Schol. Ap. Rh. q. v.

- 2519 πλειώ(ν)· ὁ ἐνιαυτός· ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρπούς τῆς γῆς D
συμπληροῦσθαι (Hes. op. 617)
- 2520 πλέθρον· ποδῶν ἑκατόν (Antiphan. fr. 100,3 K.–A.) D
- 2520x <πλέθρον>· πήχεις ἑξήκοντα ἕξ καὶ πόδα ἓνα (Antiphan. fr. 100,3 K.–A.) D?
- 2521 πλέκει· μηχανᾶται (cf. Aesch. Cho. 220. fr. 373 R. Eur. Andr. 66. D
Plat. conv. 203 d)
- 2522 πλέκεται· μαστιγοῦται· συκοφαντεῖται D
- 2523 πλέκος· πλέγμα (Ar. Pac. 528. cf. Ach. 454) D
- 2524 πλεκτή· σειρὰ ἢ ἑξ ἱμάντων (Plat. com. fr. 19,1 K.–A.) D
- 2525 πλένναι· μύξαι (Hippocr. mul. 1,58 [8,116,11 L.]. prorrh. 2,30 D
[9,60,20 L.])
- 2526 †πλέμνιον†· ἀρχαῖον· πλήρες
- 2527 πλεονασμός· ἐπίδοσις
- 2528 πλεονέκτα· βίαιε (cf. Basil. Caes. sermones de mor. 32,1196 a M.)
- 2529 πλεονεξία· τὸ πλεόν τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν D
- 2530 πλευμονία· νόσος ἡ ἐρωτική (com. ad. fr. dub. 531 K.–A.) D
- 2531 πλευρίτις· νόσος ὀλεθρία D
- 2532 Πλευρών· πόλις τῆς Αἰτωλίας (B 639) Hom.
- 2533 πλεφίδεω· ἡ πεφρυγμένη σησαμῖς D
- 2534 πλεφίς· σησαμῖς D
- 2535 *πλέω· πλήρεις (Soph. Ai. 1112) A^{5.10}. καὶ πλέω· τὸ κολυμβῶ
- 2536 πλέω νῦξ τῶν δύο μοιράων· πλεόν μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο Hom.
μοῖραι. ὁ τρόπος ἀναστροφῆς (K 252–3)
- 2537 πλέως· πλήρης (e.g. Ar. Equ. 1129) D
- 2538 πλήγανον· βακτηρία D
- 2539 πληγὰς· δρέπανον (cf. Or. Sib. 5,222) D

2519 Su; cf. Schol. Hes. op. 2520 cf. Schol. Xen. Anab. 7,8,26 2520x Σ π 494, fin.; Ph = Su 2523 = Ph; Scholl. Ar.; Su 2524 Poll. 10,142 2525 cf. Galen. lex. 19,131,7; Erot. fr. 15 2530 = (accus.) Ph 2532 Schol. 2535 Schol. Soph. 2536 cf. Schol.; Schol. bT; Porph. ad K 252–3, lin. 105 Schr. 2537 cf. Schol. Ar.

2519 πλειώ H: Mus. 2520 ρ H: expl. Hansen | post ρ finis versus (spatium viginti fere litt.) vacat | cf. gll. 2520x. 2502. 1302 | Antiphan.] cf. gl. 2513 2520x nov. gl. (quae in initio versus incipit) πήχυς· H: suppl. et corr. Hansen, coll. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πήχεις ἑξήκοντα ἕξ δίμοιρον Σ π 494 fin. (similia Schol. E 245); cf. etiam πλέθρον· ... ἐστὶ πηχῶν ξη' (sic) Ph = Su | ξῆ H: expl. Hansen | cf. ad gl. 2520 2524 πλεκτή σειρὰ· H: Jungerm. 2525 cf. gl. β 694 2526 πλέμνιον] 'annis plenum' Alb., qui cft. gll. 2540. 2559. 2566. 2598; de πλήρης cf. gll. 2557–8 | i. q. πλήσιον Lob. Prol. 169 2530 Mein. FCG 4,659–60 τὴν ἐρωτικὴν Photii recte defendit, coll. Soph. fr. 941,7 R., sed perperam πλεμονίαν νόσον pro πλευμονίαν· νόσον interpunxit | πλευμονία] λ pro ν Atticum est, cf. Moer. 207,1 [π 33 H.] 2533 πλεφίλεω H: Alb. in app. (Lac. pro πλεφίδες), coll. gl. 2534 2535 πλεώ· πλήρης H: A 2536 πλέω ... μοιράων] πλεώνυξ· τῶν δύναρα (sine interpunct. insequ.) H: Sop. post Mus. (πλέω [non πλέω(ν)] Schm. post Guyet et Alb., coll. gl. α 7890; text. vulg. Hom.; Schol.; Schol. bT; Porph.) | πλειώμερος H: Mus.

- 2540** πληγεῖον· παλαιόν
 D **2541** πληγενεῖς· οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρός ἢ μητρὸς ἀδελφοί
 Hom. **2542** πλήγη· ἐξεπλάγη (N 394 . .)
 Hom. **2543** πλήθει· πελάζει. ἢ κρείττονι ἀριθμῷ (P 330)
 Hom. **2544** πλήθει πρόσθε βαλόντες· τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεργηθέντες, ὃ ἐστὶν βοηθηθέντες. ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἀρμάτων ἐμποδισθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων. δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες (Ψ 639)
2545 πλήθος· ἀθροισμός, ὄχλος
2546 *πλήθουσα· πλεονάζουσα, πλήρης (Aesch. Pers. 420) g⁷(v⁷A²⁵)
 Hom. **2547** *πλήθουσιν· πλήρη (Σ 484) v⁷A²⁵(g⁷)
2548 *πλήθρον· κλήθρον [ἢ εἶδος μέτρον] A²⁶
 Hom. **2549** πληθύς· ὄχλος, δῆμος (B 278 . .)
 Hom. **2550** *Πληϊάδες· πλ(ξ)ιάδες. ἔστι δὲ ἑπτὰ ἄστρον, πλησίον τοῦ Ταύρου [A²⁷], ὀνομασθέντα ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης (Σ 486)
2551 *πλήκτης· μάχιμος (vg⁵A²⁵), ὑβριστής
 Hom. **2552** *πληκτίζεσθαι· μάχεσθαι, ὑβρίζειν (Φ 499)
 D **2553** πληγέντες· ἀπεγνωσμένοι. ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντριβῇ καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι
 D **2554** πληκτικώτερον· ὑβριστικώτερον (Arist. h. an. 608^b11)
 D **2555** πληκτρα· τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί
 K + D **2556** *πληκτρον· τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδὰς A²⁸. ἢ τὸ προσπελάζον ἢ τὸ πλήσσον. καὶ τὸ μέρος, καθὼς ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει· καὶ διὰ τὸ πεπληγῆσθαι τὸν μηρόν
 D **2557** πλῆμα· πλήρωμα
 D **2558** πλημαθῆναι· πλησθῆναι
 D **2559** πλημαινόν· παλαιόν

2542 cf. Schol. **2544** cf. Schol.; Schol. A **2550** cf. Schol. **2552** Schol. bT; Eust. II. 1248,59 [4,545,10 V.] **2557** = Ph

2540 cf. ad gl. 2526 **2541** ‘Α πέλας, unde πλησίον, et γένος’ Alb.; cf. ad gl. 2431 **2543** πελάζει] Alb. cft. gl. 2431, ad quam v. adn. **2544** πλήθει πρόσθε (H: Mus.): βαλόντες (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schr. **2548** πλήθρον] Schm. cft. πλῆτρον (i. q. τὸ πηδάλιον) et πλήθριον Alcm. PMGF fr. 86; de π pro κ id. aliiq. cft. Κλαζομεναί/Πλάζομεναί et Κύδνα/Πύδνα (St. Byz. 369,18–19. 390,8). O. Schneider Philolog. 2, 1847,216 cft. gl. β 662 | κλήθρον] cf. Su κ 1771 κλήθρη· ὄνομα δένδρου (‘alnus glutinosus’). καὶ κλήθρον· τὸ φυτόν; formas κλή(θ)ρος Philostr. Jun. imag. 400,9 K., κλήθρον Eust. Od. 1523,35 [1,199,21 St.] inter arbores nominant; κλήθρον· τερεβινθος Gloss. Lat. 3,264,50; in explicatione Hesychiana forma Attica κλήθρον pro κλειθρον (quam habet A) vix exstabat; de forma ap. Poll. 7,107 parum constat | fin.] ad πλῆθρον (gl. 2520) (non πλῆθρον), ut vidit HSt.; cf. gl. α 5936 = Ap. S. 38,17 **2550** πλιάδες H: Mus. **2553** πληγεῖτε H: Pears., recte ut puto, quamquam neque lemma ordini neque, ut voluit Pears., explicatio Homero (Θ 455, ubi Schol. πληγεῖσαι) apta est **2556** ἐν] del. I. C. Cunningham | τὰς χορδὰς] χορδας ὁ κιθαριζων cod. Brem.; τις χορδὰς Barnes **2559** cf. gl. 2526 cum adn.

- 2560 πλημμελεῖ[ς]· [ἐκμελεῖς] οὐ συνωδὰ λέγει. *ἀμαρτάνει (vg²A¹⁸)
- 2561 πλημ<μ>ελής· <ἐκμελής> ἀμελής. ἢ †πο[π]λεῖον πλάσσον†. καὶ D
τὰ ὅμοια
- 2562 *πλημμύρα· ῥεῦσις ὕδατος, [πληθος <ὕδάτων> (Iob 40,23) LXX
vg⁶A²⁴
- 2563 πλήμνη· ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τῆς σύριγγος. ἀπὸ τοῦ πληροῦ- Ap.S.
σθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος (Ψ 339). καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεό-
μενον
- 2564 πλήμνος· ἀφρός D
- 2565 *πλήμναι· δέ· [αἱ περιέχουσιν τὸν ἄξονα χοινικίδες (E 726) A²⁰ Hom.
D
- 2566 πλήμνω· παλαιῶ D
- 2567 πλημμυρεῖ· πέπληθεν D
- 2568 *πλημμυρεῖς· τὸ ὄρημα τῆς θαλάσσης [vg⁶], ἢ ἐπίρρυσις· οἱ δὲ Ap.S.
πλήμ[v]η· πλημμυρεῖς ἐκ πόντοιο· (ι 486)
- 2569 πλημ<μ>ῦρον· μεστόν, πεπληρωμένον D
- 2570 πλημοχόν· τῇ ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκου D
πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας (Critias VS 88 B 17, 1 / TrGF
43 F 2, 1 = Eur. fr. 592, 1 N.)
- 2571 *πλήν· ἐκτός (θ 207) v⁴A²², ὅμως vg⁴A²² Hom.
- 2572 πληνοδία· παρανόμω. τετιμημένη. τῇ πεπλανημένη τῆς ὀρθῆς D
ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκω
- 2573 πλήντο· προσεπέλασαν (Ξ 468). καὶ ἐπλήσθησαν (θ 57) Ap.S.+?
- 2574 >πληνώδους· ἀσθενοῦς (Hippocr. morb. sacr. 2 [6,364, 17 L.]) D
- 2575 πλήξαι· πατάξαι ἐκ χειρός (B 266 ..) Ap.S.
- 2576 πλήξαντα καὶ πληγέντα· εἰκόνα ξυλίνην ὁ Δαίδαλος χαρυσ- Att.
τήριον τῆς Ἰκάρου ταφῆς <...>

2562 cf. Hdn. epim. 110,16 Boiss. 2563 Ap.S. 132,13; cf. EM 676,38. 40; Schol.; Schol. Ap.Rh. 1,757; Erot. 109,3 2565 cf. Σ π 496; Erot. 109,3; Schol. 2568 Ap.S. 132,15 2570 Athen. 11,496a–b; Poll. 10,74 2573 Ap.S. 132,22; EM 676,46 2575 Ap.S. 132,14 2576 Eust. II. 882,40 [3,321,5 V.] (Paus. π 24); Apollod. 2,6,3

2560 πλημμελεῖς H: Schm. | ἐκμελεῖς del. Schow, v. ad gl. 2561 | συνωδὰ H: accent. Mus. 2561 πλημελής H: Schow | ἐκμελής e gl. 2560 huc transp. Schow, mutata terminatione | πο in fine versus codicis exstat, tum sequitur nov. gl. πλεῖον, π posteriore perperam a rubricatore in initio versus addito; cf. gl. 4115; π. πλ.] πλεῖον πλάσσον? H. Friis Johansen | totam gl. del. Mus. 2562 ὕδάτων K 2563–6 glossae extra ordinem atque nullo inter se ordine positaе 2563 τοῦ σύριγγος H: Mus. 2564 Lob. Prol. 180 cft. gl. 1284 2565 contin. H: nov. gl. Schm.; δέ negligenter ex Homero una cum lemmate sumptum est 2566 cf. gl. 2526 cum adn. 2567 πλημμυρεῖ] πλημμύρει Alb. 2568 πλύμνη H: Alb. post Brun., coll. Su π 1755; πλήμνη Mus., non recte | πόντου H: Schm. post Alb. 2569 πλυμυρόν H: ordo et Mus., cf. gl. 2562. 2567–8 (accent. Lob. Prol. 273) 2572 τετιμημένη] ἡτιμημένη I. C. Cunningham 2574 πληνώδους] h. e. σπληνώδους (Pears. alii); Hippocr. -εος habet, sed -ους sicut ap. Theophil. Protospath. corp. hum. fabr. 5,31,39 laudatur; de gl. perperam decurtatis cf. gl. 41 cum adn. 2576 contin. H: nov. gl. Perg. | δὲ δαλὸς H: ed. 1521 | <...>] cetera ap. Eust. narrantur

- D 2577 πληξάρα· παραγναθί(δι)ον
 Hom. 2578 πλήξας· τύψας (Π 332 . .). θανμάσας
 Hom. 2579 πλήξιππος· ἵπποτης, ἵππικός (cf. B 104 . .)
 Hom. 2580 πλήξιππῳ· τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους· δι' οὗ τὸν ἵπποτην δηλοῖ (B 104)
 2581 πλήρωμα· πλήθος, ἀναπλήρωμα
 D 2582 πλήρωμα· ναῦς τραγική
 2583 *πληρωτής· ἐράνου συναγωγός (Dem. 21, 101 et 185. 25, 21. Dinarch. fr. 62, 2 S.) Σ
 N. T. 2584 πληροφορία· βεβαιότης (e.g. Ep. Hebr. 6, 11. 10, 22)
 2585 πληρώσας· πλήσας
 2586 *πλησιαίτερον· <ἐγγύτερον> (Xen. Mem. 2, 1, 21) vg³A²¹
 Hom. 2587 *πλησίον· ἐγγύς (Γ 115 . .) A²⁹
 2588 *πλησιφαής· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα vg⁹A³⁰
 2589 πλησμοναῖς· ὑπερβολαῖς. ἢ <...> πεπληρωμέναις
 Hom. 2590 πλησίσιον· τὸν ἄνεμον πληροῦντα τὸ ἰστίον (λ 7 . .)
 2591 *πλήσον· πλήρωσον (Eur. Tr. 81) g¹⁰
 2592 πλήσσω· ῥηγνύων, σχίζων. τύπτων, ἀδικῶν, βλάπτων
 Ap. S. 2593 *πλήσσοντο· διέβαινον (ζ 318 v. l.) g¹⁶
 D 2594 πλητήσαντα· δηλοῦντα
 2595 *πλήτης· πλησιαστής A¹⁷
 D 2596 πλητίνες· δέλτοι
 Hom. 2597 πλητό· ἐπλήσθη (P 499 . .). ἤγγισεν (Ξ 438)
 D 2598 πλήτομον· παλαιόν. Ἀκαρονᾶνες
 D 2599 Πληάδα· πλήθος ἄστρον ἐν οὐρανῳ

2583 = Σ π 497; Harp. 250, 11 [π 71 K.] 2587 = Su; cf. Schol. 2588 = Σ π 498 2590
 cf. Su; Schol. 2593 Ap. S. 132, 16; cf. Schol. 2595 cf. Ep. Hom. An. Ox. 1, 343, 8

2577 παραγλάθιον H (περιγλάθιον Mus., compendio male intellecto): Hansen, coll. Eust. II. 67, 43. 456, 16 [1, 108, 8. 721, 17 V.] 2578 θανμάσας] Schm. vidit verbum perperam additum esse; significat enim ἐκπλαγεῖς, cf. gl. ε 1623 2579 πλήξιππος H: Palm. alii 2582 ναῦς τραγική] originem locutionis peculiarem ignoro, sed explicationem sanam esse mihi persuasum habeo (significatio esse potuit e.g. 'navis plena maerentium' aut 'plena histriorum'; sine causa coniciunt στρατηγική Heins. Voss. [Cor. 124 cft. Lys. 21, 10], Θρακική Perg., φορτική Triller); ναῦς. τραγικοί? M. L. West. de πλήρωμα cf. H. Cuvigny, ZPE 110, 1996, 169–73, de ναῦς τραγική Hansen ap. eandem p. 170 not. 8 2586 πλησιέτερον H: A | <ἐγγύτερον> Sop. e K 2587 contin. H: nov. gl. Heins. 2589 πλησμοναῖς] hanc formam duodevices ap. auctores med. ecl. al. repperi; Schm. cft. ἐν πλησμοναῖς Κύπρις Plut. tuend. sanit. 126 c, sed plur. per lapsus calami posuit Plut. (cf. Eur. fr. 895 N.; Antiphan. fr. 238, 3 K.–A.; Men. sent. 231. 263 J.; Nauck ad Eur.) | <...> πεπληρωμέναις] lacunam agnovi monentibus H. Friis Johansen et I. C. Cunningham, post Schm. cuius πεπληρωμένοις πεινῶσι? non arridet 2590 pro substantivo accipit etiam Su 2591 Eur.] cf. gl. 2300. τ 1394 2593 πλήσσοντο] π om. rubr., add. Mus. | v. l. gl. 2606 | cf. gl. 1807 (cum adn.) 2595 cf. ad gl. 2431 2598 cf. gl. 2526 cum adn. | ἀκαρονᾶνες H: accent. Mus. 2599 πληάδα (Πλιάδα ordo)] h. e. Πλειάδα (Mus.)

- 2600 πλίγμα· βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιόμενων καὶ παλαιόντων, ὅταν D
περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατ(ατρ)έχουσιν (Hippocr.?)
- 2601 πλινθεύεται· ἔξαπατάται. ἐπὶ ἀναισθήτων D
- 2602 πλινθίδες· δοκίδες D
- 2603 *πλίνθος· μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος. ἢ πηλὸς ὀπτηθεῖς A¹
- 2604 πλίξ· τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα· τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ D
ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα, καὶ τὸ με-
ταξὺ τῶν μηρῶν ὅσπου
- 2605 πλίξαντα· διαναβάντα, καὶ ἀναστάντα, καὶ διαβάντα D
- 2606 *πλίσσοντο· διέβαινον (ζ 318) [g¹⁶] Hom.
- 2607 πλειστάκις· πλεονάκις, πολλάκις
- 2608 Πλοάδες· τῶν ἐν Ὀρχομενῷ <νήσων> τινὲς οὕτω καλοῦνται D
- 2609 Πλοιάρια· πλοῖα μικρά (Men. fr. 64, 9 K.–A.). ἢ ὑποδήματα ποιὰ D
- 2610 *πλόϊμα[τα]· τὰ πλῶ πεμπόμενα A⁵[vg²]
- 2611 πλόκαμα· τὰ περιόστεα νεῦρα D
- 2612 *πλόκαμοι· κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι (Pind. Pyth. 4, 147=82. Hom.?
Callim. fr. 110, 47 Pf. cf. Ξ 176) (A⁴)
- 2613 πλοκαμῶδεα <...>· τὸν οὖλον βόστρυχον D
- 2614 πλόκος· πλόκαμος (Eur. Med. 1186. El. 527) Eur.
- 2615 πλόκιον· εἶδος περιδεραίου (Cant. 7, 6. tit. fabulae Menandri) LXX vel D
- 2616 πλοκίων· πεπλεγμένων, <δολίων> (N 295 v.l.) Hom.
- 2617 πλόμενον· φανέν. γεννώμενον [δολίων] D
- 2618 †πλουᾶται· πλουθήσεται†

2600 Ph; v. ad gl. 2604 2601 Ph = Su 2604 cf. Schol. Ar. Ach. 218; Schol. BHPQT ad ζ 318; Su π 1771. 1779; Eust. Od. 1564, 49–53 [1, 256, 3–6 St.] 2606 Schol.; cf. Ap. S. 132, 16; Eust. Od. 1564, 48 [1, 256, 2 St.] 2608 Theophr. h. pl. 4, 12, 4. cf. 10, 1–2 2609 ὑποδήματα ποιὰ Ph; Poll. 7, 93 2610 Σ π 500 2612 cf. Schol. Pind. 2613 cf. Ph 2616 = Schol. H; Eust. Od. 1741, 58. 1742, 24 [2, 50, 1. 28–9 St.]

2600 πλῆγμα H = Ph; Mus. (cf. testt. ad gl. 2604), cf. gll. 1807 (cum adn.) et 2604 | πα-
ραβάντες H: Cob. Oratio de arte cet. 1847, 152, coll. voce περιβάδην (sim. id. Mnemos.
8, 1859, 55 et Var. lect.² 135); διαβάντες Bos (I. C. Cunningham cft. gl. 2605 et Schol. ζ 318) |
κατέχουσιν H: Heins. | Hippocr.] Schol. Hom. et Eust. ll. cc. 2601 ἐπὶ ἀναισθήτων ἀπὸ
τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ Ph = Su 2604 glossam in margine inferiore add. eadem ma-
nus quae gl. σ 1871 addidit | cf. gll. 1807 (cum adn.) et 2600 2605 πλῆξαντα H: Mus., cf.
ordinem | cf. gl. 1807 cum adn. 2606 πλίσσοντο H (cf. gl. 2593): Mus., cf. ordinem | cf. gl.
1807 cum adn. 2607 πλειστάκις | πλιστάκις ordo 2608 τῶν ἐπερχομένων τινὲς (inter-
punct. ante τῶν, non ante τινὲς) H: Hansen post Schm., cf. gll. 4192. κ 2401. λ 945. μ 1007
2610 πλοῖματα H: K 2612 πλοκαμούς· κονδυλοὺς τριχῶν το πεπλεγμενον A 2613
πλοκαμῶδεα H: Hansen post G. Dind. 6, 1236 c, qui vocem βοστρυχώδης recte cft. sed
perperam βόστρυχον pro <...> supplet; πλοκαμῖδα (cf. Theocr. 13, 7) Schneider lex. Gr. v.
πλοκαμώδης, cf. Ph πλοκαμῖς· ὁ οὖλος βόστρυχος | οὖλὸν H: accent. Mus., cf. Ph 2615
περιδερέου H: Mus. 2616 δολίον huc e gl. 2617 transp. Schm., cf. N 292–3 et Eust.
2617 πλόμενον] dat. sing. masc. exstat Euphor. fr. 58, 1 P. | γεννώμενον] γενόμενον Schr. |
δολίων] del. Schm., v. ad gl. 2616; δῆλον Mus. 2618 Schm. putat ft. duo lemmata sine
expll. esse, sc. errorem pro πλύνεται et formam Lac. vel Boeot. i. q. πλυθήσεται

- 2619** [πλοῦγε· καὶ δεῖ οὐδόλως]
- D **2620** πλοῦς· πλοῦς τῆς νεῶς τὸ περιγράφων, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει. ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον (*Antim. fr. 106 W. = 77 M. Nic. ther. 295*)
- D **2621** πλουσιόδωρος· πλουσίως χαριζόμενος
- Eur.? **2622** πλούσιον· θαλασσο[ι]οειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ (cf. *Eur. fr. 316, 3 N.*)
- D **2623** Πλουτεύς· ὁ Ἄιδης (*Mosch. 3, 22. 118. 126*)
- 2624** πλούσιος· χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος
- Hom. **2625** πλοῦτος· ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία, καὶ ἡ πανσπερμία (ω 486)
- D **2626** Πλούτων· ὁ καταχθόνιος δαίμων (*Ar. Ran. 163. 765. 784. Aristophont. fr. 12, 4 K.–A. Plat. Gorg. 523 a*)
- Hom. **2627** *πλόχοι· πλόκαμοι A³, ἐμπλοκαί (P 52)
- D **2628** πλύνει· καθαίρει (*Ar. Plut. 166*)
- 2629** *πλύνεται· βλασφημεῖται, λοιδορεῖται A⁷
- Hom. **2630** *πλυνοί· πύελοι, ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον [Σ]· ἡ βόθρον, ὅπου πλύνουσι (X 153 ..)
- D **2631** πλύνον καταπλυντήριζε καὶ πλυνθήσομαι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι (com. ad. fr. 413 K.–A.)
- D **2632** πλυντήρια· ἐορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς τιμῇ ἄγουσιν (*Lycurg. fr. 44 S. Xen. Hell. 1, 4, 12*)
- D **2633** πλυσμός· πλυτήρ
- Ap.S.? **2634** *πλώον· ἔπλεον (Φ 302) g⁴
- Greg. Naz.? **2635** πλώει· <πλέει> (*Opp. hal. 3, 416. Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 685 [37, 574, 8 M.]*)
- Ap.S. **2636** [πλώεν· ἔπλεον]
- 2637** πλώσσειν· φθεῖρεσθαι
- D **2638** πλώτες· ἰχθύες τινές (*Epicharm. fr. 41, 2 K.–A.; Polemo FHG 3, 140, fr. 82. Opp. hal. 3, 63*)

2620 Schol. Nic.; Schol. Ap. Rh. 3, 1150 **2627** Schol. **2629** Σ π 502 **2630** Σ π 503; EM 677, 18 **2631** cf. Phryn. praep. soph. 101, 7; Schol. Ar. Plut. 1061; Poll. 7, 38 **2632** Ph 127, 25 v. καλλυντήρια; id. 435, 9 = Su; Harp. 251, 5 [π 73 K.]; q 270, 3 **2634** cf. Ap. S. 132, 20 **2635** = Schol. Opp. hal. **2636** = Ap. S. 132, 20 **2638** Arcad. 126, 22; Theogn. can. 812 (p. 135, 21 C.); Schol. Opp. hal.; Ph

2619 v.l. gl. 2809 | πολλοῦγε καὶ δεῖ· οὐδ' ὅλως Mus. **2620** περιγράφων H: accent. I. C. Cunningham **2622** θαλασσοειδές H: Voss. **2624** π om. rubr., add. Mus. **2627** πλόχοι H: accent. Mus., cf. Schol. **2631** πλύνον· καταπλυντήριζε. καὶ H: Mein. FCG 4, 647; accent. πλύνον (Mein., cf. Schol. Ar.) potius quam πλυνόν (Schm.) | πλυνθήσομαι] πλυθήσομαι Mein. **2632** πλυντήρια H: Alb. | ἀγλαύρω H: Leopard. | θυγατρὶ H: Schm. | τιμῇ H: Leopard. **2635–6** unam gl. πλώει· πλώεν ἔπλεον H: divisit, πλέει addidit (cf. Schol. Opp.), post ἔπλεον interpunxit Alb. in app.; gl. 2636 (= Ap. S.) est v.l. gl. 2634 **2637** 'forte dixerat aliquis πλώσειν pro φθερεῖσθαι sensu abeundi' Schm.

- 2639 πλωτή· κινουμένη, καὶ ἐπιπλέουσα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Ap.S.
Αἰό<λου> νήσου τίθησιν (κ 3)
- 2640 *πλωτῆρες· ναῦται (e.g. Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 173 [37, 1041, 15 M.]. Greg. Naz.
cf. Ar. Eccl. 1087) vg¹A⁵
- 2641 *πλωτόν· πλεόμενον (Iob 40, 31. Opp. hal. 1, 2. cf. Soph. fr. 941, 9 R. LXX vel D
Hecat. Abd. FGrHist 264 F 25, 30, 8) Σ
- 2642 *πνεῖ· πνέει A⁸. πνεῖται πνεῖει A⁵
- 2643 *πνεῦμα οὐριον· ἄγγελος ἄσαρκος (cf. N.T. passim) Eur. + N.T.
[A⁷g³A⁹v^{πλu5}] οὐρ[αν]ιος ἄνεμος (Eur. Hel. 406. 1663). ψυχῇ.
δαίμων [g³v^{πλu5}] [λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἶδη ζῶντα
ἀναίσθητα]
- 2644 πνεύματος αἵτιος· ὁ πνεύμων. <... λέγονται πνεύμονες καὶ D
θαλάττια εἶδη ζῶντα ἀναίσθητα>
- 2645 *πνεύσας· ὀργισθεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων A⁶[g⁴v^{πλu4}]
- 2646 πνιγύς· ὁ φμὸς τῶν κτηνῶν (Ar. fr. 64 K.–A.). καὶ τοῦ ὑδραυλι- D
κοῦ ὀργάνου μέρους. ἢ κλίβανος (Ar. Nub. 96)
- 2647 *πνίγος· θάλλπος. λκαῦμα (Thuc. 7, 87, 1. cf. Plat. Phaedr. 258e)
A¹v^{πλu6}
- 2648 πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστιν δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν (Hdt. D
2, 92, 5)
- 2649 πνοή· ἀνάψυξις
- 2650 πνοήπου· ταχύ D

2639 Ap.S. 132, 18 2640 Su gl. π 2071 v. πορθομῆς, Aristophanem laudans 2641 = Σ
π 504; Hdn. epim. 113, 10 Boiss. 2643 cf. EM 679, 17 2644 λέγονται κτλ.] Arist. p. an.
681^a18; cf. Plat. Phileb. 21 c 2645 Σ π 505 2646 EM 677, 33. 38 | φμὸς] cf. Poll. 10, 54 |
ὑδραυλικοῦ ὀργάνου] cf. Heron. pneum. 1, 42 | κλίβανος] Schol. Ar. 2647 Σ π 507 =
Schol. Thuc. = K; Schol. Plat.

2639 αἰονήσου H: Mus., cf. Ap.S. 2642 enumerationem formarum potius quam lemma
explicationemque esse putaverim; cf. πνεῖ· πνέει ὡς ζεῖ· ζεεῖ ῥεῖ· ῥεεῖ πλεῖ· πλεεῖ A⁸ et πνε-
ιται· πνεεῖ A⁵; post Alb. et Schm. fr. tres glossas hic latere conicias, sc. πνέει· πνεῖ (ε 469)
+ nov. gl. πνεῖται· <πνέη> vel πνεῖ[η]ται· <πνεῖ> (Mnesimach. fr. 4, 57 K.–A.) + nov. gl.
πνεῖει· <πνεῖ> (P 447. σ 131) 2643 H habet πνεῦμα· οὐριον. ἄγγελος ἄσαρκος
οὐράνιον, ἄνεμος ψύχος (sic) δαίμων. λέγονται κτλ.; duae glossae conflatae sunt, sc.
πνεῦμα οὐριον· οὐριος ἄνεμος et πνεῦμα· ἄγγελος ἄσαρκος. ψυχῇ. δαίμων; verba λέγον-
ται κτλ. e gl. 2644 huc migraverunt (haec fere omnia Heins.) | οὐρ[αν]ιος οὐράνιον codi-
cis per compendium οὐνῖον scriptum est; οὐράνιος Mus. perperam. cf. gl. σ 3102 | ψύχος
(H: Heins.)] Voss. cft. K 2644 πνεύματος αἵτιος· ὁ πνεύμων] <πνεύμων> πνεύματος
αἵτιος ὁ πνεύμων Heins.; πνεύμων· ὁ πνεύματος αἵτιος Schm.; cf. ad gl. 2846 | λέγονται
κτλ. huc e gl. 2643 transp. Heins.; inter πνεύμων et λέγονται excidisse <καὶ πνεύμονες
θαλάττιοι (vel sim.)· ...> puto (contra, Heins., transpositione facta, nihil nisi λέγονται in
λέγονται <δὲ> mutandum esse censuit); cf. ad gl. 2763 2646 πνιγύς H: H^c | κλίβανος]
κρίβανος Schol. Ar. 2647 πνίγος H: accent. Schm., cf. Phryn. ecl. 77 et Moer. 207, 7 [π
38 H.] (Thes. 6, 1266b–c) 2650 πνοήπου] sc. ζῶον vel sim. (cf. e.g. ζῶον ὑπόπου
Arist. metaph. 1038^a22); aut neutrum a lexicographo aliquo in formis -ους -οδα κτλ. expli-
candis usurpatum (cf. ἀελλόπου Eust. Il. 1033, 40 [3, 772, 14 V.] ad ἀελλόπο(υ)ς spectans)

- D **2651** πνόος· φθόγγος. πνοή
 D **2652** Πνύξ· τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν
 πᾶσαι, νυνὶ δὲ ἅπαξ, ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν (e.g. Ar.
 Ach. 20)
 Hom.? **2653** πνῦτο· ἔπνευσεν. ἐνόησεν (cf. Λ 359. X 475. ε 458. ω 349) [καὶ
 πόα· καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος.
 καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίξης φυλλοβολοῦν φυτόν]
 D **2654** πνυτός· ἔμφρων, σῶφρων
2655 *πόα· βοτάνη ἐκάστη vg¹A², <καὶ πόα καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομά-
 τως βλαστάνουσα φυτεία καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίξης
 φυλλοβολοῦν φυτόν>
 D **2656** ποαλῖς· εἶδος πικριδός
 D **2657** ποάστρια· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ <αἱ> τὴν
 καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγρούς μισθοῦ ἐρ-
 γαζόμεναι (titt. fabularum Phrynichi et ?Magnetis. cf. Archipp.
 fr. 46, 2 K.–A.)
 D? **2658** ποδάγρα· τὸ τῶν ποδῶν πάθος (Hedyl. AP 11, 414, 2). καὶ πάγη
 (Xen. Cyr. 1, 6, 28. SH fr. ad. 1147. 4. Macc. 11, 10)
 D **2659** ποδαγκώνιδας· συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας
 ἢ πράττοντας
 D **2660** ποδάνεμοι· ταχεῖς (Crat. com. fr. 32, 3 K.–A.)
2661 *ποδαπόν· ποταπόν (v⁴), ὁποῖον
 Hom.? **2662** ποδάργης· λευκόπους. ταχύς
 D **2663** ποδάρκει· μόσχῳ· <...> (SH fr. ad. 1098)
 Ap. S. **2664** ποδάργης· ὠκὺς τοῖς ποσίν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος (A 121 ..)
 Hom. **2665** πόδας ὠκὺς· τοῖς ποσὶ ταχύς (A 58 ..)

2653 cf. Schol. X 475 **2655** Σ π 508 | τὸ ἀπὸ κτλ.] cf. Theophr. h. pl. 1, 3, 1 **2657** cf. Ph
2658 πάγη] cf. Poll. 5, 32 **2659** cf. Ph. 445, 9 v. ποταγωγίδες **2664** Ap. S. 132, 23; cf.
 Schol. **2665** = Schol.

2652 πνίξ H: Arcer. alii **2653** πνῦτο H: accent. M. L. West | καὶ πόα κτλ.] v. ad gl. **2655**
2654 πνυτός] h. e. πινυτός (Alb., coll. gl. 2323); de forma πνυτός cf. Schol. vet. in Od. ed. Ludw.
 ad α 213. 229 **2655** καὶ πόα κτλ. huc e gl. **2653** transp. Voss. post Palm. et Heins. | Voss. cft. gl.
 2706 **2656** πικριδός] cf. Plin. n. h. 21, 105 (Schm.) **2657** <αἱ> R. Kassel **2658** Alb. cft. gl.
 11 **2659** ποδαγκώνιδας] h. e. ποταγωγίδας (Sop., coll. Ar. pol. 1313^b13 ... αἱ ποταγωγίδες
 καλούμεναι; Thes. cft. Ph 445, 9 ποταγωγίδες· <συκο>φάνται ἢ μινυταί), i. q. προσαγωγίδας,
 quae vox exstat ap. Plut. Dion. 28, 1. curios. 523 a (accus. pl. masc.). 'improbabilis forma προσα-
 γωγίδης. videntur mulieres fuisse qui in hominum suspectorum familiaritatem se insinuant'
 Kaibel CGF 1, 1 p. 202 n. 37 | ἢ τοὺς] ἢ <μινυτὰς μινύοντας> τοὺς Kaibel **2660** cf. gl. 2672.
 2678 **2662** ἄργος capitur et pro Albus et pro Celer' HSt. (de 'Celer' cf. Homeri κύνες πόδας
 ἄργοι). Alb. ft. recte glossam ex Homero male intellecto sumptam esse putat ('Confudit itaque
 Noster Genitivum Ποδάργης, id est λευκόποδος, cum sequenti Nominat. Ποδάργης'), coll.
 Scholl. T 400 Ποδάργης· τοῖς ποσίν ἐπαρκούσης, ταχείας et Π 150 ... Ποδάργη. τινὲς δὲ φα-
 σιν Ἀρπυια Ποδάργη, ἣν ἢ ὄνομα φορβάδος, λευκοὺς πόδας ἐχούσης **2663** ποδάρκει·
 μόσχῳ H: Mein. 1857 p. 619; πόρτακι· μόσχῳ (tamquam v. l. gl. 3071) Salm.

- 2666** ποδαύρου· ἔρρωμένου τοὺς πόδας D
2667 ποδεῖα· ἐνειλήμ[μ]ατα ποδῶν (Crat. com. fr. 41 K.–A. Critias VS 88 B 65), ἡγουν φασκίαις D
2668 πόδες Ἰδης· τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ δένδρα (Y 59) Hom.
2669 *ποδηγῶν· ὁδηγῶν, παιδαγωγῶν (Lycophr. 965) A⁹vg¹
2670 ποδηνεκέα[ν]· τελείαν. βαθείαν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διῆκναισθαι (O 646 v.l.) [τινὲς δὲ τὴν ναῦν] Ap.S.
2671 *ποδηνεκές· μέχρι τῶν ποδῶν (K 24. 178; O 646 vulg.) A¹¹ Hom.
2672 ποδήνεμος· ὑπόπτερος. ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα (B 786 .) Hom.
2673 *ποδήρη<ς> στολή· τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκλωσμένον A¹²
2674 ποδήρης· ἢ ναῦς, ἢ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη, ταῖς κώπαις. ἦτοι πολύπους. ἢ *μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια (cf. e.g. Sir. 27, 8) A¹⁰ D+LXX
2675 ποδιάζειν· τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν D
2676 πόδικε· πρόσρριπον D
2677 ποδίκρα· ὀρχησις πρὸς πόδα γινομένη. Λάκωνες D
2678 ποδίνεμος· ταχύπους καὶ ἀελλόπους (B 786 .) Hom.
2679 ποδοκάκ<κ>η· ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται (Dem. 24, 105. Lys. 10, 16), οἷον ποδοκατοχή. τὰ διὰ τῶν ποδῶν εἰλήμ[μ]ατα. Πλάτων (fr. 281 K.–A.). καὶ ἦτοι ποδοκάκ<κ>η παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου <κ>, ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή D
2680 ποδοκέας· ταχεῖς τοῖς ποσίν (B 764) Hom.
2681 ποδοκείη· τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῇτι (B 792) Hom.

2667 Ph; Poll. 2, 196. 7, 91–2. 10, 50; Theogn. can. 778 (p. 128, 16. 26 C.) **2670** Ap.S. 132, 27 **2671** Schol. K 24. O 646 **2672** Schol.; cf. Ap.S. 132, 26 **2674** ἢ ναῦς ... κώπαις] Eust. Od. 1515, 29 [1, 189, 21 St.] | μέχρι κτλ.] gl. Sir. = A; cf. Σ π 509 **2679** Harp. 251, 14 [π 76 K.] = Ph 436, 11 = Su π 1848; q 292, 21; EM 678, 13; cf. Theon. prog. 13; Schol. Ar. Equ. 367; Poll. 8, 72 **2681** expl. = Schol.

2666 cf. vv. αὔρι (Schm.) et αὐριβάτας (Alb.) Aesch. fr. 420. 280 R. **2667** πόδεα H ut vid.: Schm. post Schow, coll. Theogn. | ἐνειλήμματα H = Ph: Hansen, coll. gl. ε 2183. 2240–1 **2668** πόδες· ἰδεῖς (sine interpunct. insequ.) H: Mus. fere **2670** ποδηνεκέαν H: Ap.S. | fin.] pertinet ad v. ποδήρης (gl. 2674) (Schm.) **2672** cf. gl. 2672. 2660 **2673** ποδήρη H: A | κεκολλισμένον H: A **2674** ἱμάτια | ἱμάτιον A **2676** πόδικε] h.e. πόδδике, i. q. ποτίδικε (πρόσδике) (Salm.), cf. gl. α 4707 (Alb.) et δ 1815 (Kust.) **2677** Sop. cft. ποδισμός Poll. 4, 99 **2678** ποδίνεμος] h.e. ποδήνεμος (Mus., cf. gl. 2672) | ἀελλόπις H: Mus. | cf. gl. 2660 **2679** glossa admodum confusa. vide Harp. ποδοκάκκη· Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους (24, 105). τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο, ἦτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἐτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὔσα, ἢ κατὰ συγκοπὴν, ὥς φησι Δίδυμος, οἷον ποδοκατοχή. Λυσίας δ' ἐν τῷ κατὰ Θεομνήστου, εἰ γνήσιος, ἐξηγεῖται τοῦνομα· φησὶ γάρ ἡ ποδοκάκκη αὐτὸ ἐστὶν ὃ νῦν καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι (10, 16) | ποδοκάκη¹ H: Kassel–Austin, cf. Harp.; de voce cf. Frisk 1, 757 v. κάκαλα | ποδοκατόχη H bis: accent. Schr. post Vales. | τὰ ... εἰλήμματα] Plat. com. fascias pedules quasdam rusticus per iocum ποδοκάκκην vocavit | διὰ] del. Heins., ft. recte | εἰλήμματα H: Alb. in app., cf. ad gl. 2667 | <κ> Vales. | ποδοκάκη² H: Vales. **2680** ποδοκέας] h.e. ποδωκέας (Mus.) **2681** ποδοκείη] h.e. ποδωκείησι (ω Mus. et <σι> Alb.)

- D **2682** †ποδὸς ῥυτίς†· τὸ τῶν ποδῶν ἔλκεσθαι (SH fr. ad. 1099)
 D **2683** ποδοστράβαι· παγίδες, στραγγαλιαί (Xen. cyneg. 9, 11)
 D **2684** ποδοστράβη· τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμ(μ)ατα τῶν ποδῶν (com. ad. fr. 779 K.–A. Hyperid. fr. 6. 66 S.). ἄλλοι τὴν τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην (Xen. cyneg. 9, 11)
 D **2685** ποδοτρόχαλος· ὁ τῷ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν
 Hom. **2686** ποδώκης· ὠκύς, ταχύς τοῖς ποσὶ (K 316 ..)
 D **2687** ποδώνυχος· ἐσθῆς ἱερὰ τῆς Πανδρόσου
2688 *ποιεῖν· ποιεῖν A¹
2689 *ποηφαγία· βοτανοφαγία A¹vg^{ποδ2}
2690 *ποθεινή· ἀγαπητή A¹vg^{ποδ8}
 Hom. **2691** ποθέεσκεν· ἐπόθει. ἐπεζήτει (A 492)
2692 πόθεν· ἀπὸ τίνος μέρους (Dem. 18, 47). ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντί τοῦ οὐ[τω]
 Hom. **2693** *ποθέοντες· ποθοῦντες. ἤζητοῦντες (B 778 ..; v.l. E 234) (g^{ποδ5})
2694 ποθεῖ· ζητεῖ. ἐπιποθεῖ
2695 *πόθημα· ἀγάπη. καὶ <ζ>ήτησις A³
2696 †ποθήνυτο· προσήσθη†
 Hom. **2697** *πόθι· ποῦ (α 178 ..) Σ. ὅπου
 Hom. **2698** ποθί· πού (A 128 ..). πόθος (A 240 ..)
 D **2699** ποθολκίς· ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων
 Hom. + D **2700** πόθος· ἔρως. ζήτησις. ἐπιπόθησις (P 439 ..). καὶ φυτόν τι
2701 ποῖ· εἰς τίνα τόπον. τὸ δὲ ποῦ· ἐν τίνι τόπῳ
2702 *ποῖ γῆς· εἰς ποῖον | γῆς | τόπον (e.g. Ar. Ran. 48. 85) vg⁴A¹⁵
 D **2703** ποία· [ποίησις] ἡ βοτανώδης ὕλη. ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς
 Hom. **2704** Ποιάντιον· Ποιάντος παῖδα (γ 190)
2705 ποιεῖσθαι· προσποιεῖσθαι (Plat. Theag. 128 b)

2684 Harp. 251, 9 [π 75 K.]; Ph 436, 15 = Su π 1849; EM 678, 26; Poll. 4, 182; cf. Scholl. Ar. Equ. 367 et Dem. 24, 105 2687 Poll. 10, 191; Ph 436, 21 2691 Schol. 2693 cf. Scholl. 2697 Σ π 512; Schol. 2700 φυτόν τι Theophr. h. pl. 6, 8, 3; unde Athen. 15, 679 c 2701 Ph

2682 ποδὸς ῥυτίς] ποδόρρυτις Voss., adv. ποδορρυτί Hemsterh., ποδόρρυσις Kust. 2683 στραγγαλιαί] cf. gl. σ 1953 2684 στρέματα H: EM | ποδῶν] ποδῶν ξύλον EM 2687 ποδώνυχος H: Sop. alii, coll. Poll. ποδώνυχον; πανδώνυχον (ποδώ- ordo) Ph, per lapsum calami scribae alii cuius propter πανδ- explicationis 2688 πόειν H: Mus. 2692 ποθέν· ἀπὸ τίνος H: accentt. Jens.; Schm. cft. gl. 2809 | οὔτω H: Cob. Coll. crit. 31, cf. gl. 4504; οὔτι vel οὔτοι Hemsterh., explicationi Hesychianae non apta; οὔπω M.L. West | Dem.] cf. gl. 2809 2695 ἤτησις H: A 2696 ποθήνυτο (Dorice pro προσήνυτο, a προσ- κινέομαι)· προσκαθέσθη (error pro προσεκαθέσθη?) Schm. (cf. gl. 3802), vix recte 2698 h. e. ποθί· πού + nov. gl. ποθί· πόθος (Alb.) | πόθι· ποῦ H: Schm. 2699 'Dorice pro προσολκίς, quoniam habenā adtrahuntur jumenta' Alb., coll. gl. o 582, cui Schm. add. gl. o 577. θ 632 2701 εἰς τίνα H = Ph: Mus. | ἐν τίνι H = Ph: Mus. 2703 [ποίησις] Schm. dubitanter 2705 Thes. 6, 1299 a

- 2706 ποίη· πόα (σ 370. cf. Ξ 347. ι 449)· πόα δέ ἐστιν ἡ τῆς γῆς Hom.
αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ
ποία (cf. α 406 ..)
- 2707 *ποιεύμην· ἐποιούμην (I 495). †ἐπιθεύμην† A²⁶ Hom.
- 2708 ποιήεντα· [εὐβοτάνῳ ἐλώδει] ποίαν ἔχοντα, σιτοφόρον (B 503) Ap.S.
- 2709 <ποιήεντι· εὐβοτάνῳ, ἐλώδει> (Mnaseas orac. Delph. 374, 12 D
P.–W. Soph. OC 157)
- 2710 *ποιήεσ(σ)αν· βοτάνας ἔχουσιν (I 150) A¹⁴ Hom.
- 2711 ποίην· πόαν· βοτάνην (Ξ 347) A²¹ Hom.
- 2712 ποῖ κῆχος· οἶον ποῦ γῆς. εἰς τίνα τόπον (Ar. fr. 671 K.–A. Phe- D
recre. fr. 175 K.–A.)
- 2713 *ποιάζουσαι· σκεπάζουσαι (A^{πυκ9})
- 2714 ποικίλα· πεποικιλμένα, <κε>καλλωπισμένα (Cratin. fr. 42 K.–A.) D
- 2715 ποικιλεύς· ποικιλτής (Alex. fr. 329 K.–A.) D
- 2716 *ποικιλομήτης· ποικίλα βουλευόμενος A¹²[vg³], συνετός Hom.
(Λ 482 ..)
- 2717 *ποικίλον· ἱμάτιον ἡ ζωγραφητόν (Cratin. fr. 40, 2 K.–A.) vg⁵A¹⁶
- 2718 ποικιλόστερος· ποικιλόβουλος D
- 2719 ποικιλίς· ὄρνις ποιός D
- 2720 *ποικιλτικὴν· πολυμιταρικὴν vg⁸A¹⁷ τέχνην (Phil. somn. 1, 208 .. LXX
cf. Iob 38, 36)
- 2721 ποικίλον· ἀπα(τη)λόν· πυκνόν· συνετόν (Θ 448) Hom.
- 2722 *ποικίλως· πολυτρόπως (e.g. Ar. Equ. 196. Alex. fr. 115, 20 K.–A.) A¹⁸
- 2723 *ποιμαντική· ἡ τῶν ποιμένων <τέχνη> (e.g. Greg. Naz. or. 5, 29 Greg.Naz.
[35, 701, 1 M.]) (A⁹)
- 2724 ποιμάνωρ· ποιμήν· ἡ βασιλεύς (Aesch. Pers. 241) D

2706 cf. Schol. ι 449 2708 = Ap.S. 132, 30 2711 Schol.; cf. Σ π 514 2712 Ep.Hom.
An. Ox. 1, 344, 27; EM 682, 52; Moer. 201, 16 [κ 39 H.]; cf. Ph 436, 9–10 2715 Poll.
7, 34 2716 cf. Σ π 516 2717 cf. Ph; Poll. 4, 116. 7, 47; q 289, 22 2719 cf. Arist. h. an.
609^a6; Schol. Theocr. 7, 141 2720 Σ π 517; Poll. 7, 34; cf. Tim. lex. 2724 Theogn. can.
129 (p. 23, 17 C.)

2706 cf. gl. 2653 2707 ἐποιούμην | ἐποιεύμην H: Mus. | ἐπιθεύμην | del. Schm. 2708
[εὐβοτάνῳ ἐλώδει] Alb., v. ad gl. 2709 | σιτοφόρον | cf. Σ π 513 v. ποιήεσ(σ)αν 2709
Schow post Jens. et Alb. εὐβοτάνῳ, ἐλώδει huc e gl. 2708 transp., inserto post σιτοφόρον
novo lemmate ποιήεντι 2710 ποιήεσαν H (cf. Σ π 513): Mus. 2712 cf. gl. κ 2585.
π 3166 | ποῦ | cf. ad gl. 2144 2713 ποιάζουσαι | h.e. πυκάζουσαι (Salm. Kust.); Alb. cft.
gl. 4318–19 2714 καλλωπισμένα H: Mus. | Cratin.] cf. gl. 676 2715 ποικιλτής H: Mus.
2716 συνετός H: Biel., coll. expl. cod. Brem. ποικιλοβουλος (= vgΣ), συνετός; cf. ad gl. 2395
2717 ποικίλον ἱμάτιον· H: interpunct. Kassel–Austin, coll. Ph; Poll.; q 2718 ποικιλόστε-
ρον· ποικιλόβουλος Ph 2720 ποικιλτικὴν H = KΣ | ποικιλτικὴν <ἐπιστήμην> Alb., coll.
Iob; sed ποικιλτικὴν τέχνην vel ποικιλτικὴν saepius reperitur | πολυμιταρικὴν H: KΣ
2721 ἀπαλόν H: Schm. 2723 <τέχνη> H. Friis Johansen | ποιμαντικῆς· τῆς τῶν ποιμένων
A⁹, ποιμαντικῆς· διδασκαλικῆς vg¹ 2724 contin. H: nov. gl. Mus.

- D 2725 Ποιμενίδα· γένος ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς
 Hom. 2726 ποιμένα λαῶν· βασιλέα τῶν ὄχλων (A 263 ..)
 Ap.S. 2727 ποιμήν· βασιλεύς (A 263 ..). καὶ ὁ τῶν προβάτων (E 137 ..)
 D 2728 ποινά· ποιά. Λάκωνες
 2729 *Ποιναῖς ἐφικταῖς· Ἐρινύσι A²³, τιμωρίαις (trag. ad. fr. 256 K.–S.) A¹¹
 D 2730 ποινασθαι· ποινήν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισιν τις λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὀρυσιάζεσθαι
 Eur. 2731 ποινατορας· τιμωροῦς (Eur. El. 268)
 Ap.S. 2732 *ποινή· ἀν(τ)έκτισις A²⁵ ἢ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεά (E 266. I 629. N 659). καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπὲρ τινος ἀνηρεμμένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις
 2733 ποινηλατήσας· ἐλάσας
 Hom. 2734 *ποινήν· ἀντέκτισιν A¹⁰, τιμωρίαν vg²A¹⁰ τοῦ ἐπιτιμίου (E 266. I 629 ..)
 D 2735 ποινήματα· τιμωρήματα
 2736 ποῖοι· ποταποί, ἢ οἱ ποῖοι
 2737 ποιότης· χροῶμα. ἡδονή. νό(σ)τος
 2738 ποίου· τίνος
 2739 ποιπνυός· θεράπων
 2740 ποιπν[ε]ύει· ὑπουργεῖ, διακονεῖ
 Hom. 2741 ποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα, θεραπεύοντα (A 600 ..)
 D 2742 ποιπνύτροισι· σπουδαίοις
 2743 *ποιπνύων· ἐνεργῶν (Pind. Pyth. 10,101=64. Nic. al. 446) A^{27.πεπ69}, θεραπεύων A^{πεπ69}
 2744 ποίσει· φθερεῖ
 D 2745 ποίφυγμα· σχῆμα ὀρχηστικόν (Aesch. Sept. 280?)
 D 2746 ποιφύξαι· ἐκφοβῆσαι

2726 = Schol. 2727 Ap.S. 133, 8; cf. Schol. A 263 2732 Scholl.; Ap.S. 132, 29; cf. EM 678, 57 2734 Σ π 518; Scholl. 2740 Theogn. can. 129 (p. 23, 16 C.); EM 679, 12 2741 Schol.; EM 679, 12 2743 EM 679, 12 2745 Theogn. can. 129 (p. 23, 17 C.) 2746 cf. Su π 3103 v. ποιφύσσω

2726 λάων H: accent. Mus. | βασιλεύς H: Schol.; nom. pro accus. per attractionem ad -εύς explicationum glossarum 2724. (2725). 2727 scriptus est 2728 ποινά] de v cf. gl. δ 744. φ 639 (Schm.) et Bourguet Dial. Lac. 145 not. 2 2729 ποιναῖς· ἐφικταῖς. H: interpunct. HSt. | ἐφικταῖς ('attacking' LSJ; ft. potius 'quae pervenerunt vel pervenient'?) | φρικταῖς Hemsterh.; ἀφύκτοις Schm. 2730 συριάζεσθαι H: Hemsterh. 2732 ἀνέκτισις H: A Ap.S. 2735 ποινώματα H: HSt. (contra ordinem) 2736 ποῖοι H: accent. Hansen | οἱ ποῖοι] ὁποῖοι? Alb. 2737 νότος H: Alb., coll. gl. α 6364 2738 τινός H: Schm. 2739 ποιπνυός] 'Im Ausgang verderbt' Frisk 2, 574; ποιπνύων Schm. 2740 ποιπνεύει H: Theogn., cf. ordinem 2741 Alb. cft. gl. 2346 2743 Alb. cft. gl. 1472 2744 ποίσει] h. e. πύσει (G.); Alb. cft. gl. 4479 | φθέρει H: accent. Mus. 2745 expl.] σχῆμα ποικίλον Theogn.

- 2747 ποιφυξείς· ἐκφοβήσεις (Sophr. tit. fr. 49 K.–A.). καὶ τὸ φυσαῖν καὶ D
τὸ πνεῖν ἐκ τοῦ ποιφύσσειν
- 2748 ποιφύσσει· φοβεῖ D
- 2749 ποιῶδες· βοτανῶδες
- 2750 ποκάδες· τρίχες (Ar. Thesm. 567. cf. Pherecr. fr. 259 K.–A.). ἀπὸ D
τοῦ πέκεσθαι, ὅθεν καὶ πόκος
- 2751 *πόκος· τὸ ἔριον προβάτου (M 451) (A¹) Hom.
- 2752 [πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος]
- 2753 *πολέας· πολλοὺς (A 559 .) A¹⁰¹, ἀπ' εὐθείας τῆς πολὺς, ὥς Hom.
ταχύς. ἀπὸ δὲ τῆς πολλὸς πίπτει πολ(λο)ύς, ἀπὸ τῆς πολλὸν
πολλάκις
- 2754 πολεῖν· νέμειν. βόσκειν
- 2755 πόλ(ε)ι ἄκρη· ἀκροπόλει (Z 88 .) Hom.
- 2756 *πολ[λ]εῖς· πολλοὺς (Λ 708; et saepius v.l. aut vulg.) A⁹⁹ Hom.
- 2757 πόλεις παίζειν· παρομιῶδες. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν Prov.
ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ
πόλεσι (cf. Cratin. fr. 61,3 K.–A. Plat. rep. 422e)
- 2758 πολέμαρχος· ἄρχων πολέμων (e.g. Aesch. Cho. 1072) D
- 2759 πολεμίζων· πολεμῶν, μαχόμενος (A 168 .) Hom.
- 2760 πολεμίων· πολεμικῶν
- 2761 πολεμικόν· μέλος τι τῶν πολεμικῶν τεταραγμένον D
- 2762 *πολέμιος· ἐχθρός vg²¹A⁶⁹
- 2763 πολεμιστήρια (Ar. Nub. 28)· <...> ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεται τις ἵππος D
πολεμιστῆς (cf. Theocr. 15,51)
- 2764 πολέμ(ο)ιο γεφύρας· τὰς συμβο[υ]λὰς καὶ συζευξεις (Λ 371) Hom.
- 2765 πολέμ(ο)ιο τέρας· σημεῖον πολέμου (Λ 4) Hom.
- 2766 πόλεμος· ὁ πάντα διοικῶν λόγος (cf. Heraclit. VS 22 B 53
[1, 162, 7])

2747 Schol. Nic. ther. 180; Eust. II. 160,34 [1,248,9 V.] 2750 Ph 437,21 v. πλοκάδες; cf. Schol. Ar.; Poll. 2,28 2753 Schol.; Su 2755 Schol. 2756 Su; EM 679,55 2757 Zenob. vulg. 5,67 (Ath. 3,16); Prov. Bodl. 762; Poll. 9,98–9; cf. Ph; Schol. Plat.; Su σ 1911 v. πόλις (Paus. π 26) 2759 Schol. 2761 Tryph. fr. 109 Velsen (Athen. 14,618 c) 2763 πολεμιστής] Ph; q 289,6

2747 ποιφυξείς H: accent. Kaibel | [ἐκ τοῦ] Schm. 2750 ποκάδες H = Photii ordo, cf. Poll. cod. M] πλοκάδες Ph, cf. Poll. codd. ceteros 2752 dittogr. gl. 2800 | πολλὰ] πολὰ ordo falso, ut vidit Voss. 2753 πόλεας H: accent. Mus. | τῆς] τις H: Mus. | πολὺς H: Schm. 2755 πολιάκη H: Mus. 2756 πολλεῖς H = Su: ordo et A 2757 πολυπαίζειν H: Prov. | ψήφαις H: Prov. | de ludo v. RE v. Lusoria tabula 1973–5 2758 πολέμαρχος H: accent. Mus. 2759 contin. H: nov. gl. Alb. 2763 <...>] lac. agn. Mein. ad Theocr.; idem vult <ἀγῶνές τινες ἵπποιοι καὶ τὰ ἄρματα τὰ> ἐν τοῖς ἀγῶσι. λέγεται <καὶ> τις ἱ. π., interpunctione ante λέγεται addita; ft. <...> (Ar. Nub. 28). καὶ] ἐν τοῖς ἀγῶσι λέγεται κτλ.? cf. ad gl. 2644 | πολεμιστήρια] IG 2/32, 2311,58 | ἵππος πολεμιστής] IG 2/32, 956,82. 957,65. 958,85. 2316,29; Ditt. Syll. 697, H, 2–3; cet. 2764 πολεμογεφύρας H: Mus. | συμβουλὰς H: Mus. 2765 πολεμοτέρας H: Sop. alii

- Hom. **2767** πολέες· πολεῖς (B 417 . .)
- Hom. **2768** πολέμου στόμα· τὸ ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου (T 313)
- Hom. **2769** πολεύειν· <σ>τρέφειν. οἰκεῖν (χ 223). περιέχειν. θεραπεύειν. περιάγειν
- Hom. **2770** πολέος· πολλοῦ (Δ 244 . .)
- Hom. **2771** πολέος πεδίοιο· διὰ τοῦ μεγίστου πεδίου (Δ 244 . .)
- Hom. **2772** *πόληος· πόλεως (Π 395 . .) A⁴⁶
- 2773** πολιά· γῆρας
- Hom. **2774** *πολυβοῦται· πολλές ἔχοντες βόας (I 154) A⁵⁰
- 2775** [πολίετον· ἀκρόπολιν]
- Hom. **2776** *πολιῆς· λευκῆς (A 350 . .) A⁹⁷
- Eur. **2777** πολιῆται· πολῖται, ἄστοι (Eur. El. 119)
- Hom. **2778** πολιήτας· πολίτας, ἄστικούς (B 806)
- D **2779** πόλιν· τὴν χώραν (Hes. op. 527. Stesich. PMGF fr. 263)
- Hom. **2780** πόλιν Μύνητος· Λυρνησσόν (T 296)
- Hom. **2781** πολιοῖο· λευκοῦ (K 334 . .)
- Hom. **2782** πολιόν· λευκόν (I 366 . .)
- Ap. S. **2783** πολιόν τε σίδηρον· τὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν. ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται. ἢ τίμιον ἀκουστέον (I 366 . .)
- 2784** *πολιορκία· φυλακή Σ. περικαθήμενοι (e.g. Thuc. 1, 98, 4). συγκλεισμός. [πύρρησις πόλεως vg²⁵A⁹⁸
- Hom.? **2785** *πολιός· γέρον (Ar. Lys. 595. cf. ω 499) vg¹¹
- 2786** *πολιοῦχοι· οἱ τὴν πόλιν σφύζοντες (vg⁶A³³), καὶ [οἱ] ἄρχοντες αὐτῆς (Aesch. Sept. 312. 822) (A^{38.76})
- D **2787** πόλις· τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ νῆσον (Ar. Pac. 251)
- Hom. **2788** πολίσσαμεν· τὴν πόλιν ἐτειχίσσαμεν (H 453)
- 2789** πολιτεία· ἡ πόλις. ἡ βίος. [ἢ ὄνομα κύριον.] καὶ ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ προᾶξις
- 2790** πολιτεύεται· πράττει. ἀναστρέφεται
- 2791** *πολιτεύμασι· ταῖς πολιτείαις ἢ ταῖς ἄλλαις αἰρέσεσι (Dem. 18, 109 . .) A⁹⁶

2774 Schol. 2776 Schol. 2778 Schol. 2781 Schol. 2783 Ap. S. 132, 33 (cum Apione)
 2784 Σ π 520 2786 cf. Σ π 521 2787 Schol. Ar.; Harp. 173, 6 v. Κεῖοι [κ 34 K.] 2788
 EM 680, 9 2791 = Σ π 522

2767 πόλεες H: accent. Mus. 2769 τρέφειν H: Voss. 2770 πόλεος H: accent. Mus.
 2771 πόλεος H: accent. Mus. 2772 πολῆος H: accent. Mus. 2774 πολυβοῦται | πολυ-
 βοῦται ordo falso, ut viderunt Salm. Voss. 2775 πολίετον] h.e. πολίεθρον (G., coll. gl.
 4237) 2777 πολιεῖται H ut vid.: Mus. 2780 πολινμῶρητος H: Mus. | λύρνησσον H: ac-
 cent. Mus.; H habet λύρνησσον gl. λ 1433 2787 πολιστήν H: Vales. Voss. | habet lemma
 nominativum Aristophanis, explicatio accusativum Scholii 2789 ἡ] ἡ H: Hansen; de ἡ ... ἡ
 cf. gl. 319 | [ἡ ὄνομα κύριον.] Schm.

- 2792 πολίτης· ὁ συμπολιτευόμενός τινι καὶ συνών (cf. O 558. X 429 . .) Hom.
 2793 *πολιτικός· ἀστείος μετὰ τέχνης τινός vg²⁶A¹⁰², ὁ ἐν πόλει ἀνα-
 στρεφόμενος A⁹³
 2794 πολιτογραφεῖ· †πολιτικά γράφει†
 2795 *πολίχνια· πολὺδρ[ε]ια vg¹³v²⁰A⁶⁷, πόλ<ε>ις (Ios. b. Iud. 4, 551) A⁶⁷
 2796 πολίων· πολλῶν. καὶ τῶν πόλεων (A 125 . .) D + Hom.
 2797 πολλά· πολλαχῇ· ἑπολλά δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε[α] (Φ 551) Ap.S.
 2798 πολλά δέ· πυκνῶς, συνεχῶς δέ (Z 2 . .) Ap.S.
 2799 *πολλαπ<λ>οῦν· πολλαπλασίονα (Plat. Tim. 75 b) vg¹⁰A⁴⁵
 2800 *πολλά χαίρει<ν> φράσας· ἀποταξάμενος (Phil. Flacc. 101. leg. Gai. 65) A⁹⁰
 2801 πολλαχρόν· καλόν
 2802 *πολλέων· πολλῶν (B 131 . .) A⁹² Hom.
 2803 πολλέων· πολυκίνητος
 2804 Πόλλιος· οἶνος λευκός (Arist. fr. 585 Rose) D
 2805 πολλή φαρέτρα· πολλοὶ τοξόται (trag. ad. fr. 257 K.–S.) D
 2806 πολλόγειος· ἡ ψιθ[ε]ία σταφυλή D
 2807 πολλοδ<ν> μᾶλ<λ>ον· πολλῶ πλέον (Hdt. 4, 78, 3)
 2808 πολλοστόν· πολύν. ἢ τυχόν
 2809 *πολλοῦ γε καὶ δεῖ· πολλά χρή. οὐδαμῶς (Dem. 18, 47) vg⁸A³⁵
 2810 [πολυκρανίη· πολυαρχία]
 2811 πολλὸν ἄριστος· κατὰ πολὺν κράτιστος (A 91. ο 521) Hom.
 2812 *πόλος· οὐρανός [A⁹⁴], κόσμος, καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς
 κατασποράν. [κύκλος [A⁹⁴]. καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδῆς, ἢ
 ἄξων
 2813 πολοῦνται· περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται D

2793 Σ π 524 2796 τῶν πόλεων] Schol. 2797 Ap.S. 133, 23 2798 Ap.S. 133, 23
 2800 Σ π 523 2802 cf. Schol. 2804 EM 197, 32 2808 πολύν] cf. Schol. Aesch. PV 10;
 schol. B Ael. Arist. rhet. 3, 11 [3, 362, 6 D.] | τυχόν] cf. Schol. BD Ael. Arist. tett. 163, 13
 [3, 541, 22 D.] 2811 cf. Schol. A 91 2812 cf. Σ π 528; Schol. Ar. Av. 179; Poll. 2, 38;
 Arist. mund. 391^b25

2793 πολιτικῶς· ἀστείως H: K 2794 expl.] εἰς πολίτας ἐγγράφει? Schm. 2795
 πολὺδρεια H: Ald.; πολιδρεια K | πόλις H: A 2796 ad expl. πολλῶν] Boeot. (Schm.), cf.
 Thumb 2, 19–20 2797 πολλαχῇ] cf. πολλαχῶς Ap.S. l. c. ad Od. α 4 | πορφύρεα H: Mus.
 fere | πολλά πολλαχῇ· <...> [πολλά δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε[α]] (Soph. OC 1626) Schm. in
 app. dubitanter 2799 πολλαποῦν H: K 2800 χαίρει H: AS et gl. 2752 2801 πολ-
 λαχρόν] ft. Lat. pulchrum (HSt.); 'An pro Πολύχροον, vel -χροον' Alb. 2803 πολλέων]
 h. e. πολέων α πολέω (Heins.); Alb. cft. gl. 2813. α 6464 2804 πολλιός (H: accent. Arist.)·
 οἶνος (sine interpunct. insequ.) | π. (sine interpunct.) οἶνος· Schr. | λευκός] γλυκύς duo testt.
 Aristotelis (Poll. 6, 16 et Athen. 1, 31 b), duo reliqua (EM et Ael. v. h. 12, 31) neutrum verbum
 habent 2806 ἢ ψιθια H: Sop. 2807 πολλόμαλον H: Hansen; πολλῶ μᾶλλον Mus., or-
 dini non aptum | πολλὸν H: Mus. 2808 de duabus significationibus cf. testt. et LSJ s.v.
 2809 Dem.] cf. gl. 2692 | cf. gl. 2619 2810 v.l. gl. 2873 2812 ουρανου κυκλος A |
 κυκλωειδής H: Mus.

- D **2814** πόλτος· τὸ πυανεψίων ἔψημα (Alcm. PMGF fr. 96, 1. Epicharm. fr. 20 K.-A.)
- 2815** πολὺ· ἀντὶ τοῦ μέγα
- Hom. **2816** πολυαῖκος· πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων (A 165 .)
- Ap.S. **2817** *πολύαινε· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε (A^{86.95}). ἢ πολὺμυθε (I 673 .)
- Hom. **2818** *πολυαῖξ· πολυκίνητε, πολυὸρμητε (A⁷⁸). ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας (E 811)
- 2819** *πολυάνδριον· τάφος πολυχώρητος, μνήμα g^{2ν}πλ²
- Hom. **2820** πολυάρ[ρ]ητος· πολὺευκτος (ξ 280 .)
- 2821** πολυαρκῶς· τελείως ἀρκῶν
- Hom. (Ap.S.) **2822** πολύαρνι· πολυθρέμmoni. πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης (B 106)
- D **2823** πολυβέλεμνοι· οἱ ὑπομηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν Ὅρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν (trag. ad. fr. 597 K.-S.)
- Hom. **2824** *πολυβενθέος· πολὺ βάθος ἔχοντος (A 432 .) A⁶⁰
- D **2825** Πολύβοια· θεὸς τις ὑπ' ἐνίων μὲν Ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων Κόρη (Euphor. SH fr. 415 ii 4 et fr. 177, 2 P.)
- Hom. **2826** *πολυβότεира· ἡ γῇ πολλοὺς τρέφουσα Σ(A¹⁰³) καὶ βόσκουσα (cf. Γ 89. 265 .)
- Hom. **2827** πολὺβουλος· συνετή (E 260 .)
- 2828** *†πολύδοτος†· κοχλιοειδής A¹⁰⁰
- Hom. **2829** *πολυβοῦται· πολλὰς ἀγέλας ἢ βόας ἔχοντες (I 154 .) A⁵⁰
- D **2830** πολυβούτης· πλούσιος. ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος
- Eur. **2831** *Πολύβω τροφεῖ· τῷ ἀναθρέψαντι, Πολύβω ὄνομα (Eur. Phoen. 45) A⁵⁵
- 2832** [πολυγάστονα· πολυστένακτα]
- 2833** *πολυγηθές· πολυχαρές (Orph. fr. 21 a, 8. 168, 31 K.) (Σ)
- Hom. **2834** πολυγηθές ὦραι· αἱ πολλῆς χαρᾶς αἵτιαι οὔσαι (Φ 450)

2814 Sosib. FGrHist 595 F 12 **2816** EM 680,55; Schol. **2817** Ap.S. 133, 14 (cum Aristarcho); Schol.; cf. Σ π 529 **2818** Schol.; Su **2819** cf. Σ π 530 **2820** = Schol. **2822** Ap.S. 133, 15; Schol. **2824** Schol. **2825** cf. Paus. perieg. 3, 19, 4 **2826** Σ π 531; cf. Schol. Γ 89 **2827** Schol. **2829** Schol. **2831** Schol. Eur. **2833** Σ π 532

2814 πυανεψιόν H: Heins.; de forma v. gl. 4274 cum adn. | Alem.] cf. gl. 4272 **2816** πολυαῖκος H: Schol. | ἔχων τὰς H: Schol. **2818** πολυκίνητε, πολυὸρμητε] h.e. πολυκίνητος (A), πολυὸρμητος (A et Schol.) **2819** πολυάνδριος τάφος H: Heins., cf. vg **2820** πολυάρρητος H: Schol. | πολυεῦκτος H: Schol. **2822** πολυάρνι H: Mus., cf. Ap.S. et Schol. | δεσπότης] in explicationibus vel earum parte saepius nom. pro alio casu exstat; similiter Ap.S. δέσποτα; cf. gl. σ 1519 cum adn. **2823** ὅτε H: Heins. **2824** πολυβένθεος H: Mus. **2825** cf. RE s.v. **2826** v.l. gl. 3167 | πολυ- exstat etiam gl. 3167 cod. (contra ordinem); A et Σ; Athen. I, 14 d; Eust. passim **2828** πολὺδοτος (extra ordinem)] πολὺδετος 'multipliciter nexus tortuosus' Schm., πολυδίνητος Jun.; nihil aridet **2831** πολυβοτραπεῖ H: A | ἀναθρέψαντι (sine interpunct.) πολὺβοον ἅμα H: Porson ad Eur.; αναθρεψαντι. πολυβος ὄνομα κυριον A **2832** πολυγάστονα] origo fuit ἀγάστονα (cf. gl. α 346), addito supra lineam πολὺ- (cf. gl. 2925) (Alb.) **2833** πολυγεθές H et ordo: Mus., cf. Σ

- 2835 *πολυγηθέος· πολλαχῶς χαίροντος (Hes. op. 614) A⁷³
- 2836 Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου ὄνος ἐστὶ γεγραμμένος, ἐναντίως D
ἐπεστραμμένος, κομίζων σκευοφόρον καὶ τὴν μυρσίνην <...>
λαγών, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ Ἀνακείῳ
- 2837 πολυδαίδαλον· πολύκοσμον, πολυποίκιλον (Λ 32 ..) Hom.
- 2838 *πολύδακρυ<ν>· πολύθρηνον (Γ 132 ..) (A⁷⁴) Hom.
- 2839 πολυδάκρυτον· πολλῶν δακρῶν αἵτιον (Ar. Thesm. 1040) D
- 2840 *πολυδάμνων· πολλοὺς δαμαζόντων A⁴⁰. ἢ ἔπολυκεντήτων,
ποικίλων [A⁷⁵]
- 2841 *πολυδειράδος· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος A⁵³, οἷον πολλοὺς Hom.
τραχήλους καὶ λόφους. δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζῶων τραχήλος,
ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται (A 499 ..)
- 2842 πολυδέσμου· πολυγόμενου. δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσιν οἱ γόμεφοι Hom.
(ε 33 ..)
- 2843 πολυδευκέα φωνήν· πολλοῖς ἐοικυῖαν (τ 521 v.l. [Ael. n. an. Hom.
5, 38])
- 2844 πολυδήνεα· πολύβουλον D
- 2845 πολυδίψιον· ἄνυδρον ἢ πολλὰ βεβλαμμένον· ἵψαι γὰρ τὸ Hom.
βλάψαι καὶ διαφθεῖραι. ἢ πολυπόθητον (Δ 171)
- 2846 *πολύδωρος· πολλὰ λαβοῦσα δῶρα A⁸⁹. πολύφερνος. Hom.
πολύεδνος (Z 393 ..)
- 2847 πολυειδής· ποικίλος
- 2848 *πολυέλικτον <ἄδονάν>· πολύκυκλον ἡδονήν (Eur. Phoen. 314)
A⁵⁶
- 2849 *πολύευκτον· τίμιον vg¹¹A³⁹Σ. πολυπόθητον (orac. ap. Hdt.
1, 85, 2) Σ(A⁵⁸)
- 2850 *πολυζύγω· πολυκαθέδρω (B 293) A⁸⁰ Hom.
- 2851 πολυήρατος· πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς

2836 fin.] cf. Ph 440, 8 v. Πολυγνώτου λαγῶς 2841 Schol. 2845 cf. EM 681, 4; Schol.
2846 Schol. 2849 Σ π 535 2850 = Σ π 536; Schol.

2835 πολυγηθεος H: Mus. | χαίρων H: A 2836 ὄνος] ὁ νοῦς H: Scal. | ἐναντίος H: Alb. |
μυρσίναν H: Mus. | κομίζων ... μυρσίνην] verba, quae male ad Paus. quadrant, ft. corrupta sunt |
<...>] lac. agn. Schm. | de Polygnoti picturis asini (Delphis in Lescha Cnidiorum, Paus. perieg.
10, 27, 4) et leporis (Athenis in Anaceo, Hsch. et Ph) cf. RE v. Polygnotos 21 (2), 1633, 60–64 et
1631, 59–64 2838 πολύδακρυ H: A 2839 πολύδακρυ· τὸν H: Schm. 2840 πολλοῦ H: A |
δαμάζων H = A: Mus. | πολυδάμνων] πολυδαιδάλων Mein. 1858 p. 551 | πολυδαμνον· πολυ-
κεντήτον και ποικίλον A⁷⁵ 2841 πολυδείραδος H: accent. Mus., cf. Schol. | τραχείλους H:
Mus. | τράχειλος H: Mus. 2843 cf. ad gl. 1628 | τ 521] cf. gl. 2853 2845 ἵψαι H: accent. Schm.
2846 nov. gl. πολύφερνος· πολυέδνος H: contin. Voss.; nov. gl. πολυέδνος· πολύφερνος Alb.,
coll. gl. ε 482 et (de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis) gl. ζ 534; v. etiam
ad gl. 2128. 2644. 2857. 3692 2848 πολυέλικτον· πολύκυκλον ἄδων H: A; verbum ἄδων ex
ἄδονάν (terminatione per compendium scripta) ortum est (Alb.); ἄδονάν praetermissum et (in
margine?) additum scriba aliquis perperam pro correctione verbi ἡδονήν sumpsit 2849 πολυ-
πόθησον H: ed. 1521 2851 πολυήρατος] h.e. πολυάρετος (Alb., coll. gl. 2820)

- D **2852** πολύηρος· πολυάρουρος. πλούσιος
 Hom. **2853** πολυηχέα φωνήν· τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην (τ 521)
 D? **2854** πολύθεστος· πολυαγάπητος. πολύσεπτος (Callim. h. Cer. 47?)
2855 *πολύθροον· πολύηχον (Aesch. Suppl. 820?) A⁴⁴
2856 *πολυθρύλλητα· πεφ(κ)ι>σμένα (Plat. Phaed. 100 b) (A⁶⁸). ἢ
 θόρυβον ἐμποιοῦντα, ὑδιαβεβοημένα (vg⁴A³¹)
 D **2857** πολυθύσανε· Ἄρτεμι πολυθύσανε κούρα, διὰ τὸ θυσάνοις καὶ
 αὐτὴν χρῆσθαι· ἢ ὅτι πολλαχόθεν αἰσ(ς)εται ὡς κυνηγέτις. ἢ
 πολυθώυστος. ἢ πολυθυσίαστος
 D **2858** πολυῖακος· πολυόρμητος
 Hom. **2859** πολυῖδρις· ἐμπειρότατος (ο 459)
2860 *πολυκαγέος· πολυξήρου A⁸⁸
 Hom. **2861** πολυκαγέα· ἄγαν ξηραντικόν, μεγάλως κατάξηρον (Λ 642)
 Hom. **2862** πολυκερδέα· πανούργον (ν 255)
 Hom. **2863** πολὺ κέρδιον· πολὺ βέλτιον (Γ 41 ..)
 Ap. S. **2864** πολύκεστος· πολυκέντητος. ἔξ οὗ τὸν ποικίλον δηλοῖ (Γ 371)
 Hom. **2865** πολυκηδέα· πολλῶν κακῶν αἴτιον (ι 37)
2866 *πολυκηδέος· πολυφροντίστου (Hes. fr. 193, 4) Σ
 D **2867** πολυκέφαλος· τῶν κιθαρωδικῶν τι μέλος
 Hom. **2868** πολυκλήισι· πολυκαθέδροις, πολυζύγοις. ἡλεπίδες ταῖς ναυσίν†,
 ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας (B 74 ..)
 Ap. S. **2869** *πολύκλητοι· ἀπὸ πολλῶν τόπων ἐπικεκλημένοι Σ βοηθοί
 (Δ 438 ..)
 Ap. S. **2870** πολύκμητον· μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγεννημένον, ἢ πολὺν
 κάματον ἡμῖν παρέχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον (ξ 324)

2854 cf. Ph 440, 15 v. πολύθετον **2856** Σ π 537; EM 681, 27 **2860** EM 681, 39 **2861**
 EM 681, 39; Schol. **2862** Schol. **2864** Ap. S. 133, 7; EM 681, 43; Schol.
2866 = Σ π 538 **2867** Plut. De mus. 1133 d– e; Schol. Pind. Pyth. 12, 15=9. 39=21 **2868**
 Ap. S. 133, 5; Schol. **2869** Σ π 539; Ap. S. 132, 31 **2870** Ap. S. 133, 11

2852 πολύηρος] 'ex poeta ionico, reor' Lob. Prol. 257 not. 11; πολυήρο(το)ς Voss., cf. vv.
 εὐήροτος. ἀνήροτος. βοήροτος. δυσήροτος **2853** cf. gl. 2843 **2855** Aesch.] cf. gl. μ 388.
 316 **2856** πολυθρύλλητα] πολυθυλήτα A⁶⁸ | πεφρημένα H: A⁶⁸ **2857** πολυθύσανε Ἄρ-
 τεμι πολυθύσανε κούρα H: Mein. Anal. Alex. 227; πολυθύσανε κούρα πολυθύσανε Ἄρ-
 τεμι Alb. (de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis cf. ad gl. 2846) | αἰσεται
 H: Mus.; H σ pro σο in eadem voce etiam gl. α 2128 habet | κυνηγέτις H: Mus. | πολυθώυστος
 H: Mus.; πολυθώυκτος Mein. | Mein. hanc gl. ft. ad Timothei Dianam spectare putat **2858**
 h. e. πολυαῖκος πολυορμήτου (A 165 ..) (Alb.), cf. gl. 2816. 2818 et πολυαῖξ· πολυόρμητος
 Schol. E 811 = Su π 1937 **2859** πολυιδρις H: accent. Mus. **2860** πολυκαγχεος H: Voss.
2861 ξηραντικόν] h. e. ξηραντικήν (Schol.) **2863** πολυκερδίων· πολυβέλτιον H: Mus.
2864 τὸν ποικίλον] cf. gl. 2717 **2865** πολυκηδές H: Alb.; inter duas litteras ε unciales perpe-
 ram litteram C in textu Homeri non exstantem excerpit lexicographus aliquis; de elisione in fine
 lemmatis prohibita cf. ad gl. 4517 **2867** κιθαρωδικῶν] h. e. αὐλητικῶν (Alb.) **2868** πολυ-
 καθέδροις ... ναυσί] ταῖς πολυκαθέδροις ναυσί Ap. S.; ap. utrumque auctorem mendum
 quoddam reperitur; Mus. λεπίδες del.; aliquid excidit, ut puto **2870** παρέχων H: Ap. S.

- 2871 πολύκνημον· δύσβατον, ὀρεινόν (B 497). τραχὺς τόπος Hom.
 2872 *πολύκοινον· πᾶσι κοινόν (Soph. fr. 673 R.) A³⁷
 2873 *πολυκοιρανίη· πολυαρχία (B 204) vg¹⁹A⁶² Hom.
 2874 πολύκρημος· δύσβατος, ὀρεινός (cf. Callim. fr. 279 Pf.) D
 2875 πολυκτόνον· πολλοὺς κτεῖνον (Aesch. Ag. 734) D
 2876 πολυκτήμων· πολλὰ κτήματα ἔχων (E 613) Hom.
 2877 πολυκυλίνδητος· πολλαχοῦ κυλιόμενος (com. ad. fr. dub. 931 K.–A.) D
 2878 πολυλάϊστον· πολυλιτάνευτον, πολύευκτον (ε 445) Hom.
 2879 πολύλευκτον· πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές
 2880 πολυλήϊον· πλούσιον (h. Merc. 171) D
 2881 *πολυλήϊος· πολύπυρος. ἢ ἴππολλά βοσκήματα ἔχων (E 613) A⁸⁷ Hom.
 2882 *πολύλιστον· πολυλιτάνευτον (ε 445) A⁶¹ Hom.
 2883 *πολυμερές· εἰς πολλὰ μεριζόμενον (Sap. 7,22) g²⁸A⁷¹ LXX
 2884 πολυμέρμερον· πολυμέρμινον
 2885 πολυμερῶς· πολυσχιδῶς, δαφυλῶς. πολλὰ σχήματα ἔχων (Ep. Hebr. 1, 1) N.T.
 2886 πολύμηλον· πολυπρόβατον (B 605) Hom.
 2887 πολυμῆναι· πολύβουλε (B 173 .) Hom.
 2888 *Πολυμήστωρ· ὄνομα κύριον A⁵⁹
 2889 *πολυμήτης· πολύβουλος, πολύφρων (A 311 .) A⁹¹ Hom.
 2890 *πολυμήχανε· συνετέ, πολύτεχνε (B 173 .) Hom.
 2891 Πολυμνήστ(ε)ιον· αἰδεῖν· εἰδός τι μελο[σ]ποιῆας τὸ Πολυμνήστ(ε)ιον. ἦν δὲ Κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ Πολύμνηστος, εὐμελὴς πάνυ (Cratin. fr. 338 K.–A.) D
 2892 *πολυμνήστην· ἀγαθὴν, σώφρονα (ξ 64 .) v^{ποδ7} Hom.
 2893 πολυμνία· ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ φυκίον ἔχουσα. καὶ ὄνομα κύριον

2873 = Schol. 2874 Σ π 541 2875 Schol. rec. Aesch. 2876 = Schol. 2878 cf. Schol.
 2880 EM 681,46 2882 = Schol.; Su 2887 cf. Schol. 2889 Σ π 543; Ap. S. 133,10;
 Schol. 2890 Schol. 2891 Ph; Schol. Ar. Equ. 1287; Su α 3940. π 1988 νν. Ἀριφράδης.
 Πολύμνηστος; Plut. De mus. 1132 d

2871 τραχὺς τόπος] ad gl. 2874 transponere vult Schm. 2872 cf. gl. κ 3260 2874 cf. ad
 gl. 2871 2875 expl.] πολλοὺς κτεῖναν Schol. rec. Aesch. | Aesch.] cf. gl. σ 695 (et gl.
 π 724) 2878 πολυλάϊστον H et ordo] h.e. πολύλλιστον (Schow), v.l. gl. 2882 2879
 πολύλευκτον] h.e. πολὺπλάγκτον (Alb., coll. gl. 2910, ubi πολυπλέγκτου exstat, ut monet
 Schm.) 2882 πολύλλιστον H (cf. Su)] h.e. πολύλλιστον (A et Schol.), v.l. gl. 2878 2885
 πολυσχεδῶς H: Biel., coll. gl. 2927–8 2887 πολυμῆναι] h.e. πολυμήχανε (Schm.), cf. gl.
 2890 et Schol. πολυμήχανε· πολύβουλε, συνετέ 2889 πολυμήτης H = Ap. S.] h.e.
 πολύμητις (ΑΣ et Schol.) 2891 πολυμνήστιον¹ H: ordo et Ph cod. | αἰδεῖν (cf. ad gl. 348;
 ᾄδειν Mus.)] αἰδεῖν Ph | Cratin. habet Πολυμνήστει· αἰδεῖ | τί. μέλος ποιῆας H: Mus. | πο-
 λυμνήστιον² H: Schm. | Πολύμνηστος] cf. Kassel–Austin ad Cratin. | εὐμήρης H: Sop.
 Heins. | Cratin.] cf. gl. σ 3044 cum test. (Plut.) 2893 πολυμνία] α μνία (Sop.), Thes. cft.
 Nic. ther. 950 v.l. ap. Schol. | πολυφύκιον H: Mus.

- Hom. **2894** πολύμυθος· φλύαρος. περίεργος (Γ 214)
 D **2895** πόλυντρα· ἄλφριτα
 D **2896** Πολύξενος· εἷς τῶν ἡρώων (h. Cer. 154?)
 D **2897** πολύξεινος· ἡ γῆ
2898 *πολύοπτος· πολυθέατος (epic. ad.?) (A⁶⁶)
2899 πολυορκῆσαι ἢ πολιορκῆσαι κυκλεῦσαι πόλιν στρατῶ
 D **2900** Πολυπαίδης· παρῳδῆται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· ῥβόμβων†
 ἐπαινῆσω, <Πολυπαῖδη>⁷
 D **2901** πολυπαί<πα>λος αἰθῆρ· πεποικιλμένος. οὐχ ὁμαλός (SH fr. ad.
 1100)
 Ap.S.? **2902** *πολυπάμ[μ]ονος· πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος (Δ 433) A⁴⁷
 Hom. **2903** *πολυπάμ[μ]ων· πλούσιος (A⁴⁷), πολλὰ κεκτημένος, πολυ-
 χρῆμων. πάμ[μ]ατα γὰρ τὰ χρήματα (cf. Δ 433)
2904 πολυπενθῆος· πολυπαθοῦς
 Hom. **2905** *πολυπήδακα· πολλές ἀναβολὰς ἔχουσιν A⁷²[vg¹⁸A⁵⁴], ἥτοι
 πτηγὰς (Θ 47 ..) [vg¹⁸A⁵⁴]
 Ap.S.? **2906** πολυπηδάκου Ἰδης· πολλές πηδακας ἐχούσης, τουτέστι
 ὑδάτων ἐκβολὰς, ἢ πολλές πτηγὰς (Ξ 307 .. vulg.)
 D **2907** πολυπήμονα· πολυβλαβῆ
 D **2908** πολύπιστος· ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἡ μεγάλην. ἔμπιστος
 Hom. **2909** πολυπλάγκτοις· εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις (P 425)
 Hom. **2910** *πολυπλάγκτου· πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου
 (Δ 308) A⁵¹

2901 Ph **2902** cf. Ap.S. 132,32 **2903** Ph; cf. Schol.; Su; Ap.S. 132,32 **2905** Σ π 544;
 Schol.; cf. Ap.S. 131,25; EM 671,32 **2906** cf. Ap.S. 131,25; EM 671,32 **2909** Schol.
2910 Schol.

2895 πόλυντρα] Lat. polenta (Salm.) **2896** ἡρώων] <ρ> ἡρώων Mein. 1858 p. 551 (coll. Hdn. dict. sol. 923,8–9 L. Ἀραφῆν· εἷς τῶν ἐκατὸν ἡρώων), quod a Wil. Hom. Unters. 125 not. 28 reicitur. Richardson ad h. Cer. dubitanter affert Sokolowski Lois sacrées, Suppl., 1962,10,68. cf. etiam RE 21 (2), 1854,41–64 **2898** Schm. cft. πολύοπτος ἀπερράγη (leg. ὑπ-) ἄσπετος αἰθῆρ An. Par. 4,349,6 (cf. Θ 588 = Π 300). id. αἰθῆρ huc e gl. 2901 (ad quam v. adn.) perperam transponere vult **2899** πολυορκῆσαι sic ordo **2900** παροδῖται H: Mus. | θεόγνιδος (sine interpunct.) H: Schm. post Vales. et Heins. | βόμβων] βόμβον Heins. (sc. αὐλῶν vel sim., v. Young p. 84 et West p. 241 ad Theognid.; aliter 'id est, πορδὴν' Meibom); βολβὸν Schm. | ἐπαινῆσω] Vales. cft. Theognid. vv. 93. 876. 963 | <Πολυπαῖδη>] Schm. post Heins. | 'sive comici sive parodi alicuius, velut Cratetis' Bergk PLG^{3/4} 2 p. 234 **2901** πολύπαιλος· αἰθῆρ (sine interpunct. insequ.) H: Ph (<πα>) et Schr. (coll. Opp. hal. 3,41) (interpunct.); Ph om. αἰθῆρ | Lloyd-Jones–Parsons cft. Αἰθῆρ ποικίλος Nonn. Dion. 40,407–8 **2902** πολυπάμμονος H: A, cf. Ap.S.; cf. gl. 289–90 | κτίσιν ἔχων H: A **2903** πολυπάμμων H = Ph cod.: Alb., cf. A et Ap.S.; cf. gl. 289–90 | πάμματα H: Alb. **2904** πολυπένθεος H: accent. Mus. **2905** πολυπήδακα H et ordo] h.e. πολυπίδακα (K) | ἐχούση H: K **2906** πολυπηδάκου] h.e. πολυπιδάκου (Mus., sicut in text. vulg. Homeri et in Ap.S. legitur) | ἰδῆς H: Mus. | πηδακας] h.e. πίδακας (Mus.) **2908** ἔχων. ἔμπιστος. ἡ μεγάλην H: transp. Hansen post Schm.; Mus. del. ἡ μεγάλην **2909** πολυπλάγκτοις (H = Mus.)] πολυπλάγκτοις Hom. **2910** πολυπλέγκτου H: Mus.; Hom. habet πολυπλάγκτοιο | cf. gl. 2879

- 2911 *πολύπλοκος· πολύτροπος (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 1733 [37, 1150, 11 M.]) A⁶³ Greg. Naz.
- 2912 πολύποδες· εἶδος ἰχθύος. ἢ εἶδος φθειρῶν D
- 2913 πολύποδος δίκην· αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών D
- 2914 πολυπράγμων· περιεργος (e.g. Ar. Av. 471. Eupol. fr. 238 K.–A.) D
- 2915 *πολυπτύχου· πολλές ἐξοχὰς ἔχοντος. πολυμεροῦς. πολλές πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλά ἀποκλίματα Hom.
- (Θ 411 . .) [Σ]
- 2916 πολύρρηνη· ἢ πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος (carm. Naupact. fr. 2, 2 Bernabé. cf. I 154 = 296) D
- 2917 πολύρρηνη· πολλά ῥήνη ἔχων, τουτέστι θρέμματα (carm. Naupact. fr. 2, 2 Bernabé. cf. I 154 = 296) D
- 2918 πολύρρητος· πολύφραστος D
- 2919 *πολυρρήτοισι· πολυπόνοις A⁶⁴
- 2920 πολυσκάρθμοιο· πολύποδος, πολυβημάτου. ἐπὶ δὲ νεῶν, πολυκώπου (cf. Q. S. 5, 657). οἱ δὲ δρομάδος. καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου (B 814) Hom.
- 2921 πολυσμαράγιοι· πολυήχου, ἡχητικοῦ (Opp. cyneg. 2, 138. Greg. Naz. c. 2, 1, 13, 30 [37, 1229, 13 M.]) Greg. Naz.
- 2922 πολύσπειρον· πολυέλκτον D
- 2923 *πολυσπερέων· ἐπὶ πολλά μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων vg²³A⁸³. πολυεθνῶν (B 804) Hom.
- 2924 πολύστιπτος· πολυπόρευτος D
- 2925 πολύστονα· πολλῶν στεναγμῶν αἷτια (A 445) Hom.
- 2926 πολυσφέλμου· πολυφλοίου D
- 2927 *πολυσχιδῆ· εἰς πολλά ἐσχισμένον vg³A³⁰, μεμερισμένον A³⁰
- 2928 *πολυσχιδές· πολυμερές (A⁴³)
- 2929 *πολυτελῆ· πολυδάπανα, ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια, ἡγουν τιμία (vg⁵A³²)
- 2930 πολυτιμητίζειν· πολλοὺς τιμᾶν. ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι

2913 = Ph = Su 2915 Σ π 545; Schol.; cf. Ap. S. 137, 3 2917 cf. Σ π 546 2920 cf. Schol.; Ap. S. 79, 25 v. ἐὺσκάρθμοιο; Strab. 12, 8, 6 p. 573 C. 2923 Schol. 2925 = Schol. 2928 Σ π 548 2930 cf. Ph

2913 ἑαυτὸν καταφαγών] locos comicos cet. enumerat West ad Hes. op. 524 | cf. gl. 3170 2914 περιεργος] cf. gl. 2894 2915 πολυπτάχου H: Mus., cf. Σ et Ap. S. 2916 πολυρρήνη H: Thes. 6, 1416d 2917 πολυρρήνη· πολλαρρήνη H: Schm. | cf. gl. q 252 cum adn. 2920 δρομάδος H: accent. Mus. 2921 πολυσμαράγιο H: accent. Mus. | Greg. Naz.] cf. ad gl. 3268 2924 πολύστιπτος H: Sop. (Alb. cft. gl. σ 1870); πολύστειος Jens., coll. Callim. h. Iov. 26 (ubi Pfeiffer -στι- ci.) cum Schol.; Ph 441, 10 habet πολυστείνους (πολυστείνοις? Pfeiffer ad Schol.): πολυπορευτός 2926 πολυσφέλμου] πολυφέλλου Palm., coll. gl. φ 284 φελλός· ... φλοιὸς δένδρου 2929 πολλά H: Mus. 2930 expl.] [πολλοὺς] τιμᾶν. [ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι] Schm., post Cob. Mnemos. 8, 1859, 20 ('πολυτιμητίζειν est appellare πολυτίμητον et tamquam Deum salutare'), recte nisi quod lexicographum balbutientem (non scribam) corrigit

- Hom. **2931** *πολύτλας· ὁ πολλὰ ὑπομείνας vg²⁴A⁸⁵. ἢ κακοπαθήσας, πολλὰ ἀνατλάς, ταλαίπωρος (Θ 97 .. ε 171 ..)
- Ap.S. **2932** πολυτρήρων· πολλὰς περιστεράς ἔχουσιν (B 502 ..)
- Hom. **2933** πολυτλήμων· ὑπομονητικός (H 152 ..)
- Hom. **2934** πολύτροπος· ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ' ἓνα καιρόν (κ 330; α 1)
- N.T. **2935** *πολυτρόπως· διαφόρως vg²²A⁷⁰, ποικίλως (Ep. Hebr. 1, 1)
- 2937** *πολυφασίας· πολυλογίας vg⁷A³⁴
- D **2936** πολύτορον· δέσμα ἔχινου· ἦτοι διὰ τὰς ἀκάνθας ἐπεὶ <τι>τρώσκουσιν, ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν
- Hom. **2938** *πολύφημον· πολύφωνον, ἐπιθετικῶς. ἢ ἐκκλησία, ἐν ἣ πολλὰι φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσὶν (β 150). ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι (χ 376). καὶ ὁ ἐνδοξος (Phil. ebr. 92). καὶ κύριον ὄνομα Κύκλωπος (ι 407)
- Hom. **2939** *πολυφλοίσβοιο· πολυταράχου, πολυκινήτου (A 34 ..) A⁸¹
- Hom. **2940** *πολυφόρον· πολλοὺς τρεφούσης (A⁷⁹) ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης (Ξ 200 ..)
- D **2941** πολυφραδέος· πολυκερδοῦς. ἢ λίαν συνετοῦ
- D **2942** πολυφραδέστερον· συνετώτερον. λογιώτερον. πολυκερδέστερον
- Hom. **2943** πολύφρονα· σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον (Σ 108 ..)
- Hom. **2944** πολύχαλκον· ἰσχυρόν, στερεόν (E 504 ..)
- Greg. Naz. **2945** πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν (Theocr. 13, 46. Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 66 [37, 975, 3 M.])
- D **2946** πολυχ<ι>ρία· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων (Thuc. 2, 77, 3)
- 2947** *πολύχουν· πολυειδές (Arist. h. an. 629^a35) A³⁶
- 2948** *πολύχους· πολυφόρος (vg⁹)A⁸²
- D **2949** πολυώνυμον· τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος (h. Apoll. 82)
- D? **2950** πολυωπόν· πολύβροχον. πολυόμματον. ἢ πολλὰς ὁπὰς ἔχον (Opp. hal. 3, 579. cf. χ 386)

2931 Schol. ε 171 = K; cf. Σ π 549 2932 Ap.S. 154, 19 = Schol. 2934 Schol. α 1 2935 gl. N.T. 2937 = Σ π 550 2936 Ph 2938 Scholl. β 150. χ 376 2939 Σ π 551; Schol. 2942 cf. Σ π 552 2943 cf. Schol. 2944 Schol. 2947 Σ π 553 2948 cf. Σ π 553 2950 Schol. Opp.; cf. Schol. χ 386 | Arcad. 67, 10

2934 ὑφ'] οὐκ ἐφ' Heins. 2936–7 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii 2936 πολύτορον· δέσμα ἔχινου (sine interpunct. insequ.) (πολύτορον· δέσμα τὸ τοῦ ἔχινου Ph)] πολύτορον δέσμα ἔχινου· Alb. | τρώσκουσιν H: Mus. 2938 κλύδονες H: Mus. 2941 πολυκέρδους H: accent. Mus. 2946 πολυχ<ε>ρία H: Alb. 2948 πολύφορος H: accent. Mus. 2949 μονάδα] cf. gl. 290 | fin.] cf. etiam Callim. h. Dian. 7 2950 πολύωπον H: accent. Arcad.

- 2951 *πολυωρήσεις· φυλάξεις, φροντίδα πολλήν ποιήσεις (Psalm. LXX 137, 3) vg¹⁵A⁴¹
- 2952 *πολυωρεῖ· πολλήν φροντίδα ποιεῖται (Clem. Al. paed. 2, 76, 5) (vg¹⁵A⁴¹). ἐναντίον δέ ἐστιν τὸ ὀλιγωρεῖν ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγων ἀμελῇ λέγουσιν
- 2953 πολφοί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρι<κτ>ῆς ἐψόμενα (Ar. fr. 701 K.–A. Metag. fr. 18, 2 K.–A.) D
- 2954 πόμφυκα· τὸν κόγχον D
- 2955 πόμα· πόσις D
- 2956 πόμαλα· τρόπον τινά
- 2957 πομάτεσι· πόμασι D
- 2958 †πομμοῦσαν· ὀμιλεῖν†
- 2959 πομπεῖα· τὰ[ς] πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη (Dem. 22, 48). ἢ τόποι, ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται D
- 2960 πομπεῖ· πομπεύεται
- 2961 πομπεύει· κατασχολάζει
- 2962 *πομπεύων· περιάγων. καὶ τὰ ὅμοια A¹⁴
- 2963 πομπή· ἄφοδος. καὶ ἑξαποστολή, παραπομπή (ε 32 ..) Hom.
- 2964 πομπῆες· προπομποί, οἱ προπέμποντες, ὁδηγοί (γ 325 ..) Hom.
- 2965 πομπηγορῶσι· προπέμπουσιν
- 2966 πομπίλος· ποιὸς ἰχθύς (Nic. fr. 16, 2. Pancrat. Arc. SH fr. 598) D
- 2967 *πομπός· ὁδηγός, προπέμπων (Ω 182 ..) A¹² Hom.
- 2968 *πομποστολεῖ· ἐκπέμπει τὸν πλοῦν A¹⁷[vg⁷]
- 2969 πομποῦ· ὁδηγοῦ (Aesch. Ag. 299) D
- 2970 πομπυσμάτων· συρισμάτων
- 2971 [πομποβόλῳ· πέντε ὀβελίσκους <...>]

2951 Σ π 554; cf. An. Ox. 2, 464, 28; gl. Psalm. 303 Ernesti 2953 = Ph; cf. Arcad. 84, 19; Erot. 111, 13; Poll. 6, 61–2 2959 Harp. 253, 8 [π 80 K.] (unde Ph 442, 19 et Su); EM 682, 44; q 290, 4; Moer. 208, 23 [π 86 H.] 2963 q 288, 24; cf. EM 682, 8. 45 2964 Schol. 2966 cf. Su π 2027 2967 Σ π 557 2968 cf. Σ π 558

2953 πόλφοι H = Ph: accent. Arcad. | ἐρίης H: Ph; sc. κριθῆς (cf. Palm. et Kust.), cf. Su χ 301 v. χίδρα. Kassel–Austin ad Ar. formam ft. meliorem ἐρεικτῆς exhibent, sed cf. gl. ε 5852–3; Lev. 2, 14; Hippocr. mul. 118 [8, 254, 22 L.]; cet. | ἐψόμενα H: spir. Ph 2954 πόμφυκα] cf. gl. 2975–6 et v. πομφός | κογχόν H: accent. Mus. | extra ordinem 2955 πόμα] cf. gl. 2957 2956 πόμαλα] h. e. πόμαλα (Alb.) | τρόπον τινά] οὐ κατὰ τ. τ. Alb., coll. gl. 4504 2957 πομάτεσι] cf. gl. 2955 2958 πομμοῦσαν] pro φομμοῦσαν scriptum putat Voss., sed cf. ad gl. 1339 | ὀμιλεῖν] ὀμιλοῦσαν Mus. 2959 πόμπεια H (πομπεῖα Ph): Harp. | τὰ] τὰς H: Harp. 2960 πομπεύεται] πομπευτῇ Mein. 1858 p. 513 (i. e. lemma πομπεῖ a πομπεύς [non a voce ignota πομπέω]); ‘Minus certe placet πομπὴν πομπεύει’ Schm., coll. Dem. 21, 22 2961 κατασχολάζει] καταχλενάζει Cor. 62. 126; Alb. cft. gl. ε 2498 (expl. ... καταστοχάζων, Cor. 62 ci. καταχλενάζων) et α 4012 2963 ἑφοδος H: q 2969 πόμπου H: accent. Mus. 2970 πομπυσμάτων] πομπυσμάτων G., coll. gl. 3007 2971 v. l. gl. 1384 | πομποβόλῳ | π H: expl. Mus.

- D **2972** πομπῶν· ὁδηγῶν (Hdt. 1, 122, 2)
2973 *πομφαγαγεῖ· τὴν πομπὴν ἄγει A¹⁶
- D **2974** πομφαγεῖται· φυσοῦται. ἀναβράζει
2975 *πομφόλυγες· τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί. καὶ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἣ [φυσήματα vg¹ ὕδατος (Arat. 980).] ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἢ λέξις A¹⁰[vg¹]
2976 *πομφόλυξ· ὕδατος κόχλασμα. καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί A¹³
2977 πονεῖν· ποιεῖν. ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν
- Hom. **2978** *πονέεσθαι· ἐνεργεῖσθαι (A⁶). καὶ τὰ ὅμοια (K 116 ..)
- Hom. **2979** πονέοντο· ἐνήργουν (E 84 ..)
- D **2980** πονεύμεναι· ἐπειγόμεναι
D **2981** πομφυρίζεσθαι· αἰσχύνεσθαι
D **2982** πονήματα· κόποι
D **2983** πονηρία· ἐπιπονία
2984 *πόνηρον· ἐπίπονον. κακοπαθη A⁹(g⁴v^{πομ8})
D **2985** πόνηρος· τὰ αὐτά
D **2986** πονηρός· κακός, δεινός, κακοῦργος
- Hom. **2987** *πονήσατο· κατειργάσατο (I 348) A¹⁰
- D **2988** πονίωμεν· πονῶμεν
2989 †πόννα· τὸ γράφος. ἢ μάγος†
2990 †πόννος· μάγος†
- Hom. **2991** πόνος· ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης (E 517. K 89. v 423)
- D **2992** πόντια ῥάκ[κ]η· σπόγγοι, ἣ τὰ τούτων σπαράγματα (trag. ad. fr. 258 K.–S.)
- D **2993** πόντι[ν]οι· σπόγγοι
- LXX **2994** *ποντοβρόχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους (3. Macc. 6, 4) A⁵
- Hom. **2995** *ποντόθεν· ἐκ πελάγους (Ξ 395) A⁸
- Hom. **2996** *πόντος· θάλασσα g²(A⁷)[v^{πομ5}], πέλαγος (B 210 ..)
- Hom. **2997** ποντοπόροιο· θαλασσοπλόου (A 439 ..)

2975 EM 682, 10; cf. Schol. Arat. **2979** = Schol. **2984–5** Arcad. 71, 16 **2985** Ph; Su **2991** cf. Ap. S. 133, 13; EM 682, 18; Su; Scholl. **2992** Ph **2993** Ph **2994** = Σ π 561; cf. Ph **2996** EM 682, 31

2973 πομφαγαγεῖ] h. e. πομπαγωγεῖ (Schm. post Alb.) **2974** πομφαγεῖται] πομφόλυγοῦται Schm. post HSt. et Alb. (qui cft. gl. 2975–6) | ἀναβράζει H: HSt. | Alb. cft. Pind. Pyth. 4, 215=121 cum Schol. πομφόλυξαν· ἀνεβράσθησαν **2975** ἔξοδοι H: ἐξοχαί Salm. alii, coll. gl. 2976 | φυσῆματι H: vg **2976** κόχλασμα H = A] haec forma etiam gl. α 6265 cod.; cf. LSJ et Lampe vv. κοχλ-. ἀνακοχλ-. ὑπερκοχλ-; Sop. ci. κάκλασμα **2980** πονευμένα H: accent. Mus. **2984** πονηρόν H: accent. Mus. **2985** πονηρός H: accent. Ph = Su, cf. Arcad. et gl. 2984 **2988** πονιῶμεν H: accent. Ahr. Dial. 2, 210; forma Dorica est, cf. Ahr. l. c.; Thumb 1, 86. 92. cet. **2989–90** cf. gl. 4506 **2989** v. gl. 2990. 4506 **2990** πόννος· μάγος] Schm. putat hoc esse πόνος· ἄλγος, i. e. dittogr. partis prioris glossae **2991** **2992** πόντια· ῥάκκη, H: HSt., cf. Ph πονταράκη· **2993** ποντινοὶ H (ποντεινοὶ Ph): HSt. **2994** ποντοβρόχους H (ος Ph)] ποντοβρύχους Σ^a et Su **2997** ποντοποροῖο H: accent. Mus.

- 2998** ποντοπόροις· θαλασσοπλόοις (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 228 [37, 596, 5 M.]) Greg. Naz.
- 2999** ποντοπόροισι· πλωταῖς (B 771 . .) Hom.
- 3000** ποντοπόρος· πέλαγος διαπορευομένη, πελαγοδρόμος (μ 69 . .) Hom.
- 3001** πόντου Ἰκαρ(ί)οιο· τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰκάρ[ι]ου, τοῦ Δαιδάλου παιδός, πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος (B 145) Hom.
- 3002** πόντῳ κεκλιμένοι· περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης (O 740) Hom.
- 3003** πόνῳ πόνηρος· κακία κακὸν προσέπεσεν, ὥς ἀγαθὰ ἀγαθῷ (Ar. Vesp. 466. Lys. 350) D et Prov.
- 3004** *πόπανα· πλακούντια ἀπὸ ἄρτου (Ar. Eccl. 843. Plut. 660) A¹
- 3005** πόπαρ· πατήρ. καὶ πατὴρ πατήρ D
- 3006** *πόποι· παπαὶ A². ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν (A 254 . .) [A^{πεπ67}]. Ἰκάρῳ (fr. 108 N.) δέ φησιν, οἱ δαίμονες εἰσι πόποι, καὶ ἔστιν ὧ δαίμονες (α 32. cf. Euphor. fr. 136 P.) Hom. Ap. S.
- 3007** ποπ(π)ύσματα· κολακεύματα D
- 3008** πόρ· ποῦς. Λάκωνες D
- 3009** *πόρδαλις· ὁ ἄρσην (Φ 573 v.l. δ 457 v.l.) [A³⁵], ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις (Φ 573. δ 457. cf. Γ 17 [Ap. S.]). ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παραλέσθαι Ap. S.
- 3010** Πορδοσελήνη· μεταξὺ Λέσβου καὶ Μυσίας νῆσος (Arist. h. an. 605^b29) D
- 3011** *πόρε· παρέσχε (A 72 . .) A¹⁵ Hom.
- 3012** *πορεῖν· δοῦναι (Soph. OT 1255) A³⁷
- 3013** πόρε· περιεποίησε, παρέσχε (Z 168) Ap. S.
- 3014** *πόρεν οἱ ἐπεικές· παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον (T 21) A¹⁷ Hom.
- 3015** πορεύου· ἄπιθι, ὕπαγε

3001 Schol. **3003** Prov. Bodl. 804 [= append. 4, 59] **3004** EM 682, 49; Σ π 563; (Paus. π 27) **3006** Scholl.; cf. Ap. S. 133, 19 | οἱ δαίμονες κτλ.] cf. Plut. audiend. poet. 22 d; Theogn. can. 958 (p. 158, 13 C.); Schol. E ad α 32; EM 823, 31 **3007** cf. Σ π 564 **3009** Apio ap. Ap. S. 133, 34 **3010** Strab. 13, 2, 5 p. 619 C.; St. Byz. **3011** Schol. **3013** Ap. S. 133, 25 **3014** Schol.

2998 θαλασσοπλοίοις H: Mus. | Greg. Naz.] cf. ft. gl. v 771 **3000** πελαγόδρομος H: Mus. **3001** ἰκάραιο H: Mus. | ὀνομάσθη H: Mus. | ἰκαρίου H: Mus. **3002** ποντοκεκλιμένοι H: Mus. **3003** πονοπονηρός H (πονοπόνηρος Ph cod.): HSt. alii (accent. Hansen, cf. gl. 2985 cum adn. et Ar.), coll. Prov.; πονω- ordo Hesychii et Photii; πονωπόνηρ- (sic accent.) Ar. vv. ll. | πρὸς ἔπεισιν H: Sop. | Alb. cft. gl. ω 273 | cf. etiam gl. 4415 **3004** cf. gl. 1432 **3005** πόπαρ] 'pro πάπαρ, i. e. πάπας, ἄππας' Voss. (vocem esse Laconicam putat Cas. ad Athen. 8, 352 a); προπάτωρ Parisiensis ap. Alb., coll. gl. 3623 **3006** οἱ] ὅτι Lehrs Arist. 118 **3007** ποπύσματα H: Mus., cf. Σ **3008** Thumb 1, 91 **3009** πόρδαλις (sic) H: Ap. S. | προελέσθαι H: Mus.; προάλλεσθαι Ap. S. | παραλέσθαι] παράλλεσθαι Ap. S. **3012** πόρεν H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. 1436. 1495 **3013** πόρεν· περιεποίησε, οὐχὶ δὲ παρέσχε· 'πόρεν κτλ.' (Z 168) Ap. S. **3014** οἱ i. q. αὐτῷ (expl.) h. e. οἱ (Pears., cf. Hom. cum Schol.)

- D **3016** πορεύς· πορθεύς
D **3017** πορεύσαι· πέμψαι, ἀγαγεῖν (Plat. Phaed. 107e)
Eur. **3018** *πορεύσατε· ἄγετε (Eur. Bacch. 355) A²⁴
Eur. **3019** πορθεῖν· προνομεύειν, ὀλλύειν (Eur. Phoen. 488)
D **3020** πορθεῖται· ἀναλίσκεται
3021 *πόρθησις· ἐρήμωσις Σ, καθαίρεσις, ἀρπαγή
Eur. **3022** πορθεύς· κωπηλάτης (Eur. Alc. 253)
D **3023** πορθεύ[σ]εσθαι· διαβαίνειν. πλέειν
Hom. + D **3024** πορθμῆες[· πορθμεῖς] καὶ πορθμῆ[ε]ς· πορθμεῖς (υ 187; Ar. Eccl. 1086). καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες
D **3025** πορ<θ>μῖον· σκαφίδιον διαπερ<αι>οῦν μισθῶ (Antiphan. fr. 86, 4 K.–A.?)
3026 πορθμός· στενὸν θαλάσσης ἐν μέσῳ τῆς γῆς. *διαπέραμα [vg⁸A³⁹]
Hom. **3027** πορθμῶ· διαπεράματι (δ 671 . .)
3028 †Πορθόμιν†· γένος ἐπιφανές
3029 [πόρθος· πόρθος, κλάδος, βλαστός]
D **3030** πορθυγίς· σπατίλη, τρίβολον
D **3031** Ποριεῖς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
3032 *πορίζει· κερδαίνει A³²
3033 πορεία· ὁδοιπορία
D **3034** πόριμον· εὐπόριστον. πορευτόν
D **3035** πορισμός· μηχανήμα
3036 †πόριπα· πόρτις. ποριστής†
3037 *πορίζονται· περιποιήσονται A¹³
D **3038** πορίσω· κατασκευάσω (Xen. Cyr. 4, 3, 22)
3039 *πόρκας· ἐλάφους. ἡ ταχύ Ζ⁹

3017 Schol. Soph. El. 801 3021 Σ π 566 3026 cf. Σ π 567 3027 Schol. EQV; cf. Schol. 3034 Ph; cf. Synes. epist. 139; Su θ 188 v. θεοῦ κτλ.

3020 ἀναλίσκειν H: Biel. 3023 πορθεύσεσθαι H et ordo] πορθεύ[σ]εσθαι Schm. 3024 πόρθμης¹ H: accent. Mus. |· πορθμεῖς del. Hansen, coll. e.g. gl. 1342. 1358 de καὶ in lemmate; contra, Mus. vult [καὶ πόρθμης· πορθμεῖς] | πόρθμης² H: accent. et [ε] Schm. | ὄνειροι] οἱ νεκροὶ Jens. 3025 πορμίον (sic; πορθμίον ordo)] h.e. πορθμεῖον (Mus.) | διαπερῶν H: Thes. 6, 1486 a 3028 Πορθόμιν] Πορθανίδα Mein. 1858 p. 631 3029 πόρθος· πτόρθος,] h.e. [πόρθος·] πτόρθος· ('Posterius prioris videtur correctio' Alb.), v.l. gl. 4241, q. v. | βλάστος H: Mus., cf. gl. 4241. 4243 3030 πορθυγίς] Sop. cft. gl. σ 1557–8 | τρυβλίον H: Schm., coll. gl. σ 1558 3031 Ποριεῖς] forma ignota, debuit esse Πόριοι (aut Πόρος) | ἀκαμάντιδος H: accent. Mus. 3032 cf. gl. α 865 et LSJ v. πορίζω II, 2 3036 πόριπα] accus. a πόριψ (i. q. πόρις) Guyet; melius πόρις Alb., ordini aptum; πόριταξ (i. q. πόρταξ) Perg., coll. gl. 3073 | ποριστής] nov. gl. ποριστής< ...> Schm. in app., ft. recte 3037 cf. gl. 1860 3039 ad expl. ἐλάφους] v. gl. 3524; porro gl. 2141 cum adn.; Schm. cft. Lob. El. 1, 500 de metathesi; cf. praeterea Kühner–Blass 1, 288–9. 2, 117–18; Thumb 2, 379; cet. | ad expl. ταχύ] dial. Arcad.; cf. Naoum. 286; porro gl. 3519

- 3040 *πόρκης· δακτύλιος (Z 320. Θ 495) A²⁰ Hom.
 3041 πόρκος· κύρτος. τινές δὲ τὸν ἄλιευτικὸν κύρτον ἀποδιδόασιν D
 (Lycophr. 74. cf. Plat. Soph. 220 c)
 3042 *πορνάμεν· πωλεῖν A¹⁶
 3043 πορνάμεναι· κεντούμεναι. πωλούμεναι D
 3044 *πορν[ι]οκόπος· ἔταιροτρόφος A²⁹. πόρνος (Prov. 23,21) LXX
 3045 πόρνω παιδί· ὥραί(Ϝ) D
 3046 πόροι· ποταμοί (Soph. Ai. 412) D
 3047 πόροις· χαρίσαιο (ι 267) Hom.
 3048 πόροις· ὁδοῖς
 3049 *πόρος· ὁδός, τρίβος. ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα [vg⁵A¹⁸]. οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ (Ar. Pac. 124). οἱ δὲ τὰς γεφύρας (Hdt. 4, 136, 4 . .). καὶ ἀφορμή
 3050 πόρπαμα· χλαμύς (Eur. El. 820. Herc. 859. Rhes. 442) Eur.
 3051 *πόρπαξ· ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου (Soph. Ai. 576. Ar. Equ. 849) A^{pro276}
 3052 *πόρπη· ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ(ν) ὁ πῆχυς ἐνιέται, ἢ Hom.
 [φίβλα (A^{12.30}). καὶ τῆς χλανίδος ἢ [περόνη (Σ 401) (A³⁰)
 3053 *πόρρω· πόρρωθεν, μακρόθεν [vg⁹A³⁸]
 3054 [πορρώξ· ἀπόρροια (ι 359. κ 514; B 755) Hom.
 3055 πόρρω τέχνης· ὅμοιον τῷ σφοδρῶς ἐνέχεσθαι τι (Ar. Vesp. 192) D
 3056 πορσαίνει· κοσμεῖ. θεραπεύει. κατασκευάζει D
 3057 πορσανέουσα· ἐτοιμάσουσα. ἐπιμελησομένη (Γ 411 v.l.) Hom.

3040 = Schol. Θ 495; cf. Schol. Z 320; Σ π 568; Ap.S. 133,27; Poll. 7,157; EM 683,21
 3041 cf. Ph = Su = Tim. lex. 3046 = Schol. Soph.; cf. Su π 2083 3049 cf. Σ π 569–70
 3051 v. ad gl. 3052 3052 ὁ ἀνοχεὺς ... ἀνιέται cf. Scholl. Soph. Ai. 576. Ar. Equ. 849. Pac.
 662; Su π 2090; Ph = Eust. II. 905,54 [3,394,10 V.] (Ael. Dion. π 52) | φίβλα] Σ π 571 = EM
 665,32 | καὶ κτλ.] cf. Schol. 3054 = Scholl. ι 359. κ 514 | accent.] Schol. A ad B 755 (Aristarch.); Arcad. 19,11 3057 Schol.; cf. EM 683,47; Eust. II. 430,18–21 [1,677,11–15 V.]

3040 πορκίς H: A et Schol. Θ 495 3041 πορκός κυρτός H: accentt. Ph | κυρτόν H: accent.
 Mus. 3042–3 formae Aeolicae vocis πέρνημι; cf. gl. 1977–9. 1782–3. 4490 3042 πόρνω-
 μεν H: accent. Voss. 3043 κεντούμεναι] lemmati aptum non est; ft. ad περυνόμεναι (Kust.)
 vel πορπόμεναι (Schm.) vel πειράμεναι (Alb., coll. gl. 1241) 3044 πορνιοκόπος H: A | ἔτε-
 ροτρόφος H: A 3045 πόρνοπαν· αἱ ὥραι (sic) H: Schm. in app. (in textu minus bene πόρνω·
 παιδί ὥραι(Ϝ) habet), coll. Ar. Plut. 155; correctio certa esse videtur, sed Schmidtii 'Non du-
 bito quin comici fuerint verba' ft. audacius est (notandum tamen est quod neque Sir. 23,17 ne-
 que Dem. epist. 4,11 ad explicationem quadrat) 3047 ποροῖς H: accent. Mus. 3050 πορ-
 πάλλα H: Salm. 3051 πόρπαξ] προπαξ A eiusque ordo, perperam | v. ad gl. 3052 | Ar. Equ.
 849] cf. gl. σ 1874 3052 Schm. vidit verba ὁ ἀνοχεὺς ... ἀνιέται ad v. πόρπαξ (v. gl. 3051)
 pertinere, cf. gl. α 5534 (ubi ἀντοχεὺς legitur); Scholl. Ar.; Su; Ph; mendum est lexicographi ali-
 cuius (non scribae) | tum ἢ delendum esset; ἢ Schm. in app. | ὁ H: Biel. | ἀνιέται H: Meibom
 3053 πορρωθεν· μακροθεν K 3054 πορρώξ H: accent. Mus. (cf. Aristarch. et Arcad.) et sig-
 num decurtationis Hansen, v.l. gl. α 6606 (cf. gl. π 41 cum adn.); πορρώξ Arnald. (cf. gl. 2201
 cum adn.), falso 3055 πόρρω· τέχνης. H: ed. 1521 | τὸ H: Scal. 3057 πορσανέουσα H =
 Γ 411 v.l. et Schol., cf. gl. 3060] πορσανέουσα Γ 411 vulg. | ἐτοιμάσσα H: Schol.

- D **3058** πορσύνεσκον· διήγειρον. παρεσκεύαζον (Ap. Rh. 4, 897 v.1.)
 D **3059** πορσανέων· εὐτρεπίζων
 Hom. **3060** *πορσάνθουσα· εὐτρεπίζουσα. στρωνν(ύ)ουσα A²⁸. παρασκευ-
 άζουσα (Γ 411)
 Eur. **3061** πορσύναι· παρασκευάσαι. πορίσαι. εὐτρεπίσαι (Eur. Alc. 1074.
 El. 414)
 Hom. **3062** *πόρσυνε· διήγειρε (vg²). παρεσκεύασεν (γ 403 ..)
 D **3063** πορσύνεται· ὁδεύεται (Soph. Phil. 781)
3064 *πορσύνουσα· ἐρεθίζουσα A¹¹
 D? Eur.? **3065** *πορσύνων· παρασκευάζων, ἑτοιμάζων (e.g. Aesch. Ag. 1374.
 Eur. Andr. 1063) A²². ἐρεθίζων vg¹
3066 πορσώτατα· τὰ πόρρω καὶ μακράν
3067 *πόρσω· ἔμπροσθεν, ἢ πόρρωθεν ἐγγίσαι A²³
3069 πόρτα· πύλη r, θύρα πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου
 D **3068** πορτάζει· δαμαλίζεται
 D **3070** πορτάκι[ν]ον· μοσχίον
 Hom. **3071** *πόρτακι· μόσχῳ. ἢ δαμάλ(ε)ι (P 4) A²⁷
 D **3072** πόρτακος· ὄμιος
 D **3073** πόρταξ· ἄρρην βοῦς. τινὲς δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον
3074 *πορτικός· στοά A³¹
 Ap. S. **3075** *πόρτις· δάμαλις (A¹⁴), ἢ νέα βοῦς (E 162)
 D **3076** πορτίφοροι· οἱ αἵροντες τὰ †κόρροια† ἐπὶ τῶν ὤμων
 Hom. **3077** *πορτμῖς· κατὰ τὸν ὀμφαλόν (cf. Λ 424) A³⁶. [πρo149]
 D **3078** πορύνωμεν μάζαν· τῇ χειρὶ προσπιέζομεν

3058 cf. EM 683,55 **3060** cf. Schol. **3063** Ph **3075** Ap. S. 133,29; Hdn. epim. 112,8
 Boiss.; EM 684,1; cf. Schol. | Arcad. 35,3; 31,10 **3077** Schol.

3058 πορσύνεσκον] πορσαίνεσκον Schm. (sic codd. plerique Apollonii Rh.), coll. ordine et
 EM **3060** πορσάνθουσα H (= A) et ordo] h. e. πορσανέουσα (Mus.), cf. gl. 3057 | στρoν-
 νουσα H = A: Mus. | cf. gl. 3670 **3061** πορσύναι H: accent. Schm. **3064–5** lemmata]
 h. e. ft. ὀροθύνουσα et (ad expl. ἐρεθίζων) ὀροθύνων (LSJ post Schm., coll. gl. γ 934 [931
 Schm.]) **3066** πορσώτατα H: Mus. **3068–9** ordinem codicis exhibeo, numeros
 Schmidti **3069** πόρτα· πόρτα, (sic) H: r (ubi legitur πόρτα· ἢ πύλη· ἀπὸ τοῦ τὸν πόριον
 τηρεῖν) **3068** πορτάζει] πορτακίζει Voss. **3070** πορτάκινον H: HSt. | μόσχιον H: ac-
 cent. Mus. **3071** δάμαλι H: Schm. **3072** Schm. putat conferendas esse gl. 3076 et vocem
 Lat. portare potius quam v. φόρταξ (exstat e.g. com. ad. fr. 803 K.–A.; de π interdum per-
 peram pro φ scripto cf. e.g. gl. π 1117 / φ 226, de metaplasm. cf. nom. φύλακος a φύλαξ)
3074 πορτικός] Lat. porticus **3075** πορτίς H: accent. Mus., cf. Ap. S. Hdn. Arcad. | δα-
 μαλῖς H: accent. Mus., cf. Hdn. Arcad. **3076** πορτίφοροι] dial. Cret. pro πρόσφοροι
 (M. L. West); contra, Schm. (post accent. πορτιφόροι Mus.), coll. gl. 3072, ci. hoc esse πορ-
 τακοφόροι, i. q. ὀμοφόροι; πορτιοφόροι G. | κόρροια] κόρρια vel κοράσια Sop.; πορτάκια
 Tour.; μοσχία Latte; alii alia **3077** πορ-] h. e. προ-, v. gl. 3998–4001 et κ 1357; A³⁶
 πορτμῖς habet **3078** πορύνωμεν· μάζαν (sine interpunct. insequ.): interpunct. Mus. et ac-
 cent. μά- Mein. 1858 p. 552 | πορύνωμεν] h. e. τορυνῶμεν Hansen post Mein. (qui
 τορύνωμεν praeiit, quia προσπιέζομεν codicis [-ωμεν Mus.] ignoravit); de errore τ > π cf.
 ad gl. 1366

- 3079** πορύναν· μαγίδα D
3080 *πορφίτῳ· περόνη A²⁵
3081 *πορφύρει· ταράττεται g¹⁰A³⁴. φροντίζει. μελανίζει (Ξ 16 v.l.; cf. Hom. Φ 551. δ 427 .) A³⁴
3082 *πόρφυρεν κραδίη· ἐμερίμνα ἢ καρδία (Φ 551 .) A¹⁹ Hom.
3083 πορφύρεον· πορφυρο<ϋ>ν. μέλαν (A 482 .) Hom.
3084 *πορφύρεος· θάνατος· ὁ μέλας A²¹. καὶ βαθύς. καὶ ταραχώδης (E 83 .) Ap.S.
3085 πορφύρεται· διαλογίζεται (Greg. Naz. c. 1, 1, 7, 32 [37, 441, 5 M.]) Greg. Naz.
3086 *πορφύρει· μελανίζει A³⁴. ταράττει g¹⁰. πορφυρίζει (cf. gl. 3081) Hom.
3087 πορφυρίων· εἶδος ὀρνέου. καὶ ἰχθύς. καὶ ὄρνις ποιός (Ar. Av. 707. cf. 553. 1252) D
3088 πορφύροντες· κακοτεχνοῦντες (Q.S. 1, 369) D
3089 πορφυρώματα· τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα D
3090 πόρῳσι· χαρίζονται. δώσουσιν (Π 86) Hom.
3091 *ποσαπλῶς· πολλαχῶς g⁵A¹¹. ἀναριθμητῶς (Psalm. 62, 2) vg⁵A¹¹ LXX
3092 *ποσαχῶς· κατὰ πόσους τρόπους, [πολλαχῶς (Sir. 10, 31) A¹⁰ LXX
3093 [ποσάως· μερικῶς]
3094 πόσε· ποῖ. ποῦ (Π 422 .) Hom.
3095 πόσθη· τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα D
3096 πόσθ[ο]ιον· αἰδοῖον ἀνδρός (Ar. Thesm. 254) D
3097 πόσθων· πόσθην τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον λέγουσι (Ar. Nub. 1014). D
 πόσθωνας δὲ παρὰ τοῦτο τοὺς παῖδας, τινὲς δὲ τοὺς ψάλῳνας,
 ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις (Ar. Pac. 1300)

3081 Σ π 573; cf. Schol. AbT ad Ξ 16; Schol. δ 427; Ap.S. 133, 32 **3082** cf. Schol. **3083** Schol. **3084** Ap.S. 134, 7; Schol. **3086** cf. ad gl. 3081 **3087** Schol. Ar. Av. 552. 1252; Athen. 9, 388 b–e; Ael. n. an. 3, 42, 5, 28; Su **3091** An. Ox. 2, 464, 18; cf. Σ π 574 **3094** Schol. **3095** Galen. 4, 159, 12; Poll. 2, 171 **3096** Schol. Ar. Thesm. 254; Ph **3097** cf. Σ π 829; Ph; Su π 2113 v. πόσθη; Schol. Ar.

3079 πορύναν] h.e. τορύναν (Mein. 1858 p. 552), v. ad gl. 3078 | καγίδα H: Mein.; παγίδα Mus., male | significatio e gl. τ 1183 intelligitur (Schm.), quare non ad Sophr. fr. 105 K.–A. spectat **3080** πορφίτῳ· πόρρη (i. q. πόρρη, cf. gl. 3052)· τῇ Alb.; cf. A πορφίτῳ· τῇ περόνη· τῇ φιβύλῃ **3081** πορφυρεῖ H: accent. Mus., cf. Σ | ταράττεται] ταρασσεται g (v. ad gl. 3086) AΣ | cf. gl. 3086 **3082** ἐμερίμνα H: accent. Mus. **3083** πόρφυρον H: Mus. **3084** μέλας] μέγας A, perperam **3086** πορφυρεῖ H: accent. Mus.; ‘Ordo πορφύρη [ut exstat Ξ 16] vel πορφυρίζει poscit’ Schm.; πορφύρει μ. τ. + nov. gl. πορφυρίζειν <...> aut potius πορφυρίζει μ. τ. [πορφυρίζει] Alb.; cf. ad gl. 2415 | ταράττει] ταρασσει η ταρασσεται g | cf. gl. 3081 **3087** πορφυρεῖον H: Mus. **3089** τιθέντων H: Meibom **3090** cf. gl. 3444 cum adn. de aor. subi. per fut. explicato **3093** v.l. gl. 3112 (del. Mus.) **3094** πόδε H: Schol. (πόσε· ποῦ) **3096** πόσθιον H: Mus. | αἰτρὸν ἀνδρεῖον H: Hansen, coll. gl. κ 3795 (et 3645) et Su π 2113 v. πόσθη. α 4327 v. ἀταυρώτη; αἰδοῖον ἀνδρεῖον voluit Mus. (αἰδεῖον per lapsum calami scripsit), ordini verborum vix aptum (cf. gl. 3097 cum adn.); αἰσχρὸν ἀνδρεῖον Mein. 1858 p. 508, Hesychio non aptum | Ar. Thesm. 254] cf. gl. σ 2044 **3097** αἰτρὸν H: Mus., cf. gl. ε 5741. κ 2333 et γυναικεῖον αἰδοῖον ap. Hsch. octies; αἰσχρὸν Mein. 1858 p. 508, cf. ad gl. 3096 | περὶ τούτου H: G. | cf. gl. σ 1274. α 2621

- Hom. **3098** ποσί· τοῖς ποσί (E 745 ..)
 Hom. **3099** πόσιας· τοὺς ἄνδρας (Z 240)
 Hom. **3100** *ποσί δατεύντο· ἰσχυρῶς τοῖς ποσί περι(ε)πάτουν (Ψ 121) A⁶
 Hom. **3101** Ποσειδάων· Ποσειδῶν (A 400 ..)
 D **3102** Ποσειδία· ἑορτὴ Ποσειδῶνι τελουμένη
 Hom. **3103** Ποσ[ε]ιδήϊον· τὸ τοῦ Ποσειδῶνος (B 506 ..)
 Hom. **3104** *πόσιν· ἄνδρα (Γ 427 ..) [A¹³]
 Hom. **3105** *πόσιος· πότου (A 469 ..) (vg¹A⁷)
 Hom. **3106** πόσι[ε]ος· ἄνδρός (π 75 ..)
 Hom. **3107** *πόσις· πόμα (T 210). [ἀνήρ (Γ 329 ..) Σ. πότος ἢ οἶνου ἢ ὕδατος (T 210 ..) A¹²
3108 ποσότης· ἀριθμός· μέτρον
3109 *ποστημόριον· ὀλίγον μέρος (Origen. comm. in Gen. 12, 80 a M. ap. Euseb. praep. ev. 6, 11, 77) vg³A⁸
 Hom. **3110** πόστον· πόσον (ω 288)
3111 πόστος· ποῖος
3112 *ποσῶς] καὶ πῆ] [μερικῶς vg²A⁹
3113 *ποταμηδόν· δίκην ποταμοῦ vg³A¹³
 D **3114** ποτανόν· πτηνόν, πετεινόν (Pind. Pyth. 8, 46=34)
3115 ποτάγχυμεν· προσορμίζομεν
 D **3116** ποταίνιον· νέον, πρόσφατον (Simon. PMG fr. 519, 92, i, 3. Aesch. Sept. 239 [codd. et Schol.]. PV 102. Pind. Ol. 10, 72=60). οἱ δὲ σύνεγγυς
 Hom. **3117** ποταμός· ὁ Ὠκεανός (Ξ 245 ..)· καὶ τὸ ὑγρόν· καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός (Γ 278 ..)· καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημειῖον
 D **3118** ποταμόχωστος· γῆ τις· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος (Agatharch. FGrHist 86 F 19, 34, 2; 39, 7 [= Ephor. FGrHist 70 F 65e] ..)
 D **3119** πόταρος· γνώριμος
 D **3120** ποτᾶται· πέταται (Ibyc. SLG fr. 223 (b). Aesch. Sept. 85. Eur. Or. 7. Ar. Av. 250 [codd. et Schol.]

3103 Schol. **3104** Schol. **3105** = Schol. **3106** cf. Ap.S. 134, 8 **3107** Σ π 575; EM 684, 19 **3113** = Su; cf. Theogn. can. 934 (p. 155, 9 C) **3114** cf. Schol. Pind. **3116** Scholl. Aesch.; Schol. Pind.; Ph; EM 685, 8 **3120** Schol. Aesch.; Schol. Ar.; Eur. Or. 7 laudatur Schol. Pind. Ol. 1, 91=57 lin. b, 33 et Isthm. 8, 17=7 lin. b, 9

3099 ποσίας H: accent. Mus. **3100** ποσί] h. e. ποσσί (A) | δατεύνιον H: A | περιπατοῦν H: Mus. **3102** ποσειδία (H: accent. Hansen)] cf. Strab. 8, 3, 12 fin. p. 343 C. et RE 22 (I) 557, 34 v. Poseidonia n. 1; Ποσειδεια M.L. West, coll. ordine **3103** [ε] Schm. **3105** πότος H: Mus. **3106** ποσίος H: Mus. **3113** cf. gl. ρ 544 **3115** ποτάγχυμεν] 'Dorice pro προσάγχυμεν, a themate ποτάγχυμι: si tamen mendosum non est' HSt. **3116** ποταίνιον H: Mus.; vox etiam ap. Bacch. et Hippocr. exstat, sed dicitur Dorica esse a Galen. lex. 19, 131, 7 et Schol. Pind. et Ph **3117** ἐπὶ κτλ.] cf. gl. γ 688 **3118** ποταμόχωστος H: Mus. **3119** πόταρος] Dorice pro προσήορος; Voss. cft. πάραρος Theocr. 15, 8 **3120** ποτᾶται H: accent. Mus. | πέταται] πέτεται Schol. Aesch. | Aesch.] cf. gl. ο 1295

- 3121 ποτεκλεπτόμην· προσεπορευόμην D
 3122 ποτεκχετήρια· τορνευτήρια D
 3123 *πότερον· ὅποιον ἐν ἐκ τῶν δύο [v⁴A¹⁴]. ἡ ἱᾶρα. ποῖον [vg³] τῶν δύο
 3124 πότερον· ἐν ἐκ δύο, ἔν
 3125 πότερος· ἕτερος
 3126 ποτή· ποτηνή. πτηνή (ε 337) Hom.
 3127 *πότημα· ποτήριον. ἡ ὁ πότος αὐτός (Jerem. 28, 39) A¹¹ LXX
 3128 ποτήν· ἰδέαν. οἱ δὲ πτήσιν (ε 337 v.l.) Hom.
 3129 ποτήρ· μέτρον ποιόν D
 3130 †ποτήτυν†· τὸ πίνειν
 3131 *ποτί· πρὸς (A 245) A²⁹ [τί] Hom.
 3132 ποτί γαίῃ· πρὸς τῇ γῇ (Δ 112 ..) Hom.
 3133 *ποτί δέ· ποτέ A¹⁷ δέ (Hippocr. fract. 34 [3, 536, 8 L.])
 3134 Ποτίδαια· ὄνομα πόλεως
 3135 *ποτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι (B 137) A²⁰ Hom.
 3136 *ποτιδέγμενοι· οἶνῳ δαμασθέντες (β 205) A¹⁶ Hom.
 3137 ποτιδέγμενος· προσδεχόμενος (K 123 ..) Hom.
 3138 ποτιδέσκειται· προσβλέπεται (Π 10 ..) Hom.
 3139 *ποτί δὲ φάναι [A³¹]· ἐκφάναι (cf. Ω 353. 598) Hom.?
 3140 ποτιδόρπια· προσσίτια (cf. ι 234 ..) Hom.?
 3141 ποτί ἑσπέρα· πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ (ρ 191) Hom.
 3142 ποτίκρανον· π(ῥ)ό(σ)κρανον, τὸ προσκεφάλαιον (Theocr. 15, 3. Sophr. fr. dub. 10 K.–A. / com. Att. ad. fr. dub. 1372 Kock [v. app.]). D
 καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσ[σ]ιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες
 3143 ποτιόσσεται· προσδοκᾷ D
 3144 ποτί πλάδεσιν· ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις <πέτραις> (γ 298. ε 401) Hom.

3123 Σ π 576; Choerob. An. Ox. 2, 483, 10 3125 Ph 445, 18 v. πότερον¹ 3126 cf. Schol.
 3128 Schol.; cf. EM 685, 11 3132 = Schol. 3133 Galen. lex. 19, 132, 8 3134 Su 3135
 cf. Schol. 3138 Schol. 3141 cf. Schol. 3142 Ph; Poll. 2, 42. 6, 9 3144 cf. Scholl.

3121 ποτεκλεπτόμην] ποτεκλεπτόμαν Schm., sine causa (unde et Epicharm. fr. 239 a Kaibel [CGF 1, 1² p. vii] et fr. anon. Dor. 13 K.–A. [PCG 1 p. 296]) 3125 πότερος· ποτερός· ἄτερος (ἄτερός cod.) Ph 3127 τόπος H: HSt. 3128 πότην H: Schm. 3129 vocem male intellexit lexicographus; cf. Eur. Alc. 756. Cycl. 151 3130 gl. del. Mus. | ποτήτυν] ποτητύν Schm. 3131 πρὸς τί H: Mus. 3132 ποτитаίη H: Mus. 3133 ποτί· ποτέ Galen. | πότε H: accent. Hansen 3134 ποτιδέα H: Mus. 3135 cf. gl. 3990 3136 ποτιδεγμένοι H: accent. Mus. 3137 ποτιδεγμένος H: accent. Mus. 3139 πότιδε· φάναι ἐκφάναι H: Schm. in app. | ποτι δε φαναι· οινῳ δαμασθέντες (sic; de expl. cf. gl. 3136 = A¹⁶) A³¹ 3140 ποτί δόρπια· πρὸς σίτια H: Mus. 3141 h.e. ποτί ἑσπερα· πρὸς ἑσπεραν (Schol.) 3142 ποτίκρανον] οἱ κωμικοὶ τὸ προσκεφάλαιον ἢ τὸ ὑπηρέσιον Poll. 6, 9, τὸ προσκεφάλαιον οἱ κωμικοὶ id. 2, 42; Kaibel vocem ap. Sophronem exstitisse putat; ap. Kock legitur 'quod ad Atticos certe comicos ita tantum pertinere potest, ut aut Doriensem hominem introductum aut Doricam dialectum inrideri statuamus' | πόκρανον H: Mus. | ὑπηρέσιον H: Mus. | ὦ H: Ph, cf. gl. 544. ε 547. κ 2954 3143 cf. gl. 3995 3144 πλάδεσιν] h.e. σπλάδεσιν (Mein. 1857 p. 616) | <πέτραις> Schm. post Mein., cf. Scholl.

- Hom. **3145** *ποτιρόμενος· ἐρωτῶν (H 127). ἢ μαινόμενος A²³
3146 *ποτὶ φῦλα· πρὸς τὰ ἔθνη (SH fr. ad. 1101) A²¹
D **3147** ποτὶ ἱκῶρρον· πρὸς ὑποδομημένον τοῖχον (SH fr. ad. 1102)
Hom. **3148** *πότμον· μόρον Σ, θάνατον (B 359 .) Σ(vg⁷A³⁰)
Hom. **3149** πότμος· μόρος. ἢ κατασκευή (Σ 96)
3150 *πότμω· μόρῳ κατασκευαστῷ A¹⁹
Hom. **3151** πότνα, *πότνια· σεβαστή (ε 215 .), ἔντιμος (A 357. Δ 2 .) Σ^{π580}.
ἢ φίλη[μα] [A³²]. καὶ δέσποινα (Φ 470) Σ^{π579}[A³²]. καλή.
ἡμεσίτρια†
3152 ποτνιά· ἱκετεύει, παρακαλεῖ
3153 *πότνια γῆ· καλή γῆ (epigr. Hom. 7,1 [vit. Hom. Herodotea 18,
lin. 249]) A¹⁸
Eur. **3154** *ποτνιαδες· αἱ Βάγκαι. ἀντὶ τοῦ μαινάδες καὶ λυσσάδες, ἡμανίας
αἵτια (Eur. Bacch. 664. Or. 318. Phoen. 1124) A²⁴
3155 ποτ(ν)ιάζου· εὖχου, παρακάλει
3156 [ποτνιαζειν· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον γὰρ τὸν δακτύ-
λ(ν)ον λέγουσι]
3157 *ποτνιαται· ἐπικαλεῖται Σ. δυσωπεῖ. [παρακαλεῖ (Phil. vit. Mos.
201. virt. 57) A¹⁵Σ
3158 *ποτνιῶμαι· θεοφοροῦμαι. [ἐξιλεοῦμαι (vg²A¹²), παρακαλῶ
(vg²A^{12.25}). δυσφορῶ (A²⁵). μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω (Phil. rer. div.
37. leg. spec. 1, 42) [A²⁵]
3159 *ποτοῖο· ποτοῦ A³³
D **3160** ποτόμφει· προσόζει
Hom. **3161** *πότος· εὐωχία A²⁶, ἄριστον, δειπνον. ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν A²⁷
3162 *ποτωμένας· διατριβούσας (Σ)
Hom. **3163** ποτῶνται· πέτονται (B 462)
3164 *ποῦ· ἐν ἴσῳ τῷ οὐδαμῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ ποῦ πότε, ἀλλαχοῦ A³
D **3165** ποῦανοι· κύαμοι ἐφθοί, ὄσπριον

3145 Schol. 3148 Σ π 578; EM 685,29; Ap.S. 134,10; Schol. 3151 Σ π 579. 580; Schol. A 357. Δ 2; cf. EM 685,50. 686,1 3154 Ph 3157 Σ π 581 3158 cf. Σ π 582 3162 Σ π 583 3163 = Schol.

3145 ποτιρόμενος] h.e. ποτ' εἰρόμενος pro Homeri ποτέ μ' εἰρόμενος (Jens.); Alb. cft. Schol. εἰρόμενος· ἐρωτῶν; de ποτ' cf. gl. 1557 cum adn. | μαινόμενος] ft. ad ποτνιόμενος (A²⁵ et Σ π 582) referendum (Alb., coll. gl. 3154. 3158) 3147 ποτίπυρον· προφοδομημένον τοῖχον Lloyd-Jones-Parsons | κῶρρον] ἐρκίον Jens., χόρτον Voss. 3151 πότνα· πότνια. H: Hansen; cf. gl. 2507 cum adn. | φίλημα. καὶ δέσποινα καλή μεσίτρια H: Schm. (interpunct. post δέσποινα iam Schr.; cruce ipse addidi praeunte Schm.); φίλη δεσποινα A | καλή] cf. gl. 3153; contra, Schm. cft. gl. 1116 | μεσίτρια] vox exstat Hdn. Π. διχρ. 2,11,32 L; M.L. West ci. μεδήτρια i. q. μεδέουσα 3153 ποτνία H: accent. Alb. 3155 ποτιάζου H: ordo et ed. 1521 | Schm. (ad gl. 3157) cft. gl. ε 6161 3156 v.l. gl. 3172 | δακτύλον H: Mus., cf. gl. 3172 3160 Salm. cft. gl. ο 834 3161 ἄριστος et δειπνος H^{ac}: H^c ut vid. 3163 πότωνται· πέτωνται H: Mus. 3164 τῷ τὸ H: Mus. 3165 v.l. gl. 4273 (Salm.) | ποῦαν· οἱ (sine interpunct. insequ.) H: Salm. | ἐφθοι H: Mus.

- 3166 ποῦ κῆχος· πῇ γῆς, εἰς τίνα τόπον. καὶ ποῦ ἄγχι
 3167 πο(υ)λυβότειρα· πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα (cf. Γ 89. Hom.
 265 ..)
 3168 *πουλὺν ἐφ' ὕγρην· ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν A²· ὕγρὰν γὰρ αὐτὴν Hom.
 εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς ξηρᾶς οὔσης (K 27 ..)
 3169 πο(υ)λύπους· τὶ μέρος τοῦ ἁρματ(ε)ίου τροχοῦ καὶ τῶν D
 ἀμπέλων
 3170 πο(υ)λύποδος δίκαν· ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει
 3171 ποῦμμα· ἡ τῆς χειρὸς πυγμῇ
 3172 πουνιάζειν· παιδικοῖς χρῆσθαι· πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος D
 3173 *ποῦ νύ τοι· ποῦ δὴ σοι (O 440) A⁴ Hom.
 3174 πούρδαι· μαγειρ(ε)ῖον. Λάκωνες D
 3175 πουρέακος· κρῖκος σιδηροῦς τετραυπημένος, καὶ ἦλον ἔχων ἐν D
 τῷ τευπήματι στρεφόμενον, ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συνῶν.
 πουστάκους, ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει Λακωνικῶν
 (fr. 35 N. = fr. 353 S.)
 3176 ποῦ τοι τόξον· ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία (E 171) Hom.
 3177 ποῦ(τ)ριν· σαπρόν
 3178 †πουφορούζεται· σικχαίνει
 3179 πράγει· ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. συμφέρει
 3180 *πράγματα· δυσχέρεται (A¹⁶)
 3181 πραγματεία· σύγγραμμα βιβλου ἢ λόγων
 3182 *πραγματῶν· πράγματα δυϊκῶς (Eur. fr. 362, 9 N. = 53, 9 Austin. Eur.
 Plat. Gorg. 464 b. 524 b) (vg⁶A¹⁹)
 3183 παραγορίτης· οἶνός τις D
 3184 πραθεῖν· πορθῆσαι. ἐξελεῖν
 3185 †πραθενέυσθαι· θρασύνεσθαι. ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις

3166 v. ad gl. 2712, praesertim EM 3167 cf. Schol. 3168 Schol. 3176 Schol.

3166 ποῦ] ποῖ gl. 2712, q. v. | ἄγχι H: Mus. 3167 πολυβότειρα H: ordo et Voss. Jens. | cf. gl. 2826 3168 πουλυπύφωρον H: A et Schol. 3169 πολύπους H: ordo et Voss. | ἁρματίου H: Schm. 3170 cf. gl. 2913 cum adn. | πολύποδες H (πολύποδος Mus.): ordo et Voss. | δίκαν] δίκην gl. 2913 3171 ποῦμμα] accent. ft. ποῦμμα (Ahr. Dial. 2, 102) aut πουμμά (Schm.) 3172 cf. gl. 4368 et 3156 | πούνιον] cf. gl. 4371 et Frisk 2, 626 3173 πουνήσοι· πουδήσοι H: Mus. 3174 πούρδαι] πούρδαλον vel πούρδανον Hemsterh., coll. gl. 4410; πούρδαιον Mus.; πουρδαῖον Nauck ad Ar. Byz. p. 189 not. 3 | μαγειρίον H: Mus. 3175 ποῦ ῥέακος H: Mus.; cf. ad gl. 2351 | κρῖκη, H: Mus. (comma del. Alb.) | δι- ἦλον ἔχων H: Palm. Heins. | στρεφόμεν (sine term.) H: Palm. Heins.; στρεφόμενος Mus. | πουστάκους] nov. gl., cuius expl. periit, Palm. | Ἀριστοφάνης] cf. gl. 2179 3176 ποῦτοι· τόξον. H: ed. 1521 3177 ποῦριν H: ordo et Voss. Perg.; Lat. putrem (Voss. fere et Perg.) | σαθρόν H: Mein. 1858 p. 553 3179 contin. H: nov. gl. Schm. | πράγει] h. e. προάγει (Voss.) + ft. (ad συμφέρει) πρέπει (Schm. dubitanter; v. not. insequ.) | συμφέρει] διαφέρει Schm.; utraque vox exstat una cum πρέπει gl. 3765 3180 δυσχερεῖαι H: accent. Mus. 3181 λόγων] λόγος Mus. 3182 πράγματα] rectius πραγμάτων (K) 3184 πράθειν H: accent. Schm.; πραθεῖν Jens., coll. Hes. scut. 240

- 3186** πραιέναι· ἐλθεῖν
3187 *πραίκων· κήρυξ (vg³A¹⁴)
3188 πραῖνοι· προηνίζειν. καταστρέφειν
D **3189** πράκες· Ἀρίσταρχος †κλανίαι†. ἔλαφοι. ἀπεδόθησαν δὲ
φρατρίαι ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρία
3190 πράκνον· μέλανα
3191 *πρακτικόν· ἀνυστικόν Σ
Hom. **3192** Πράκτιον· πόλις Τροίας (B 835)
LXX **3193** πράκτορες· ἀπαιτηταί (Esaï. 3, 12)
3194 πράληξ· ὁ λίαν ἀγροῖκος
D **3195** πράμνη· δίκηλλα. ἄμπελος
Hom. + D **3196** *Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου Σ^b, ἔστι δὲ ἐγκώ-
μιον οἶνου. καὶ [σκληρὸς οἶνος (cf. Λ 639. κ 235. Ar. fr. 334, 1
K.–A.) [A¹⁸]
3197 *πρανές· κατάβασις (Xen. Cyr. 2, 2, 24. Anab. 3, 4, 26). καὶ
πρανής (Xen. Anab. 5, 2, 29) [A²⁰]
D **3198** πρανή· κοῖλα (Xen. equ. 8, 1. 6)
D **3199** πρανιχθέντα· πεσόντα ἐπὶ στόμα
D **3200** πρανόν· τὸ κατωφερές, πρανές
3201 πρανώ· ἀκρίδος εἶδος
3202 πραῶς· συνετός. ἥσυχος
D **3205** Πραξιεργίδα· οἱ τὸ ἔδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες
3203 πράξεις· βίοι. ἢ διαθηκαί
D **3204** Πραξιδική· δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς
τε λεγομένοις καὶπραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς
γίνεσθαι καὶ τὰ θ[α]ύματα ὁμοίως

3191 = Σ π 584 **3192** cf. Schol. **3196** Σ^b π 828; cf. Ph = Su; EM 686, 28; Athen. 1, 30 b
3197 Moer. 207, 21 [π 52 H.] **3204** cf. Ph = Su

3186 πραιέναι] h. e. παριέναι (Schm., coll. gl. 946); προιέναι Mus. **3187** Lat. praeco; g add. ῥωμαικῶς **3188** [πραῖνοι] προηνίζειν καταστρέφειν Mus.; πρα[ι]νοῖ· προηνίζει[v]. καταστρέφει[v] Schm., coll. gl. ε 5537 cod. **3189** πράκες et expl. ἔλαφοι] Palm. ci. πρόκες, coll. gl. 3039; cf. etiam gl. 2141 adn. | πράκες et expl. ἀπεδόθησαν κτλ.] Alb. cft. Πράκες St. Byz. 534, 7 (de accentu cf. Hdn. Π. διχρ. 2, 9, 1–3 L.) | Ἀρίσταρχος] huc e gl. 3196 migrasse putat Schm., coll. Ph 446, 9 | φρατρίαι H: accent. R. Kassel | ἐπιμοχθηρία H: ed. 1521 **3190** πράκνον] accent. πρακνόν Lob. El. 1, 497 | cf. gll. 1972. 3229 **3192** Πράκτιον] Πράκτιος (non -ον) flumen (non urbs) fuit, pace Schol. aliorumque; v. RE Suppl. 14, 476 **3194** πράληξ] προαλήξ (cf. gl. 3315) Mein. 1858 p. 552, explicationi vix aptum | cf. gll. 3520. 3523 **3196** Πράμνιος· οἶνος, H: interpunct. Schm., cf. Σ^b (-ει-) Ph (-ει-) = Su (-ι-) EM (-ει-) | cf. gl. 594 cum adn. et testt. | cf. ad gl. 3189 de Aristarcho **3197** πρανής] πρανίς H: Schm. | πρανής· καταβασίς A **3199** cf. gl. 3269 **3201** πρανώ] πρανώψ Vales.; Alb. cft. gl. 954 **3205** extra ordinem **3203** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii | R. Kassel cft. IG 1³, 7; Toepffer Attische Genealogie 134 post Hase Thes. 6, 1558 b–c et alios cft. Plut. Alc. 34, 1; Lyd. mens. 4, 15; IG 2/3², 776, 18; Ditt. Syll. 1008, 6. v. praeterea RE s. v. | ἔδος H: spir. Alb. **3204** θαύματα H: Meurs. Heins.

- 3205 v. post gl. 3202
 3206 *πράξιν· λαβεῖν A²¹
 3207 *πρᾶξις· ἀπαίτησις. ἄνυσις vg⁴(A¹⁵), ἡ ἔργου ποίησις. ἡ βίος
 3208 πραπίδες· φρένες. ἡ ὁ τόπος, ὅπου αἱ φρένες (Λ 579 ..). διάνοιαι Hom.
 (A 608)
 3209 *πραπίδες(σ)· φρεσί vg⁷A²², διανοίαις (A 608 ..) Hom.
 3210 *πραπίδων· φρενῶν (Λ 579 ..) vg²A¹³, διανοιῶν (X 43 ..) Hom.
 3211 πραπίς· φρήν, διάνοια (Pind. Pyth. 2, 112=61) D
 3212 πράσα· τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία (Num. 11, 5) LXX
 3213 πρασιαί· αἱ ἐν τοῖς κήποις τετραγῶνοι λαχαναί, οἷον περασιαί, Hom.
 διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων (η 127)
 3214 πρᾶσις· ἀγορασία (Plat. leg. 849 c. Gen. 42, 1. Lev. 25, 28) LXX
 3215 πρασοκουρίς· ζῶον χλωρόν, κείρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα D
 3216 πρασόρην· δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν D
 3217 Πράσιλλος· πόλις Θράκης (Eupol. fr. 475 K.–A.) D
 3218 πρατάνιον· μαλλόν D
 3219 πρατα(ρό)σια· κατευχή ἀρχομένης ἀροτριώσεως D
 3220 πρατήνιον· τὸ ὑπερον. Ἀττικοί. καὶ ἡλικία τις προβάτου νέον· D
 ὥς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου, οἱ δὲ ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι
 ἀρχομένου συνουσίας
 3221 πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων (com. ad. fr. 794 D
 K.–A.)
 3222 πράττει· μέλλει. ἐργάζεται
 3223 πρατά· ἡ νομηνία D
 3224 πραῦμενῶς· προθύμως. πράψ τῷ μένει χρώμενος D
 3225 πραῦνει· κατασιγαίνει. κατακοιμίζει
 3226 *πραῦνεται· μαλάσσεται A¹²
 3227 *πραῦπάθειαν· πραῦτητα (Phil. Abr. 213. 1. Ep. Tim. 6, 11 v.l.) vg⁵A¹⁷ N. T.

3208 Ap. S. 134, 11; Schol. A 608 3209 = Schol.; EM 686, 39 3210 cf. Schol. 3211 Su
 3213 EM 686, 48; cf. Schol. 3215 cf. Ael. n. an. 9, 39; Arist. h. an. 551^b20; Theophr. h. pl.
 7, 5, 4 3217 cf. St. Byz. 213, 4; Ph 3221 Ph; Poll. 7, 8 3227 = Σ π 587

3205 v. post gl. 3202 3206 πράξιν λάβον· <...> (Eur. IA 272) Schm. 3209 πραπίδες H: K
 3213 τὸ | τὸ εἶναι Heins. 3214 πράσις H: accent. Schm. 3215 πρασοκουρίς H: Heins. |
 κείρων H: H^e aut Mus. 3216 δρέπον H: Mus. 3217 θρακίας H: Mus.; Μακεδονίας St.
 Byz.; Μακεδονική Ph 3218 πράταμοι H: Mein. 1858 p. 552; πράταμον Mus.; Schm. post
 Mein. cft. gl. 3220. 3277. ε 5095 et προτήνιον Ph 464, 12; cf. etiam gl. 3966 cum adn. | μᾶλλον
 H: accent. Mus.; ἄμνιον (LSJ II, ab ἄμνός) Mein. | 'Possis πρατάνιον μαλλόν· <...> vel πρα-
 τάνων μαλλόν· <...>' (Schm.) 3219 πρατασία H: Mus. (accent. Hansen); Alb. cft. gl. 3273.
 3460 3220 πρατίνιον H: ordo et G. | τὸ ὑπερον | Schm. cft. gl. β 1056 | cf. gl. 3218 cum adn.
 3221 πρατίας H: accent. Mus. 3223 'Ordo πρώτῳ requirit pro πρώτῳ' Schm. 3224
 πραῦμενῶς (H: accent. Thes. 6, 1576 c) i. q. πρεμηνῶς (Aesch. passim; praeterea gl.
 3256–7; cet.) | de adv. per ptc. explicato cf. gl. 3922 cum adn. 3227 πραῦπάθειαν | πραῦ-
 παθίαν et πραότητα N. T.

- 3228 *πρώως· ἡμέρως vg¹⁰A²³
- D 3229 προεκνόν· ποικιλόχροον. ἐλαφρόν
- 3230 *πρέμνα· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων (Ar. Lys. 267) [vg³A¹³]
- 3231 πρέμνια· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα
- 3232 προεμνιάσαι· ἐκριζῶσαι
- 3233 *πρέμνον· στέλεχος, βλαστός A¹⁴. πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον (Ar. Av. 321)
- D 3234 πρέμνον ἐστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος (trag. ad. fr. 259 K.–S.)
- D 3235 Προεμνουσία· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ
- 3236 προεπίς· ὁμοίωσις
- 3237 πρέπον· ὅμοιον. μέτριον. συμφέρον. ὠραῖον. ἄριστον
- D 3238 πρέπον· τέρας. Κύριοι
- D 3239 προεπτά φα[ντ]άσματα· εἰκόνες (Soph. fr. 314, 330 R.)
- Hom. 3240 *πρέσβα· ἔντιμος, προεβυτάτη A¹⁵, σεμνή (E 721 .)
- 3241 προεβεῖα· κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα, καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερά
- D 3242 προεβεῖη· τιμὴ μείζων
- D 3243 πρέσβειρα· προτιμητή. ἀρχηγέτις (Ar. Ach. 883. Lys. 86)
- D Eur. 3244 πρέσβεις· γέροντες (Aesch. Pers. 840. Soph. OT 1111. Eur. Herc. 247). βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι. καὶ οἱ προεσβευταί· μεσῖται, ἀπόστολοι [ἢ] ἔνεκεν εἰρήνης
- 3245 προεσβεύειν· προτιμᾶν, ἄρχειν. μεγαλύνειν
- 3246 *προεσβεύοντες· αἰτοῦντες, παρακαλοῦντες. | λέγοντες A¹⁶
- Hom. 3247 προεσβήϊον· προεσβεῖον, κατὰ τιμὴν, τίμημα (Θ 289). ἀπὸ τούτου καὶ οἱ προεσβῦται ἔντιμοι
- 3248 *προεσβυγένεια· παλαιότερα γένεσις (cf. Hdt. 6, 51) vg¹A⁷
- D 3249 πρέσβυς· γέρων. καὶ ὄρνις ὁ τροχίλος

3231 cf. Ph 447, 12 v. προεμνίζειν 3233 Σ π 588; cf. Schol. Ar. 3240 = Schol. 3244 EM 687, 19 3245 Ph 3247 cf. Schol.

3228 contin. H: nov. gl. Alb. 3229 προεκνόν H: Salm. | ἐλαφρόν] ἔλαφον? (sine interpunct. anteced.) Alb., cf. gl. 2141 cum adn. | cf. gl. 1972. 3190 3230 τῶν καταβλαστημάτων] τῶν κατω A, τῶν φυτῶν καὶ οἱ βλαστοὶ v, τῶν κατω καὶ οἱ βλαστοὶ cod. Brem., τῶν κάτω βλαστημάτων Heins. | cf. gl. 3233. σ 1722 3231 cf. Ph 447, 12 = q 293, 21 v. προεμνίζειν 3232 προεμνιάσαι] h.e. ft. προεμνίσαι (Schm., coll. Ph 447, 12 = q 293, 21 et Poll. 7, 146) 3233 cf. gl. 3230. σ 1722; e 7084 3236 πρέπεις· ὁμοῖος εἶ αὐτὸ ὁμοίωσαι Mein. 1857 p. 605 et 1858 p. 632, unde Schm. πρέπεις (form. Boeot.)· ὦ. | προεπίς] πρέψης Thes. 6, 1579 b 3238 πρέπον] προεπτόν Triller; cf. ad gl. 1505 3239 προεπτά· φαντάσματα. H: Stahl Rh. Mus. 68, 1913, 308 | εἰκόνες] σαφεῖς εἰκόνες id. 3241 glossa corrupta | πρέσβεια H: accent. Mus. | ἀρχιερεῖα] ἀρχὴ γέρας vel ἀριστεῖα Schm. in app.; verbum per errorem scriptum et per insequens ἀρχεῖα (sic Mus.) correctum esse censet Alb. | ἀρχαὶ (ἀρχεῖα Mus.) καὶ ἱερά] ἀρχαὶ καὶ ἱερά id. in app. 3242 τιμὴ· H: interpunct. del. Stanl. 3244 προτιμούμενοι] προτιμώμενοι EM | [ἢ] Voss.; ἢ<τοι> Latte 3249 cf. gl. 1550–1 cum adn. | τροχίλος H (cf. gl. v 678 cod.): accent. Hansen, monente M. L. West

- 3250 *πρεσβυτάτη· ἐντιμοτάτη (Δ 59 .) γ⁶ Ap. S.
 3251 *πρεσβύτερος· μείζων (Λ 787) Σ(A⁹). φρονημώτερος Hom.
 3252 πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν (cf. com. Prov.
 ad. fr. 751 K.–A.)
 3253 *πρεσβύτης· γέρον. ἡλικία τις A¹⁷
 3254 πρέσβυς· ἀγορανόμος
 3255 πραιτώριον· τόπος, ἐνθα συνάγεται ὁ λαός
 3256 πρευμενές· ἴλαον, εὐ[μ]νουν, πρόθυμον
 3257 *πρευμενοῦς· πράου (Aesch. Suppl. 207. Eur. Hec. 540. fr. 1132, 9 Eur.
 N.) b(A¹⁰)
 3258 πρέψας· εἰκασμένος, εἰκασθείς
 3259 προηγορέων· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν D
 αὐτοῖς τὰ σιτία (Ar. Av. 1113. Equ. 374)
 3260 προηγορέων· προαγορευτής, ἡ δημοκόπος
 3261 προῆθμα· πολύποδος κεφαλή. ἐνιοι πλεκτάνη
 3262 προῆθον· πρότερον
 3263 προηκτῆρα[ι]· δραστήρα. ποτὲ δὲ ἔμπορον. ‘προηκτῆρά τε ἔργων’ Hom.
 (I 443)· ἃ δε<τ>] πράττειν δηλοῦντα
 3264 προημάδες καὶ προῆμαι· εἶδος θυννώδους ἰχθύος (Nicoch. com.
 fr. 14, 1 et Plat. com. fr. 44, 2 K.–A.)
 3265 προήν· ταῦρος
 3266 *προηνέ[α]ς· ἐπὶ πρόσωπον (B 414) A⁷ Hom.
 3267 *προηνής· ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς (E 58 .) [vg¹A⁴]· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ Ap. S.
 τὴν νειὸν πεπτωκέναι, νειὸς δὲ ἡ γῆ
 3268 προήνιξε· κατέβαλεν (Euphor. SH fr. 418, 41. Greg. Naz. c. D Greg. Naz.
 2, 1, 13, 54 [37, 1231, 11 M.]])

3250 Σ π 591; Ap. S. 134, 17; Schol. Δ 59 3251 Σ π 592 3252 Ph = Su (Paus. π 28); Prov. Bodl. 763 (Diogen. 7, 45) 3257 cf. Schol. Eur. Hec. 3259 Schol. Ar. Av. 3260 cf. Ph 448, 3 v. προηγορίων 3263 cf. Schol. 3264 Ph; Athen. 7, 328e–f 3266 = Σ π 593; cf. Schol.; Schol. bT; Eust. II. 248, 40–44 [1, 378, 25–30 V.] | cf. Schol. B 418 3267 Ap. S. 134, 19; Schol.

3250 ἐντιμοτάτη H: Mus. 3252 contin. H: nov. gl. Mus. | cf. gl. κ 3208 3253 ἡλικιώτης H = A: Schm., coll. Schwyzer 227, 135. 208; de ipsa locutione ἡλικία τις cf. gll. 3220. γ 1013. Ar. Byz. fr. 4, 8 N. (ex Eust. Od. 1625, 35 [1, 336, 44 St.]; sim. Miller Mél. 430, 2) 3254 αἰο-
 ράνομος H: Mus. 3255 πραιτώριον Lat. praetorium; ordo πραιτώριον postulat 3256
 εὐμνουν H: ed. 1521 3257 πράου H: b (A πράους (sic) habet) 3259 προηγερέων H: Mus. |
 πρόλογος H: Mus.; cf. ad gl. 3356 | cf. gl. 3566 3262 ‘Malim πρόϊον’ Schm. 3263
 προηκτῆραι H: Mus. | δρᾶσταιρα H ut vid.: Mus. | ἔργων H: Mus. | δε<τ>] δὲ H: Mus. 3264
 lemma] προῆμαι καὶ προημάδες Ph | προημάδες H = Ph] etiam προημνάδ-; forma sine v exstat Ni-
 coch. com. cod.; Opp. hal. 1, 183; Arist. h. an. 599^b17 (προημάδ-) | θυννώδους H: Mus. 3265
 προήν] hoc esse προῖν censet Lob. Paral. 72, coll. gl. 2225; cf. etiam gl. 1771 3266 προηνέας H:
 A = Σ; cf. gl. 3641 3267 τὴν νεὸν H: Schm. | νέον δὲ ἡδη H: Schm. | cf. gll. 3289. 4140
 3268 προήνιξε H: Voss. | κατέλαβεν H: anon. (ft. G.) ap. Schr. | Greg. Naz.] cf. gll. v 387 (Greg.
 Naz. c. 2, 1, 13, 53 [37, 1231, 10 M.]). π 4523. 2921. ω 229

- 3269** πρηνιχθέντα· ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα
 Hom. **3270** *πρῆξαι· πρᾶξαι (A 562) A⁵
 Hom. **3271** πρῆξαι δ' ἔμπης· πρᾶξαι δ' ὁμως (A 562 ..)
 Hom. **3272** πρῆξις· ἄνυσις (Ω 524 ..)
3273 πρηροσία· θυσία Ἀθήνησι
 Ap.S. **3274** *πρῆσαι· φλέξαι A⁸, φυσῆσαι, ἐμπρῆσαι· πυρὸς δηϊό(ιο) θύρε-
 τρα (B 415) καί· ἑδάκρυ' ἀναπρήσας (I 433 ..) ἀντὶ τοῦ ἀνα-
 φυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους
 φαμέν
 Hom. **3275** πρῆσεν· ἔκλαεν. ἐφύσησεν (A 481, Π 350). ἐκόλπωσεν (A 481).
 ἐνέπρησεν (A 481; cf. e.g. B 415). ἔφλεξεν (cf. e.g. B 415)
 D+K **3276** πρηστήρ· σφοδρὸς ἄνεμος (e.g. Hes. th. 846). καὶ ὄφεώς
 τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας
 πρηστηρὰς φασιν. ἢ *πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ (e.g. Hes. th.
 846?) Σ
 D **3277** πρητήνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνas
 D **3278** πρηών· τὸ ὑπερέχον (Nic. ther. 218. cf. Hes. scut. 437)
 D **3278x** <πρίαιτο· ἀγοράσειεν> (e.g. Ar. Ach. 737)
3279 *πριάμενος· ἀγοράσας vg²A⁵, ὠνησάμενος (Plat. leg. 916a) vg²
 [καὶ ὄνομα κύριον]
 Att. **3280** πριαμωθήσομαι· ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου
 πρόσωπον ξυρίας ἐστίν (com. ad. fr. 414 K.–A.)
 Hom. **3281** πρίατο· ἡγόρασεν (α 430 ..)
 D **3282** πρίεται· φουσ(ι)οῦται (Men. fr. 467 K.–A.)

3270 Schol. **3271** cf. Schol. **3274** Ap.S. 134,28; Scholl. **3275** Scholl. **3276** καὶ
 ὄφεως κτλ.] cf. Ael. n. an. 17,4 | καὶ τὰς κτλ.] cf. Poll. 2,134 | πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ = Σ
 π 597 **3277** cf. Ar. Byz. fr. 102 S.; Eust. Od. 1625,35 [1,336,44 St.] **3278** cf. Hdn. epim.
 111,13 Boiss. **3279** Σ π 595; Schol. Plat. **3280** Ph; Su; Eust. Il. 1344,6 [4,884,4 V.]
 (Ael. Dion. π 54) | ξυρίας] Poll. 4,133 **3281** Schol. **3282** EM 688,12

3269 cf. gl. 3199 **3273** πρηροσία H: accent. R. Kassel, qui cft. IG 1³, 250, A, 8. SEG
 33,147,13 cum Threatte 1,480. 2,754; Salm. iniuria in προρηροσία (immo -όσια) mutare
 vult, coll. gl. 3460 | Alb. cft. gl. 3219 **3274** πρῆξαι H: Salm. post Ap.S. | δηϊο H: Alb. |
 δάκρυα H: Ap.S. | πεπρημένους] πεπρησμένους Ap.S., sed cf. gl. 1503 et Su σ 269 v.
 Σέσωται **3275** ἔκλαεν] Kust. cft. gl. α 5992 et π 3274; Sop. ci. ἔκαεν, Alb. cft. gl. ε 5543.
 neque ἔκλαεν neque ἔκαεν sine ι in explicatione Hesychiana exspectaveris **3276** ὄψεως
 H: ed. 1521 | ἐκπλάγιον H: Heins. **3277** cf. gl. 3218 cum adn. **3278** πρῆσεν H: HSt.
 Thes. 6,2132 a (ap. Alb. mend. typ. exstat) **3278x** v. ad gl. 3281 **3279** πριάμενος H: Mus. |
 καὶ κτλ. del. Schm. | πριάμενος· ἀγοράσας, ὠνησάμενος + nov. gl. Πριάμος· ὄνομα
 κύριον Alb. in app., coll. Su π 2272 πριάμενος· ἀγοράσας et π 2274 Πριάμος· ὄνομα
 κύριον ('Facile ... confundi possunt, ob compendiarie notæ similitudinem') **3280**
 πρημωθήσομαι H: Mus.; Alb. cft. Ph; Su; Eust. **3281** πρίατο· ἀγοράσειεν H (πρίατο·
 ἀγοράσειεν Mus., contra ordinem): Hansen, coll. Schol.; duas glossas conflatas esse puto,
 quare addidi gl. 3278x, usus Musuri πρίατο **3282** φουσ(ι)οῦται H: Lob. ad Soph. Ai.
 1030

- 3283 Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου· πόλεως Ἑλλησποντιακῆς, D
 <ῆν> τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περκώτης φασὶν οἰκίσαι
 (iamb. ad. fr. 6 W.)
- 3284 *πριμικήριος· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως Σ
- 3285 *πριμιλγίων· τιμ[ι]ῶν v¹A⁴
- 3286 *πρίν· πρότερον (A 29 ..) A⁷[vg³] Hom.
- 3287 πρίν ἐγκύρσαι <δύα>· πρίν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας (Bacch. D
 fr. 25, 3)
- 3288 πρίν μιν· πρίν αὐτόν (Σ 283), ἢ αὐτήν (A 29) Hom.
- 3289 πρινῆς· ἐπὶ πρόσωπον πεσών
- 3290 πρινοκόπος· †κοπῶν† D
- 3291 πρίονας χερῶν· τοὺς δεσμούς (com. ad.?) D
- 3292 πρίοιες· τὰ ὑγιῆ ἔχοντα D
- 3293 πριούατον· τόπος ἐργαστηρίου
- 3294 πρισμοῖς· ταῖς βιαίους κατοχαῖς
- 3295 πρίστης· ῥίνη. πρίων D
- 3296 *πρίω· ἀγόρασον (Ar. Ach. 34–5) [g^{πρη3}]
- 3297 πρίων· ἀγοράζων (Ar. Ach. 36) D
- 3298 πριώμασι· πρίσμασι
- 3299 πρό· τό τε σύνηθες· ἑκαρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν' (I 708) καὶ Hom.
 ἀντὶ τοῦ ἀπό· ὄψου <τ> ἄσαιμι προταμών' (I 489)
- 3300 *προάγεσθαι· ἐπεξεργάζεσθαι A⁴²⁰ [προαγαγών]
- 3301 vacat (v. app. ad gl. 3300)

3283 cf. St. Byz. v. Πρίαπος; Schol. Theocr. 1, 21 3284 Σ π 602 3285 Σ π 601 3288
 cf. Schol. A 29 3295 Poll. 7, 113 3296 Schol. Ar. 3297 cf. Schol. Ar.

3283 πριηπίδος H: accent. Mus.; St. Byz. habet Πρίαπος, πόλις Ἑλλησποντίας, ... ἡ χώρα Πρι-
 απίς | interpunct. post τε H: West; post πόλεως Schm., praeunte Bergk PLG^{3/4} 3 p. 693 fr. ad.
 19 (id. πόλεως in πόλεος mutandum censuit) | Ἑλλησποντιακῆς. τὸν H ut vid.: Mus. | πε-
 ρικώτης H: Heins.; hoc nomen matris Priapi nusquam alibi reperitur (RE 22 (2), 1916). 'Nympha
 fuit, a qua urbs Percote, prope Lampsacum, denominata' Palm.; contra, Schm. vult Ἑλλησπον-
 τιακῆς. τὸν ... Περκώτην | οἰκῆσαι H: Heins. 3284 πριμικήριος] Lat. primicerius 3285
 πριμιλγίων H: Ordo et (per errorem) Schow; πριμιλγίων vA; πριμιγγίλων Σ; de formis v.
 Lampe v. πριμιλγίων (πριβιλγίον κτλ., i. q. Lat. privilegium) | τιμίων H: ΚΣ 3287 <δύα>
 Schm. 3289 v.l. gl. 3267 3290 πρινοκόπος] cf. e.g. δενδροκόπος | κοπῶν] κόπτων Mus.;
 ft. ὁ πρίνους κόπτων 3291 contin. H (sed e littera π in margine sinistro scripta intelligitur ip-
 sum scribam litteram rubricandam perperam scripsisse): nov. gl. Schm. | πρίονας· χερῶν (sine
 interpunct. insequ.) H: LSJ Suppl.¹ 3292 contin. H: nov. gl. Brun. Voss. | de πρίοιες· ταῦτά
 (sc. i. q. πρίονες). ἢ γῆς ἐξέχοντα (i. q. πρηόνες) vel πρηόνες· τὰ γῆς ἐξέχοντα cogitat Schm. |
 ὑγιῆ] ὑγιῶς Voss. 3293 πριούατον] Lat. privatum 3295 ῥίνων H: Alb. 3297 glossam ad
 Ar. Ach. 36 spectare vidit G. Dind. 6, 1609 d 3299 νέων H: accent. Mus. | ἔχεμεν H: accent.
 Mus. | <τ> Jens. 3300 [προαγαγών] Latte, qui coniecturam pravam ad vocem insequentem
 (lemma glossae 3302) corrigendam agnovit; contra, Schm. voluit nov. gl. (3301) προαγαγών·
 <...>; Voss. ad gll. 3300–2 coniecit nov. gl. προαγαγών· προαγαγεύων. προξενῶν; Biel. προα-
 γαγών ad explicationem glossae 3302 transponere maluit 3301 v. ad gl. 3300

- D **3302** προαγεύων· προξενῶν (Ar. Nub. 980)
3303 προάγομαι· προέρχομαι
3304 *προάγομεν· προφέρομεν, προτρέπομεν (Plat. leg. 690 c) A¹⁶⁸
3305 *προαγορεύσας· προειπών (A²³⁰), προφητεύσας. προξηνήσας
 [καὶ ἢ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας]
3306 *προαγόρευσις· προφητεία A³⁰³
3307 προάγων· ἀρχόμενος
3308 *προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν Σ. καὶ μαστροπός. †μόνος†.
 μαυλιστής. <καὶ ἢ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά
 τινας> (Ar. Thesm. 341)
 D **3309** προαθύροντες· προσπαίζοντες
3310 προαιρεῖται· προκέκληται. προτιμᾶται
3311 προαίρεσις· ἐπιλογή καλοῦ ἢ κακοῦ
3312 προακτικόν· προβαῖνον
 Hom. **3313** προαλεῖ· καταφερεῖ, καταβατῶ (Φ 262)
3314 *προαλεστάτην· προπετεστάτην A²¹³, προχειροτάτην
 LXX **3315** *προαλής· προπετής vg⁶¹A²²³, πρόχειρος (Sir. 30, 8)
 D **3316** προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι. παρελθεῖν (cf. Plat. leg. 921 c. e)
 D **3317** προαμεῦσαι· ὁμοίως
 D **3318** προαμευτής· ἐργάτης προηγούμενος
3319 προαναθρήσας· προσιδών
3320 *προαναθρούσης· προαναβλεπούσης A²⁹⁴
3321 *προαναθρώσκειν· προπηδᾶν A²⁹⁴(vg⁸³)
3322 προανακρούεται· ἀναχαιτίζει
3323 *προανάσχοι· προανα[κ]τεῖνοι A¹⁹⁵
3324 [προαπίδων· φρενῶν, διανοιῶν]
3325 *προαρτᾶ· προαρμόζει, προτείνει A³⁶²
3326 *προασπιστής· πρόμαχος, βοηθός vg²⁷(A¹⁷⁷)
3327 [προάστεων καὶ] *προάστειον· πρὸ τῆς πόλεως (Hdt. 1, 78, 1 ..)
 A³⁵⁷

3308 Σ π 599 3313 Ap. S. 136, 10; Schol. 3314 Σ π 600 3317 Ph 446, 8 v. προαμεῦσαι
 3321 = Σ π 604 3323 cf. Σ π 605 3327 Choerob. An. Ox. 2, 250, 28

3302 προαγεύων] h. e. προαγωγέων (Mus.) **3305** contin. H: nov. gl. ed. 1521 | προαγο-
 ρεύσας (sine interpunct. H: Schr.) προείπων (H: accent. Mus.), προφητεύσας, προ-
 ξενήσας.] h. e. προαγορεύσας· προειπών, προφητεύσας + nov. gl. προαγωγεύσας· προ-
 ξενήσας Sop.; de προαγωγέσας cf. ad gl. 3302 | καὶ κτλ.] huc e gl. 3308 migravit (Schm.)
3308 κακός H: Ph | μόνος] πόρνος Schm., vix recte; ἄνομος? Alb. | καὶ κτλ.] huc e gl. 3305
 transp. Schm. **3309** προαθύροντες] h. e. προσαθύροντες (Alb.), cf. gl. 3662 **3313** κα-
 ταφερεῖ] κατοφερεῖ Schol. **3317** cf. gl. 591 et Ph προαμεῦσαι· παρελθεῖν. παραλλάξαι
3319 προσιδών] προιδών? Alb. **3321** προπαι⁶ H: ΑΣ **3323** προανακτεῖνοι H: A, i. e.
 optat. praes. neglegenter usurp. (potius quam error scribae pro προανατείνειεν ut voluit
 Schm.) | cf. gl. α 4629 **3324** v. l. gl. 3210 (Alb.) **3325** cf. gl. 3461 **3327** [προάστεων
 καὶ] Schm.; προάστιον καὶ Alb., coll. Soph. El. 1432 (cum Su)

- 3328 προαύλια· τὰ προαυ[των]λήμ[μ]ατα· ὥσπερ προαμβο[υ]λαί· τὰ D
προκιθαρίσματα (cf. Plat. Crat. 417e)
- 3329 προβαλ[λ]εῖ· ἐρωτήσῃ
- 3330 προβαλ[λ]εῖν ἄρνα· πόλεμον ἐπαγγεῖλαι Prov.
- 3331 προβαλοῦ· ἐρώτησον (Iud. 14, 13) LXX
- 3332 *προβαλλομένοις· ἐρωτῶσιν (Prov. 22, 21) A³⁹⁵ LXX
- 3333 προβαλοίμην· ὑπερβαλοίμην (T 218) Ap. S.
- 3334 προβαλ<λ>ός· ἀσπίς
- 3335 προβάς· ὑπερβάς (Eur. Or. 1470. Phoen. 1412) Eur.
- 3336 πρόβασι· βοσκήμασι
- 3337 πρόβασις· ἡ τῶν βοσκημάτων κτήσις (β 75) Hom. et Att.
- 3338 *πρόβατα· τὰ τετραποδα Σ. ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς βάσεως πρόβασιν Ap. S.?
ἔχειν ἐτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια (Ξ 124 ..)
- 3339 πρόβατα πεδι<α>κά· τὰ ἐπὶ νομὴν ἐκπεμπόμενα D
- 3340 προβατήματα· πρόβατα D
- 3341 προβατοπώλης· οὕτω κωμωδεῖται Λυσικλῆς ὁ προβατοκάπηλος D
γῆμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην (Ar. Equ. 132)
- 3342 *προβέβηκας· ἀριστεύεις v⁴¹. προκόπτεις (Z 125 ..) Hom.
- 3343 *προβέβουλα· προκέκρικα, προέκρινα (A 113) A⁴⁴³ Hom.
- 3344 προβιβάζεται· προκόπτει
- 3345 προβιβάς· προβαίνων (N 18 ..) Hom.
- 3346 *προβιβάσαντα· προάξαντα (vg³A²⁰⁹)
- 3347 προβιβασθεῖς· προαχθεῖς [πραχθεῖς]
- 3348 προβιβάσθων· προβαίνων
- 3349 *προβιβάσεις· προ<ο>άξεις (Deut. 6, 7) A²²⁷ LXX
- 3350 πρόβλημα· πρόλογος

3328 Ph; cf. Poll. 4, 53 3330 Diogen. 2, 96 3333 = Ap. S. 136, 24 3334 = Arcad. 54, 6; Ph 3336 cf. Hdn. 1, 414, 10. 2, 119, 22. 204, 18. 262, 2. 222, 28. 252, 20 L.; Arcad. 138, 6 3337 = Tim. lex. = Ph; Su; (Ael. Dion. π 57); cf. EM 688, 23 3338 Σ π 606 (Ael. Dion. π 58); Ap. S. 136, 11; EM 688, 21; cf. Schol. 3341 cf. Schol. Ar.; Ph 450, 5 v. προβατοκάπηλος; Su 3343 Σ π 607; Schol. 3345 Schol. 3346 cf. Σ π 608

3328 spatium unius litterae et ροαύρια H: Ph | πρὸ αὐτῶν λήμματα H: Ph | προάμβουλοι H: Hansen, post Alb. qui cft. Ph ὡς προαμβολὰς καὶ προανακρούσεις; cf. etiam e.g. ἀμβολὰς· τὰς προαναφωνήσεις Schol. Pind. Pyth. 1, 7=4 3329 προβάλλει H: Hammond 3330 προβάλλειν H: Cob. Mnemos. 8, 1859, 62 | post ἄρνα interpunct. add. Alb., coll. gl. α 7333 et Diogen. | πόλεμον] τὸ H: Cob. (qui scribam τὸ pro πο⁴ male legisse censuit; de errore π > τ cf. gl. 2065 cum adn.), cf. Il. cc. 3334 προβαλοῦς H: Arcad.; Ph habet accus. πρόβαλλον 3339 πεδικά H: Voss.; Alb. cft. gl. 1197 3340 Schm. cft. gl. ε 5905 (Λάκωνες). κ 911 (Λάκωνες). π 54 3341 ἀσπασίας H: Mus. 3342 contin. H: nov. gl. Mus. 3346 nom. pl. K et Σ; Σ habet προάξαντες 3347 [πραχθεῖς] Biel. et Alb., qui viderunt correctionem προαχθεῖς e margine additam esse, retenta simul vitiosa lectione; de errore Alb. cft. gl. 3349 3348 προβιβάσθων] h. e. προβιβάσδων, Aeolice (vel Dorice) pro προβιβάζων (Hansen, coll. Thumb 2, 96–7. 1, 224–5); Alb. in προβιβάζων mutare vult; HSt. textum sanum esse putat 3349 πράξεις H: A; de errore cf. gl. 3347

- Hom. **3351** *προβλή[μα]τι· ἐξέχοντι (B 396 ..) A⁴⁴⁰
 Ap. S. **3352** *προβλήτας· τὰς ἔξω προβεβλημένας Σ τοῦ τείχους· ὀτήλας τε προβλήτας ἐμόχλε[υ]ον· (M 259)
 Ap. S. **3353** προβλώσκειν· προμολίσκειν. προέρχεσθαι. προπορεύεσθαι (φ 239 ..)
 D **3354** προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς (Xen. cy-neg. 10, 3). ἢ σφυρί
3355 πρόβολοι· λίθοι
 K + Ap. S. **3356** *πρόβολου· πρόμουλος (Σ⁶¹⁰). πρόμαχος (Ar. Nub. 1161) (νρ⁵⁴Σ⁶¹⁰). προνοητής. κυβερνήτης. ἱερεὺς. καὶ τὸ τῶν σιτίων δο-
 χειον Σ⁶¹¹. καὶ ἴο εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος τῇ
 πέτρᾳ (μ 251) [Σ⁶¹²]. οἱ δὲ ῥάβδος (Hdt. 7, 76)
3357 προβόλων· λίθων (Dem. 25, 84)
3358 προβολή· ἐξοχή
3359 †πρόβονεν†· ἐπέρανεν
3360 *προβοσκίς· τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ
 ἐλέφαντος A³⁴²
3361 *πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου (Ar. Lys. 421) Σ. ἢ ὁ
 προσκεπτόμενος A³⁴³
 Ap. S. **3362** προβοῶντε[ς]· προφωνοῦντες. ἐγκελευόμενοι. προβαίνοντες
 (M 277)
 Hom. **3363** πρὸ γὰρ ἦκε· προέπεμψε γὰρ (A 195 ..)

3352 Σ π 609; Ap. S. 134, 33 3353 Ap. S. 136, 6 3356 Σ π 610–12; Ap. S. 135, 25 3357
 Harp. 256, 14 [π 91 K.] 3361 Σ π 613; cf. Schol. Ar. 3362 Ap. S. 134, 31; Schol. AT
 3363 Schol.

3351 προβλήματι H: A 3352 ἐμόχλευον H = Ap. S.] h. e. ἐμόχλεον (Jens. Heins.) 3353
 expl.] οἷον προμολίσκειν Ap. S. | nov. gl. προέρχεσθαι· H: contin. anon. ap. Alb. 3354 Xen.
 cyneg.] cf. gl. ρ 8. π 4284 3355 προβόλῳ· λίθῳ Schm., ad Hom. μ 251 | πρόβολοι | π om.
 rubr., add. Mus. 3356 glossa valde confusa | πρόβολου· πρόμουλος. πρόμαχος. προνοητής |
 h. e. πρόβολου· πρόμαχος + nov. gl. πρόβουλος· προνοητής (Πρόβουλος & Πρόβουλος sub
 eodem Artic. spectavit Noster, ut solet in vicinis vocabulis diversa notantibus· Alb.; πρόβουλος
 pro πρόμουλος voluit iam Salm.; error β > μ, qui satis frequens est, exstat etiam in eodem verbo
 gl. 3590, ut vidit Heins.; Σ π 610 habet πρόβολου· πρόμουλον. πρόμαχον, sed πρόμουλον nihil
 nisi coniecturam pravam esse puto | πρόβουλος et expl. τὸ ... δοχεῖον | h. e. πρόλοβος· κτλ. (Ar-
 cer. coll. gl. 3259; addere licet gl. 3566) | πρόβουλος et expl. ὁ ... πέτρᾳ | duas glossas (lemmata
 πρόβουλος· et προβόλῳ·) conflatas esse Schm. putat, si bene intellexi (id. audacius e gl. 3356–8
 προβόλῳ· λίθῳ, προβολῇ· ἐξοχῇ· πέτρᾳ ... ῥάβδῳ· excogitavit); cf. προβόλῳ· προβεβλημένῃ
 εἰς θάλασσαν πέτρᾳ Σ et eadem fere Ap. S. | τῇ πέτρᾳ | ἢ πέτρᾳ Salm. 3358 extra ordinem
 3360 προβοσκίς H: A 3362 προβοῶντες H: Hansen, coll. Ap. S. | προβαίνοντες | v. l. προ-
 βάοντε Homeri explicatur, ut e Schol. AT προβοῶντε· κατ' ἓνα τῶν ὑπομνημάτων προ-
 βάοντε, προβαίνοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τόπου intelligitur, sed una tantum glossa ap.
 Hsch. exstabat, ut verbis Apollonii Soph. προβοῶντε· ὁ μὲν Ἀπίων προβαίνοντες ἢ φω-
 νοῦντες· καὶ γὰρ ἦα μακρὰ βιβλάς (H 213), οἷον προεγκελυόμενος μετὰ βοῆς probatur.
 (textus Apollonii aliquantulum confusus est, sed nulla est causa cur cum Lehrs Quaest. Epic.,
 1827, 30 rescribas.) Mein. FCG 2, 89 sine causa Cratin. fr. 133 K.–A. affert

- 3364 προγέν(ε)ιος· εὐγέν(ε)ιος (Theocr. 3,9) D
- 3365 προγενέσθην· παρεγενέσθην
- 3366 *προγενέστερος· πρεσβύτερος (B 555 .) A³⁶⁹ Hom.
- 3367 *προγενής· ὁ προγεννώμενος [A⁴⁴⁴]
- 3368 προ[ε]γένοντο· παρεγένοντο (Σ 525 .) Hom.
- 3369 †προγονεῦσαι†· προελθεῖν
- 3370 προγωνίαν· τῶν ἡπορημένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος θύει, ὥς ἐν Δαμασκῷ D
- 3371 *πρόγονοι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασ(σ)αι, Ap.S.
ἔρσαι <δ> ἀπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι· ἔρχατο, <χωρὶς μὲν
πρόγονοι, > χωρὶς δὲ μέτασ(σ)αι, χωρὶς δ' αὐθ' ἔρσαι (ι 221–2)
Z¹⁰
- 3372 *πρόγονος· πρόπαππος A⁴⁴⁷. προπάτωρ. συγγενής. ἢ πρεσβύ-
τατος ἀνὴρ (Z¹¹)
- 3373 *προγόνων· πατέρων A³⁸⁷
- 3374 προγράμματα· ἐκθέματα D
- 3375 προδανίς· πρότερον D
- 3376 προδέδαεν· προμεμάθηκεν D
- 3377 *πρὸ δέ μ' ἦγε· προέπεμψε δέ <με> (A 208) b[A³¹³] Hom.
- 3378 προδέξαντες· προδείξαντες (Hdt. 1, 60, 4) D
- 3379 πρόδηλος· προφανής (e.g. Eur. Or. 190. Iudith 8, 29) Eur.? LXX?
- 3380 προδιαλαβεῖν· <...> (cf. Thuc. 7, 73, 2) D
- 3381 *προδιασύρας· παραβάς τὰς συνθήκας (Greg. Nyss. Eunom.
3, 6, 56 Jaeger [45, 789 c M.]) A²¹⁸
- 3382 προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν (cf. Lys. fr. 279 S.)
- 3383 πρόδικος· συνήγορος
- 3384 προδοκάζων· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων D
- 3385 προδοκῆσι· προενέδραις, προσόδοις (Δ 107) Ap.S.
- 3386 πρόδομος· προστάς, προστῶν (Aesch. fr. 388, 2 R.? Eur. Phoen.
296?) D
- 3387 *προδόμω· προστάδι, προστῶ (I 473) A⁴⁴⁸ Ap.S.

3364 cf. Schol. Theocr. 3371 Ap.S. 135, 10 3377 = Schol. 3382 Bk. 1, 169, 27; Poll. 8, 24 3383 Poll. 8, 24 3385 Ap.S. 134, 27 3386 Arcad. 122, 10 3387 Σ π 614 = Ap.S. 135, 27; cf. Schol.

3364 προγένιος· εὐγένιος H: HSt. 3365 παρεγενέσθην] παραγενέσθην (para- per compendium) H: Mus. 3367 προγεννώμενος] προγεναμένος A 3368 προεγένοντο H: ordo et Voss. 3370 προγωνίαν] προγονίαν ordo et Ald. 3371 μετάσαι¹ H: Ap.S. | δ' Ap.S. | χωρὶς μὲν πρόγονοι, Ap.S. | μετάσαι² H: Ap.S. | ἀνθέρσαι Ap.S. | cf. Naoum. 286 3372 πρ. ἀνὴρ] dial. Troezen.; cf. Naoum. 286 3377 πρὸδ' ἐνῆκε H: b et Schol. | με b et Schol. | προδενηκεν προεπεμψεν δε A 3380 contin. H: nov. gl. Alb. | <...> Alb. 3385 προδόκησι H: accent. Mus. | πρὸς ὁδοὺς H: Schow; προσόδοις Mus. 3386 πρόστων H: accent. Arcad., cf. gl. 3895 cum adn. | πρόστας H: accent. Mus., cf. gl. 3895 | Aesch. et Eur.] πρόδρομος codd. 3387 προστώ H: ed. 1521; cf. ad gll. 1890. 1892

- D 3388 πρόδοσιν· προδομάτιον (Hermipp. fr. 78 K.–A.)
 D 3389 πρόδρομα· τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα. ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα
 D 3390 προδωμάτιον· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοῖδιον
 3391 *προεγκεῖσθαι· προὔπαρχειν A³⁰⁴
 3392 *προεδρία· προκάθισις. | προτίμησις (vg¹⁰⁸)
 3393 *πρόεδρος· ἀρχή(γός) πολιτείας A⁵⁰⁸
 3394 *προέδωκεν· προεχώρησεν A³⁹⁹
 Hom. 3395 προέηκε· προέπεμψεν (Δ 398 ..)
 Hom. 3396 πρὸ ἔθεν· πρὸ αὐτοῦ (E 96)
 3397 *προέθεσαν· προεθυμήθησαν A¹⁷⁹
 3398 προ(ε)θέσπισαν· προεφήτευσαν
 LXX 3399 *προεθυμήθησαν· μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν (1. Chron. 29, 6. 9) A⁴⁰⁴[vg¹¹⁷]
 D 3400 προειάψαι· προπέμψαι (Aesch. Sept. 322)
 3401 *προειδόμενοι· προγνόντες (Hellanic. FGrHist 4 F 28, 8) A²⁰⁵
 LXX 3402 *προεῖλατο· ἐπελέξατο A³⁷⁸, ἠθέλησεν (Deut. 7, 6–7. 10, 15) g³²
 3403 *προεῖλετο· οὐ προεῖλατο A⁴²⁵
 3404 προεῖληπται· πρόληψιν ἔχει, ὑπονενόηται
 3405 *προειλόμην· προέκρινα (Isocr. saepe, e. g. 15, 1) v³¹A²⁶⁵
 3406 *προεῖλου· οὐ προεῖλω A⁴⁴⁹
 3407 *†πρόειμε†· πλησίον γείτων A⁴¹¹
 3408 †προεῖου†· καταντίου
 D 3409 προεισπεπ[τ]αικότες· προεισελθόντες

3388 cf. Prov. Bodl. 572 = Zenob. Ath. 2, 42; Diogen. 5, 74 3390 Phryn. ecl. 222 3393 Σ π 617 3395 = Σ π 618 3396 = Schol. 3400 Schol. Aesch. (praesertim BV) 3401 cf. Σ 619 3402 cf. Σ π 620 (plur., ft. ad Prov. 1, 29) 3403 cf. Hdn. Π. τῶν ζητουμ. (ἡμαρτ. λέξι.) An. Ox. 3, 258, 16; Phryn. ecl. 154

3388 προδομάτιον] vocem i. q. πρόδομα non suspectam esse censeo, pace Alb. et Schm.; de mercede pacta, e. g. meretricis (v. testt.) vel cauponis (Hermipp.), dicitur; cf. LSJ vv. πρόδομα et πρόδοσις I; Kassel–Austin cft. Buehler ad Zenob. Ath. 3389 πρόδροσμα H: ed. 1521 | ἢ τὰ κτλ.] Alb. cft. Theophr. c. pl. 5, 1, 5–6 et πρόδρομος σύκου Esai. 28, 4 | σῦκα H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 3504 (et 3482) 3390 προδομάτιον H (qui -do- post gl. 3388 incuriose repetivit): ordo et Mus., cf. Phryn. (Alb.) | τὸ ἴδιον H: Vales. Voss. 3392 προκάθισις H: G. Dind. 6, 1733 d 3393 ἀρχή H: Σ 3395 προέεικε H: ordo et Mus. 3396 προέθεν H: Mus. | αὐτοῦ H: spir. Mus.; cf. gl. σ 2919 3398 προθέσπισαν H: ordo et Schr. | προεφυτευσαν H: Mus. 3400 προειάψαι] h. e. προιάψαι (Schol. Aesch. et Mus.) 3401 προειδόμενοι H et ordo = A, cf. Σ] h. e. προιδόμενοι (Thes. 6, 1687 d) 3402 προεῖλατο] cf. gl. 3403 cum adn. | Deut. 7, 6] cf. gl. 1793 | ἐπελέξατο] ft. ἐξελέξατο (Hansen, coll. Deut. 7, 7. 10, 15) 3403 de α pro ε v. testt. et gl. 3402; προειλόμην· ου προειλαμην A⁴²⁶. gl. 3406; gl. ε 859. 3655. v 882; porro Lob. p. 183 et Rutherford pp. 215–21 et Fischer p. 75 ad Phryn. ecl. 3406 οὐ προεῖλου H: A | v. ad gl. 3403 3407 πρόειμε] Schm. ci. προσήμενος, coll. Aesch. Pers. 882 3408 προεῖου] Schm. ci. προσθίου, coll. AP 9, 279, 3 3409 προεισπεπταικότες H: Hemsterh. ad Ar. Plut. 805, coll. gl. ε 1180

- 3410 προεῖται· παραδέδοται (Dem. 9, 4. Dinarch. 3, 7) D
 3411 [*προεκτικός· χαριστικός [g^{pro147}]]
 3412 *προέλευσις· τὸ προελθεῖν A⁴¹³
 3413 προέλοιτο· προτιμήσειεν
 3414 <προελόμενος>· προθέμενος (Lycurg. Leocr. 5. Plat. Prot. 327 a)
 3415 προελόμενοι· ὁμοίως
 3416 *προελόμενος· ἐπιλεξάμενος A¹⁸¹
 3417 προέμβολος· μέρος τι τῆς νεώς
 3418 †πρόεμε†· προέπεμψα
 3419 *πρόεμεν· προπέμψαι (κ 155) A⁴⁵⁰ Hom.
 3420 *πρόεμενος· προδώσας A¹⁸⁰, προαφείς, ἐκιδιδούς A²³⁹
 3421 *προεννέπειν· προαγορεύειν A²⁷⁸
 3422 *προέντες· προδόντες A²⁰²
 3423 [*προενώπια· ἔμπροσθεν A²⁶⁸]
 3424 *προεξαναστήσαι· πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι (A³⁴⁸)
 3425 †προεργῆσαι†· προέσθαι
 3426 προέρεσαν· προήλασαν (v.l. A 435. ο 497) Hom.
 3427 προέρευσεν· καθείλκυσεν (A 308) Hom.
 3428 προερεύσαι· προελκύσαι
 3429 προέρυσαν· προε(ῖ)λ(κ)υσαν (A 435. ο 497) Hom.
 3430 προερχόμενος· διερχόμενος. προβαίνων
 3431 *πρόες· πρόπεμψον (A 127 ..) A⁴²³⁼⁴⁵¹ Hom.
 3432 προέσθαι· προδοῦναι
 3433 *προέστα· παραγίνεται A³⁹⁷

3413–4 Moer. 206,32 [π 31 H.] 3417 cf. Su; Poll. 1,85 3419 Schol. 3420 Σ π 622 (προαφείς ap. Ph 452,17 et Su exstat) 3422 = Σ π 623 3426 Schol. A ad A 435. H ad ο 497 3427 = Schol. 3429 Schol. A 435 3431 = Schol. 3432 = Σ π 625

3410 πρόεεται H: accent. Hansen | παραδίδοται H: Schm. 3411 v.l. gl. 3435 | προεκτικός | προσεκτικός g^{pro147} 3413–14 προέλοιτο· προτιμήσειεν προθέμενος H: glossam divisit et lemma προελόμενος· add. Piers. ad Moer. προελόμενος Ἀττικοί, προθέμενος Ἑλληνες p. 307 = 280; Alb. verbum προθέμενος ad gl. 3416 transponere vult 3417 προέμβολος] etiam προεμβολίς Poll., προέμβολον Agath. hist. 5, 6, 8 (unde Su), προεμβόλιον IG 2/3², 1613,58; cf. gl. ε 2308 3418 I. C. Cunningham putat ft. v.l. gl. 3419 3419 πρόεμεν H: accent. Mus. | προέπεμψεν H: A; προέπεμψαι (sic) Schol. 3420 προδώσας] cf. post Schm. gl. ε 1728. ξ 124. σ 2625 3421 Schm. ci. προσεννέπειν· προσαγορεύειν (sic expl. A), coll. gl. 3732; ‘Tragici quibus utrumque vocabulum familiare est, usitatius tamen προσεννέπω, contracta forma προϋννέπω utantur’ id. | προεννεπεῖν H: accent. Mus. 3423 v.l. gl. 3734 (Alb.) 3424 ποιῆσαι] κινήσαι Mein. ap. Schm. 3425 προέσθαι H: accent. Mus. 3426 προέρεσαν] immo προέρεσσαν (Schol. A ad A 435 et H ad ο 497) 3427 προέρευσεν] immo προέρυσσεν (Schol.) 3429 προέρυσαν] immo προέρυσσαν (Schol.) | προέλυσαν H: Voss. et, coll. gl. 3428, Jens.; προσειλυσαν, προσήγαγον Schol. 3430 διερχόμενος] ἐξερχόμενος Mein. ap. Schm. 3432 πρόεσθαι H: accent. Mus. 3433 προέσθαι (e gl. 3432 perperam repetitum) H: A

- 3434 [προεστηκός:]
 3435 *προετικός· χαριστικός (Xen. Mem. 3, 1, 6) A²⁵³[g^{προ147}]
 3436 προετύπου· προεδήλου
 3437 προέτυψαν· προεχώρησαν
 3438 προέφηνε· προέδειξεν
 3439 προέχει· ὑπερέχει
 3440 προεχείς· [σπουδαῖοι,] κραταιοί
 N.T. 3441 *προεχόμεθα· προβαλλόμεθα (Ep. Rom. 3, 9) (A²²⁶)
 3442 <προέχονται> πλέον κρατοῦνται
 D 3443 προεψιᾶ· προσαγορεύει
 LXX 3444 *προῆ· προβαλῆ (Prov. 5, 9. 30, 32) A⁴²⁷
 3445 προηγείται· προοδηγεῖ, προπέμπει
 Att. 3446 προηγῆτης· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους <ἐν τοῖς γάμοις> (Hyperid. 2, 5 [p. 30 J.]). καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ (Soph. Ant. 990)
 3447 προηγμένον· προαχθέντα
 3448 *προηγόρησαν· προεῖπον (A³⁴⁹)
 Hom. 3449 *προῖεν· προέπεμπε (A 326 ..) A³¹⁴. προήρχετο
 Hom. 3450 προῆκε· προέπεμψεν (P 545)
 3451 προήκαμεν· ἀφήκαμεν, παρελείπομεν
 3452 *προήκατο· ἀπέλυσε A¹⁵⁹. προέδωκε (vg⁶A²⁰⁸) [προοσηνέγκατο]
 Hom. 3453 προήκα· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα (μ 205)
 3454 *προήκει· ἐξέχει A⁵¹¹. προβαίνει
 LXX 3455 *προήκων· προβεβηκώς (Ar. Nub. 513. 4. Macc. 5, 4) A⁴¹⁸
 3456 προῆκεν· ἐξῆλθεν, προῆλθεν
 D 3457 προήρημαι· θέλω[v] (e.g. Hyperid. 2 fr. 2 [p. 25 J.])
 D 3458 προηρημένοι· προθυμηθέντες (e.g. Isocr. 15, 24)
 3459 *προηρήσαντες· θελήσαντες A⁴⁰²

3435 = Σ π 624 3441 Σ π 627 3446 Eust. Od. 1399, 29 [1, 32, 12 St.] (Ael. Dion. π 60)
 3449 Schol.; Su π 2416. 2429 vv. προῖει. προῖει 3452 Σ π 629

3434 [προεστηκός:] Voss. (est vitiosa lectio verbo insequenti correcta, sed simul perperam retenta); προεστηκός· <...> Schm. | cf. ad gl. 3435 3435 contin. H: nov. gl. AΣ; cf. gl. 3411 cum adn. 3436 cf. Schol. ὑπεκπροθέων· προτρέχων 3437 v.l. gl. 4048 3440 [σπουδαῖοι] Schm., coll. post Alb. gl. 3755 3441 -όμεθα] -ώμεθα AΣ = v.l. Ep. Rom. 3442 contin. H: nov. gl. <προέχονται> I. C. Cunningham, post Schm. qui lacunam et novam gl. agnovit; contin. πλέον κρατοῦμεν Schow 3443 προεψιᾶ (H: accent. Mus.): προσαγορεύει] προεψιᾶ· προαγορεύει Mus.; contra, προεψιᾶ· προσαγορεύει e gl. 3757 (ad quam v. adn.) conicere licet, ut voluit ft. Alb. 3444 cf. gl. 3090. 3464. 3503 de aor. subi. per fut. explicato | K habet etiam προῆ· προδως vg¹¹⁶A³⁹⁶ 3446 <ἐν τοῖς γάμοις> Schm. post HSt., coll. Eust. | Hyperid.] cf. gl. 3457. 3460 3449 h.e. προῖεν· προέπεμπε + nov. gl. προῖει· προήρχετο (Alb., coll. Su) 3451 παρελείπαμεν H: Mus. 3452 [προοσηνέγκατο] Schm., coll. post Alb. gl. 3764 3453 προηκέα H: accent. Schm. 3457 θέλων H: Mus. | Hyperid.] cf. gl. 3446. 3460 3459 προηρήσαντες H (= A) et ordo] h.e. προαιρήσαντες (Schm.; de forma cf. e.g. gl. α 2081)

- 3460** προηρόσια· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότ[ρ]ου θύματα (Hyperid. fr. 79 S. Ly- D
curg. fr. 87 S.). καὶ ὁ δῆμος δὲ αὐτὰ προαρκτοῦρια καλεῖ
- 3461** προήρηται· κρέματα D
- 3462** *προήσει· προδώσει A³⁹⁴
- 3463** *προήσομαι· προδώσω (Prov. 1,23) vg⁵⁹A²²⁵. προδίδομαι. προ- LXX
νοήσομαι. [προφέρω A³⁹⁰]
- 3464** προῆται· προδῶσει
- 3465** *προήχθη· προετιμήθη A³⁹². προετράπη A³⁹²(vg³³A¹⁸²)
- 3466** προθέει· προτρέχει (I 506?) Hom.?
- 3467** *προθέλυμνον· αὐτόρ(ε)ίζον (Ar. Pac. 1210) [v⁴⁴A²⁷⁰]
- 3468** *προθελύμνους· προρ(ε)ίζους A²⁷⁰(v⁴⁴), ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν Hom.
ἄλλας ἐπ' ἄλλαις Σ· προθελύμνους ἔλκετο χαίτας (K 15) καί·
ἴσάκος τετραθέλυμνον (O 479) τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον,
τετράπτυχον
- 3469** *προθεμενισάμενος· περιπτυσάμενος (Ios. Ant. 2,233) A³³⁷vg⁴⁸
g¹⁵³A²⁹⁷
- 3470** προθέντα· προβαλλόμενον. ἐπαγγειλάμενον
- 3471** προθεώμενος· προορῶν
- 3472** *πρόθεσις· προαίρεσις (Ep. Rom. 9, 11) [A⁴⁰⁷]. προάπλωσις [A⁴⁰¹] N.T.
- 3473** προθεσμία· καιρός, ὅρισις, διορία, ὅρισμα
- 3474** προθεσπίζοντα· προστάττοντα. ἢ προμαντευόμενον
- 3475** προθεσπίζων· προφητεύων (Hippon. fr. 4a W. = fr. dub. 188
Degani)
- 3476** προθέων· προτρέχων (θ 125? Greg. Naz. c. 2, 1, 34, 26 [37, 1309, 6 Hom.?
M.]) Greg. Naz.

3460 cf. Harp. 257, 7 [π 93 K.]; Ph 453, 6 (q 294, 7). 8. 9. 459, 24; Su π 2419–20; EM 688, 44
3463 Σ π 630 **3465** Σ π 631 **3467** cf. Schol. Ar. **3468** Σ π 633; Ap. S. 134, 20; Scholl.;
cf. EM 688, 45 **3469** Su π 2396 (sine expl.); cf. Ph 462, 7; Poll. 2, 162 **3472** gl. N.T.
3476 Schol.

3460 ἀρότρου H: Meurs., cf. Ph 459, 24 v. προσηροσία | Hyperid.] cf. gl. 3446. 3457 | καὶ ὁ
δῆμος | Κλειδόημος (coll. gl. α 298 [ὁ δῆμος H]) vel Κλειτόδημος (coll. gl. π 3609; cf. etiam
gl. β 979 et FGrHist 323 F 23) aut ft. καὶ Δήμων (cf. gl. ο 309 et ft. gl. η 108) Alb. | Alb. cft.
gl. 3219. 3273 (ad quam v. adn.) | cf. RE v. Proerosia n. 2 **3461** προήρηται | Alb. cft. gl.
3325; Schm. putat ft. προσήρηται (cf. gl. 3779) scribendum esse, coll. Theophr. h. pl. 5, 4, 2
et Plat. Phileb. 58 a (cf. etiam e.g. Ctes. FGrHist 688 F 45 d, β, 12) | κρέματα H: Mus.
3463 nov. gl. προδίδομαι H: contin. Voss. | Schm. vult verba προδίδομαι et προφέρω e gl.
3463 amovere et in novam glossam προαιροῦμαι· προφέρω mutare | K habet explicationes
προδῶσω. προβαλουμαι vg⁵⁹ (g add. αφησω); προδῶσω A²²⁵; προσφερω. προσβαλουμαι
A³⁹⁰ **3464** προῆται H: accent. Hansen | cf. gl. 3444 cum adn. de aor. subi. per fut. expli-
cato **3466** cf. gl. 3476. 3788 **3467** προθέλυμνον H: Mus., cf. K Schol. Ar. | αὐτόριζον
H: Mus., cf. gl. α 8456; προορίζον v⁴⁴, cf. gl. 3468 **3468** προρίζους H = A: Mus., cf.
Schol. K 15 | ἀνάσπαν H: accent. Mus. **3469** προθεμενισάμενος H = A³³⁷] h. e. προστε-
νισάμενος (vg⁴⁸g¹⁵³A²⁹⁷), i. q. προσστ.; de σ(ο) cf. gl. 3664 | v. l. gl. 3897 | cf. gl. 3626 **3476**
Alb. cft. gl. 3466; cf. etiam gl. 3788

- 3477 [προθήβαι· ἄρτι[ο,] ἁκμάζοντες (Θ 263)]
 3478 πρόθημα· δόμα, οἷά τι πρόσθημα καὶ προσθήκη ἢ πλεκτά[με]νη
 Hom. 3479 προθορών· προπηδήσας (Ξ 363 ..)
 N. T. 3480 προθυμία· χαρά (1. Ep. Cor. 8, 11–12)
 3481 *προθύμως· ἰλαρῶς A⁴³⁰
 3482 προῖαι· ἄπιοι, αἱ πρῶται γινόμεναι
 3483 προῖάλλειν· προπέμπειν. προτιθέναι
 Hom. 3484 *προῖαλλεν· προέπεμψεν (Θ 365 ..) (A²⁶⁹)
 Ap. S. 3485 *προῖαψεν· προέπεμψεν A³¹⁸. προδιέφθειρεν. δηλοῖ δὲ διὰ τῆς
 λέξεως τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν (A 3)
 3486 *προῖεται· προδίδωσι A^{338.241}
 3487 προῖεις· προπέμπων
 LXX 3488 *προῖμαι· προδίδομαι (Prov. 8, 4) [g⁸]
 3489 *προῖεμένη· προβαλλομένη [A²⁴²]
 3490 *προῖεμενοι· ἀπολύοντες. παραχωροῦντες (vg⁷A¹⁶⁰), ἀπορρί-
 πτοντες (Dem. 18, 94) A¹⁶⁰
 Greg. Naz. 3491 *προῖ(ε)μένον· προδόντος (Greg. Naz. or. 6, 4, 20 Calvet–Sebasti
 [35, 725, 36 M.]) vg⁸²A¹⁸⁹
 3492 προῖέναι· προπέμπειν
 3493 προῖενται· προάγονται
 3494 *προῖε[σ]ται· προσποιεῖται A²⁴¹. προσέρχεται
 3495 προῖζα· πρώην
 3496 *προῖζήσαντες· προσκομίσαντες A²⁴⁹
 Hom. 3497 προῖηλε· προετιμήθη. καὶ ἐπεξέτεινεν (Λ 628)
 3498 †προῖθες†· προφανῶς προβεβηκῶς

3477 Σ π 634 3479 Schol. 3484 Schol. 3485 Ap. S. 135, 31; cf. Schol. 3495 cf. Su;
 EM 692, 3 3497 cf. Ap. S. 135, 14; EM 688, 53; Eust. II. 867, 17 [3, 267, 12 V.]

3477 v.l. gl. 4133 (HSt.) | προθήβαι (H: accent. Schm.)] etiam Σ (eiusque ordo) habet er-
 rorem προ- (προθήβας, ad Θ 518) 634; Σ 748 προθήβης exhibet | ἄρτιο, H: Hansen, coll.
 gl. 4133–5 3478 ἢ ἄτι H^{ac}; H^c | ἢ πλεκταμένη H: Voss. ('accipe de cirro, crine apposito;
 idem quod προσθήκη'; πλεκτάνη iam Salm.) 3479 προθορών H: accent. Mus. |
 προσηπδήσας H: Mus. 3480 1. Cor.] cf. gl. 3530 3482 προῖαι (H: accent. Mus.)] h. e.
 πρώϊαι vel (Schm.) πρῶαι; Alb. cft. gl. 3504 3484 προέπεμψεν] προέπεμπεν A et
 Schol. 3486 προῖεται (προῖεται Mus.); Voss. Jens., cf. A^{338.241} (προῖεται· προδίδωσιν
 et προῖεται· ... προδίδωσιν ...) et gl. 3488; προῖῃται (η et κ saepe simillima sunt) expli-
 cationi minus aptum est 3487 προῖεις H: Mus. 3489 cf. gl. 3508. 4029 3491
 προῖέμενον H: A 3493 Schm. censet ft. v.l. gl. 3799 3494 προῖεσαι H: K 3495
 προῖζα] Alb. cft. gl. 4138 et Su et EM; προῖζα· ζῆται ἐν τῷ πρω μεγάλῳ Su; ... καὶ
 προῖζον, τὸ ὑπόγυον EM 3496 προῖζήσαντες] Alb. cft. gl. 3803 | προσκομίσαντες]
 προσκομίσαντες A (e coniectura?) 3497 προῖηλε H = Ap. S. = EM = Eust.] ἐμπροῖηλε
 Hom. (etiam ap. Ap. S. et EM) | προετιμήθη] vix sanum, del. Schm.; verbum exstat gl.
 3465 (Schm.); an error pro προέθηκε? (Hansen, coll. Eust.) | ἐπεξέτεινεν] προεξέτεινεν
 Ap. S. EM 3498 προῖθες] Alb. cft. gl. κ 1353 | προθεις· προφανῶς προβεβηκῶς ci.
 Schm. dubitanter

- 3499 *προϊκα· δωρεάν, φερνήν. [πᾶν γὰρ δῶρον προίξ (e.g. Plat. ap. 19e. leg. 921 a. Men. Asp. 135 et saepius. cf. v 15. q 413) Σ]
- 3500 προικός· πονηρός. οἱ δὲ μωρός. πτωχός
- 3501 *προϊκέσθαι· ἐφικέσθαι [A³⁷³]
- 3502 *προϊκτης· πτωχός, [προσαί[τη]της (q 449) g⁷³ Hom.
- 3503 πρόϊ με· προδώσεις με
- 3504 προῖμον· σῦκον προακμάζον (Hos. 9, 10) LXX
- 3505 προῖομαι· παρέρχομαι
- 3506 προῖόντες· προδόντες
- 3507 προῖρης· πρῶρας
- 3508 [*προῖσμένη· προβαλλομένη A²⁴²]
- 3509 προῖσται· ἐπιπολάζει
- 3510 *προῖστορες· μαρτυροῦντες A²¹⁶
- 3511 *προῖσχεται· προβάλλεται vg^{34v46} A¹⁹⁴
- 3512 προῖσχομενος· προβαλλόμενος (Hdt. 1, 164, 1)
- 3513 προῖσχομένου· προτείνοντος χεῖρα. δίκαιον προβάλλοντος (Thuc. 4, 87, 2)
- 3514 προῖσχονται· προβάλλονται
- 3515 προῖσχοντο· ἔδοξαν (Hdt. 1, 141, 1)
- 3516 Προίτιδες· χάριτες
- 3517 προῖχνεύει· θεραπεύει D
- 3518 προῖών· παρών
- 3519 *πρόκα· εὐθύς, ἑξαίφνης (Hdt. 1, 111, 5. 6, 134, 2 ..). [δρόσος D+K g¹⁵⁷ [A^{πρω5}]

3499 Schol. Plat. ap. et leg.; cf. Σ π 636 v. προικός; Schol. q 413 = Ap.S. 136,9 3502 Ap. S. 135, 29; Su 3509 Ph 453, 25 3510 = Σ π 637 3511 = Σ π 638 3519 πρόκα] Galen. lex. 19, 132, 17; gl. Hdt. 6, 134, 2; Su | δρόσος] cf. Greg. Cor. dial. Dor. 93 [p. 274 Schaefer]; Scholl. Theocr. 4, 16 et Callim. h. Ap. 41

3500 Schm. post alios cft. gl. π 3547. β 1155; π 3544. β 1182; π 3502 3501 προϊκέσθαι] προσικέσθαι Schm. (referens ad Ar. Equ. 761 v.l. [cod. R et Su gl. δ 208 v. δελφίς]) | ἐπικέσθαι H (επικεισθαι A): Voss. 3502 προσαιτητής H: g Ap.S., cf. gl. 3665 3503 πρόϊ] h. e. προῖη (η Mus. et accent. Hansen); cf. ad gl. 3444 3504 προῖμον] i. q. πρώϊμον | Alb. cft. gl. 3389; 3482 3505 προῖομαι] προῖεμαι Mus., cf. gl. 3488 3506 προῖόντες] h. e. προῖέντες vel potius προέντες (Schm.), v.l. gl. 3422 3507 προῖρης] cf. Schol. Arat. 342, 16 προῖραν et gl. 3495 cum adn. 3508 v.l. gl. 3489 (Mus.) 3509 cf. gl. 3795 cum adn. et Ph προῖσται· ἐπιπολάζει· ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενίηκεται 3516 προίτιδες H: accent. Ald. | Προιτίδες, Prætidēs, sunt Præti Argivorum regis filiae, quæ forma dicuntur præstantissimæ fuisse, & tres numero; unde Χάριτες, Gratiae, dictæ: quo jure Ἐτεοκλείους Χάριτας Theocrit. Idyll. XVI. 104. vocat Eteoclis filias. Respexit forte Hes. ad locum alicujus Poætæ Alb.; id. cft. gl. α 2634 3517 προῖχνεύει] Ἄν προσικετεύει? Alb.; Ἄν de prodromo servo dictum? id., coll. Athen. 6, 267 d | θεραπεύει] θηρεύει Ruhnck. 3518 προῖών] προσιών? Schm. 3519 πρόκα] cf. gl. κ 260; praeterea Frisk 2, 599 | δρόσος] ad v. πρῶξ pertinet; cf. gl. 4143 cum testt. et προξα (sic) δρόσος g^{πρω157}, πρῶξ δρόσος A^{πρω5}; τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶκα λέγει ἡ Δωρίς Greg. Cor. (similia Schol. Theocr.)

- 3520 προκαδέστερον· προὐργιαίτερον
 3521 προκαλείσθαι· ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ εἰς ἄμιλλαν ἀρετῆς
 καλεῖσθαι τινα (e.g. Plat. Euthyphr. 5a), ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ
 ἀγομένου καὶ προτρεπομένου
 3522 προκαλεῖται· καλεῖ, προτρέπει
 3523 προκαλέστερον· ἐτοιμότερον
 Ap.S. 3524 πρόκας· ἐλάφους (q 295)
 3525 *προκαταβολή· ἐνθήκη A⁴⁹⁶
 3526 *προκαταθήγεσθαι· προακονᾶσθαι [vg⁸¹A²⁸⁹]
 3527 προκαταθήσεσθαι δεῖ· προκομίσασθαι δεῖ
 3528 [πρόκαυτα· προηρημένα, προηκουσμένα]
 Hom. 3529 προκείμενα· παρακείμενα (I 91)
 N.T. 3530 πρόκειται· παράκειται (I. Ep. Cor. 8, 12)
 3531 †προκελήδης†· προκελεῦσαι
 D 3532 προκεοίτο· προκείμενος εἶη
 3533 *προκεχηνότες· πρὸς τὰ κάτω βλέποντες A³¹⁰
 N.T. 3534 *προκεχειρισμένον· προβεβλημένον. ἡτ<ο>μιασμένον (Act.
 3, 20) A⁵¹⁰
 D 3535 προκιόνιον· τὸ πρόρινον
 D 3536 πρόκλησις· κλήσις ἐπὶ δίκης
 D 3537 πρόκλητος· πρόθυμος, ἀπὸ τοῦ κληθῆναι
 D 3538 Προκλόνιον· τόπος Θεσσαλίας
 Hom. 3539 *πρόκλυτα· τὰ προειρημένα, προηκουσμένα (Y 204) A⁴³¹
 D 3540 πρόκνις· εἶδος ἰσχάδων
 3541 *προκόλπιον· τὸ πρὸ τοῦ κόλπου (Men. Epitr. 206 Koerte = 382
 Sandbach. fr. 155, 1 K.–A.) vg⁵⁰A¹⁹⁹, ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ

3521 Ph 460, 21; Su; (Ael. Dion. π 61); cf. Schol. Plat. Theaet. 183 d; Harp. 257, 13 [π 95 K.]
 v. πρόκλησις 3524 Ap.S. 135, 19; Schol. 3525 q 291, 28 3539 cf. Ap.S. 136, 5
 3540 Athen. 14, 653 b (Pamphil.); Ph; Eust. Od. 1688, 30 [1, 420, 42 St.] 3541 Σ
 π 639

3520 προκαδέστερον] h.e. προαλέστερον (Alb. ad gl. 3523); cf. gl. 3523. 3194 | προου-
 γιέστερον H: Schm., cf. gl. 4041 3521 ἀλαζωνικοῦ H: ed. 1521 3523 προκαλέστερον]
 h.e. προαλέστερον (Alb.); cf. gl. 3520. 3194 3524 cf. gl. 3039. 4031 et ad gl. 2141 3525
 ἐνθήκη] etiam gl. α 8726 3526 προκαταθήγεσθαι δεῖν· προακονασθαι δεον K; cf. gl.
 3527 3527 de fut. per aor. explicato cf. gl. 1264 | δεῖ bis] cf. gl. 3526 3528 v.l. gl. 3539
 3530 1. Cor.] cf. gl. 3480 3531 προκελήδης] pro προκλήδην vel προκλήδι G. Dind.
 6, 1749 c. 1752 b scriptum esse putat, quod ad explicationem minime quadrat; id. cft. gl. 3820
 3532 'Scriptor Ionicus aliquis' Schm. 3533 τὰ] τὸ A | κάτω H = A] ἄνω Mein. ap. Schm.
 3534 ἡτμιασμένον H: A 3535 προκιόνιον] προκιθώνιον (form. Ionic.) Schm. | πρόρινον]
 cf. gl. 3647 3536 πρόκλησις] h.e. πρόσκλησις Schm., coll. Ph 460, 21; cf. gl. 3821; de dif-
 ferentia inter duas voces cf. Ph 460, 25 = Su π 2733 v. προοκλήσεις | δίκης] δίκην Ph
 3537 προ (sine accentu) τοῦ H: Mein. ap. Schm. 3539 προκλητὰ H: ordo et A (accent.
 Salm.), cf. gl. 3528

- 3542 προκομίδ(δ)ην· προκομίζει(ν) D
 3543 [προκομίων· προλειμάτων]
 3544 πρόκον· ἡλίθιον D
 3545 προκόνδυλα· τὰ μετὰ τοὺς κονδύλους ἐν ταῖς χερσὶ D
 3546 *Προκόν(ν)ησος· πόλις καὶ νῆσος παρὰ Κύζικον (Hdt. 4, 14, 1 . .) A⁴³¹
 3547 πρόκοος· [πόλις. ἥ] πονηρός D
 3548 προκοπῆς· αὐξήσεως D
 3549 προκοπίς· ἡ χαίτη D
 3550 προκόττα· εἶδος κουράς, ἡ κεφαλῆς τρίχωμα· κοττὶς γὰρ ἡ κεφαλή. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ λόφον D
 3551 πρόκρισις· προτίμησις
 3552 *πρόκριτον· ἐκλεκτόν vg⁵⁵, ἐκλελεγμένον A²¹⁵
 3553 Πρόκρις· θυγάτηρ Ἐρεχθέως (λ 321) Hom.
 3554 πρόκροσσαι· ἐπάλληλοι, *ἄλλαι ἐπ' ἄλλας (A⁴³⁴). καὶ ναῦς αἱ κατ' ἀλλήλων νενεολκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα· ἡ ἀντικέφαλοι (Hdt. 7, 188, 1) D
 3555 *προκρόσσας· ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, κλιμακῆδόν (Ξ 35) A⁴³⁴ Hom.
 3556 πρόκροσσον· οὐ κατὰ ῥοῦν, κλιμακωτόν D
 3557 προκυκλὶς· ἡ προμνήστρια (Herond. 1, tit.) D
 3558 *προκυλινδούμενος· προκυλιόμενος A⁴³⁶(vg¹²⁵)
 3559 †πρόκυμον†· πρόθυμον
 3560 προκυνεῖν· τὸ ἐγχαρεῖν
 3561 πρόκωνα· τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφρυγμένων κριθῶν ἄλφита (Hippocr. mul. 2, 110, 30 [8, 236, 12 L.]. Lycurg. fr. 83 S.) D

3545 cf. Ruf. onom. 84 3546 cf. Su 3550 Ph 454, 23. 24. 455, 2 vν. προκόττα. προκότταν. προκόπα (sic, cf. gl. 3549); Poll. 2, 29 3552 Σ π 641 3553 Schol.; Arcad. 33, 19 3554 Su 3555 Ap. S. 135, 26; EM 689, 26; cf. Schol. 3561 Poll. 6, 77; Harp. 257, 17 [π 96 K.] = Ph 455, 5 = Su; Ph 455, 12. 14; q 294, 24; Erot. 57, 3; Galen. lex. 19, 133, 1

3542 προκομίδην H: Hansen post Mein. 1858 p. 552 (qui -εν pro -ην exhibet), Lac. pro προκομίζειν; de δδ pro ζ cf. e.g. CEG 1, 373, 2; Ahr. Dial. 2, 96–7; Thumb 1, 85–6, 15; gl. 2479. 3568. q 175, de -ην pro -εν Thumb 1, 88, 28 et Alcm. PMGF fr. 1, 88 | προκομίζει H: Mein. 3543 v.l. gl. 3601 3544 cf. gl. 3500 cum adn. 3546 προκόνησος H: Mus. | κύζηκον H: Mus. 3547 cf. gl. 3500 cum adn. | [πόλις. ἥ] Alb., qui vidit πόλις e gl. 3546 perperam repetitum esse 3549 προκοπίς] h. e. προκοπίς (Ruhnck.) 3550 προκόττα] sic accent. H et Ph; vox Dorica (cf. Ph 454, 25 et Poll.) | κοττὶ H: G. Dind. 6, 1760 b, coll. Poll.; κόττις Ph cod. | τὴν κεφαλὴν H: Voss. | cf. gl. κ 3805; LSJ v. κοττὶς; Frisk 1, 933 3552 προκριτόν H: accent. Schm., coll. Σ 3553 προκρις H: accent. Schol. et Arcad. 3554 προκρόσσαι H: accent. Schm. | ἄλλας] sic gl. 3829 et A et Ap. S. ad gl. 3555; gl. 3555. 3468 (cum Ap. S. et Σ). α 911. κ 4199 ἄλλαις habent | νενεολκημέναι H: Mus. | κρόσσοι H: accent. Mus. 3555 ἀπ' H: A Ap. S. | ἄλλαις] v. ad gl. 3554 | κλιμακῆδόν H: A, cf. gl. 3829 3556 καθαροῦν H: Heins. 3557 παραμνήστρια (παρα- per compendium scriptum est) H: Mus. 3560 aliquid excidit ut e voce τὸ intelligitur 3561 πρόκωνα] πρόκωνα καὶ προκωνία τὰ ἐξ ἀφρύκτων ἄλφита Poll.; ceteri προκωνία habent | πεφρυγμένων H: Scal.

- 3562** *πρόληψις· πρόγνωσις A^{191(v37)}
- D **3563** προλόβιον· τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ
- 3564** *προλογίζει· προλέγει A²⁷⁷
- D **3565** προλόγια· θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ὑπὸ Λακώνων
- D **3566** πρόλογος· ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δέλπνον. καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ προηγορεῶν
- Hom. + LXX **3567** *πρόμαχοι· βασιλεῖς (Δ 505 . .). καὶ τὰ τεῖχη. προμαχῶνες δέ· οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν [πρόβολοι (e.g. Tob. 13, 17) (A²¹²)
- D **3568** προμάδδας· μάζας προ[με]ματτομένας
- D **3569** πρόμαλος· μυρική. ἢ ἄγνος (Eupol. 13, 5 K.–A.)
- 3570** †προμαλχατεῦειν· μετατροπεύειν
- D **3571** προμαχεῶν· πύργος (Hdt. 1, 164, 1. Xen. Anab. 7, 8, 13)
- D **3572** πρόμαχος· ὑπὸ Κρητῶν μάζα ἐβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη
- 3573** πρὸ μὲν λέγοντες· προαγωγοί
- D **3574** προμένε(ι)οι· ῥοιαί τινες (Nic. al. 490)
- 3575** *προμήθεια· πρόνοια A^{275.(184)(vg35)}, ἐπιμέλεια A^{275.(184)}
- 3576** *προμηθέστεροι· προνοητικώτεροι (Democr. VS 68 B 5 fin. [2, 138, 8]) A²¹⁷
- 3577** *Προμηθεύς· ἐπὶ κινδύνους <οὐκ> ἐπισφαλῶς ἔχων A⁴³⁷. καὶ ὄνομα
- D **3578** προμηθής· σῶφρων (Thuc. 3, 82, 4. Soph. El. 1078)
- 3579** *προμηθούμενος· προνοούμενος A¹⁹⁸, προβλέπων (e.g. Plat. Prot. 361 d)
- 3580** προμήτωρ· πατήρ μητρός
- Hom. **3581** προμνηστίνα(ι)· ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ ἐξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλα[ις] (λ 232)

3562 Σ π 642 **3563** Poll. 2, 85 **3569** cf. EM 76, 39. 689, 36; Erot. 112, 1 **3574** cf. Schol. Nic. **3575** Σ π 643 **3581–2** cf. Ap. S. 135, 23; Schol.

3562 πρόγνωσις] γνώσις AS et gl. 3837 **3565** προλογία H: accent. Schm. **3566** h.e. πρόλογος· ὁ περιτιθέμενος κτλ. + nov. gl. πρόλοβος· ὁ γαργαρεὼν κτλ. (Jun. et Scal. fere) | περιτιθέμενος] προτιθέμενος Heins. | γρηγορεῶν H: Jun. | cf. gl. 3259. 3356 **3567** προμαχόνες H: Scal. **3568** προμάζας H: Valck. ad Theocr. 15 p. 292, cf. gl. 3542 cum adn. | προμεματτομένας H: Thes. 6, 1772 a; προμεμαγμένας Alb. **3569** μυρική H: accent. Mus. | ἄγνος H: accent. Mus. **3570** προμαλχατεῦειν] προμαλχατεῦειν Alb., coll. ἐνμαχατεῦειν gl. ε 3178 cod. | μετατροπεύειν] μαστροπεύειν Lob. Paral. 81 not. 19 **3571** προμαχεῶν· πύργος H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 4405 **3573** προμέν· λέγοντες (sine interpunct. insequ.) H: Hansen post Alb., coll. gl. π 1757 de μὲν lemmatis in explicatione neglecto, et II. N 800 πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες de πρὸ; πρὸ μὲν ἄγοντες Alb. | Προμέν<...>· <ὑπὸ Κρητῶν (cf. gl. 3572) > λέγονται προαγωγοί Mein. ap. Schm. **3574** προμένεοι H: Sop. e Nic.; προμένεια? Alb., cf. Nic. Προμένειον **3577** ἐπικινδύνους ἐπισφαλῶς H: Schm.; ἐπικινδυνος επισφαλῶς A **3580** πατήρ μητρός] lapsus calami lexicographi vel scribae pro πατρός μήτηρ; cf. gl. 3625 προπάτωρ· πατρός πατήρ, quam vocem Ph melius ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος explicat; significatio solita est πρόγονος; v. praeterea lexica vv. προμήτωρ, προπάτωρ **3581** προμνηστίνα H: Mus., cf. Ap. S. | ἀλλήλαις H: Mus., cf. Ap. S.

- 3582 προμνηστ[ε]ῖναι· ἐπὶ μίαν. ἀπὸ τοῦ προσμένειν (λ 232) Hom.
 3583 προμνήστρια· ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας (Ar. Nub. D
 41. Eur. Hipp. 589)
 3584 *προμνώμενοι· προμνηστευόμενοι (vg¹²⁶A⁴³⁸)
 3585 πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγου- D
 μένοις (Heraclid. Lemb. FHG 3, 169 fr. 5)
 3586 *πρόμολε· πρόελεθε (Σ 392) g⁹⁹A⁴⁴⁵ Hom.
 3587 προμολή· ὁδός (Ap.Rh. 1,260. cf. Callim. h. Dian. 99). D
 †προσδόκησις†
 3588 *προμόνη· πρόμαχος g¹⁰⁰A⁴³⁹(v⁶²A²⁶⁷). ἀντίδικος (H 75) (A²⁶⁷) Hom.
 3589 προμόνης· προπετής καὶ προ[σ]πεσών. οἱ δὲ πρόθυμος.
 προ[σ]νευενκῶς
 3590 πρόμουλος· πρόβουλος
 3591 πρόμοχοι· τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων D
 3592 Προμυλαία· θεὸς ἰδρυμένη ἐν τοῖς μυλῶσι D
 3593 προμυθίζει χαλκοδέσμων ὅπλων· ἀντὶ τοῦ πρόσ(ω) χω- D
 ρ(ε)ῖ[ου]
 3594 Πρόνεως· Ποσειδῶν D
 3595 Προναίας· Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς D
 3596 προνοεῖ· ἐπιμελεῖται (I. Ep. Tim. 5, 8?) N.T.
 3597 *πρόνοια· προενθύμησις, ἐπιμέλεια, [φροντίς] A⁴⁶⁸
 3598 *προνομαία· προβοσκ[η]σίς (Plut. Alex. 60, 13. Pyrrh. 20, 4)
 A⁴⁵²
 3599 *προνομεύει· θεσπίζει A³³¹. ἀρπάζει, κατασύρει, αἰχμαλωτεύει

3584 Σ π 646 3585 Athen. 3, 98e; cf. Ap.S. 135, 22; EM 689, 43 3586 = Schol. =
 Ap.S. 136, 25 3587 cf. Scholl. Ap.Rh. et Callim. 3588 Schol. 3592 Ph = Su (Paus.
 π 29); Poll. 7, 180 3593 Ph 455, 25 v. προμυθίζει 3595 cf. Ph 3598 Su 3599 cf.
 Moer. 206, 25 [π 25 H.]

3582 προμνηστεῖναι H: Mus. | ἐπιμνείαν H: Sop. post Mus., cf. Schol. 3583 cf. gl. 3841
 3587 προμολή H: accent. Spanh. | ὁδός] ἔξοδος Spanh., coll. Schol. Ap.Rh. 260 (et ταῖς
 διεξόδοις Callim. h. Dian. 99) 3588 προμόνη] immo πρόμος (Alb.), cf. praesertim προ-
 μον· προμαχον. αντιδικον A²⁶⁷ 3589 προμόνης] h. e. προνοπής, v. l. gl. 3603 (Alb.) |
 προσπεσών H: Alb. | προσνευενκῶς H: Alb. 3590 πρόμουλος H ut vid.: expl. Mus. | v. ad
 gl. 3356 3591 προμοχοί H: G. Cuperus Harpocrates, 1687, 137, coll. Ditt. Syll. 977 a, 8
 3592 προμυλαία H: Jungerm., coll. Poll. | μύλων H: accent. Schm. 3593 προμυθίζει·
 χαλκοδεσμών ὅπλων (sine interpunct. insequ.) H: Voss. (G. Dind. 6, 1783 b duos accentus
 correat, sed eius χαλκοδέτων reieci, coll. e. g. vv. λινόδεσμος et λινόδετος eiusdem signi-
 ficationis) | προσχωρίου H: Ph 3594 προνεῶς H: accent. Mus.; 'Est epitheton τοῦ Πο-
 σειδῶνος, an quod in prora navis depictus esset?' G. 'Vel quod in pronao, ut moris, sacra ei
 fierent' Voss. 3595 aliquid excidisse censeo; ft. leg. Προναίας <τέμενος>· κτλ. | Προ-
 ναίας] haec est forma antiqua (non προνοί- quam habent codd. Aeschin. 3, 108. 110–11 et
 Harp.); conferunt praesertim Hdt. 1, 92, 1. 8, 37, 2 et 39, 1; inserr. Delphicas (e. g. Ditt. Syll.
 324); explicationem Harpocratonis; praeterea M. L. West mavult Προναίας, coll. Aesch.
 Eum. 21 cod. M 3598 προνομέα· προβόσκησις H: A

- Greg. Naz. **3600** *προνόμια· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι A⁴⁵³. ἡ ἢ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία (Greg. Naz. epist. 249, 31 G. = Greg. Nyss. epist. 1, 31 Pasquali [46, 1008 d M.]) [A⁴⁵³]. ἡ ἢ διαρπαγὴ (A²⁴⁸)
- 3601** *προνομ<ι>ων· προ[β]λημ<μ>άτων Σ
- LXX **3602** *προνοοῦ· ἐνθυμοῦ A³⁹¹, ἐπιμελοῦ (Prov. 3, 4)
- Eur. **3603** *προνωπής· προτεταμένος. ἤ προνευκῶς (A²⁸⁴). οἱ δὲ προπετής, ἔτοιμος, πρόχειρος (Eur. Andr. 729)
- Eur. **3604** προνώπια· τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν, καθάπερ ἐνώπια τὰ ἔνδον, ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται (Eur. Bacch. 639)
- Eur. **3605** *προνώπιν· τὸ προκείμενον Σ, οἷον πρόθυρον (Eur. Hipp. 374)
- 3606** προξενεῖ· μαρτυρεῖ
- D **3607** πρόξενοι· οἱ προστάται, καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἡγουν [ἡγουν] τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι
- 3608** πρόξενος· φίλος ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξενίᾳ προϊστάμενος
- D **3609** προοικία· παρὰ Κλειτοδήμῳ †ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ† (FGrHist 323 F 24)
- 3610** *προοίμιον· πρόλογος vg⁷⁰ A²⁵⁴, ἀρχὴ παντός λόγου A²⁵⁴
- 3611** προοίντο· παραδῶσουσιν, δώσουσιν (Thuc. 1, 120, 2)
- 3612** προολεῖ· καταλείπει
- 3613** προόπτον· προφανές (cf. Hdt. 9, 17, 4)
- Hom. **3614** πρὸ δ τοῦ· οὗτος πρὸ τούτου, ἡ ἕτερος τοῦ ἑτέρου (K 224)
- D **3615** προούρου· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ
- Hom. **3616** προπαδίζων· προβαίνων ὑπὸ τῆς ἀσπίδος (N 158 .)
- 3617** προπαιδεύματα· προμαθήματα (e.g. Phil. leg. alleg. 3, 167)
- D **3618** πρόπαις· ὁ προαγωγός, μαστροπός, καὶ μάντις [μαστροπέυσις]

3601 Σ π 650 **3603** Ph; cf. Schol. Eur. **3605** Σ π 651 **3610** Σ π 652 **3613** Ph; cf. Moer. 208, 17 [π 80 H.]

3600 h.e. pronómia· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι + nov. gl. pronomía· ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία + nov. gl. (Piers. ad Moer. p. 304 = 278) pronomeía· διαρπαγὴ vel (Hansen, = Σ 648, cf. gl. 3709) pronomí· διαρπαγὴ | pronomia· τα οφειλόμενα τῷ ἀξιώματι ἐκ τῶν νόμων τα ἐν ἐξουσίᾳ γεγραμμένα A⁴⁵³ | cf. Lampe v. παρανομία. παρανόμιον **3601** prononómion H: Σ | προβλημάτων H: Σ | cf. gl. 3543 **3603** prononómion H: Ph | προτεταμένως H: Sop. | προνευκῶς | προνευκῶς (ad Eur. Alc. 143, 186) A | cf. gl. 3589 **3605** προκείμενον | προεκείμενον Σ **3607** [ἡγουν] Mus. **3608** ξενία | ξένων? Thes. 6, 1794 d | Schm. ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ glossae 3609 in ἐν ἰδίῳ δήμῳ mutare et post προϊστάμενος collocare vult **3609** ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ ft. cum Schm. omnino delend. aut ἐν ἰ [σῳ τῷ δήμῳ] (dittogr. delend.) scribendum (sed vix, ut mavult Schm., ad gl. 3608 [q. v.] transponend.); cf. gl. σ 2180 de absentia explicationis post nomen auctoris; contra, ἐν γείσῳ τοῦ δόμου Voss. post Brun., coll. Poll. 7, 120, vix recte | de Cli(to)demo cf. ad gl. 3460 **3611** παραδῶσουσιν | προδῶσουσι? Alb., coll. Su π 2549 v. πρόωνται **3612** προολεῖ | προοδεῖ (i. q. προοδεύει) Alb. | καταλείπει H: accent. Alb. **3613** cf. gl. 4038 **3614** προότου H: Mus. fere **3616** προπαδίζων | h.e. προποδίζων Salm., coll. gl. 3638; Schm. vult προποδίζων ὑπασπίδια, coll. gl. v 252 | ὑπὸ | πρὸ Schr. **3617** προπαθήματα H: Voss. Jens. **3618** προπαίσιω H: Mus.; Alb. cft. gl. 3308. μ 370 | [μαστροπέυσις] Hansen post Schm.; Alb. vult nov. gl. <προπαίσεια> μαστροπέυσις vel sim., sed vocem alibi non repperi

- 3619 *προπαλῶς· δαψιλῶς A³⁴¹
- 3620 προπάροιθεν· ἔσθ' ὅτε ἐπὶ χρόνον· εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ Hom.
δ' εἴμι προπάροιθεν· (ρ 277)
- 3621 πρόπας· ἅπας (Aesch. Ag. 1011. Soph. OT 169. Eur. Phoen. 624) D Eur.
- 3622 προπάσταιον· τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον
- 3623 προπάτωρ· πατὴρ πατὴρ
- 3624 προπεπληγίσται· καθύβριστα (Dem. 21, 7. 22, 58. 23, 201) D
- 3625 *προπέποται· προδέδοται (Dem. 3, 22) A³⁴⁴
- 3626 προπεριζόμενος· ἀγκαλιζόμενος
- 3627 προπέτηλον· πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν
- 3628 προπετής· προπίπτων πρὸ τοῦ λογιζομένου (Sir. 9, 18) LXX
- 3629 *προπέφανται· φανερόν ἐστιν (Ξ 332) [A³⁴⁴] Hom.
- 3630 †προπεῶντες†· προεστῶτες
- 3631 *προπηλακίζει· ἐρεθίζει. κολακεύει. ἢ ὑβρίζει (vg⁶⁷ A²⁵⁰), ἀδικεῖ
(g⁶⁷), ἐξουδενεῖ (Plat. rep. 562 d. Dem. 18, 48. 256 et 23, 89) (vg⁶⁷)
- 3632 *προπηλακισμός· ἐρεθισμός. ἔξουδένωμα (Hdt. 6, 73, 1. Dem.
18, 12. 316) [vg⁶⁸]
- 3633 <προπηλακιστής>· φιλόνεικος. κολακευτής. ὑβριστικός, ἄδικος
- 3634 [προπηγνές· ἔμπροσθεν, κατωφερές]
- 3635 προπίον· εὐθεῖ
- 3636 *προπίωμεν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν A³⁴⁰[g¹⁵⁴]
- 3637 πρόποδες ὄρους· τῶν ὀρῶν τὰ προὔχοντα. καὶ <πρόποδας> τὰς
προκειμένας τῆς Αἰγύπτου νήσους
- 3638 *προποδίζων· προβαίνων (N 158 .) A³⁴⁵ Hom.
- 3639 προποδών· ἔμπροσθεν (Hdt. 9, 55, 2. Plat. rep. 432 d. Sir. 38, 30) D LXX
- 3640 *πρόπολοι· ὑπηρέται, δοῦλοι A³³⁹. νεωκόροι. προφηται
- 3641 προπ<ρ>ηγνές· ἐπὶ πρόσωπον. ἢ ἔμπροσθεν κατωφερές (Γ 218) Hom.
- 3642 *<προ>προκυλινδό[υ]μενος τοῖς ποσὶ· πρὸ τῶν ποδῶν κυλιό-
μενος [A⁴³⁶]. οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος (X 221 .) Hom.
- 3643 προπτόρθια· ἐν τοῖς ἄξοσιν ἢ λέξις φέρεται D

3620 cf. Ap. S. 127, 35 3623 cf. Ph 3625 cf. Schol. Dem.; cf. etiam Ph 457, 6. 11 et Harp. 259, 10 [π 100 K.] 3628 cf. Erot. 104, 20 3629 cf. Schol. 3631 Σ π 654 3639 Su π 2568 3642 cf. Schol.

3620 δὲ θέλεις H: Schm. 3622 προπάστεον H: M. L. West; πρόπαστον Alb. 3623 v. ad gl. 3580 3626 προπεριζόμενος h. e. προσ(σ)τερνιζόμενος (Hemsterh.); Alb. cft. gl. 3469. 3897 3630 contin. H: nov. gl. Mus. | προπεῶντες | πρωτεύοντες Alb. 3632-3 unam gl. προπηλακισμός· ἐρεθισμός. φιλόνεικος κολακευτής ὑβριστικός ἄδικος· ἐξουδένωμα H: divisit et προπηλακιστής· add. Heins. | vox προπηλακιστής exstat Dion. Hal. ant. Rom. 11, 38, 5 3632 ἐξουδένωμα] ἐξουδενωσις vg 3634 v. l. gl. 3641 3635 εὐθεῖ] εὐθαλεῖ Voss. 3637 <πρόποδας> Hansen 3638 cf. gl. 3616 3641 προπηγνές H (sic etiam gl. 3634): ordo et Palm. Guyet Voss. 3642 προκυλινδούμενος H = A: ordo et Jens. (<προ>) atque Alb. ([v]) | τοῖς ποσὶ] aut aliquis lemmati perperam addidit aut locus Homeri non est 3643 ἄξοσιν H: Mus.

- D **3644** Προπυλαί(α)· ἡ Ἑκάτη
3645 *προπύλαιον· πρόθυρον (Andoc. 1,38) A³⁵⁶
- D **3646** πρόπωνα· εὐκρατῇ. εὐφημα. πρόχειρα, ἔτοιμα, ἀνεμπόδιστα
- D **3647** πρόρινον· τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος
- Eur. **3648** *πρόριζον· σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον (Eur. Hipp. 684. Andoc. 1,146) vg⁵²A²⁰⁶
- 3649** *πρόρρησιν· πρόλεξιν, [προφητείαν (vg⁸⁶A³²²)
- 3650** *πρόρρησις· λόγος. καὶ τὰ ὅμοια [vg⁸⁶]
- D **3651** πρὸς· πρόθεσις. καὶ ξύλον ἐν Αἰθιοπία. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ
3652 πρὸς ἀγαθόν· ἐπ' ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ
3653 προσαγγελία· προσαγωγή
- LXX **3654** *προσάγει· προσέρχεται (Exod. 3,4). προσφέρει A³⁷⁹
- LXX **3655** *προσαγήοχας· προσήγαγον (Lev. 10,19) vg¹²⁰A⁴¹⁰
- 3656** προσαγόμενον· ἀγαπήσαντα. προ(ς)κτησάμενον
- 3657** προσαγορεύει· ἀσπάζεται (e.g. Plat. Charm. 164e)
- 3658** προσαγορεύσας· προσειπών. καὶ τὰ ὅμοια
- LXX **3659** *προσαγορεύουσιν· καλοῦσιν (e.g. Crobyl. fr. 4,3 K.–A. Sap. 14,22) A³⁹⁸
- 3660** *προσαγωγή· προσέλευσις (A⁴⁰⁶)
- D **3661** προσαγώνιον· διαβήτης, [ῆ] τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον (Plat. Phil. 56 c)
- 3662** προσαθύροντα· προσπαίζοντα
- D **3663** προσαιθ[ε]ρίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα (trag. ad. fr. 260 K.–S.)
- Prov. **3664** προσαίνων· προσελκόμενος, προσαγόμενος (Phil. Abr. 212?)
- 3665** προσαίταις· πτωχοῖς (Theodoret. hist. eccl. 310,7)
- 3666** [*προσακές· ἐγγύς A³⁷⁴]
- 3667** *πρὸς ἀκεσμόν· πρὸς ὑγείαν vg¹⁰⁹A³⁷⁵
- D **3668** προσάκτριδες· οἱ τῆς μηλολόνηθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες
- Hom. **3669** προσαμύνομεν· βοηθοῦμεν (B 238)

3655 = gl. Oct. **3659** cf. Σ π 677 **3661** Ph = Su; Schol. Plat. **3664** v. app.; Poll. 6,123
3669 cf. Schol.

3644 πρόπυλαι H: Toll. **3646** Schm. cft. gl. ε 7095 **3647** πρόρινον] cf. gl. 3535 **3648** πρόριζον H = A] h.e. πρόρριζον (vg et Mus.) | σὺν ταῖς ῥίζαις] εκ ριζων K **3649** προφήτην H: Alb., coll. gl. χ 729; nom. προφητεία K **3650** λόγος] προλογος vg **3651** ξύλον] Dahler Thes. 6,1842 c cft. Hebr. berðsh 'abies' **3652** ἀγαθόν] ἀγαθοῦ? Schm. **3655** cf. gl. 3735 **3656** προσαγόμενον] h.e. προσαγαγόμενον (I. C. Cunningham) | προκτησάμενον H: Mus. **3661** διαβήτης] eadem forma gl. σ 1669, διαβάτης gl. δ 944 | [ῆ] Ph **3662** Alb. cft. gl. 3309 **3663** προσαιθρίζουσα H: Alb. | ποιοῦσα] πέμπουσα Nauck | πέμπεσθαι] φέρεσθαι Nauck **3664** προσαίνων] h.e. προσαιίνων (Alb. post Jungerm. et Kuhn.); Alb. cft. gl. λ 806 (ubi προσαίνων H, cf. Prov. Bodl. 599; προσαιίνων Zenob. vulg. 4,90 et Su λ 410); de προ- pro προ- scriptum cf. gl. 3469 **3666** v.l. gl. 3753 **3667** προσ-ακεσμόν H: K **3668** μωλολόνηθης H: HSt. | παῖδες H: HSt.

- 3670** [προσανεύουσαν· εὐτρεπίζουσαν, στρωννύουσαν]
3671 προσαν[τ]έχειν· προσκεῖσθαι
3672 *προσάντης· σκληρός A⁴⁶⁵, ἐναντίος vg¹³⁰A⁴⁶⁵(Σ), δυσχερής (Σ), Eur. + D
 ἐχθρός, ἀηδής (e.g. Eur. Med. 305. Hdt. 7,160,2. Anaxandr.
 fr. 57,1 K.–A.)
3673 προσαντίον· ἐναντίον, ἀντίπαλον
3674 *προσανέχων· προσμένων. κουφίζων A³⁰⁸
3675 προσάνων· προσαύξων. ἄνειν γὰρ τὸ αὖξιν, καὶ αὐτὴν τὴν D
 αὖξῃσιν
3676 προσαπῆλαι· τιμῆσαι
3677 προσαπειλή· τιμή
3678 προσάπτει· προσπλέκει, συνάπτει (Soph. fr. 589,4 R.) D
3679 *προσαρασσόμενον· προσρησσόμενον (Ios. b. Iud. 4,614) A⁴⁶²
3680 πρὸς ἄρκτον· ἄρκτος μεσημβριαν† (Hdt. 1,148,1)
3681 προσαύξω· προσάγω
3682 προσανυρίζουσα[ι] χειρσαία τροχῆ· ὑπὸ τῆς αὐρας ἡ νοτις προσπίπ- D
 τουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ
 τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν (trag. ad. fr. 261 K.–S.)
3683 *πρὸς αὐριον· εἰς αὐριον A³³⁴
3684 προσανυρῶν· προστυχῶν D
3685 προσανυσιάτω· προσφωνεῖτω (ο 440) Hom.
3686 πρὸς αὐτήν· περὶ αὐτήν
3687 *πρὸς αὐτοῦ· παρ’ αὐτοῦ g¹⁵⁵A³⁶⁷
3688 πρὸς ἀφοσίωσιν· πρὸς τιμὴν
3689 προσάψας· συνάψας (Eur. Suppl. 361) Eur.
3690 προσβαίνει· ἐγγίζει (Greg. Naz. or. 25,4,13 Mossay [35,1201,52 M.]) Greg. Naz.
3691 προσβάλλονται· πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τῆς ἀθλήσεως
3692 *προσβαλῶν· προσεελθὼν vg^{24v}57A²²⁰

3672 Σ π 665 3681 Gloss. Lat. 2,420,32 3685 Schol.

3670 v.l. gl. 3060 (Alb.) **3671** προσαντέχειν H: Schm. **3672** πρόσαντις H: K **3673**
 προσάντιον H: accent. Mus. **3674** h.e. προσανέχων· προσμένων + nov. gl. προανέχων·
 κουφίζων (I. C. Cunningham) **3675** προσανῶν H: accent. Abresch | ἀνείν H: accent. Ab-
 resch | αὐτὴν] ἄνιν Abresch **3676** προσαπῆλαι] h.e. προσαγῆλαι (Kust., coll. Su α 217, i.
 q. Σ^b α 145, cf. Eupol. fr. 131 K.–A.; Alb. cft. etiam Hsch. gl. α 481) **3677** h.e. προσαγῆλη·
 τιμῆση (Hemsterh.; Thes. 6,1842 d cft. Ph προαγῆλη· τιμῆσει); ‘Nisi Artic. ex prava præce-
 dentis scriptura natus sit’ (Alb.) **3680** ἄρκτην H: Mus. | Alb. cft. gl. α 7283 **3681**
 προσάγω] προάγω Schm. | προσαύξω· adaugeo Gloss. Lat. **3682** προσανυρίζουσαι H:
 Mus. | versus integer fuit notis π. χ. τ., ut vidit Salm. | cf. gl. 3684 cum adn. **3684** προσ-
 ανυρῶν H: accent. G. Dind. 6,1870 b v. προσανυρίζω (gl. 3682), coll. gl. 3782 et Ph 458,16
 v. προσανυρέτω **3685** προσανυσιάτω] h.e. προσανυδάτω (Schol.) **3691** τῆς] <ἀπὸ> τῆς
 Schm. **3692** προσεελθὼν· προσελαλὼν, ἐξ ἀντιστροφῶς (sic; ἐξ del. Alb., coll. gl. κ 534)
 H: Sop., cf. K et ordinem; de lemmatis et explicationibus inter se perperam commutatis cf.
 ad gl. 2846; Alb. cft. etiam gl. 3725. 3733

- 3693** προσβαλοῦ· προσκατακλίθητι
 LXX **3694** *προσβλητόν· κολητόν (Ierem. 10,9) A⁴⁰⁰
3695 *προσβολή· τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφή, καὶ κατοχή A³³⁶, καὶ ἡ ὁρμή
3696 *προσβ(ωμ)ολοχεῖ· πρὸς χάριν λέγει (com. ad. fr. 415 K.–A.) A⁵⁰⁴
3697 *πρόσγειος· ταπεινός (Luc. Prom. 1?) vg¹²⁹A⁴⁶³
3698 προσγίνεται· πρὸς δέ
3699 *προσγράφει· προσκρίνει A⁴⁶⁴
3700 προσδεῖται· προσδέεται
3701 *προσδέδορκας· προσεῖδες A³⁰⁰
 Hom. **3702** πρὸς δέ με· πρὸς δέ τοῦτοις ἐμέ (X 59)
3703 προσδέχεται· προσποιεῖται
 Hom. **3704** πρὸς Διός· παρὰ τοῦ Διός (A 239)
 Hom. **3705** προσεβήσατο· προ(σ)έβη (B 48 .. v.l.)
 Greg.Naz. **3706** προσδιατρίψαι· χρονίσαι (Greg. Naz. or. 43,14,20 Bernardi [36,513,22 M.])
3707 *προσεγκεῖσθαι· ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι A²⁴⁷
3708 προσεδρεύει· σχολάζει
 LXX **3709** *πρνομή· ἀρπαγή (cf. LXX passim, e.g. Esai. 6,13. 24,3) A³³⁰
3710 προσέδρος· ὁ παρακαθήμενος, σχολάζων
3711 *προσέθω· προσθήσω A³⁰⁹
3712 προσειζήσαντες· προσκομίσαντες
3713 *προσεῖναι· ἐνυπάρχειν A²⁴⁴
 Eur. **3714** *πρόσειπε· ἄσπασαι vg⁶⁴, προσαγόρευσον vg⁶⁴A²³⁷. προσ-
 κύνησον (Eur. Herc. 559)
 D **3715** προσείσας· προ[σ]ανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας. ἀπὸ τῶν
 περιαγόντων τὰ τετράποδα, ὅπου βούλεται. τοὺς γὰρ θαλ(λ)οὺς
 σείοντες ἐπεδίδοσαν (cf. Plat. Phaedr. 230 d)
3716 *πρόσεισι· προσέρχεται vg²⁰A¹⁷⁰
3717 προσεικάμενοι· προσλαβόμενοι

3696 cf. Schol. Ar. Ran. 358 **3699** = Σ π 669 **3704** = Schol. **3709** cf. Σ π 648
3715 Ph

3693 πρόσβαλον H: Jens. **3695** κατοχή] κατοχη της αθλησεως A **3696** προσβολοχεῖ
 H: A | προσχαίρειν H: A **3698** προσδέ H: Alb., qui glossam vertit 'accedit: insuper'; cf.,
 contra, Schm. 'Lege πρὸς δέ' [...] et insere suo loco' | cf. gl. 3702 cum adn. **3702** δέ με] δ'
 ἐμέ Hom. cum Schol. T | cf. Gloss. Lat. ap. Alb. πρὸς δέ: praeterea **3705** προσέβη H: Jens.
3706 προσδιατρίψαι H: accent. Schm. | χρονῆσαι H: Salm. **3708** cf. gl. 3710 **3709** cf.
 gl. 3599. 3600 (cum adn.). α 6835 **3710** cf. gl. 3708 **3711** προσέθω] Lob. El. 1,504 ci.
 προσθέω, Ionice pro προσθώ **3712** v.l. gl. 3803 (Mus.) **3715** προσανακινήσας H = Ph:
 Cas. ad Athen. 1,25 b | βούλεται] βούλονται Cas., τις βούλεται Alb. | θαλοὺς H: Mus. |
 σείοντας H: Cas. | Plat.] de ceteris locis, quorum plerique ad Platonem spectare videntur, v.
 Ruhnke. ad Tim. lex.² 136–9 v. θαλλός **3717** v.l. gl. 3763

- 3718 *προσεκτέα· σπουδαστέα vg⁷⁵A²⁸⁸
- 3719 προσεκτέον· τὸ προσέχειν, κελευστικῶς (e.g. Aeschin. 1, 119. Dinarch. 1, 112)
- 3720 *προσεκτικώτεροι· νηφαλιώτεροι vg¹⁷A¹⁶⁷
- 3721 προσελεί· προπηλακίζει (cf. Ar. Ran. 730. Aesch. PV 438) D
- 3722 Προσεληνίδες· αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι (Callim. fr. dub. 777 Pf.) D
- 3723 *προσελιάσθη· λίαν προσήγγισεν (Eur. Hec. 98?) (A²⁸⁶) Eur.?
- 3724 *πρὸς ἐλιφερές· πρὸς τὸ κεκλεισμένον (e.g. trag. ad. fr. 117 K.–S. Eur. fr. 382, 13 N.) A³¹² Eur.?
- 3725 προσελθών· προσβαλόν
- 3726 προσεμάξατο· κατεμάξατο (Nic. ther. 772. Greg. Naz. or. 2, 49, 12 D Greg. Naz. Bernardi [35, 457, 24 M.])
- 3727 πρὸς ἑμαυτόν· ἐν ἑμοί. εἰς ἑαυτόν
- 3728 προσεπλάκη· ἐπλησίασεν
- 3729 πρὸς ἑμοῦ· πρὸς ἑμέ. π̄
- 3730 προσεμπεδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες
- 3731 *προσεμπρῆσαι· καῦσαι (Exod. 22, 5) A³⁸² LXX
- 3732 προσενέπει· προσαγορεύει (Eur. Hel. 1168) Eur.
- 3733 προσενοῦσι με· προσβάλλουσι, προσέρχονται
- 3734 πρὸς ἐνώπια· ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς ἀνατολῆς Hom. (Θ 435 ..)
- 3735 προσενηνόχασι· προσαγηγόχασι (Theodoret. e.g. Graec. affect. 9, 15)
- 3736 *προσεπέλασε· προσήγγισεν (Hippocr. epist. 1 [9, 312, 5 L.]) A¹⁹⁷
- 3737 προσεπεμβαίνει· ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελά D
- 3738 προσέπηξαν· προσήλωσαν D
- 3739 πρὸς ἐπίβασιν· πρὸς βάδισιν (Sap. 15, 15) LXX
- 3740 *προσεποι[η]σω· προσεπάξω vg⁹⁷A³³⁵
- 3741 *προσεποίησω· ἐσχηματίσω (Aeschin. 2, 166) vg⁵⁸A²²¹
- 3742 προσερεύγεται· ἐρεύγεται (O 621) Hom.

3721 cf. Ar. Schol. (unde Su. π 2635 v. προσελοῦμεν); EM 690, 11 3722 St. Byz. 536, 15 v. Προσέληνοι 3740 = Σ π 674

3721 προσέλει (H: accent. Heins., coll. Aesch.; προσ- exstat Ar. codd. VA et Schol.)] h.e. προυσελεί; Kust. alii cft. EM; Ar. cod. R; Aesch. metrum et codd. recc.; gl. 4027 cum adn. | Frisk 2, 604 3722 Προσελήνιδες H: accent. HSt. 3723 προς ελιασθην· λίαν προσ- ηγγισα A | Alb. cft. gl. ε 2061 3724 προσελιφερές· πρὸς τὸ κεκλεισμένον H (προς ἐλι- φερες· προς τὸ κεκλεισμένον A)] h.e. προσεμφερές· προσεικασμένον (Schm., nisi quod προ- σει- pro προση- scripsi) 3725 cf. gl. 3692 cum adn. 3727 Dettori Glotta 74, 1997/8, 159–63 3728 nov. gl. προσεπλέκη (ἐ H ut vid.: ἁ Mus.)] ft. <προσεμίξατο> προσεπλάκη. Alb., coll. ordine et gl. 3840 3729 ‘Mirum est illud π̄ in fine glossae; explic- cent sagaciore’ Schow 3733 προσενοῦσι] h.e. προσσαίνουσι (Jens. post Mus.; Alb. cft. gl. 3664) 3734 προσενώπια H: Mus. | cf. gl. 3423 3735 cf. gl. 3655 3737 ἐπιτωθάζει H: Mus. 3738 Alb. cft. gl. 3769 3739 ἐπίπασιν H: Sop.; Alb. cft. gl. ε 4627 3740 προσέποιησω (sic) H: KΣ 3741 προσέποιησω (sic) H: Mus. | Alb. cft. gl. 3869

- 3743 *προσερήσομαι· ἐπερωτήσω (Greg. Naz. or. e.g. 42, 16, 27 Bernardi [32, 477, 17 M.]) vg⁶⁵A²³⁸
- D 3744 προσεράχατοι· τεταγμένοι ἦσαν
- 3745 προσερπύση· προσέλθη
- 3746 προσέσθαι· ἐκδοῦναι
- 3747 προσέτι· πρὸς τούτοις
- 3748 προσέσχε· προσήλθε. προσέπλευσεν, προσώρμησεν
- 3749 πρὸς εὐθείαν· πρὸς ὀρθότητα
- 3750 *προσερ(ρ)ύη· προ(σ)ήλθεν (Men. Dysc. 225) vg⁸⁵A³²⁰
- 3751 προσέφυ· προσεγένετο (Plat. Tim. 45 a)
- Hom. 3752 προσέφη· προσεῖπεν (A 84 . .)
- 3753 *προσεχές· ἐγγύς. νήφον, νουνεχές vg¹⁵A¹⁶⁶
- 3754 προσεχει· ὁμοίως
- 3755 προσεχής· γείτων. σπουδαῖος
- 3756 προσεχῶς· σπουδαίως
- 3757 προσεψιά· προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρὸς τινα ὁμιλία
- D 3758 πρὸς ἕω· πρὸς ἀνατολήν (Plat. leg. 760 d)
- Hom. 3759 πρὸς ζόφον· πρὸς δύσιν (ι 26 . .)
- 3760 προσηγορία· ὀνομασία
- 3761 *προσήγορος· προσκυνητής A⁴⁰³
- 3762 προσήϊκται· προσέοικεν
- 3763 *προσηκάμενοι· προσλαβόμενοι A²²⁹
- 3764 *προσήκατο· προσηνέγκατο (Luc. bis acc. 20) A¹⁸⁷
- 3765 προσήκει· πρέπει. διαφέρει. χρή. ἀρμόττει. συμφέρει
- 3766 προσήκοντες· συγγενεῖς
- 3767 *προσηκόντως· ὀφειλόντως. [πρεπόντως.] ὀφειλόμενον. [δεόντως] A⁴⁵⁷
- 3768 *προσήλια· πρὸς ἀνατολήν g¹⁴⁸A²⁵⁵
- 3769 *προσήλωσαν· προσέπηξαν A⁴⁵⁸. ἐσταύρωσαν (Theodoret. in Esai. comm. 1, 40 . .)
- 3770 προσήλωται· ἀνεσταύρωται (e.g. Ioh. Damasc. exp. fid. 84, 85)
- LXX 3771 *προσήλυτος· πάροιχος vg⁶³A²²⁸. ἄλλοεθνής (Exod. 12, 48 . .)

3743 = Σ π 675 3750 Ph = Su 3752 = Schol. 3753 Σ π 676 3765 cf. Su

3744 προσεράχατοι] h.e. προσεσάχατο (Schm., coll. gl. σ 436; id. ad gl. σ 437 cft. ἐσεσάχατο Hdt. 7, 62, 2 . .); de formis plusquamperfecti sine augmento cf. Il. Δ 4 . .; codd. Hdt. 1, 165, 2 . .; auctores linguae communis 3746 προσέσθαι] h.e. προέσθαι (Schm.), cf. gl. 3420 3750 προσερύη H: vg | προήλθεν H: K 3753 νήφον H: K; Sop. cft. gl. 3855 | cf. gl. 3666 3755 cf. gl. 3440 3757 προσεψιά] accent. προσεψία LSJ | Alb. cft. gl. 3443. ε 7708. α 8627 3762 Alb. cft. Eur. Alc. 1063 cum Schol. 3763 cf. v.l. gl. 3717 et v. gl. 769 cum adn. 3764 cf. gl. ο 1670 3765 τρέπει H: Voss. Jens.; Alb. cft. gl. 3767 et Su; de errore π > τ cf. gl. 2065 cum adn. 3769 ἔτρωσαν H: Voss. alii (cf. gl. 3770) | cf. gl. 3738 3770 ἀνέστρωται H: Heins. alii (cf. gl. 3769)

- 3772 πρὸς ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν
 3773 [προσήναντες· βλάψαντες]
 3774 *προσηνές· καλόν. ἡδύ A⁴⁵⁹. ἐπεικές, ἀγαθόν, πρᾶον, χρηστόν LXX?
 (e.g. Prov. 25,25)
 3775 προσηνής· προσφιλής
 3776 *προσηνῶς· ἡδέως v⁶⁶. καὶ τὰ ὅμοια
 3777 προσήνεον· ὑψηλόν. τίμιον (Aesch. Suppl. 441)
 3778 †προσήρενε· προσέθιγεν†
 3779 *προσηρτημένοι· <προσ>κεκολλημένοι (Arist. h. an. 550^a20) A²³³
 3780 *προ<σ>ῆται· προσεγγίζει (Eur. fr. 162,4 N.) A⁴⁶⁰ Eur.
 3781 *προσηύδα· προσεῖπε A²⁸³, προσελάλει (A 201) Hom.
 3782 προσήυρετο· προσέτυχε. προσηγάγετο
 3783 *πρὸς ἡῶ· πρὸς ἀνατολήν (M 239) Σ Hom.
 3784 προσθεῖναι· τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι· ὅπερ νῦν D
 κῦρσαί φασι
 3785 προσθεῖς· προσθήκην λαβόν D
 3786 προσθέματα· τὰ πυγ[ι]αία D
 3787 *πρόσθεν· ἔμπροσθεν A³¹⁹. πρὸ τούτου. ἄνωθεν ἢ ἔνθεν
 3788 προσθέοντα· ἔμπροσθεν τρέχοντα (Φ 604?) Hom.?
 3789 πρὸς θεοῦ· τὸ τυχόν. Ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι
 3790 *προσθέσεις· δευτερώσεις [A³⁷⁶]
 3791 πρὸς θεόν· κατὰ τὸν θεόν. ἐπὶ τὸν θεόν
 3792 πρόσθη· πρόσθεσις
 3793 προσθιάξειν· ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας
 3794 πρόσθ' ἵσταμαι· προῖσταμαι. ἐμποδίζω. ὑπερμαχῶ (Δ 54) Hom.
 3795 προῖσταται· ἐπιπολάζει. προσκόπτει

3777 Ph 459,21 v. προσηγμένον 3779 Σ π 681 3781 Schol. 3782 Ph 458,16 v. προ-
 σαύρετο 3783 = Σ π 682 = Schol. 3788 cf. Schol. AbT ad Φ 602–6, a2 3794
 Schol.

3773 dittoqr. gl. 3884, v. l. gl. 3808 3777 προσήνεον] h. e. προσηγμένον (Ph, qui expli-
 cat ὑψηλόν τιμώτατον), quod ad Aesch. Suppl. 441 spectare persuasum habeo quia gl.
 σ 1976 ad eundem versum referenda est; utrum Hsch. glossam versumque bene intellexerit
 necne, alii iudicent; Schm. vult προηγμένον (cf. gl. 3447), Voss. προσήνεμον 3779 κε-
 κολλημένοι H: A 3780 πρόηται H: ordo et A (accent. Hansen) 3782 v. gl. 3682.
 3684 3786 προσθέματα] 'sunt τὰ αἰδοῖα in genere' G.; Alb. cft. EM 690,25; Gloss. Lat.
 2,132,5; 145,4; 3,13,9. 351,45. 457,30. 475,5; AP 12,3,1; Schm. vult προθέματα 'toros
 columnarum'; cf. gl. 4276 | πυγία H: Alb. post Mus. 3788 προσθέοντα] h. e. προ-
 θέοντα (Schm.), cf. gl. 3466. 3476 3790 de rebus Iudaicis dicitur 3791 πρὸς θεόν]
 πρὸς θεῶν ordo 3792 'retinendum' Alb., qui post Abresch. cft. vv. ἄνη. ἄσκη. αὔξη (gl.
 α 5030. 7709. 8326). cet.; volunt προσθή<κη> Sop. Vales., πρόσθη<μα> Arcer. 3793
 ὀσφύας H: Mus. | Schm. cft. gl. 566 3794 προσθίσταμαι H (π om. rubr., add. Mus.):
 Mus. 3795 προῖσταται] προῖσταται (hoc quoque extra ordinem) Spanh. | Alb., coll. gl.
 3509 (ad quam v. adn.), de προῖσταται ἐπιπολάζει + nov. gl. προοίσταται· προσκόπτει
 cogitat

- 3796** *προσίαισι· προσέρχονται (Thuc. 6,91,5. Xen. Anab. 4,8,12) A^{246.176}Σ, προσφέρουσι (A¹⁷⁶)
- 3797** προσίει· ἐγγίξει
- 3798** [προσίεμεν· προσερχόμεθα]
- 3799** *προσίενται· προσάγονται (Thuc. 4,108,4. Xen. equ. 3,3) A²⁰⁴
- 3800** προσίεσθαι· ἐφέλκεσθαι. προσφέρεσθαι (Xen. Anab. 3,1,30)
- 3801** *προσίεται· ἀρέσκεται A²⁴⁵Σ. προσδέχεται Σ, ἡδέως λαμβάνει (Ar. Equ. 359. Epicr. fr. 3,19 K.–A.)
- 3802** προσιζῆσαι· προσκαθεσθῆναι
- 3803** προσιζήσαντες· προσκομίσαντες
- 3804** *προσιζήσας· προσκαθίσας A¹⁶⁹
- Eur. **3805** *πρόσιθι· πρόσελθε (Eur. Or. 149) A²³⁵
- D **3806** προσικότορος· προσικέτορος, ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἰκέτας (Aesch. Eum. 119?)
- 3807** *πρόσιμεν· προσερχόμεθα (Xen. Cyr. 4,1,18) A²³⁶Σ. πρεσβεύομεν
- D **3808** προσίναντες· βλάψαντες
- 3809** *προσιούσα· παρερχομένη (Xen. Cyr. 2,1,4) v²²A¹⁹³
- 3810** *προσίρων· προσάπτων vg⁵¹A²⁰⁰
- 3811** *προσίπταται· προσπέτεται A³⁶⁶
- 3812** προσίσχεται· προσβάλλεται
- Greg. Naz. **3813** *προσιτόν· ᾧ δύναται τις προσελθεῖν (Greg. Naz. or. 43,48,8 Bernardi [36,557,37 M.]) A²⁹⁰
- 3814** *προσιών· προσελθών A²³⁴, προσερχόμενος Σ
- 3815** *προσκαταγνούς· πρὶν καταπτύσας A⁵⁰⁶
- D **3816** πρόσκειται· ἐκ προσθήκης κείται
- Prov. **3817** πρὸς κέντρον λακτίζει· παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν (Act. 26,14; Eur. Bacch. 795; fr. 604 N.; Aesch. Ag. 1624)
- D **3818** προσκηδεῖς· κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείοι[ς] (Hdt. 8,136,1)
- D **3819** πρόσκηπτε· προσήμινε, πρόλεγε, προμήνυε

3796 Σ π 683 3799 = Σ π 684 3801 Σ π 685 3803 cf. Σ π 686 3807 Σ π 687 3810 Σ π 672 3814 Σ π 689 3817 Zenob. vulg. 5,70; Diogen. 7,84; Schol. Pind. Pyth. 2,173=94; Poll. 3,7. 30

3796 h.e. προσίαισι· προσέρχονται + nov. gl. προσίαισι· προσφέρουσι 3797 προσίει] Lob. Rhem. 18 cft. Herodoti ἀπίει cet. 3798 v.l. gl. 3807 3801 προσέεται H: AΣ | ἀρέσκεται] ἀρέσκει A Σ et gl. ο 1814 3803 προσκομίσαντες] προσκαθίσαντες Σ, cf. gl. 3802. 3804 | cf. gl. 3496. 3712 3804 προσκαθήσας H: A 3805 προσίθι H: accent. Mus. 3807 προσίμεν H: accent. Mus. 3808 cf. gl. 3773. 3884 3810 προσίρων] h.e. προσ-είρων (KΣ) 3811 ft. v.l. gl. 3511 (Schm.) 3813 ὁ H: A 3815 προσκαταγνούς H = A] h.e. προκαταγνούς (Alb. post Jens.) 3817 τοῦ] τῶν H: Mus. 3818 οἰκείοις H: Mus. | Alb. cft. gl. κ 2459–60. 2463 3819 προσήμινε H: Mus.

- 3820 προσκληθείς· προσκαλεσάμενος D
 3821 *πρόσκλησις· προτροπή (vg⁹⁴A¹⁷³), ἢ πρόσρηψις A⁴⁶⁶ ἐπὶ δίκης (Dem. 43, 15–16. Hyperid. fr. 70 S.)
 3822 *προσκομίσατο· προσηνέγκατο (vg¹¹⁵)
 3823 *προσκομιστέον· προσενεκτέον vg⁵³
 3824 *προσκομιδή· ἀναφορά (A³⁵²)
 3825 *πρόσκομμα· ζημία. βλάβη (Exod. 23, 33. 1. Ep. Cor. 8, 9. LXX N.T. Ep. Rom. 14, 13. cf. 20) vg⁸⁷A³²⁴
 3826 *προσκοπτειν· ἀμαρτάνειν (cf. Ev. Ioh. 11, 9–10. Ep. Rom. 14, 21) N. T. + Eur. (A³⁵⁵). προβλέπειν (Soph. Ant. 688. Eur. Heraclid. 470) A³⁰⁵
 3827 *προσκοπήν· σκάνδαλον (2. Ep. Cor. 6, 3) A⁴¹⁶ N. T.
 3828 *προσκορή· ἀηδή (A³⁶⁸), ἀχαρή (e.g. Luc. dial. mort. 8, 2) (vg¹⁰³A³⁶⁸)
 3829 προσκρόσας· ἄλλας ἐπ’ ἄλλας κλιμακηδόν D
 3830 προσκροῦσαι· παροργίσαι. προσηλῶσαι (Dem. 18, 254) D
 3831 προσκρούνιον· πρόφραγμα D
 3832 *προσκυνεῖ· προσπίπτει A⁴⁶⁷
 3833 *προσκυρεῖ· προσεγγίζει (Aesch. Cho. 13) g¹⁵⁶A⁵⁰⁷
 3834 προσκυροῖ· βεβαιοῖ
 3835 προσλαζόμενα· προσλαμβάνόμενα
 3836 *προσλαζόμεναι· προσλαμβάνόμεναι (Eur. Hec. 64) [A³⁰¹]
 3837 *πρόσληψις· γνῶσις A¹⁹¹(v³⁷)
 3838 προσλιπαρῆσαι· παρακαλέσαι D
 3839 προσμελοῦ· ἐπιμελοῦ D
 3840 προσμίξας· προσελθών. συνάψας (Ios. Ant. 13, 178. 14, 444)
 3841 *προμνήστρια· προξενούσα νυμφίους ἢ νύμφας (v. gl. 3583) A³³³
 3842 προσόδιον· ὥδή[ς], θεοῦ ὕμνον περιέχουσα (Ar. Av. 853) D

3821 cf. Harp. 261, 1 [π 103 K.]; unde Ph = Su 3823 = Σ π 694 3825 Σ π 695 (nom., cf. 1. Cor. 8, 9); gl. N. T. Rom. 14, 13 (accus.) 3833 = Σ π 696 3837 Σ π 642 3842 cf. Schol. Ar.

3820 προσκληθεῖς H ut vid.: Hansen (cf. μετάπεμπος· προσκληθείς Su μ 723; codd. Hesychii ceterorumque interdum δ pro θ perperam exhibent; cf. gl. 1027. 4120. σ 1507); προσκληθῆς Mus.; προσκλήθην Lob. Rhem. 36 not. 5, coll. de adv. per pte. explicato Paral. p. 156; v. etiam gl. 3922 cum adn.; Su π 2468 προσκληδί sine expl. praebebat 3821 πρόσρηψις προτρεψις A 3823 προσηνεγκάτο H: vg 3825 Ep. Rom.] cf. gl. σ 842 et adn. gl. π 3826 3826 h.e. προσκοπτειν· ἀμαρτάνειν (A³⁵⁵) + nov. gl. προσκοπεῖν· προβλέπειν A³⁰⁵ (Leopard. alii); Triller etiam de una tantum glossa προσκοπτειν· ἀμαρτάνειν, παραβλέπειν cogitat, quod ad Ev. Ioh. 11, 9–10 quadrat | πρ· ἄμ.] προσκοπτει (Ev. Ioh. 11, 9–10. Ep. Rom. 14, 21)· ἀμαρτανει A³⁵⁵; cf. gl. 3825 3829 v.l. gl. 3555 | προσκρόσας· sic H ut vid., littera σ a Mus. primum deleta tum restituta | ἐπ’ ἄλλας· cf. ad gl. 3554 3830 παροργῆσαι H: Mus. 3831 προσκρούνιον· ‘an sepimentum fontis?’ Schm. | πρόφραγμα Alb. cft. gl. 4072 3837 πρόσληψις h.e. πρὸςληψις (A Σ, cf. gl. 3562) | γνῶσις H = AΣ | πρόγνωσις gl. 3562 3841 προμνήστρια· προμνήστρια ordo, falso | cf. gl. 3583 3842 προσώδιον H: ordo et Salm. | ὥδης H: Mus.

- 3843 πρόσδοδος· ἔντευξις. ἢ κέρδους προσθήκη
 3844 προσοικίσαντες· προσκαθίσαντες
 D 3845 πρόσοικος· οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν
 3846 *πρὸς οἶμον· πρὸς τὴν ὁδόν A²⁹¹
 3847 προσοίσεσθε· προσδέξησθε (Dem. epist. 3, 32)
 3848 *προσοκ(ε)ῖλαι· προσορμίσαι (A¹⁹⁰) εἰς τὴν γῆν
 Greg. Naz. 3849 πρὸς ὄλεθρον· πρὸς θάνατον (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 62 [37, 974, 12 M.])
 3850 *πρόσον· ἐνυπάρχον (Men. fr. 835, 3 K.–A.) g¹⁰⁵ A³⁷¹
 3851 πρόσον· ὥθησον
 3852 *προσορμίσαντες· προσοκείλαντες [A¹⁹⁰ Σ]
 3853 προσοῦριον· πρὸς εὐθές, ἐπιτήδειον
 3854 *προσοურიον· τὰ αὐτά A²⁰⁷
 3855 *προσοχή· κατανόησις. Ἰνῆψις vg⁹ A¹⁶¹
 LXX? 3856 *προσόχθισμα· πρόσκροσις. Ἰναινοπάθεια b. πάθος γνώμης. συμπάθεια (Sir. 27, 13?)
 D 3857 πρόσπαιον· πρόσφατον, νέον (Soph. fr. 314, 125 R. Nic. ther. 690)
 D 3858 προσπαλαίειν <...> (Pind. Pyth. 4, 516=290)
 3859 *προσπελάζει· προσεγγίζει vg⁴⁹ Σ
 3860 προσπέζω <...
 3860x ...> προσπελάζεται
 D 3861 προσπεριβάλλεται· προσπεριλαμβάνεται (Dem. 4, 9)
 D 3862 προσπέφυκεν· ἐκ φύσεως συνῆν
 D 3863 προσπήγματα· μέρος τι τῆς νεῶς
 3864 *προσπήξομαι· προσκυνήσω Σ
 D 3865 προσπίπτω· λιπαρῶ. ἰκετεύω (Xen. Cyr. 4, 6, 2)
 Hom. 3866 προ(σ)πλάζει· προσπελάζει (cf. M 285)

3852 cf. Σ π 722 3854 Σ π 697 3857 Schol. Nic. 3859 = Σ π 699 3864 = Σ π 700
 3866 Ap. S. 132, 6

3844 προσκαθήσαντες H: Mus. 3846 οἶμον] sic spir. len. H hic et gll. 964. ο 298–9; de gl. ο 276 non constat (?ft. οἶμον H: Mus.); contra, κ 110 καθ' οἶμον (καθεύμενον H et ordo: A Σ, recte) 3847 προσοίσησθε H: G. Dind. 6, 2029 d; προσήσεσθε Lob. Phryn. p. 733, coll. gl. 3801; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. 3848 προσοκίλει H: Mus. | προσορμίσαι H (cf. gll. 3852. 3949): Jens. 3850 προσών· ἐνυπάρχον H: ordo et K | cf. gl. 3950 3851 v.l. gl. 3951; πρόσον] h.e. πρῶσον (Schm.), i. q. πρῶσον (Mus.) 3852 προσορμίσαντες H (cf. A et gll. 3848. 3949): Salm., cf. Ph = Su | προσοκείλαντες H ut vid.: Mus. | προσοκείλαντες· προσορμίσαντες AΣ (προσοκ- Ph et Su, προσωκ- Σ^a et Photii ordo) 3853 προσοῦριον] πρὸς οὔριον Ald. 3854 πρὸς οὔριον H: AΣ, cf. gl. 3853 | expl.] ἐπιτηδείου A = Σ 3855 νῆψις] Sop. cft. gl. 3753 3856 προσοχθισμός H: b; -ός pro -α per errorem scriptum videtur, cf. gl. σ 2243 (similiter, de -ος in -α corrupt. cf. gl. 2395 cum adn.); vox προσόχθισμα decies ap. LXX reperitur 3857 πρόσφατον H: Mus. 3858 <...> Alb. 3859 contin. H: nov. gl. vgΣ et Alb. qui cft. Su et gl. 3736 3860–3860x unam gl. H: Schm. in app. 3860 προσπέζω] h.e. προσπαίζω (Schm.) 3864 προσπήξομαι H = Σ (excepto Su)] h.e. προσπτύξομαι (Su, cf. gl. 3875) 3866 προπλάζει H: ordo et Mus.

- 3867 προσπλήξω· τύψω D
 3868 πρόσπολοι· πρόπολοι. θεράπαινα<ι>. θεράποντες, δοῦλοι (Eur. Eur.
 passim)
 3869 προσποιεῖται· σχηματίζεται
 3870 *προσπορισθέν· ἐπινοηθέν vg⁵⁶A²¹⁹
 3871 προσπταίνει· σκανδαλίζει D
 3872 πρόσπταισμα· πρόσκομμα (Luc. mort. per. 45) D
 3873 προσπταίνοντες· προσκρούοντες, προσκόπτοντες (Hdt. 7, 210, 2) D
 3874 vacat
 3875 προσπτύξομαι· [προσπτύξομαι.] ὑποβαλῶ. παραμυθήσομαι Hom.
 (γ 22 . .)
 3876 προσπτύσσεται· προσάγεται. προσέλκεται. προσαγορεύει, ἀσπά- Greg. Naz.
 ζεται (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 598 [37, 567, 11 M.])
 3877 προσρραίνουσι· προσβάλλουσι D
 3878 <προσρέουσι>· προσέρχονται (Ios. Ant. 6, 116)
 3879 *πρόσρησις· προσηγορία, ἀσπασμός (Plat. Charm. 164 d. Plat.
 com. fr. 199, 2 K.–A.) (Σ)
 3880 προσριπτούμενον· τοῖς κύμασι περικρουόμενον, κυματιζόμενον
 3881 *προσρυνέντων· προ<σ>ελθόντων A³⁷²
 3882 προσήει· †προσεπειχεν. προσθέει† (Plat. Tim. 33 c)
 3883 πρόσ[σ]ημον· ἐπὶ θανάτου προσαγομένου D
 3884 [προσήναντες· βλάψαντες]
 3885 *πρόσω· πόρρω, ἔμπροσθεν [A⁴⁷²], μακράν, εἰς τοῦμπροσθεν Hom.
 (M 274 . . cf. A 343 . .) [vg⁴³A¹⁹²]
 3886 *προσώτερον· ἐξώτερον A³⁴⁷
 3887 προσταθείη· <...>
 3888 *πρὸς τάνδ[ε]· αὐλάν· πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν (Eur. Hec. 171) Eur.
 A⁵⁰²[A³⁰²]
 3889 *πρὸς τάν· πρὸς ταύτην A³²³
 3890 πρὸς τάνδε· ὁμοίως
 3891 προστασία· κυβέρνησις

3870 Σ π 703 3879 Σ π 704

3868 θεράπαινα H: Verw. 3869 Alb. cft. gl. 3741 3871 σκονδάπτει H: Sop.; Alb. cft. gl. α 6852 3875 [προσπτύξομαι.²] Phav.; scriba post προσπτύξομαι¹, quod in fine versus exstat, προσπτύξομαι.² in initio versus insequentis perperam repetivit; alii alia 3876 nov. gl. προσέλκεται H: contin. HSt. 3877–8 unam gl. H: divisit et προσρέουσι add. Alb. post Voss., coll. ad gl. 3877 Schol. Ar. Eccl. 379 et ad gl. 3878 gll. 3881. 3750 3880 προσρι-
 πτούμενον τοῖς κύμασι H: interpunct. Schr. 3881 προελθόντων H: A 3882 expl.] προσ-
 ἐπῆλθεν, προσέθει; Schm. | προσέπειχεν H: accent. Mus. 3883 πρόσσημον H: Mus.,
 sicut postulant significatio et ordo glossarum 3882–4 3884 dittogr. gl. 3773, v.l. gl. 3808
 (Mus.) 3885 πρόσω H = K] forma πρόσω in H non exstat, et unum σ hic et gl. 3945.
 3948 ordine firmatur 3887 contin. H: nov. gl. Alb. 3888 τάνδε H: Schm. | αὐλάν H: ac-
 cent. Mus.

- D **3892** προστατήριος· τὸν Ἀπόλλωνα οὕτως λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο (Soph. El. 637. Dem. 21, 52)
- D **3893** προστάται· <...> οἱ μέτοικοι. καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο (e.g. Dem. 9, 23. cf. Hyperid. fr. 25 S.)
- 3894** †πρόσταμα†· κοιτῶν
- LXX **3895** προστάς· προστῶν (Iud. 3, 23)
- D **3896** προστάτου· ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι' (Soph. OT 411)· ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου. ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι· καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον
- 3897** *προ<σ>τε[α]νισάμενος· προσπτυξάμενος (Ios. Ant. 2, 233) vg^{48g}153A²⁹⁷[A³³⁷]
- Eur. **3898** *πρὸς τέρμασι· πρὸς τὰ τέλη (Eur. Andr. 1081. Ar. Av. 705) [A²⁷⁴]
- Hom. **3899** *προστήσας· προαγαγών (Δ 156) A³¹⁶
- 3900** προστιβάζεται· μερίζεται. προσπορεύεται
- D **3901** προστιμάται· κατακρίνεται (Dem. 24, 60)
- 3902** *πρόστιμον· ζημία. παραγραφή (Hippocr. lex 1 [4, 638, 5 L.]. He-cat. Abd. FGrHist 264 F 25, 77, 2 ..) A⁴⁷³
- D **3903** πρόστομον· ἐπὶ ξίφους κεῖται
- 3904** πρὸς τοῦ· πρὸς τοῦ ἑτέρου
- 3905** πρὸς τοῦφανές· εἰς τὸ φανερόν
- 3906** προστρεπόμενοι· σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες (Ios. Ant. 8, 116. Clem. Al. protr. 45, 1)
- 3907** *προστρίβεται· προσπήσεται (Aesch. PV 329. Ar. Equ. 5) A⁴⁷⁴
- D **3908** προστρόπαιος· φονιός, μιαρός, αἵματι μεμιασμένος. καὶ πρὸς τινα τρεπόμενος δεήσει καθάρσεως (e.g. Aesch. Ag. 1587)
- D **3909** προστροπαίω· ἱκετεύω
- D **3910** προστροπαίων· ἱκετευσίμων, καὶ ἱκε<τ>ῶν (Aesch. Cho. 287)
- 3911** [προστραπέσθαι· ἀποτραπῆναι. προθυμηθῆναι]

3893 Harp. 261, 6 [π 105 K.] v. προστάτης (unde brevius Ph et Su) et 53, 12 [α 218 K.] v. ἀπροστασίου **3895** Arcad. 122, 10 **3896** v. ad gl. 3893 **3899** = Σ π 707 **3901** cf. Harp. 262, 7 [π 108 K.] **3902** = Σ π 708 **3903** Poll. 2, 101

3893 προστα^ν H: expl. Mus. | <...> οἱ μέτοικοι lac. agn. Hansen, coll. post Schm. gl. 3896; οἱ μετοίκων Mus.; οἱ μετοίκων <προεστηκότες> Vales., coll. Harp. | ἔχοντες] ἔχοντες <προστάτην> Alb. | cf. gl. α 6853 **3894** προστάς· κοιτῶν Salm.; προστάδα· κοιτῶνα Alb. **3895** πρόστων H: accent. Arcad. | cf. gl. 3386–7. κ 3018 **3896** ὡς τοῦ H: Wesseling **3897** προτερανισάμενος H: vg^{48g}153A²⁹⁷ (<σ> etiam ordo) | προσπτυξάμενος] περιπτυξάμενος K et gl. 3469 | v. l. gl. 3469, q. v. **3900** προσβιβάζεται· ὑβρίζειται. προσπορεύεται Alb., coll. gl. β 595; προστιβάζεται· προσπορεύεται (vel προ[σ]πορεύεται) + nov. gl. προστοβάζεται· ὑβρίζειται vel προστοιβάζεται· ἀθροίζεται Schm. **3903** πρὸς τομόν H: Vales. Voss. **3908** φονιός H: accent. M. L. West | τρεπόμενοι H: HSt. **3909** προστροπαίω· ἱκετεν<σ>ιμ<σ>? Latte **3910** ἱκέων H: ed. 1521 **3911** προστράπεσθαι (H: accent. Mus.) h. e. προτραπέσθαι, v. l. gl. 4009 (Alb.)

- 3912** προστροπή· ἵκετεία (Aesch. Cho. 21) D
3913 †προσπρόσδοσ†· τιμή
3914 πρόστροπον· πρόσαντες D
3915 πρόστροχον· στρογγύλον D
3916 προστυχών· ἀπαντήσας (Soph. El. 1463. Plat. leg. 871 d. Dem. 25, 96) D
3917 προστ<ψ>φ· κοιτῶνι D
3918 *πρὸς ὑποτύπωσιν· πρὸς σημεῖον (1. Ep. Tim. 1, 16) vg¹¹⁹A⁴⁰⁹ N. T.
3919 προσυπουργεῖσθαι· ὑπηρετεῖσθαι
3920 προσφανῇ· Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ (fr. 199 F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 255 Rose) χρυσίου συρροάς D
3921 προσφάσθαι· προσειπεῖν (ψ 106) Hom.
3922 προσφάτως· πλάγιος πεσών
3923 *πρόσφατον· τὸ ἀρτίως γινόμενον A²⁵⁷[vg⁷¹], νέον, νεαρόν (A³⁸⁹)
3924 *προσφερεῖς κόρας· ὁμοίας ἀλλήλων A²⁸⁵ κόρας (Eur. Or. 408) Eur.
3925 προσφθέγγεται· ἀσπάζεται D
3926 προσφιλεστάτοις· ἀγαπητοῖς
3927 *πρόσφορα· τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα A²⁸⁰
3928 *πρόσφορον· ἐπιτήδειον vg⁴⁷A¹⁹⁶Σ, ἄρμόζον vg⁴⁷A¹⁹⁶. οἰκεῖον Σ. ἀκόλουθον
3929 προσφῶσα· ἐνδακοῦσα
3930 πρόσφυγα· καταφυγόντα (Phil. rer. div. 124)
3931 προσφυεῖς· προσπλακείς
3932 προσφυές· προσοικειωμένον D
3933 *προσφυστέρους· προσοικειωθείσιν A²⁰¹
3934 προσφυῇ· προσοικιότα. ἄρμόζοντα D
3935 *προσφύς· προσπλακείς Σ, περιπλακείς (μ 433) Hom.
3936 *προσφῦσα· ἐνδακοῦσα A⁴²¹ (Ω 213) Hom.
3937 *προσφωνεῖ· προσαγορεύει (Aesch. fr. 159, 3 R. Soph. Phil. 934) vg¹³²A⁴⁷⁵

3921 = Schol. 3924 cf. Σ π 713 3928 Σ π 712 3932 cf. Σ π 714 3935 Σ π 715 = Schol.

3912 dat. προστροπῇ H ut vid. (προστροπῇ Mus.); Hansen post Kust. **3913** προσ-
 πρόσδοδος] προσ<τροπή> πρόσδοδος Voss. **3914** cf. gl. κ 1471 **3915** πρόστροχόν H:
 accent. Mus. **3917** πρόσφφ H: HSt. | πρὸς τῷ κοιτῶνι· <...>? Latte **3920** Theophr.] cf.
 gl. σ 874. 2212 **3921** προσφᾶσθαι H: accent. Schm. **3922** προσφάτως] de adv. per ptc.
 explicato cf. gl. 3224. 3820 cum adn. 4016; πρόσφατος? Alb., coll. Ω 757 | πλάγιος] immo
 ἀρτίως? Hansen, coll. e. g. gl. 3923. ν 428 **3923** γινόμενον] γενομενον K **3924** προσ-
 φερησκορράς H: A | κόρας?] κοάρων ῥοάς H: Schm. post Sop. (ῥοάς fortasse e gl. 3920 ir-
 repsit? Schm.) **3929** v. l. gl. 3936 (Mus.); contra, Schm. putat formam Lac. vel Boeot. esse
3931 προσφρυεῖς] forma barbara (-φρυεῖς. (-)φρυέντ- hic ordine firmatur; saepius legitur, e. g.
 Greg. Nyss. hom. in Cant. 6, 432, 4 Langerbeck **3932** προσοικειωμένον] προσοικειούμε-
 νον Alb., coll. Σ; προσφκειωμένον Jens. **3935** προσφεις H: ordo et Σ **3936** cf. gl.
 3929

- 3938** πρὸς χάριν· πρὸς τέρψιν
 LXX **3939** πρὸςχεῖς· ἐπίβλεπον (Psalm. 5, 3 ..)
3940 *πρόσχημα· πρόφασις A²⁵⁵. ὑπόκρισις vg⁶⁹. προκάλυμμα Σ
 D **3941** προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος, ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν
 (Ar. fr. 875 K.–A.)
3942 προσχόμενον· προτείναντα
 D **3943** προσχωρεῖ· συμ<μ>ίσγεται (cf. Eur. Med. 222)
 D **3944** πρόσχορος· ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος (cf. Ar. fr. 876 K.–A.?)
 Hom. **3945** *πρόσω· ἔμπροσθεν A⁴⁷²[vg⁴³A¹⁹²], πρὸ τούτου (M 274 .. cf. A 343 ..) A¹⁹²
 D **3946** προσφθία· μετ' ὀργάνου φθῆ
 D **3947** προσωθείται· προστρίβεται
 Hom. **3948** *πρόσω καὶ ὀπίσω· ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὃ ἐστὶ μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ
 παρελθόντι χρόνῳ. ἦ ἤτ' ἀνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα (A 343 ..) A³¹⁵
 D **3949** προσώκειλε· προσώρμισε εἰς γῆν
 D **3950** προσών· ἐνυπάρχων (Men. Peric. 386 Koerte = 816 Sandbach)
 D **3951** πρῶσον· ὠθησον (com. ad. fr. 1105, 134 K.–A.)
3952 [*προσωπαιδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες A⁴²²]
 D **3953** προσωπεῖον· ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς
 D **3954** προσωπεῖον· σχηματισμός
3955 πρόσσωπον· ἐστὶ συνδρομὴ ἰδιοτήτων
 Hom. **3956** πρόσσωπον· τὸ πρόσσωπον. Ὅμηρος (Σ 414 ..)
3957 προσώπη· πρόσσις
 D **3958** Προσωπίτις· νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ (Hdt. 2, 165, 1. Thuc. 1, 109, 4)
3959 *προσω<πο>ποιᾶ· ὅταν πρόσσωπον ὑποθέμενός τις εἴπῃ τι
 (Theodoret. e.g. interpret. in Psalm. 80, 993, 9 M.) vg¹²⁴A⁴²⁴
3960 *πρόσω πορεία· προκοπὴ ὁδοῦ A³⁰⁷
 D **3961** προσωποῦττα· Πολέμων ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χεῖλεσι
 πρόσσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον (FHG 3, 146, fr. 94)

3940 Σ π 717 **3941** Ph; cf. Poll. 7, 91 **3945** Σ π 720; cf. Schol. **3946** = Ph **3949** cf. Su
3953 cf. Poll. 2, 47. 4, 115. 10, 167 **3958** St. Byz.; cf. Schol. Thuc. **3961** Poll. 2, 48

3941 προσχήματα H: Ph **3942** Alb. cft. gl. 3513 **3943** συμίσγεται H: Mus. | Alb. cft. gl. 1958 **3944** πρόσχορος: ... χώρῳ ... ordo et Salm., falso **3948** πρόσσω καὶ ὀπίσω] h. e. πρόσσω καὶ ὀπίσω (Alb.); cf. gl. 3885 cum adn. | μεταταῦτα H: Jens. **3949** προσωκεῖ-
 λαι· προσωρμήσαι H: Schm. (i pro η iam Mus.); προσώκειλαν· προσώρμισαν Alb., coll. Su | cf. gl. 3848 **3950** cf. gl. 3850 **3951** πρῶσον (extra ordinem) | i. q. πρόωσον, cf. LSJ v. προωθέω; v.l. gl. 3851 **3952** v.l. gl. 3730; in margine ἦ προσεμπεδοῦντες add. Mus. **3956** πρόσσωπον¹] h. e. πρόσσωπα Heins., cf. (post Alb.) Eust. II. 38, 41 [1, 62, 29 V.] **3957** προσώπη] accent. προσωπή Alb., coll. gl. 1965; Schm. ci. ὀπωπή, coll. gl. 1076 | προσωπίς H: Mus. (o) et Alb. (accent.) **3958** προσωπίον· τίς H: Mein. Quaest. scen. 3, 1830, 34 **3959** προσωποῖω H: K **3960** πρόσσω· H = A: interpret. del. Mus. **3961** προσώπουττα H: accent. Vales., coll. Poll. | Πολεῖν H: Vales.; de Polemone cf. gll. σ 1142. 2799. β 605. 630. δ 746. 1930. ε 7567. η 399. κ 4496

- 3962** *προσώτατα· ἐσώτατα (Hdt. 2, 103, 1) (A²⁷³)
3963 προσωτέρω· ἐγγυτέρω πρὸς γένος
3964 πρὸς ὧσιν· πρὸς ὥθησιν [ἢ πρὸς ὄσιν, οὐ καλῶς] D
3965 *προσώχθισα· ἐμίσησα (vg⁴⁰A⁴⁷¹). προσέκοψα. περιεκάκησα LXX = N. T.
(Psalm. 94, 10 = Ep. Hebr. 3, 10). προσήγγισα
3966 προταίνιον· πρὸ μικροῦ D
3967 προταίνιον· παλαιόν D?
3968 προταμεῖν· τεμεῖν (cf. I 489 .) Hom.
3969 προτάξω· προκρίνω
3970 προτάξεως· φανεράς μάχης
3971 *πρότασις· μετ' ἐπιτάσεως, ἢ ἐρώτησις v(g)¹³⁵A⁴⁸⁰
3972 *προτεθειμένον· ἠπλωμένον A³⁸³
3973 προτείνεται· δίδει. ὑπισχνεῖται (e.g. Greg. Naz. or. 2, 54, 15 Bernardi [35, 464, 24 M.]) Greg. Naz.
3974 *προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία [A⁴⁹⁵], καὶ ἑορτή. τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν (e.g. Eur. IA 718. Plat. leg. 774e. Men. Sam. 713)
3975 προτελειωσαμένη· προμυησαμένη D
3976 *προτεμενίσματα· προπύλαια Σ ναῶν (Phil. leg. Gai. 150)
3977 προτένθαι· λίχνοι προαρπάζοντες (Ar. Nub. 1198) D
3978 [προτενίσματα· προπύλαια]
3979 πρὸ τ' ἐόντα· προγεγονότα (A 70) [A⁴⁸¹] Hom.
3980 *προτερεῖ· προὔχει, τὰ πρωτεῖα λαμβάνει A⁴⁸²
3981 *προτέρημα· πρόκριμα, προτίμησις (Sopat. com. fr. 6, 1 K.–A? LXX?
Iud. 4, 9?) A⁵⁰⁰

3974 Ph 464, 6 (Paus. π 33). 7. 16; Eust. II. 881, 30 [3, 315, 18 V.]; Tim. lex. **3976** Σ π 726
3977 cf. Su **3979** Schol.

3962 προσώτα· τὰ H: Mus. **3964** contin. H: nov. gl. Mus. | προσῶσιν· προσώθησιν H: Mus.; Alb. cft. gl. ω 411; πρὸς ὥθησιν exstat Alex. Aphr. probl. 1, 90, 12; πρῶσιν· προώθησιν Schm., contra ordinem, coll. gl. 4154 | ἢ κτλ. del. Alb. ('Alio spectat; et jure damnatur verbis, οὐ καλῶς, quisquis hæc adjecerit') | Alb. cft. gll. 3851. 3951. 4154 **3965** προσώχθησα H: A **3966** προταίνιον] Heins. cft. προταίνι Eur. Rhes. 523, ubi Schol. Προμενίσκος τὴν προταίνι λέξιν Βοιωτικὴν φησι ... σημαίνει δὲ τὸ ἐμπροσθεν; propius explicationi Hesychii accedit significatio 'πρότερον' formae Boeoticae προτηνί IG 7, 1739, 14. 2406, 6; J. F. Schleusner Curae novissimae in Photii Lexicon, 1812, 372 cft. προτήνιον Ph 464, 12; addere licet Hsch. gll. π 3220. 3277 | cf. Frisk 2, 585. 603 vv. ποταίνιος, προταίνι | cf. gl. 3967 **3967** Schleusner I. c. π[ρ]οταίνιον· <οὔ> παλαιόν ci., coll. post Alb. gl. 3116; πρατάνιον· ἀπαλόν Schm., coll. gl. 3218 | cf. ad gl. 3966 **3968** cf. gl. 3299 **3971** πρότασις· ἡ μετ' ἐπιτάσεως ἐρώτησις Alb., coll. Su; προτασις· ἐρώτησις μετ' ἐπιτάσεως K; πρότασις μετ' ἐπιτάσεως· ἡ ἐρώτησις Schm., quem ἢ (non ἦ) voluisse utique puto **3973** δίδει] δίδωσιν Mus., sine causa, cf. gl. 889 cum adn. **3974** πρὸ τοῖς γάμοις H: Stanl. alii, coll. A Ph cet. **3975** προθυμυησαμένη H: Alb., coll. Thom. Mag. (προτέλεια λέγε, οὐ προμύησις, quae vox exstat Plut. cons. Ap. 107e) aliis **3976** νοῶν H: Mus. **3978** v. l. gl. 3976 **3979** προτέοντα H: Mus., cf. A | cf. gll. 3985; τ 239. 241

- Hom. **3982** πρότεροι· προγενέστεροι (Δ 308 ..)
 Ap.S. **3983** προτέρω· εἰς τοῦμπροσθεν· οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον' (ι 64)
 Hom. **3984** *προτετύχθαι· προγεγονέναι (Π 60 ..) A⁴⁸³
 Hom. **3985** *προτεύνοντα· προγεγεννημένα (Α 70) A⁴⁸¹
 Hom. **3986** *προτιάπτω· προπέμπω (Ω 110) A²⁶⁰
 Hom. **3987** προτι ἄστν· εἰς τὴν πόλιν (Γ 116 ..)
 Hom. **3988** προτιβάλλεαι· προβάλλῃ, μισεῖς, καὶ ἀποστρέφῃ, ὥς καὶ Ἀττικοὶ λέγουσι· προβάλλ(λ)ομαι τοῦτον. οἱ δὲ κωλύεις· ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς πύκτας προβολῆς. ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον παρὰ Ὀμήρῳ (Ε 879)· ταύτην δ' οὐτ' ἐπ(ε)ῖ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ
3989 προτίδεγμαι· προσδέχομαι
 Hom. **3990** προτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι (Β 137 v.l.)
 Hom. **3991** προτιδέγμενοι· προσδεχόμενοι (Η 415 . . v.l.)
 Hom. **3992** προτιελεῖν· ἐγκλίνειν (Κ 348) [A⁴⁹⁸]
3993 προτιμᾶν· προκρίναι, ἐκλέξασθαι
 Hom. **3994** *προτι ὄν· πρὸς τὸ(ν) ἴδιον (Ρ 200 . .) [A^{263.497}]
 D **3995** προτιόσσεται· προορᾶται. προσδέχεται. προσαγορεύει (Ap.Rh. 3,552)
 Hom. **3996** προτιόσσετο· προσεδόκα (ε 389. ξ 219)
 Hom. **3997** προτιπτυσσοίμεθα· ἀσπασοίμεθα. παρακαλοῖμεν (β 77 v.l.)
 Hom. **3998** *πρότμησιν· κατὰ τὸν ὀμφαλὸν (Λ 424)
 Ap.S. **3999** *πρότμησις· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος (Λ 424) g¹⁴⁹
 Hom. **4000** *προτμητόν· τὸν ὀμφαλὸν (cf. Λ 424)
 Hom. **4001** *†προτομή τις†· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνά τόπος (cf. Λ 424) [g¹⁴⁹ (v. gl. 3999)]

3982 = Schol. 3983 Ap.S. 135,28; EM 691,11 3984 = Schol. 3987 cf. Schol. 3988 Ap.S. 136,14 (cum Apione) 3990 Schol. 3997 προτι-] cf. Schol. et Schol. HMQ 3998 cf. Schol. 3999 Σ π 727; Ap.S. 135,34; EM 691,15; Schol. 4000 Σ π 728; EM 691,15; cf. Schol. 4001 Ap.S. 135,34; Schol.

3983 προτέρω νῆες κίον] προτερον ἔσκιος H: Mus. 3985 προτεύνοντα] h.e. πρὸ τ' ἐόντα (A), cf. gl. 3979 3988 προβάλλει H: Hansen; προβάλλῃ Schow post Guyet Voss. | προβάλλομαι (H: Mus.)] cf. Ap.S.; προσβάλλομαι Heins. (Alb. cft. gl. 3691) | προβολῆς] cf. Ap.S.; προβολῆς Voss. (Alb. cft. gl. 3695) | ἀπὸ Ὀμήρου H: Mein. ap. Schm. | ἐπὶ H: Mus. | ἔργῳ] ἔμῳ H: Schow | expl. ap. Ap.S. ὁ μὲν Ἀπίων προκωλύεις· οἱ γὰρ πυκτεύοντες τῇ προβολῇ κωλύουσι. μήποτε δὲ ὥς οἱ Ἀττικοὶ προβάλλεσθαι τόνδε ἀντὶ τοῦ μισεῖν καὶ ἅφ' (ἐφ' cod.: Villosion) ἐαντῶν ὀπτεῖν 3990 v.l. gl. 3135 3991 v.l. gl. 3136 3992 προτείδειν H: Voss., cf. A et ordinem 3993 προτιμᾶν· [... + nov. gl. προτιμῆσαι] προκρίναι, ἐκλέξασθαι Schm. in app., ft. recte 3994 πρότιον H: Perg. Voss. | τὸ H: Pears. 3995 cf. gl. 3143 3996 προτιόσσεται H: Schm., coll. expl. 3998 cf. gl. 3999–4000; 4001 cum adn; 3077; κ 1357 3999 cf. gl. 3998 cum adn. 4000 cf. gl. 3998 cum adn. 4001 προτομή τις (sic)] h.e. aut πρότμησις (cf. gl. 3998–9 et LSJ s.v.) aut πρότμησις (cf. accus. gl. κ 1357 cum g^{κατ197} A^{κατ475}; g^{προ150} A^{προ271}; Ph), sed vix πρότμητις (cf. v.l. Λ 424); Mus. προτομήτις neglegenter ci., unde προτμήτις Ald.; cf. praeterea Frisk 2,603. 3,173

- 4002 *προτολεῖον· ὑπάρχον g^{πρω1}A^{πρω3}
- 4003 *προτομαί· εἰκόνες βασιλέων (cf. Ios. Ant. 18,55) [Σ]
- 4004 *προτομή· εἰκὼν βασιλική vg⁹²A³³², ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος
- 4005 προτόνιον· ὕφασμα D
- 4006 *πρότονοι· οἱ ἐκατέρωθεν τοῦ ἰστοῦ σχοῖνοι, ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῶρα(ν) καὶ πρῦμα(ν) ἔμπροσθεν (Eur. IT 1134) A³²⁹ Eur.
- 4007 προτόνοισι· τοῖς τὸν ἰστόν συνεχουσι σχοινίοις, ἕξ ἐκατέρου μέρους (A 434 . .), καὶ τοῖς ἐν τῷ ὕφαντικῷ ἰστῷ Hom.
- 4008 *πρωτορῦμφ· ἐν τῷ ἀκρορῦμφ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται (Z 40 . .) Hom. A^{πρω321}
- 4009 προτραπέσθαι· ἀποτραπήναι. ὑποεῖξαι· ἔθελον δ' ἄχει[ι] προτραπέσθαι (Z 336)· παρ' οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τοῦ [τ]ᾶχους ἀποτραπήναι Hom.
- 4010 προτρέπιν· τὸ προάγεσθαι. ἐνίστε καὶ τὸ προβιάζειν D
- 4011 προτροπεσθάριοι· ἐπιτροπὴν ἔχοντες
- 4012 *προτρέπου· παρακάλει (Plat. epist. 363 c) A⁴⁸⁴
- 4013 προτριβεῖς· δρυεῖς καὶ ὀξεῖς D
- 4014 πρότριτα· πρὸ πολλοῦ (Thuc. 2,34,2) D
- 4015 πρότροπα· θυσίας εἶδος D
- 4016 *προτροπάδην· εἰς τοῦ ἔμπροσθεν τετραμμένοι (Π 304). ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ (Plat. conv. 221 c. Xen. Mem. 1,3,13) [A¹⁶³; aliter vg¹¹] Hom.+D
- 4017 προτροπή· παρακλήσις. καὶ τὰ ὅμοια
- 4018 προτύπως· ἀκολούθως
- 4019 προτροπὶς· σπυρίδες D

4002 Σ π 752 4003–4 cf. Σ π 729 4005 cf. Ph = Su; Poll. 10,191 4006–7 cf. Schol. Ap. Rh. 1,564 4008 Schol. 4009 Ap. S. 136,13 sine expl.; Schol. 4014 cf. Schol. Thuc.; Ph = Su (Ael. Dion. π 70) 4016 cf. Schol. Plat.

4002 h.e. πρωτόλειον· ἀπαρχήν (ΚΣ), cf. gl. 4166 4003 ex inscriptionibus cf. e.g. IG 2/3², 1108,6 4006 τὰ πρῶρα καὶ πρῦμα H: Mus. 4008 πρωτορῦμω (προ- ordo ap. H et A) ἐν τῷ ἀκρορῦμῳ] h.e. πρῶτω ὄνυμφ· ἐν τῷ ἀκρῷ ὄνυμφ (A), cf. v.l. gl. 4176 | fin.] ὅπου ζυγὸς ἐνδεσμεῖται A 4009 προτραπέσθαι H: accent. Mus. | ὑπόειξαι (H: accent. Mus.)] ὑπεῖξαι gl. α 8835 | ἀχει. H: Mus. (interpunct. del. Gron. Heins.), cf. gl. α 8835 | προτραπήναι H: Gron. Heins. (qui etiam interpunct. add.) | παρ' κτλ.] διὰ τὴν ἀθυμίαν ὀλίγον ἀποτραπήναι τῆς μάχης Schol. | οἷον 'id est' | τᾶχους H: Heins. | οἷον <ὑπὸ> τοῦ [τ]ᾶχους ἀποτραπήναι <τῆς μάχης> Schm. | Alb. cft. gll. 3911. α 8835 4011 πρότροπες· θάριοι H: unum verbum Mus. (interpunct. insequ. add. Schr.)] hoc esse πρωτοβεστιάριοι, Lat. protovestiarrii, i. q. primi vestiarrii, censet Alb. post Salm.; M.L. West ci. πρωτοσπαθάριοι | ἐπιτροπὴν] sc. βεστιαρίου (Alb., coll. gl. β 636) 4013 Ruhnck. cft. gll. ε 3399–4000 4015 προτρόπα (H: accent. Schm.)] 'sacrificium vindemiae' Schm., coll. gll. 4020. τ 1267. 1492. 1496; 'Comparari possunt προφρόσια προλόγια προτρύγαια sim.' id. 4016 de adv. per ptc. explicato cf. gl. 3922 cum adn. | expl.] προτρεπομενος η τρεπων και διωκων ὡς ἐν μάχῃ A, προτρεπομενος και φεύγων ἐν πολέμῳ vg | φεύγων H = vg] ft. τρέπων (A) | cf. gll. ο 551. π 4047 4018 Alb. cft. gl. 4175

- D 4020 πρότροπος· οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρόχυμα
 D 4021 προτρύγαια· ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος
 4022 προτυχῶν· προστυχῶν· παρατυχῶν
 4023 [πρωτόγονος· νέος]
 4024 *προῦ· προσέρχου A³²⁷
 4025 προύβα· τὸ λευκόν
 4026 προῦβη· προ[σ]έβη
 D 4027 προυγελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν (cf. Ar. Ran. 730. Aesch. PV 438)
 4028 προυγιετέρω· προτιμωτέρω
 4029 †προυεσμένη†· ἀναβαλλομένη· προῖοῦσα
 4030 προῦθηκα· προέθηκα
 Hom. 4031 *προῦκας· δορκάδας (Q 295) A³²⁸
 D 4032 προῦλεσι· πεζοῖς ὀπλίταις
 D 4033 προῦμορ· εἶδος τοῖκου†
 D 4034 προύνικοι· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὄνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὔς
 τινες παιδαριώνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, *εὐκίνητοι,
 γοργοί (vg⁹⁸A³⁵⁸), μισθωτοί (com. ad. fr. 804 K.–A. Herond. 3, 12)
 4035 προύνους· βουνούς
 4036 προῦξενεῖς· ξενίζεις (Dem. 18, 82 aut Xen. conv. 8, 39)

4020 Moer. 206, 27 [π 27 H.]; Athen. 1, 30 b 4021 cf. Ach. Tat. 2, 2, 1; Ael. v. h. 3, 41
 4027 EM 690, 11; cf. Ar. Schol. (unde Su. π 2635 v. προσελοῦμεν) 4031 Schol. 4034 cf.
 Poll. 7, 132; Σ π 731; Ph 465, 12. 14 vv. προύνεικον· προύνεικος; Su; EM 691, 19; Choerob.
 An. Ox. 2, 251, 5; Eust. II. 983, 48 [3, 635, 1 V.]; plura ap. Kassel–Austin, et Headlam–Knox
 ad Herond.; (Ael. Dion. π 71)

4020 πρόχυμα H: Lind.; Alb. cft. Geopon. 6, 16, 1; Schm. cft. gl. 3615 4021 προτρυγέα H:
 Heins., cf. Ach. Tat. et Ael. 4022 Alb. cft. Ph 342, 23 ὁ προτυχῶν οὐχ ὁ προοτυχῶν et gl.
 3916; Cob. Mnemos. 8, 1859, 47 vult [προτυχῶν] προοτυχῶν· παρατυχῶν 4023 ‘πρωτό-
 γονος ordo’ Schm. post Voss., dittogr. gl. 4163 4026 προσέβη H: Alb. 4027 προυγελεῖν
 (cf. προυγελοῦμεν Ar. Ran. 730 ap. Stob. 4, 1, 28 codd.)] h.e. προυσελεῖν (Schm. post Alb.,
 coll. EM; Alb. cft. etiam gl. 3721); de γ pro σ perperam scripto cf. gl. 302 cum adn. 4028
 προυγιετέρω] h.e. προυργιατέρω (Mus., cf. gl. 4040–1) | προτιμωτέρω H: Mus., cf. gl. 4041
 4029 προυεσμένη] προιεμένη Mus.; Alb. cft. gl. 3489 4031 προῦκας] h.e. πρὸκας (Mus.);
 cf. gl. 3524 et ad gl. 2141; Schm. cft. πτωκας· ... δορκάδας ... Σ 773 (v. gl. 4263) 4032
 προῦλεσι (H: accent. Mus.)] Lac. (aut Boeot.) pro πρῦλεσι (Schm. post G. et Salm.; Latte Kl.
 Schr. 645 not. 35 de Corinna cogitat) 4033 προῦμορ] ‘Lacon. pro πρῶμιος’ Pears. | οἴκου]
 σίκου Salm.; σικίου Schm., coll. πρῶμους ... σικίους Arist. probl. 924^b5 4034 προύνικοι
 (H: accent. Hansen, coll. gl. ο 423. σ 889, post Choerob. et ceterorum plerosque)] V. Schmidt
 ZPE 37, 1980, 161–7 post Choerob. (expl. poster.) Eust. alios vocem ε πρὸ (i. q. ἐξ vel ἀπό) et
 ἐνεικ- compositam esse recte putat (cf. praesertim p. 166); syllabam mediam longam esse ex
 Herond. intelligitur, et formam esse προύνεικοι (sic accent. [ut gl. ο 423. σ 889] et ει) e Choe-
 rob. ceterisque apparet; sed Hesychium perperam ἰ potius quam -ει- scripsisse puto, coll. gl.
 ο 423. σ 889. 1031 | παιδαριώνας] Alb. cft. gl. 81 | Herond. 3, 12] cf. gl. ο 251 4035
 προύνους] i. q. πρῶνας vel πρῶονας esse ci. G. 4036 h.e. aut προῦξενεῖς· ἐξένιζες (Jens.)
 aut προξενεῖς· ξενίζεις (Alb., coll. gl. 4047 de ου pro ο perperam scripto)

- 4037 *προὔπεμψε· προέπεμψεν (Z 367 ..) g¹⁵²A²⁶⁴(vg⁷⁷) Hom.
 4038 *προὔπτον· πρόδηλον, φανερόν vg³⁸A¹⁸⁸
 4039 προὔρα· πλεύμων, ἢ πνεύμων
 4040 *προὔργιαίτατα· προνοητικώτατα (Hippocr. hum. 6 [6, 132, 11 L.]) A²²²
 4041 *προὔργιαίτερον· προκρινόμενον A⁴⁸⁸, προτιμότερον. κρείττον. ἄναγκαιότερον vg¹²A¹⁶⁴. ὠφελιμώτερον (e.g. Plat. Gorg. 458 c. Thuc. 3, 109, 2)
 4042 *προὔργον· ὁμοίως· ἐτοίμου, [πρὸ ἔργου vg¹³⁶A⁴⁸⁹
 4043 †προὔσελα· προὔτελα προτελεῖ†
 4044 *προὔστημεν· προέστημεν (Eur. Andr. 221) vg⁷⁶A²⁷⁹ Eur.
 4045 προὔστησας· προέστησας. εὐτρέπισας
 4046 προὔστησε· προέστησε. εὐτρέπισεν (Ios. Ant. 10, 55)
 4047 προντροπάδην· κατὰ τροπὴν (Π 304) Hom.
 4048 προὔτυψαν· προένευσαν. προήλθον, προεχώρησαν (N 136 ..) Hom.
 4049 *προὔτυψαν· προήρξαντο vg⁷²[A²⁶²]. καὶ τὰ ὅμοια (N 136 ..) Hom.
 4050 *προὔχει· προέχει. πρωτεύει A⁴⁹⁰, κρείττον ἐστιν (Soph. Phil. 139)
 4051 προὔχοιο· προφασίζοιο (Soph. Ant. 80)
 4052 *προὔχων· προέχων (X 97 ..) (A²¹⁴) Hom.
 4053 προὔχονται· ἐνέχονται (Thuc. 1, 140, 4)
 4054 προὔχοντες· προάγοντες. μέγιστοι (Thuc. 1, 18, 2)
 4055 [προὔχος· ξέστης]
 4056 [*προὔχον· παντελοῦς A²⁶⁶]
 4057 προφαίνων· προλέγων. προδηλῶν (Greg. Naz. c. 2, 1, 8, 2 Greg. Naz.
 [37, 1025, 3 M.])
 4058 προφανεῖς· προφανέστεροι
 4059 προφανέντε[ς]· προελθόντες (P 487. Ω 332) Hom.
 4060 *προφανῶς· προθύμως A³²⁵
 4061 πρόφαντα· προφητικά (Hdt. 9, 93, 4)
 4062 πρόφαντον· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον (Hdt. 5, 63, 2)
 4063 πρόφασις· αἰτία, ἀφορμή
 4064 [*πρόφασσα· πρόθυμος. εὐνοοῦσα. καὶ προνοηθεῖσα (K 290 ..) Hom.
 A⁴⁹¹]

4038 Σ π 732 4041 Scholl. Plat. et Thuc. 4042 Σ π 734 4049 = Σ π 736 4050 Σ π 735 4051 Eust. Il. 1109, 38. 1303, 39 [4, 63, 6. 739, 23 V.] 4052 cf. Schol.

4038 cf. gl. 3613 4040 προὔργιαίτατα] sic recte ci. Littré ap. Hippocr. e προὔργ' ἰάσασθαι 4041 nov. gl. προτιμώτερον H: corr. (cf. gl. 4028) et contin. Mus. 4045 προ-
 στήσας· προεστήσας, εὐτρέπιας H: accentt. Mus. 4047 προντροπάδην] h.e. προ-
 τροπάδην (Jens., coll. gl. 4016) 4048 προὔτυψαν H: Mus. 4051 προφητίζοιο H: Eust.
 et Alb., coll. gl. 4098 4052 ἐνέχονται H: Mus. 4055 v.l. gl. 4099; πρόχους Mus., con-
 tra ordinem 4056 προὔχον H = A] h.e. πρόχον (Alb., coll. gl. 4091) | παντελοῦς] παν-
 τελῶς A et gl. 4091 4059 προφανέντες H: Schm. in app.; cf. gl. 3362 4061 προφαντὰ
 H: Mus. 4064 προφάσσα] h.e. πρόφρασσα, v.l. gl. 4073 (Alb.)

- Hom. **4065** *πρόφερε· ὀνειδίξε (Γ 64) A⁴⁹². πρόαγε, προκόμιζε (K 479)
4066 *προφέρει· ὅμοιον [A⁴³²]
4067 προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι
4068 προφερεῖσθαι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι (Ar. Av. 4)
Hom. **4069** *προφερέστεροι· κρείττονες, ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίους (φ 134) (A²⁰³)
4070 προ[σ]φορά· εὐλαλία. ἐτοιμολογία
4071 [προφοῶ· προεξήγαγεν αὐτόν]
Ap.S. **4071a** πρὸ φῶως· πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα (T 118)
D **4072** προφράγματα· τὰ προσκήνια (Arist. oecon. 1347^a5)
Hom. **4073** *πρόφρασσα· πρόθυμος. εὐνοῦσα. διανοομένη (K 290 ..) [A⁴⁹¹]
Hom. **4074** *προφρονέως· προθύμως (E 810 ..) [A⁴⁷⁷]
Hom. **4075** *πρόφρων· πρόθυμος Σ. εὖνους A²⁶¹. φρόνιμος (A 77 ..) Σ
4076 προφύσια· ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσιν αὐλῶν τιθέμενα
4077 προχάζοις· προβαίνοις. ἀναποδίξοις
4078 προχάνη· σκῆψις. πρόφασις (Callim. fr. 72. h. Cer. 73). καὶ καλύπτρα
D **4079** Προχαρσία· ἡ Θέτις οὕτως που τιμᾶται
4080 πρόχασον· πρόελθε
4081 [προχέα· πρόφασις]
Hom.? **4082** προχέει· ἐκπέμπει (cf. Φ 219)
4083 προχειρίζεται· προφέρει. προέχει. ἐκλέγεται

4065 Schol. Γ 64 **4067** = EM 699,55; Harp. 262,17 [π 111 K.] = Ph = Su **4068** Schol. Ar. = Ph 466,2 v. προφορούμενοι = Su π 2925 v. προφορουμένω; Phryn. praep. soph. 104,1; Poll. 7,32 **4071a** = Ap.S. 136,7 nisi quod γενν. omisso verum T 118 addit **4073** Schol. **4074** = Schol. **4075** Σ π 738 **4077** Ph **4078** Schol. Callim. h. Cer.; Schol. Soph. Ant. 80; Eust. II. 723,28. 1109,38 [2,617,13. 4,63,6 V.]. Od. 1778,20. 1901,54 [2,95,43–4. 250,29 St.]

4066 contin. H: nov. gl. Voss. | προφε^ω H ut vid., quod hic nihil nisi προφέρει esse potest | προφέρει· προκομίζει A **4068** προφερεῖσθαι] h.e. προφορεῖσθαι (Alb., coll. Schol. Ar.; sic etiam Phryn.) | ταῖς διαζομέναις] τοῖς διαζομένοις Schol. Ar., διαζομένους (sine τοῖς) Phryn. **4069** βέλτιοι H: Mus. **4070** πρόσφορα H et ordo: Salm. Voss. (accent. iam Mus.) | ἐτυμολογία H: G. Dind. 6,2097 b (post Kust. ad gl. ε 7103), coll. Epiph. Pan. 3,250,5 Holl [42,376 a M.] **4071** del. Mus., cf. gl. 4071 a cum adn. **4071a** προφοῶς· H = Ap.S.] ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φῶσδε (φῶς δὲ H) gl. ε 1315 (= T 118), sicut explicatio hic quoque postulat | προήγαγε H = Ap.S.] προεξήγαγε(v) gl. 4071. ε 1315; ἐξήγαγε gl. ε 1314 | γεννηθέντος H: Mus., cf. ad gl. 2395 **4072** προφράγματα] Alb. cft. gl. 3831 **4073** προφράσσα H: accent. Mus. | cf. gl. 4064 **4076** προφυσία H: accent. Mus. | τῶν] del. Vales.; πρὸ τῶν? Schm. **4077** cf. gl. 4080 **4080** cf. gl. 4077 **4081** v.l. gl. 4078 **4083** nov. gl. προέχει H: contin. Pears. et Alb.; Alb. post Voss. vult προχέει

- 4084 *προχειρίσαι· ἐπίλεξαι (Exod. 4, 13) vg¹¹¹A³⁸⁰ LXX
 4085 *προχειρώς· ἐτοίμως A¹³⁷, ταχέως, ὀξέως
 4086 *πρόχειρος· ἔτοιμος vg⁶⁰A²²⁴, εὐχερής
 4087 προχειρότατον· ἔτοιμον (e. g. Dem. 24, 1)
 4088 προχέοντο· ἐπάλληλοι ἐφέροντο. προΐεσαν. ἔρ(ρ)εον. προ[σ]- Hom.
 ἤρχοντο (B 465 . .)
 4089 [πρόχθης· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν]
 4090 *προχθήσεσι· ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσει (P 263 . .) A⁵⁰¹ Hom.
 4091 πρόχυν· ἐπὶ γόνата, οἶον προγόν[ο]ν· ᾠρόχυνυ καθεζομένην Ap.S.
 (I 570). καὶ παντελῶς· ᾠρόχυν, ἐπ(ε)ὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ
 γούνατ' ἔλυσε' (Ξ 69) καὶ πρόρ(ρ)ίζον παντελῶς καὶ τελείως
 4092 προχοαί· αἱ ἐκρύνσεις τῶν ποταμῶν (cf. ε 453). καὶ ὕδρ[ε]ϊαι Hom.?
 4093 *προχοῆς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν (λ 242 . .) A⁴⁹³ καὶ Hom.
 τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή
 4094 προχοῖδας· τὰς ἀμίδας (Xen. Cyr. 8, 8, 10) D
 4095 πρόχοι· πρόχοοι, ἥγουν ὕδρ[ε]ϊαι· ἀμφικύβωται πρόχοι. ἦτοι D
 †δὲ† ἀπὸ τοῦ ὅλου †περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωται† ἢ ἀπὸ
 †τῆς† τῶν ὠτων, †τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος†
 4096 προχοῖδια· αἱ καταχύσεις D
 4097 προχοῖδιον· ἀγγεῖόν τι οἶνηρόν, σταμνίς. καὶ οἶον ὡς προχο- D
 ῖδιον, ἥγουν κατάχυσιν
 4098 [πρόχοιο· προφασίζιο. ἢ προβάλλιο, καὶ σκεπάζιο. παρὸ καὶ D
 τὰς ἀσπίδας προβαλ(λ)οὺς ἔλεγον (Soph. Ant. 80)
 4099 *πρόχοος· ξέστης, μέτρον (σ 397) A³⁶¹ Hom.
 4100 προχόω· τῇ καταχύσει (α 136 . .) Hom.
 4101 προχύτας· ὀλὰς, ἀπαρχάς (Eur. El. 803. IA 955) Eur.

4087 cf. Schol. Dem. 4088 EM 691,44 4090 Schol. 4091 Ap.S. 135,17; cf. EM 491,50; Scholl. 4092 cf. Σ π 741; Schol. 4094 cf. Athen. 11,496 c 4097 cf. Ph 4098 Eust. II. 1109,38. 1303,39 [4,63,6. 739,23 V.] 4099 Σ π 742; Schol. 4100 Σ π 743; Ap.S. 135,33

4084 προχειρίσαι· ἐπίλεξαι H: accentt. Biel., coll. expl. ap. cod. Brem. (= vg) προβαλου. επι-
 λεξαι 4088 ἔφρον H: Mus. | προσήρχοντο H: EM 4089 v.l. gl. 4093 (Mus.); cf. etiam gl.
 4090 4090 προχθήσεσι h.e. προχοῆσι (A); de errore θ pro o cf. gl. 4089; porro cf. gl. 4093
 4091 προγόνου H: Ap.S., cf. EM | ἐπ(ε)ὶ H: EM | πρόριζον H: Mus. 4092 ὕδρεϊαι H:
 Schm. 4093 προχοῆς cf. gl. 4089 et A 4094 Xen. Cyr. 8,8,10] cf. gl. σ 2848 4095
 glossa valde corrupta; 'Poeta scenicus aliquis' Schm. | LSJ significationem interpretatum est
 ἀμφικύβωται πρόχον· ἢ ἀπὸ <τῆς> τοῦ ὅλου περιφερείας ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὠτων (περιφερείας
 iam Perg.); de reliquis minime liquet | προχοῖ¹ H: accent. Mus. | προχοοῖ H: accent. Schm. |
 ὕδρεϊαι H: Schm. | προχοῖ² H: accent. Mus. | δὲ λέγει Schm., λέγεται id. ed. min., syntaxi
 non sanata | ὠτῶν H: accent. Mus. 4097 οἶον ὡς προχοῖδιον] Ἰων ὥς προχοῖδιον Schm.;
 'nisi ex Photio 466,20 reponendum sit σταμνίσκιον ὡς κατάχυσιν' id. 4098 πρόχοιο h.e.
 προχύοιο (Schm. post Alb., coll. gl. 4051) | προβάλλους H: Schm. (accent.) et Hansen (<λ>), cf.
 gl. 3334 cum adn. 4099 προχοός (H: accent. Mus.) | πρόχονος Σ 4100 προχοῶ H: accent.
 Mus. 4101 ὀλὰς (sine interpunct. insequ.) H: HSt. (spir. Voss.)

- D 4102 προχύτης· ποτήριόν τι (cf. Ion. el. fr. 2,3 B. = 27,3 W. Alexandr. fr. dub. 4 K.–A.)
- D 4103 πρόχυσις· τὸ μεταξὺ χῶμα
- 4104 προψάτης· πανώλεθρος
- Att. 4105 προώδων· ἐξέχων τοὺς ὀδόντας (com. ad. fr. dub. 644 K.–A.)
- 4106 *προῶμαι· ἐάσω vg⁸⁰A^{282.446}, προχωρήσω (Iob 27,6)
- 4107 *προώμεθα· ἐάσωμεν A¹⁵⁸, παραχωρήσωμεν (Dem. 3,9)
- D 4108 προώρας· τὰ πρῶτα κλήματα
- 4109 *πρόωρον· πρὸ καιροῦ (Phil. leg. spec. 3,90) A³⁰⁶
- 4110 πρόωφος· πρόσκοπος
- D 4111 προωχῆς ἵππος· ὁ ἐκ τῶν ὀπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ
- D 4112 πρύανος· νέος
- 4113 πρυλεῖς· οἱ μὲν πολλοὺς λαοὺς· οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὀπλίτας ἀθρόους
- Ap.S. 4114 *πρυλέες· πεζοὶ v²A^{6g}pro¹⁴⁵ ὀπλῖται· ἀπὸ τῆς πορ(ε)ίας, τουτέστι πορεία χρώμενοι (Λ 49. M 77)
- D 4115 πρύλιν· πυρρίχην (Callim. h. Iov. 52. h. Dian. 240), ἢ ὀπλίτην
- Hom. 4116 *πρυλέεσσι· ἀραρυῖα· πεζοῖς ἡρμοσμένη (E 744) A⁸
- D 4117 πρυλεύσεις· ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ (Aesch. fr. dub. 487 R.)
- N.T. 4118 *πρύμνα· τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὀπισθεν τοῦ πλοίου (Act. 27,29) A¹¹
- Hom. 4119 πρύμναι· αἱ ἄγκραι (A 409)

4102 cf. Athen. 11,496 c 4105 Ph 456,17; Eust. II. 854,13 [3,225,21 V.]. Od. 1872,34 [2,212,2 St.]; (Paus. π 31); cf. Phryn. praep. soph. 101,1; Poll. 2,96 4106 Σ π 744 4114 Ap. S. 136,25; EM 693,31; Scholl. 4115 Arist. fr. 519 Rose 4118 gl. N.T.

4104 προψάτης· (scriba perperam π ipse scripsit, sed lemma esse voluit, ut ex interpunctionibus ante et post verbum intelligitur; ed. 1521 novam gl. distinxit)] Alb. ci. πρόσφατος, coll. expl. νεωστὶ πεφονευμένος gl. α 7522 (ἀρτίφατος) et Schol. Ω 757 (πρόσφατος); Pears. ci. προώλης; contra, Schm. (coll. gl. ψ 75) vult προψάτης (i. q. προφάτας vel προφήτης)· <...> + nov gl. προώλης· πανώλεθρος | πανόλεθρος H: Mus. 4105 προ-ωδών H: accent. HSt., cf. Phryn.; Lob. Paral. 248 cft. gl. ε 5916 (ἐριωδών H: ordo et r); προόδων Ph et Poll. 4106 πρόσσομαι H: ordo et K (accent. Hansen, coll. gl. ε 7738. μ 580; contra, gl. ο 1778 habet πρόωμαι) | προχωρήσω] παραχωρήσω A⁴⁴⁶ Σ; Alb. cft. gl. 4107 4108 πρὸ ὥρας H: Mus.; cf. gl. 4109; Theophr. h. pl. 2, 1,3 huc non pertinet, ut vult Schm. 4110 πρόωφος] προωπός Voss. (accent. Alb.) 4111 Alb. cft. gl. ο 2008 4112 vocem approbat Lob. Prol. 175 4114 πρύλεες H: accent. Mus. | πορίας H: Arcer. post Heins. 4115 πρύλιν H: accent. Mus. | πυρρίχην] ρίχην in initio versus legitur, ante quas litteras rubricator π addidit, postquam in initiis duorum versuum antecedentium recte π posuit: del. Mus.; cf. gl. 2561 4116 πρύλεες· ἀραρυῖα, H: A; Alb. cft. gl. ε 1282 4117 'Obscura et glossa est et explicatio, in qua utrum Αἰσχύλω 'Ιερείαις lateat an ἡριεῖ non liquet' Schm., unde Aeschylo vindicare conatus est Radke RE v. Prylis n. 2 4118 τὰ πρέμνα, ἢ del. Schr. | πρήμνα H: A | τὰ²] το A | ἐκ πρύμνης· ἐξόπιθεν (sic) τοῦ πλοίου gl. N.T. 4119 Schm. cft. gl. ε 5102

- 4120 πρύμναθεν· πρυμνόθεν. πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν πρύμνον λέγεται (Erinn. SH fr. 404,2) D
- 4121 *πρυμνήσια· ἀπόγεια σχοινία (A 436 .) g⁴ Hom.
- 4122 *πρύμνηθεν οὐρ[ι]ον· τὸν ὀπισθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον (Eur. Tr. 20) A¹⁰ Eur.
- 4123 *πρύμνη· τὰ ὀπίσω [A⁷], ἣ τὸ τέλος τοῦ πλοίου (H 383 .) Hom.
- 4124 *πρυμνόν· τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον (Π 314 .) [A¹⁴]. καὶ πρυμνήν· τὴν ἐσχάτην (E 292 .). καὶ πᾶν ἔσχατον, ἐκ ῥιζῶν (M 149) A¹⁴ Ap.S.
- 4125 *πρυμνός· κάτωθεν βαρὺς (M 446) A¹³. ἣ πλουτός Hom.
- 4126 *πρυμ<ν>ώρ<ε>ια· ἀκρώρεια. ἄκρον. ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος (Ξ 307) [Σ] Hom.
- 4127 πρυτανεῖα· ἡ λεγομένη καταβολή, τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος (e.g. Ar. Nub. 1180. Vesp. 659. Isae. 3,47. Dem. 43,71. Isocr. 18,12) D
- 4128 πρυτανεῖον· τρία Ἀθηναῖοι συσσίτια· πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία. καὶ οὗ κατε<τί>θεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι D
- 4129 *πρυτανεύει· διοικεῖ (A¹⁵)
- 4130 *πρύτανις· βασιλεύς A¹²Σ. ἄρχων Σ. χορηγός. ταμίης. διοικητής (e.g. Aesch. PV 169. Ar. Pac. 906. Dem. 24,157) v¹A⁵g^{pro144}Σ
- 4131 πρῶ· ἄντι τοῦ πρῶτ (e.g. Ar. Av. 129. 132. Thuc. 4,6,1. Xen. tri-cies quater) Att.

4121 Schol.4124 Σ π 745; Ap.S. 136,20; Scholl. E 297. M 149 4125 cf. Ap.S. 136,20 4126 Ap.S. 136,22; Σ π 746 4127–8 Harp. 264,1 [π 115 K.] (unde breuius epitom. et Ph 467,15 et Su π 2996 p. 250,16); Poll. 8,37–8 4129 cf. Ph; EM 693,44 4130 Σ π 747 4131 cf. Su π 2939–40; Scholl. Ar. Av. et Thuc.; Eust. II. 1025,39 [3,756,12 V.] (Paus. π 34); Phryn. praep. soph. 106,5

4120 πρύμα δὲ H: Schm. (cf. gl. 3820 cum adn.); πρύμαδε Jens. (Alb. ad gl. 4124 addit 'quia utrumque [πρύμναδε et πρυμνόθεν] notat ad extremum, radicitus, ἐσχάτως') | πρύμοθεν H: Jens. (accent. Mus.) | 'Offendit κάτωθεν πρύμνον pro quibus exspectaveris πρυμνόν, verbo κάτωθεν post πρυμνόθεν collocato' Schm., qui πᾶν κτλ. ad gl. 4121 transponend. esse susp. 4121 contin. H: nov. gl. Ald. 4122 πρυμνήθεν (H: accent. Mus.)· οὐριον. H: A 4124 πρύμνον H: accent. Schm. | πρύμναν H: Alb. | καὶ πᾶν ἔσχατον] del. Schm. 4125 πρύμος H: A cf. Ap.S. (accent. Mus.) | πλουτός] γλουτός? Schm. 4126 πρυμώρεια H: Voss., cf. Σ 4127 cf. e.g. IG 1³, 21,31 4128 συσσίτια (sic) (sine interpunct.) πρυτανεῖα. H: Mus. (nisi quod punctum post πρυτανεῖα in comma mutavit Ald.) | πρυτανεῖα, θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον] immo πρυτανεῖον, θεσμοθετεῖον Arist. Ath. pol. 3,5. Plut. quaest. conv. 613 b. 714 b; Su π 2999 habet θεσμοθέτιον, Schol. Plat. infra laud. θεσμοθέσιον, πρυτανικόν (i. q. θόλος, quae vox ap. Schol. Plat. legitur); haec omnia praebeo, monente praesertim de θεσμοθετεῖον et πρυτανικόν P.J. Rhodes per ep., coll. libro suo The Athenian Boule, 1972, 16 not. 5 et Wycherley The Athenian Agora 3, Testimonia, 1957, 168 n. 552. 171 n. 563 | λέγεται ... μισθοφορία] Schm. cft. Schol. Plat. Prot. 337 d πρυτανεῖον· θεσμοθέσιον. θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά | quae sequuntur ad gl. 4127 referenda sunt | οὐ H: Mus.; sententia tamen corrupta est; Harp. 264,2 (unde Ph 467,15 et Su π 2996 p. 250,16) habet ... τὰ πρυτανεῖα· ἣν δὲ ἀργύριον τι ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφοτέροι, καὶ ὁ φεύγων καὶ ὁ διώκων (similia Ph 467,22) | κατέθεσαν H: Mus., cf. Harp. 4130 τίμιος H: KΣ 4131 πρῶ H: accent. Schm., cf. Su et Scholl. Ar. Av. et Thuc. | cf. gl. 4136

- Hom. 4132 πρωθήβας· ἀκμαίους (Θ 518)
 Hom. 4133 *πρωθήβαι· ἄρτι ἀκμάζοντες (θ 263) (Σ)
 4134 [*πρώηβες· ἄρτι ἀκμάζοντες A⁶]
 Ap.S. 4135 πρωθήβην· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσιν (α 431)
 Hom. 4136 πρωί· Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ. καὶ πρὸ τοῦ
 δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ὡς ὅψε ἐπὶ τοῦ
 καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας (Θ 530 . .)
 D 4137 πρωῖα· ταχέα
 Hom. 4138 *πρωῖζά· πρώτα A⁷. πρωί (B 303)
 D 4139 πρωῖη· ὀρθρινή (Hdt. 8, 6, 1)
 4140 [πρωῖνής· ἐπ' ὅψιν, ἐπὶ πρόσωπον]
 4141 *πρώϊον· κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ πρὸ καιροῦ, ταχύ. ἢ
 ἀντὶ τοῦ πρώην A¹¹
 4142 πρώκεα· δῶρα
 D 4143 πρώκες· σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί (Callim. h. Ap. 41.
 Theocr. 4, 16)
 Prov.; Att. 4144 πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνη· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνῃται
 ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρειται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ
 τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων (Ar. Vesp. 604)
 4145 †πρωλυθίαι†· παρειμένοι, παραλελυμένοι
 4146 †πρωλύθιον†· ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα
 Ap.S. 4147 πρών[ιας]· ὄρος, κρημνός. οἱ δὲ ὄρους ἐξοχὴν (P 749)
 Hom. 4148 *πρώονας· ὀρῶν ἐξοχάς (M 282) [Σ]
 Hom. 4149 *πρώονες· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη (Θ 553 . .) [A²]
 4150 *πρωῖρα· πρόσωπον (Aesch. Suppl. 716?). ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ
 πλοίου (Act. 27, 41. Aesch. Sept. 208) A⁹. ἢ στολὴ διακεκαλλω-
 πισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα
 D 4151 πρωράσαντες· κροτήσαντες. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ
 τῆς εἰρεσίας (cf. Men. Sicyn. 421)

4133 Σ π 748; Schol. 4135 Ap.S. 136, 26 4136 Ph 468, 15 4138 Arcad. 48, 23; EM 691, 56 4143 Schol. Callim.; cf. Schol. Theocr. 4144 = Ph (Paus. π 35); Su; Prov. Bodl. 765 [= append. 4, 61]; Schol. Ar. 4147 Ap.S. 136, 30; Schol. 4148 Σ π 750; Schol.; Eust. II. 729, 48. 905. 14. 1060, 57 [2, 639, 15. 3, 391, 15. 852, 26 V.] (Paus. π 36) 4149 cf. Schol.

4133 v. ad gl. 3477 4134 v.l. gl. 4133 | προήβες A 4135 προθήβην H: ordo et Ap.S. 4136 Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν] cf. gl. 4131 4137 Ὑ. πρώϊα· ταχέα aut πρώϊα· ταχέα Schm. 4138 πρωῖζα H: accent. Schm., cf. Arcad. et gl. γ 432 | cf. gl. 3495 4140 πρωῖνής] h.e. προνής (G.), cf. gl. 3266-7 4141 expl. προσφατον η κτλ. A 4142 πρώκεα] πρώκια, i. q. προκία G., cf. Callim. fr. 1, 34 Pf. 4143 cf. gl. 3519 cum adn. 4144 πρωκτος H: accent. Ph | περιγίνη H: Ph; περιγίνεται Prov. Bodl. 4147 πρωνίας H: Salm. | κρημνός H: Mus. 4149 contin. H: nov. gl. Mus. | εἰς ὄρη] ὡς εἰς τα ὄρη A 4150 πρώρα H, cf. gl. 4152. α 5466: accent. meliorem Schm., cf. Thes. 6, 2132 b-c | πρόσωπον] cf. gl. 4152. α 5466 | στολή] 'coni. στολὴς h.e. ἀκροστόλιον, ὀφθαλμός' Schm. | τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα] , τὰς ὄψεις ἐπικαλύπτουσα HSt. ('malim ἐπικαλύπτουσα aut ἐπικύπτουσα' Schm.)

- 4152 πρῶραχθῆ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. ἐκείνα γὰρ ἐν τῇ D
 πρῶρα τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθίσταται τῇ
 θαλάσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται.
 πρῶρα δὲ τὸ πρόσωπον
- 4153 πρῶρεϊ· κηδεύει. ἐκρεῖ
- 4153x [πρωσίς] <...>· προορᾷ, φοβεῖται
- 4154 πρ[ωσ]ῶσι<ν>· προ[σ]ώθησιν
- 4155 πρῶτα· ἅπαξ πρότερον (A 6 ..) Hom.
- 4156 προτέλειαι· αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας, ἥγουν τῆς Eur.
 αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή (Eur. Or. 382)
- 4157 πρῶτῃσι θύρῃσιν· ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ. ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις Ap.S.
 (X 66 ..)
- 4158 πρωτερικῇ· εἰδός τι συνῆς πρωῒμου. καὶ πεδίον τι οὕτω καλεῖ- D
 ται
- 4159 πρῶτιστον· πρότερον (B 702 ..) Hom.
- 4160 πρῶτόαλος· πρῶτόπλους
- 4161 πρῶτόβαθρον· τὸν προεδρ[ε]ίας ἀξιωθέντα (Epicr. fr. 11 vel D
 Pherecr. fr. 260 K.–A.)
- 4162 πρωτογόνων· πρῶτων φανέντων (Δ 102 ..) Hom.
- 4163 πρωτόγονος· νέος
- 4164 πρωτογυναῖκες· οἱ μίαν ἡγμένοι γυναῖκα
- 4165 πρῶτόλεια· ἀπάργματα (Eur. Or. 382) Eur.
- 4166 *πρῶτόλειον· ἀπαρχή (g¹A³). ἡ τὸ †πρῶτον ἐλθεῖν† τὴν λείαν
- 4167 †πρῶτόλῃ†· πρῶτη. ἡ πτερόν
- 4168 πρῶτολῆδεσθαι· τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι
- 4169 πρῶτόμαλον· τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον

4156 cf. Schol. Eur. 4157 Ap.S. 136,27 4158 Seleucus fr. 63 Mueller (Athen. 3,77 d) 4161 Poll. 4, 121 4163 Σ π 751 4165 Ph 4166 Σ π 752

4152 προράχθη H: ordo et Mus. (accent. Schm.); πρῶραχθῆς G.; 'Videtur epitheton senis esse inclinatio capite incedentis, sumtum fortasse ex tragœdia' Thes. 6,2133 d | ἐπεωρούμενα H: Mus. | πρῶρα H: accent. Schm., cf. ad gl. 4150 | πρόσσωπον] cf. gl. 4150. α 5466 4153 h.e. πῶρεϊ· κηδεύει (cf. gl. 4509) + nov. gl. προορῆ (melius προορῆει)· ἐκρεῖ (Schm.) 4153x [πρωσίς] <...>· nov. gl. πρωσίς· H: del. et contin. Mus.; 'est correctio seq. gl. πρόσσωπον' Schm., qui deleto πρῶρις ci. nov. gl. πρῶρη (Dorice)· 4154 πρόσσωσι H: Alb. (v iam Mus.; πρῶσιν est i. q. πρῶσιν) | προσώθησιν H: Schm. | Alb. cft. gl. 3851. 3951. 3964 4156 προτέλειαι] h.e. πρῶτόλεια (Voss., cf. gl. 4165–6; de πρῶ- cf. ordinem) 4157 πρῶτῃσιν· θηρίοισιν (sine interpunct. insequ.)· Ap.S. 4158 πρωῒμου] cf. gl. 3504 4161 προεδρείας H: Schm. 4163 cf. gl. 4023 4164 πρωτογυναῖκες] accent. πρωτογύναικες LSJ | μυῖαν ... γυναῖκες (sic) H: Mein. ap. Schm. et Cob. Mnemos. 8,1859,62; πρῶτον (vel πρῶτην) ... γυναῖκα? G. Dind. 6,2142 a 4165 ἀπάργματα H: Heins., cf. Ph et gl. 4156. 4166 4166 πρῶτον ἐλθεῖν] πρῶτον ἐλθὼν εἰς Heins.; πρὸ τοῦ ἐλθεῖν Voss.; πρὸ τοῦ διελεῖν Schm. | Alb. cft. gl. 4002 4167 πρῶτόλῃ] πρῶτόλῃ ordo et Voss.; non liquet 4168 πρῶτολῆδεσθαι] πρῶτομήδεσθαι Voss.; πρῶτοδῆλεσθαι Mein. ap. Schm.

- Hom. **4170** *πρῶτον ὑπὴν<ήτ>ην· τὴν ἀπαρχὴν ἔχοντα γενειάσ<κειν> (Ω 348. κ 279 sicut ap. Ap. S. 16, 8 et Themist. or. 13 p. 164 d, 3 H. laudatur) (A⁴)
- Ap. S.? **4171** πρωτοπαγεῖς· οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι, καινοί (E 194)
- 4172** *πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον A⁸
- D LXX **4173** πρωτοστάτης· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος (Thuc. 5, 71, 1. Iob 15, 24)
- Hom. + N. T. **4174** πρωτότοκος· ἡ πρώτη τετοκυῖα (P 5). καὶ ὁ πρῶτος τεχθεῖς (Ep. Col. 1, 15. 18)
- 4175** πρωτοτύπως· [ὁ] ἀκολουθῶς. πρωτοουργός
- Hom. **4176** πρωτορύμω· τῷ ἄκρῳ τοῦ ὄνυμοῦ (Z 40 . .)
- 4177** *πταίει· πίπτει, ἁμαρτάνει (Thuc. 1, 122, 1) A¹. σφάλλει
- 4178** πταῖτο· ἔπτῃ. ἔδραμεν
- 4179** πτάκες ἢ πτάκιδες· δειλοί, ἐπτηχότες. καὶ πτακισμός (com. ad. fr. 774 K.–A.)
- 4180** πτακωρεῖν· πτήσσειν, δεδοικέναι
- 4181** πταλόν· ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται
- Hom. **4182** *πταμένη· πετασθεῖσα. ὑδελθοῦσα (E 282 . .) (Σ)
- 4183** πτάξ· πτάκεις. πτώξ. δειλός
- Hom. **4184** πτάτο· ἔπτῃ. ἔδραμεν (Ψ 880)
- 4185** πταώτην· κατεπτηχότα
- D + Hom. **4186** πετέλα· σῦς, ὑπὸ Λακώνων (cf. Lycophr. 833). ἡ εἶδος δένδρου (Z 419 . .)
- 4187** †πετελάδες· πετελεῶδες†
- 4188** †πετελέον· τὸν συλλέγεσθαι†
- Hom. **4189** Πτελεός· πόλις (B 697)

4170 cf. Schol. 4171 Ap. S. 135, 5 4172 Σ π 753 4174 cf. Schol. 4176 = Schol.; Ap. S. 136, 28 4179 cf. Ph 469, 17–18. 21; Poll. 3, 136 4180 = Ph 4182 Σ π 754 4186 Schol.

4170 ὑπὴν H: Mus., cf. Ap. S. et Them.; Hom. cum Schol. et A et Σ v 105 dat. habent | γενειάς H: A; γενειάζειν Schol. Ω 348 | expl. τὴν ἀρχὴν ἐχοντι γενειασκεῖν A 4171 κenoί H: Sop. | δίφροι ... πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες E 193–4 4174 accent. πρωτότοκος H] h. e. πρωτοτόκος ad partem priorem et πρωτότοκος ad partem posteriorem 4175 h. e. πρωτοτύπως· [ὁ] ἀκολουθῶς + nov. gl. πρωτοουργός· <...> (Alb., coll. gl. 4078, nisi quod ὁ del. Hansen) | <...> πρωτοεργός Alb. 4176 πρωτορύμω] h. e. πρώτῳ ὄνυμῳ (Schol.; Ap. S.), v. l. gl. 4008 4178 v. l. gl. 4184 4179 πτακῆς H: accent. HSt., cf. gl. 4183 | πτακίδες H (cf. Ph 469, 17): accent. Schm., coll. Poll. 3, 136 | δῆλοι (aut δηλοῖ) H: Mus. | ἐπτηχότες H: Mus., cf. gl. 4265; idem error gl. 4185 | cf. gl. 4183. 4263 4180 πλακτωρεῖν H: Ph 4181 πταλόν] h. e. πύαλον, i. q. πύελον (Schm.), cf. gl. 4271 4183 πτακίς H: Schm., cf. gl. 4179 | cf. etiam gl. 4263. 4265 4184 πτώτο H: Mus., v. l. gl. 4178 4185 κατεπτηχότα H: Mus.; cf. gl. 4179 cum adn. 4186 σῦς] χοῖρος paraphr. p Lycophr. | ἀπό H: Alb. 4187 glossa corrupta 4188 glossa corrupta | πετελέον] π om. rubr., add. Mus. | τὸν] τὸ Palm. | ceteras coniecturas a Palm.; G.; Voss. propositas repetere taedet 4189 cf. gl. 1319

- 4190 περρά· πτέρυγες (T 336 .). ἡ οἰκοδομήματα ἱερῶν ἐκ λίθων (Ion Hom.+D TrGF 19 F 5?)
- 4191 *πτέρθοις· τείχεσι. διαστήμασιν (v. gl. 4190) A¹²
- 4192 Πτερίδες· τῶν Νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται· ἀπὸ τῆς πόας D
- 4193 πτέρνα· τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γῆν. D
καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν
- 4194 πτέρνεται· <...>
- 4195 *πτέρνης· τῆς πορείας τοῦ βίου (Psalm. 48, 6) A¹⁶ LXX
- 4196 *περνιεῖ· παγιδεύ(σ)ει (Mal. 3, 8. Ierem. 9, 3) (v)g⁶(A²⁰) LXX
- 4197 *περνίζει· ἀπατᾷ. συναρπάζει vg⁷A²¹. ἀτιμάζει, ὑβρίζει
- 4198 περνίς· τὰ πυθμένα τῶν ἱατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν D
προσδέουσι ἄλυσειδίους μακροῖς ἐν τοῖς ἱατρ(ε)ίοις (Alex. fr. 330 K.–A.). καὶ εἶδος ἱέρακος
- 4199 *περνισμόν· ἐπιβουλὴν (Psalm. 40, 10) vg⁴[A¹⁷] LXX
- 4200 περνοβάτης· τῶν ἱατρικῶν τις ἐπιδέσμων (Hippocr. artic. 60 D
[4, 256, 20. 258, 2 L.])
- 4201 *περνόοντα· ταχέα A¹⁰. οἱ δὲ πεφορτισμένα. κοῦφα vg⁵. εὐά- Hom.
μοστα (A 201 .)
- 4202 *περόοντα· ὁμοίως (A 201 .) [vg⁵A¹⁰] Hom.
- 4203 περοῦ· ἐξαίρει
- 4204 περόν· σκηνὴ D
- 4205 περονόμος· τοῖς περ[ν]οῖς νομῶσα καὶ νεμωμένη. ὅθεν καὶ τὸ D
νέμειν· ἐπιστροφὴν ἄγειν
- 4206 περοφόροι· τέλος τι στρατιωτικόν, ἡ ὥς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις D
πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων
τινές

4190–1 cf. Strab. 17, 1, 28 p. 805 C.; Plut. Isid. 359a; Schol. Ar. Av. 110 4195 An. Ox.
2, 464, 17 4197 Σ π 755 4198 Poll. 2, 197. 4, 182; Ph (Ael. Dion. π 74); Eust. II. 870, 28
[3, 180, 27 V.] | καὶ εἶδος ἰ.] cf. Arist. h. an. 620^a19 4199 An. Ox. 2, 464, 10 = gl. Psalm. 303
Ernesti 4201 Σ π 756; Ap. S. 136, 31

4190 cf. gl. 4191 4191 πτέρθοις] h. e. περοῖς (Schm., cf. gl. 4190 et Strab.) | διαστήμα-
σιν] v. Lampe s. v. iii, d 4192 Πτερίδες] h. e. Πτερίδες male lectum, tum loco alieno in-
sertum et post explicationem verbis ἀπὸ τῆς πόας (sc. περίδος) auctum (Hansen) 4194
πτέρνεται] περνίζεται Latte, coll. gl. proph. (Hos. 12, 4 et Mal. 3, 8–9) | <...> (lac. agn.
Meibom)] λακτίζει Meibom; περνίζεται Pric.; ὑβρίζεται, ἀτιμάζεται Latte, coll. gl.
proph.; cf. gl. 4196–7 4195 contin. H: nov. gl. Voss. | πτέρνης] πτέρνης μου Psalm.,
unde etiam An. Ox. περνισμοῦ τ. π. τ. β. (Schm. post alios) 4196 παγιδεύει H = vA: g
4198 πυθμένα H: HSt., cf. Poll. | ἱατρίοις H: Mus. 4199 ἐπιβουλον H: An. Ox. = gl.
Psalm. 4201 περνόοντα] h. e. περόοντα (KΣ Ap. S., cf. gl. 4202 cum adn.) 4202
περόοντα] aut correctio gl. 4202 aut περόοντι scribendum (Alb.) 4204 περόν] π om.
rubr., add. Mus. 4205 περνοῖς H: Alb. | νομῶσα καὶ νεμωμένη] νομῶσα καὶ
νομωμένη? M. L. West; νέμουσα καὶ νεμομένη Thes. 6, 2169 c (νεμομένη iam Mus.) | ἐπι-
στροφὴν] ἐπὶ τροφὴν Vales. 4206 ἡ ὥς] ἴσως Latte | καλοῦνται κτλ.] Schm. cft. Diod.
Sic. 1, 87, 8; Clem. Al. strom. 6, 36, 1

- D 4207 πτέρυγες· εὐθυνητῆρες. τὰ πηδάλια (Soph. fr. 1083 R. Pherecr. fr. 23, 1 K.–A.). καὶ μέρος χιτῶνος, τὰ περὶ τὰ κράσπεδα (cf. Ar. fr. 338, 1 K.–A. Men. Sicyon. 280. Epitr. 228 Koerte = 404 Sandbach). δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατεῖα καὶ τὰ χεῖλη
- D 4208 πτέρυγες· σκέπαι[ς]
- D+LXX 4209 περὺργια[ι]· μέρος τι τοῦ ὅυμοῦ. καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα· καὶ τοῦ ὥτος τὸ ἄνω· καὶ ξίφους τὰ ἐκατέρωθεν. ἢ *τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων (Num. 15, 38) A¹⁵[g²]
- D 4210 περυγίζειν· μηδὲν ἀνύειν. ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας, περυγίζειν λέγεται (Ar. Plut. 575)
- N.T. 4211 *περὺργιον· ἀκρωτήριον (Ev. Matth. 4, 5. 9) vg¹A¹¹, πτέρυξ
- 4212 *περυξάμενη· διασείσασα (Phil. Abr. 223) A¹⁹
- D 4213 περὺσσεται· τὰ περὰ τ[ε]ινάσσει, πέτεται
- D 4214 περ[ε]υγοτύραννος· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθεὶς
- D 4215 πτέρων· ἄλλ' ἢ τριόρχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας' (com. ad. fr. 416 K.–A.). εἶδος ὀρνέου
- D 4216 περῶν ταρσοῦ· τῶν περῶν (trag. ad.?)
- Eur. LXX 4217 *περρωτοῖς· πετεινοῖς (Eur. Herc. 571. Prov. 1, 17) A¹⁴
- Eur. 4218 περρωτός· ἀναπερρωθείς (Soph. OC 1460. Eur. Herc. 628. Alc. 261)
- Eur. 4219 *πτηνός· ὁ ἱπτάμενος (Eur. Hipp. 1292. Ion 1196. Ar. Pac. 126) A⁵
- Eur. 4220 πτήξαι· δειλιάσαι (Eur. Andr. 165)
- 4221 πτήξαντα τὴν ὄψιν· εἰς τοῦδαφος καταβαλόντα
- Hom. 4222 *πτήξεν· εἰς φόβον ἤγαγεν (Ξ 40) A⁷
- 4223 *πτήναι· ταχέως ἐνεχθῆναι (cf. O 170) A⁶
- 4224 *πτήσων· ὑποπίπτων A⁴. κρυβόμενος A⁴(g^{πτη1})

4207 τὰ πηδάλια] Ph | μέρος κτλ.] plur. Poll. 7,55. 62 | δηλοῖ κτλ.] Poll. 1,90 (ubi περὺργιον) 4209 τοῦ ὥτος τὸ ἄνω] cf. Poll. 1,85 4210 Ph; Su; Schol. Ar. 4211 Σ π 758

4208 σκέπαις H: Mus.; contra, Schm. de lemmate περὺγέσσι cogitat 4209 περὺργια H: Mus., cf. K 4210 κινεῖ H: Jens. Alb. 4213 τεινάσσει H: Mus. 4214 περρυγοτύραννος H: Salm. 4215 περῶν¹ et ² H: Theogn. can. 198 (p. 36, 19 C.), cf. accent. G. Dind. 6, 2177 d et Mein. FCG, ed. min., 1847, 1219 | versus scribi debuit ἄλλ' ἢ Τριόρχος (nominis vice usurpatum hic tantum repperi) ἢ Πτέρων (EM 226, 38) ἢ Στρουθίας (parasitus ap. Men. Col.), sed Hsch. male intellexit ('nisi potius Πτέρων et Στρουθίας scribendum, ut sint hominum libidinosorum nomina' iam Mein., coll. EM), ut ex explicatione apparet | ἄλλη H: Salm. 4216 περῶν· ταρσοῦ (sine interpunct. insequ.) H: Schm. | Alb. cft. gl. τ 208 4220 δειλιάσαι H: Schm. | Eur. Andr.] cf. gl. σ 58 4221 πτήξαντα (h.e. πήξαντα [Pric.]) τὴν ὄψιν H: interpunct. Alb. ad gl. 2217, quae ad Γ 217 spectat; in oratione soluta Libanii progymn. 11, 15, 1 legimus <ἐν> τῇ γῇ τὴν ὄψιν πηξάμενος 4223 πτήται· ταχέως ἐνεχθῇ Schol. O 170; cf. gl. 4225

- 4225 *πτῆται· ταχέως ἵπέτεται (O 170) Σ Hom.
 4226 *πτίλα· πτερὰ ἀπαλά (Hdt. 2, 76, 3) A⁶(vg¹[A⁴])
 4227 *πτίλος· ὁ μαδαρός vg³A⁵, καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς LXX
 (Lev. 21, 20)
 4228 πτίσαι· κόψαι Prov.
 4229 πτίσει· κόψει
 4230 πτισάνη· κυκεών
 4231 πτίσατε· ἀποδεσμάσατε
 4232 πτόησις· δειλία (Prov. 3, 25. 1. Ep. Petr. 3, 6) LXX N.T.
 4233 *πτοία· πτυρμός A¹⁴g^{πτω7}. φόβος
 4234 *πτοίαν [ἢ πτοῖον]· θόρυβος (A⁹), ἢ ταραχὴ
 4235 πτοιώμενον· πτοιᾶσθαι λέγεται τὸ παρορμαῖσθαι πρὸς τὰ
 ἀφροδίδια
 4236 πτολέμοιο· πολέμου (H 232 ..) Hom.
 4237 *πτολίεθρον· πόλιν (A 164 ..) A¹³ καὶ πόλιν (Σ 512 ..) Hom.
 4238 *πτόλις· ἱναῦγος†. ἢ πόλις (X 118 ..) g^{πτι2}(vg¹A⁸) Hom.
 4239 *πτολεμίξομεν· πολεμίσωμεν (B 328) A¹² Hom.
 4240 πτολίεσσι· πόλεσι (φ 252. ω 355) Hom.
 4241 *πτόρθος· κλάδος vg⁵A¹¹, βλαστός (ζ 128) g⁵ Ap.S.
 4242 πτολίπορθος· πολεμιστής. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις π[τ]ορθεῖν Hom.
 (B 278 ..)
 4243 *πτόρθος· ὄρηξ, βλαστός g⁵, κλάδος vg⁵A¹¹, ἢ ἔκφυσις τοῦ Hom. Eur.
 δένδρου, θαλλός (ζ 128. Eur. Hec. 20)
 4244 πτόρμιον· ταχύ. φρόνιμον (Ar. Ran. 1429 = Eur. fr. 886, 3. Gor-
 gias VS 82 B 11 a, 25 [2, 300, 21])
 4245 πτορισμός· φροντισμός
 4246 *πτύγμα· κόλπωμα. ἰδίπλωμα (E 315. AP 6, 271, 2) g^{πτο4} Hom.
 4247 *πτύελον· σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν (Ar. Pac. 843). ἢ K+LXX
 πτύσμα (Iob 7, 19. 30, 10) A⁸

4225 Σ π 760 4226 Σ π 761; cf. EM 694, 33 4227 Σ π 762 4228 = Ph; Su π 2289 v.
 πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλεια [Apostol. 14, 75] 4233–4 cf. Σ π 764; EM 694, 57; cf. Erot. 107, 3
 4237 Schol. A 164 4239 Schol. 4241 = Ap.S. 137, 1; Schol.; cf. Σ π 767 4242 cf. EM
 694, 46; Schol. 4243 cf. Σ π 767; Ph = Su 4246 Σ π 768; Su; cf. Schol.

4225 πτῆσαι H: ordo et Σ; cf. ad gl. 4223 4226 πτίλα (H: accent. Mus.)] π om rubr., add.
 Mus. | Alb. cft. gl. τ 888. 1753 4227 πτίλος H: accent. Schm. 4233–4 duae glossae con-
 fusae. ἢ πτοῖον delendum est; cetera ft. in unam gl. *πτοία· πτυρμός A¹⁴g^{πτω7}. φόβος.
 θόρυβος A⁹, ἢ ταραχὴ iungenda sunt; Σ tamen accus. πτοίαν· πτόησιν, θόρυβον, τάραχον,
 συναθροισμόν, πτυρμόν habet 4233 πτοιρμός H: G. 4238 πτολις H: Mus. | ναῦγος]
 νῆσος Voss.; cf. ft. gl. 2787 4239 πτολεμίξομεν H = A: Schol. | de fut. per aor. explicato
 cf. gl. 1264 cum adn. 4240 πτολίεσσι] h.e. πολίεσσι(v) 4241 cf. gl. 4243 4242 πτο-
 λιπόρθος H: accent. Mus. | πορρθεῖν H: Alb. 4243 cf. gl. 4241 4244 πτόρμιον] h.e.
 πόρμιον (Voss.) 4245 πτορισμός] h.e. πορισμός (Voss.) 4247 h.e. πύελον (accus.)·
 σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν (cf. gl. 4293) + nov. gl. πτύελον· πτύσμα (Schm.)

- Greg. Naz. **4248** *πτυκτίον· [πτυκτίον.] βιβλίον (Greg. Naz. epist. 202,9 G. [37,332,21 M.]) vg⁴
- Hom. **4249** *πτυκτόν· πτυσσόμενον (vg²A⁹). ἡ καμπτόμενον (Z 169) (A)
- 4250** πτύξ· ἡ πτυχή (A⁵), ἡ πλέξ<ις>
- LXX **4251** *πτύξις· δίπλωσις. κάμψις (Iob 41,5)
- N. T. Hom.? **4252** *πτύον· θορίναξ A⁷. ξύλον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου (Soph. fr. 1084 R. Ev. Matth. 3,12. Ev. Luc. 3,17. cf. N 588) A¹⁰
- Ap. S. **4253** πτύοφιν· τοῦ πτύου. ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον (N 588)
- 4254** >πτύοχλον· ὑπόδημα ἀνδρεῖον (Hermipp. fr. 67 K.–A.)
- 4255** πτύρεται· κλᾶται. κραδαίνεται. σείεται. φοβεῖται. φορῖται
- 4256** πτυρμός· φορική. καὶ τὰ ὅμοια
- 4257** πτύσσει· κραδαίνει. ἡ τὰ δόρατα διπλοῖ
- Hom. **4258** πτυσσοίμεθα· κολακεύομεν (β 77)
- 4259** πτυχαί· στο<λ>αί. περιβολαί
- Hom. **4260** *πτύχες· μερίδες (Σ 481). <καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις Σ. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες (Λ 77. τ 437)
- 4261** Πτωῖδες· Νύμφαι
- D **4262** πτωκάς κύπειρος· παρὰ Συμμίᾳ (fr. 12 P.) ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι
- 4263** *πτῶκες· δειλοὶ vg²(Σ). λαγωοὶ g²(Σ). δορκάδες Σ. ἔλαφοι. νεβροὶ (Euphor. fr. 133 P.)
- D **4264** πτώματα· αἱ συρρήσεις ἐν τοῖς μετάλλοις
- Hom. **4265** *πτῶξ· λαγῶός vg³. ἀπὸ τοῦ κατεπτηχέναι (P 676). ἡ <ταπεινόν (Lycophr. 944) A¹⁰
- 4266** πτώσει· ἑαυτὸν κατακρύπτει. φοβεῖται, δέδιε

4248 Σ π 770 4249 Σ π 771 4252 cf. Eust. II. 948,19–20 [3,518,8–10 V.] (Ael. Dion. π 73 et Paus. π 37); Schol. 4253 Ap. S. 137,2; cf. Schol. 4254 Ph 470,26 4257 Eust. II. 924,38 [3,451,1 V.] 4260 Σ π 772 v. πτυχαί; Ap. S. 137,3 = EM 695,23; Schol. τ 432 4263 Σ π 773 4265 Σ π 775; cf. Ap. S. 137,8; EM 695,19; Schol.

4248 πτυκτίον.² H per dittogr.: Σ; πυκτίον. (ap. Greg. Naz. ceterosque auctores haec forma euphoniae causa usitatio est) Voss., πτυκτόν HSt., uterque falso 4250 πτύχη H: Mus. | πλέξ H: Mus. 4251 Iob] cf. gl. 2562. 2641 4253 πτύοφιν H: accent. Mus. 4254 πτύοχλον (cf. Ph πτύοχλοι) h. e. ἔπτυσχλον (Hemsterh., coll. gl. e 5571); cf. etiam gl. v 827, et plura ap. Kassel–Austin, ubi gl. 4254 addend. 4255 κλαδαίνεται H: HSt. 4257 πτύσσει] π om. rubr. in initio versus, add. Mus. 4258 πτυσσοίμεθα] π(ρ)οτι· Hom.; Alb. cft. gl. 3997 4259 πτυχαί] π om. rubr. in initio versus, add. Mus. | στοαί H: Salm. 4260 πτύχες] πτυχαί Σ 4261 Alb. cft. Arcad. 122,2 4262 πτωκάς· κύπειρος (sine interpunct. insequ.) H: Schm. | παρὰσίμμία H: Mus. | ἡ H: Schm. 4263 contin. H: nov gl. Mus. | δη·λοι H ut vid.: Mus.; cf. gl. 4179. 4183 | λαγωοί cf. gl. 4265 | δορκάδες cf. gl. 4031 | ἔλαφοι cf. ad gl. 2141 4264 συρρήξεις ‘fodinae ruina’ Schm., coll. Ph 259,25 4265 κατεπτηχέναι (H: Mus.)] πτώσσειν Schol. | πετεινόν H = A: Heins., cf. Ap. S.; de π et τ inter se commutatis cf. praeterea gl. 1366 cum adn. | πτώξ· επιθετον λαγῶου παρὰ το πτησσειν και δειλιαν A¹¹ 4266 πτώσει] h. e. πτώσσει (Mus.), cf. gl. 4268

- 4267 πτωσκαζέμεν[αι]· κρύπτεσθαι. περικάμπτειν (Δ 372) Hom.
 4268 *πτώσσονται· δειλιώνται (H 129? Tyrtae. fr. 11,36 W.?) (g⁶vg^{πτο2}) Hom.?
 4269 *πτωτόν· τὸ πίπτον A¹²
 4270 πτωχεύειν· ἐπαιτεῖν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν (ρ 19) ἢ ἐπτηχέναι, Hom.
 ἡγουν ταπεινοῦσθαι
 4271 *πύαλος· ἢ ἁσά[ν]μινθος, ἢ ἁλάρναξ A¹
 4272 πυάνιον· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα. οἱ δὲ πανσπερμίαν D
 ἐψημένην ἐν γλυκεῖ (Alcm. PMGF fr. 96, 1)
 4273 πύανοι· κύαμοι. καὶ πᾶν ὄσπριον D
 4274 πυανόψια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. εἴρηται δέ, παρόσον κυάμων D
 ἐμίπλα<ν>ται. καὶ ἄγεται Πυανεψιώνος ἐβδόμη, ἐπειδὴ ἔψου-
 σιν ἔτνος. οὗτω δὲ κέκληνται ὁ μὴν καὶ ἡ ἑορτή, διὰ τὸ ἀθάραν
 ἐψεῖν, ἃ καλοῦσι πύανα (Lycurg. fr. 84 S.)
 4275 πύαρ· πιτύα
 4276 *πυγαῖα[ς]· τὰς σπείρας τῶν κίωνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ
 κατὰ τὸ ἱερὸν ὁστοῦν Σ
 4277 Πυγανίησι· πυγονίαις. ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου μικρο- Hom.
 φυῶν ἀνθρώπων (Γ 6)
 4278 πύγαργος· εἶδος ἀετοῦ (Archil. fr. 313 W. cf. Hdt. 4,192,1. Deut. D LXX
 14,5)
 4279 πυγὴ· τὸ κάθισμα (Ar. Thesm. 1187) D
 4280 Πυγμαῖοι· ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τῷ μεγέθει πάνυ μικρόν, Ap.S.
 οἷον πηχυαῖον (Γ 6)
 4281 Πυγμαίων· ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις D
 4282 πύγματος· ἔσχατος, ὕστατος (Theocr. 17,4. cf. Λ 759 ..) Hom.?

4267 cf. EM 695,3 4268 = Σ π 776 4269 cf. Hdn. dict. sol. 2,943,32 L. 4270 cf. Ap.S. 137,6; EM 695,5 4271 cf. ad gl. 4293 4272 οἱ δὲ κτλ.] Sosib. FGrHist 595 F 12 4273 cf. Ph (Paus. π 38); Su ei 184,9 v. εἰρεσιώνη 4274 Harp. 265,2 [π 120 K.] (unde epitom. et Ph 471,15); Ph 471,23. 28; Su; (Paus. π 39) 4276 Σ π 778 4277 cf. Schol. 4278 Ph; Su; EM 695,48; Arist. h. an. 618^b19 4280 Ap.S. 137,13

4267 πτωσκαζεμένοι H: Schm. post alios, cf. EM 4268 legendum aut πτώσσοντας· δειλι-
 ώντας (vg^{πτο2}, ex Hom. [Alb.]) aut πτώσσοντες· δειλιώντες (g^{πτω6}Σ, e Tyrtaeo [Schm.])
 4270 ἐπτηχέναι] πτήχη H: G.; Alb. cft. gl. 4265 4271 πύαλος] i. q. πύελος (Mus.; Alb. cft. gl.
 4293) | ἡ H: Hansen | ἁσάνμινθος H: A 4272 οἱ δὲ κτλ.] cf. gl. 4478 | Alcm.] cf. gl. 2814
 4273 πυανοὶ (H = Ph: accent. Schm., cf. Su et πύανοι. πύννους gl. 3165. 4372)] masc. etiam
 Su et gl. 3165. 4372, ceteris in locis (e.g. gl. 4274) neutr. πύανον. πύανα legitur 4274 πυαν-
 οψία H: accent. Schm.; πυανέψια Mus., cf. Πυανεψιώνος et gl. 2814 πυανεψίων; inter duas
 formas diiudicare non audeo; cf. Harp. et LSJ | verba παρόσων. ἐμίπλαται. πιανεψιώνος.
 καὶ θάραν. ἐψεῖν. πυανά H: omnia corr. Mus. | ἔψουσιν H: Alb. 4275 πιτύα] πτυτία Schm.
 4276 πυγαῖας H: Σ 4277 πυγανίησι· πυγονίαις] h.e. ('parum abest quin legam') Πυγμαῖος·
 πυγονίαις (Alb., coll. gl. 4280 et Schol.) 4280 πρὸ] πόρρω H: Ap.S., cf. gl. 4277 4281
 Πυγμαίων] Πυγμαλίων Voss., quod nomen avi Adonidis fuit; praeterea Hsch. saepius nomina
 Adonidis exhibet (cf. gl. α 234. η 652. ι 1077. κ 2769. 4681. φ 303) 4282 πύγματος] h.e.
 πύματος (Mus.) | ἄστατος H: HSt. | cf. gl. 4364

- Hom. LXX **4283** *πυγμή· γρόνθος vg¹(A³). πύκτη (Ψ 669). ἤγουν τὸ συγκεκλει-
σθαι τοὺς δακτύλους (Exod. 21, 18) A³
- D **4284** πυγόνος· τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγὼ (v) ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχροι
τοῦ μικροῦ δακτύλου (Hdt. 2, 175, 4. Ctes. FGrHist 688 F 45r, 10.
Xen. cyneg. 10, 2. Archestr. SH fr. 160, 2)
- D **4285** πυγόριζαι· οὕτω καλοῦνται τινες τῶν ῥιζῶν
- 4286** πυγός· ὁ πῆχυς
- D **4287** πυγοσκελίσ· ζῶόν τι. καὶ ὁ βραχύς
- Ap. S. **4288** πυγούσιον· πηχυαῖον (κ 517 ..)
- D **4289** πυγών· μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως
ἕξω τῆς χειρός, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων. καὶ σπιθαμή
- D **4290** πυδαρίζειν· τὸ μὴ ἀνέχεσθαι τινος, ἀλλ' ἀποπηδᾶν. χαλεπαίνειν
(cf. Ar. Equ. 697)
- Prov. **4291** πυέλιον· πύελος χαλκῇ
- D **4292** πυελίς· σφραγιδοφύλαξ, ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ (Lys. fr. 106
S. Ar. fr. 329 K.–A.). καὶ (σι)πύη, ἀρτοθήκη, ἀλευροθήκη
- Hom. **4293** *πύελος· ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο (τ 553). σκάφη. ἐμβατή (Ar.
fr. 6 K.–A.) vg¹A²
- D **4294** πυήρ· ἀναπεπλησμένον (Simon. PMG fr. 587)
- 4295** *Πυθεία· πανήγυρις, καὶ ἡ ἐορτὴ Ἑλληνικὴ vg⁴A⁹
- 4296** *πυθέσθαι· ἀκοῦσαι (B 119 ..) A¹⁰. ἐρωτῆσαι (ο 377 ..) vg⁵A¹⁰.
γνώσεσθαι (X 305 ..)
- Hom. **4297** πύθεται· σήπεται. φθίνει. βρέχεται (Λ 395 ..)
- 4298** πύθιον· †τὸ ὕδωρ. Θουκυδίδης†
- D **4299** Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρύσει ἱεροῦ, ἤγουν Ἀπόλλωνος
(trag. ad. fr. 262 K.–S.)

4283 Σ π 779; gl. Oct. 4288 Ap. S. 137, 10 4289 Ph 4290 cf. Schol. Ar. = EM 696, 2; Ph; Su π 3115 v. πυδαλίξω 4291 Diogen. 3, 7; Su α 4252 v. ἀστραπή 4292 Ph 472, 16; q 295, 10; cf. Harp. 265, 16 [π 123 K.] (unde epitom. = Ph 472, 18 = Su π 3117) v. πυελίδα 4293 Σ π 781; Schol. Ar. Equ. 1060; cf. Phryn. praep. soph. 103, 14; ecl. 281. 296; Hdn. philet. 78 4294 Theogn. can. 129 (p. 23, 10 C.) 4295 = Σ π 782 4296 EM 696, 14; Scholl.; Ep. Hom. An. Ox. 1, 350, 6; Su 4297 EM, 696, 13; Schol. 4298 cf. Ph

4283 πυγμή H: Voss., et Biel. qui cft. gl. 4336 | cf. etiam gl. 4373 et A πυγμή· το συγκεκλει-
σθαι τους δακτυλους. γρονθφ (similia gl. Oct.) 4284 πύγονος H: accent. Mus. | πυγὼ H:
ed. 1521 | ὠλεκράνου H: Mus. 4285 πυγόριζαι H: accent. Mus. 4286 πῆχυς H: accent.
Mus. 4288 πηχυέον H: Ap. S. 4289 πυγὼν H: Ph | ὠλεκράνου H: Mus. 4291 πυελίον
H: accent. Thes. 6, 2207 b | cf. gl. σ 1568 4292 πυελίς· σφραγιδοφύλαξ, καὶ πύη, ἀρτοθήκη
ἀλευροθήκη· ἔνθα ἡ ψῆφος ἐν δακτυλίῳ H: ordinem verborum explicationis mutat Alb. in
app. | σφραγιδοφύλαξ H: Ph, cf. gl. θ 1014 | ἐν δακτυλίῳ | ἡ δακτυλίου Heins. | πύη H: Thes.
6, 2207 d, cf. gl. σ 711. φ 74 4293 ᾧ] masc. etiam Phryn. praep. soph. | cf. gl. 4271 4294
πυήρ] h. e. πύυρ (Schm. fere [πύυρ [non πύη] ap. Simon. in codd. exstat, v. PMG]) | expl.]
Schm. cft. Theogn. πυηρόν· ἀναπεπλησμένον, unde ci. πύιρ (immo πύυρ) ὄν<ομα> ἀνα-
πεπλησμένον 4295 πυθεία H et ordo = Ph eiusque ordo] h. e. Πύθια (K) 4296 πύθε-
σθαι H: accent. Mus. | γνώσεσθαι] γνῶναι Schol. 4298 cft. gl. λ 213 Schr., gl. τ 1219
Schm.; non liquet 4299 πυθίων· ἀνακτόρων (sine interpunct. insequ.) H: Nauck

- 4300 πυθμέν[α] ἑλαίης· τὴν ἀρχήν, καὶ τὴν ῥίζαν (v 122 . .) Hom.
 4301 πυθμένες· βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων (Bacch. 5, 198) D
 4302 *πυθμήν· τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης A⁸, καὶ παντὸς σκεύους (Alcae. fr. 72, 10 V.). γένεσις, ἀρχή, ῥίζα. καὶ τῆς μητρὸς τὸ ἄνω μέρος. καὶ ἀριθμὸς τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς (Plat. rep. 546 c) D
 4303 *Πυθοῖ· ἐν Πυθῶνι (I 405 . .) vg¹A⁶ Hom.
 4304 πύθοιτο· σαπείη D
 4305 *Πυθόληπτος· ὑπὸ τοῦ Πυθί[κ]ου <ληφθεῖς> Σ
 4306 πύθομαι· ἀκούω (Γ 187) Hom.
 4307 *πυθόμενος· ἀκούσας vg²A⁷. ἐρωτήσας vg². μαθὼν
 4308 πυθομένων· σηπομένων. τὸ γὰρ πύος αἶμά ἐστι κατὰ μεταβολήν (μ 46) Ap.S.
 4309 πύθου· ἐρώτησον (Eur. Hel. 319. Aeschin. 3, 243)
 4310 *πύθοντο· ἤκουον Σ. ἔμαθον (Q. S. 12, 156)
 4311 πύθου χελιδόνος· παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῷον· θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν [καὶ ἀηδὼν] (cf. Ar. fr. 617 K.–A.). τὸ δὲ ἀληθὲς ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τετρατοσκόπου (Mnaseas perieg. FHG 3, 156 fr. 43) Prov. et D
 4312 Πυθὼ· πόλις Φωκίδος (I 405) Hom.
 4313 Πυθῶδε ὁδός· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων Prov.
 4314 Πύθων· ὁ ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐγγαστρίμαντις. ἢ Βυζάντιος τὸ γένος (Dem. 18, 136. epist. 2, 10. Aeschin. 2, 125) D
 4315 *πύθων· δαιμόνιον μαντικόν (Act. 16, 16) (A¹¹Σ)[vg^{πυο3}] N.T.

4300 cf. Schol. 4302 Galen. De uter. CMG 5, 2, 1 p. 34, 10 [2, 887, 8 K.]; Sor. gyn. 1, 7, 4
 4305 Σ π 783 4306 = Hdn. epim. 115, 2 Boiss.; Schol. 4307 Σ π 784 4308
 Ap. S. 137, 19; Σ π 786 (cf. 832); Schol.; cf. EM 697, 3 | πύος] Arcad. 121, 21 4310 Σ π 785
 4311 Prov. Bodl. 766 [= append. 4, 63] | τὸ δὲ κτλ.] Ph = Su 4312 Schol.; EM 696, 24
 4313 Ph; Diogen. 3, 34 4314 cf. Schol. Plat. Soph. 252 c; Su ε 45 v. ἐγγαστρίμυθος; Plut.
 def. orac. 414e 4315 Σ π 787 et gl. N. T. genet. habent

4300 πυθμένα· ἐλαίας (sine interpunct. insequ.) H: Schm. (interpunct. Phav. et Alb.) 4302
 λεκάνης] cf. ad gl. 1332 4303 πυθοῖ H: Mus.; de errore -οῖ cf. CEG 2, 826, 3 adn. 4304
 πύθοιτο] cf. gl. 4308 4305 πυθικοῦ H: Σ | ληφθεῖς Σ 4306 πύθομαι] h.e. πεύθομαι
 (M. L. West). cf. gl. 2078–9; Schol. habent πεύθομαι· πυνθάνομαι, ἀκούω; Hdn. epim. πύθο-
 μαι· ἀκούω nullius momenti esse censeo 4308 ποιὸς H: Mus. | cf. gl. 4304 4309 πύθου]
 accent. Atticum πυθοῦ (Arcad. 173, 4; cet.) in Hsch. introducere nolui 4310 πυθοῦν· τὸ H:
 Mus. 4311 πύθου] v. ad gl. 4309 | [καὶ ἀηδὼν] Schm. | Χελιδόνος τινὸς] ‘Chelidon ille ve-
 tus θεολόγος καὶ χρησιμολόγος περὶ τελετῶν διελεγμένος, cuius Mnaseas meminit ap. Suid.
 s. Πύθου Χελιδόνος [Ph 473, 12] et s. χελ., prorsus ignotus et nomen fortasse e falsa proverbii
 interpretatione ortum’ Lob. Aglaoph. 1, 304 not. d 4312 Πυθοῖ ἐνι· Πυθῶ, πόλις Φωκίδος.
 κτλ. Schol. 4313 contin. H: nov. gl. Alb. | πυθῶ δὲ H: Hansen (πυθῶδ’ Schm.; nec Ph nec
 Diogen. ε elisit); πυθῶδε sine accentu Ph cod.; πυθῶδε Mus. | αὐθις αὐ Π. ὁ· ἐ. τ. τ. αὐ.
 πολλάκις π. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπυνθανομένων Diogen.; ‘Legatio sacra, quam Athenienses
 singulis annis Delphos mittebant, proverbio ansam dedit’ Leutsch 4314 πύθων (nomen ap-
 pellat.)] cf. gl. ε 123. σ 1774 | ἐπαστρίμυθος H: Mus.; Alb. cft. gl. ε 123 | ἐγγαστρίμαντις H:
 accent. Mus. | Πύθων· ... Βυζάντιος τὸ γένος] cf. RE s.v. n. 4

- 4316** πύϊον· τὸ γάλα
 Hom. **4317** *πύκα· ἐπιμελῶς Σ· ἑτρφε (E 70) καὶ· ἑτρφε ποιητοῖο (Σ 608 ..) τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. καὶ· ἑτρφε λέχος (I 621 ..) τὸ ἐπιμελείας ἡξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι
4318 *πύκαζε· κάλυπτε (Soph. Ai. 581). στεφάνου (Eur. Tr. 353). πύκνου A¹⁰
 LXX **4319** *πυκάζουσι· καλύπτουσι. [στεφανοῦσι vg¹. πυκνοῦσι. κρύπτουσι. φυλάσσουσι. σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι. [σκιάζουσι (Psalm. 117,27) vg¹A⁵
 Ap.S. **4320** πύκα ποιητοῖο· ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου (Σ 608 ..)
4321 *πυκασάντων· καλυψάντων A⁸
4322 *πυκασμός· δασύτης Σ γεννήματος
 Hom. **4323** πύκ· ἐβάλλετο· πυκνῶς ἐβάλλετο (I 588)
 Hom. **4324** *πυκμῆδεος· συνετῆς [g^{πυο5}]. ἢ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι (α 438)
 Hom. **4325** *πυκνὴν· πυκνὴν (B 55 ..). συνετὴν (ν 68) A⁷g^{πυο6}. στεγνὴν, ἰσχυρὰν, συνεχῇ (N 804)
 Hom. **4326** πυκνιοῖσι· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια (Δ 576 ..)
 Hom. **4327** πυκνὸν δ[ε] ἄχ[θ]ος· πυκνὴ λύπη (Π 599) A⁶
 Hom. **4328** πυκνόν· συνετόν. συνεχῇ (Δ 792 ..)
 Ap.S. **4328x** <πυκνόν> λέχος· διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι (I 621 ..)
 D **4329** πυκνόφρων· πολύφρων, σῶφρων (Hes. fr. 253, 1)
 Hom. **4330** πυκνά· συχνά. συνετά. πολλά (Γ 202)
 D **4331–2** πυκναῖα· περὰ. καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον, τὴν Πύκνα Ἰων (TrGF 19 F 65)
4333 πυκναίοις· πολλοῖς
 Hom. **4334** πυκνὰ ῥωγαλήν· πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσιν (ν 438 ..)

4317 Σ π 788; Scholl. E 70. Σ 608 | cf. Ap.S. 137,22–3 **4318** Su; cf. Σ π 789 **4319** Σ π 791; gl. Psalm. 303 Ernesti **4320** = Ap.S. 137,22; Schol. **4322** Σ π 792 **4323** cf. Schol. **4324** Ap.S. 137,21; Schol. **4325** Scholl. B 55. ν 68; cf. EM 696,41 **4328x** = Apio ap. Ap.S. 137,23 **4330** EM 696,38; Schol. **4331–2** Theogn. can. 129 (p. 23, 13 C.); St. Byz. 529,4. 530,1 **4334** cf. Schol.

4316 cf. gl. 4377 **4317** δέ, τρέφε H: Alb. | πύκινον H: accent. Mus. | τὸ ἐπιμελείας ἡξιωμένον] τὸ ἐπιμελῶς ἡσκημένον Ap.S. | cf. gl. 4320. 4328x **4320** cf. gl. 4317 **4323** πυκβεβάλλετο H: Mus. **4324** συνετῶς H: Schol. et Ap.S. | ἐπιμελῶς H: Mus.; adverbium ft. perperam e gl. 4317. 4320 repetitum **4327** πυκνὴ H ut vid.: A | δέ H: Schm. post Jens. | ἄχθος H: A **4328–4328x** unam gl. H: divisit Alb. in app., postquam Heins. <πυκνόν> addidit; de διὰ τὸ post lemma positum cf. gl. σ 2770. τ 1326. φ 708 **4330** παλαιά H: Mein. ad Theocr. 1,46; cf. gl. 4333 **4331–2** πυκναῖα H: accent. Theogn.; πυκνὰ Mus. | καὶ add. H^c | τὸ κτλ.] ad Πυκναῖα respicit; cf. St. Byz. 529,4 (et Didym. ap. eund. 530,1); Mein. cft. Theogn. can. 129 (p. 23, 13 C.) Πυκνίας (sic)· τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον | πυκναίων H: Mein. post Mus. **4333** παλαιοῖς H: Mein. ad Theocr. 1,46; cf. gl. 4330 **4334** πυκναρωγαλήν H: Mus.

- 4335 πυκνῶς· συνεχῶς, συχνῶς (e.g. Ar. Thesm. 438)
- 4336 πύκτας· γρόνθους. ἄγωνιστάς (e.g. Aeschin. 3,206. Plat. leg. D 830 a. Xen. Mem. 3, 10, 6)
- 4337 *πύκτης· πολέμιος. ἀνένδοτος (e.g. Soph. Tr. 442. Plat. com. fr. 167, 1 K.–A.) A¹⁴
- 4338 πύλα· πύλαι
- 4339 πυλαγόροι· οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας. πυλαία δέ ἐστι ἢ εἰς D Πύλας, τὰς Θερμοπύλας, γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων (Hdt. 7,214,2. cf. Aeschin. 3, 113 . .)
- 4340 πύλαι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν (fr. 554 K.–A.) ἀπὸ τῶν θυ- D Hom. τῶν λέγει· ἐκείνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι. <ὁ> ποιητῆς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἐνικῶς λέγει, ἀλλὰ πληθυντικῶς (B 809 . .), θύραν (Ω 453 . .) μέντοι καὶ θύρας (Z 89 . .) λέγει· ἑθυράων ὑψηλάων (γ 407 . .)
- 4341 πυλαιαστάς· τοὺς ψεύστας. Ῥόδιοι D
- 4342 πυλαῖδες· αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι D
- 4343 πυλαίμαρχος· πολέμαρχος. καὶ ὄνομα κύριον D
- 4344 πύλαι οὐρανοῦ· τὰ νέφη (E 749 . .) Hom.
- 4345 †πύλαρνα†· τὰ στελέχη
- 4346 πυλάρταο· τῇ πύλῃ προσηρημένου (Θ 367. N 415. λ 277) Hom.
- 4347 *πυλάρταο κρατεροῖο· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος [Σ], Ap.S. ἢ ἡρμοσμένος ἔχοντος. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἰδίου. πυλωροῦ ἰσχυροῦ (N 415. λ 277)
- 4348 πυλάτιδες ἀγοραί· ὅπου συνίασιν οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λε- D γομένην Πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει (Soph. Tr. 639)
- 4349 πυλαυρός· πυλωρός D

4339 cf. Harp. 266,9 [π 126 K.]; Ph 474,10. 19 vv. Πυλαγόρος. Πύλαι; Su π 3158 v. Πυλαγόροι; q 292,26; EM 695,42; Schol. Aeschin. 3,113; Schol. Nub. 623 4340 Arist. h. an. 496^b31; Poll. 2,215 4346 Apio ap. Ap. S. 137,29; cf. Scholl. 4347 Ap. S. 137,25 (cum Apione); Scholl.; cf. Σ π 795; EM 696,48 4348 Schol. Soph.; cf. St. Byz. 476,9

4336 cf. gl. 4283 cum adn. 4339 Alb. cft. gl. 4355. α 4042. π 4348 4340 τελμισσεῦσιν H: Meurs. | ἀπὸ ἐπὶ Heins. | θύτων H: accent. Mus. | <ὁ> Mus. 4341 πυλαιαστάς (πυλαίας· τὰς [sine interpunct. insequ.] H: Mus.) | πυλαισάτους Ph = Su; πυλαῖστας HSt. (Thes. 6,2230 a) 4342 πυλαῖδες | πυλαιεῖδες Mus.; Πυλάτιδες Mein. 1858 p. 552–3, coll. Athen. 13,565 f. 609e–610 a | ἐν ἐπὶ Mein. 1858 p. 616 4343 πυλαίμαρχος | h.e. πυλέμαρχος, Aeolice pro πολέμαρχος (Ahr. Dial. 1, 284); πυλαίμα[ρ]χος Schm., quod explicationi aptum non est 4344 πύλαι· οὐρανοῦ (sine interpunct. insequ.) H: Perg. alii; Alb. cft. πύλας οὐρανοῦ Su π 3169 s. v. πύλη ἱππήλατος 4346 προσηρημένου H: Mus., cf. Ap. S. 4347 πυλαρταῖο (H: accent. Mus., cf. gl. 4346)· κρατεροῖο. H: interpunct. Ap. S. | ἐπαρτῶντος H: Ap. S. Σ Schol. λ 277 | πυλωροῦς ἰσχυροῦς H: Ap. S. 4348 πυλατίδες (H: accent. Schm.)· ἀγοραί (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Heins. alii | ἀμφικτύονες H: ed. 1521, cf. gl. 4339 | cf. gl. 4339 cum adn. 4349 πυλαυρός | cf. gl. 4350. 4354; πυλαωρός? M. L. West | ‘incertae dialecti’ Ahr. Dial. 1,202 not., ‘dor.’ Frisk 2,623

- Hom. **4350** πυλαωρούς· τοὺς πύλας φυλάσσοντας (Φ 530 ..). τινὲς δὲ κλέπτας
- Hom. **4351** Πύλος· πόλις (B 591 ..)
- 4352** πύλη· θύρα
- D **4353** πυλεὼν<α>· στέφανον (Alcm. PMGF fr. 60, 2?)
- D **4354** πυλευρόν· πυλωρόν
- D **4355** πυληγόροι· τελῶναι. καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί
- Hom. **4356** Πυλῆν· πόλις Αἰτωλίας (B 639)
- 4357** πύλιγγες· αἱ ἐν τῇ ἔδρᾳ τρίχες. καὶ ἱουλοι, βόστρυχοι, κ[α]ίκιννοι
- 4358** πυλλεῖ· θραύει. λέγει, διαβοᾷ. θρυλλεῖ
- Hom. **4359** πύλῳ· ἀντὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ Ἄιδου (E 397, sicut explicuit Aristarch.)
- 4360** †πυλωλάκτας†· κακῶν μεστοὺς
- D **4361** πυλῶν· στέφανος (Callim. fr. 80, 5 Pf.?)
- 4362** πυλωρός· ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας
- Greg. Naz. **4363** πυμάτοις· ἔσχατοις (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 52 [37, 1265, 12 M.])
- Hom. **4364** *πύματον· ἔσχατον vg¹A², τελευταῖον (Λ 759 ..)
- Att. **4365** πύνδαξ· πυθμὴν (Ar. fr. 281 K.–A. Pherecr. fr. 110 K.–A.)
- Hom. **4366** *πυνθάνομαι· ἀκούω (β 315) vg¹
- Hom. **4367** πυνθανόμην· ἤκουον (ν 256)
- D **4368** πυννιάζειν· περαίνειν ὡς ἀρραίνειν
- D **4369** πυντικούς· τοὺς ἐφθοὺς ἐρεβίνθους, καὶ φακούς
- D **4370** Πύννα· ἡ Ἥρα
- D **4371** πύννος· ὁ πρῶτος
- D **4372** πύννους· κυάμους ἐφθούς

4353 Pamphil. ap. Athen. 15, 678 a; Poll. 5, 96 4356 Schol. 4359 Schol. cum Aristarch.
 4362 Galen. e.g. De usu part. 4, 7. 13 [1, 205, 20. 224, 11 H. = 3, 280, 15. 305, 16 K.] 4364
 EM 696, 53 4365 = Ph; Poll. 10, 79; Eust. II. 870, 28 [3, 280, 27 V.] (Ael. Dion. π 75)
 4366 cf. Schol. 4367 Schol.

4350 πυλώρους H: accent. Mus. | cf. gll. 4349. 4354 et Frisk 2, 623 4353 πυλεών· στεφάνων
 H: Schm.; πυλεών (immo πυλεών)· στέφανος Cas. ad Athen. 15, 678 a; Alb. cft. gl. 4361 4354
 πυλευρόν] πυλευρόν M.L. West, cf. ordinem | cf. gll. 4349–50 et Frisk 2, 623 4355 cf. gl.
 4339 cum adn. 4357 πύλιγγες] Schm. cft. gll. ο 1452. σ 1244. 1557; etiam post Alb. gl. v 159,
 q. v.; praeterea Theogn. can. 138 (p. 25, 19 C.) φύλην· ἡ θοίξ | καὶ κίννοι H: Jun. alii 4358
 πυλλεῖ] h.e. ὑλάει (Ruhnck., coll. gl. v 140 et v.l. corrupta ὑλλεῖ gl. v 163); nescio, unde π irrepre-
 serit; neque litteram Ϝ per π repraesentatam esse veri simile est (cf. ad gl. 1339), neque vox ὑλάω
 Ϝ habuisse videtur (cf. Frisk 2, 961–2) | θραύει] θρηνεῖ Perg., cf. gl. v 140; θροεῖ Voss.; [θραύει]
 Ruhnck. (vocem a scriba perperam non deletam, quamquam correctionem θρυλλεῖ addidisset)
 4359 πυλῶ H: Mus.; propter explicationem, πύλῳ (non Πύλῳ) scribere necesse est 4361 πυ-
 λῶν] Pfeiffer ci. πυλ<ε>ών | cf. ad gl. 4353 4363 Greg. Naz.] cf. gl. ε 3130 (quae ad c. 2, 1, 17, 51
 [37, 1265, 13 M.] spectat) 4368 πυννιάζειν] πυν[ν]ιάζειν ordo et Voss., sed cf. gl. 4371 | Salm.
 cft. gl. 3172 | ὡς ἀρραίνειν] Sop. cft. ἀρρηνεῖν gl. α 7434; Schm. vult ἐπὶ ἀρσένων | cf. etiam
 Frisk 2, 626 4369 ‘Suspectum’ Schm. 4370 πύννα H: Voss., coll. ordine 4371 πύννος]
 Ahr. Dial. 2, 125 cft. gl. 3172 | τρῶκος H: Ahr. | cf. Frisk 2, 626 4372 πύννους] h.e. πυάνους
 (Thes. 6, 2202 b. 2240 a, coll. post Salm. gl. 4273. 3165) | ἐφθούς H: Alb.

- 4373 *πύξ· πυγμή· γρόνθος (cf. Γ 237 .) vg^{πυγ}1 Hom.
 4374 πυξί[δ]α· δίπτυχα (Exod. 24, 12) LXX
 4375 πύξινον· χρῶμά τι ἱματίου D
 4376 πυξί(νην)· ἱμαντωμένην κλίνην (Plat. com. fr. 33 K.–A.) D
 4377 πύον· γάλα τὸ πρῶτον, ὃ πήγνυται ἐψόμενον (Alex. fr. 178, 11 D
 K.–A. cf. Ar. Pac. 1150)
 4378 πυππάζουσι· φωνῇ ποιᾷ χρῶνται (Cratin. fr. 56 K.–A.) D
 4379 πύππαξ· τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκό- D
 φρων (fr. 115 Strecker) ῥήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ
 τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί
 (Plat. Euthyd. 303 a. Aesch. Eum. 143. com. ad. 417 K.–A.)
 4380 πῦρ· πυρετός (Hippocr. passim) D
 4381 πυράγρα· καρκίνος D
 4382 *πυράγρα] ἢ πυράγρα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον (Σ 477. γ 434). Hom.
 [καρκίνος, πάγουρος (vg¹A²⁴)
 4383 *πυραί· πυρκαϊά (A 52) A²⁸ Hom.
 4384 πύραινος· <ὁ> πῦρ ἐναυόμενος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ Att.
 φέρεται καὶ τὸ πῦρ οὕτως (tit. fabulae Alexidis)
 4385 *πυρράκης· ξανθός (Gen. 25, 25. 1. Regn. 16, 12. 17, 42) vg¹⁹ LXX
 4386 *πυρακτῶν· ἐμπυρεύων (cf. Basil. Caes. in hexaem. hom. 3, 7
 [29, 69 b M.]) vg⁷A³²
 4387 πυραμίδες· πυρ<αμ>οειδεῖς λαμπάδες D
 4388 πυραμοῦντα· τὴν πυραμίδα (Callim. fr. 227, 6 Pf.) D
 4389 *πυραμίδες· οἰκοδομήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατ-
 ερχόμενα (Hdt. 2, 8, 2 .) A⁴⁶

4373 Σ π 797 4377 Schol. Ar. Pac.; cf. Σ^b π 832; EM 697, 3; (Paus. π 43) 4379 = Schol. Plat.; cf. Phryn. praep. soph. 120, 3; Ph 4382 Σ π 799/800; Schol. ad Σ 477; cf. Schol. Q ad γ 435 (sic) | χαλκ. ἐργ.] Su π 3184 4383 = Σ π 801; EM 697, 19; Schol. 4384 Ph; Poll. 6, 88. 10, 104; Eust. Od. 1547, 64 [1, 233, 38 St.]; (Paus. π 44) 4385 = Su 4386 Σ π 802 4387 cf. Ph 475, 22 v. πυραμειδής

4373 cf. gl. 4283 cum adn. 4374 πύξια H: Bern. 4375 χρῶματι H: Mus. 4376 h.e. πυξίνην κλίνην· ἱμαντωμένην κλίνην; similia v. e.g. gl. σ 31. τ 76. 146. 790 | πύξ H: G. Dind. 4, 590 c, post Salm. qui cft. Plat. com. | ἱμαντομένην (H: Mus.)] 'Videtur ... ex ἱματίου (gl. 4375) natum esse' Schm., vix recte 4377 πύον (cf. Σ^b) | πύον Schm., coll. Hdn. ap. Schol. Ar. Pac. 1150 [Hdn. 1, 111, 20 L.] | cf. gl. 1337. 4316 | Alex.] cf. gl. 1095 4378 ποιά H: Mus. 4379 ὥς | ὥς καὶ Schol. Plat. | πύππαξ τίθεται H = Schol. Plat.: ed. 1521 | ἐστὶ γέλωτος (H: ed. 1521)] ἐγκωμίου (sine ἐπι) Schol. Plat. | πύππαξ οὐχί | βόμβαξ οὐκέτι Schol. Plat. (cf. Ph πύππαξ· ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ) | Alb. cft. gl. φ 1019 4381 πυράγρα contin. H: nov. gl. Mus. | καρκίνος H: accent. Mus. 4382 πυράγρα (sic) ἢ πυράγρα (sine interpunct. insequ.) contin. H: nov. gl. et interpunct. Alb. (interpunct. post πυράγρα del. Schm.) | γ 434] cf. gl. σ 2934 | καρκίνος H: accent. Mus. 4384 πύραινος] h.e. πύραινος (Ph); Alb. cft. gl. 4394 | <ὁ> Ph | ἐνδόμενοι H: Ph | καί²] καὶ<όμενον> (Voss.) aut ft. [καί] (Hansen) 4385 πυρράκης (H: accent. Mus.) | πυράκης ordo 4387 πυροειδεῖς H: Schm. 4389 ὠκοδομήματα H: Mus., cf. A | πυραμίδες· οἰκοδομήματα γεωμετρικὸν ἐπὶ τα κατω κατερχόμενον A

- D 4390 Πύραμος· ποταμὸς Κιλικίας (Xen. Anab. 1, 4, 1). ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι
- D 4391 πυραμοῦς· εἶδος πλακοῦντος, ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων (Ar. Equ. 277. Callim. fr. 227, 6 Pf.)
- D 4392 πυρὰ μυῖα· ἡ μέλισσα
- Hom. 4393 Πύρασος· πόλις (B 695)
- Att.? 4394 πύραυνον· εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύ(η)ται, δαδίων, ἢ βόλβιτον, ἢ τοι-
οὔτον τι. οἱ δὲ τὴν θέρμανστρον
- Hom. 4395 *πυργηδόν· κατὰ τάξιν Σ τείχους (M 43. N 153. O 618)
- D 4396 πυράγηρα· τὰ θωράκια
- D 4397 πυργήρης· μετέωρος ὡς πύργος. <Ἰων ἐν ... > καὶ ἐν Φρουροῖς·
ἔπυργειαν <σ>κοπήν (TrGF 19 F 47)
- Eur. 4398 πυργηρούμεθα· ἐντὸς ἐσμέν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι.
γράφεται δὲ πυργιούμεθα (Eur. Or. 762)
- D 4399 πυργηροῦμεν· φυλάττομεν τὰ τεῖχη
- 4400 *πυργηροῦμενον· τὰ τεῖχη φυλάττον (g¹¹A³⁴)
- D 4401 πυργίον· μέρος τριήρους
- D 4402 Πυργίται· οἱ Κρήτες
- D 4403 πυργίτις· βοτάνη
- LXX 4404 *πυργοβάρεις· οἱ προμαχῶνες (Psalm. Salom. 8, 19. cf. Psalm.
121, 7) vg³A²⁶
- Hom. 4405 *πύργος· προμαχεῶν A⁴⁷. τεῖχος· ἄλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη' (Z 386)
καὶ τάξ[ε]ις ἐν τετραγώνῳ ὀπλιτῶν ἔστασαν, ὅπ(κ)ότε πύργος
Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν' (Δ 334) καὶ πολεμιστήριον ὄργανον
(Xen. Cyr. 6, 1, 53 ..)
- 4406 *πυργοῦται· ὑψοῦται (Ion TrGF 19 F 63, 1) Σ
- D 4407 πυργοῦχος· μέρος τι τῆς νεώς

4390 ποτ. Kil.] St. Byz. 540, 19; EM 697, 25 | ἄλλοι κτλ.] cf. Artem. 1, 72 4391 Schol. Ar.
(unde Su); Poll. 6, 108 4394 cf. gl. 4384 4395 Σ π 805; Scholl. M 43. N 153. O 618
4398 Ph 4400 Σ π 806 4404 = gl. Psalm. 304 Ernesti; Σ π 807 = EM 697, 20 4405 cf.
Ap. S. 137, 33; EM 697, 34 4406 = Σ π 804 4407 Poll. 1, 92

4390 πυραμὸς H: accent. Mus.; accentus codicis ad explicationem posteriorem spectat
4391 μέλατι H: Mus. | cf. Pfeiffer ad Callim. et gl. σ 533 cum adn. 4392 πυραμῖα H:
Schm. propter ordinem, post Voss. qui πυρὰ μυῖα latere vidit 4394 ἐναυῖται H: Mus. |
δαδίων H: accent. Mus. | βόλβιτον H: Mus. | θερμάνστρον H: Jungerm. | cf. gl. 4384
4395 expl.] κατὰ τάξιν, στοιχηδόν? Alb., coll. στοιχηδόν, κατὰ τάξιν Σ 805; sed de τείχους
(i. q. πύργου) cf. gl. 3567. 4405 et Scholl. πύργου δίκην, ἐν τάξει / δίκην πύργου, ἐν τάξει
... / ... ἐν τάξει, δίκην πύργου 4396 πυράγηρα] h. e. πυργήρεα (ordo et Schm. dubitan-
ter post Voss.) 4397 πυργήρας (sic) H: G. | πῦργος H: accent. Mus. | <Ἰων ἐν ... >
Nauck post Flor. | Φρουροῖς] cf. gl. κ 2981. ν 601 | κωπήν H: Thes. 6, 2253 d 4402
πυργίται H: accent. Schm. 4403 πυργίτις (sic) H: ordo et Schm. post Voss. 4404 πυρ-
γοβαρεῖς H: accent. gl. Psalm. 4405 πῦργος H: accent. Mus. | προμαχεῶν H: accent.
Mus. | πύργον H: Alb. | τάξεις H: Mus. | ἔστασαν H: Mus. | ὅποτε H: Mus. | πύργος H:
Alb. 4407 νεὼς H: accent. Mus.

- 4408 πύργων ἔρουν· ἐπὶ τοὺς πύργους εἶλκον (M 258) Hom.
 4409 πύργωσις· μέρος τι τῆς νεώς D
 4410 πύρδαλον· ὀψοποιεῖον, ὀπτανεῖον. καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον. ἢ λείψανον. οἱ δὲ πύρδανον (Callim. fr. 197, 42 Pf.) D
 4411 πύρδανα· τὰ λείψανα. καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός D
 4412 πυρέας· πυρπολητάς, ἐμπυριοῦντας τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς πυρεὺς εὐθείας D
 4413 πυρεῖον· ἄγγειον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν (Exod. 27, 3 ..) LXX
 4414 †πυρένεσι†· ἄρμασι
 4415 πῦρ ἐπὶ πῦρ· παροιμία, ἣς μέμνηται Πλάτων (leg. 666 a). καὶ Prov.
 κακὸν ἐπὶ κακῷ
 4416 πυρετός· φλογισμός, καῦμα (X 31). τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει Hom.
 4417 πυρήνες· τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαίων ὅσα D
 4418 πυριατόν· τὸ ἐφθόν πυρὶ, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος
 4419 †πυριαττός†· συνετός
 4420 πυρὶ νίζει· <...>
 4421 πυριβρεμέτας· ὁ χαλινός· Τιμαχίδας (fr. 30 Blinkenb.) δέ· ἦτοι ὁ D
 πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς (Aesch. Sept. 207)
 4422 πυρίεφθα· τὸ πρῶτον γάλα (Philippid. fr. 10 K.–A.) D
 4423 πυριηκέα· πῦρ ἔχοντα, πεπυρωμένον, πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ Hom.
 ἄκρον ἔχον<τα> [ἔχουσα] (ι 387)
 4424 πυρίκαυστος· πεπυρωμένος (N 564) Hom.
 4425 πυρὶ κηλέω· διαυγεῖ. τινὲς καυστικῶ, ἰσχυρῶ (Θ 217 ..) Hom.

4408 Schol. 4411 Ph 4415 = Ph = Zenob. vulg. 5, 69 = Prov. Bodl. 767 4418 cf. Ph 476, 8 v. πυριάτη 4422 Athen. 14, 658 d, fin.; Poll. 6, 54 4423 cf. Schol.; Schol. T 4425 cf. Schol.

4408 πῦργον εὔρουν H: Schm. 4410 ὀψοποιεῖον H: Mus. | μαγειρίον H: Mus.; Alb. cft. gll. 3174. 4439 | πύρδαμον H: Salm.; Alb. cft. gll. 4411. δ 216 4412 πυρπολήτας H: accent. Thes. 6, 2278 d | ἐμπυριοῦντας | ἐμπυροῦντας Mein. Delect., 1842, p. 235 et dubitanter Thes. 6, 2260 d 4413 cf. gl. 4428 cum test. 4415 cf. gl. 4455; Ar. fr. 469, 2 K.–A.; Arist. probl. 880*21; Phil. leg. Gai. 125; porro gl. 3003 4416 X 31 | cf. gl. σ 507 | τὸ δὲ κτλ.] significatio est ‘corpus vel substantiam ignis (cf. LSJ v. σῶμα IV) non πυρετός sed πῦρ appellat Homerus’ 4417 πυρίναι H: Sylb. | cf. gl. κ 3287 et Kassel–Austin ad com. ad. 787 4418 ἐφθόν H: Mus. 4420 πυρινίζειν (extra ordinem; sine expl.) H: I. C. Cunningham; ‘Videtur proverbum, explicatione carens’ Schm., cf. ft. gl. 4455 4421 πυριβρεμέτας | inter punct. valet ‘sc.’; G. Dind. 6, 2265 d vidit glossam ad Aesch. Sept. 207 referendam esse, ubi nunc exstat πυριγενετῶν χαλινῶν | Τιμαχίδας | de Timachida Aeschylum explicante cf. etiam Timachid. fr. 10. 12 Blinkenb. (Aesch. fr. 238. 84 R.) | ἦτοι H: Mus. 4422 πυρὶ ἔφθαι H: Mus., cf. Kassel–Austin ad Philippid. | γόνατος H: Schm. post alios, coll. Athen. 14, 658 d; cf. etiam gll. 4377. 4418 4423 πυρὶ ἡκέα H: Mus. | πεπυρωμένα H: Schol. | πυρίνην κτλ.] ἀκὴν πυρὸς ἔχοντα Schol. T | ἔχον H: Mus., cf. Schol. T | ἔχουσα H: del. Schm. post Alb.; ἢ ἔχουσαν Mus. 4425 contin. H: nov. gl. Mus. | κουλέω (sine interpunct.) H: Mus. (interpunct. Schr.) | διαυγῇ τιος H: Mus. (interpunct. Schr.)

- 4426 πυρικρόταφος· ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος
 4427 πυρίμαχος· ὁ ἐν τῇ <μάχη> ἀνίκητος. καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος
 D+LXX 4428 *πυρίον· τὸ σαρόν. ἡ ἑθυματήριον (Exod. 27,3 ..) vg¹⁸A⁴²
 4429 πυρισμαράγοις· τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἡχοῦσιν
 4430 πυρῖτις· λίθος, ἀφ' οὗ πῦρ τίκεται
 Ap.S. 4431 Πυριφλεγέθων· ποταμὸς ἐν Ἀϊδου (κ 513)
 4432 *πυρκαϊά· ἐμπυρισμός (lex ap. Dem. 23,22) g¹⁶
 4433 πυρκοί· ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι
 Hom. 4434 πύρνα· τρύφη. κλάσματα. σιτία (q 362)
 4435 ἴπυρῖν· ὅσα τῆς μάξης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι†
 4436 πύρνηται· ἐσθίηται
 Hom. 4437 πύρνοι· ζειαὶ ἥκαι† σιτώδεις. ἡ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος, ἄλλοι μαγίδα. καὶ οὐδετέρως <τ>ὰ πύρνα· ὥς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι' (q 362)
 Ap.S. 4438 πύρνος· ψωμός (o 312 ..)
 4439 πυροδανεῖον· μαγειρ(ε)ῖον
 Greg.Naz. 4440 πυρόεντι· θερμῷ (Greg. Naz. c. 2,1,51,32 [37,1396,9 M.])
 Hom. 4441 πυροί· ἴπυρνοι κεκνημένοι† (δ 604 ..)
 Ap.S. 4442 πυρὸς αὐγή· ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρὸς (I 206 ..)
 Hom. 4443 πυρὸς δηῖοιο· ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ (B 415 ..)

4427 λίθος κτλ.] cf. Arist. meteor. 383^b5. mir. 833^b27 4428 θυματήριον] gl. Oct.; Σ π 809 v. πυρεῖον 4430 cf. Plin. n. h. 37,189 4431 Ap.S. 137,31 = Schol. 4432 q 295,7 4434 Apio ap. Ap.S. 138,6–7; cf. Schol. 4437 cf. Athen. 3,114d 4438 Apio ap. Ap.S. 138,6–7; EM 697,45; cf. Su 4442 Ap.S. 137,32

4426 πυρικρόταφος] Alb. cft. gl. κ 4206; id. ci. πυρικρότης, sine causa | κεκροτημένος H: Mus.; de errore τ > π cf. ad gl. 1366 4427 <μάχη> Mus. 4428 σαρόν] σάρων? Hansen; σάρων? 'pudendum mulieb're' Voss., cf. gl. σ 236; σαπρόν? Perg.; σαθρόν Schm. | θυματήριον] cf. gl. 4413 | Schm. vult πυρίον· θυματήριον + nov. gl. πυριροαγές (sic)· τὸ σαθρόν ἢ ἀχρηστον, coll. Ph 476,17 et 18 4429 ἀπὸ] ὑπὸ? Schm. 4433 Alb. cft. πυρικαίους Plut. Pyth. or. 406e 4434–5 Schm. duabus glossis in unam coniunctis legere vult πύρνα· τρύφη. κλάσματα. σιτία πύρνα, ὅσα τῆς μάξης συμπιέζοντες τῇ χειρὶ εἰς τὸ [στο] μά<γμα> λαμβάνουσι, ft. recte, nisi quod εἰς τὸ [στο] (del. tamquam dittogr.) μά<γμα> 'vel potius' ἀντὶ ἀπομαγαλιάς omnino incertum est; de verbo πυρῖν in πύρνα mutando et glossis coniungendis cf. praesertim Schol. q 362 πύρνα· πύρνα σιτία 4434 πύρνα H: Mus. | δρύφη H: Scal.; Alb. cft. gl. τ 1578; Alb. etiam proponit τροφή (coll. Eust. Od. 1824,8 [2,150,35–7 St.]), cf. Ap.S. πύρνον· ... τροφήν | v. notam ad gl. 4434–5 4435 v. notam ad gl. 4434–5 4437 πύρνοι H: accent. Mus. | καί] [καί] Mus.; τροφαί Mein. 1858 p. 553, cf. ad gl. 4434 | <τ>ὰ κτλ.] ἀπυρνάσων· πύρνα· καὶ τὰ κνηστηράγια H: Schm. post Mein. | cf. gl. 4441 4438 πύρνος H: Mus. 4439 πυροδάνσιον H: Mein. 1858 p. 553; πυροδαίσιον Mus.; πυροδαύσιον Schm. | μαγειρίον H: Mus., cf. gl. 4410 4441 πύρνοι· πυροὶ κεκνημένοι? (extra ordinem) Mein. 1858 p. 553 | cf. gl. 4437 4443 δηῖοιο H: ed. 1521

- 4444 *πυρός· σῖτος (Θ 188 ..) vg⁹A³³ Hom.
- 4445 πυρὸς μειλισσέμεν· <κηδεύειν> καὶ διὰ πυρὸς τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν, τουτέστι θάπτειν (H 418) Hom.
- 4446 πυρὸς μένος· πῦρ, περιφραστικῶς. ἤγουν πυρὸς δύναμις (Z 182 ..) Hom.
- 4447 πυρὸς ἄνθος· τὸ λαμπρότατον (I 212 v.1.)
- 4448 πυρὸς δέμας· ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς (Λ 596 ..) Hom.
- 4449 πυρολαμπίς· ζῶον πτηνόν, ἐν σκότει λάμπων
- 4450 *πυροφόροιο· σιτοφόρου (M 314. Φ 602) [v²⁰] Hom.
- 4451 πυρπαλάμης· πυρπαλάμους ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος D
- 4452 *πυρπολεῖ· ἅπτει, [καίει (g²A²⁹), πυρσεύει (Ar. Nub. 1497)
- 4453 πυρπολέοντας· πυρπολουμένους, ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους (κ 30) Ap.S.
- 4454 *πυρπολούμενος· ἐμπυριζόμενος, παρὰ τὸ πολ[εμ]εῖν ἔν αὐτῷ τὸ πῦρ (4. Macc. 7,4) A²⁵ LXX
- 4455 πῦρ πυρὶ ἔγχει· Κρατῖνος ἀπὸ <δι>θυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος, παρ' οὗ ἡτῇκει (Cratin. fr. 20 K.–A.) D
- 4456 Πυρραία· λόφος ἐν Δωτίῳ. οἱ δὲ Πυρραϊαν εἶναι μοῖραν τῆς Θεσσαλίας λέγουσιν, ἀπὸ Πύρρας τῆς Δε<ν>καλ[λ]ίωνος, ὡς φησι Σουΐδας (FGrHist 602 F 5). δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν Κενταύρων D
- 4457 Πυρραίη· Θέτιδος ἐπώνυμον D
- 4458 πυρραλὶς· ὄρνις ποιός D
- 4459 Πύρρακος· ἥρως κατ' Ἑρυσίχθον<α> γεγονώς D

4444 cf. EM 697,47; Schol. 4446 Ph 4449 cf. Su o 500,2 (πυρολαμπίδες). 17 (πυρολαμπίδες); Ph 476,11. 13 vv. πυριλάμπη. πυριλαμπίς; Arist. h. an. 523^b21. 551^b24 (πυρολαμπίδες) 4450 Σ π 811 4451 cf. Ph 477,3; Eust. II. 513,30 [2,5,19 V.]; (Paus. π 46) 4452 Schol. Ar.; cf. Σ π 812 4453 Ap.S. 138,8; Schol. 4455 v. gl. 4415 4456 Schol. Ar. Rh. 3,1090; St. Byz. 540,12 v. Πυρραία; Theophr. c. pl. 2,6,4; Strab. 9,5,23 p. 443 C. 4458 cf. Arist. h. an. 609^a19 (πυραλλίς); Callim. fr. 416 Pf. (accus. πυραλλίδα)

4445 μειλίς· σεμενεῖν· H (-εῖν per compendium scriptum clare legitur): Mus. | <κηδεύειν> Schm. in app., e Schol. | expl.] διὰ πυρὸς μειλίσσειν. λέγει γὰρ κηδεύειν, καὶ ταφῆς μεταδιδόναι, ἢ διὰ πυρὸς θάπτεσθαι (sic) Schol. 4449 πυρολάμπις H: Mus. | de formis vocis v. testt.; cf. etiam gl. λ 269 | glossa perperam post gl. 4442–8 posita est 4454 πολεμεῖν H: A | ἐν αὐτῷ ἐν αὐτῷ Schm. | id. ci. post πολεῖν ft. exstitisse nov. gl. <πυρπολῶν> ἐναύ[τ]ω<ν> τὸ πῦρ (Ar. Vesp. 1079) 4455 πυρπερέγχει H: Bergk Comment. de reliquiis com. Att., 1838,30; πῦρ πῦρ ἔγχει Cas. ad Athen. 14,638f; forma proverbiū usitata πῦρ ἐπὶ πῦρ (cf. gl. 4415) ordinī apta non est | θυράμβου H: Flor. Sop. | παρ' κτλ.] ἔστιν οὗ ἡτῇκει H: Cas. | cf. porro Kassel–Austin 4456 μοῖραν H: accent. Mus. | δὲ καλλίωνος H: Mus. | σουίλας H: Flor. Vales. alii | 'Thetis heißt Πυρραίη, doch wohl vom kap Pyrrha' Jacoby 4459 κατερυσίχθων H: Mus. | cf. RE v. Pyrrhakos

- D **4460** Πυρριάδαι· οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν Μολοσσοὶ ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου
- D **4461** πυρρίας· τῶν ὄφεων τις ἀπὸ χρώματος
- D **4462** πυρρίχα· χλαμύς, ἢ πελτάριον
- Eur. **4463** *πυρρίχας· τὰς ἐνοπλ(ι)οὺς ὀρχήσεις (Eur. Andr. 1135) A³⁶
- D **4464** πυρριχίζειν· τὴν ἐνόπλιον ὀρχησιν καὶ σύντονον πυρρίχην ἔλεγον· οἱ μὲν ἀπὸ Πυρρίχου τοῦ Κρητός· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διάπυρον εἶναι· οἱ δὲ ἀπὸ Πύρρου τοῦ Ἀχιλλέως. ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαι φησιν Ἀρχίλοχος (fr. dub. 304 W.)· ὅθεν καὶ ὁ πυρρίχιος ποὺς ὠνομάσθη
- Greg. Naz. **4465** *Πύρρωνος· κύριον ὄνομα (Greg. Naz. c. 2, 1, 17, 303 [37, 1188, 4 M.]) A^{27,44}, ἢ κυνός A⁴⁴
- 4466** *πυρσαῖς γένυσιν ταῖς ξανθαῖς θριξί (Eur. Phoen. 32) g¹⁴A³⁷
- D **4467** Πυρσανίδες· οὕτω Νύμφαι καλοῦνται
- LXX? **4468** *πυρσεύει· δαδουχεῖ, λάμπει, ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ (Prov. 16, 28?) [g¹⁷]
- Hom. **4469** *πυρσοί· λαμπάδες g²³A³⁹ καιόμεναι, λαμπτήρες (vg²²A⁴⁸), φρυκτωρία(ι) (Σ 211) (g²²A⁴⁸)
- D **4470** πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθότριχος (Aesch. fr. 110 R.)
- 4471** †πυρσολεῖφοι ἢ πυρσόλειφθοι· ὑπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι καὶ †πεφλασμένοι†
- 4472** *πυρσός· λαμπάς (g²³A³⁹). ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα (Eur. Phoen. 1377) (A³⁹)
- D **4473** πυρσοφόρος· ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα (cf. Diod. Sic. 20, 48, 6). ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὄρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ (Xen. Lac. 13, 2). σημαίνει δὲ <καὶ> τὴν λαμπαδηφόρον (Eur. Suppl. 260. cf. Phoen. 687)
- 4474** *πυρσῶ· πυρί (Pind. fr. 356, 1) A⁴⁹

4463 Schol. Eur.; cf. Σ π 814 **4464** ὁ πυρρίχιος] cf. Hephaest. 3, 1; cet. **4465** Su **4466** = Σ π 813 **4468** Σ π 815 **4469** Σ π 817 **4470** cf. Ph **4473** cf. Schol. Eur. Phoen. 687

4463 ἐνόπλους H: A, cf. Schol. Eur. et Σ et gl. **4464** τῶν εὐρητύλου φωνῶν H: Schm. (εὐρυπύλου iam Mus.; cf. gl. 2065 cum adn.); ἐπὶ τῷ Εὐ. φόνῳ Salm. Heins. | φησιν Ἀρχίλοχος] 'mihī suspectum' West **4465** Πυρρωνος· ὀνομα κυνος ὁ Πυρρων ἢ ὀνομα κυριον A⁴⁴, Πυρρωνες (sic)· ὀνομα κυριον ὁ Πυρρων A²⁷ **4466** πυρσαῖς] πυρραῖς KΣ | γένυσι H: K **4469** φρυκτωρία H: Σ; cf. gl. π 3200. φ 935 **4470** πυρσοκουρσολέοντος H: Ph | ξανθοτρίχου H: Wackernagel Kl. Schr. 1, 631 **4471** 'Latet λίθοι ὑπὸ πυρὸς κτλ. quo ad πυρο(μάχοι) [cf. gl. 4427] ducimur' Schm. | πεφλασμένοι H ut vid. (α Latte, .. Schow) | πεφλογισμένοι ci. Mus., cf. gl. σ 1595 et Schol. ψ 1595 **4473** significaciones secunda et tertia ad gl. 4475 spectant | <καὶ> Schm. in app., coll. Eur.; de locutione σημαίνει δὲ καὶ cf. gl. 442. 1126. cet. **4474** Mein. 1858 p. 553 vult πυρσῶ πυρί <...>

- 4475 *πυρφόρος· ὁ πῦρ φέρων A³¹. καὶ ὁ ἁμόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ (Hdt. 8, 6, 2. Phil. vit. Mos. 1, 179. Greg. Naz. or. 5, 15, 14 Bernardi [35, 681, 42 M.]) g²¹ Prov.
- 4476 πυρώλοφοι· ἱμάντες οἱ παρ' ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι (Antim. fr. 83 W. = 95 M.) D
- 4477 πύρωσις· δοκιμασία (cf. Prov. 27, 21) LXX
- 4478 πυσανία· πανσπερμία ἐφθῆ D
- 4479 *πύσει· σήψει (Δ 174) (vg¹A¹⁰) Ap.S.
- 4480 *πύσμα· ἐρώτησις g²[v²A¹¹⁻¹²]. πεῦσις (Phil. leg. alleg. 3, 60)
- 4481 πύσσαχος· ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τι- D
θέμενον <δ> κωλύει θηλάζειν
- 4482 *πύστις· ἐρώτησις (Σ)[vg²A¹¹⁻¹²]. πεῦσις A¹¹. ἀγγελία. ἀκοή (Aesch. Sept. 54). πειθῶ
- 4483 πυτά· Λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια
- 4484 πυτία· οἶον πητύα παρὰ τὸ πῆττειν, ἐν ᾗ τὸ γάλα πηγνυται D
- 4485 πίτυλος· ἡ συστροφὴ τῆς χειρὸς, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ D
καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὴν τῶν πυκτῶν ἐκατέρας χειρὸς συνέχειαν
- 4486 πυτίνη· πλεκτή λάγυνος οἴνου (Ar. fr. 880 K.–A.). ἐπλεκον δὲ D+K
ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα.
ἢ ἡ ἀμῖς. ἢ *κνήκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων A¹[vg^{πτ1}]
- 4487 πῶ· ποῦ. ὅθεν. πόθεν. Δωριεῖς (Sophr. fr. 121 K.–A.?) D
- 4488 πώγων· γένειον. ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός (Aesch. Ag. D
306. cf. Eur. fr. 836 N.)

4475 Σ π 818; Prov. Bodl. 733 = Zenob. vulg. 7, 34 4476 Ph 477, 12 v. πυρσολόφους
4477 Theodoret. 80, 965, 38 M. ad Psalm. 126, 3 4479 = Schol.; Ap.S. 137, 19; Su 4480
cf. Σ π 819 4482 Schol. Aesch.; cf. Σ π 820 4485 Ph 477, 27. 478, 1 v. πύτυλος 4488
Ph 478, 3 v. πώγωνα φλογός; Poll. 2, 88

4475 πυρφόρων H: AΣ 4476 πυρώλοφοι] h. e. πυρσόλοφοι (Alb., coll. Ph) | ὀπτηθεισῶν H: spir. Alb. 4477 Schm. vult πύρωσον· δοκίμασον (Psalm. 25, 2), coll. An. Ox. 2, 464, 20 = gl. Psalm. 304 Ernesti; sed cf. test.; cf. etiam gl. 1270 cum adn. et test. 4478 πυσανία· πανσπερμία ἐφθῆ Schm. post priores | 'Sup. [gl. 4272] rectius πυάνιον' Alb. | ἐφθῆ H: spir. Alb. 4479 Alb. cft. gl. 2744 4480 cf. gl. 2080 cum adn. 4481 πύσσαχος] i. q. πάσσακος significare putat Lob. Prol. 341; cf. gl. 1066–7. 1084 4482 cf. gl. 2080 cum adn. 4483 πυτά] πυρσά vel πυρρά Mein. 1858 p. 553 4484 πυτία H: ordo et G. et Voss. | πιπτιούσα H: Alb. (de forma πητύα cf. praesertim Su π 1540 s.v., ubi ordine firmatur); πῆττουσα Schm. | πῆττειν H: Alb. | H habet formam πῆτύα gl. 4275. τ 108 | Sop. cft. gl. o 1046 4485 v.l. gl. 2392 | πίτυλος (cf. gl. 2392)] πύτυλος ordo; πύτυλος Ph | πύκτων H: accent. Mus., cf. Ph 478, 1 4486 πυτίνη πλεκτή H: interpunct. Ph; πυτίνην ad vinum capiendum designatam fuisse fictilem (non vitream ut voluit HSt.) lagenam involucro vimineo firmatam vidit Ussing De nom. vas. graec., 1844, 37; cf. aliter Mein. ad Cratin. fr. 201 K.–A. (FCG 2, 128) 'quum lagenae illae ex viminibus iuncisve plexae essent, consentaneum est, ne liquorem emitterent, extrinsecus pice vel bitumine fuisse obductas' | λάγυνες (sine interpunct.) H: Mus. | οἶνον H: HSt. | ταύτας] τᾶστα (sic) H: Mein. | λάγυνος et ἀμῖς] Alb. cft. gl. β 1352 | κνήκος κτλ.] G. cft. gl. 2394 4487 πόθεν] ὀπόθεν Schr. (per errorem?) 4488 Alb. cft. gl. 4508

- Hom. 4489 *πώεα· βοσκήματα vg^{πωλ2}, ποιμνία vg^{πωλ2νπωρ3(νπορ7Απων1)}. πληθυντικῶς (Σ 528; Λ 678 ..)
- Ap.S. 4490 πωλεῖται· συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται (δ 384). τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγει
- Hom. 4491 *πωλέσκετο· ἀνεστρέφετο vg^{4A6}. εὐρίσκετο (Α 490 ..) g^{4A6}
- D 4492 πωλεύειν· παιδεύειν πώλους (Xen. equ. 2, 1)
- Hom. 4493 πωλεύμενοι· συνιόντες (β 55 ..)
- Hom. 4494 πωλήσ[σ]εαι· φοιτήσεις, παραγενήσῃ, ἀναστρέψεις (E 350)
- D 4495 πωληταί· οὔτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα. ἀρχή τις (Arist. Ath. pol. 47, 2. Hyperid. fr. 22 S.)
- D 4496 πωλία· χαλκοῦν πηγμά τι. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιπιδῶν πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένουσ φασίν
- Eur. 4497 *πωλικοῖς διώγμασι· τοῖς διὰ τῶν ἀρμάτων Α' διώγμασι (Eur. Andr. 992)
- D 4498 πωλοδαμ<ν>εῖν· πῶλον δαμάζειν (Soph. Ai. 549)
- 4499 *πωλοδάμνης· πώλους δαμάζων (Xen. oecon. 13, 8. equ. 2, 2–3) vg^{1A5}
- 4500 πῶλος· ἑταῖρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Ἀφροδίτης πώλους (Eubul. fr. 82, 2 K.–A.), ἣ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας καὶ παρθένουσ
- D 4501 πωλούμενοι· συνερχόμενοι
- D 4502 πωλοεῖσθε· ἐπιμελῶς †ότ' πολλὰκις φοιτᾶν (Lys. 10, 20)
- 4503 πῶμα· ἔκπωμα
- 4504 *πώμαλα· ἀντὶ τοῦ οὗ Σ, οὐ μάλα Α' Σ, οὐδαμῶς (Ar. Plut. 66. fr. 361 K.–A. Dem. 19, 51). καὶ πόθεν, ὅπερ ἐστὶν πάλιν οὐδαμῶς Α'
- 4505 πῶ μοι· ποῦ μοι. οἷον ποῦ γάρ
- D 4506 πῶννα· γραφίον. λύπη

4489 Schol. 4490 Ap.S. 139, 9; cf. Schol. 4491 EM 698, 34; Schol.; Su 4494 Schol. 4495 Harp. 267, 12 [π 129 K.] (unde brevius epitom. = Ph 478, 13 = Su π 2160; q 291, 17); Σ π 821 4498 cf. Schol. Soph.; Su π 2169 v. πωλοδαμνῶ 4504 Σ π 823; Harp. 268, 7 [π 132 K.] (unde Ph 479, 7); Ph 479, 10 (ubi explicationem οἷνου μᾶλα J.F. Schleusner Curae novissimae in Photii Lexicon, 1812, 381 in οἷον μάλα correxit); Su π 2176–7; Scholl. Dem. et Ar. Plut.

4489 πληθυντικά H: Mus. | Σ 528] cf. gl. T 111x 4490 λέγει (per compendium scriptum) H ut vid., sicut iam ci. Schm.] sc. Homerus, ut saepius; cf. praesertim gl. θ 145; Mus. minus feliciter λέγουσι habet 4493 πωλευμένοι H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 4501 4494 πωλίσσεαι H: Schol. | παραγενήσεις H: Schol. 4495 πωλήται H: accent. Schm. post HSt. 4496 πήγματι H: Mus. | Λευκιπιδῶν] cf. Eur. Hel. 1466; SH fr. ad. 1043; Paus. perieg. 3, 13, 7. 16, 1; RE v. Leukippides 4498 πωλοδαμῖν H: Schm. post Alb. 4500 ἑταῖρα H: accent. Schm. | ἦ] del. Alb., tum Schm. ante, non post, πώλους interpungere vult | Eubul.] cf. gl. 161 4501 Alb. cft. gl. 4493 4502 πωλοεῖσθε] h.e. πωλεῖσθαι (Mus.) | ὅ] καὶ Taylor, τὸ Mus. 4506 Alb. ci. πῶννα· γραφίον (immo γραφεῖον) + nov. gl. πῶρα· λύπη, coll. EM 162, 48 πῶρα i. q. πῶρος 'πένθος' et gl. 4509–11 | Salm. cft. gl. 2989

- 4507 †πῶπαι· φοραί†. Δωριεῖς
 4508 πωπολία· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός D
 4509 πωρεῖν· κηδεύειν, πενθεῖν D
 4510 πωρηῖσαι· λυπηῖσαι. καὶ τὰ ὅμοια D
 4511 πωρητῦς· ταλαιπωρία, πένθος (Antim. fr. 48 W. = 54 M.) D
 4512 πῶρινον· λίθινον. ὁ δὲ πῶ<ρο>ς οὐ πᾶς λίθος
 4513 πῶρος· ὁ ταλαίπωρος
 4514 *πῶρως· ἐξ ὁστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος. λέγεται δὲ <καί> N.T.
 ἐπὶ σαρκῶν πῶρωσ<ις> A⁴. καὶ ἄναισθησία (Ep. Rom. 11,25)
 vg¹A⁴
 4515 πῶς· πο<ύ>ς. ὑπὸ Δωριέων
 4516 [πωσαχῶς· ποσαπλῶς]
 4517 πῶς τάρ· πῶς δέ (v.l. Λ 838 ..) Hom.
 4518 πῶς τάρ τοι· πῶς δὴ σοι (A 123 v.l.) Hom.
 4519 πῶς κεν ἔοι· πῶς ἄν γένοιτο (Ξ 333) Hom.
 4520 *πωτᾶσθαι· πέτασθαι vg^{πωλ3}
 4521 *πωτόμεναι· διατρίβουσαι g¹[Σ]. διακινεῖσαι (Ar. Pac. 830)
 4522 *πωτώνται· πέτονται (h. Hom. 30,4. cf. B 462) A² Hom.
 4523 *πῶϋ· ποιμνιον A¹vg^{πορ7}vg^{πωλ2}(v^{πωρ3}), ἡ ποιμνη (Γ 198; Greg. Naz. Hom.
 c. 2, 1, 13, 56 [37, 1231, 13 M.]?) Greg. Naz.?
 4524 πῶϋξ· ποιὸς ὄρνις. ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ ζώων (h. an.
 615^b11. 617^a9)

4509 Schol. OC 14; Su π 2182 v. πῶρος, τ 49 v. ταλαίπωρος 4511 Schol. Eur. Or. 392
 4514 cf. gl. N.T. 4519 = Schol. 4520 Σ π 824 4521 Σ π 583 v. ποτόμεναι 4523 EM
 699,3; Schol.

4508 πωπολία] h.e. πωγωνία (Mein. 1858 p. 553, postquam Alb. contulit gl. 4488) 4509
 gl. Elea | Alb. et Schm. cft. gl. 4506. 4510–11. 4153. ε 5595 4510 cf. gl. 4506 et gl. 4509
 cum adn. 4511 cf. gl. 4509 cum adn. 4512 πῶς H: Mus. 4514 σύνδεσμος (sine inter-
 punct.) H: interpunct. A | λέγει τόδε ἐπὶ H: Biel. post A | πῶρος H: A | ἀναισθησία]
 ἀμαθεία, σκοτία gl. N.T. | πῶρως· πῶρως μὲν ἐστὶ κυρίως ἐξ ὁστέων σύμφυσις καὶ
 σύνδεσμος. λεγέτο (sic) δὲ καὶ ἐπὶ σαρκῶν πῶρως. καταχρηστικῶς δὲ ἀναισθησία A
 4515 πὸς H: Pears.; Ahr. Dial. 2, 166. 175 contra ordinem vult πὸς· πούς, coll. lyr. ad. PMG
 fr. 977 cet., quod violentius iusto est 4516 πωσαχῶς] h.e. ποσαχῶς (Mus.); cf. gl. 3091–2
 et Σ π 574 4517 τάρ] τ' ἄρ' Mus., sed H elisione in fine lemmatis non utitur. de τάρ cf. gl.
 τ 170 cum test., de elisione praeterea ad gl. π 719. 1056. 2865 4518 τάρτοι H: Hansen; τ'
 ἄρ' τοι Mus.; cf. gl. 4517 cum adn. 4519 κενέοι H: Mus. | κεν' κ' Hom. et Schol. 4520
 πώτασθαι H: accent. Mus. 4521 πωτόμεναι (H: Alb.)] h.e. ποτόμεναι (Schm. in app.);
 Alb. cft. gl. 3162 4522 πώτωνται H: accent. Mus. | πέτωνται H: A | cf. gl. 3163 4523
 Greg. Naz.] cf. ad gl. 3268

P

- Hom. + D 1 *ῥά· δὴ Ἀ^{ραα3}. σύνδεσμος· ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες (B 1 . .).
καὶ παρὰ ἱατροῖς ῥίζιον τι
- Hom. 2 *ῥάας· ῥεύματα (B 869 . .) vg¹A²
- D 3 ῥαβάπτειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν. τινὲς δὲ τύπτειν, καὶ ψόφον ποιεῖν
καὶ ἄρας(σ)εῖν τοῖς ποσὶ, καὶ ῥάσσειν (com. ad. fr. dub. 535 K.–A.)
- 4 ῥάβδιδα· τὰ διδασκαλεῖα
- 5 ῥάβδοι· καὶ τὸ σύννηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὥσεϊ φλέβες. καὶ
ὀβελοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς Ὀμήρου στίχοις. καὶ οἱ τῶν
φονίκων κλώνες, καὶ ὁ βραβευτῆς ῥαβδονόμος
- D 6 ῥαβδοφόροι· ῥαβδοῦχοι
- D 7 ῥάγα· [ῥάγα] ἀκμή, βία, ὀρμή. καὶ ἦν ἡμεῖς ῥῶγα θηλυκῶς, Ἄττι-
κοὶ ῥάγα vg¹A^{3.7} (Plat. leg. 845 a)
- D? 8 ῥάβδος· βέλος (Xen. cyneg. 10, 3?)
- D 9 ῥάγανον· ῥάδιον. Θούριοι
- 10 *ῥαγάς· πῆλυξ A⁸, ἡ σταφυλὶς, ῥωγάς [A⁷]
- 11 [*ῥάγεται· ῥάναται (A⁶)]
- D 12 ῥαгдаῖον· τὸ ὀξύ, ὀρμῆς μεστόν, ἢ ἄθρουν, *σφοδρόν (A⁵), ἰσχυ-
ρόν, φοβερόν, σκληρόν
- Hom. 13 *ῥαδαλόν· ἀπαλόν. [εὐδιάσειστον v⁴A¹¹[g⁴] (Σ 576 v.1.)
- Prov. 14 ῥαδαμάνθυος ὄρκος· τὸν ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιοῦτοις
ὄρκον (Cratin. fr. 249, 1 K.–A.)

1 Ph = Su; Schol. | καὶ κτλ.] Diosc. mat. med. 3, 2, 1; Galen. simpl. med. 8, 17, 3 [12, 112, 5 K.]
2 Σ q 42 = Schol. 3 Ph 479, 19. cf. 17 7 ῥάγα· ... ὀρμή] Erot. fr. 31 | καὶ κτλ.] cf. Ph et ad
gl. 116 12 cf. Σ q 1 13 Zenod. ap. EM 701, 51 et Schol. AbT ad Σ 576; cf. praeterea Schol.
Σ 576; Schol. Ψ 583 14 Prov. Bodl. 818; Zenob. vulg. 5, 81; Ph (Ael. Dion. q 1); Su

1 θεόν H: Mus. | ἄνερες H: accent. Mus. | καὶ κτλ.] ad ῥᾶ, i. q. ῥῆον vel ῥέον 'rheum' (v. testt.) |
ἱητροῖς H: Schm. 2 ῥάας] h.e. ῥοάς (Hansen post Lob. Rhem. 253), cf. Σ = Schol. et gll.
375–7 | ῥεύματα H = gA] ῥεῦμα v 3 ἄρας(σ)εῖν] φράσειν H (φράσσειν Mus.): Guyet Sop.
4 ῥάβδιδα] ῥαββιδία vel ῥαββιδεῖα α ῥαββί Alb. 5 ὀβολοὶ H: HSt. | ῥαβδονόμος] de verbis
inversis cf. gl. π 550 cum adn. 7 ῥάγα] h.e. ῥάγα (Schm.), cf. Erot. | [ῥάγα] Ald. | ὄν H: Mus. |
ῥῶγα H: accent. Mus. | [ῥᾶγα] ῥάγα H: accent Schm. | cf. gl. 116 8 Alb. cft. ῥάβδους 'hastilia'
Xen. l.c. (de eodem loco cf. gl. π 3354 cum adn.), mavult tamen Salmasii <ὀ>βελός, coll. gl. 5
9 ῥάγανον] Alb. ci. ῥαδινόν, coll. gl. 26. idem cft. ῥάγανον (sic accent. codicis; <τ>ραγανόν
'cartilagosum' Lob. Rhem. 12 not. 19, ῥαгдаῖον Latte, alii alia) gl. θ 705 | θουριοὶ H: accent.
Mus. 10 Alb. cft. gll. π 2193. q 116 11 contin. H: Bos, cf. A | v.1. gl. 128; de γ pro σσ per-
peram scripto cf. gl. 302 cum adn. | ῥάγατε· ῥάνατε A 12 ἄθροῦν H: accent. Mus. 13
ἀδιάσειστον H: K, cf. Schol. et gl. 27 | cf. gll. 21. 27. 390 14 ῥαδαμάνθυος H: Alb. | nomina-
tivum ὄρκος = Cratino sumptum omnia testt. habent, de accusativo explicationis cf. Prov. Bodl.
Κρατῖνος τὸν ἐπὶ τῇ κυνὶ καὶ χηνὶ καὶ τοῖς τοιοῦτοις ὄρκον ῥαδαμάνθυϊ ἀνατίθησι, κτλ.; si-
milis Zenob. vulg.; cetera v. ap. Kassel–Austin | χήνιον H: Mus.

- 15 ῥαδαμεῖ· βλαστάνει D
 16 *ῥάδαμνος· βλαστός· ἀπαλός, κλάδος vg⁷A¹². ἄνθος. ὄρηξ. καὶ LXX
 τὰ τοιαῦτα (Iob 8, 16 .; cf. Nic. al. 92 codd.)
 17 ῥάδαμον· κανλόν, βλαστόν (cf. Nic. al. 92) D
 18 ῥαδανᾶται· πλανᾶται D
 19 ῥαδάνη· κρόκη. ὁμοίως ῥοδάνη D
 20 ῥαδανίζεται· τινάσσεται D
 21 ῥαδανόν· ῥαδινόν, ἀπὸ τοῦ ῥαδίως δονεῖσθαι (cf. Σ 576) Ap.S.
 22 ῥαδανῶροι· οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί. Ταραντῖνοι D
 23 ῥαδές· τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον D
 24 ῥάδια· εὐκόλα, *εὐχερῇ (e.g. Eur. Hipp. 1116) (A¹⁰Σ) Eur.
 25 ῥάδια[ι]· ὑπόδημα ποῖον· οἱ δὲ σανδάλιον (Pherecr. fr. 261 K.-A.
 Plat. com. fr. 282 K.-A.)
 26 *ῥαδινήν· λεπτήν (Ψ 583) (g⁵) Hom.
 27 ῥαδινόν· λεπτόν, ἰσχρόν. εὐκίνητον. ἀπαλόν. εὐδιάσειστον (cf. Ap.S.
 Σ 576 [Ap.S.])
 28 *ῥαδιουργεῖ· ῥαδίως ποιεῖ (A¹³). κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ (Apollod. D
 com. Caryst. aut Gel. fr. 13, 13 [p. 512] K.-A.)
 29 *ῥαδιουργός· πλαστογράφος vg²A⁸, ἢ ταχυγράφος A⁸, πονηρός
 vg²A⁸, μηχανουργός, πολυμήχανος
 30 *ῥαδίως· εὐκόλως vg³A⁹, εὐχερῶς v³A⁹
 31 ὄρα[β] δμωῆσι· θεραπαίναις (Z 323. ο 493) Hom.
 32 *ῥαῖσας· ὑγίανας vg¹A⁴
 33 ῥάζειν· τρώγειν. κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν (cf. Hermipp. fr. 23 K.-A.)·
 μμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἥχου (cf. Cratin. fr. 26 K.-A.)
 34 ῥάθαγος· τάραχος, ἥχος, θόρυβος, ψόφος D
 35 ῥαθάμη· ῥαστώνη, ῥαθυμία D

16 Σ ο 2; gl. Iob; cf. Schol. Nic. 17 cf. Schol. Nic. 20 EM 702, 8; Eust. II. 1165, 22
 [4, 264, 6 V.] 21 Ap.S. 138, 10 24 cf. Schol. Eur. Hipp.; Σ ο 3 25 Ph; Poll. 7, 94
 27 Ap.S. 138, 10; cf. Schol. 29 Σ ο 4 30 Σ ο 5 32 = Σ ο 7; Moer. 208, 24 [ο 1 H.]
 33 cf. Ph 481, 13 = Su ο 21 v. ῥάζειν; v. etiam gl. 475-6 cum test. 34 cf. Schol. Nic.
 ther. 194

15 ῥαδαμεῖ] ῥαδάμνει Alb., cf. Lob. Rhem. 126 16 v. gl. 17 cum adn. 17 ῥάδαμον] cf.
 metrum Nic. I. c.; Heins. vult ῥάδαμνον (cf. gl. 16), cf. codd. Nic. I. c.; ῥάδανον Kaibel ad
 FCG I, 1 p. 209 n. 131, coll. I. c. (ῥαδάμνους codices, i. e. ῥαδάμους in ῥαδάνους correc-
 tum) 18 Alb. cft. gl. 54. 113. 146. 206; cf. etiam gl. 36 cum adn. et 62 19 κρόκος H: G.
 et Salm.; Alb. cft. gl. 4167 | ὁμοίως] ἴμα H: Mus. 20 Alb. cft. gl. β 1034 21 ῥάδανον·
 ῥαδινόν H: accentt. Schm. | cf. gl. 13. 21. 27. 390 22 Alb. vult ῥαφανωροί, coll. gl. 145
 23 ἀμφοτέρως] ἀμφοτέρωθεν Schm., coll. Erot. 110, 7 25 ῥαδίαι H: Ph | ποιοί H: Ph | cf.
 gl. 50 27 cf. gl. 13. 21. 390 31 ῥαβδῶες H: Schm. post Voss. (qui δ del., coll. ordine)
 et Pears. (ο)α; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.) | θεράπαινες H: Schm.
 32 extra ordinem, cf. gl. 67 33 Alb. cft. gl. 475. 477 35 ῥαθάμη] 'Corruptum: cujus
 emendatio est sequens ῥαθυμία' Ruhnck. (Schm. cft. Plat. def. 413 a); Schm. cft. Theogn. can.
 32, 2 Alpers (p. 11, 3 C.) ῥαϊκάμη· ἢ ῥαστώνη; Alb. cft. gl. 133

- D 36 ῥαθαίνεται· ῥαίνεται, βρέχεται
 Hom. 37 *ῥαθάμιγγες· ῥανίδες, σταγόνες (Λ 536 .). καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων
 κονιορτός (Ψ 502) vg¹A⁴. ἄλλοι †ῥαθάμιγγες† λέγουσι
 Att. 38 ῥαθαπυγίζειν· ὃ τινες <σ>κομβρίζειν. τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίνειν
 κατὰ τῶν ἰσχύων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῶ τῷ ποδὶ τύπτειν (Ar.
 Equ. 796)
 D 39 ῥαθασόμενοι· ῥαινόμενοι. πληττόμενοι
 D 40 ῥαθμίζεσθαι· ῥαίνεσθαι (cf. Opp. hal. 5, 657)
 41 *ῥαθυμία· ἀμέλεια vg²(A⁵), κατήφεια. ἀνοχή
 D 42 ῥάθυμος· ὁ μὴ πονητικὸς ἀλλὰ ἔκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυ-
 μοῦ κέχρηται τῇ λέξει
 N.T. 43 ῥακκά· κενός (Ev. Matth. 5, 22)
 LXX=N.T. 44 ῥαμά· ὑψηλή (Jerem. 31, 15 = Ev. Matth. 2, 18)
 45 [*ῥαθώδημα· ψεῦσμα A⁶]
 D 46 ῥάι· ῥάιστον, ῥαδίως (Alcm. PMGF fr. 104. Soph. fr. 1086 R. Ion
 TrGF 19 F 66)
 D 47 ῥαίβιας· ἀζήμιος δῆμος
 D 48 ῥαιβόν· ἐπικαμπές, τὸ μὴ ὀρθόν, καμπύλον, στρεβλόν, σκαμβόν
 (Lycophr. 917)
 D 49 †ῥαιδήλεις· ἐμφανές†
 D 50 ῥαίδια· σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα (Pherecr. fr. 261
 K.–A. Plat. com. fr. 282 K.–A.)
 D 51 ῥαιδεῖται· σκώπτει
 D 52 ῥαῖαν· ὑγείαν
 D 53 ῥαίει· πορθεῖ, φθείρει

36 cf. Ph 480, 10 37 Ph; Ap.S. 138, 11; EM 702, 16 38 Ph (Ael. Dion. ρ 4); Suet. lud. 21 T.; Eust. II. 861, 11 [3, 248, 3 V.]. Od. 1818, 57 [2, 143, 36 St.]; Poll. 9, 126 39 Ph 41 Σ ρ 6 43 = gl. N. T.; gl. Oct. 44 = gl. N. T. p. 46. cf. p. 20 n. 48 45 Σ^b et Ph σ 4 46 Ap. Dysc. adv. p. 156, 8 Schn.; Eust. II. 163, 23–5 [1, 252, 13–17 V.] 48 Ph; Theogn. can. 32, 4 Alpers (p. 11, 3 C.); Poll. 2, 193; cf. Erot. 113, 1 50 Theogn. can. 131 (p. 24, 1 C.); et v. ad gl. 25 51 cf. Theogn. can. 32, 3 Alpers (p. 11, 3 C.)

36 Alb. cft. Ph 480, 10 ῥαθαίνεται· ἀντὶ τοῦ σπεύρεται et gl. 113 37 ῥαθάμιγγες²] ῥάθυμιγγες Schm., cf. gl. 40 38 ῥαθαπυγίζειν H: HSt., cf. testt. | κομβρίζειν H: Meurs. 40 ῥαθμίζεσθαι] ῥαθαμίζεσθαι HSt., coll. gl. 37; Alb. cft. gl. ε 6004 42 ἀλλὰ ... λέξει] in margine add. H | κέχρηται H: accent. Mus. 43 ῥακκά H = gl. N. T. = gl. Oct.] h. e. ῥακκά (Heins.; Alb. cft. gl. N. T. p. 21 not. 52 et add. p. 190) 44 Alb. cft. gl. 96 45 v. l. gl. 166 46 ῥαῖ· ῥάιστον H: accentt. Hansen, coll. Eust. de ῥαῖ (aliter Wackernagel Kl. Schr. 1, 774. 2, 1057 et Frisk 2, 636); de iota adscripto verbi ῥάιστον cf. gl. π 348 cum adn. 47 Alb. cft. gl. 97 48 Alb. cft. gl. 429 49 ῥαίδηλος (i. q. ῥάδηλος, cf. gl. π 348 cum adn.)· ἐμφανής? Hansen; ἀρίδηλος· ἐμφανής Schm. in app. post Taylor 50 ῥαίδια H: accent. Schm.; cf. gl. π 348 cum adn. et gl. ρ 25 | Schm. cft. Theogn. ῥοῖδια· ὑποδήματα γυναικεῖα et gl. 395 51 Alb. cft. gl. 114. 121; G. Dind. 6, 2330 d cft. ῥαῖδιαστίζειν· τὸ σκώπτει (σκοπτεῖ/σκοπεῖ/σκοπεῖν codd.) Theogn. can. 32, 3 Alpers (p. 11, 3 C.); Schm. ci. διαιρεῖται· κόπτει | ῥαιδεῖται] i. q. ῥαδεῖται esse censeo; cf. gl. π 348 cum adn.

54	ῥαίεται· πλανᾶται. φθίνει (Lycophr. 232)	D
55	ῥαΐζεται· ὕγιαίνει	D
56	†ῥαικακηρεῖς†· στρεβλοκέρατοι	D
57	ῥαίκερος· χαλεπός	D
58	ῥαικός· Ἑλλην (Epicharm. fr. 180 K.-A. cf. Soph. fr. 1087 R.). ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ προσθέντες Γραικὸν φασι	D
59	ῥαίνει· μιλοῖ	D
60	ῥαίνοντο· ἐβάλλοντο. κατεπάσσοντο (Λ 282)	Hom.
61	ῥαῖξις· τόπος ἴδιος ἱατροῦ ἐν Ταραντίνοις	D
62	ῥαίοιτο· φθείροιτο. πλανῶτο (ι 459)	Hom.
63	ῥαιομένου· φθειρομένου (ζ 326)	Hom.
64	*ῥαῖον· συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον A ⁵	
65	*ῥαίουσιν· φθείρουν A ⁷	
66	ῥαῖσαι· τρισυλλάβως Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν	D
67	*ῥαῖσας· ὕγιανας vg ¹ A ⁴ , ἀνασφήλας (Dem. 1, 13 codd.)	
68	ῥᾱ(ι)στα· ῥαδίως, εὐκόλως	
69	ῥαιστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ	
70	ῥαῖσαι· φθεῖραι (ν 151)	Hom.
71	*ῥαιστήρ· σφῦρα σιδηρᾷ (vg ² A ⁶) μονοκέφαλος (Σ 477). τινὲς δὲ σιαγόνα	Hom.
72	*ῥαιστήρα· ὁμοίως (Σ 477) vg ² A ⁶	Hom.
73	ῥᾱιστον· ὑπερθετικόν	
74	ῥαίστωρ· κρατῆρ	D
75	ῥαῖσω· βελτίον σχῶ (cf. Plat. Axioch. 364 c)	D

58 = EM 241, 14 v. Γραικός; E. Gen. v. ῥαικός (v. Kassel-Austin et Radt); Theogn. can. 32, 1 Alpers (p. 11, 2 C.); Eust. II. 890, 14-16 [3, 345, 21-24 V.] (Ael. Dion. γ 12); Ph 62 Ph; cf. Schol. 63 = Schol. 64 Tim. lex. v. ῥᾱον 66 = EM 701, 57; cf. Moer. 208, 24 [ρ 1 H.]; cf. Ph 481, 23; Su ρ 27 67 Moer. 208, 24 [ρ 1 H.]; Σ ρ 7; cf. Harp. 269, 6 [ρ 1 K.]; Eust. Od. 1509, 45 [1, 182, 43 St.] (Ael. Dion. ρ 5) 70 Schol.; cf. Ap. S. 88, 31 71-2 Ap. S. 138, 12; Schol. 73 Tim. lex. v. ῥᾱστον 75 cf. Theogn. can. 32, 6 Alpers (p. 11, 4 C.)

54 cf. gl. 18 cum adn. 56 ῥαικακηρεῖς] ῥαικακηρεῖς Sop., ῥαικοκερεῖς G. et Voss., dat. ῥαιβοκέροις (cum expl. -τοις) Kust., coll. gl. 48, ῥαιβοκερεῖς Pears. 57 Alb. cft. gl. 80. 85 58 ῥαῖκος H: accent. EM | Voss. cft. gl. 162 59 Alb. cft. gl. σ 3040 60 ἐβάλλοντο] Alb. cft. gl. ε 58 | κατεγρᾶσσοντο H: Pears. 61 Kaibel CGF I, 1 p. 209 n. 132 cft. gl. 55 62 πλανᾶτο H: Mus. | cf. gl. 18 cum adn. 64 ῥαῖον H (ῥαῖον A): accent. Hansen; ῥαῖον G.; cf. gl. π 348 cum adn.; ῥᾱον Tim. lex. (haec forma exstat etiam gl. 117) | πρὸς] ἢ H = A: Tim. lex. | Alb. cft. gl. 73 67 Dem. 1, 13 codd.] cf. gl. 66 | cf. gl. 32 68 ῥάστα H: Hansen post Alb., coll. ordine (ῥᾱστα Mus.); cf. gl. π 348 cum adn. | cf. gl. 129 69 cf. gl. 130 71 σφύρα H: accent. Mus. | σταγόνα H: Schm. | Alb. cft. gl. ι 1015. ρ 591 73 ῥαῖστον H: accent. Hansen; ῥαῖστον Alb.; cf. gl. π 348 cum adn.; ῥᾱστον Tim. lex. (haec forma exstat etiam gl. 117) | Alb. cft. gl. 64 74 v. l. gl. 135 | Schm. ci. κραντήρ, quod a LSJ v. ῥαῖστωρ et Frisk 2, 640 probatur 75 Alb. cft. gl. 66; de fut. per subi. explicato cf. gl. 1269 cum adn. | Plat. Axioch.] cf. gl. 566

- 76 ῥαιφάσσει· ἀγνεύει
 77 *ῥαίω· φθείρω A⁸
 D 78 ῥάων· εὐθυμότερος
 D 79 ῥάκε· ἄξει· ἱμάτια ξηραίνει (SH fr. ad. 1103)
 D 80 ῥάκελος· σκληρός
 LXX 81 ῥάκη· ἀπο[σκο]ρακίσματα καὶ ἀποσπάσματα. ἱμάτια (Jerem. 45, 11)
 D 82 ῥακίδες· ὀρόδαμνοι, κλάδοι (cf. Nic. ther. 533 codd. BP)
 Eur. 83 *ῥακκίζειν· τὸ διαιεῖν τὰ μέρη τῆς ῥάκεως g¹A², ἢ παίειν (Eur. fr. 1105 N.)
 84 *ῥακκίζων· ὁ διακόπτων A⁴
 D 85 ῥακλεός· σκληρός
 Hom. 86 ῥάκ[κ]ος· διερωγὸς ἱμάτιον (ζ 178 ..)
 D 87 ῥακτήριον· ὄρχησῖς τις
 D 88 ῥακτηρίους κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κόπαις· διὰ τὸ [α]ῤάττεσθαι (Soph. fr. dub. 1140 R.). καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ (Soph. fr. 699 R.). ἑμέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια· ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη
 89 [ῥακτήρια[i]· ψοφώδη καὶ θορυβώδη]
 D 90 ῥακτήρια· τύμπανα
 D 91 ῥακτοί· φάραγγες. πέτραι. χαράδραι
 D 92 ῥακτὸς· λόφος
 D 93 ῥάκτρια<ι>· τὰ ῥαβδία, [ἐν] οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν
 D 94 ῥακωλέον· ῥάκος
 D 95 ῥάματα· βοστρύχια. σταφυλῖς. Μακεδόνες

77 = Su 78 Ph 485, 1 = Su Q 44 v. ῥάων 83 Σ Q 8 93 Ph; Poll. 7, 146. 10, 130

76 Alb. cft. gl. 146; Schm. ci. παῤραιφάσσει· ἀγνοεῖ et παῤραφάσσει· πλανᾶται, coll. παφάσσειν (immo παραφάσσειν)· παραφρονεῖν, ὥς καὶ ἀλλοφάσσειν Galen. lex. 19, 128, 7, ft. recte; cf. etiam παραιφάσσει gl. π 532 78 ῥαίω H: accent. Hansen; ῥαίω Alb.; ῥάων Schm. (ut habent Ph = Su), contra ordinem; cf. gl. π 348 cum adn. | εὐθυμότερος H: Alb. 79 ῥακε-ἄξει H (litteram ῥ in initio versus ante ἄξει per errorem posuit rubricator, deleuit Mus.): Pears. 80 Alb. cft. gl. 85 81 ἀποσκορακίσματα H: G., coll. gl. 154 | ἀποσπάσματα ἱμάτια H: interpunct. Phav.; ἀποσπάσματα ἱματίων? Pears. et Alb.; Alb. cft. gl. 86 82 ῥακίδες H: accent. Lob. El. 1, 514, coll. Nic. ther. 533 codd. BP; ῥακίδες Mus. 83 ῥακκίζειν H = A, cf. gl. 84] ῥακκίζειν gΣ (ῥακκίζων Σ^b); rectius ῥακκίζειν Su, cf. gl. 156–7 | μέλη H = K: Σ | Eur.] K et Σ 84 v.l. gl. 157, ad quam v. de fonte; de κκ pro χ cf. gl. 83 85 Alb. cft. gl. 80 86 ῥάκκος H: ordo et G. et Jens. 87 Schm. cft. Ph 483, 20 88 ῥάττεσθαι H: Schm. | φιλοκτῖτη H: Mus. | τῷ H: Jun. Maussac | μέλι H: Mus. | ἄνανδα H: Bergk (Radt cft. Cunningham ad Herond. 8, 7); ἄναυδα Mus.; Giangrande CR n. s. 24, 1974, 36 ἄνανδα defendit, coll. gl. α 4455, vix recte 89 v.l. finis glossae 88 | ῥακτήρια H: Mus. 91 ῥάκτοι H: accent. Pears. et Thes. 6, 2335 c, coll. Lycophr. 92 | Thes. l.c. cft. gl. 124 92 ῥάκτος H: accent. Thes. 6, 2335 c | Schm. vult ῥακτὸς λόφος<· ...> 93 ῥακτρία H (cf. ῥάκτρια fem. Ph): Schm., coll. Poll. | [ἐν] Schm. 94 Alb. cft. gl. 555 95 ῥάματα] ῥάμματα Mus., contra ordinem | βοστρύχια] βοτρυδία Schm.

- 96 ῥαμάς· ὁ ὕψιστος θεός
 97 ῥαμβάς· ὁ δῆμιος D
 98 *ῥάμνος· τὸ *φυτόν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται. LXX
 καὶ δένδρον Ἰακανθῶδες (Psalm. 57, 10) A³g^{ραψ}⁴
 99 Ῥαμνουσίας ἀκτάς· <Ῥαμνοῦς> δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου D
 Νέμεσις τιμᾶται
 100 Ῥαμνουσία[ν] Νέμεσις· ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυτο ἄγαλμα Prov.
 δεκάπηχυ, δλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον
 101 †ῥαμοσαίτης†· κατάρατος
 102 †ῥαμφαδέκται†· τὸ πυκτεύειν
 103 ῥαμφάξει· ῥύγχει ὠθήσει D
 104 ῥομφαία· μάχαιρα. καὶ ἡ πυγμὴ τῆς χειρός D
 105 ῥαμφή· κοπίς. μάχαιρα (Polyb. 10, 18, 6). ἡ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη D
 106 ῥαμφησταί· ἰχθῦς ποιοί D
 107 ῥαμφίς· νεὸς εἶδος D
 108 *ῥάμφος· ῥύγχος τὸ ἐπὶ τῷ στόματι τῶν μεγάλων πετεινῶν (Ar.
 Av. 99. Plat. com. fr. 147, 2 K.–A.) [vg¹A⁴]
 109 ῥα(μ)ψὰ γόνατα· βλαισὰ γόνατα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβὰ D
 110 ῥαμψόν· καμπύλον, βλαισόν D
 111 ῥάνα· ἄρνα. Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχοι D
 112 ῥανίς· σταλαγμός (Ar. Ach. 171. Sap. 11, 22) D LXX
 113 ῥανᾶται· πλανᾶται. σπείρεται D
 114 ῥαντίζει· σκώπτει
 115 *ῥαντόν· ποικίλον (Gen. 30, 32–3) v¹A²g^{ραι3} LXX
 116 *ῥάξ· [ῥάγα] ἡ τῆς σταφυλῆς g^{ραι2}[A¹], ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν
 [A¹v^{ραι2}] (Soph. fr. 398, 2 R.)

98 cf. An. Ox. 2, 465, 15 = gl. Psalm. 304 Ernesti; Ph; EM 702, 23 100 = Prov. Bodl. 819 = Zenob. vulg. 5, 82; cf. Ph = Su (Paus. q 1) 103 Ph 108 cf. Σ q 9; Ph; Su 113 cf. Ph 480, 10 115 = Σ q 10 116 Σ q 11; Ph; Eust. Od. 1485, 59 [l, 151, 38 St.]; (Ael. Dion. q 6); Phryn. ecl. 51

96 Alb. cft. gl. 44, Maussac St. Byz. 411, 10 97 Alb. cft. gl. 47 99 Ῥαμνουσίας] Ῥαμνου-
 σίδας (P. ἀκτάς fin. hexametri) M. L. West, cf. Callim. h. Dian. 232 | <Ῥαμνοῦς> Hansen
 post Heins. et Pears., cf. Schol. Callim. l.c. 100 ῥαμνουσίαν· νέμεσις (sine interpunct.
 insequ.) et νεμέσεως· et φνιδίου et μηλέας H: Prov. 102 ῥαμφαδέκται] I. C. Cunningham
 ci. ῥαμφάξει 103 ῥαμφάξει· ῥύγχω δῆση H: Cob. Mnemos. 8, 1859, 66 ad Ph ῥαμφάξει·
 ῥύγχωθήσει (lapsum calami ῥύγχω Cobeti corr. Schm.) 104 ῥομφαία] ῥαμφαία ordo,
 Salm.; Voss. cft. gl. 438 | μάχη H: Guyet; Alb. cft. gl. 438 et 105 105 h.e. ῥαμφή· κ. μ. +
 nov. gl. ῥάμφη (plur. a ῥάμφος)· τὰ κτλ. (Alb., coll. gl. 108) | ῥύχθη H: ed. 1521 106 ἰχθεῖς
 H: G. 108 ῥύγχος H: accent. Mus.; Alb. cft. gl. 105. 211 109 ῥαψὰ· γόνατα· H: ed.
 1521 (interpunct.) et Palm. (<μ>) 110 Alb. cft. gl. γ 130 111 ῥάνα H: accent. Schm., coll.
 gl. 252–3 (add. gl. 254); id. cft. etiam gl. τ 1249. q 472. β 195 (add. gl. β 1168); plura ap.
 Frisk 2, 653 | βάτραχοι] βάτραχον Mus.; nescimus tamen utrum error Hesychio an scribae
 alicui tribuendus sit 113 cf. gl. 18 cum adn. 114 q om. rubr., add. Mus. | cf. gl. 51. 121
 cum adnn. 116 [ῥάγα] Schm. | ῥῶγα H: accent. Mus. | cf. gl. 7

- 117 *ῥᾶον· εὐχερές v¹A²vg^{ra03}. κοῦφον. | εὐκολον g^{ra03}
 D 118 ῥάπα· τὴν καλάμην. καὶ τοὺς [ἐν] αὐτῇ αὐλοῦντας· ῥαπαύλας
 D 119 ῥαπίδες· ὑποδήματα. περόναι
 D 120 ῥαπιδοποιόν· τὸν ποιητήν, Δωριεῖς. ἢ ποικιλτήν. ἢ τὸν τὰς
 κρηπίδας ποιοῦντα
 N.T. 121 ῥαπίζει· σκώπτει. ἄλοᾶ. παίζει. μαστιγοῖ, τύπτει (Ev. Matth. 5, 39)
 K + D 122 *ῥαπίς· ῥάβδος vg¹A⁶. κρηπίς. κώμη. γογγυλὶς. οἱ δὲ λαμψάνην
 123 ῥαπίσαι· ῥάβδω πλῆξαι, ἢ ἄλοῃσαι (Euseb. dem. ev. 3, 102)
 D 124 ῥάπται· φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι
 Ap.S. 125 *ῥάπτειν· μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν (π 423) (g⁵)
 D 126 ῥάριον· πεδίον (h. Cer. 450)
 D 127 ῥᾶρος· ἰσχυρός. καὶ ὄνομα τοῦ Τριπτολέμου πατρός
 Ap.S. 128 *ῥάσσετε· ῥάνατε (v 150) g^{ra06}[A⁶]
 129 *ῥᾶστα· εὐχερῇ, εὐκολα vg¹A⁴
 D 130 ῥαστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ. ταράττεται
 131 ῥᾶστον· εὐχερές, εὐκολον
 132 *ῥαστωνεύεται· ῥαθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ A⁷
 133 *ῥαστώνη· ῥαθυμία vg²A³(A⁸). καὶ τὰ ὅμοια (e.g. Dem. 6, 27. 10, 7.
 Plat. Gorg. 459 c)
 134 *ῥαστώνης· τρυφῆς, τέρψεως. ἀναπαύσεως (e.g. Plat. Crit. 107 c.
 rep. 525 c. Thuc. 1, 120, 4) A⁸
 D 135 ῥάστωρ· κρατὴρ
 D 136 ῥατάναν· τορύνην
 D 137 ῥατίζει· πρὸς βεύει
 D 138 ῥατιχεύειν· καταρᾶσθαι

118 Athen. 4, 176e 119 cf. Eust. Od. 1658, 59 [1, 382, 1 St.]; EM 702, 33 122 Σ ρ 13
 125 Ap.S. 138, 13 126 Steph. Byz. 543, 12; Paus. perieg. 1, 38, 6 | ῥ-P] Arcad. 200, 22;
 Choerob. in Theodos. 2, 43, 28; Schol. bT ad A 56 127 Ph 483, 13–14 vv. ῥάριον ῥαρον
 (sic) | de psilos v. ad gl. 126 128 = Ap.S. 138, 14 = Schol. 133 Σ ρ 15

118 ῥαπατὴν H: Brun. Perg. | [ἐν] Hansen | ῥαπάλους H: Heins., coll. Athen. ubi ῥαπαύλας
 (ὡς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς γλώσσαις) exstat; formam sing. ῥαπαύλης exhibit
 Eust. II. 1157, 39 [4, 233, 3 V.]; cf. Hoffm. Mak. 14; v. etiam gl. π 2141 cum adn. 119 Alb. alii cft.
 gll. 122. 147. α 7406 120 κρηπίδας H: accent. Schm.; ῥαπίδας Mus., sed cf. gl. 122 121
 ῥᾶσις ῥαντίζει per σκώπτει redderet [gl. 114], corrigerem κόπτει ... παίει Schm. post Alb. alios;
 Alb. cft. etiam gll. 123 et 83, sed addit ῥᾶσις tamen mutaverim, coll. gl. σ 1219 (addend. gll.
 ε 5736. 5745) | ἄλοᾶ H: spir. ed. 1521, cf. gl. 123 | cf. gl. 51 cum adn. 122 cf. gl. 119 cum adn. |
 ῥοπίς H: Jun. Sop. 124 Thes. 6, 2335 c cft. gl. 91 126 Schm. vult ῥάριον πεδίον< ...> |
 ῥάριον H: spir. Arcad. | παιδίον H: Sop. 127 ῥᾶρος H: Arcad. (spir.) et Schm. (accent., cf. α
 h. Cer. 450) 128 contin. H: nov. gl. Ap.S. | cf. gl. 11 129 ῥάστα H: accent. Mus. | cf. gll. 68.
 131 130 v.l. gl. 69 | ταράττεται I. C. Cunningham ci. ταράττει 131 ῥαστόν H: Alb. | cf. gll.
 68. 129 135 v.l. gl. 74, ad quam v. adn. 136 τὸ ῥένναν H: Alb., coll. gl. β 1056; τορύναν
 Mus.; τορυνᾶν (cum lemmate ῥατανᾶν) Schm. in app.; Schm. cft. gl. 450 de errore 137
 ῥατίζει | φατίζει Alb., coll. gl. φ 221 (et gl. π 3246) 138 v.l. gl. α 6988 (Alb.), cf. Latte Man-
 tissa vol. 1 pp. 498–9 | de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

- 139 †ῥατῶνα†· ῥεκτῆρα. σφαγέα
 140 ῥαυλόν· ἄγραυλον. ἄγροικον (Opp. cyneg. 4,268) D
 141 ῥαφάνη· κράμβη
 142 ῥαφανιδωθῆναι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἥλαυνον κατὰ τῆς D
 ἔδρας· τίς γὰρ ἀντὶ τῆς ῥαφανίδος ὀρώων ὀξυθυμίαν ἔλθοι πρὸς
 ἡμᾶς; (com. ad. dub. fr. 418 K.–A.)
 143 ῥαφανίς, ῥάφανος· διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀπτικοῖς· ῥάφανος μὲν D
 γὰρ ἡ κράμβη (Apollod. Car. fr. 32. Alex. fr. 15,7 K.–A.), ῥαφανίς
 δὲ ἡ παρ' ἡμῖν ῥάφανος (Ar. Plut. 544). Τρύφων (fr. 120 V.) δέ
 φησι, παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανίδας λέγεσθαι (Epicharm.
 fr. 158,5 K.–A.), τὰς δὲ μεγάλας ῥάφας (Epicharm. fr. 205 K.–A.)
 144 ῥάφανος· κράμβη (Apollod. Car. fr. 32. Alex. fr. 15,7 K.–A.) D
 145 ῥαφανουροί· κηπουροί D
 146 ῥαφάσσει· πλανᾶται D
 147 ῥαφίς· ὑπόδημα. περόνη (Archipp. fr. 40,1 K.–A.). καὶ ἄγριόν τι D
 λάχανον λαμψανῶδες. καὶ ἡ ῥάβδος
 148 ῥάφοι· ὄρνεις τινές D
 149 ῥαχάδην· ἐπὶ τῆς ῥάχεως D
 150 ῥαχάς· χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον, διὰ τὸ ψόφον ἀποτε- D
 λεῖν καταπνεόμενον
 151 ῥάχετρον· ῥαχίς· ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱε- D
 ρείου
 152 *ῥαχθέντος· σπαραχθέντος A³
 153 *ῥαχίζειν· παίειν τὸ ἱερεῖον A^{9a3}
 154 [ῥάχη· ἀποραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα]
 155 ῥαχία· πᾶς πετρώδης αἰγιαλός (Thuc. 4,10,5. Soph. fr. 1088 R.)

142 cf. Schol. Ar. Plut. 168; Su π 467 v. παρατίλλεται 143 Schol. Ar. Plut. 544; Ph 483,19
 v. ῥάφανος; Phryn. ecl. 111; Poll. 1,247. 6,54 | ῥάφας] cf. Ph 483,18 (Kaibel ci.
 ῥάφαν[ον]) 144 = Ph; Poll. 1,247. 6,54 150 cf. Ph 151 cf. Ph; Poll. 2,136 152 cf. Σ
 q 16 153 cf. Poll. 2,136 155 EM 702,52; cf. Ph = Su (Ael. Dion. q 7)

140 ῥαυλόν] h. e. ἄγραυλον (Alb. post G.; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.) |
 ἄγραυλόν H: accent. Mus. 141 κράμβη H: Mus. 142 μυχοὺς H: Mus. | ῥαφανίσιν H:
 accent. Mein. | ῥαφανίδος H: accent. Porson | 'Verba sunt mæchæ, dicentis ad aliam: Si pro
 raphano prænā mæchis statuatur crux, nemo nos accedet' Voss.; Porson Adv., 1812,301 ver-
 sus ... τίς γὰρ ἂν / ἀντὶ ῥαφανίδος ὀξυθύμι' εἰσορώων / ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς; ... restituendos
 esse censuit; de ὀξυθύμια v. gl. o 948 et uberius Harp. 223,12 (Eupol. fr. 132 K.–A.); LSJ
 s. v. 143 ῥαφανίς· ῥάφανος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Hansen (cf. gl.
 π 2507 cum adn.); ῥαφανίς (καὶ) ῥάφανος (sine interpunct. insequ.) Schm. post Mus. |
 ῥάφανος³] term. -ος add. Mus. | τρύφην H: Mus. | ῥαφανίδας H: accent. Schm. 144 cf.
 gl. κ 3938 145 Alb. cft. gl. 22 146 v. gl. 76 cum adn. | cf. etiam gl. 18 cum adn. 147 cf.
 gl. 119 cum adn. | περόνη] cf. gl. π 1986 150 ῥαχάς] accus. pl. ῥακάδας Ph, τοῦ ῥάχα IG
 14,352, II, 25. 66. 79. 87 (Halaesae Siciliae, aet. Rom.) 151 ῥάχετρον H = Poll.] ῥάχετον
 Ph 152 σπαραχθέντος H (πραχθεντος A)] ραγέντος Σ 153 ῥακτριζέειν· το π. τ. ἰ.
 A^{9a3}; ῥακετρίσαι τὸ διακόπει Poll. 154 v. l. gl. 81

- D 156 ῥαχίζειν· τὸ εἰκαίως καὶ ῥαδίως ψεύδεσθαι (Dinarch. fr. 80 S.)
- D 157 ῥαχίζων· διακοπτῶν, διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι (Soph. Ai. 56)
- 158 ῥάχι· τὸ στέφυλον
- D + Hom. 159 *ῥάχισ· ἄκρα (e.g. Hdt. 3, 54, 2. 7, 216). Ἰσοφύς. ἢ ἄκανθα τοῦ νώτου (I 208) vg¹A⁴
- D 160 ῥαχιστήρ· ψεύστης. ἀλαζών. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος (Theopomp. com. fr. 44 K.–A.)
- D 161 ῥαχοί· χοιράδες. στοιβαί. σάγματα. ἐνιοὶ τοὺς [σ]φακέλους τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστιν δὲ ἀκανθῶδες φυτόν, ἅψ' οὗ τὸ περιφραγμα (Xen. cyneg. 10, 7. cf. Soph. fr. dub. 812 R.)
- D 162 ῥαχός· Ἑλλην. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμός τῶν τειχῶν
- Hom. 163 *ῥάψαι· συνθεῖναι (Σ 367) g¹A⁸ν^{ραπ3}
- 164 ῥαψωδία· ἡ σύνταξις τῶν λόγων, ἢ *λόγων συναφή vg⁷A⁹. ἢ μέρος ποιήματος
- D 165 ῥαψωδοί· ὑποκριταὶ ἐπῶν (Xen. conv. 3, 6. Plat. Ion 532 d . .)
- 166 *ῥαψῶδημα· ψεῦσμα Σ. φλυαρία
- D 167 ῥαψωδός· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι (OT 391) οὕτως ἔφη τὴν Σφίγγα. καὶ οἱ τὰ Ὀμήρου ἄδοντες ποιοὶ ῥαψωδοὶ καλοῦνται
- Hom. 168 ῥέα· ῥαδίως, εὐχερῶς (E 304 . .)
- D 169 ῥέας πόντος· παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται <ἡ ῥέα. καὶ> ὁ Βόσπορος
- 170 ῥεγεονάριος· γειτονίαρχος
- D 171 ῥέγματα· τὰ βάμματα (Ibyc. PMGF fr. 316, 1)
- D 172 ῥέγος· ῥάμ<μ>α. βάμμα (Anacr. PMG fr. 447). ῥάκ[κ]ος

156 Antiatt. 113, 7 157 Schol. Soph.; cf. Ph 159 Σ ρ 18 160 Ph 484, 4 = Su π 62 v. ῥαχίζειν 161 Ph 163 = Σ ρ 19 164 λόγων συναφή Σ ρ 21 | μέρος ποιήματος] Dion. Thr. 8, 4 165 = Tim. lex.; cf. Ph = Su 166 Σ ρ 20 167 Σοφ. ... Σφίγγα] cf. Ph; Su | οἱ κτλ.] cf. Ph 484, 23 v. ῥαψωδοί = Su ρ 71 v. ῥαψωδοί 168 Schol. 169 = Prov. Bodl. 821 [= append. 4, 64]; Ph 172 EM 703, 29

156 του (sine accentu ut vid.), εἰκώς H: Mus. 157 cf. gl. 84 | ῥάχιν H: Mus. | Soph.] cf. Su; A^{ραπ4} habet ῥακκίζων· ὁ διακοπτῶν (= gl. 84) παρ' Εὐριπίδη 158 ῥάχι] Alb. ci. ῥάχιον vel ῥάχιν, cf. ordinem 159 ῥαχίς H: accent. Alb. | ἰσοφύς] de accentu cf. ad gl. π 1506 | Alb. cft. gl. 292 160 ῥαχιστήρ] ῥαχιστής Ph = Su 161 στοιβαί H: Salm. | σφακέλους H: Salm. | μυρικίνας H: accent. Mus. | ῥαχοί· ... τὰς μυρικίνας ῥάβδους] ῥάχον· αἱ μυρικίνας ῥάβδοι Ph 484, 12, cf. ῥάχους· τὰς ἀκανθῶδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι 484, 15 162 Ἑλλην] cf. gl. 58 | φραγμός] cf. gl. 293 163 συνθεῖναι H: Mus. 164 συναφή H: KΣ (de locutione Alb. cft. Theopomp. com. fr. 23 K.–A.); συρραφή Mus. 167 ῥαψωδός] ῥαψωδός κῶν Ph | ποιοὶ] errorem pro nom. plur. substantivi alicuius susp. R. Kassel ('kaum ... αἰοιδοῖ'); accus. ποιήματα (cf. gl. 164) vel ἔπη (cf. Su ρ 71) coniecerim 169 ῥέας· πόρος, H: Prov. Bodl.; G. Dind. 6, 2356 b cft. ῥέας πόντος· ὁ Βόσπορος Theogn. can. 32, 8 Alpers (p. 11, 7 C.) | <ἡ ῥέα. καὶ> Leutsch | cf. Aesch. PV 837 170 Lat. regionarius 172 ῥέγος] cf. gl. 246 | ῥάμμα H: Mus. | ῥάκκος H: Alb. in app., cf. gl. 246

173	ῥεγισταί· οἱ βαφεῖς	D
174	ῥέγγειν· ἐπὶ τῶν κοιωμένων	D
175	ῥέδ<δ>ει· πράττει, θύει	D
176	[*ῥεδείη· τράχηλος A ²⁶ (g ⁴ A ²⁴). ἡ ῥεδέρη]	
177	*ῥεδίων· ἄρμάτων (Aroc. 18, 13?) g ⁵ A ²⁵	N. T.?
178	ῥέε[v], ῥέεν· ἔρρει, ἔρ<ρ>εεν (Δ 451 . .; A 249 . .)	Hom.
179	*ῥέε δ' αἵματι γαῖα· κατερ<ρ>εῖτο ἢ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος (Δ 451 . .)	Hom.
	[vg ⁷ A ²⁰]	
180	*ῥέεθρα· ῥεῖθρα A ²⁹ (vg ⁶), ῥεύματα (B 461 . .) g ⁶ A ²⁹	Hom.
181	*ῥέεθρων· ῥευμάτων, ῥείθρων (Ψ 205 v.l. [Ap. S. 62, 18]) vg ⁶	Hom.
182	*ῥέζει· πράττει (χ 158). θύει, ἰερεύει. παρασκευάζει vg ⁸ A ^{re30}	Hom.
183	ῥέξεσκον· ἔθυον (Θ 250). ἔπραττον (χ 46)	Hom.
184	ῥέζουσι· πράττουσι. θύουσι. καὶ τὰ ὅμοια	D
185	*ῥεθέων· σπλάγχων, μελῶν (Π 856 . .) g ¹⁰ A ³¹ , σωμάτων	Ap. S.
186	ῥέθη· μέλη τοῦ σώματος (Π 856 . .). σῶμα. πρόσωπον. θηρίον	Ap. S.
187	*ῥέθος· πρόσωπον (Soph. Ant. 529. Eur. Herc. 1205. Theocr. 29, 16) g ¹² A ³² . παρειά	Eur.
188	ῥεῖ· ῥέει, χεῖται	D
189	ῥεῖα· ῥαδίως, εὐχερῶς, †μλπνι†, ἰσχυρῶς (B 475 . .)	Hom.
190	ῥεῖα ζῶοντες· ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες (Z 138 . .)	Ap. S.
191	ῥεῖακεν· εὐχερῶς ἤνεγκεν (P 70)	Hom.
192	*ῥειγεδανοῖς· φοβεροῖς g ⁹	
193	ῥειγλά· φοβερά	D
194	ῥεῖγησε βοήν· ἐφοβήθη[ς] (E 596 . .)	Hom.

175 Eust. 226, 8. 984, 1 [1, 343, 10. 3, 636, 2 V.] 177 = Σ Q 22 178 Schol. A 249 180 Schol. 182 cf. Ph = Su 185 cf. Schol. 186 Ap. S. 138, 17; cf. Schol.; EM 701, 29 187 Σ Q 23 = K | πρόσωπον| Schol. A ad Π 856, T ad X 362; Eust. II. 1090, 27 [3, 942, 11 V.] 189 Ph; Su; Schol. 190 Ph; Ap. S. 138, 21; Schol.

173 Alb. cft. gl. 235. 385 174 Alb. cft. gl. 387 175 cf. gl. 182 | ῥέδει H: Alb., coll. Eust.; forma est Dorica vel Boeotica; cf. gl. π 3542 cum adn. 176 ῥεδέρη] vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; sed utique 'ῥε aliunde adhæsit' (Ruhnck.; cf. gl. π 1557 cum adn.), et glossa nihil est nisi δέρη· τράχηλος (Schm. cft. gl. δ 669); cf. ad gl. π 2415 177 ῥεδίων] a Lat. r(a)eda (Maussac); Alb. cft. gl. 248 178 ῥέεν· ῥέεν. H: ordo et Alb. ([v]) et Hansen (interpunct., cf. gl. π 2507 cum adn.) | ἔρρεεν H: Hansen 179 γαῖα H: accent. Mus. | κατερεῖτο H: Mus., cf. K 182 cf. gl. 175 186 θηρίον] Alb. cft. gl. 219 187 πρόσωπον] significatio Aeolica, v. testt. 189 μλπνι] compendium non intellexi, Mus. del.; Mein. 1857 p. 605 vult μάλ' ἀπόνως (coll. ῥεῖα ..., τὸ ἀπόνως, ... Eust. Od. 1518, 39 [1, 193, 34 St.]), i. e. aut ῥεῖα· ῥαδίως, εὐχερῶς + nov. gl. ῥεῖα μάλ' (immo μάλα in fine lemmatis)· ἀπόνως, εὐχερῶς (pro ἰσχυρῶς) aut ῥεῖα μάλ' (immo μάλα)· ἀπόνως, ῥαδίως, εὐχερῶς (del. ἰσχυρῶς) 191 ῥεῖακεν] h. e. ῥεῖα κεν <ἐνθα φέροι>, varia lectio vel prava repetitio Homeri ἐνθα κε ῥεῖα φέροι (Alb.); cf. gl. 297 et gl. π 1557 cum adn. 192 ῥειγεδανοῖς] h. e. ῥιγεδανοῖς Mus. (i) et Alb. (accent.), cf. gl. 299 193 ῥειγλά] h. e. ῥιγιλά (Mus.) 194 ῥειγησὲ βόην] h. e. ῥίγησε βοήν (Mus.; accentus cum Mus. correxi, sed syllabam ῥει- hic non mutandam esse ex ordine intelligitur) | ἐφοβήθη H: Mus., cf. gl. 195. 237. 304 | βοήν] 'inepte addidit Hesych. βοήν, quod ad ῥίγησε in dicto Hom. loco nihil pertinet' Jens.; cf. gl. π 1557 cum adn.

- 195 *ῥείγησεν· ἐφοβήθη vg¹³A^[19]q¹⁷
 196 [ῥειγῆνος· ἀπειράγαθος]
 D 197 ῥείζω· ὠθήσω
 Hom. 198 ῥείης· τῆς ῥέας (Ξ 203)
 Ap.S. 199 *ῥεῖθρον· ῥεῦμα (cf. B 461 ..) v¹⁹A²⁴. λέγεται δὲ καὶ ῥέεθρον
 (e.g. Aesch. Pers. 497) A²⁴
 Ap.S. 200 ῥεινοτόρος· τὰς ἀσπίδας τορῶν ἢ τιτρώσκων (Φ 392)
 D 201 ῥεῖρος· ταλαίπωρος
 D 202 ῥειτοί· ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ Ἑλευσίνι ῥειτοὶ
 ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζε-
 ται, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστρ τῆς νεωτέρας, ὅθεν τοῖς λουτροῖς ἀγνίζε-
 σθαι τοὺς θιάσους (Thuc. 2, 19, 2)
 D 203 ῥέκος· ζῶμα. ζώνη
 204 ῥεκτός· ἀνδρεῖος. ἢ χιτῶν
 205 ῥεκτῶν· ἀπομάκτρων. ἢ ἱματίων
 LXX 206 ῥέμβεται· πλανᾶται, γυρεύει (Prov. 7, 12)
 Greg.Naz. 207 ῥεμβέσθω· τὰ ὅμοια (Greg. Naz. or. 37, 10, 25 Gallay [36, 296, 12
 M.])
 D 208 ῥεμβονᾶν· σφενδονᾶν
 D 209 ῥεμεῖ· ὀδυνᾷ. σήπει
 D 210 ῥεμφθῆναι· ῥέμβεσθαι
 D 211 ῥέμφος· τὸ στόμα. ἢ ῥίς
 Hom. 212 *ῥέξαι· ποιῆσαι (B 802 ..). θῦσαι (A 444 ..) (vg¹³)
 Hom. 213 *ῥέξει· πρᾶξει (Ξ 62) vg¹³A³⁴. θύσει g¹³, ἱερεύσει. παρασκευάσει,
 ἔτοιμάσει, ξέσει
 Hom. 214 *ῥέξομεν· ποιήσομεν (H 353) (vg¹⁵). καὶ τὰ ὅμοια

198 Schol. 199 Ap.S. 138, 18 200 cf. Ap.S. 139, 4; cf. Schol. 202 Paus. perieg. 1, 38, 1; EM 703, 12 203 = Ph = Su; Theogn. can. 32, 10 Alpers (p. 11, 8 C.) 209 Ph = Su; Theogn. can. 32, 11 Alpers (p. 11, 8 C.) 212 Ph = Su; Schol. A 444; cf. Ap.S. 138, 15

195 ‘Glossa ... praecedentis emendatio fuit’ Schow | ῥείγησεν] h.e. ῥίγησεν (vg¹³[A¹⁹], v.l. gl. 304) 196 v.l. gl. 305 | ἀπειράγαθος H ut vid.: Mus., cf. gl. 305 197 ῥήξω· ὠθήσω, coll. Ψ 673, vel ἀράξω· βοηθήσω Schm.; ῥέξω· θύσω Alb. 199 cf. gl. 316 200 ῥεινοτόρος] h.e. ῥινοτόρος | cf. gl. 339–40 201 ῥεῖρος] ῥεῖος Voss., coll. EM 539, 30 202 ῥειτοί] sic ei et accent. et genus etiam Orus ap. EM, et Paus.; v. etiam τὸν ῥετὸν (ε vale ei) IG 13, 79, 5 anni 422/1 | ἑλεύσει H: Mus. | ῥωγμός H: Mus. | τοὺς λουτροὺς H: Frazer ad Paus. | θιασοὺς H: accent. Mus. 203 ῥώνη H: Ph 204 ῥεκτός· ἀνδρεῖος χιτῶν Salm., coll. Lat. ‘rectae’ i. q. ‘vestimenta virilia’ (v. Plin. n. h. 8, 194, cet.); similiter ῥέκτης· ἀνδρεῖος + nov. gl. ῥεκτός· χιτῶν ‘tunica recta’ Hemsterh.; Alb. post. HSt. cft. Su q 95 ῥέκτη ἀνδρὶ τῷ πρᾶκτῃ | cf. gl. 205 205 ἀπὸ μάκτρων H: HSt.; Alb. cft. gl. 460 | cf. gl. 204 cum adn. 206 cf. gl. 18 cum adn. 208 Alb. cft. gl. 487; v. etiam Su q 221 v. ῥομβεῖν | σφενδόνας H: Heins. Palm. G. 209 ῥεμεῖ] accent. ῥέμει Ph = Su | ῥέμω· τὸ πειρῶμαι, τὸ δύναιμι Theogn. (τὸ τείρωμαι, ὀδυνῶμαι Lob. Rhem. 118) 211 ῥεμφός H: accent. Mus. | G. cft. gl. 108

- 215 [ῥέοιτο· φθείροιτο]
 216 ῥέοντα· ῥυτά. ἐκπώματα (Astydam. TrGF 60 F 3,3) D
 217 ῥέοντι· ῥεῖ
 218 *ῥεόντων· παρερχομένων vg¹⁷A³⁷
 219 ῥέος· ῥεῦμα (Aesch. Ag. 901. PV 400). [ῥεῦμα] θηρίον D
 220 *ῥέπει· κλίνει vg¹⁹A³⁹, βαρεῖ, καθέλκει
 221 ῥέπεν· ἐβαρεῖτο (Θ 72 . .) Hom.
 222 †ῥέπεις· ῥέψις. ῥέπου†
 223 [ῥερπιδάω· τὸ πῦρ ἐκκαίουσι]
 224 *ῥεῦεν· ἐδίωκεν (Z 133 . .) [vg¹⁴] Hom.
 225 ῥεῦμιν· βρέφος νεογνόν D
 226 ῥεῦσαντα· ἐγκλίναντα (Plat. rep. 544e) D
 227 *ῥευσταλέον· ῥέον (orac. ap. Euseb. praep. ev. 4,9,2,28) A⁴⁰
 228 ῥευστόν· χυτόν D
 229 [*]ρεφέα· ἔστεγασμένα [A⁴¹]
 230 ῥεφούγια· ῥεμπτά
 231 *ῥεχθέν· πραχθέν vg¹⁶A⁴², συντελεσθέν (P 32 . .) Hom.
 232 *ῥέψας· κλίνας vg²⁰[A⁴³]. στεγάσας vg²⁰A⁴³
 233 ῥέωνος· εὐώνου ἀνδρός D
 234 *ῥήγεα· παλλία A¹¹vg^{ησ6} βαπτὰ vg^{ησ6} ὑπὸ Ῥωμαίων. βεβαμμένα Hom. Greg. Naz.
 ἱμάτια (γ 349 . . ; I 657 . . Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 145 [37, 1363, 13 M.]).
 ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς
 235 ῥηγεύς· βαφεύς D
 236 Ῥηγίνος· τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνοὺς ἔλεγον (cf. Xenarch. mimogr. Prov.
 test. 2 p. 254 K.–A.)
 237 *ῥήγησεν· ἐφοβήθη A⁷, ἐδειλίασεν

219 Theogn. can. 32,12 Alpers (p. 11,8 C.); Schol. Aesch. PV 400; Su π 1721 v. πλέκος
 220 Σ q 25 221 cf. Schol. 224 Schol. 225 Ph = Su 231 cf. Ap. S. 138,15 v. ῥέξαι
 233 cf. Theogn. can. 32,14 Alpers (p. 11,9 C.) 234 Schol. I 657 (cf. Schol. γ 349 . .); Su
 q 117 et 125; cf. Ap. S. 138,22 236 Ph et Su v. Ῥηγίνους (Paus. q 4); Zenob. vulg. 5,83.
 4,85; Prov. Bodl. 820. 592

215 v.l. gl. 62 217 ῥέοντι· ῥέουσι Schm.; ῥέον· τὸ ῥᾶ id., coll. gl. 1 219 ῥέον (sic)·
 ῥεῦμα θηρίον Theogn. | ῥέος H: accent. Alb. in app. | [ῥεῦμα] Alb. | θηρίον Alb. cft. gl.
 186 221 ῥέπει H: Alb. post Martin, coll. Schol. ῥέπε· ... κατεβάρει (κατεβαρεῖ(το) ci.
 Alb.) ... 222 ῥέπεις | ῥέπεις Mus. 223 ῥερπιδάω·] h. e. ῥειπίδα (i. q. ῥιπίδα)· ῥ (Alb.,
 coll. gl. 360) 224 ῥεῦεν] h. e. σεῦεν (Ruhnck.), cf. Schol. σεῦε· ἐδίωκεν; de q pro σ per-
 peram scripto cf. gl. 298 | vg^{eu} 14 habet ῥεue· διωκε, cf. gl. σ 462 225 ῥεῦμιν H: accent.
 Mus.; ῥεῦμον Ph = Su 226 ῥεῦσαντα] h. e. ῥέψαντα (Ruhnck.) 228 contin. H: nov. gl.
 Mus. 229 v.l. gl. α 4093; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 230
 ῥεφούγια] Lat. refugia | ῥεμπτά] nihil arripet | Schm. ci. ῥεποῦδια· μεμπτά 233 εὔωνος
 (sine interpunct. insequ.) H: M. L. West; Schm. cft. Theogn. ῥέων· ὁ τρέχων ἢ ὁ εὔωνος
 234 ῥώματα H ut vid.: Mus. | Greg. Naz.] cf. gl. π 1366 cum adn. 235 cf. gll. 173. 385
 236 cf. gll. 196. 305 237 ῥήγησεν] totam gl. del. Mus., postquam ῥίγησεν scripsit, v.l.
 gl. 304

- 238 *ῥήγλαι· σίδηρα ὥς ῥάβδοι [A¹⁰]
 239 *ῥήγμα· τάσις ἀνέμου vg²A¹². κατὰ μήκος A¹² τραύματος οὐλή
 vg²A¹². στάλαγμα
 LXX 240 *ῥήγματα· σχίσματα (vg²) (3. Regn. 11, 30 ..)
 Ap. S. 241 *ῥηγμίν· αἰγιαλός, περὶ ὄνπερ ῥήγνυται τὸ κῦμα (A 437 ..) [A¹³]
 Hom. 242 ῥηγμῖνος· [τὰ ἀπορρήγματα τῆς πέτρας] <...> (Y 229)
 Hom. 243 *ῥηγμῖς· αἰγιαλός A⁹. διὰ <τὸ> ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ (A 437 ..)
 Hom. 244 ῥήγνυσκε· [τάσις ἀνέμου. ἢ τραύματος οὐλή] <...> (E 244)
 D 245 ῥήγνυται· διαιρεῖται, κατακόπτεται
 Hom. 246 ῥήγος· ῥάκος. περιστρωμα. σπάραγμα. προσκεφάλαια (I 657 ..)
 247 [ῥηγῶν βοηθῶν]
 D 248 ῥηδίων· καρούχων. ῥα<ι>δίων
 249 ῥηδίως· εὐκόλως, εὐχερῶς (Callim. fr. 202, 35 Pf. Herond. 7, 69)
 Hom. 250 ῥήϊα καὶ ῥηΐδια· ὁμοίως· εὐχερῶς μάλα, ῥαδίως (Y 265)
 Hom. 251 *ῥηΐτεροι· εὐκαταγωνιστότεροι A³. εὐχερέστεροι (A¹vg⁹ηγ⁵), εὐ-
 κοπώτεροι (Σ 258 ..)
 D 252 ῥήνεα· πρόβατα, οἶα
 253 *ῥήνες· ἄρνες, πρόβατα A¹vg⁹ηγ⁴
 D 254 ῥήνικες· ἀρνακίδες (Hippocr. mul. 1, 58 [8, 116, 19 L.])
 D 255 Ῥήνη· ἱπομήνη. καὶ πόλις
 D 256 Ῥήνος· ὄνομα ποταμοῦ
 Hom. D 257 ῥήξαι· διελεῖν (Λ 538). καταβαλεῖν. ἀπολύσαι. κρᾶξαι (Dem.
 Greg. Naz. 9, 61. Greg. Naz. or. 18, 13 fin. [35, 1001, 24 M.])
 D 258 ῥήξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον· ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν
 LXX 259 ῥηξάτω· κρᾶξάτω (Esai. 52, 9)

239 κατὰ ... οὐλή] = Ph 241 Ap. S. 138, 23; cf. Σ q 26; Schol. 243 cf. Σ q 26 245 Ph =
 Su 246 cf. Ap. S. 138, 22; Schol. 251 Schol. 253 Σ q 27 254 Galen. lex.
 19, 135, 3

238 ῥήγλαι] Lat. reg(u)lae | expl.] σιδηραῖ ῥάβδοι Salm. Suicer.; ὥς ῥαβδία εἰσι σιδηρα A
 239 cf. gl. 244 | στάλαγμα] cf. gl. 309 242 ῥηγμῖνος H: Mus.; ῥηγμῖνες G. et Perg., sed
 ‘minus convenit cum interpretatione’ (Alb.) | expl.] huc e gl. 240 migrasse censet Heins. |
 ἀπορρύματα H: Jun. alii | <...>] ὁμοίως Alb. 243 ῥηγμὸς H: Thes. 6, 2370 c | <τὸ> Mus.
 244 expl.] e gl. 239 perperam repetita pro διέρρησσε (Su) vel sim. 246 cf. gl. 172 247
 v. l. gl. α 7147 (Sop. G.); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 248 ῥηδίων] a
 Lat. r(a)eda; cf. gl. 177 | καρούχων] a καρούχα (Alb. cft. gl. α 7292), Lat. carruca | ῥαδίων
 H: Salm. 252 ῥήνεα] forma exstat St. Byz. 532, 13, ῥήνη gl. π 2917 | οἶα] ὅας Sop. alii,
 ὅας Jun., cf. gll. ο 181. 207 | Schm. vult ῥήνεα (i. q. ῥήνεια)· προβάτεια (del. οἶα) | cf. gll.
 253. 111 cum adn. 253 cf. gl. 252 cum adn. 254 ῥήνεες H: Heins. Alb., coll. Hippocr.
 sicut ap. Galen. lex. laudatur 255 Ῥήνη] de formis v. RE v. Ῥήνεια | πόλις] de voce πόλις
 pro νήσος usurpata cf. gl. 2787; Harp. 173, 6–10 (Lys. fr. 96 S.; Eur. Ion. 294; Ar. Pac. 251);
 Ph 167, 5 257 ἀπολύσαι H: accent. Alb. | κρᾶξαι H: accent. Schm. 258 ‘Si comici haec
 verba sunt, fortasse scribendum: ῥήξαί με <φωνήν> καὶ φράσαι δεῖ <τὸν> λόγον’ Mein.
 FCG 4, 648; Kassel–Austin fragmentum reiecerunt

- 260 ῥῆξε· διέρρηξεν (Z 6 ..). κατέβαλεν. ἔκραξεν. ἀπέλυσεν. διέκο- Hom.
ψεν (Γ 375 ..)
- 261 *ῥηξείφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν A²Σ
- 262 ῥηξήνορα· πολεμιστὴν πρακτικόν, ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστὴν Hom.
(H 228 ..)
- 263 *ῥηξήνορες· ὁμοίως [A¹vg⁹¹⁰⁵]
- 264 *ῥηξίφρονα· καταβαλόντα τὴν φρένα A³
- 265 *ῥησίδιον· λεξίδιον v³vg⁹¹²¹A⁹¹⁷⁸Σ
- 266 ῥησάμενος· διομολογησάμενος D
- 267 ῥήσαντο· ἐψηφίσαντο. οἱ δὲ ἐτύπτοντο D
- 268 ῥήσεις· νόμοι, δόγματα. *λόγοι (Prov. 1,6 ..) vg¹(A⁷), λέξεις. LXX+D
ψηφίσματα (Crat. com. fr. 59 K.–A.)
- 269 ῥησκομένων· λεγομένων D
- 270 Ῥῆσος· ποταμὸς Τρωάδος (N 20) Hom.
- 271 *ῥήσοντας· τοῖς ποσὶ κροτοῦντας (Σ 571) (vg²A⁹) Hom.
- 272 Ῥῆσος ἀρχός, ὃς <ἐ>ρ[ε]εῖ τὰ θέσφατα· ἦτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν D
εἴρηκεν, ἥ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ἔκτῳ Τρωαγωδουμένων (FGrHist
12 F 5), ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν (Epicharm.
fr. 206 K.–A.). ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος
- 273 ῥήσιος· ὁμιλίας (φ 291) Hom.
- 274 ῥήσσει· τέμνει, σχίζει. τύπτει, κροτεῖ D
- 275 ῥητὴν· τὴν ὠρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει D
- 276 ῥητῆρα· διδάσκαλον (I 443) Hom.
- 277 ῥητοί· οἱ ἔνδοξοι (Hes. op. 4) [ταξάμενοι] D
- 278 ῥητόν· τὸ τεταγμένον, ὃ ἂν τις τάξηται. καὶ ῥησάμενοι· ταξάμενοι D
- 279 [ῥητόν· τὸ τεταγμένον]

260 cf. Schol. 261 = Σ ρ 29 262 cf. Ap. S. 138, 24 263 cf. Σ ρ 28 = K 265 = Σ ρ 31
268 λόγοι] Σ ρ 30; gl. Prov. | λόγοι et ψηφίσματα] cf. Ph 486, 10. 17 v. ῥῆσις 269 Ph 271
Schol. 272 Ph 486, 18 v. Ῥησός = Su ρ 143 v. Ῥησίαρχος 276 Schol. 277 cf. Schol.
Hes.

261 ῥηξείφλοια (ῥῆξει φλοῖα H)] ῥηξίφλοια AΣ, recte, sed ei propter ordinem retinere
necesse est 263 ῥηξήνορες H: accent. Mus. 264 ῥηξίφρονα H: Heins. 265
ῥησίδιον H = vg] Schm. cft. Choerob. EM 560, 13 (cum ῥησί- tum ῥησεῖ-) et An. Ox.
2, 255, 20 (ῥησεῖ-) 266 Schm. cft. gl. 278 267 h. e. ῥήσαντο· ἐψηφίσαντο + nov. gl.
ῥήσσοντο· ἐτύπτοντο (Alb., coll. gl. 274) 271 h. e. ῥήσσοντες· τ. π. κροτοῦντες (K) 272
Ῥησόςαρχος· H: Schm. in app., cf. Ῥησός· ἀρχός· Ph cod.; Su habet Ῥησίαρχος· | ῥέει H:
Hansen; ῥέει Su; αἰρέσει Ph | Ῥῆσος ... θέσφατα] senarium esse, cuius primam syllabam
omiserat lexicographus, vidit M. L. West; id. cft. [Eur.] Rhes. 971–3 | post θέσφατα add. παρ'
Ἐπιγράμω Ph = Su | ἦτοι τοῖς Ph = Su (τοῖς ss. λείπει Su cod. M, τοῖς <...> Su cod. G, περὶ
τοῖς Su cod. F) | εἴρηκε H = Ph = Su] εἴρηται Porson–Dobree | ἐν ἔκτῳ] ἐν καὶ (sic) H: Mus.
(scriba aliquis compendium vocis καὶ pro numero 7 perperam posuerat) | ἄριστον] <διὰ τὸ>
ἄριστον Jacoby | ἀλήθειαν] ἀληθῆ Su cod. F 273 ῥησιός H: Pears. 277 [ταξάμενοι]
Schm., cf. gl. 278 278 cf. gl. 266 279 del. Hansen, v. l. gl. 278

- 280** [ῥήτωρ· ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴν]
D 281 ῥήτορες· λέκται, οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι
282 *ῥήτραι· συνήθαι διὰ λόγων A⁶. ἢ δίκαι. ἢ ὁμολογίαι (Theoromp. FGrHist 115 F 336, 2)
283 *ῥήτραι· συνήθαι (Euphor. SH fr. 415, col. 2, 8?) vg¹[v⁹¹⁶⁻⁷]
Greg. Naz. 284 ῥήτορες· ῥητορικῆς (Greg. Naz. c. 2, 2, 1, 4. 4, 59 [37, 1452, 6. 1510, 4 M.])
Hom. 285 ῥητῶ· ὁμολογημένῳ. ἔσταμένῳ (Φ 445)
286 *ῥητῶν· φανερῶν (Dem. 1, 4) (vg³A⁵)
N. T. 287 *ῥητῶς· φανερώς (1. Ep. Tim. 4, 1) A⁷
288 *ῥήτωρ· συνήγορος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην. ἢ κριτῆς (Soph. fr. 1090 R.) vg²A⁴
289 ῥήχη· στάσις. ἐξουσία
290 *ῥηχθέντα· καταβληθέντα vg¹A². χωρισθέντα A²
291 ῥηχιάδαι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες
292 ῥηχίς· ἄκρα
D 293 ῥηχός· φραγμός (Hdt. 7, 142, 1)
Att. 294 ῥία· ἀκρωτήρια ὄρθια (cf. Ξ 154). καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα (Thuc. 2, 86, 5) [ἢ μάλα]
295 ῥίαινα· πηγὴ, λιβάς
Hom. 296 *ῥία μάλα· εὐχερῶς πάνυ (Γ 381 . .) vg²A¹⁶
Hom. 297 *ῥία φέροι· ῥαδίως φέροι (P 70) A¹⁸
298 ῥίγα· σιώπα
Ap. S. + Hom. 299 ῥιγεδανῆς· φρικώδους (ς). χαλεπῆς, κακίστης, φοβερᾶς (T 325)
300 ῥιγεδανόν· φρικῶδες, ὅμοιον
Hom. 301 *ῥίγειστα· φρικωδέστατα (E 873) vg¹¹A²²
302 ῥιγηλόν· φοβερόν (Nic. al. 220)
Hom. 303 *ῥιγηδάνης· φρικ(τ)ῆς (T 325) A²⁰
Ap. S. + K 304 *ῥίγησεν· ἔφοριξεν. [ἐφορήθη (Γ 259 . .) vg³[A¹⁹]]

281 cf. Ph **282** Ph 487, 18 v. ῥήτραι; Su q 154; EM 703, 44; cf. Ap. S. 138, 29 **283** Σ q 33
285 Schol. **286** Schol. Dem. **288** Σ q 34 **291** = Ph = Su **293** = gl. Hdt.; Su **294** =
 Ph = Su (Ael. Dion. q 9); cf. Schol. et Schol. A **299** Ap. S. 138, 33; Schol. **302** Schol.
 Nic. al. **303** Schol. **304** Ap. S. 138, 32; Schol.; cf. EM 703, 55

280 del. Hansen, v. l. gl. **288** **281** λέκται] λέκτης· dicentarius Gloss. Lat. 2, 359, 18 **282**
 ὁμίλια H, cf. Apionem ap. Ap. S.: Ph = Su, cf. EM **283** fontem satis incertum esse e gl.
 343 intelligitur **285** ὁμολογημένῳ H: Mus., cf. Schol. [ἔσταμένῳ H: Alb. **289** στάσις]
 Alb. cft. gl. 239 **291** ῥηχιάδαι Ph (*μάλα ad ῥεῖα μάλ' pertinet' Schm.); cf. gl. 296 cum adn. **295**
 161–2 **294** [ἢ μάλα] Ph (*μάλα ad ῥεῖα μάλ' pertinet' Schm.); cf. gl. 296 cum adn. **295**
 ῥίενα H: ordo et Schm. **296** ῥία· μάλα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. K, cf. gl.
 250 | ῥία H et ordo ap. K] h. e. ῥεῖα (A) **297** ῥία H et ordo ap. K] h. e. ῥεῖα (A) | cf. gl. 191
 cum adn. **298** ῥίγα] h. e. σίγα; errorem (non formam dialecticam) habemus; cf. gl. 224 |
 praeterea Alb. cft. gl. δ 755. ι 116. 141. σ 473. 709 **299** ῥιγεδάνης H: accent. Mus. | φρι-
 κώδους H: Mus., cf. Ap. S. | cf. gl. 192. 300; 303 **300** ῥιγέδανον H: Mus., cf. gl. 310 | cf.
 gl. 192. 299 **301** ῥίγειστα] h. e. ῥίγιστα (K), cf. gl. 307 **303** ῥιγηδάνης] h. e. ῥιγεδανῆς
 (A et Schol.), cf. gl. 299 | φρικῆς H: A et Schol. **304** Alb. cft. gl. 195; v. etiam gl. 194. 237

- 305 *ῥηγῖνος· ἀπειράγαθος g³A¹⁴
 306 ῥίγιον· φοβερώτερον. χαλεπώτερον. *φρικτόν (A 325 .) A²¹ Hom.
 307 ῥίγιστα· φοβερώτατα. ἀτυχέστατα (E 873) Hom.
 308 ῥιγίστη· κρήνη τῆς Σινωπίδος
 309 ῥίγμα· σταλαγμός
 310 ῥιγνόν· ῥιγεδανόν, φρικῶδες
 311 ῥιδαεῖ· σκυβαλίζει D
 312 ῥίζαι· αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ (ι 390), καὶ πάντων φυτῶν (μ 435) Hom.
 313 ῥίζειν· τρώγειν. καίειν. μυστιλᾶσθαι. θηλάζειν D
 314 ῥιζοῦχος· σπερμογόνος (Callim. fr. 623 Pf.) D
 315 ῥιζίων· νεάζων. Ἐρετρ(ι)εῖς
 316 *ῥεῖθρον· ῥεῦμα v⁹A⁹ⁱ²³
 317 ῥικνήν ὄψιν· φρικτήν (SH fr. ad. 1104) D
 318 *ῥικνοί· ἰσχυνοὶ σαρξίν A²⁵. ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί (Phil. praem. et poen. 146)
 319 ῥικνοῦσθαι· διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεισθαι κατ' εἶδος Att. (Soph. fr. 316 R.)
 320 ῥικνοῦται· λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων D
 321 ῥικνοτέρους· ἀσθενεστέρους D
 322 ῥικνοφνεῖς· τὰς στρεβλὰς καὶ πεπιεσμένας D
 323 ῥικνώσσαι· ῥυσωθήσῃ D
 324 ῥίμβαι· ῥοιαὶ μεγάλαι. ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ· ξίμβαι D
 325 ῥίμβησις· ἀγκύλη τοῦ ὤμου. οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου D
 326 *ῥίμφα· ῥαδίως A²⁶, εὐχερῶς. ἴσυνεχῶς A²⁶. ἢ ἴταχέως (Z 511 .) Hom.
 A^{26g}ροω5
 327 *ῥίμφια· ῥαδίως ἔρριψαν A²⁷

306 Ap. S. 138, 32; Schol. 319 Ph = Su (Paus. q 5) 326 Schol.; Ap. S. 139, 1; EM 704, 18

305 ῥηγῖνος] ῥιγῖνος ordo, falso | cf. gl. 196. 236 306 ῥιγίον H: accent. Mus. 308 σινωπίδος H: accent. Schm. 309 ῥίγμα] h.e. ῥῆγμα (Mus., cf. gl. 239) 310 ῥιγνόν] ῥικνόν Sop., cf. gl. 317; ῥιγνόν Mein. 1857 p. 622, cf. gl. 302; φρικνόν Schm., coll. gl. φ 886 311 ῥιδαεῖ] h.e. ἀθεριῖδδαι, Lac. pro ἀθεριῖζει (Alb., coll. gl. α 1558); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 313 τρώγειν] cf. ft. gl. 33 aut β 1138 | καίειν] cf. ft. gl. 357 aut v. πυριζω; si κ(λ)αίειν fuit (Schm. in app.), cf. ft. gl. 475 314 σπερμόγονος H: Mus. 315 ῥιζίων] h.e. κουριζίων, v.l. gl. κ 3855 (Ruhnck., dubitanter); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | Ἐρετριεῖς H: Mus. 316 contin. H: nov. gl. Mus. | v.l. gl. 197 | ῥεῖθρον] ῥιθρον ordo ap. H et K 317 ῥικνήν· ὄψιν (sine interpunct. insequ.) H: Phav. | ῥικνήν] cf. gl. 310; <φ>ρικνήν Schm., coll. gl. φ 886 318 ἱκανοὶ H: Martin Ruhnck. 319 διαφέρεισθαι] διαστρέφεσθαι Ph | Alb. cft. gl. 372 322 στρύφνας H: Jun. Voss. 323 ῥυσωθήσῃ H: Voss. Kust. post Mus. 324 v.l. gl. ξ 68 (Alb., qui etiam cft. gl. σ 567); cf. gl. 481. 532 325 βραχίονα H: Mus. 326 ῥίμφα H: accent. Mus. 327 ῥίμφια] ci. ῥίμφ' ἱα(λλον) M.L. West, ῥίμφ' ἱα(ψαν) Schm.; glossas similiter ad initium perperam decurtatas ad gl. π 41 enumeravi; aliter ῥίμφα Mus. (cui non paruit typotheta), cf. 'L. ῥίμφα. Illud ἔρριψαν invenit in Auctoris loco, ad quem respexit' Alb. (cf. gl. π 1557 cum adn.)

- D 328 ῥινᾶν· ἐπὶ τοῦ[ς] ἔξαπατᾶν καὶ βουκολοῦντας (Men. Sicyon. fr. 10)
- D 329 ῥίνεαι· αἱ μέλαιναι ἰσχάδες
330 *ῥίνη· ἰχθύος δορά [A³²]
- D 331 ῥινηλάτην ὄνον· τὸν καθικνούμενον τῇ ὁσμῇ (trag. ad. fr. 426 K.–S.?)
- D 332 ῥινόβα[σ]τος· ἰχθύς ποιός
D 333 ῥινοβόλους ἀνέμους· [ῆ] τὰς διὰ τῆς [ἐν] ἔδρας φύσας (com. ad.)
D 334 ῥινοδέψου· βυρσοδέψου
D 335 ῥινόκερως· τὸ τετράπουν θηρίον· καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπία
- Hom. 336 *ῥινός· δέσμα (Y 276) vg⁴
- Hom. 337 *ῥινόν· τὴν [βύρσαν]· τὸ [δέσμα] (E 308 .) A³¹(vg⁴)
338 *ῥινοπύλη· μικρὰ πύλη (Polyb. 8, 25, 8) g¹
339 *ῥινώτερος· τὸ ὄπλον <...> A²⁸
- Ap.S. 340 ῥινοτόρος· ῥινοὺς διατιτρώσκων, τουτέστιν *ὄπλα καὶ φάλαγγας [διακοπῶν] g^{oob}. ἢ βυρσοτόμο[υ]ς (Φ 392)
- Hom. 341 *ῥινοῦς· βύρσας· δέσματα (ε 426) A²⁹. ἀσπίδας (Δ 447 .) g¹⁰
D 342 ῥινοχόος· χώνη
343 *ῥινοφαρήτ[ρ]ας· συνθήκας A³³
- Hom. 344 *ῥινῶ· δέσματι A³⁰. βύρση (H 248)
D 345 ῥινοπηρία· μέρος τι τῆς νεώς
D 346 ῥιξικάζεται, ῥικάζεται· στροβεῖται
- Ap.S. 347 *ῥίον· ἀκρωτήριον v⁵A³⁴ ὄρους (ι 191; Θ 25 .) [v⁵]

328 Ph; Eust. II. 998, 29–31 [3, 680, 19–21 V.]. Od. 1822, 45 [2, 149, 8 St.] (Ael. Dion. Q 10)
330 Arcad. 111, 24; Theogn. can. 690 (p. 113, 27 C.); Choerob. An. Ox. 2, 255, 6 332 Arist. h. an. 566+29 336 EM 704, 25 337 Σ Q 37; EM 704, 25; Schol. 340 cf. Ap.S. 139, 4; Schol. 341 EM 704, 25; Schol.; cf. Ap.S. 139, 3 344 cf. Schol. 347 = Ap.S. 139, 6; EM 704, 36; cf. Schol. ι 191

328 τοὺς H: Sop. Salm. | καὶ βουκολοῦντας] καὶ βουκολεῖν Sop. Salm.; καὶ ῥινῶντας· τοὺς) βουκολοῦντας Alb.; καταβουκολοῦντας Schm. 329 ῥίνεαι] ῥίνεαι Lob. Prol. 26 not. 15, coll. ἔρινος gl. α 5866 et ἔρινα Poll. 1, 242; ῥινεά M. L. West 330 ῥίνη ὁ ἰχθύς· τὸ δὲ ὄργανον (i. e. ῥινίον· ῥινάριον, cutis aspera piscis 'qua lignum et eborā poliuntur' [Plin. n. h. 9, 40]) ὀξύνεται Arcad.; similia Theogn. et Choerob. | ῥίνη· ἰχθύος το δέσμα ῥίναριον A 331 ὄνον] κύνα trag. ad.; ὄνον est aut lapsus calami scribae aut parodia comica 332 ῥινόβατος H: HSt. | ἰχθύς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. 333 ῥινοβόλους· ἀνέμους· ἡ τ. δ. τ. ἐνέδρας φ. H: Palm., qui dicit '... de crepitu ventris intelligo, qui τὴν ῥίνα βάλλει, nasum petit'; de significatione vocis ἔδρα cf. gl. 142. β 148. π 4357. φ 799 335 ῥινόκερος H: Mus. 339 ῥινώτερος] h. e. ῥινοτόρος (ordo et G.) | <...>] lac. agn. Schm.; cf. A²⁸ et gl. 340. 200 | ῥινοτερος (sic)· τὸ ὄπλον διατιτρώων A²⁸ 340 διατιτρώσκων] διὰ τὸ ῥίσκων H: Ap.S.; διατορών HSt., cf. gl. 200 | βυρσοτόμους H: Mus. 342 χωνή H: accent. Mus. 343 ῥινοφαρήτας (H: ῥινοφαρετρας A)] h. e. ῥίμπα (de νφ cf. gl. σ 2443 adn.) ῥήτρας (Hemsterh., coll. gl. 283; id. adnotat 'Verba Poëtæ ejusdam fuisse finge'; de verbis e contextu fontis perperam adhaerentibus cf. gl. π 1557 cum adn.) 344 cf. gl. τ 747 cum adn. 346 ῥιξικάζεται· ῥικάζεται. H: interpunct. Baun. 1911 p. 370; cf. gl. π 2507 cum adn. | cf. ft. gl. σ 1179

- 348 ῥίον †Οἰνήναιον†· Οἰνόη(ς) τῆς Ἀργείας ὄρος χαλεπόν (SH fr. D ad. 1105)
- 349 ῥίος· ἄκρα, κορυφή, ὄρος χαλεπόν, κρημνός
- 350 ῥίου· ἀκρωτηρίου (Ξ 154) Hom.
- 351 Ὶπται· ὄρη Σκυθικά· ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ D
- 352 ῥίπεσ(σ)ι· ψιάθοις· πλέγμασιν ἐκ καλάμων (ε 256) Hom.
- 353 ῥιπή· ὄρμη· βολή· ῥοπή (Π 589) Hom.
- 354 *ῥιπῆς· ὄρμη· βο[υ]λῆς A³⁶· ῥοπῆς (θ 192. Φ 12. M 462 . .) Hom.
- 355 *ῥιπή ταναοῖο· ὄρμη τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου (Π 589) A³⁸ Hom.
- 356 ῥιπίδιον· μέρος τῆς νεώς D
- 357 *ῥιπίζει· φουσά· πνεῖ, πνοὴν πέμπει A⁴⁰· ἀνακαίει (Ar. Ran. 360)
- 358 ῥιπίζεται· ἀνακαίεται (Ar. Eccl. 842) D
- 359 ῥιπίζων· κινῶν D
- 360 ῥιπίρ· ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων ψίαθος· Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα, D
ᾧ τὸ πῦρ καίουσι (Ar. Ach. 888)· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι
- 361 ῥιπίς· τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκόλιον D
- 362 *ῥιπιστά· διαπνεόμενα (Jerem. 22, 14) A⁴¹ LXX
- 363 *ῥίπον· μικρόν vg⁸
- 364 *ῥιπτάζων· ῥίπτων (Ξ 257) A³⁹ Hom.
- 365 ῥίπος· ἔδαφος πρὸς κοίτην (cf. Hdt. 2, 96, 4 v. l.) D
- 366 *ῥίς· ῥίν· ῥώθων A⁴²
- 367 [ῥίσαντες· φιλονεικήσαντες]
- 368 ῥίσκοι· εἰδός τι μυῶν D?
- 369 ῥίσσουσα· λυπουμένη (Opp. hal. 4, 197) D

350 cf. Schol. 352 Ap. S. 139, 8 = Schol.; cf. EM 704, 40 354 Σ q 39; Scholl. θ 192. Φ 12
360 cf. Poll. 10, 175 364 EM 704, 49; Schol. 369 cf. Schol. Opp. hal.

348 ῥίον· οἰνήναιον, H: interpunct. Schr. | οἰνήναιον] Οἰναῖον Alb., fortasse recte, quia Οἶνη (unde Οἰναῖος) et Οἶνότη et Οἶνῶη saepius inter se commutantur (cf. St. Byz. 486, 1 et RE v. Oinoe n. 8); Οἰνωαῖον Palm. (Οἰνωαῖον? Lloyd-Jones–Parsons); Οἰνηαῖον Mus. (Οἰνιαῖον Ald.) | οἰνόητης ἀργείας H: Mus.; Alb. vult Οἶνης τ. Ἀ., coll. St. Byz. 349 ῥίος] Ἴμο ῥίον· Schm. 351 ῥιπαὶ H: accent. Schm.; Ὶπται (sine accent.) Ph | βορρᾶς H: accent. Ph 352 ῥίπει H: Jens., cf. Ap. S. = Schol. | cf. gl. 360 cum adn. 354 βοῦ^h vel βοῦ^h H ut vid.: AΣ Schol. θ 192 | cf. gll. v 393. 734 355 ῥιπητάνοια H = A: Alb. 358 ἀνακλίνεται H: Salm. Voss. Kust.; Alb. cft. gl. 357 et Ph ubi expl. παρακαίεται ap. Porson–Dobree, περικαίεται ap. Alb. legitur (cf. praeterea Schol. Ar. [unde Su]); Alb. addit ‘an ἀνακινεῖται?’, coll. gl. 359, id quod in textu exhibet Schm., coll. iamb. ad. fr. 29, 2 D. = com. ad. fr. 1324 Kock (locus neque ap. West neque ap. Kassel–Austin legitur) 360 ῥιπίρ] forma Elea (LSJ) aut Laconica | πέτασος H: Hemsterh. ad Poll.; Alb. cft. gl. 352 | ῥιπίδα κτλ.] cf. gl. 223 361 ἀκροκόλιον H: Mus. 363 ῥίπον] h. e. ῥύπον (Schm.; id. cft. gl. γ 938) 365 ῥίπος H: accent. Schm. | Alb. cft. gl. 352 366 ῥώθων H: Alb., coll. gl. 562 367 v. l. gl. ε 5791 (Sop. alii); de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 368 μυῶν] σιπυῶν Perg.; σκευῶν Pears.; ἀγγείων Alb., coll. gl. θ 48; si ῥίσκοι fuerint cistae (non mures), ad Men. Sicyon. 389 vel locum similem respicitur 369 ῥίσσουσα] h. e. φρίσσουσα (Ruhnck., coll. gl. π 1168; de gll. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.)

- D? 370 [ρίστρον· πτύον (Mosch. 4, 101)]
 Hom. 371 ῥῖψ[αν]εν· ἔρριψ[αν]εν (A 591) A⁴⁶
 372 *ῥιχνοῦσθαι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως A⁴³
 373 *ῥίψασπις· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὄπλα ῥίψας ἐκ φόβου, δειλός (Ar. Nub. 353. cf. Pac. 1186. Plat. leg. 944b) vg¹⁴A⁴⁴
 374 *ῥιποκίνδυνος· παράβολος, τολμηρός, ἐπικίνδυνος (Hippocr. epist. 17 [9, 372, 8 L.]. Ios. b. Iud. 7, 78) vg¹⁵A⁴⁶
 375 [ῥόα· ῥεύματα]
 Hom. 376 *ῥοαί· ῥεύματα vg²A³, ῥεῖθρα, πηγαί (cf. B 869 ..). ἱππόδρομος
 Hom. 377 <ῥόας> τοὺς καλαμῶνας. πηγάς, χεύματα (B 869 ..)
 Hom. 378 *ῥοάων· ῥευμάτων (Γ 5. Δ 91 ..) A⁴
 379 ῥοβδεῖ· ἀναρριπτεῖ μετ' ἧχου[ς]
 380 ῥοβλεῖ· ῥοφεῖ. πίνει
 D 381 ῥόβιλλος· βασιλίσκος ὄρνις
 D 382 ῥόγαν· τὸν φονέα, τὸν αὐτόχειρα
 383 *ῥόγαν· ῥῶγα[v] (A¹)
 384 ῥογεῖ· ὀργᾶ, ἀκμάζει [δαμάζει]
 D 385 ῥογεύς· βαφεύς
 D 386 ῥογία· ἀκέστρια (Sophr. fr. dub. 2 K.–A.)
 D 387 ῥογκιῆν· ῥέγκειν. Ἐπίχαρμος (fr. 195 K.–A.)
 D 388 ῥογοί· σιροὶ σιτικοί, σιτοβολῶνες (Epicharm. fr. 19 K.–A.)

371 = Schol. 372 cf. Ph v. ῥιχνοῦσθαι 373 Σ Q 41; Poll. 6, 151; cf. Schol. Ar. 376 Σ Q 42 = Schol. 378 cf. Schol. Δ 91 379 cf. Σ Q 48 388 Poll. 9, 45

370 v.l. gl. λ 1131 (Salm.) | πτύον H: accent. Schm. 371 ῥίψανεν· ἔρριψανεν H: A; -εν (bis) est correctio erroris -αν, a scriba male intellecta (Schm. post Alb.), cf. ad gl. π 2415 372 ῥιχνοῦσθαι H = A] h.e. ῥικνοῦσθαι (Alb., coll. gl. 319) | λέγεται δὲ καὶ ῥιγνοῦσθαι (sic), τὸ καμπύλον γίγνεσθαι ἀσχημόνως Ph v. ῥικνοῦσθαι 375 v.l. gl. 376, del. Mus. 376 ῥόα H: accent. Mus., cf. Σ = Schol. | ῥεύματα] cf. gl. 2. 377 | ἱππόδρομος] huc e gl. 415 migravisse videtur (Schm. post Alb.) 377 contin. H: nov. gl. <ῥόας> Alb. | χεύματα] cf. gl. 2. 376 379 ῥοβδεῖ] h.e. ῥοιβδεῖ (Alb., coll. gl. 417 et α 4553) | ἧχους H: Mus. 380 ῥοβλεῖ] h.e. ῥοβδεῖ (litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur, cf. gl. σ 323. 368. 415. 1174. 1517; Alb. cft. gl. Q 422 / 431); de forma ῥοιβδεῖ, quae ipsa vitiosa est, v. ad gl. 379; 'Scrib. ῥοιβδεῖ, & junge cum praece'dd.' Voss., vix recte | πνιέ H: Ruhnk., cf. Schol. μ 105–6 ἀναρροφιδεῖ· ἀναρροφεῖ, ἀναπίνει et ῥοιβδήσειεν· ἀναρροφήσει, ἀναπίοι; cf. etiam gl. 456 383 ῥόγαν H: Schm. | ῥογα (cf. Ducang. s.v.; Drachmann ci. ῥαγα, cf. gl. 7)· ῥωγα A 384 ῥογεῖ· ὀργᾶ.] [ῥογεῖ] ὀργᾶ. ci. Alb., coll. gl. ο 1102 | δαμάζει del. Ruhnk. 'tamquam variantem lectionem τοῦ, ἀκμάζει' 385 contin. H: nov. gl. Mus. | Alb. cft. gl. 173. 235 387 ῥογκιῆν H: accent. Alb., coll. Epicharm. fr. 163 K.–A.; cf. Thumb 1, 83, 5 | ῥεγκεῖν H: accent. HSt.; ῥέγγειν gl. 174. α 4394. κ 3161 | Ἐπίχαρμος] ft. huc e gl. 388 migrasse censet Alb. post Sop., sine causa (cf. de forma ῥογκιῆν) 388 σιροῖ] ὄροι H: Mein. ap. Epicharm. ed. Lorenz p. 223 not. 2; σωροὶ Schm.; ὄροι Palm., qui nihil nisi spiritum mutandum esse censet, coll. significatione diminutivi ὄρια ad vocem σιτοβολῶνες explicandam adhibiti gl. σ 761 (ὄρια H; Alb. addit gl. ο 1089, ubi H habet ὄρια: ... ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ ῥωμαῖοι ὄρεα [ῥορεα Mus.] καλοῦσιν) | Epicharm.] ... ἐν Ἐπίχαρμου Βουσίριδι Poll., sed nulla omnino causa est cur nomen Ἐπίχαρμος ex Hesychio excidisse aut e gl. 388 ad gl. 387 (ad quam v. adn.) migrasse putemus

- 389 ῥόδαμνοι· κλῶνες, βλαστοί D
 390 ῥοδανόν· τρυφερόν (Σ 576) Hom.
 391 Ῥοδανός· ποταμοῦ ὄνομα D
 392 ῥόδεα· ἐρυθρά (Eur. Hel. 245) Eur.
 393 ῥόδεον· εὐχρουν. εὐῶδες. εὐειδές D
 394 ῥοδῇ· αὐτὸ τὸ δένδρον (Archil. fr. 30, 2 W.) D
 395 ῥόδια· ὑπόδημα ἀνδρείον. καὶ ἀμπέλου εἶδος D
 396 ῥοδιακόν· ποτηρίου καὶ ἐ(κ)πώματος εἶδος (frr. com. Diph. 5, 2, D
 recens. post.?. Epigen. 5, 1. Dioxipp. 4, 2. Steph. 1, 4 K.–A.)
 397 ῥοδιάς· ποτηρίου εἶδος (Diph. com. fr. 5, 2 K.–A. Polemo FHG D
 3, 133, fr. 57)
 398 Ῥόδιοι τὴν θυσίαν· <...> Prov.
 399 ῥόδιον· μύρον (Ar. Lys. 944) D
 400 Ῥοδῖος· ποταμός, ὁ νῦν Δάρεδανος (N 20) Hom.
 401 *ῥοδόεντα· πυρρά (Eur. IA 1297) vg^{εοπ6} Eur.
 402 *ῥοδοδάκτυλον· ῥοδόχρουν vg^{1A3}. ἀπὸ μέρους καλόν [A³] (Ion Hom.
 FGrHist 392 F 6, 25. cf. A 477 . .)
 403 ῥόδον· Μιτυληναῖοι τὸ τῆς γυναικὸς (Pherecr. fr. 113, 29 K.–A.). D
 καὶ τὸ σύνηθες
 404 ῥοδωνιά· ὁ τόπος, ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα. καθάπερ καὶ ἰωνιά, D
 ὅπου τὰ ἴα φύεται· καὶ κρινωνιά, ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ
 ἀναιδές (Cratin. fr. 116, 2 K.–A.)
 405 Ῥοδῶπις· αὕτη γένει μὲν ἦν <...> Prov.?
 406 *ῥοήν· ῥύσιν (Soph. Ant. 1238. Plat. Tim. 58e. Theaet. 206 d)
 A¹vg^{εοη1}

391 cf. Su 395 ὑπόδημα ἀνδρείον] cf. Poll. 7, 88; Theogn. can. 131 (p. 24, 1 C.) | ἀμπέλου
 εἶδος] cf. Poll. 6, 82 396 Ph; Poll. 6, 96 397 Poll. 6, 96; cf. Ph v. ῥοδιακόν 398 Dio-
 gen. 7, 96; cf. Prov. Bodl. 607 = Zenob. vulg. 4, 95; Diogen. 6, 15 399 Ph; Schol. Ar. 400
 cf. Schol. AT; Arcad. 39, 15–18 402 cf. Ap. S. 139, 9; Σ q 43; Schol. 405 cf. Prov. Bodl.
 817 [= append. 4, 51]

389 Alb. cft. gll. 16. o 1273–4 394 ῥόδη H: Schm. 395 ὑπόδημα ἀνδρείον] Alb. cft. gl.
 50, ad quam v. adn. 396 ἐπώματος H: Mus., cf. Ph | Diph.] v. ad gl. 397 | Epigen. et Di-
 oxipp.] cf. gl. θ 527 397 ῥοδιάς H: Schm., cf. Ph | Schweigh. ci. Diphilum ῥοδιάδων in
 priore recensione fabulae suae (Athen. 11, 496 f ad v. ΠΟΔΙΑΣ) scripsisse, quod mihi qui-
 dem certum esse videtur; nulla est causa cur recensio posterior eiusdem fabulae (Athen.
 11, 497 a ad v. PYTON) synonymum ῥοδιακῶν exhibuerit, sed hoc incertum est; Athen.
 modo (11, 497 f) e Polemone (cf. gl. σ 378) Ῥοδιάς praebet 398 contin. H: nov. gl. ed.
 1521 | <...>] ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων Diogen. 7, 96 399 Ῥόδιον δὲ μύρον
 τὸ ἀπὸ τῆς Ῥόδου· ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ῥόδιον Schol. Ar. 400 ῥόδιος H: accent. Bernard.,
 cf. Schol. AT et Arcad. 403 τὸ τῆς γυναικὸς] sc. αἰδοῖον vel μόριον; cf. gl. σ 680 et ad gl.
 q 404 | τὰ?] τὸ H: ed. 1521 404 ἀναιδῶν H: Schm.; cf. Schol. Theocr. 11, 10 Cratinum lau-
 dantia, τὸ γυναικεῖον μόριον καὶ ῥόδον καὶ ῥοδωνιάν φασιν (ῥοδιάν φησι codd.: Ziegler) |
 Cratin.] cf. gll. σ 384. 741 405 ῥοδοπί H^{ac} ut vid., ῥοδοπίς H^c: Schm. | <...>] lac. agn.
 Schm., coll. Prov.

- 407 *ῥοθεῖ· ὀρμᾶ (Ion TrGF 19 F 45) A⁵
 D 408 ῥοθεῖν· ὀρμᾶν. τρέχειν. λέγειν. διώκειν
 D 409 ῥοθιάζειν· ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας (Hermipp. fr. 54,2 K.–A. Ar. fr. 85–6 K.–A.). οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν
 410 *ῥόθ[ε]ιον· ῥεῦμα g¹A⁴, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου vg¹A⁴ γινόμενον (Aesch. PV 1048)
 D 411 ῥόθεον· τὰ αὐτά
 Hom. 412 *ῥόθιον· ταχύ, ὀρμητικόν (ε 412) v³
 413 ῥόθον· τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων *ψόφον (g⁹⁰⁰⁸)
 414 *ῥόθφ· ὀρμῇ A⁹⁰¹⁵ μετὰ ψόφου
 D 415 ῥοία· κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμῳ
 D 416 ῥοίαγξ· φάραγξ
 Hom. 417 ῥοιβδεῖ· ῥοιζεῖ. διώκει. ῥοφεῖ (μ 104–6)
 D 418 ῥοῖβδος· ῥόγχος. ψόφος ποιός (Soph. Ant. 1004)
 D 419 ῥοιβδῶδει· μετὰ ἥχου ἄδει, ὡς οἱ ποιμένες
 D 420 <ῥο>ιδαμός· ὁ ἀσπάραγος
 D 421 ῥοιδμός· ποιὸς ψόφος
 422 *ῥοιδνας· δάκνας (A⁹)
 423 *ῥοιζεῖ· διώκει. ὀρμᾶ. τρέχει A¹⁰
 N.T. 424 *ῥοιζηδόν· σφοδρῶς v¹A⁷ ἠχητικόν (2. Ep. Petr. 3, 10. Nic. ther. 556) [v¹vg⁹⁰¹¹]
 Hom. 425 *ῥοιζῆσαι· ποιὸν ἥχον ἀποτελέσαι (g⁹⁰⁰⁹). συρίσαι (cf. K 502)
 Hom. LXX 426 *ῥοῖζος· ψόφος, ἥχος (Π 361. ι 315). ῥεῦμα σφοδρὸν (Ezech. 47,5) A⁶
 LXX 427 *ῥοιζοῦντος· ἠχοῦντος (Cant. 4, 15) A³

407 Σ Q 45 409 Ph 490,20 v. ῥόθιον; Su Q 216 v. ῥοθιάζουσιν 410 Σ 46; cf. EM 705, 10; Schol. Aesch. 412 cf. EM 705, 10 414 Σ Q 47 415 cf. Poll. 1, 183 417 cf. Schol. (v. app. ad gl. 380); Σ Q 48 418 Theogn. can. 131 (p. 24, 3 C.) 419 Theogn. can. 131 (p. 24, 2 C.) 424 Σ Q 50 425 cf. Ap. S. 138, 12; Schol. 426 Σ Q 51; EM 705, 15; cf. Schol. Π 361

407 Ion.] cf. gl. σ 2773 408 λέγειν] cft. Alb. gl. κ 351, Schm. Soph. Ant. 259. 290 409 Hermipp.] cf. gl. π 355 | οἱ δὲ κτλ.] cf. gl. 413–14 | ῥόθον] ῥ om. H in initio versus, add. Mus. 410 ῥόθειον H: AΣ | Alb. cft. gl. 458–9 411 ‘Collocanda videtur post ῥοθεῖν’ Schm. 415 Alb. cft. gl. 376. ι 842 416 ‘Alludit ad σῖραγξ’ Schm., cf. gl. σ 523; Alb. ci. ῥύαξ, quod ad explicationem male quadrat 417 ῥοιβδεῖ (H: accent. Mus.)] ἀναρ(ο)οιβδεῖ μ 104–5 | ῥοῖζει H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 379–80. 423 | de Schol. cf. app. ad gl. 380 419 ἀηδεῖ H: Schm. in app.; ft. η per errorem pro ι adscripto (cf. gl. π 348 cum adn.) posuit scriba; ἀεῖδει Heins., sed forma poetica in explicatione Hesychiana displicet; αὐλεῖ Voss. | ῥοιδφδεῖ μετὰ ῥοιζοῦ σαλεύει, ῥδεῖ (sic accentt.) Theogn. 420 ἰδαμός H (sic, in initio versus): ordo et G.; ῖδαμός Mus., munere rubricatoris functus, sed o omisium addere oblitus 422 Sop. cft. gl. 431 | ῥοιδνα· δακνας Μακεδων A 423 Alb. cft. gl. 417 424 ἠχητικόν] ηχητικῶς v⁹⁰¹¹vg⁹⁰¹¹, ελλητικόν Σ 425 ῥοιζῆσαι] ῥοιζήσεν Hom. (et Schol. Ap. S. g) | συρῆσαι H: ed. 1521

- 428 *ῥοίζωσον· ἤχησον σφοδρῶς A⁸
- 429 ῥοικόν· σκολιόν, καμπύλον, σκαμβόν. ῥυσόν. ῥικνόν (Archil. D
fr. 114, 4 W.)
- 430 Ῥοίκου κριθοπομπία· Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐνάτῳ τῶν Ἀμα- D
θουσίῳ βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑπο-
στρέψαντα πρὸς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι
φησὶν (FGrHist 241 F 25 [com. ad. fr. 419 K.–A.])
- 431 ῥοιλιαῖς· δάκναις D
- 432 ῥοισμός· ὁ τῶν ἵππων ῥοισμός† D
- 433 *ῥόμβος· ψόφος. στρόφος A³. ἥχος. δῖνος. κῶνος. ξυλήριον, οὗ K+D
ἐξηπται σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται, [Ῥομελίας·
μετέωρος περιτομῆς] ἵνα ῥοιζῇ (Theocr. 2,30. Orph. fr. 34 K.).
τοῦτο αὐτῷ <...> καὶ ἰχθύς τις τῶν πλατέων (Nausicr. fr. 1, 13
K.–A.). καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος
- 434 ῥόμβω· περιφορᾷ, κινήσει (Critias VS 88 B 19, 2 / TrGF 43 F 4, 2 D? Eur.?
= Eur. fr. 593, 2 N., v.1.)
- 435 *ῥομβωτόν· ἐπίμηκες (Ios. Ant. 12, 79) A²
- 435x <Ῥομελίας· μετέωρος περιτομῆς (4. Regn. 15, 25 .. 2. Chron. LXX
28, 6. Esai. 7, 1 ..)>
- 436 ῥόμιξα· εἶδος ἀκοντίου
- 437 ῥόμος· σκώληξ ἐν ξύλοις D
- 438 ῥομφαία· Θράκιον ἀμυντήριον, *μάχαιρα A¹, ξίφος g^{oo10}, ἥ D LXX
ἀκόντιον μακρόν (Phylarch. FGrHist 81 F 57. LXX saepissime)
A¹
- 439 ῥομφάζει· βαστάζει D

429 cf. Greg. Cor. dial. Ion. 166 [p. 554 Schaefer] 430 Su π 290 v. Ῥύκου κ. 433 Schol.
Clem. Al. protr. 17, 2 | ἰχθύς Athen. 7, 330 b 437 Arcad. 59, 24 438 Σ q 53

428 ῥοίζωσον] Alb. ci. ῥοίζησον | σφοδρῶς] σφοδρῶσον A 429 ῥυκνόν H: Mus., cf. gl.
318 | cf. gl. 48 430 Ῥοίκου (Ῥύκου Su)· κριθοπομπία (sine interpunct. insequ.) H: Su | Ὸ
H: expl. Mus. | Ἀμαθοσιῶν. H: Mus. (accent.) et Jacoby (del. interpunct.); τῶν Ἀ. (om.
Su) cum βασιλέα (βασιλέως male Su cod. Y) iungend. | πρὸς ἑαυτόν] εἰς ἑαυτόν Su; εἰς τὴν
ἑαυτοῦ? Jacoby 431 Sop. cft. gl. 422 432 ῥοισμός] ῥυμός Mus. (perperam pro ὀνυθμός
scriptum susp. Schm.), cf. gl. 500; κυλισμός Gesner (Alb. cft. gl. 415. 376. i 842); Ῥομὴ
ῥοισμός (l. ῥύμβος [cf. gl. 488]) ad gl. 433 pertinere visum est Schm. 433 ξυλήριον]
ξυλήριον (sic gl. κ 548. q 926)· ὑποκοριστικῶς. δοκιμώτερον δὲ τὸ ξυλήριον καὶ ξυλά-
ριον (sic gl. κ 451) EM 611, 22 | nov. gl. Ῥομελίας· ... γόμφος] Ῥομελίας· μετέωρος περι-
τομῆς del. Schm. post Heins. Voss. Palm. Alb.; v. gl. 435x cum adn. | ἐναροῖζι H: Schm.
post Perg. | Orph. fr.] cf. gl. κ 611 | τοῦτο αὐτῷ (τοῦτο αὐτῷ <...> Schm. in textu)] τοῦτο
<δὲ> αὐτὸ (τοῦτο αὐτὸ iam Heins.) <καὶ ῥύμβος ἐκαλεῖτο.> Schm. in app. | ἰχθύς H: ac-
cent. Alb., cf. gl. π 1506 cum adn. | cf. gl. 488 434 cf. gl. α 1854 et q 488 435x huc
transp. Hansen post ceteros; v. ad gl. 433 | Alb. post Bernard. cft. Origenianum lexicon no-
minum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1301/2 Ῥομελίας· μετεωρισμός, ἥ περιτομή
436 ῥόμιξα] ῥόμιξ, Lat. rumex, Salm. 437 ῥόμοξ H: Arcad. 438 ἐράκιον H: Palm.
Heins. | Alb. cft. gl. 104

- 440 ῥομφεῖς· ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται <τὰ> ὑποδήματα
 D 441 ῥρόνειν· κρίνεσθαι†
 Hom. 442 ῥόος· ῥοῦς, ῥύμη, ῥεῦμα (Σ 402 . .)
 443 *ῥοπαῖς· κλίσει (Ios. b. Iud. 4, 399) vg³A¹⁰
 D 444 ῥοπαλίζει· στρέφει, κινεῖ ὡς ῥόπαλον
 Hom. LXX 445 *ῥόπαλον· βακτηρία vg²A⁹, ῥάβδος (ι 319. Prov. 25, 18) A⁹
 446 *ῥοπή· κλίσις, νεῦμα vg⁵. [ῥάβδος.] δύναμις, βοήθεια
 Hom. 447 *ῥοπήϊα· σύμφυτος τόπος (N 199. Ψ 122) vg¹A⁸ [καὶ ῥοπήϊα
 ὁμοίως]
 448 ῥοπτίον· κλειδίον
 K + D 449 *ῥόπτρον· ῥόπαλον vg⁴A⁷. ἢ τὸ ἐπικαταπίπτον τῆς παγίδος καὶ
 συλλαμβάνον (Archil. fr. 186 W. Eur. Hipp. 1172). καὶ τὸ ἐπίσπα-
 στρον τῆς θύρας· ἔνιοι κρίκον (Lys. 6, 1. Ar. fr. 40 K.–A. Xen. Hell.
 6, 4, 36). καὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ τὸ καμπύλον ξύλον
 450 ῥοταρία· τορύνιον
 D 451 ῥονβοτός· ῥόφημα
 D 452 ῥονγός· πρόσωπον (frr. com. Cratin. 486. Archipp. 1. Arar. 1
 K.–A.)
 D 453 ῥονδόν· ῥευστικῶς
 D 454 ῥονμάζεται· φρίττει
 D 455 ῥοῦτο· τοῦτο. Μακεδόνες
 456 *ῥοφεῖ· καταπίνει (Soph. Trach. 1055) vg¹A². ἀναλαμβάνει A²
 LXX 457 *ῥοῦν· ῥεῦμα (Sir. 4, 26) vg¹A²
 D 458 ῥόφιον· κῦμα
 Eur. 459 ῥόφια· κύματα. ἢ ῥόθια (Eur. IT 1387. Hel. 1502)

444 Ph 446 Σ Q 54 449 Σ Q 55; Poll. 7, 115. 10, 22 | muscipulum] EM 715, 44; Schol. Ar. Ach. 687; Theogn. can. 44, 74 Alpers (p. 13, 29 C.) | cardo] Harp. 270, 10 [Q 8 K.] 452 Ph = Su; Antiatt. 113, 9; Athen. 1, 95e 453 Theogn. can. 131 (p. 23, 29 C.) 456 Schol. Soph. 457 cf. Ph

440 <τὰ> Mus. 441 ‘pro desperato relinquendum’ Lob. Rhem. 123; Schm. ci. ῥέπειν· κλίνεσθαι 446 [ῥάβδος.] e gl. 445 perperam repetitum del. Schm. 447 ῥοπήϊα h.e. ῥωπήϊα (Alb. post G., coll. gl. 576) | καὶ ῥοπήϊα (sic accent.) ὁμοίως del. Hansen, quia ῥ. est forma mendosa, quam scriba delere debuit, postquam correctionem ῥοπήϊα (immo ῥωπήϊα [gl. 576]) addidit 448 ῥοπτίον] Alb. ci. ῥόπτρον, coll. gl. 449 450 τὸ ῥίνιον H: Mus.; Alb. cft. gll. 136. β 1056 452 ῥονγός] h.e. ῥύγχος, vox a comicis Atticis saepius usurpata; iam Alb. recte cft. Arar.; ‘Latet aut hoc ipsum aut eius forma Laconica (?) ῥούγχος (sic)’ Schm. 453 ῥονδόν] Lac. vel Boeot. pro ῥυνδόν (Schm. post Alb., coll. gl. 471) | ῥευστικόν H: Alb. post Salm., coll. gl. 471 454 ῥονμάζεται] Voss. ci. κρουμάζεται vel κρυμάζεται; Alb. cft. gl. κ 4251 et de ‘littera amputata’ gl. 247, ad quam v. adn. 455 ῥοῦτο] h.e. οὔτο (G.); forma τοῦτο in inscriptione aut codice reperta male intellecta est; cf. formas vocis οὔτος Boeoticas sine τ- 456 cf. gll. 380. 417 458 ῥόφιον] h.e. ῥόθιον, v.l. gl. 410; v. etiam ad gl. 459 | κύμα H: Mus. 459 ῥόφια] h.e. ῥόθια, cf. gl. 410; v. etiam ad gl. 458 | ῥόθια] vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415

- 460 ῥόχανον· σκυταλίδα, ἀπομακτήριον, ἧ ἀποπήχουσι τὸ μέτρον D
 461 *ῥοχθεῖ· ἡχεῖ, ψοφεῖ. κλύζει (μ 60) vg¹A² Hom.
 462 ῥοῶδες· ῥεῦμα, ὕδρηγός
 463 ῥύαξ· περικεφαλαία. πύργος
 464 ῥύαχετον· θόρυβον. ἧ τὸν ῥέοντα ὀχετόν (Ar. Lys. 170) D
 465 *ῥύβδην· δαψιλῶς Σ. ἧ ταχύτητι. ἧ μετ' ἤχου σφοδροῦ (Hippon.
 fr. 26, 1. 104, 11 W. = 36, 1. 107, 11 Degani?)
 466 ῥυγιάζειν· διαστρέφειν. ῥογιάζειν D
 467 *ῥυδεῖ· περιπλέκεται A¹
 468 ῥύδην· εὐκόλως, ἧ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες D
 469 ῥυδωμένην· ῥοφωμένην
 470 ῥυδία· ῥοά, ἧ ῥοιά (Men. fr. 83, 2 K.–A.?)
 471 ῥυδὸν ἧ ῥύδην· χύδην, δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς (ο 426; et Hom.+ D
 v. gl. 468 adn.)
 472 ῥύεινα· ἄρνα. Κύπριοι D
 473 *ῥύεται· σφύζει vg¹A². εἴργει. [σκέπει. φυλάττει (K 259 ..) vg¹A². Hom.
 κωλύει
 474 ῥύζα· βία. ἧ τοῦ τόξου τάσις D
 475 *ῥύζειν· ὕλακτεῖν A⁴
 476 ῥύζουσι· διαμωκῶνται. μισοῦσι. γογγύζουσιν (cf. Cratin. fr. 26 D
 K.–A.?)
 477 ῥύζων· πενθῶν· διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον D
 προφέρειν (Hermipp. fr. 23 K.–A.)

461 cf. Ap. S. 139, 13; Theogn. can. 44, 74 Alpers (p. 13, 29 C.) 464 Ph 491, 24. 25; Schol. Ar. Lys. 170; Su ο 323 v. ῥυγάχετον 465 Σ ο 57 466 cf. Ph v. ῥυγιάσαι 468 cf. Ph = Su 470 Ph 491, 3 (accus.); cf. Su ο 272 v. ῥοιά 471 ῥυδὸν] cf. Ap. S. 139, 14 | ῥύδην] v. ad gl. 468; Ph 491, 2 v. ῥοίβδην (sic) 473 Schol. 475–6 (cf. Ael. Dion. ο 3) 475 = Ph; cf. Ph 481, 13 = Su ο 21 v. ῥάζειν 477 Ph; Ph 481, 13 = Su ο 21 v. ῥάζειν; Theogn. can. 131 (p. 23, 30 C.)

460 ῥόχανον] παρεκτῆριος H: Hansen post alios, coll. gl. ε 5133 et praeterea gll. α 6818. μ 137 | ἧ H: Mus. | ἀποριχοῦσι H: Voss., coll. gl. α 6818; cf. Su ο 277 v. ὁμόργγυσιν 462–3 duae glossae confusae; post Biel. et Alb. coniecerim ῥοῶδες· ῥεῦμα ἔχον + nov. gl. ῥύαξ· ῥεῦμα, ὕδρηγός + nov. gl. ῥύμα· περικεφαλαία. πύργος | cf. ῥωδης· (...) ῥευμα εχων (...) vgo^{ool}1A^{ool}11 = Σ 56 et ῥυακες· ῥευματα ὕδρηγοι (A; ὕδρηγα g, om. v) vgo^{ool}1A^{ool}16 462 ὕδρηγός H ut vid. (vox etiam pro substantivo gll. α 6912. ε 3968 usurpatur)] ὕδρηγόν Mus.; Alb. cft. Schol. Thuc. 4, 96, 2 ῥυακες· ῥεῦματα ὕδρηγά; de K v. supra 464 ῥύαχετον H et ordo = Ph eiusque ordo] ῥυγάχετον codd. Ar. cum Schol. (excepto ῥυγιάχετον cod. R) 465 cf. gll. 468. 471 cum app. et testt.; Alb. cft. etiam gll. 417–19. κ 1393. cet. 466 διαστρέφειν] Schm. ci. διαστέμβειν vel διασύρειν, coll. post Alb. ῥυγιάσαι· τὸ μυκτηρίσαι Ph 468 i. q. ῥύδην ἐπιτρέχοντες· εὐκόλως, ἧ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες esse putat Schm. | 'Iambographi videntur' id., cf. Hippon. fr. 26, 1. 104, 11 W. = 36, 1. 107, 11 Degani; sed cf. etiam Cratin. fr. 487 K.–A. | ῥυδεῖν H: Mus. | cf. gl. 471. 465 469 ῥυδωμένην] Ruhnk. ci. ῥοίβδουμένην, Alb. cft. gl. 419. 451 470 h. e. ῥοῖδια· ῥοαί, ἧ ῥοαί (Schm.) 471 ῥύδον H: Mus. | ῥύδην] v. ad gl. 468 472 cf. gl. 111 cum adn. 474 ἧ] ἧ Alb. in app.; id. cft. gl. 522 475 cf. gl. 33 476 μισοῦσι] μυσιῶσι Sop. fere (Alb. cft. gl. μ 1948), sed recte, ut censeo, dixit Alb. 'Nec est quod μισοῦσι loco moveam', coll. gl. π 3988 | cf. gl. 33 477 ῥύζων H = Ph et Su: accent. Theogn., cf. gll. 475–6 | cf. gl. 33

- D 478 ῥυῆναι· κάτοχον ἰππάζεσθαι. καὶ ῥυὰ ὁ ἵππος
 LXX 479 *ῥυήσονται· φθαρήσονται (Zach. 14, 12) vg¹A². ῥεύσουσιν (Ioēl 4, 18) A²[v¹]
 D 480 ῥυηφηνής· πλούσιος (Callim. SH fr. 239, 2. Dion. perieg. 337)
 D 481 ῥυθῆναι· †ῑερεχθῆναι†, ὃ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι. ἢ ξυσθῆναι
 482 *ῥυθμίζει· κανονίζει vg²A⁴
 D 483 ῥυθμοποιός· ὁ μέλη καὶ ῥυθμούς ποιῶν
 484 *ῥυθμός· κανών. μέτρον. τρόπος. ἤ μέλος εὐφωνον. ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις vg³A⁵
 D 485 ῥυκάνη· †ἀλητηρίον. χειρομήριον. ἀμυντήριον.† τεκτονικὸν ἐργαλεῖον (Leon. Tarent. AP 6, 204, 3)
 486 *ῥύμα· τὸ ἑλαφρόν. καὶ πυκνόν. ὀλκός [A⁶]. ῥύμη. Ἐφυλακή [A⁶], ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι (Soph. Ai. 159)
 487 ῥυμβονᾶν· διασκορπίζειν
 D? Eur.? 488 ῥύμβος· δῖνος (Critias VS 88 B 19, 2 / TrGF 43 F 4, 2 = Eur. fr. 593, 2 N.)
 Eur. 489 *ῥύμη· ὀρμή (Eur. Rhes. 64) A³vg^{ov}θ¹
 D 490 ῥυμβάδας· λάϊγγας τὰς διεσχισμένας
 491 ῥύμη· τάξις ἔρρημος
 D 492 ῥύμιγξ· χεῖμαρρος
 D 493 ῥύμμα· σηῖμα (Ar. Lys. 377). καὶ ἡ σηματοδοκίς· σ<(μη)μα-τοθήκη
 494 *ῥύμματα· τριμ<(μ)ατα. σηήγματα (Plat. rep. 429e) vg²A⁸
 495–9 vacant

480 = Su; Zonar. 1621; EM 706, 10; Schol. Dion. perieg.; Theogn. can. 131 (p. 23, 30 C.) 482 Σ ρ 58; EM 706, 17 484 cf. Σ ρ 59 485 Su 486 Su; Schol. Soph. 487 Ph 488 cf. EM 706, 25 489 Σ ρ 60; gl. Eur. 493 Schol. Ar. 494 = Σ ρ 61; Schol. Plat.

478 ῥυῆσαν H: Salm. | κατόχον H: accent. Hansen | ππάζεσθαι H: Salm. | ῥυὰ ὁ ἵππος] Schm. ci. ῥοία ὁ ἱππόδρομος, coll. gl. 376. 415, ad quas v. adn. 480 ῥυηφηνής H: accent. Su 481 ῥυθῆναι] h. e. ῥυσθῆναι (Schm.) | ἐρεχθῆναι] αἰρεθῆναι I. C. Cunningham, ft. recte, alii alia | ἐξαιρεθῆναι] Schm. cft. gl. ε 3518 | ξυσθῆναι] Schm. cft. gl. ρ 532 (Cret.) et 324 485 ῥυκάνη] cf. gl. κ 385. ξ 69 | ἀλητηρίον] ἀλκτῆριον Jun., ἀλετήριον Cor. 130–1, ἐλκτῆριον Lob. Prol. 179 not. 16; Schm. putat verbum ad gl. 486 pertinere, coll. ῥύματα· φάρμακα σωτήρια Theogn. can. 131 (p. 23, 31 C.) | χειρομήριον] χειρομύλιον Cor., Schm. cft. ῥυκαν (sic) χειρομύλη Theogn. l. c. | ἀμυντήριον] ἀμνητήριον Cor. | Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. 486 ῥύμα H: accent. Schm. | ὀλκός] ἔλκος A | nov. gl. ῥύμη H: contin. Schm. 487 cf. gl. 208 | διασκορπίζειν] διασπείρειν Ph ('Glossa in summa pag. a correctore antiq.') 488 ῥυμβός H: accent. Alb. | cf. gl. 433–4. α 1854 490 λαιγγάστας H: Palm. 491 τάξις] cf. gl. 484. 501. τ 159 | ἔρρημος] ἔρρημος Schm. post Bos, coll. Theogn. can. 346 (p. 64, 31 C.) ἔρρημος· ὁ ῥυμός et Arcad. 60, l. 61, 17; ἢ ῥυμός Salm.; εἰρμός? Hansen, coll. gl. τ 159 493 σηματοδοκίς] σηῖμα τὸ δοκεῖς H: Mus., Schm. cft. gl. λ 1153 | οματοθήκη (sic) H ut vid.: Mus.; ῥυματοθήκη I. C. Cunningham 494 τριήματα H: K | σηήγματα] σηηγμ- est forma usitata, sed Hsch. alibi (gl. 493 cet.) nihil nisi σηημ- habet

- 500 ῥυμός· τοῦ ἄρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους Hom.
ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὃ τινες στήμονα καὶ στάθ-
μιον καλοῦσιν (E 729 . .)
- 501 ῥυμός· τάξεις ἢ ἐμμέλεια D
- 502 *ῥυ<μο>τομεῖται· εἰς ὀρθὸν κόπτεται vg¹A⁷
- 503 ῥυνδάκη· ὀρνίθιον ἡλικόν, περιστερά (Ctes. FGrHist 688 F 27, 21 D
(70). 29 b, 13 (4))
- 504 ῥύονται· σφύζουσιν (I 396) Hom.
- 505 ῥύπα[ν]· ῥύπον, πίνον (ζ 93) Hom.
- 506 ῥυπαίνει· σμήχει. καθαρίζει. πλύνει D
- 507 ῥυπαρόν· αἰσχρόν
- 508 ῥυπαρός· περιψηφος. αἰσχροκερδής
- 509 ῥύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοὺς (Aesch. fr. 284, 2 R.) D
- 510 ῥυπόεν· αἰσχρόν. αἰσχροκερδές D
- 511 ῥύπος· ῥύπον Ἀτικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέγουσι (Ar. D
Lys. 1198)
- 512 ῥυποκονδύλους· τοὺς ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαροὺς (cf. Ar. D
fr. 736 K.–A.)
- 513 ῥυπαπ[τ]αί· ναυτικὸν ἐπιφώνημα (Ar. Ran. 1073. cf. Vesp. 909) D
- 514 *ῥύπτει· σμήχει A¹vg^{ov}2. πλύνει
- 515 ῥύπται· οἱ ἀναρ<ρ>οφοῦντες D
- 516 *ῥυπτικόν· σμηκτικόν A². καθαρικόν (vg^{ov}3)
- 517 ῥῦσαι· φύλαξαι (P 645 . . Ev. Matth. 6, 13). ἢ ῥυτίδας ἔχουσαι (I 503) Hom. N. T.
- 518 ῥύσατο· ἡλευθέρωσεν, ἐλυτρώσατο (ψ 244) Hom.
- 519 ῥῦσαι· <λυτρώσαι
- 519x ῥυσαμένω· > λυτρωσαμένω

500 cf. Ap. S. 139, 15 501 cf. Σ ρ 59 502 Σ ρ 62 504 Schol. 505 Schol. 509 cf. Ph 492, 10 v. ῥύπες 511 Schol. Ar. 512 cf. Phryn. praep. soph. 76, 17; Σ^b α 2604 v. ἄχθο-
μαι αὐτοῦ τῷ ῥύπῳ (unde Su α 4702 v. ἄχθομαι) 513 Scholl. Ran. 1073. Vesp. 909. Equ.
602; cf. Ph; Su 514 Σ ρ 64 517 ῥυτίδας ἔχουσαι] = Schol. I 503 = Ph = Su 519 = Su

500 σταθμίον H: accent. Hansen 501 ῥυμός] h. e. ῥυθμός, cf. gl. 484 et Σ (Hansen post G. et Schm.) | τάξεις ἢ ἐμμέλεια] cf. τάξεις ἐμμελος Σ 502 ῥυτομεῖται H: K 505 ῥύπαν H: Schol. 506 ῥυπαίνει] hoc esse ῥύπτει dubitanter putaverim post Alb. et Schm., coll. gl. 514. 516. 549–51; aliter glossam ad Pherecr. fr. 262 K.–A. ‘pertinere, cum καθαίρειν et πλύνειν verberandi vim habere constet, susp. Kaibel’ (Kassel–Austin) 509 ῥύπας (de ῥύ-/ῥύ- v. Radt et RE)] Rhypes urbs Achaeorum dicitur (Ph habet ῥύπες [ῥύπαις cod.: Porson–Dobree] πόλις τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν), ut cum Schm. et Nauck censeo, quamquam Radt ‘vix recte’ dicit; res geographicae saepenumero ap. Hsch. confusae sunt; cf. e. g. gl. σ 331. 679. 2020. 2775 511 σφραγίδας H: accent. Schm. 512 ῥυποκονδύλῃ H: Sop. 513 ῥυπάπται H: Heins. Voss. 514 cf. gl. 506 cum adn. 515 ἀναροφούντες H: Mus. | Alb. cft. gl. 379–80. 417, Lob. Rhem. 40 gl. 549, ad quas omnes v. adnn. 516 σμεικτικόν H: A 517 h. e. ῥῦσαι· φυλάξαι (ῥῦσαι· φυλάξαι H: accent. Mus.) + nov. gl. ῥυσαί· ῥυτίδας ἔχουσαι (Schm. fere, post Mus.) | ἢ] καὶ ῥυσαι (sic) Mus. 519–19x unam gl. ῥύσε· λυτρωσαμένω H: Hansen post Schm.; Mus. totam gl. del.

- Hom. 520 *ῥύσια· ἐνεχυράσματα, σωτήρια, λύτρα (Λ 674) vg¹A⁴, λεηλασία
 Eur.? 521 ῥυσιάζει· ἀντενεχυράζει (cf. Eur. Ion. 523)
 D 521x <ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες>
 D 522 ῥυσιάν βολάν· τὴν τῶν τόξων τάσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον
 D 523 ῥυσίλλας· τὰς ῥυτίδας <ὑπὸ τῶν λυπῶν γινομένα[ις]>
 D 524 ῥυσίοισιν <ιν> ἐν ταφαῖς· ἐλκυσταῖς (trag. ad. fr. 262 a K.–S.) [ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομέναις]
 525 *ῥύσιον· ἐλκυστόν. λύτρον, τίμημα, ἢ τὸ ἔνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον (Soph. OC 858) g³A⁶
 D+N.T.? LXX? 526 ῥύσις· φιάλη χρυσῇ (Cratin. fr. 132 K.–A.). καὶ ξύλινόν τι στάθμιον. ἢ ἀπόρροια (e.g. Ev. Luc. 8, 44. Lev. 15, 2 ..)
 D 527 ῥυσοῖσι· ῥευσσηκῶσι, γεραιοῖς (Eur. Tr. 495)
 D 528 ῥυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι (Hippocr. [sp.] septim. part. CMG 1, 2, 1, 122, 10. 122, 13. 124, 9)
 D 529 ῥυσοῦται· γηράσκει, γεγήρακε
 Hom. 530 *ῥυστάζοντες· [ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες.] *ἔλκοντες (g^{εὐτ6}), μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντες (π 109)
 LXX 531 ῥύστης· σωτήρ, λυτρωτής (Psalm. 17, 3 ..)
 D 532 ῥυστόν· δόρυ. Κρητες
 533 *ῥυτά· τὰ στέμφυλα. καὶ πήγανον (A¹²) λευκόν (Cratin. fr. 296 K.–A.). [ἢ πόπανα.] ἢ εἶδος φιαλῶν (Dem. 21, 158) A¹²
 D 534 ῥυτά· ἱερά, τὰ ἥπατοσκόπα. ἢ τὰ ἐλκυστά
 Hom. 535 ῥυτήρ· ἡνίον, λῶρος, ἱμάς, ἐλκυστήρ (φ 173 ..)

520 EM 706, 41; cf. Schol.; Ap. S. 139, 16; Su 521 cf. Su Q 308 v. ῥύσια 522 Ph 524 cf. Ph 526 Athen. 11, 496e 527 gl. Eur. 530 Ap. S. 139, 17; Schol.; cf. Su 533 Harp. 270, 13 [Q 9 K.] (unde brevius epitom. = Ph 493, 4 = Su) | εἶδος φιαλῶν Ph 493, 1 | πήγανον ib. 3; Varr. lingu. Lat. 5, 103; cf. Schol. Nic. ther. 523 535 EM 706, 57; Ph; cf. Schol.

521x glossa ad gl. 530 migravit; huc post Alb. reposui 522 ῥυσιάν· βολάν. H: Schr.; Alb. assentitur, sed etiam ci. ῥυσιάν· βολήν., coll. Ph ῥυσιάν· τὴν τῶν τόξων τάσιν et gl. 474 523 ῥυσίλλας] Frisk 2, 666 | ὑπὸ τῶν λυπῶν γινομένα[ις] scripsit et huc e gl. 524 transp. Schm. in app. dubitanter 524 ῥυσίοις· ἐνταφαῖς (vel ἐν ταφαῖς). H: Schm., coll. Ph ῥυσίοισιν· ἐλκυσταῖς | ft. verba ἐν ταφαῖς e contextu fontis perperam adhaeserunt; cf. gl. π 1557 cum adn.; contra, explicatione neglecta, Kannicht–Snell malunt ῥυσίοισιν <ιν> cum ἐν ταφαῖς coniungere (ft. ‘in sepulcro servanti’ [Soph. Ai. 1109] potius quam ‘in sepulchris servantibus’), coll. Eur. Hel. 1086 | ὑπὸ κτλ.] v. ad gl. 523 525 τὸν H = gl τὸ A 526 h. e. ῥυσίς (cf. Athen. 11, 496e; immo χρυσίς [glossa est v. l. gl. χ 791], cf. Athen. 11, 502 b): φ. χ. + nov. gl. ῥύσις· ξ. κτλ. (Hansen post HSt. alios) | χρυσῇ H: accent. Alb. | σταθμίον (H: accent. Hansen) | Alb. cft. gl. 500 | ἢ H: Pric. 527 γερεοῖς H: Mus. 530 ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες.] v. ad gl. 521x 532 ῥυστόν] dial. pro ῥυστόν (Schm., coll. gl. 324. 532), cf. gl. ξ 192 533 φιάλων H: accent. Schm.

- 536 *ῥυτῆρες· ἡνίαί, ἱμάντες *vg*⁴ τῶν ἵππων, οἷον ἐλκυστῆρες (Π 475. Hom. σ 262)
- 537 ῥυτῆρι κρούων· ὁ Κύκνος λέγει· ‘καὶ μὴ<ν> ὑβρίζοντ’ αὐτίκ’ ἐκ βάθρων ἐλῶ ῥυτῆρι κρούων <γλουτόν> ὑπτίου ποδός’ (Soph. fr. 501 R.). ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου, ἀλλ’ ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον· φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν
- 538 ῥυτῆρος· ὁ λόγος· καθάπερ ἀρματεύει ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν ποδῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας, ἧτοι χαλινούς (Soph. OC 900)
- 539 *ῥυτῆρσι· λώροις, ἱμάσι (Π 475) *vg*⁵ A¹¹ Hom.
- 540 *ῥυτίδα· σπῖλον (Ep. Eph. 5, 17) *vg*³ A¹⁰ N. T.
- 541 ῥύτιον· πόλις (B 648) Hom.
- 542 [ῥ]υῖτο· ἐρύσατο, ἔσωσεν]
- 543 ῥυτοί· ἐλκυστοί. λίθοι μεγάλοι, διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βα- Hom. σταχθῆναι (ξ 10)
- 544 ῥυτόν· ποταμηδόν. πολύ, μέγα. ἐλκυστόν
- 545 ῥύτορας· τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαυτηρίους
- 546 ῥύτρα· λυτήρια, σωτήρια, σῶστρα
- 547 ῥύτρως· χύτας†
- 548 ῥύτωρ· σωτήρ. βοηθός. ὀλκεύς (Aesch. Sept. 318. Ar. Thesm. 108) D
- 549 ῥύψαι· σμῆσαι, σμῆξαι. πλῦναι. λοιδορῆσαι. ῥοφῆσαι. καθαῖραι D
- 550 *ῥύψις· κάθαρσις *ve*^{ua2}, καθαρισμός
- 551 ῥυψόμεθα· καθαρισόμεθα. ῥοφησόμεθα D
- 552 ῥωγάδες· κρημνοὶ διεσχισμένοι D
- 553 ῥωγαί· ῥήξεις. καὶ ἀπορρωγαί· ἀπορ<ρ>ήξεις D

536 Σ q 68; EM 706,57; Ap. S. 139,23; Schol. Π 475 537 Ph 543 EM 707,3; Schol. 549 Ph = Su

537 μὴ H: Brunck | ὑβρίζων H: Bothe | ἔλω H: Alb. in app. | γλουτόν Ph | πόλος H: Ph | ἔνιοι κτλ.] ‘Qui sic explicarent, eos clarum est legisse κρούειν, i. e. ὥστε κρούειν’ Ellendt Lex. Soph. s. v. ῥυτῆρ | φεύγοντας] *eu* in *ras*. | γλ. τοὺς (γλαπτοὺς Latte) H: Mus. | plures coniecturas interpretationesque v. ap. Radt 538 contin. H: nov. gl. Schm. 540 σπῖλον H: accent. Mus. 542 v. l. gl. ε 6119 (Alb.); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 544 ποταμηδόν] cf. gl. π 3113; G. et Schm. putant hanc partem explicationis ad v. ῥυτόν (gl. 471) spectare, sine causa 545 Alb. ci. ῥύπτορας, coll. gl. 549–51 | θαλλοὺς, H: interpunct. del. Schm. | cf. etiam gl. 506 cum adn. 546 ῥύτρα] h. e. λύτρα (Hansen, coll. gl. λ 1467. σ 3094); ῥύτρα Schm. 547 ῥύτρως] Boeot. i. q. ῥύτροις Schm., ῥύτρας Thes. 6, 2450a, neutrum ad expl. χύτας (immo χυτάς) quadrans; M. L. West dubitanter ci. ῥυτούς (ab auctore aliquo pro ῥυτάς usurpatum); ft. compendiose scriptum ῥυτάς a scriba aliquo male intellectum esse conicere licet 548 ὀλκεύς H: spir. Alb. 549 cf. gl. 506 cum adn. et π 2629 | σμῆσαι H: Mus., cf. Ph | πλῦναι H: accent. Schm. | ῥοφῆσαι] cf. gl. 379–80. 417. 551 | καθαῖραι H: Schm. 552 Alb. cft. gl. 490; cf. etiam gl. 553. 556. 598; 10. π 2193 553 ῥωγαί] cf. v. διαρρωγή | ἀπορρωγαί H: Mus. | ἀπορήξεις H: Schm.

- Hom. 554 *ῥωγαλέα· διεσχισμένα (v 435 .) (vg¹)
- Hom. 555 ῥωγαλέον· *κατερρηγμένον [A²]. διερρωγότα. κατατετριμμένον. ῥακώδη (B 417)
- Hom. 556 ῥῶγας· οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν· οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας· ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ῥωγάδας· ἄνὰ ῥῶγας μεγάροιο^ο (χ 143)
- Hom. 557 ῥωγμός· ὄγκος. κοῖλος τόπος. ῥῆξις (Ψ 420 v.1.) [g^{ρωγ4}A^{ρωγ7}]
- D 558 ῥώδιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομ(μ)ένα. οἱ δὲ μώλωπες
- D 559 ῥωδιόν· τὸν ἐρωδιόν (Hippon. fr. 16,2 W. = 23,2 Degani)
- D 560 ῥώεσθαι· σπεύδειν. ὀρμαῖν
- D 561 ῥώεται· σπουδάζει
- D 562 ῥώθωνες· μυκτῆρες (Hippocr. epist. 23 [9,394,15 L.]. Nic. ther. 213)
- D 563 ῥώκομαι· ὀργίζομαι. λυποῦμαι. Λάκωνες
- D 564 ῥωκῶσα· πρίουσα τοὺς ὀδόντας
- D 565 ῥῶμα· ῥώμην, ἰσχύν. ὄρμημα. ὡς γνῶμα γνῶμην
- 566 *ῥωμαλέος· ἰσχυρός, ἀνδρεῖος g²A^{8g^{ρωγ}-ρωξ⁴}. ὕγις. γενναῖος. θρασύς. †ῥώωδης† (cf. Plat. Axioch. 365 a)
- 567 *ῥώμη· δύναμις, ἰσχὺς A^{7vg^{ρωγ}-ρωξ²}. ὄγκος A⁷. ὕγεια. ἀνδρεία A^{7vg^{ρωγ}-ρωξ²}
- 568 ῥώνια· φρύγανα
- D 569 ῥώνιξις· ποταμίας νεὼς εἶδος
- 570 ῥώνιος· ἄξιος. πλούσιος
- 571 *ῥώννυσιν· ὕγειαν παρέχει (Hippocr. alim. 2 [9,98,5 L.]) vg^{ρωγ}-ρωξ⁵A^{ρωγ}-ρωξ⁶
- K + D 572 *ῥῶξ· κόκκος (Archil. fr. 281 W.) g^{ρωγ}-ρωξ³A^{ρωγ}-ρωξ⁷. ἡ εἶδος [σ]φαλαγγίου (Nic. ther. 716)

554–5 cf. Σ q 70; Ap. S. 139,31; EM 705,45; Scholl. v 435. B 417 556 Ap. S. 139,24; EM 705,43 557 Su; Schol. A ad Ψ 420 [Hdn. 1,166,4 L.]; Ap. S. 139,27; EM 706,4; Schol. 562 Schol. Nic. 565 Ph 493,21–2 566 cf. Σ q 71 567 Σ q 72 568 Eust. II. 927,51 [3,459,26 V.] 571 gl. Oct. (quamquam in Oct. non exstat) 572 cf. Choerob. in Theodos. 1,296,5 | κόκκος] = Σ q 73 | εἶδος φαλ.] cf. Schol. Nic.

554–5 ῥωγαλέ·] cf. post Alb. gl. τ 1224. 1314. v 802. Frisk 2,652–3 555 κατερρηγμέα H: Mus., cf. ερρηγμενον A et διερρηγμένον Ap. S. | κατατετριμμένον H: Alb. | 556 ῥωγάς¹ H: accent. Schm. | nov. gl. ῥωγάδας H: contin. ed. 1521 (Schm. vult ῥωγάδας aut in ῥαγάδας mutare aut delere) | ἀναρῶγας H: Mus. | cf. gl. 552 cum adn. 557 cf. gl. 599–599x 558 Alb. cft. v.1. gl. 596 et praeterea gl. σ 1296–8 | διακεκομμένοι H: Mus., cf. gl. 596 | μώλωπες] cf. gl. μ 1540. 2046 559 ῥώδιον H: Mus. (accent.) et Schr. (‘; de aphaeresi cf. gl. π 2201 cum adn.) | ἐρωδιόν H: accent. Mus. 560–1 Alb. cft. gl. 573. 586–8. ε 6051 562 Alb. cft. gl. 366. μ 1876 564 ῥωκῶσα] Alb. cft. gl. 563. 597; unde Schm. accent. ῥῶκωσα ci. 565 ῥῶμα H: accent. Mus. 566 Plat. Axioch.] cf. gl. 75 567 ὄρκος H: A; Alb. cft. gl. 557 568 ῥώνια] h. e. ῥωπήια (Schm., coll. Eust.; Schm. etiam ῥώπια praebet, cf. EM 705,56); cf. gl. 576 569 ῥώνιξις] cf. LSJ et Frisk 2,669, utrumque v. ῥῶψ 572 σφαλαγγίου H: Mus.

- 573 ῥώνοντο· ὥρων, ἐρρωμένως ἐκινούντο, ὀρμὴν ἐλάμβανον (Λ 50. Ap.S. Π 166 .; v.l. Ψ 367 ap. Ap.S.)
- 574 ῥῶπας· εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους (κ 166 ..) Hom.
- 575 ῥῶπες· τὰ δασέα τῶν φυτῶν. καὶ θαμνώδης ὕλη. ἢ εἶδος λύγου (κ 166. ξ 49; .) Hom.
- 576 ῥωπήϊα· τόπος, ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται. ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι (N 199. Ψ 122) Hom.
- 577 ῥωπεύειν· ῥωποπωλεῖν. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι (Leon. D Tarent. AP 6,226 sicut ap. Su laudatur)
- 578 [ῥωπητήριον· παρορμητήριον]
- 579 ῥωπικόν· τὸ ἐπικτήτον καὶ ὠραῖ(σμέν)ον (Erasistr. ap. Plut. am. D prol. 495 c)
- 580 ῥωπικά· τὰ παρεμπορεύματα D
- 581 ῥωπίτις· τῶν τριπτῶν τις καὶ πατριῶν οὕτως καλεῖται D
- 582 *ῥωποπῶλαι· μυροπῶλαι (2. Esdr. 13,31–2) g¹A⁹ LXX
- 583 ῥωποπῶλης· ὁ ῥῶπον πωλῶν. ῥῶπον δὲ ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον (tit. fabulae Epicratis [fr. 7 K.–A.])
- 584 ῥῶπος· ῥωπικόν. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιος. ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, *μίγματα, χρώματα, ὅσα ζωγράφους, βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει (Aesch. fr. 263 R. Dem. 34,9) vg³A¹⁰
- 585 ῥωρός· σφοδρός. καὶ τὰ κάρτα
- 586 ῥωσαμένων· ῥωσάμενοι. δυϊκῶς
- 587 ῥώσασθαι· ἐπιθέσθαι, ὀρμῆσαι, ἐπείγεσθαι
- 588 ῥῶσθαι· σπουδάζειν
- 589 *ῥωσθεῖς· ἰσχύσας, ὑγιάνας vg^{qωπ6} τὴν διάνοιαν (Plat. conv. 210 d)
- 590 *ῥῶσις· ὑγεία (Phil. leg. Gai. 18) v^{qωπ5}(v^{qωπ4})

573 Ap.S. 139,29 (ad Σ 411. Ψ 367); Scholl. Λ 50. Π 166. Ψ 367 574 Ap.S. 139,25; cf. Scholl. 575 cf. Σ q 74 576 Schol. N 199; Ap.S. 139,25 ad Ψ 122 577 Su q 257 v. ῥωπεύειν 583 cf. Ph 494,1 = Su q 261 v. ῥῶπος 584 Σ q 75 + Ph 494,5; cf. Eust. II. 927,54 [3,459,29 V]; EM 706,2; (Ael.Dion. q 14) 588 = Ph = Su

573 ῥώνοντο] cf. gl. ε 6049 et praeterea gl. σ 3079 cum adn. | ὥρων H: Schm., cf. Scholl. Λ 50. Π 166 574 ῥωπὰς H: accent. Valck. et Alb., coll. gl. δ 1302 et Ap.S. 575 λυγοῦ H: accent. Mus. 576 cf. gl. 447 | Ψ 122] cf. gl. δ 1302 577 ἦση H: Heins. et G.; ἔστι Jens., cf. gl. α 707 | Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. 578 v.l. gl. 592 579 ὠραῖον H: Ruhnck.; cf. e.g. Luc. am. 38 581 ῥωπή τις H: Alb., coll. ordine | τριπτῶν] 'tribuum' (Sop.); forma τριπτῶν exstat IG 12,5,1,54,6; τριπτῶν (sic) Voss. | πατριῶν] cf. gl. π 1127 582 ῥωποπῶλαι] ῥοπ-. ῥοβ- codd. Esdr. 584 ῥωπὸς¹ H: accent. Kuhn. | ἄξιος] ἄξιον Alb., coll. Ph 494,5 | ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα] ὁ γὰρ ῥῶπος, λεπτὸς φόρτος, ἤγουν σμίγματα Kuhn., cf. gl. 583 585 Alb. cft. gl. 127. δ 2403, Schm. ποδορρώρην Callim. h. Dian. 215 | καὶ τ. κ.] καὶ τὰ κάρτα <...> Schm.; κατὰ κρᾶτα (sine interpunct. antec.) Voss., coll. gl. α 4371 586–8 cf. gl. 560–1 cum adn. 588 ῥῶσθαι] i. q. ῥώεσθαι (gl. 560) (HSt.) 590 Alb. cft. gl. 567 et ε 5139 | σφύρα H: accent. Schm.

- 591** ῥωστήρ· σφῦρα
592 ῥωστήριον· φρενῶν κίνημα καὶ παρορμητικόν. ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς
 ἀλκὴν παρορμηῖσαι
593 *ῥωστικόν· ὀρμη[σ]τικόν A¹
594 ῥῶστρον· ἔμβολον
595 ῥῶται· ἴσταται
596 ῥώτιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομ(μ)έναι
597 ῥώχειν· βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι
598 ῥωγάδας· ῥαγάδας γῆς
599 *ῥωχοῖς· ῥήξεσι[ν ἢ βάθος] γῆς g³A⁵, ἢ ῥηγμοῖς
 Hom. **599x** *〈ῥωχμός· βάθος γῆς〉 (Ψ 420) [g⁴A⁷]
600 ῥώψ· βοτάνη ἀπαλή

592 Ph = Su 599x cf. Σ Q 76 600 cf. Su

591 v.l. gl. 71 (Mus.) 592 παρορμητικόν] h. e. παρορμητήριον (Hansen, coll. post Alb. et Schm. gl. 578 et Ph = Su) 593 ὀρμηστικόν H: A 594 Lat. rostrum 595 ῥῶται] i. q. ῥώεται (Lob. Rhem. 26 not. 43), cf. gl. 561 | ἴσταται] ἵπταται Schm. 596 v.l. gl. 558 | διακεκομέναι H: Mus., cf. gl. 558 597 Alb. cft. gl. 564 598 ci., ordini inservientes, Schm. 〈ῥωχμούς·〉 ῥωγάδας. ῥαγάδας γῆς, Vales. ῥωχμάδας· ῥαγάδας γῆς; A^{qwx6} habet ῥωχμας· ῥαγαδας 599–99x ῥώχοις· ῥήξεσιν, ἢ βάθος γῆς, ἢ ῥηγμοῖς H: duas glossas conflatas esse vidit Schm. post Alb. 599 ῥώχοις H: accent. Mus. | ῥήξεσιν, ἢ βάθος H: K 599x Alb. cft. gl. 557 600 cf. gll. 574–5

Σ

- 1 σᾶ· σῶα, ὕγιῃ, ἀκέραια (Eur. fr. 762 N. [Hypsipyl. p. 51 Bond]. Plat. Att. Criti. 111 c). καὶ ἀντωνυμία δευτέρου προσώπου
- 2 σαβάζειν· εὐάζειν, βακχεύειν D
- 3 σαβά· αἰχμαλωσία
- 4 <σαβέκ>· ἐν φυτῷ σαβέκ· βάτος (Gen. 22, 13) LXX
- 5 *Σαβάζιος· ἐπώνυμον Διονύσου (Amphitheus FGrHist 431 F 1) K+D
[vg³A⁴]. οἱ δὲ υἱὸν Διονύσου (Mnaseas perieg. FHG 3, 155 fr. 36)·
καὶ Σάβον ἐνίστε καλοῦσιν αὐτόν. Φρῦξ δὲ ὁ Σαβάζιος (Ar. Av. 874. fr. 578 K.–A. cf. Lys. 388)
- 6 σαβακός· ὁ σαθρός. Χίτοι (Hippocr. morb. 1, 31 [6, 202, 8 L.]) D
- 7 σαβακτίδες· ὀστράκινα ζώδια D
- 8 σαβακῶς· ἀσυτηρώς, ξηρώς, τραχέως D
- 9 σαβάξας· διασκεδάσας, διασαλεύσας D
- 10 σαβαρίχην· τὸ <γυναικεῖον αἰδοῖον> (Teleclid. fr. 70 K.–A.) D
- 11 σάβειρος· [σάβειρος, σάβειος,] κόραξ D
- 12 σαβῆρον· τὸ δακτύλιον D
- 13 σάβητοι· κώνωπες D
- 14 σάβος· βακχεία D
- 15 σάβυττος· εἶδος ξυρήσεως εἰς καλλωπισμόν· πότερον δὲ τοῦ πώγωνος D
ἢ τῆς κεφαλῆς ἄδηλον. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον (Eupol. fr. 313, 2 K.–A.)
- 16 σάγαρις· πελέκιον μονόστομον. φαρέτρα. ἄροτρον (Hdt. 1, 215, 1. D
4, 5, 3. Xen. Anab. 4, 4, 16. Cyr. 1, 2, 9)

1 Ph 494, 15 v. σᾶ² = Su; Eust. II. 959, 42 [3, 552, 27 V.]; Schol. Plat.; (Ael. Dion. σ 1) 2 Scholl. Ar. Av. 873–4 (Amphitheus FGrHist 431 F 1) et Lys. 388; unde Su σ 3 v. Σαβάζιος et EM 707, 15 v. Σαβάζιος 3 = gl. N. T. (ad Lucam [sic]) p. 51 5 cf. Harp. 270, 17 [σ 1 K.] (unde brevius epitom. et Ph 495, 8 = Su σ 12 v. Σαβοί) | Σάβον Ph 495, 12 v. Σαβούς; cf. h. Orph. 49, 2 6 cf. Ph 496, 7 9 Ph 10 Ph 495, 1. 500, 2 et 6 vv. σαβαρίχιν. σάραβον. σαβαρίχη; Theogn. can. 717 (p. 118, 17 C.) (σαμαρίχη); Arcad. 115, 28 (σαμβοίχη, sine expl.) 15 τὸ γυναικεῖον Ph 16 cf. Schol. Xen.; gl. Hdt.; Σ σ 3 = K; Su σ 15–16

2 Alb. cft. gl. 9. π 526 3–4 contin. H: nov. gl. <σαβέκ> Heins. et Alb. ad gl. N. T. (v. testt. gl. 3) 3 σαβά glossa Hebraica ('respicit tō shbh captivum duxit' Alb.; id. cft. Iob 1, 15) 5 σαβόν H: accent. Schm. 6 σαθρόν, οὐ σαβακὸν χρὴ λέγειν Ph | χίτοι H: accent. Mus.; cf. CEG 2, 606, 7, adn. 7 ζῶδια H: accent. Mus. 9 διασκενάσας H: Alb. 10 σαβαρίχην H: Schm. post Alb., coll. Ph Theogn. Arcad. et gl. 191 | < γυναικεῖον αἰδοῖον> Schm. in app. post Alb., coll. II. cc. 11 contin. H: nov. gl. Schm. | [σάβειρος, σάβειος,] Hansen post Alb. 12 τὸ δακτύλιον cf. ft. gl. α 7826. π 3156. 3172. φ 799; de forma neutr. v. LSJ s.v. 13 Alb. cft. gl. 1316 15 ἀδληρόν H: Mus. | τὸ γ.] Alb. cft. gl. β 1353 16 φαρέτρα. ἄροτρον del. Schm.; sed de φαρέτρα ft. conferre licet ... καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν ... Xen. Anab. 4, 4, 16 (iam Schm.) et id. Cyr. 1, 2, 9 παρὰ τὴν φαρέτραν ... σάγαριν et gl. Hdt. 1, 215, 1 σαγάρις· πελέκεις, ... + nov. gl. ἄριδς· φαρέτρας, ...; de ἄροτρον Hdt. 4, 5, 3 ἄροτρον ... καὶ σάγαριν | Alb. cft. gl. 36

- D 17 σάγανα· σκεπάσματα. περιβόλαια
 Hom. 18 *Σαγ(γ)άριος· ποταμός Λυδίας καὶ Φρυγίας (Γ 187) vg³(A⁷)
 K LXX 19 *σαράβαρ[ι]α· βρακία (Antiphan. fr. 199 K.–A. Dan. 3,94) vg³
 LXX 20 σαδδαεὶ· ἱκανοῦ (cf. Ezech. 1,24 text. Hebr. cum LXX cod. A)
 LXX Greg. Naz. 21 σαβαώθ· στρατιῶν (Esai. quinquagies ter. Greg. Naz. or. 30,19 [36,128 b M.])
 LXX 22 σαβαώθ· παντοκράτωρ (LXX, v. gl. 21)
 D 23 σαγάδην· τὸν θύλακον· ἄλλοι δὲ σάκταν λέγουσιν ὁδοιπορικὸν θύλακον
 D 24 σάγδας· εἶδος μύρου. ἢ ψάγδας (v.l. Epilyc. fr. 1 et Eupol. fr. 204 K.–A.)
 25 *σάγη· ἢ ὅλη πανοπλία (Men. fr. 570 K.–A. cf. Aesch. Cho. 560. Ar. fr. 881 K.–A.) [A⁹]. ἢ περιβόλαιον vg²A⁶, σκέπασμα g²A⁶
 D 26 σαγηνεύειν· θηρεύειν. αἰχμαλωτίζειν. ἢ ἀλιεύειν (Hdt. 6,31,1–2)
 D 27 σαγηνεύσαντες· τοὺς πολιορκηθέντας δικτύοις ἔθος †οῖς† καὶ σαγηνεύειν τοῦτο Ἑλλήνες (Hdt. 3,149)
 N.T. 28 σαγήνη· πλέγμα τι ἐκ καλάμων εἰς θήραν ἰχθύων (Ev. Matth. 13,47) [Λάκωνες]
 29 †σαγεῖρετον· μετακλέπτειν†
 D 30 σαγίς· πήρα
 D 31 σαγλῶδες· πλαδαρὸν σῶμα
 D Eur. 32 σάγμα· τὸ ἔλυτρον τῆς ἀσπίδος (Ar. Ach. 574. cf. Eur. Andr. 617)
 D 33 σάγος· μέρος τι τῆς πανοπλίας
 D 34 σάγουρον· γυργάθιον
 D 35 Σάγραι· ἔθνος Αἰθιοπῶν
 36 *σαγροῖς· κοπίς. ἢ πέλεκυς (Xen. Cyr. 2,1,9. 8,8,221–3) vg⁵A¹⁰

18 Σ σ 2; EM 707,20; cf. Ap. S. 139,34; Schol. 19 Σ σ 22 20 = gl. Ezech. ap. Alb. gl. N.T. p. 35; Theodoret. in Ezech. 81,832,22. 892,49 M. 24 cf. Ph et testt. ad gl. ψ 1 25 Ph; Poll. 7,157; Schol. Aesch.; Arcad. 104,25 28 Ph 32 = Ph; Poll. 7,157; cf. Schol. Ar.; Su (ubi perperam Soph. pro Eur. dicitur) 35 Ph 502,9 v. Σάτραι

17 σάγανα] σάγαι vel σαγαί Arnald., coll. gl. 25; σάγματα Valck., coll. v.l. Scholiorum Eur. Phoen. 779; σαγᾶναι Mein. ap. Schm. 18 σαγάριος H = v = ordo ap. Σ: Σ (A), cf. Ap. S. et Schol. 19 σαράβαρια H: vgΣ, cf. gl. 190. 896 | Antiphan.] cf. gl. 896; utrumque fragmentum ap. Poll. 7,59 legitur 20 gl. Hebr. shaddai | εἰ κακοῦ H: Scal. 21–22 gl. Hebr.; LXX habet κύριος σαβαώθ; locutio tota significat ‘dominus exercituum’ 21 contin. H: nov. gl. Ald. 23 Schm. censet lemma in σαγγάδην mutandum esse et, coll. Ion. TrGF 19 F 7, explicationem ad gl. 25 pertinere | σάκταν] cf. gl. 82–3 24 cf. gl. ψ 1 25 cf. gl. 78. 435. 437 27 ἔθος οἷς καὶ | ἔθος ἦν περιλαβεῖν· ὅθεν καὶ Heins.; περιβάλλειν (coll. Plut. Sull. 6,5; vel περιλαβεῖν) ἔθος ἦν βαρβάρους. καὶ Alb.; alii alia 28 Λάκωνες] ‘ad seqq. pertinere videtur’ Alb. 30 πήρα H: HSt. 31 σαγλῶδες] σαλῶδες Mein. 1857 p. 620 | σῶμα] cf. gl. π 4376 cum adn. 35 σάγραι] h. e. Σάτραι (Alb., coll. Ph et gl. 251) | ἔθος H: ed. 1521 36 σαγροῖς] h. e. σάγαρις (K), cf. gl. 16 | κόνις H: K

- 37 σαγύριον· ἄρτου κλάσμα D
 38 σάθα· μόρια D
 39 σαθεύει· θάλλπει D
 40 σαθαρυγά· ταραχή D
 41 [σάθεα· τὰ ἀσθενῇ]
 42 σάθη· τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα (Archil. fr. 25, 3. 43, 1. 82, 4 W. Ar. Lys. 1119) D
 43 *σαθρά· ἀσθενῇ vg¹(A²). κεκλασμένα (Dem. 4, 44. Plat. Gorg. 493e) (A²)
 44 σάθραξ· φθείρ D
 45 σάθων· ὑποκόρισμα ἐπὶ παιδίων ἀρρένων, ἀπὸ τοῦ αἰδοίου (Teleclid. fr. 71 K.–A.) D?
 46 σαί· τὸ κινήθῃναι ἀβρῶς (Ar. fr. 882 K.–A.) D?
 47 σαικίς· δειλός D
 48 σαίκτας· θύλακας, μαρσίππους, ἔνιοι αὐλοθήκας D
 49 σαίκουλουμ· χρόνος, σάκκος. Ῥωμαῖοι
 50 σαικωνῆσαι· διασαικωνῆσαι (Ar. fr. 882 K.–A.) D
 51 *σαίνει· κολακεύει vg¹A⁷, προσηνεύεται. τ[ε]ινάσσει. ἀσπάζεται Eur.?
 A⁷. θωπεύει (e.g. Hes. th. 771. Soph. Ant. 1214. Eur. Ion 685)
 52 <σαίνεται>· κινεῖται, σαλεύεται, ταράσσεται (1. Ep. Thess. 3, 3) N.T.
 53 σαινικρίζει· ἐκτρέφει D
 54 σάινουροι· καὶ σαινουρίδες· οἱ [τὰς οὐράς] συνεχῶς [κινεῶντες] [A³] ἵπποι καὶ κύνες D

40 Theogn. can. 33, 7 Alpers (p. 11, 14 C.) 42 cf. Ph 495, 16 v. σάβυττος; Schol. Ar. Lys. 1119; Schol. Theocr. 4, 62; EM 709, 6 v. σάτυρος 45 Σ^b et Ph σ 4 (Ael. Dion. σ 2); cf. Athen. 5, 220 d. 11, 507 a 46 Σ^b et Ph σ 5 51 Σ σ 6; cf. EM 709, 18 52 cf. gl. N. T. 54 = EM 709, 18; cf. Σ σ 8 = A

37 Voss. cft. gl. τ 22 38 σάθα] forma Dorica vel Aeolica; de plur. explicationis v. not. insequ. | μόρια H: Flor. Guyet; Alb. cft. gl. 42. 45; μόριον Heins., falso (de plur. cf. gl. 42 cum adn.) 39 σαθεύει] h.e. σταθεύει (Guyet; Schm. cft. gl. 1593–4. 1649) 40 ταραχή] ταραχήν Mus.; L. Dind. 7, 20 c ft. Theogn. σαιθάρυγξ· ἡ ταραχή 41 v. l. gl. 43 42 σάθει H: Alb. post alios | ἀναγκαῖα] i. q. αἰδοῖα (LSJ v. ἀναγκαῖον II); Alb. cft. Su α 1827 v. ἀναγκαῖον; de plur. cf. gl. 38 et α 4769 (com. ad. 486 K.–A.) 45 σαθῶν H: accent. Scal., cf. Σ | ἀπὸ] ἐπὶ Mus., sed locutio ἂ. τ. αἰ. significat ‘a voce σάθη (gl. 42)’ 46 σαί] h.e. σαικωνῆσαι (Alb., coll. gl. 50, ad quam v. adn.) | ἀπλῶς H: Hansen, coll. gl. 100; ἀπαλῶς Schm. in app. 47 h.e. σῆκίς· δούλος (Schm., cf. gl. 480) 48 σαίκτας] h.e. σάκτας (Hemsterh., post Kust. qui cft. gl. 82) | θύλακας] de forma cf. gl. 1190. δ 2219. θ 843. μ 153. Clem. Al. strom. 7, 24, 5 (Arcesil. com. PCG 2 p. 532). Poll. 10, 149 et (iam Alb.) 172 49 h.e. σαίκουλουμ· χρόνος. Ῥωμαῖοι + nov. gl. σάκκουλουμ· σάκκος. Ῥωμαῖοι (Schm.), Lat. saeculum et sacculus 50 σαικωνῆσαι] rectius σαικωνίσαι (Σ^b ad gl. 46, ubi Ph habet σαικωνῆσαι) | διασαικωνῆσαι H: Mus. (rectius διασαικωνίσαι) | Alb. cft. gl. 100. δ 1304. 1306 51 τεινάσσει H: K 52 cont. H: nov. gl. <σαίνεται> Heins. 53 σαινικρίζει] Alb. ci. σα-νιτρίζειν, coll. gl. 170; Schm. σάινει· κρίζει(?), coll. Schol. Plat. rep. 331 a, sed κρίζει displi- cet 54 σάινουροι] Alb. cft. gl., 176. 513, Schm. add. gl. 1261

- D 55 Σαῖον· πολέμοι· νεκροί· καὶ ἔθνος, οἱ πρότερον Κίκονες (Archil. fr. 5, 1 W. [Ar. Pac. 1298])
- D 56 σεπτὸς ἢ σεπτῇ· ἐλαία θλαστή
57 *σαίρει· κοσμεῖ vg²A⁵, φιλοκαλεῖ, καλλύνει
- Eur. 58 *σαίρειν· σαροῦν (Eur. Andr. 166) A⁶, κοσμεῖν
59 σαιρός· σαρός
60 σαῖς· κοῦρος, κόρος
61 Σαισαρία· ἡ Ἐλευσὶν πρότερον
62 σαιστός· ἐλαία θλαστή
63 Σακάδ(ε)ιον· εἶδος μουσικοῦ ὄργανου
- D 64 Σάκαι[οι]· οἱ Σκύθαι (Hdt. 1, 153, 4 ..)
- D 65 σάκαια· ἡ Σκυθικὴ ἑορτή (cf. Ctes. FG²Hist 688 F 4. Beros. ib. 680 F 2)
- D 66 σάκαν· τὸ τῆς γυναικός (com. ad. fr. 536 K.–A.)
- D 67 Σάκας· ἡμεῖς γάρ, ὧς ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σά(κ)α (Ar. Av. 30–1). οὕτως δὲ προσαγορεύει διὰ τὸ ξένος εἶναι· οἱ γὰρ Σάκες Θρᾷκες
- D 68 Σάκας [ας] ἀφικνεῖ[α]· <...> (Cratin. fr. 223, 1 K.–A.)
69 σακέλα· ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται
- Greg. Naz. 70 σακέλιον· ὅμοιον (Greg. Naz. or. 4, 121, 12 [35, 661, 8 M.])
- Ap. S.? 71 σακέσπαλος· πολεμιστῆς (E 126)

55 Schol. Ar. | πολέμοι] Theogn. can. 33, 6 Alpers (p. 11, 14 C.) 57 Σ σ 9 58 cf. Ph 496, 14 v. σαίρειν; Plut. Isid. 362 c 62 Theogn. can. 33, 2 Alpers (p. 11, 12 C.) 64 cf. Ph 65 Zonar. 1631 66 cf. Ph 500, 2 = Su σ 110 v. σάραβον 67 Schol. Ar. 70 cf. Σ σ 10 71 cf. Ap. S. 140, 3. 14

55 σαιοὶ H: accent. Vales. | πολέμοι] 'Respicit Archilochi ... Σαίων ... ubi quidam πολεμίον exponunt' Heins.; 'führt auf eine verwechslung mit δαίον' Mein. 1857 p. 620, sine causa | ἔθνος] cf. gl. 182 cum adn. 56 σεπτὸς ἢ σεπτῇ] σαιπτὸς ἢ σαιπτῇ ordo et Salm. Voss.; Schm. ci. στρεπτὸς ἢ στρεπτῇ, coll. Paus. perieg. 2, 28, 2. 32. 10. Plin. n. h. 14, 39 | Alb. cft. gl. 62 57 σαιρεῖ H: accent. Mus. 58 σαιρεῖν H: accent. Mus. | σαροῦν] οὐ σαροῦν· μᾶλλον δὲ κορεῖν λέγουσιν· κτλ. Ph; similia Phryn. ecl. 55 | Eur. Andr.] cf. gl. π 4220 59 glossa obscura; σαρός exstat gl. 226 60 σαῖς] h. e. παῖς (Thes. 7, 24 a, dubitanter), cf. κ 3862 | κάρος H: Salm. 61 Σαισαρία] a Σαισάρα filia Celei (Paus. perieg. 1, 38, 2–3 [Vales.]) | Ἐλευσὶν] de forma cf. LSJ; EM 329, 37; cet.; cf. praeterea gl. 103 62 σαῖστος· ἐλαίας κλάδος Theogn. | Alb. cft. gl. 56 63 σακάδιον H: Mein. 1857 p. 620 | cf. RE v. Sakadas; West Ancient Greek Music 90 not. 42 64 σακαῖοι H: Sop., cf. Ph 65 σακαῖα H: accent. Thes. 7, 26 a post alios, coll. Zonar. σάκα· αἱ ἀσπίδες. σάκαῖα δὲ ἑορτή, δίφθογγον | cf. RE Suppl. 14, 984, 42–52 v. Zela 66 σάκαν] σάκταν Ph = Su (σάκ[τ]αν Schm.; id. cft. post alios gl. χ 599 et σάκανδρον Ar. Lys. 824 [unde Su σ 32]) 67 ὧς ἄνδρες] h. e. ὦνδρες (Alb.) | Σά(κ)α] nov. gl. σὰ H: corr. et contin. Mus. | Σάκες] sic etiam Schol. Ar.; rectius Σάκαι | Θρᾷκες] σάθρες H: Maussac alii; Alb. cft. Schol. Ar. (... ἔθνος Θρακικόν) et Schol. E 126 (... Θρᾷκες) 68 σάκασα· σαφήνεια H: Schm., qui lac. agn. | Σάκας] Σάβας Holstenius, cf. Kassel–Austin | ἀφικνεῖ] ἀφικνῇ Cratin. | Cratin.] cf. gl. δ 1890 69 σακέλα] h. e. σακέλλα (Mus.; Alb. [et Lampe s. v.] accent. σάκελλα habent) | χ^ο H: expl. Mus. 70 σακέλιον] h. e. σακέλιον (Mus., cf. Σ) | Lat. sacculus 71 σάκες· παλός. H: Mus.; de accentu cf. praeterea Ebeling s. v. et Schwyzer (–Debrunner) Gr. 1, 836 (ad p. 398)

- 72 σάκε' ὅμοιοι κλίναντες· κεραιμιδώσαντες (Λ 593 ..) Ap.S.
 73 σακκίζειν· ἐπὶ τοῦ ἐκκενῶσαι διὰ κλοπὴν τοὺς σάκκους· ὁποῖόν D
 φασὶ τοῖς ἐργάταις [ὥσει ἔλεγε χαλκιδερμιστῆς· τὰ γὰρ σάκκη
 ἐπίχαλκα λέγει]
 74 σάκκινον· λεπτόν, ἀσθενές D
 75 σακκινόσυκοι· δασύπρωκτοι D
 76 σακ[κ]οδερμιστῆς· <οἱ μὲν> ὄφιν σάκος ἔχον<τα>. οἱ δὲ σκώληκα, D
 παρόσον δερμιστῆς οὗτος. βέλτιον δὲ τὸ<ν> χαλκοῦν ἔχοντα
 δέρμα νοεῖν <ὥσει ἔλεγε χαλκοδερμιστῆς· τὰ γὰρ σάκ[κ]η
 ἐπίχαλκα λέγε<τα>ι> (Soph. fr. 635 R.)
 77 σάκοιτο<ι>· οἱ ἰστώντες τὸν κέραμον D
 78 *σάκος· ἀσπίς (E 619) g^{σαω6}[A^{σακ3}]. ἀφ' οὗ καὶ οἱ νεώτεροι (Soph. Ap.S.
 fr. 1092 R.) σάγην τὴν πανοπλίαν φασὶ
 79 σάκος αἴγειος· ἀντὶ τοῦ τεύχος αἴγειον. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πῆρην D
 κατὰ μετάληψιν (SH fr. ad. 1106)
 80 *σακοφόροι· ὄπλοφόροι (Eur. Phoen. 139) g¹A² Eur.
 81 σάκταρον· τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμ<μ>ι, γεν<ν>ώμενον ἐν τῇ D
 Ἰνδικῇ, διαλυτικόν
 82 σάκτας· ὁ θύλακος (Ar. Plut. 681) Att.
 83 σακτῆρος· θυλάκου. ἔλεγον δὲ καὶ σάκταν D
 84 σακτός· ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος, καὶ ἤδη ἀποκεείμενος D
 (Eurpol. fr. 476 K.–A.). καὶ χιτῶνος εἶδος. καὶ θύλακος
 85 σακυνδάκη· ἔνδυμα Σκυθικόν D

72 Ap.S. 140,4 73 cf. Ph 497,1 v. σακκίζειν 76 Σ^b et Ph σ 12 77 Theogn. can. 249
 (p. 46,4 C.) 78 Ap.S. 140,2; cf. Σ σ 13; Schol. 80 Σ σ 11 82 Eust. Od. 1446,8
 [1,98,22 St.] (Paus. σ 2) 84 Ph

72 σακεῶμοιοι H: Mus. (interpunct. del. ed. 1521) | κεραιμιδώσαντες H: Mus. 73 cf. com.
 ad. fr. dub. 679 K.–A. | σακκίζειν| σακίζειν Ph | κλωπὴν H: Mus. | ὁποῖόν φασὶ τοῖς ἐρ-
 γάταις] ὁ ποιεῖν φασὶ τοὺς ἐργάτας Voss. | verba ὥσει κτλ. huc e gl. 76 migraverunt 74
 σάκκινον] Palm. ci. σύκκινον, coll. gl. 2233 75 σακκινόσυκοι| σακκινόσυκοι Voss. |
 δασύπρωκτοι H: Mus. 76 σακκοδερμιστῆς H: κ del. Palm., Alb. cft. Σ (σακοδερμῆτης
 Σ^b. σακοδερμῆτης Ph) | οἱ μὲν Σ | οἱ μὲν ... οἱ δὲ] sc. Aristarchus et Didymus, cf. Radt | ἔχον
 H: Alb. | δερμιστῆς] cf. gl. δ 684 | βέλτιον δὲ ... νοεῖν] ἄμεινον δὲ νοεῖν exstat gl. κ 3797.
 μ 618 | τὸ H: Mus. | verba ὥσει κτλ. huc e gl. 73 transp. Sop. Palm., cf. Σ | χαλκιδερμιστῆς
 H: Salm. | σάκκη H: Sop. | λέγει H: Schm. 77 σάκοιτο H: Mus.; Schm. susp. errorem,
 coll. gl. 1054; Lob. Prol. 382–3 i. q. σηκωταί esse vult, coll. Theogn. σακοίτης 78 ἀφ' οὗ
 κτλ.] cf. gl. 25 | σάγην| σακτὴν Ap.S. cod., corr. Villoison | τὴν] τὴν ὅλην Ap.S., cf. gl. 25
 79 σάκος· αἴγειον. H: Perg. (interpunct. ed. 1521); de σάκος pro σάκκος v. LSJ s. v. | αἴ-
 γειον] αἰγείον (cum interpunct. anteced.) H: accent. Mus. (interpunct. del. ed. 1521) 80
 σακοφόροι] h. e. σακεσφόροι (ΑΣ; g habet σακοσφοροι) 81 σάκταρον] h. e. σάκχαρον
 (Salm.) | κόμη H: G.; κόμμη Heins. Salm. | γενόμενον H: Salm. 82 σακτὰς H: accent.
 Mus. | Alb. cft. gl. 48 83 σακίαν H: Hemsterh. Alb. 84 χιτῶνος εἶδος] haec expl. ft. ad
 v. σάκ(κ)ος (Ducang.) aut ad gl. 208/110 (Schm.) spectat | θύλακος] cf. gl. 82 85 Alb. gl.
 64, Schm. v. κανδύκη cft.

- D 86 σάκωσε· κατέκλεισεν
 D 87 σάλα· φροντίς· βλάβη (Aesch.? [v. app.])
 D 88 Σαλαβακχώ· πόρνης ὄνομα (Ar. Equ. 765. Thesm. 805). ἀπὸ δὲ ταύτης καὶ τὰς καταφερεῖς εἰς τὰ ἀφροδίσια οὕτως ἔλεγον Ἀττικοί
 D 89 σαλαβάρ· μάγειρος. Λάκωνες
 Att. 90 σαλάβη· ἥ θύρας ὀπή (Soph. fr. 1093 R.) [Σ] [φροντίς]
 D 91 σαλάβους· θυρῶν ὀπὰς
 D 92 σαλαγεῖ· ταράσσει. ἡ γὰρ φροντίς σάλα λέγεται (Luc. Alex. 50?)
 D 93 σαλάγη· βοή
 D 94 σάλαγξ· ἰχθύς ἀγαθός. καὶ μεταλ(λ)ικὸν σκεῦος (Theophr. ap. Arist. fr. 261 Rose)
 D 94b <...> ὥσει ἔλεγε σιδηροπλά(σ)της
 D 95 σαλαῖζειν· κόπτεσθαι (Anacr. PMG fr. 484)
 D 96 σαλαῖς(μός)· κωκυτός
 D 97 σαλακύρων· εὐήθων
 D 98 σαλάκων· ὁ πτωχὸς ἀλαζών
 D 99 σαλακωνία· ἡ ἐν πενίᾳ ἀλαζονεία
 D 100 σαλακωνίσαι· σαλακωνεῦσαι. ἔλεγον τοὺς διαθρυπτομένους σαλάκωνας· ἀπὸ τοῦ ἀβρῶς καὶ μετὰ θρύψεως βαδίζειν. ὁ δὲ Θεόφραστος (fr. 404 F.–H.–S.–G.) σαλάκωνά φησιν εἶναι τὸν δαπανῶντα ὅπου μὴ δεῖ
 Att. 101 σαλάμβη· ἡ ὀπή, δι' ἧς τὸ σέλας βαίνει. ἡ πύλη. καπνοδόχη. θυρίς (Soph. fr. 1093 R. cf. Lycophr. 98). ἡ τροφός

87 Ph; v. app. 88 Ph; cf. Schol. Ar. Equ. 765 90 Σ^b et Ph σ 19 94 Poll. 10, 149 95 cf. EM 707, 50 98 v. ad gl. 100 99 Ph = Su 100 σαλάκωνα] Arist. magn. mor. 1192^b3; cf. Ph = Su 101 Ph 497, 22; paraphr. P et Schol. Lycophr.; EM 707, 45; Eust. Od. 1908, 39–41 [2, 258, 34–6 St.] (... ὅθεν παρὰ Σοφοκλεῖ (σαλάμβη) ἡ ὀπή ...; v. Radt); (Ael. Dion. σ 5)

86 Alb. cft. gl. α 6613; gll. ε 6197. σ 479 | cf. Frisk 2, 695 87 σάλα] Alb. cft. gll. 92. 130. α 7616 et σάλα· φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος Ph 497, 14; addend. gl. σ 108; reliqua ad Aesch. fr. 319 R. laudantur 88 καταφερεῖς] cf. gll. α 2467. λ 57. λ 434. σ 2127 (et α 8767. χ 59); κατωφερεῖς Mus., cf. gl. λ 306 (cod. et edd.) 89 σαλαβάρ] 'Præstat fortasse -βορ, ut conferri possit Σάραβος' Thes. 7, 31 c; cf. ft. post Voss. et Lob. Prol. 298 Σάραμβος ὁ κάπηλος Plat. Gorg. 518b et Athen. 3, 112e; v. etiam Kassel–Austin ad Posidipp. fr. 31, 2 90 σαλάβη] h. e. σαλάμβη, v. ad gl. 101 | ἡ] καὶ H: Palm., cf. gl. 101 et Σ; del. Schm. | ὅπι (sic) H: Mus. | [φροντίς] Thes. 7, 34a, coll. gl. 87; cf. etiam gl. 92 91 cf. gl. 90 92 σαλαγεῖ] 'subagitāt, stuprat', siquidem ad Luc. Alex. spectat | Alb. cft. gl. 239 | ἡ γὰρ πτλ.] cf. gl. 87. 130 93 σαλάγη] accent. σαλαγή Wernicke ad Triphiod. 428 et Lob. Prol. 304; sed cf. gl. 127–8 | Alb. cft. gl. λ 230 94 σάλαγξ] accus. σάλακα Theophr. | μεταλικὸν H: Mus. | v. ad gl. 94b 94b contin. H: lacunam et novam gl. agnovit Mein. 1857 p. 620; id. ci. σαλαγγοπλάστης· vel σαλακοπλάστης· | σιδηροπλάτης H: Voss. 95 σαλαῖζειν] Mein. 1857 p. 620 ci. σαλαγίζειν, coll. gll. 92–3 | κόπτεσθαι] θρηγεῖν Su et EM; similiter gll. 92 ταράσσει. 239 θρηγεῖ 96 σαλαῖς H: Salm.; Mein. 1857 p. 620 ci. σαλαγιμός, coll. gll. 92–3 99 ἀλαζωνεία H: Schm. 100 σαλακὼνα (H: accent. Schm.) πτλ.] Alb. cft. gl. δ 1304 | Alb. cft. gll. 46. 50. 101 σαλάμβη] 'ap. Lycophr. 98 metrum σαλάμβ- postulat' Radt post A. C. Pearson; cf. gl. 90 | τροφός] cft. Alb. gl. 170, Schm. gl. 102

- 102 Σαλαμβώ· ἡ Ἀφροδίτη παρὰ Βαβυλωνίους D
 103 Σαλαμίν· νῆσος
 104 Σαλαμινία· μία τῶν ἱερῶν νεῶν (e. g. Ar. Av. 1204. Thuc. 3, 33, 1–2. D
 78. 1)
 105 σαλάνη· φαρέτρα D
 106 σαλαχθέν· σεισθέν D
 107 σαλάξαι· κατακλύσαι. κινῆσαι D
 108 σαλέη· σάλη. βλάβη D
 109 σαλεύειν· ῥιπτάζεσθαι D
 110 σαλητόν· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα (fr. 135 R.). Ἀντίπατρος [ῆ] D
 βαρβαρικὸν χιτῶνα. οἱ δὲ καὶ μεσόλευκον αὐτὸν εἶναι φασί
 111 σαλία· πλέγμα καλῶθω ὁμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ D
 Λάκαινοι. οἱ δὲ θολία
 112 *†σαλιβάσσα· τῇ θαλάσσει ἀπελθοῦσα† A⁶[g⁵]
 113 σάλιξ· ἰτέα. Ῥωμαῖοι
 114 σαλιᾶ· ἄρκει (Rhinth. fr. 19 K.–A.) D
 115 σάλμα· σησάμη D
 116 †σάλλα· δρυσοφύουσα†
 117 σάλλινον· φρόντισμα D
 118 vacat
 119 Σάλμοξις· ὁ Κρόνος (Hdt. 4, 94, 1 ..). καὶ ὄρχησις. καὶ ᾠδή D
 120 Σαλμυδησ(ός)· αἰγιαλὸς περὶ τὸν Εὐξείνιον πόντον (Soph. Ant. D
 970)
 121 *σάλος· φροντίς Σ, ταραχή (Psalm. 54, 23) (vg⁴). κλύδων, καὶ ἡ τῆς LXX + Eur.
 θαλάσσης κλύδωνος κίνησις (Eur. Hec. 28)
 122 σάλουσα· φροντίζουσα D
 123 σάλπη· ἰχθὺς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν (Epicharm. fr. 56 K.–A.) D
 124 *σαλπικτής· ὁ τῆς σάλπιγγος φωνοβόλος vg²A⁸

104 cf. Ph 386, 24. 387, 4; Su π 387–8; Schol. Ar. 110 Ph 501, 24 v. σάρητον 111 Poll.
 7, 174. 10, 127 120 Ph 121 Σ σ 15; cf. gl. Psalm. 304 Ernesti; Schol. Eur. 122 Ph = Su

102 Σαλαμβώ] Heins. et Schm. et RE s. v. cft. Σαλαμβάς EM 707, 48 103 de forma cf.
 Arcad. 10, 2. 193, 6; Eust. II. 285, 36 [1, 440, 1 V.]; cet.; cf. praeterea gl. 61 104 σαλαμίνος
 H: Heins.; de nominibus navium cf. gl. π 568. 571; 697 107 κατακλῦσαι H: accent.
 Schm. 108 σαλέης· ἄλη H: Salm.; post Alb. cf. gl. 87 cum adn. 110 σαλητόν] σάρητον
 Ph, σαρήτον gl. 208 cod. | ἀντί πατρὸς H: Sorber, cf. gl. δ 839 | [ῆ] Wagner 111 ὁ] ὦ H:
 Sop. Jungerm. | θολία] Alb. cft. gl. θ 627 112 σαλιβάσσα] σάληβασα A, σαλιβασα g |
 ἀπελθοῦσα H = A] επιβασαι g 113 σάλιξ] Lat. salix | ἰταία H: Mus. 114 σαλία H:
 Mus. | Alb. cft. gl. 129 115 σάλμα] h. e. σάαμα, i. q. Lac. σάάμα pro σήαμα (L. Dind.
 7, 202 c, coll. IG 5, 1, 364, 9) vel σαᾶμα pro σησάμη 116 δρυσοφύουσα] δροσοφνούσα?
 Alb. (accent. M. L. West) 117 Alb. cft. gl. 87. 121 119 σαλμοξις H: Mus. 120
 σαλμύδης H: Mus. 121 Alb. cft. gl. 87 122 σάλουσα H = Su] accent. σαλοῦσα Ph
 (probat Lob. Rhem. 110, qui etiam proponit σαλοῦσσα i. q. σαλόεσσα) 123 βοῦν] ‘leg.
 βῶκα’ LSJ

- D 125 σάλπιγξ· †σιγνηνοσάλπιγξ.† ἀντὶ τοῦ κήρυξ. τινὲς δὲ ὄρνιν ποιόν. καὶ ὄργανον πολεμικόν. καὶ θαλασσίαν σάλπιγγα, παρὰ Ἀρχιλόχῳ δὲ τὸν στρόμβον (fr. 192 Bergk [cf. fr. 214 W.]). ἐκδέχονται δὲ καὶ Σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν παρὰ Ἀργεῖοις (Lycophr. 915. 986)
- D 126 σαλπὶ(κ)τής· ὄρνεόν τι
- D 127 σαλύγα· ἡ συνεχῆς κίνησις
- D 128 σαλύγην· τὴν γινομένην κίνησιν ἐκ τῆς καταφορᾶς τοῦ ἀτράκτου οὕτω καλεῖσθαι φασιν
- D 129 σάλω· ἀρκεῖ. παρὰ Ῥίνθωνι (fr. 19 K.–A.)
- D 130 σαλώος· ὁ πεφροντισμένος. ἡ γὰρ φροντίς σάλα
- K + D 131 *σάμα· μνήμα A³, Δωριεῖς δὲ στοιχεῖον
- D 132 σάμαινα· εἶδος νεώς, ὅ[ι]ος ἔχουσα προτομήν (cf. Plut. Per. 26, 4)
- D 133 σαμαίνεται· σφραγίζεται. παρὰ Ἐπιχάρμῳ (fr. 196 K.–A.)
- D 134 σαμάκια· κοσμαρίου εἶδος (com. ad. fr. 784 K.–A.)
- D 135 σάμαξ· ὅλη τις δρυώδης, οἷον βούτομον. οἱ δὲ φορμόν. καὶ οἱ πλείους <σάκταν> ἀπὸ τοῦ σάττεσθαι (Chionid. fr. 1, 2 K.–A.). ἐνιοὶ δὲ τὴν βούτομον καλεῖσθαι σάμακα. καὶ τοξικὸς κάλαμος (Lysipp. fr. 10 K.–A.). ἀφ' οὗ τὰ λεπτὰ συνάγοντες στιβάδια ποιοῦσιν
- D 136 σαμβά· [δοφύς.] ὀφρύς
- 137 σάμβαι· θύραι [σάμβαλα]
- D 138 σάμβαλα· σανδάλια (Sapph. fr. 110, 2 V. Diotim. AP 6, 267, 6. Herond. 7, 60)
- D 139 σαμβύκη· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον οὗ μέμνηται Ἰόβας (FGrHist 275 F 15), ἀλλὰ καὶ πολιορκητ(ικ)ὸν οὗ Βίτων (57, 1 Wescher)

125 Paus. perieg. 2, 21, 3; EM 708, 2 v. σάλπιγξ Ἀθηνᾶ; Eust. II. 1139, 54 [4, 165, 8 V.] 134 Ph 497, 23. 498, 7 (v. app.); Poll. 5, 101 135 φορμόν] Ph 498, 3 v. σάμακα [Eratosth. fr. 121 Str.], cf. 497, 8 v. σάκτ[ρ]α | οἱ πλείους κτλ.] Poll. 10, 43 | τοξικὸς κάλαμος] Ph II cc. 138 cf. Σ σ 17 139 Ἰόβας] cf. Athen. 4, 175 d (Iub. I. c. et Neanth. FGrHist 84 F 5)

125 σιγνηνοσάλπιγξ] συνήθως (Σ 219). καὶ σάλπιγξ ὁ (del. ἀντὶ τοῦ) Schm., coll. Ap. S. 140, 10; alii alia; nihil placet | ὄρνιν ποιόν] cf. gl. 126 | σάλπιγγας H: Sop. | exceptis his rebus, textus codicis sanus esse videtur (cf. praeterea LSJ v. σάλπιγξ III cum Suppl.); cf., contra, West ad Archil. 126 σαλπότης H: Hansen, coll. gl. o 1374; σαλπιστής L. Dind. 7, 45 b, cf. LSJ s.v. | Alb. cft. gl. 125 127 σαλύγα] M. L. West ci. σαλυγά 128 σαλύγην] M. L. West ci. σαλυγὴν 129 σάλω] h. e. σαλιῶ (Mus., cf. gl. 114) | Ῥίνθωνι] cf. gl. 175. 188. 221 131 σάμα H: accent. Alb. 132 cf. gl. 147 | σαμαίνα H: accent. Heins. | νιός H: Mus.; idem error gl. 147 ad fin. 134 σαμακία H: accent. Schm., cf. Poll.; Ph habet σαμάκιον et σαμακιν (sic) 135 φόρμον H: accent. Mus. | <σάκταν> Hemsterh. | στιβαῖ H: G. alii; στιβάδα Mus. 136 σαμβά] Ἰdem quod Ἀμβή G. (cf. Lob. El. 1, 120–1); Alb. cft. gl. α 3500, Ὑνδε ὀσφῦς h. l. delendum, cuius correctio est sequens ὀσφῦς | ὀσφύς. ὀφρύς] de accentu cf. ad gl. π 1506 137 σάμβαι] h. e. σαλάμβαι, ut censeo; Alb. cft. gl. 101 | [σάμβαλα] dittogr. vocis insequ., del. Alb. 138 cf. gl. 415 | [σάμβαλα] de μβ pro νδ cf. gl. 835 cum adn. et Frisk 2, 675 | σανδάλια (H ut vid.; -ia Latte)] σάνδαλα Mus. 139 σαμβάκη H: ordo et Mus., cf. vg¹A² et Σ σ 18 | πολιορκητὸν H: Mus. | βήτων H: Mus. | Alb. cft. gl. 2310. ζ 46 | de duabus significationibus cf. RE v. sambuca nn. 1. 2; Landels JHS 86, 1966, 69–77; West Ancient Greek Music 75–7 | Ἰόβας] cf. gl. 1082 cum adn.

- 140 σάμεα· τὰ ἐν ταῖς ὥαις τῶν ἱματίων παράσημα. Λάκωνες D
 141 σαμένορα· τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων D
 142 σάμερα· σάμερος. σήμερον D
 143 σάμερον· σήμερον, νῦν. Ταραντῖνοι D
 144 Σάμη· πόλις Κεφαλ(λ)ηνίας (ι 24; α 246) Hom.
 145 Σαμία· εἰδός τι ἀμπέλου D
 146 Σαμία γῆ· ἱατρικὸν μίγμα, ὅμοιον τῇ Ἑρετριάδι γῇ D
 147 Σαμιακὸς τρόπος· δύο δηλοῖ ἢ λέξις· ἐν μὲν τὸ ἐπὶ διαβολῇ τῶν D
 Σαμίων θρυλλούμενον ὡς κατεαγόντων· ἕτερον δέ, ὅτι αἱ λεγόμε-
 ναι Σάμαιναι κατέστρωντο διόλου. Δίδυμος δέ (λέξ. κωμ. fr. 9
 p. 35 Schm.) τὰς Σαμαῖνας ἰδιαίτεραν παρὰ τὰς ἄλλας ναῦς τὴν
 κατασκευὴν ἔχειν· εὐρύτεραι μὲν γάρ εἰσι τὰς γαστέρας. τοὺς δὲ
 ἐμβόλους σεσίμωνται, ὡς δοκεῖν ὀύγγεσιν ὕδων ὁμοίως κατεσκευ-
 άσθαι, οἷον ὑποπρώρους εἶναι (Cratin. fr. 14 K.–A.). διὸ καὶ ἐπὶ
 ταύτης λέγεται· ‘ναῦς δέ τις ὠκύπορος Σαμία ὑ[ι]δὸς εἰδος ἔχουσα’
 (Choeril. epic. SH fr. 322)
 148 σαμίθη· ῥόφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἱατρός D
 149 σαμινά· θαμινά. συνεχῶς. Λάκωνες D
 150 Σαμίων ὁ δῆμος· φησὶ τις παρὰ τῷ Ἀριστοφάνει, τοὺς ἐκ τοῦ D
 μύλωνος ἰδὼν Βαβυλωνίους· ‘Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν· ὡς πολυ-
 γράμματος’ (Ar. fr. 71 K.–A.), καταπληττόμενος τὴν ὄψιν αὐτῶν
 καὶ ἐπαπορῶν. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι’ ἣν πολυγράμ-
 ματον ἔφη δῆμον, ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι
 ἐγένοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς
 ἄλλους Ἑλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων
 χοῤῖσιν
 151 σάμια· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς D

144 cf. Schol. α 246 145 Poll. 6,82 147 Ph; Schol. Ar. Pac. 143 | ὠκύπορος] Arcad.
 89,26 150 Ph = Su (Paus. σ 3); plura ap. Kassel–Austin

140 σάμεα] Lac. pro σημεία (Salm.); Schm. cft. δάνος/δάνειον 141 σαμένορα] h.e.
 σαμάντορα (Alb., coll. gl. 496) | ‘Forte huc retrahendum ex seqq. [gl. 143] Ταραντῖνοι’
 Alb. 143 v. adn. ad gl. 141 144 κεφαληνίας H: Mus., cf. Schol. α 246 146 τῇ ἱερᾷ
 τριαδικῇ H: Hansen post Salm.; Ἑρετριάς et Ἑρετριάς γῇ saepe in auctoribus medicis le-
 gitur; τῇ ἱε- e τῇ ε- ortum esse putaverim (de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl.
 π 348) 147 τὸ] τῷ H: Mus. | σαμέναι H: Schow (accent. Schm.), coll. gl. 132; Mus.
 perperam ci. σάμαι ναῦς | τὰς σαμαῖνας] τασσόμενος H: Schow (post Mus. qui τὰς
 σαμίας ναῦς ci.) | σεσίμωνται H: Dobree | δοκῶ H: Mus. | ἰχθυπρώρους H: Vales. Salm. |
 ταύτης] τοιαύτης Schm. | ναῦς et Σαμία et ὑδὸς] νηῦς et Σαμίη et οὐδὸς Naeke | ὠκύπορος
 H: accent. Arcad. | υἱὸς H: Mus.; cf. gl. 132 | de re et Ph et Schol. Ar. cf. plura ap.
 Kassel–Austin (ubi in textu Hesychii haec corr.: ‘(–μένων ... Kaibel)’ et ‘ναῦς’ ante
 κατέστρωντο delend.; δοκεῖν iam Mus.) 150 τῶν Ἀριστοφάνους H: HSt. | εἰδὼν
 H: Mus. | διδόντες H: Mein. | δ καὶ ᾗ H: expl. Mus. 151 M. L. West cft. Accad. sammū
 ‘lyra’

- Hom. **152** Σάμου ὑλήεσης Θρη(ῖ)κί[ν]ης· τῆς Σαμοθράκης. ἄλλοι τῆς πρὸς Θράκη Σάμου, ἣ ὁμωνύμως λέγεται. καὶ τὸ ἐν αὐτῇ ὄρος οὗ μνημονεύει (N 12-13). ἀλλὰ πάντοτε αὐτὴν Σά[λα]μον καλεῖ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθράκην κατὰ σύνθετον
- D **153** Σαμονία· οἱ δὲ Σαμορινία· ἡ Ἔφεσος
- D **154** σαμυλῖς· ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν
- D **155** σαμφόρας· σαμφόραι ἵπποι λέγονται, οἷς ἐπιχάραται τὸ σ̄ στοιχεῖον. τοῦτο γὰρ σάν ἔλεγον (Ar. Nub. 122. cf. 1298 = Equ. 603)
- D **156** σάμψουχον· πλείστη γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ. ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτὴν (Nic. ther. 617. fr. 74, 53)
- D **157** σαμῶση· κεραινώση
- D **158** σανάπην· τὴν οἰνοπότην. Σκύθαι (Andr. Tei. FGrHist 802 F 3. cf. Hecat. Miles. ib. 1 F 34)
- D **159** σανδαλαράχη· χρώματος εἶδος
- D **160** σανδαία· τροπή ἀπὸ γῆς. ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον
- D **161** σανδάλια· σάνδαλα· γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ [βα]βλαντία (Theopomp. com. fr. 45 K.-A.). καὶ ἱατρικὸς ἐπίδεσμος σανδάλιον
- D **162** Σανδαλιῶτις· ἡ Σαρδὼ πάλαι
- D **163** σανδαράκη· τροφή τις τῶν μελισσῶν, ὡς Ἀριστοτέλης (h. an. 626^a7). (καὶ εἰδός τι μεταλ(λ)ικόν)
- D **164** Σανδαροφάγος· ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ποταμὸς μετωνομάσθη, καὶ ἐκλήθη Ἀκεσίνης [καὶ εἰδός τι μεταλ(λ)ικόν]

152 cf. Ap. S. 140, 6 (qui N 12 et δ 671. 845. ο 29 confudit); Schol.; et v. app. **153** cf. St. Byz. 288, 19. 553, 12 **155** Scholl. Ar. Nub. 122. Equ. 603; Su σ 85. κ 2055 vv. σαμφόρας. κοππατίας; cf. Ph 499, 10 v. σαμφόρας; Athen. 11, 467 b; (Ael. Dion. σ 6) **156** Diocl. Caryst. ap. Athen. 15, 681 b (fr. 167 Wellmann); Diosc. mat. med. 3, 39, 1; Poll. 11, 107 **159** cf. Theophr. lap. 40. 50-1 W. **161** cf. Oribas. coll. med. 49, 36, 3 **162** Plin. n. h. 3, 85

152 θρηκίνης H: Jens. | καὶ ... ὄρος] cf. Aristarch. ap. Schol. T ad N 12 c; contra, Ar. Byz. ap. Schol. AT ad N 12 b putat nomen montis esse Σαῶκη (sic etiam Schol. D et praeterea Plin. n. h. 4, 73); cf. gl. 300 | σάλαμον H: Mus. | glossa minus eleganter composita est, sed neque interpunctionem codicis neque verba ἦ et οὗ mutaverim **153** Σαμονία] h.e. Σάμορνα (Salm., coll. St. Byz.), cf. gl. α 7490 ἡ Ἔφεσος Σάμορνα καλεῖται | ἐφεσία H: Mus. **154** Schm. cft. gl. 1240. 1290 **155** ἔλεγον] sc. οἱ Δωριεῖς (Schol. Ar. Equ. 603 = Su σ 85); forma litterae σάν est M **156** σάμψουχον (-on per compendium scriptum est)] σαμψούχος Mus., compendio male explicato et accent. perperam mutato; praeterea vox est aut σάμψ(ο)υχος (fem.; e.g. gl. v 859) aut σάμψ(ο)υχον (neutr.) | μάραθον] ἀμάρικον Diocl. Caryst.; Diosc. **158** σανάπιν H: Scal., coll. Hecat. | οἰνώτην H: Scal., cf. Anacr. PMG fr. 455. Ar. Thesm. 393 | Σκύθαι] παρὰ Θορξίν, ἣ διαλέκτῳ χρώνται καὶ Ἀμαζόνες Hecat. **159** σανδαλαράχη] h.e. σανδαράχη (Jun. HSt. alii), i. q. σανδαράκη; cf. gl. 163 **160** σανδαία] ἀνταία Lob. Paral. 314 **161** βαβλαῦτια H: HSt. **162** σανδαλώπη H: Salm. et (coll. Plin.) Vales. | σαρδῶ H: accent. Mus. **163** cf. gl. 159 | fin.] v. ad gl. 164 **164** καὶ εἰδός τι μεταλ(λ)ικόν (H: Mus.)] verba huc e gl. 163 migraverunt (Arnald.)

- 165 σάνδυξ· δένδρον θαμνῶδες, οὗ τὸ ἄνθος λχροῖαν κόκκῳ ἐμφερεῖ D
[vgA¹] ἔχει, ὥς Σωσίβιος (FGrHist 595 F 18). ἡ φάρμακον ἰα-
τρικόν. καὶ κιβωτός
- 166 σανθείς· αἰσθόμενος, γνούς
- 167 σανίδες· θύραι (β 344 .; I 583 .) Hom.
- 168 †σανίκετις†· θεοφιλής
- 169 σανίς· θύρα (Eur. Or. 1221). λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ Ἀθήνησιν Eur.? + D
ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους (Ar. Vesp. 349. 848). τίθεται δὲ
καὶ ἐπὶ τοῦ <σ>ταυροῦ (cf. Ar. Thesm. 931. 940. Cratin. fr. 366
K.–A.)
- 170 σάνιτρα· τροφός, τιθήνη D
- 171 σαννάδας· τὰς ἀγρίας αἰγας (Polemo ap. Schol. Hippon. fr. 118, 1 D
W. = 129, 1 Degani, lin. 5 [fr. 65 bis Mettel])
- 172 σάννιον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· παρὰ τὸ τῇ κέρκῳ σαίνειν D
(Cratin. fr. 490 K.–A.?). τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὅτε οὐρὰν ἔλεγον, ὥς
Εὐπολῖς (fr. 471 K.–A.)
- 173 σαν<ν>ιόπληκτος· αἰδοιόπληκτος (Polemo ap. Schol. Hippon. D
fr. 118, 1 W. = 129, 1 Degani, lin. 8 [fr. 65 bis Mettel])
- 174 σαννίς· †δρυοσάνδραξ†. Θούριοι
- 175 σάννορος· μωρός. παρὰ Ἰνθωνι Ταραντίνῳ (fr. 20 K.–A.) D
- 176 σάνουροι· τὰς οὐράς σαίνοντες D
- 177 *σάξαι καὶ σάπτειν· νάξαι. ν<ά>σσειν (Eupol. fr. 477 K.–A.?)
A³[vg¹]

165 Σ σ 20 = K | φάρμακον ἰατρικόν] Diosc. mat. med. 5, 88, 6 167 cf. Scholl.
169 Ph 499, 14. 15. 18 vv. σανίδα. σανίς (Ael. Dion. σ 7) | cf. Schol. Ar. Vesp. 349. 848
171 cf. Arist. h. an. 612^a3 172 – σαίνειν Σ^b et Ph σ 21 | Theogn. can. 743 (p. 123, 11 C.)
176 cf. Σ σ 8

165 χροῖαν H: accent. Mus. 166 σανθείς] h.e. συνθείς (Alb., coll. gl. 2613) vel ft. συνιεῖς
(Schm., cf. gl. 2473) 167 σανίδα H: Mus.; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 342. 977.
1953. 2241. 2271 | I 583] cf. gl. κ 3337 168 σ om. rubr., add. Mus. 169 τίθεται κτλ.]
propter gl. δ 926 et Ph 499, 14. 18 putaverim ad Hdt. 7, 33. 8, 120, 4 vel sim. potius quam ad
comicos Atticos haec spectare | ταύρου H: Scal. 170 cf. gl. 101 cum adn. 171
σαννάδας] similiter exeuntia enumerat Schm. in app. et ad gl. ν 558 (557 Latte); glossa est
Cretica, cf. Polemonem l.c. et Frisk 2, 676 | Polemo] cf. gl. 173 172 σαννίον H: accent.
Schm., coll. Theogn.; Schm., coll. post Alb. gl. 273 et Poll. ibi cit., addit 'Itaque nisi σαννίον
(sic cod.) ε σαννίον et σαννιόπληκτος sunt corrupta, statuamus
oportet varie scriptum exstitisse eundem Cratini locum' | τὴν κέρκῳ H: Σ, cf. gl. 513; contra,
v. gl. 176. 1261 | οὐρὰν] Alb. cft. gl. ο 1820; cf. etiam Soph. fr. 1078 R. 173 σανιόπληκτος
H: Salm. | Polemo] cf. gl. 171 174 δρυοσάνδραξ] δρυὸς ἄνθραξ Sop. G. Salm.; cf. gl.
3820 cum adn. 175 σάννορος] cf. gl. 172–3; σάνναν Cratin. fr. 489 K.–A. cum adn.;
Σάννος Hippon. fr. 118, 1 W. = 129, 1 Degani; Frisk 2, 676 | Ταραντίνῳ] cf. gl. 189. 232.
π 363 176 σανούροι (H: accent. Mus.)] h.e. σαίνουροι (Σ; Alb. cft. gl. 54) | τὰς οὐράς (cf.
gl. 1261)] ταῖς οὐραῖς Sop., coll. gl. 513 177 θάπτειν (sine interpunct. insequ.) H (θάπτειν
A): vg (ubi expl. alia praebetur) | νσσειν (sic) H: A | Alb. cft. gl. ν 63 | Eupol.] cf. gl. 187

- D 178 σάξασθαι· ὀπλίσασθαι. πλήσασθαι
 D 179 σαοῖ· βοθηεῖ, καὶ σῶζει (Theognid. 868. Callim. h. Del. 22. Nic. al. 167)
 D 180 σαοσίμβροτος· ὁ σῶζων ἀνθρώπου
 Hom. 181 *σαόφρων· σῶφρων (δ 158) g^{σαω4}
 D 182 Σάπαι· ἔθνος Θράκιον
 D 183 σαπέρδης· ὄνομα ἰχθύος. οἱ δὲ ταρίχου εἶδος. ἄλλοι ὑπὸ Ποντικῶν τὸν κορακῖνον ἰχθύν (Ar. fr. 708 K.–A. Archestr. SH fr. 169, 3. Diph. com. fr. 64, 4 K.–A. Machon. fr. 16, 270 Gow)
 D 184 σάπιθος· θυσία. Πάφιοι
 LXX 185 *σαπρία· σῆψις, σάθρωμα. ψυδράκιον (Iob 25, 6) A²
 LXX 186 *σαπριοῦσι· σήπουσι (Eccles. 10, 1) A³
 D 187 σαπρὸν· παλαιόν. αἰσχρόν, ἀκάθαρτον (Eupol. fr. 478 K.–A.)
 188 σαπύλλειν· σαίνειν. ῥίνθων (fr. 21 K.–A.)
 189 σάμφαρος· μωρολόγος
 K? LXX 190 *σαράβαρα· τὰ περὶ τὰς κνημίδας ἐνδύματα (Antiphan. fr. 199 K.–A. Dan. 3, 94) [v³]
 D 191 σάραβος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον (com. ad. fr. 536 K.–A.)
 D 192 σάραγος· ὑπηρέτης ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς
 D 193 σάραπις· Περσικὸς χιτῶν μεσόλευκος, ὡς Κτησίας (FGrHist 688 F 41)· καὶ διαρρηξαμένη τὸν σάραπιν καὶ τὰς τρίχας καθευμένη ἐτίλλετο τε καὶ βοὴν ἐποίει· καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλούτων οὕτως
 D 194 σαραπίους· τὰς μαινίδας. Περγαῖοι
 LXX 195 *σαραφίν· γνώσεως πληθυσμός, ἡ σοφίας χύσις (Esai. 6, 2. 6) A^{15gσατ3}
 D 196 σαραχηρῶ· παρὰ Βηρώσω (FGrHist 680 F 13) ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας

181 = Schol. 182 = Ph; St. Byz. 555, 11 183 cf. Σ σ 26; Euthydem. diaetet. (cf. testt. ad gl. 385) et alii ap. Athen. 7, 308e–f; Dorio ib. 3, 118b; EM 708, 40; Scholl. Luc. gall. 22. hist. conscr. 56 187 Ph = Su; cf. EM 708, 18 190 Poll. 7, 59. 10, 168 191 Ph = Su 193 Ph; cf. Poll. 7, 61 195 cf. Σ σ 23 (vera explicatio tantum, nisi quod Su utrasque exhibet)

178 Schm. cft. gll. ε 2714. τ 715 179 σάοι H: accent. Mus. 180 σαοσίμβροτος] i. q. σωσίμβροτος (non error pro σαόμβροτος) (Mein. 1857 p. 620, coll. vv. τερψίμβροτος cet.) 181 cf. gl. 307 182 Σάπαι] i. q. Σάιοι (gl. 55) et Σαπαῖοι (St. Byz.) 183 κερακῖνον H: Cas.; Alb. cft. Σ 185 τυδράκιν H: Scal.; ψυδρακιν A 187 Eupol.] cf. gl. 177 188 σαπύλλειν H: accent. Alb.; id. cft. gl. α 6988 ἀπυλλέω (ἀπυλλέτω Mus.)· αἰνεῖσθω, ubi Hemsterh. ci. σαπυλλέτω· αἰνέτω vel σαπυλλέσθω· αἰνέσθω; Kaibel putat σαπύλλειν ft. dial. pro θαπύλλειν esse, coll. gll. θ 510–11. 514 189 cf. gl. 175 190 κνημίδας H: accent. Mus. | cf. gll. 19. 896 | Antiphan.] v. ad gl. 19 193 σαραπις H: accent. Mus. | ἐτέλετο H: Scal. alii | πλάτων H: Brodæus alii | Alb. cft. gll. 110. 208 194 μαινίδας] cf. gl. 1229 195 σαραφίν] h. e. σεραφίμ (g) vel σεραφίμ | A habet σαραφεμί | expl.] χερουβίμ perperam explicatur; et vera et falsa expl. ap. K^{σατ3} s.v. σεραφίμ leguntur (σεραφίμ· εμπρηστας g^{σατ3} εμπυρα στοματα η θερμαινοντας v^{σατ3} η και γνωσεως πληθυσμος η και σοφιας χυσις g^{σατ3}; unde Su) 196 σαραχηρῶ H: accent. Schm. | παραβηρῶσω H: Ald.

- 197 σαργάναι· δεσμοί (Aesch. Suppl. 789?). καὶ πλέγματα γυργαθώδη D
 σχοινίων ἀχυραγωγὰ (Timocl. fr. 16, 4. 23, 7. Cratin. fr. 44 K.–A.)
- 198 σάργανος· ὁ ἀγροῖκος D
- 199 σαρδανάπαλλα· γελοῖα D
- 200 Σαρδανάπαλλος· πάντες σχεδὸν ἀπάσης ἀκολασίας καὶ τρυφῆς D
 δοῦλον τοῦτον ἀναγράφουσι γεγονέναι (Ar. Av. 1021). καὶ ἐπὶ τῷ
 μνήματι αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ ἐν Νίνῳ φασὶν ἐπιγεγράφθαι Ἀσ-
 συρίοις γράμμασι· Σαρδανάπαλλος <...>. γεγόνασι δὲ δύο Σαρδα-
 νάπαλλοι (Callisthen. FGrHist 124 F 34. cf. Hellenic. ib. 4 F 63, a)
- 201 *σαρδανάφαλλος· γελωτοποιός A¹²
- 202 *σάρδιον· βοτάνη ἐστὶ δηλητήριος, ἣτις ἅπαν τὸ σῶμα τοῦ
 φαγόντος αὐτὴν σπασμῷ ὑποβάλλει, ὥς καὶ τῶν χειλέων τοῦ
 στόματος συσταλ[λ]έντων ἐκ τοῦ τοιοῦτου σπασμοῦ γυμνοῦσθαι
 λοιπόν καὶ τοὺς ὁδόντας, καὶ γέλωτος φαντασίας δείκνυσθαι
 τοῖς ὁρῶσιν. ἐνθεν τὸ Σαρδόνιος γέλως vg⁵A¹⁰
- 203 σαρδόνες· ἐν κυνηγετικῇ μέρη τινὰ δικτύων δηλοῦνται (Xen. cy- D
 neg. 6, 9)
- 204 *Σαρδόνιον· γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν. ἢ ἐπὶ κατάρα ἐρριμ(μ)ένος Ap.S.+D
 γέλως. ἢ ὑποκοριστικῶς Σαρδόνιος γέλως. οἱ τὴν Σαρδῶ κατοικο-
 ῦντες τῷ Κρόνῳ ἔθνον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους·
 αἰσχροὺς γὰρ ἡγοῦντο δακρύειν καὶ θρηγεῖν· τὸν οὖν προσποιητὸν
 γέλωτα κληθῆναι Σαρδόνιον. τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόνος τῆς νήσου.
 φύεται γὰρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἥς οἱ γευσάμενοι μετὰ σπασμοῦ
 καὶ γέλωτος ἀποθνήσκουσιν. ἄλλοι τὸν καθ' ὑπόκρισιν γινόμενον
 γέλωτα Σαρδόνιον καλεῖν εἰώθασιν, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς
 ὁδοῦσιν (v 302 codd. cf. Tim. hist. FGrHist 566 F 64) vg⁴A⁹Σ

197 δεσμοί] Ph | καὶ κτλ.] cf. q 301,23 = EM 708,22 200 Schol. Ar.; Ph = Su (Paus. σ 4)
 202 Σ σ 25 v. σαρδάνιον 203 Poll. 5,31 204 Σαρδόνιον· ... ὑπόκρισιν et ἀπὸ ... ὁδοῦσιν]
 Ap.S. 140, 12 (σαρδάνιον); Σ σ 25 v. σαρδάνιον; (Paus. σ 5; Ael. Dion. σ 9) | Prov. Bodl. 833;
 Zenob. vulg. 5,85; Schol. V ad v 302; Schol. Plat. rep. 337a; Ph v. σαρδόνιος γέλως

197 σαργάναι] Alb. cft. gl. τ 188, ad quam v. adn. | δεσμοί] Alb. cft. Ph et gl. ο 1210. 1228 | καὶ
 κτλ.] σαργάνη ... πλέγμα τι ἀπὸ σχοινίου γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων EM | πλέγματα
 γυργαθώδη] Schm. cft. gl. 322 | σχοινίον H: Cleric.; ἐκ σχοινίων Alb. | ἀγυράτωγα H: Salm.;
 dubitanter recepi, quia nihil aliud placet 199 σαρδανάπαλλα] σαρδαναπαλλᾶ Mus., male |
 ἄλλοιᾶ (sic) H: M. L. West, coll. gl. 201; αἰδοῖα Ger. Voss. I. Voss. Buher., cf. gl. 200 init. et 201
 200 Σαρδαναπαλλ-] λλ in H legitur; cf. Ar. (sed non Schol.) cet. | ἀσυρίδι H: Schm. (σς iam
 Mus.); iota adscr. posui, monente I. C. Cunningham (de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) |
 <...>] lac. agn. Alb., coll. Schol. Ar.; hinc vel e Ph = Su supplementa petenda 202 συ-
 σταλλέντων H: KΣ | σαρδόνιον H: Ald. 203 codd. Xenophontis habent gen. σαρδονίων.
 σαρδονίων | Xen. cyneg. 6,9] cf. gl. 1628 204 σαρδόνιον· H = K = Hom. codd.] σαρδάνιον·
 Σ = Ap.S. | ἐρριμένος H: Mus. | σάρδον H: Mus., cf. Prov. Bodl. = Zenob. vulg.; σαρδόνια
 Schm. | γελῶντα H: Mus., cf. Prov. Bodl. = Zenob. vulg. ubi γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι legitur;
 haec ap. Hsch. exstitisse neque textum Hesychii mutandum esse (excepto γελῶντες pro γε-
 λῶντα) censeo; narratio tamen corrupta est, et γελῶντας καὶ ἀσπαζόμενους (sic Schm. dubi-
 tanter in app.) postulari e Timaeo intelligitur | ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τ. ὁ.] Alb. cft. gl. 214. 446

- D 205 σάρδοντα· διαπίπτοντα
D 206 σαρθῶ· ἐν Πασιφάῃ τὸ σάρδ[ον]ιον ἢ σφραγὶς εἴρηται (Alcae. com. fr. 29 K.–A.)
207 *Σαρδῶ[v]· νῆσος μεγάλη πλησίον Ἀφρικῆς A¹⁴, ἢ καὶ Σαρδών[η]
D 208 σάρητον· ὁ σάραπις. [καὶ] εἶδος χιτῶνος
D 209 σαρκῶν· σπερμολόγος
D 210 σάρι[v]· [σαρόν] φυτόν τι γινόμενον ἐν τοῖς κατ' Αἴγυπτον ἔλεσιν
D 211 σαρίν· ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον ψάρῳ
D 212 σαρίρ· κλάδος φοίνικος. Λάκωνες
213 *σάρις[σ]α· δόρυ μακρόν, εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ vg²A⁷. ἢ σπάθη βαρβαρική A¹³. Μακεδόνες
D 214 σαρκάζει· μειδιᾷ, εἰρωνεύεται, καταγελᾷ. ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι
215 *σαρκάζων· μετὰ πικρίας γελῶν (Phil. leg. Gai. 353) g¹A⁶[v]
D 216 σαρκάσας· μετὰ πικρίας ἢ ἡρέμα τὰς τῶν χειλέων σάρκας διανοίξας, γελάσας
D 217 σαρκήρη[ς] στάχυν· τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον, καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα, οἷον ἀνθρώπων (trag. ad. fr. 263 K.–S.)
D 218 σαρκοβόρα· σαρκοφάγον
D 219 σαρκοκόλλα· φυτοῦ δάκρυον
D 220 σαρκῶν· σεσηρῶς (Hippon. fr. 165 W. = 141 Degani)
D 221 σάρματα· καλλύσματα. καὶ κόπρια παρὰ Ῥίνθωνι (fr. 22 K.–A.)
D 222 σάρμοι· θερμοί. Καρύστιοι
D 223 σαρμός· σωρὸς γῆς. καὶ κάλ(λ)υσμα. ἄλλοι ψάμμιον, ἄλλοι χόρτον
D 224 σάρον· Ἰων Ἀργείοις· ὥς παλαιὸν †ακίς† σάρον (TrGF 19 F 9). βαρυτονητέον, ὥς παρὰ Σώφρονι (fr. 159 K.–A.). θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἄχρηστοί εἰσι διὰ τὸ γῆρας
D 225 σάρον· κάλυντρον. Βυζάντιοι

207 St. Byz. 556, 19–557, 1 208 cf. Ph 210 Theophr. h. pl. 4, 8, 2. 5; cf. Plin. n. h. 13, 128 (saripha) 213 Σ σ 27 = EM 708, 35 = vg²A⁷ 215 Σ σ 28 219 Diosc. mat. med. 3, 85, 1 225 Schol. Callim.

206 σαρθῶ H: accent. Mus. | σαρθόνιον H: Schm. 207 σαρθών H: A | σαρθώνη H: Alb., coll. St. Byz. 208 σαρήτον H: accent. Schm.; Alb. cft. Ph | [καὶ] Schm. | Alb. cft. gl. 110. 193 209 gl. extra ordinem, sed sana. σαρκῶν est a σαρκῶ, 'quod sit i. q. σαρκάζω' (Thes. 7, 83 d); σπερμολόγος 'maledicens' significare censeo; Alb. cft. gl. 220 210 σάριν· σαρόν H: Schm. 211 cf. gl. ψ 67–8 212 Schm. cft. gl. 382 213 σάρισσα H = Σ: K 214 μηδιᾷ H: Mus. | ἀπὸ κτλ.] Alb. cft. gl. 204 ad fin. 446 215 Phil.] cf. gl. 448 217 σαρκήρης· στάχυν (sine interpunct. insequ.) H: Mus. ([ς]) et Alb. (interpunct.) | τῶν H: Mus. | οἷον] 'id est' | ἀνθρώπων H: Nauck 218 h. e. aut σαρκοβόρα· σαρκοφάγα (Phav.; Alb. cft. gl. γ 1017) aut σαρκοβόρον· σαρκοφάγον (Toll.) 220 Hippon.] viderunt Pears. 2, 616, lin. 10 (sic) et Schneider lex. Gr. v. σαρκάζω; v. praesertim Degani ad loc. | Alb. cft. gl. 209 222 σάρμοι] 'Inf. [gl. 430] rectius σερμοί' Alb. 223 κάλυμμα H: Hemsterh. post G., coll. gl. 221 224 σαρόν H: accent. Mus. | ἰὼν H: Mus. | ἀκίσαρον] οἰκίας σάρον Toup., ft. recte; alii alia 225 σαρόν H: accent. Mus. | κάλυντρον] κάλυντρον Jens., sed cf. gl. 226. κ 542. Su κ 270. 2513. 2515; de formis cf. etiam gl. π 660 cum adn.

- 226 σαρός· ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις [ἢ κάλυντρον] D
 227 Σαρπηδόνιον· τὸ μέγα. καὶ ἡ ἐν Θρά[ση]κῃ καὶ Κιλικίᾳ πέτρα D
 ὑψηλοτάτῃ (Aesch. Suppl. 869)
 228 Σαρπήδοντος· Σαρπηδόνος. ἄλλῃς δὲ ταύτῃ χρῆται τῇ γενικῇ Ap.S.
 Σαρπήδοντος. ἔστι δὲ Αἰολικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς Σαρπήδων
 (M 379 ..)
 229 Σαρπηδών· κόσμος τῶν θεῶν, ἀπὸ μέρους. ἔστι δὲ ἀπὸ λίθου D
 σαρπηδονίου καλουμένου. καὶ ὄνομα κύριον
 230 Σαρπηδών ἀκτὴ· ἀντὶ τοῦ Σαρπηδονία. τόπος δὲ οὗτος Θράκης, Prov.
 ἀεὶ κλύδωνας ἔχων καὶ κυματιζόμενος, ἱερὸν Ποσειδῶνος (Soph.
 fr. 46 R.)
 231 σάρπους· κιβωτούς. Βιθυνοὶ δὲ ξυλίνας οἰκίας D
 232 σαρρυφθεῖν· μωραίνειν D
 233 σάρσαι· ἄμαξαι D
 234 †σαρσίτει· χορὸς πρὸς μύλον ποιούμενος τὴν χορείαν. Λάκωνες D
 235 σαρῶ· κοσμήσω D
 236 σαρῶν· λάγνος. τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον D
 237 σαρῶνες· τὰ τῶν θηρατῶν λῖνα D
 238 Σαρωνία· Ἄρτεμις. Ἀχαιὸς Θησεῖ (TrGF 20 F 18). ἀπὸ τοῦ ἐν D
 Τροίξῃνι Σαρωνικοῦ κόλπου
 239 σασαλαγ[γ]εῖ· θρηνεῖ D
 240 σαρωνίδες· πέτραι. ἡ αἱ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρυὲς (Callim. D
 SH fr. 276, 10. h. Iov. 22)
 241 σάτρα· σηπία D
 242 σάσαι· καθίσαι. Πάφιοι D
 243 σάτον· σιτικὸν μέτρον (Ev. Matth. 13, 33. Ev. Luc. 13, 21) N.T.

226 Su σ 148 v. σάροι 227 cf. Ph 502, 1 v. Σαρπηδών 228 Ap.S. 140, 19 230 Ph 502, 2 v. Σαρπηδών ἀκτὴ; Zenob. vulg. 5, 86; Prov. Bodl. 834 238 Ph 240 EM 709, 5; cf. E. Gen. v. σαρωνίς; Schol. Callim. H. Iov.

226 Alb. cft. gl. α 7607 | [ἢ κάλυντρον] Schm., cf. gl. 225 227 Σαρπηδόνιον] κατὰ Σ. χῶμα Aeschylus (κατὰ τὴν Σαρπηδονίαν ἄκραν Schol.), qui ad S. Ciliciae alludit | ὄραισηκη H: Heins.; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 228 σαρπηδόνας bis H: accent. Ap. S. | σαρπηδών H: accent. Ap. S. | ἄλλῃς] αἰὶ H: Ap. S. | χρῆται] κέχρηται ὁ ποιητής Ap. S. 229 ἀπὸ μέρους τῶν θεῶν H: Schm. 230 Σαρπηδών· ἀκτὴ. H: Alb., coll. Ph et Zenob. 231 βυθινοὶ H: Sop. alii | ξυλίνας H: Alb. 232 Alb. cft. gl. 175 233 ἄμαξαι H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 247 234 σαρσίτει] σαρσίτειος Mus. 235 σαρῶ] non i. q. σαρώω (ut voluit Alb.), sed fut. a σαίρω; cf. EM 709, 1 et praeterea gl. 57 | κοσμίζω H: Schm. 236 σαρῶν] accent. σάρων Mus. | τινὲς κτλ.] Alb. cft. EM 708, 56 σαρούμενον ... καὶ ἐπὶ τοῦ χανεῖν. χάσμα γὰρ τὸ χάσμα φασίν et gl. 240 ἢ κτλ. 237 λινά H: accent. R. Kassel 238 τρυξῇνι H: ed. 1521 239 σασαλαγγεῖ H: Schm. post Alb.; Alb. ci. σαλαγγεῖ, coll. gl. 92 240 πέτραι] cf. gl. 238 cet. | κεχηνηδρυὲς H: Mus. | Voss. cft. gll. 1347. 3085; gl. α 7600 habet ἀρχωνίδας (Kust. ci. σαρωνίδας, cf. plura ap. Alb. s. v. vel Kassel–Austin ad Plat. com. fr. 261) 241 Schm. ci. σάστρα (cf. gl. 539)· σηλῖαι (cf. gl. τ 772), Toll. σαπρά· σηπτά (Alb. cft. gl. 185) 242 σάσαι· καθαρίσαι Schm.

- 244 [σαταρίδες·] σαταρνίδες· κόσμος κεφαλῆς γυναικεῖος
 245 σάτε[ις· τὸ ἐπ' ἔτος. Δωριεῖς
 246 σάτιλλα· π[η]λειᾶς τὸ ἄστρον
 Eur. 247 σατίνα· αἱ ἄμαξαι (Eur. Hel. 1311)
 Hom. 248 Σατνιόεις· ποταμὸς ἐν Λελεγείᾳ. οἱ δὲ Λέλεγες Καρῶν γένος,
 πλησιόχωροι αὐτοῖς ὄντες (Z 34 . .). ἔστι δὲ καὶ Κιλικίας ποταμὸς
 249 [σατός· ἐπ' ἔτος]
 250 *σατράπαι· ἀρχηγοί (Σ), στρατηλάται (A⁴). Περσικὴ δὲ ἡ λέξις
 D 251 Σάτρο[ι]ας· ἔθνος Αἰθιοπῶν
 D 252 σάπτα· κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας
 D 253 σατήοραι· σκάφαι βοτρυῶν παρὰ Λάκωσιν
 LXX 254 *Σαττίν· ὄνομα τόπου (Num. 25, 1. Ios. 2, 1. 3, 1) [A^{6g}σω⁷]
 255 σατύραν· καταφερῆ
 D 256 σατύριον· πόα τις συνεργὸς πρὸς τὰς Ἀφροδισίας ὁρμάς. καὶ
 ζῶον τετράπουν λιμναῖον
 D 257 σάτυροι· μορφαὶ ἀπρεπεῖς
 258 σάτυρος· ἡ ἔντασις. ἡ *χορευτὴς vg²A⁵
 D 259 σανάδαι [σαῦδοι] Ἀμερίας τοὺς σιληνοὺς οὕτω καλεῖσθαι φησιν
 ὑπὸ Μακεδόνων
 D 260 σάυη· ὁ κόσμος. Βαβυλώνιοι
 D 261 σανκόν· ξηρόν. Συρακούσιοι
 262 [σανκρόν· ἄβρόν. ἐλαφρόν. ἄκρον]

247 Hdn. Π. διχρ. 2, 13, 29 L. 250 Σ σ 29 251 Ph 502, 9 v. Σάτραι 255 Schol. Δ ad Luc. Jupp. Trag. 2 256 = Schol. Δ ad Luc. Jupp. Trag. 2 | πόα] Diosc. mat. med. 3, 128, 2; Galen. simpl. med. 8, 18, 5 [12, 118, 11 K.] | ζῶον] Arist. h. an. 594³1

244 σαταρίδες· σαταρνίδες. H: Hansen; habemus correctionem cum errore perperam non deletō; cf. e.g. gll. 259. 1000. 1444. 2484. 2522. π 3347 | Schr. cft. gl. 252 245 σατεῖς H: Alb. in app. (accent. id. ad gl. τ 824); id. cft. gll. τ 240. 824 et praeterea gl. σ 541 | Δωριεῖς] cf. gl. τ 824 246 σάτιλλα] a σατίνης; cf. RE v. Pleiaden 2491, 17–27 et Frisk 2, 680; L. Dind. 7, 95 b vult σατίνα (cf. gl. 247), sine causa | πηλειᾶς H: Jun. alii 247 σατίνα H: accent. Schm. | ἄμαξαι H: accent. Schm. | Alb. cft. gl. 233 248 Σατνιόεις] litteram σ in initio versus ante óeis per errorem posuit rubricator 249 v. l. gl. 245 | ἐπετός H: Palm. 251 σατριάς H: Schm. in app.; Alb. cft. Ph et gl. 35 | ἔθος H: ed. 1521 252 Schr. cft. gl. 244 254 σάτιν H: accent. Alb. in app. 255 cf. σάτυρον· δασεῖαν ἢ καταφερῆ Δωρικῶς Schol. Luc. 256 λημναῖον H (ἡ λημναῖον Mus., perperam): Schol. Luc. 258 ἡ ἔντασις] sc. τοῦ αἰδοίου | Verw. post Phav. vult σατυρισμός· ἡ ἔντασις (Schm. cft. Galen. lex. 19, 136, 11) + nov. gl. σάτυρος· χορευτὴς, sine causa; cf. gl. 257 259 σανάδαι H: accent. Thes. 7, 103 a | [σαῦδοι] Thes. 7, 102 d, cf. gl. 244 cum adn. | Ἀμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | σιληνοὺς] σιελήνους Mus.; de σι- cf. gl. 639 | Alb. cft. gl. δ 713 (addend. gl. δ 721), Schm. Cornut. nat. deor. 59, 9 ... οἱ Σιληνοὶ ἀπὸ τοῦ σιλαίνειν καὶ οἱ σευῖδαι ἀπὸ τοῦ σεύειν, ὃ ἐστιν ὁρμαῖν 260 σάνη H: Alb. in app., coll. ordine; ‘shamē “heaven” might well be transcribed as σανη in Greek, cf. σανας = Shamash “sun”’ M. L. West, coll. Black–Sherwin–White Iraq 46, 1984, 136 | Βαβυλώνιος H: G. et Salm., cf. gll. 302. 469 et praeterea gl. 261 et similia saepissime 262 v. l. gl. 264

- 263 σάτον· μόδιος γέμων, ἤγουν ἐν ἡμισυ μόδιον Ἰταλικόν D
 264 σανκρόν· ἄβρόν. ἐλαφρόν. ἄκρον. τρυφερόν. σεμνόν. σοβαρόν D
 265 σανκρόποδες· ἄβρόποδες D
 266 *σαῦλα· κοῦφα. ἥσυχα. ἤτρυφερά (Anacr. PMG fr. 458. Semon. fr. 18 W.) A⁴
 267 *σαῦλον· ἄβρόν (A⁴). κοῦφον. ἄκρον. ἤτρυφερόν (A⁴). Ἀπτικοί
 269 σανλοῦσθαι· τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι D
 268 σανλοῦ· θρύπτου D
 270 σαύλωμα· θρύμμα D
 271 σανλάτηρ· δορατοθήκη
 272 σαννά· ἀπαλά D
 273 σαννίον· ἀκόντιον βαρβαρικόν (Men. fr. 399 K.–A.). καὶ D
 <σαννίον> σαθρόν· χαῦνον, ἀσθενές, παρὰ Κρατίνῳ (fr. 490 K.–A.)
 274 σαύρα· τὸ ἐρπετὸν ζῶον (Hdt. 4, 183, 4. Theocr. 2, 58. Lev. 11, 30). D
 καὶ ἰχθὺς μέγιστος· σαῦρος (Alex. fr. 138, 1 K.–A.)
 275 Σαῦραι· ἔθνος Θράκιον (Hecat. Miles. FGrHist 1 F 157. Hdt. D
 7, 110)
 276 σανριῖται· εἶδος τι ὄφεων D
 277 σανρίγγη· πόα τις. καὶ τὸ ζῶον ἢ σαύρα D
 278 σανροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σανρωτῆρος βαρὺ (trag. ad. fr. 264 D
 K.–S.). καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη (fr. 338 R.)
 279 σανρωτή· ποικίλη D

263 Ios. Ant. Iud. 9, 85; Su σ 149 v. σάτα 267 κοῦφον] cf. Schol. Ar. Vesp. 1173 | τρυ-
 φερόν] Ph 269 Ph 273 Poll. 10, 143 | ἄκ. βαρβ.] Ph 274 Arist. h. an. 488^a24. 489^b21 |
 σαῦρος] Arist. h. an. 610^b5; Arcad. 69, 21 275 St. Byz.

263 σάτων H: Vales. Toll.; Alb. cft. gl. 243 | ἐν κτλ.] ἰσχύει δὲ τὸ σάτον μόδιον καὶ ἡμισυ
 Ἰταλικόν Ios.; σάτα· μέτρον Ἑβραϊκόν· δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπληρωμένον, ὡς εἶναι
 μόδιον ἓνα καὶ ἡμισυν Su; de neutr. μόδιον i. q. μόδιος cf. Hdn. epim. 87, 5 Boiss.; Lampe
 s. v.; cet. 264 cf. gl. 262 | ἄκρον] cf. gl. ψ 79 | Frisk 2, 682 cft. gl. 288 265 Thes.
 7, 103 a et c vv. σαναρός (sic). σανκός cft. gl. ψ 79 266 σανλά H: accent. Schm. 267
 σανλὸν H: accent. Schm. | ἄκρον] ἄβρόν H: Alb. in app., coll. gl. 264 268–9 ordinem
 codicis exhibeo, numeros Schmidtii 268 σανλῶ H: Jens. 271 σανλάτηρ (σανλώτηρ
 ordo)] h. e. σανρωτῆρ Voss., cf. gl. 280 | δορατοθήκη] explicatio falsa 273 <σαννίον>
 Mein. ‘de pene languido’ (verbum addere necesse esse censeo; utrum addere an subaudire
 voluerit Mein., non constat), coll. Poll.; cf. gl. 172 cum adn. | σάθρον χαῦνον ἀσθενές (H:
 interpunctiones Hansen post alios)] Alb. cft. gl. 288. 296 274 σαῦρα H: accent. Schm.
 post Alb. | Lev.] cf. gl. α 7746. κ 386. 4171. χ 133 | σανρός H: accent. Schm. post Alb., cf.
 Arcad. 275 σαῦραι] h. e. Σάτραι (Thes. 7, 95 d) 276 σανριῖται H: accent. Schm. 277
 cf. Frisk 2, 683 v. σαύρα nn. 1. 4 | πόα] Alb. cft. gl. θ 605 | σαύρα] cf. gl. 274 278 σαν-
 ροβριθὲς] ‘corruptum videtur’ Nauck TGF² (σανρωτοβριθὲς id. ap. Schm., cf. gl. 283),
 sed cf. Frisk 2, 683; Alb. cft. Eur. fr. 531 N. (ex Ar. Ran. 1402) | σανροβριθὲς· ἔγχος (sine
 interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. | σανρώτηρος H: accent. Schr. 279 Frisk
 2, 683

- D **280** σανρωτήρ· τὸ ἔσχατον σιδήριον τοῦ δόρατος. δηλοῖ δὲ καὶ
στάθμην. κεστόν (Hdt. 7,41,2)
- 281** *σανρωτήρες· τοῖς <σ>τύραξιν τῶν ὀπίσω τῶν δοράτων (Ios. Ant.
3,109) A²[vg¹], ἦτοι σιδήριον τοῦ δόρατος
- Hom. **282** σανρωτήρος· τοῦ σιδηρίου (K 153)
- D **283** σανρωτοῖς δόρασι· τοῖς σανρωτήρας ἔχουσι κατὰ τῆς ἐπιδο-
ρατίδος
- D **284** σάνσας· τυροὺς ἀπαλοὺς εὐτρόφους. καὶ δοκοῦσι δὲ οὗτοι
ἐπιφόρους ποιεῖν πρὸς συνουσίαν (com. ad. fr. dub. 250 K.–A.)
- D **285** σανσαρόν· ψίθυρον
- D **286** σανσιαλεῖ· μαστιγοῦται. Ἡλεῖοι
- D **287** σαντορία· σωτηρία. Ἀμερία<ς>
- D **288** σανχμόν· σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές
- Hom. Eur. **289** σάφα· σαφῶς (Eur. Or. 259) g^{σaw9}Σ, φανερώς Σ, λαμπρώς (B 192 . .)
- Eur. **290** σαφές· τὰ αὐτά (Eur. Or. 397)
- 291** *σαφηνιεῖ· ἐρμηνεύ<σ>ει (Arist. rhet. 1404^b36) vg¹(A³)
- D **292** σαφήνισον· ἐρμηνεύσον
- Hom.? **293** σαφήτωρ· μάντις ἀληθής, μηνυτής, ἐρμηνεύς (cf. I 404)
- LXX **294** σάγματα· φορτία (Gen. 31,34)
- 295** †σαγμῖς†· ἡτοιμασμένος
- 296** σαχνόν· ἀσθενές, χαῦνον
- D **297** σαψίς· ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ Ἀραβ<ι>οις
- Hom. Ap. S. **298** σάω· σῶξε, σῶσον (v 230; . .)
- 299** σαῶζει· σῶζει (g¹)
- D **300** Σαωκίς· ἡ Σαμοθράκη οὕτως ἐκαλεῖτο τὸ πρότερον

280 cf. gl. Hdt. 281 Σ σ 31; cf. gl. Hdt. 284 Hdn. Π διχρ. 2,8,17 L. 289 Σ σ 32; Schol.; Erot. 118,2 290 cf. Schol. Eur. 293 cf. Schol. 298 Ap.S. 140,29 (ἀντὶ τοῦ σῶξε; v 230 laudatur); Schol. (σῶσον) 300 cf. schol. N 12; Plin. n. h. 4,73; praeterea app. ad gl. 152

280 Alb. cft. gl. ο 1852 | κεστόν] ante hoc verbum interpunxi; ξυστόν? Hansen post Alb. qui cft. gl. Hdt. v.1.; id. cft. gl. κ 2381; Schm. ci. κέστρον, vix recte 281 σανρωτήρες H = A] h. e. σανρωτήροι (Jens., cf. vgΣ) | τύραξιν H = A: Mus., cf. vgΣ | σιδήριον (non σιδηρίω) per compendium scriptum habet H 284 σανσάσας H: accent. Schm., coll. Hdn.; de significatōne non constat, cf. Kassel–Austin | ἐπιφόρους] εὐεπιφόρους Kust. 285 σανσαρόν] Lob. Prol. 273 cft. Lat. susurrus; Alb. cft. v. σανσαρισμός Arist. probl. 947^b35 | ψιθυρόν (H: accent. Hansen)] Schneider lex. Gr. ci. ψαθυρόν, coll. Arist. 286 σανσιαλεῖ] Schm. ci. σανσιῶδδαι vel σανσιῶλλαι vel σανσιῶδδδαι | μαστιγᾶται H: Mein. 1857 p. 620 287 σαντορία] Sop. cft. gl. 306 | ἀμερία H: Palm. Sop. Brun.; de Ameria cf. gl. π 2141 cum adn. 288 Alb. cft. gl. 296, Frisk 2,682 gl. 264 289 Eur. Or.] Schm. cft. Erot. I. c.; cf. gl. 290 290 Eur. Or.] cf. gl. 289 291 σαφηνιεῖ H (σ om. rubr., add. H^e): Mus., cf. vg | ἐρμηνεύει H: vg 293 σαφήτωρ (H: HSt.)] hoc esse ἀφήτωρ susp. L. Dind. 7,112b, cf. gl. α 8657 | L. Dind. cft. gl. 2354 294 extra ordinem 295 extra ordinem | σαγμῖς] ‘Corruptum forte ex voce σεσαγμένος, per compendium scripta’ Alb. 296 Alb. cft. gl. 288 297 ἀράβοις H: Hansen 299 Schm. ci. σαῶσαι· σῶσαι, cf. gl. 303 | cf. σαῶξε· σῶξε g 300 cf. ad gl. 152

301	σαωμένη· θεωροῦσα	D
302	σαῶς· ἥλιος. Βαβυλώνιοι	D
303	σαώσεις· σώσεις (A 83)	Hom.
304	*σαώ(σο)μεν· σώσωμεν (E 469 . .) vg ² A ¹⁰	Hom.
305	*σαώτερος· ὑγιέστερος vg ³ [A ¹¹]. σῶος. ὑγιής. ἡ λωπητριώτερος v ³ . ἀπὸ πρωτοτύπου σάος Αἰολικοῦ (A 32)	Hom.
306	σαωτορία· σωτηρία	D
307	*σαῶφρονα· σώφρονα (Φ 462) g ⁴ A ¹²	Hom.
308	*σβέννυται· κατασβέννυται (Prov. 10, 7. 13, 9. Ev. Marc. 9, 48) A ¹	LXX N. T.
309	*σβέσαι· παῦσαι Σ, κατασβέσαι (I 678 . .? Ep. Eph. 6, 16)	Hom. N. T.
310	ῥεαυτὸν· τοῦ σοί†	
311	Σεβαμά· ἐπιστροφῇ πονηρά (Esai. 16, 8)	LXX
312	*σέβας· τιμή vg ² A ⁶ . θαῦμα. θάμβος, ἔκπληξις (γ 123 . .) g ² . αἰδώς (Σ 178)	Hom.
313	σεβάσιον· τιμητόν, προσκυνητόν	
314	σεβάσσατο· σεβαστόν ἡγήσατο, ἐτίμησεν, *ἐνετράπη (Z 167 . .) A ⁵	Ap. S.
315	*σεβαστός· προσκυνητός vg ³ Σ, τιμητός	
316	σεβέννιον· τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γενόμενον	D
317	σέβρος· εὐσεβής, δίκαιος	
318	*σέβεσθαι· αἰδεῖσθαι, ἔντροπέεσθαι A ⁷ . προσκυνεῖν. λαίσχυνεσθαι (Act. 18, 13) A ⁷	N. T.
319	σέβηται· λατρεύηται. ἢ αἰδῆται	
320	σεβιστόν· τιμητόν	
321	σέβις· πυξίς	D
322	σεγάνιον· γυργαθῶδες πλέγμα παρὰ Ῥοδίοις	D
323	*σέδας· καθέδρας g ¹ A ¹	

304 Schol. 305 Schol.; cf. Ap. S. 140, 17 307 Schol. 309 Σ σ 33; cf. Schol. 311 cf. Basil. Caes. comm. in Esai. 311 312 Ap. S. 140, 30; Σ σ 35; Schol. γ 123. cf. Σ 178 314 σ· σεβ. [ηγ.] Ap. S. 140, 31–2 315 Σ σ 36 = vg 316 Archig. ap. Galen. 12, 574, 14 317 = Theogn. can. 33, 14 Alpers (p. 11, 16 C.) = Zonar. 1632 323 Σ σ 38

301 σαωμένη] σα(μένα· θε)ωμένη, Ahr. Dial. 2, 68. 342, coll. post Alb. glossa Laconica ε 6162; σαωμένα· Valck. 302 Reland cft. Pers. saouz 'urens', quod solem significat; cf. gl. 260 cum adn. 304 σαῶμεν H: ordo et Schol. et gA 305 ὑγιώτερος H (de hac forma cf. Sophr. fr. 33 K.–A.; ὑγιώτερος A): vg | σωσηῶ H: Mus., cf. Ap. S. 306 σαωτορία] Alb. cft. gl. 287; σωτηρία Ald. 307 σαῶφρονα H et ordo = K et ordo] h. e. σαῶφρονα (Schol. et Mus., cf. gl. 181) 309 σβέσαι H = Σ] h. e. σβέσσαι, siquidem ad Hom. spectat 310 σὲ αὐτὸν· τοῦ σοί H ut vid.] Schm. ci. σεαυτῶ· ἀντὶ τοῦ σοί 311 expl.] interpretatio nominis Hebraici loci | Esai.] cf. gl. 325. ε 1942. 6184 316 cf. testit. et LSJ v. σεβέν(ν)ιον 317 σέβερος] accent. σεβερός L. Dind. 7, 122 c 320 nihil mutandum, 'α σεβίζειν' Alb. | cf. gl. 315 321 πηξίς H: Jun. Sop. 322 M. L. West ci. στεγάνιον | Voss. cft. gl. 197 323 σέδας] Lat. accus. sellas (Alb., coll. gl. 368 fin., q. v.); ad litteras Δ et Λ inter se commutatas cf. gl. ρ 380 cum adn.

- 324 σεελλίσαι· Φρύνιχος ἐν Κρόν[ι]ψ (fr. 10 K.–A.)· ἄγαμαι, Διονῦ, σοῦ στόματος, ὡς σε(ς)έλλισαι †κεκομμένα πολλάκις†. Αἰσχίνης τις ὑπῆρχε Σέλλου καλούμενος, ἀλαζὼν καὶ ἐν τῷ διαλέγεσθαι καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν, πενόμενος καθ' ὑπερβολήν, ὡς τοὺς παραπλησίους τούτῳ (Σέλλους) καλεῖσθαι
- LXX 325 Σεδέκ· πόλις Μωαβιτῶν. ἐρμηνεύεται δὲ μελέτησις (Esai. 16, 7)
- Ap.S. 326 σέθεν· σοῦ (A 180 ..) vg¹A². ἰσοδυναμεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σεῦ καὶ τὸ σέο καὶ σεῖο· τὸ δὲ καθ' Ὅμηρον τοῦ σοῦ σύναρθρον· μῆνσαι πατρὸς σεῖο· καὶ σοῖο (Ω 486 cum v.l.) . ἢ ἐκ σοῦ
- D 327 σεῖα· ἐδίωξα. Βοιωτοί
- D 328 σεῖν· θεῖν. Λάκωνες
- D 329 σεῖναι· θεῖναι. Κρήτες
- D 330 σεῖεις· ἐξαπατᾷς. Ἀττικοί (cf. Antiph. 6, 43)
- D 331 Σειθονή· ἢ Θεσσαλία (Hdt. 7, 123 v.l. Euphor. fr. 58, 2 P.)
- Hom. 332 *σεῖο· σοῦ g¹ ἢ τοῦ σοῦ (Γ 137 ..)
- 333 σειομένους· καταλλομένους
- Hom. 334 σείνεται· κακοποιεῖ (Ω 45)
- Hom. 335 σεῖο φονῆος· τοῦ σοῦ φονέως (Σ 335)
- Hom. 336 σεῖον ζυγόν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος, συνεχῶς καὶ ἐπιτεταμένως ἔτρεχον (γ 486 ..)
- Hom. 337 σειραῖ· πλέγματα, ἡνία, ἢ *πλεκτοὶ ἱμάντες (Ψ 115) (vg³A⁹)
- 338 *σειραχθῆσαι· χρεῶν ἀποκοπαὶ vg⁵A¹¹
- D 339 σειραφόρον· ἡγεμονικόν. μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν δεξιοσειῶν ἵππων (Aesch. Ag. 1640. Ar. Nub. 1300)

324 cf. Ph 507,9 = Su σ 259 = Apostol. 15, 41 v. σεελλίσαι; Schol. Ar. Av. 823; cf. ad gll. 392. 438 325 cf. Basil. Caes. comm. in Esai. 307. 309 326 Ap.S. 140,33 330 cf. Ph 503,18 331 St. Byz. 566,14–15 337 Σ σ 39 = vg 338 Σ σ 46 = K

324 σεελλίσαι| h.e. σεσελλίσαι (Mein., coll. gll. 392. 438; cf. etiam Ph = Su = Apostol.) | χρονίω H: Heins. alii | διονύσου H: Mein.; de nomine hominis Διονῦς v. Kassel–Austin | σε(ς)έλλισαι| σὲ ἐλλίσαι H: Mein. | κεκομμένα πολλάκις| quae ci. Bergk. Mein. Hermann ap. Kassel–Austin legere licet | Αἰσχίνης ... Σέλλου (sine δ)| cf. Su σ 259 ad fin.; θ 81 ad fin.; Schol. Ar. Av. 823 | καθυπερβολήν H: Alb. | (Σέλλους) Heins. (Alb. cft. gl. 397), cf. Su et Schol. Ar. Il. cc. | Mein. cft. etiam gl. 391 325 σεδέκ H (σ om. rubr., add. Mus.) = Basil. Caes.] Δεσέθ Esai. | μελέτησις H = Basil. Caes.] μελετήσεις a μελετάω Esai. | πομωαβιτῶν H: Sop. | Esai.] cf. gl. 311 cum adn. 326 καθομηροῦν H: Ap.S. | τοῦ σοῦ σύναρθρον] σύναρθρον ἴσον τῷ τοῦ σοῦ Ap.S. 327 cf. gl. 458; M.L. West ci. σέφα 328–9 glossas corruptas esse censet Ahr. Dial. 2, 68. 70. 316 330 Alb. cft. gl. 353 331 Σειθονή| h.e. Σιθονή (Palm. alii); Σιθο- (non Σιθω-) ap. Euphor. propter metrum certum est | ἢ Θεσσαλία| immo μέρος Θράκης (St. Byz. cet.); 'ubique se prodit ἀγεωγράφητον hic Auctor' Palm. alii; cf. e.g. gll. 679. 2020. 2775. q 509 334 σείνεται| h.e. σίνεται (HSt.) 335 φονήσας H: Mus. | σοφόνεος H: Mus. (σοῦ) et Pears. post Mus. (φονέως) 336 σεῖον· ζυγὸς (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (interpunct. Schr.) 337 ἡνίαν H: Ald. 338 σειραχθῆσαι| h.e. σεισάχθεται (KΣ); Alb. cft. gll. 355. 732. χ 704 339 δεξιοσειῶν H: Mus.

- 340 σειρή· ἡ ἀναδέσμη (Θ 19 ..). καὶ μέλιττα, ἢ μελίττη ἐοικὸς [καί] D
ὀρνιθάριον τι ποιόν. καὶ ἱμάτιον ἀσπάθητον λεπτόν
- 341 σειρή· ἄλλυσις, δεσμός (Θ 19 ..) Hom.
- 342 σειρήνες· οἱ λεπτοὶ καὶ διαφανεῖς χιτῶνες D
- 343 σειριᾶ· φλεγμαίνει, καροῦται D
- 344 σειριδᾶς· τὰς σειράς (cf. Xen. cyneg. 9, 13 ..) D
- 345 Σείριος· ὁ ἥλιος. καὶ ὁ τοῦ κυνὸς ἀστήρ· Σειρίου κυνὸς δίκην· Σο- D
φοκλῆς τὸν ἀστρῶν κύνα (fr. 803 R.), ὁ δὲ Ἀρχίλοχος τὸν ἥλιον
(fr. 107, 1 W.), Ἴβυκος δὲ πάντα τὰ ἄστρα (PMGF fr. 314)
- 346 v. gl. 345
- 347 *σειροί· ἐπαύλεις vg⁶A¹²
- 348 σειρήνες· οἱ μὲν ἔξω γυναῖκάς φασι μελωδούσας, ὁ δὲ Ἀκύλας LXX
στρουθοκαμήλους (Esai. 13, 21. 34, 13. 43, 20)
- 349 *σειρομάστις· εἶδος ἀκοντίου (Iud. 5, 8, cod. Alex. v. 1. cf. Num. LXX
25, 7) vg²A⁸
- 350 *σειρομαστῶν· δορυφόρων A⁷. καὶ εἶδος λόγχης (Iud. 5, 8, cod. Alex.) LXX
- 351 σειρόν· τὸ ἀνδρεῖον θέριστρον. Σικυώνιοι D
- 352 σειροφόρος· οἰωνὸς ἡγεμονικός D
- 353 *σεῖσαι· συκοφαντῆσαι. ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων (Tele-
clid. fr. 2 K.–A. cf. Ar. fr. 228 K.–A.) Σ
- 354 *σεῖσατο· ἐσείσθη (Θ 199) A¹³ Hom.
- 355 *σεισάχθεια· Σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν [vg⁵A^{1νσι1}] δημοσίῳν καὶ
ἰδιωτικῶν ἐνομοθέτησεν, ἦνπερ σεισάχθειαν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ
ἀποσεῖσασθαι τὰ βάρη τῶν δανείων (Arist. Ath. pol. 6, 1)

340 μέλιττα Ph 503, 26 = Su σ 279 v. σειρήν; Zenob. vulg. 5, 97 | Arist. h. an. 623^b11. fr. 359
Rose | ἱμάτιον ἄ. λ.] cf. Harp. 271, 5 [σ 2 K.] v. σεῖρινα; Ph 504, 12 v. σειρήνα = Su σ 283 v.
σεῖρινον 341 EM 710, 17; Schol. 342 cf. supra ad ἱμάτιον gl. 340 343 = Eust.
Od. 1709, 57 [2, 5, 32 St.] (Ael. Dion. σ 10) 344 Ph; Poll. 10, 141 345 Ph 513, 10 v. σῆριον =
Su σ 285 v. σεῖριον (Paus. σ 9, ubi Erbse pro τὸν κύνα dubitanter cī. τὸν Κυν(ὸς
ἀστέρ)α) 347 Σ σ 43; Poll. 9, 49 348 Basil. Caes. comm. in Esai. 275 (Esai. 13, 21) 349 Σ
σ 44 351 cf. Harp. 271, 5 [σ 2 K.] v. σεῖρινα; Ph 504, 12 v. σειρήνα = Su σ 283 v. σεῖρινον
353 Σ σ 45 355 cf. Σ σ 46; Ph; Heraclid. Lemb. ap. Arist. fr. 611, 3 Rose

340 h. e. σειρή (σειρή H: accent. Alb. in app.): ἡ ἀναδέσμη + nov. gl. σειρήν· μέλιττα κτλ. (Grae-
vius in Bentley The Correspondence, 1842, 148, ut monuit me R. Kassel) | μελίττης οἶκος. καὶ H:
Dobree l. c. p. 753–4 (ubi μελίττης est lapsus calami [R. Kassel]), coll. Zenob. vulg. et Ph = Su |
ὀρνιθάριον] cf. gl. 348 fin. | ἱμάτιον] cf. gl. 342 342 σειρήναι H: Thes. 7, 131 a; de -αι pro -ες
perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. | cf. gl. 340 fin. 343 σειριᾶ H: accent. Mus. 345–6
nov. gl. σεῖριον· κυνὸς δίκην· H (nov. gl. σεῖριον κυνὸς δίκην· Ald.): contin. West ad Archil.
347 Sop. perperam ci. σειρήνων ἐπαύλεις, coll. Esai. 34, 13 (cf. gl. 348); v. cum expl. ap. Su (αἱ
ἐπαύλεις. ἢ δορυγματοὶ εἰς ἀπόθεσιν σίτου) tum gll. 724. 726–7 348 στρουθοκαμήλους H (=
Aquila ap. Basil. Caes.; Mus. compendium male expl.) cf. ὀρνιθάριον gl. 340 349 σει-
ρομάστις] σιρομάστις Iud., cf. gl. 725 | Iud. ... v. l.] cf. gl. 350 | cf. etiam gl. 425 351 σεῖριον]
h. e. σεῖριον (Harp.; unde Ph; Su σεῖρινον habet) | τὸ ἀνδρεῖον, H: interpunct. del. Voss; hoc fal-
sum esse contendit Alb., coll. Harp. (Ph et Su) ... οἶον θέριστρον; ‘Subaudi ἱμάτιον’ Salm. ad τὸ
ἀνδρεῖον 353 Alb. cft. gl. 330 355 Alb. cft. gl. 338, q. v.

- 356 σεισμός· τρόμος
 D 357 σεισόφελος· [τὸ τῶν] τροχίλων εἶδος
 D 358 σείσων· ἄγγος κεραμεικόν, ἐν ᾧ τοὺς κυάμους φρύγουσιν (Alex. fr. 139, 2 K.–A.)
 D 359 σεῖφα· σκοτία. Κρητες
 D 360 σεκάνες· πόρρωθεν
 D 361 σεκούα[να]· σικύα
 D 362 σεκουάνη· ἐλαίας εἶδος. Λάκωνες
 363 σέκρετον· συνέδριον
 D 364 σελαγίζει· αἰθεται, φλέγεται. ἀπὸ τοῦ σέλας (cf. Callim. fr. 238, 26 Pf. SH fr. ad. 910, 9)
 D 365 σελαγεῖται· τὰ αὐτά (Ar. Nub. 286)
 366 σεῶ[ι]ναι· λαμπάδες
 367 *σελάνοντες· λάμποντες A¹²(vg⁴)
 Hom. 368 *σέλας· φῶς v³[vg¹A⁸], αὐγή. [πῦρ g³A⁸, φλόξ, φέγγος τοῦ πυρός, λαμπρότης (Θ 509 . .) v¹A⁸. ἢ καθέδρα(ς)]
 D 369 σελάσει· φλέγει, λαμπαδίζει (Ar. Nub. 604)
 D 370 Σελασία· Ἄρτεμις
 D 371 Σελασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς (Theopomp. FGrHist 115 F 11. Xen. Hell. 2, 2, 13 . .), ὅθεν εἰκὸς κληθῆναι τὴν Ἄρτεμιν
 Ap.S. 372 σέλας· φῶς πυρός, ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός, περιφραστικῶς (Θ 509 . .)· ἔνθεν καὶ σελήνη, παρὰ τὴν λαμπρότητα τὴν περὶ αὐτὴν γινομένην τοῦ ἡλίου· εἶατο πεντήκοντα <σέλα> πυρός αἰθομένοιο (Θ 563)
 D 373 σελασφόρος· λαμπροφόρος (Aesch. Eum. 1022)

368 cf. Σ σ 47 370 Theogn. can. 33, 20 Alpers (p. 11, 18 C.) 372 cf. Σ σ 47; Ap.S. 141, 1

357 σεισόφελος] σεισοκέφαλος Alb., coll. gl. τ 922 | [τὸ τῶν] Hansen post Mein. 1857 p. 621 359 Lob. Rhem. 315 cum not. 41; Frisk 2, 1133; alii cft. gl. ψ 87–90. 93. 139–40 360 σεκάνες] Schm. ci. σέκασα vel σεκόσα, coll. gl. ε 3351. 3765. σ 2683. ω 62 361 σεκούα H: Ahr. Dial. 2, 126; idem propter ου pro υ gl. Lac. esse putat (cf. gl. 362), et de ε cft. praesertim nummorum Sicyoniorum antiquiorum ΣΕ pro ΣΙ (Head Hist. Num.² 409–11) 363 σέκρετον] Lat. secretarium, cf. Lampe v. σήκρητον 366 σέλαινα H: Cas., coll. Athen. 15, 699 d (accent. Hansen) 367 'Si ad Nic. Ther. 691 spectat, σελάνοντες· λάμποντος scribendum' Schm. 368 h.e. σέλας· ... λαμπρότης + nov. gl. σέλλας (Lat. accus. sellas)· καθέδρα (καθέδρα H: Alb., coll. gl. 323 et Su σ 196 v. σέλλαι) 369 σελάσει] h.e. σελαγει (Alb., coll. Ph 505, 10 σελαγεῖν [σελάγειν cod.]· φλέγειν· ἀπὸ τοῦ σέλανος et gl. 364–5) 370 Σελασία· ἢ Ἄρτεμις παρὰ Λάκωσι Theogn. | de λ (non λλ) cf. gl. 371 cum adn. 371 Σελασία· τόπος τῆς Λακωνικῆς Ph 506, 9; Σελασία (unum λ; cf. ad gl. 370)· πόλις τῆς Λακωνικῆς St. Byz. 559, 13 ordo; Σελασία· κτλ. ib. codd.; Σελασία· πόλις Λακωνική. Θεόπομπος ἐν τετάρτῳ Ἑλληνικῶν St. Byz. 561, 3 ordo et codd. 372 εἶατο (vel εἶατο) (sic) H: spir. et accent. Schow | ῥ H: expl. Schow | <σέλα> Schow | σέλας (v.l. Θ 563) πυρός· ἢ λαμπρότης τοῦ πυρός. κτλ. Ap.S. 373 λαμπροφόρος] vox exstat e.g. Athen. 4, 148 b, epitom. (v. plura ap. Lampe), cum Athen. 4, 148 b λαμπτροφόρος· habeat; Mein. ap. Schm. ci. λαμπαδοφόρος

- 374 σελάτης· κοχλίας D
 375 σελάχιον· κόμμα ἰχθύος. ἢ τὰ σελάχια λεγόμενα. τινὲς δέ φασι D
 σελάχη λέγεσθαι ὅσα ἄποδα ζωοτοκεῖ, σέλαχος δὲ λέγεσθαι τὸ ἐκ
 τοῦ σελαχίου ὀψάριον (Eupol. fr. 1, 2 K.–A.)
 376 σελάχη· εἶδη θαλασσίων θηρίων D
 377 *σελαχίας· εἶδος ἰχθύων A¹⁰ μεγάλων
 378 σελευκίς· εἶδος ἐκπώματος, ἀπὸ τοῦ βασιλέως κληθέν (Polemo D+K
 FHG 3, 133, fr. 57). καὶ ὑπόδημα γυναικεῖον. καὶ *ὄρνεον ἀκρι-
 δοφάγον [g⁷A¹⁴]
 379 σελήνας· πόπανα τῷ ἄστρω ὅμοια, πέμματα (Eur. fr. 350 N.) D
 380 σεληνίς· φυλακτήριον, ὅπερ ἐκκρέμαται τοῖς παιδίοις D
 381 Σεληπιάδαο· Σεληπίου υἱοῦ (B 693) Hom.
 382 σελίαρ· φοῖνιξ D
 383 σελίδες· τὰ μεταξὺ διαφράγματα τῶν διαστημάτων τῆς νεώς. D
 καθάπερ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις, τὰ μεταξὺ τῶν παραγραφῶν
 384 σέλινον· τὸ γυναικεῖον (com. ad. fr. 536 K.–A. cf. Cratin. fr. 116, 3 D
 K.–A.)
 385 σελινουσία· κράμβης εἶδος D
 386 σελίνου στέφανος· πένθει προσήκει. διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Ἰσθμικῷ D
 ἀγῶνι στεφάνῳ ἐχρήσαντο αὐτῷ (Duris FGrHist 76 F 33)
 387 *σελίς· πτυχίον A¹¹[vg⁶A¹⁵], καταβατὸν βιβλίου vg⁶A¹⁵. †ἢ ἔνδο-
 ξον†
 388 Σελλάδαι· γένος ἰθαγενῶν
 389 σελληγορεῖ· εὐχερείας ἀναφώνημα

375 cf. Arist. h. an. 511^a4; Ph (cf. etiam eund. 505, 14) = Su 378 ὑπόδημα γυναικεῖον] cf. Poll. 7, 94 | ὄρνεον ἀκριδοφάγον] cf. Σ σ 49 379 Ph 505, 20 v. σελήνη; St. Byz. 560, 18; Schol. Eur. Tr. 1075; Su gl. α 282 v. ἀνάστατοι; (Paus. σ 10) 381 cf. Schol. 383 = Ph 384 Ph; cf. eund. 500, 2 = Su σ 110 v. σάραβον 385 Euthydem. diaetet. (cf. testt. ad gl. 183) ap. Athen. 9, 369e–f 386 Ph = Su 387 Hdn. epim. 122, 3 Boiss.; cf. Su

375 ζωοτοκεῖ] εἰσὶν ὡς τοκεῖ H: Heins., coll. Arist.; Alb. addit Ph = Su | λέγεσθαι²] λέγεται Mus. | ψαρίου H: Heins. post Mus. | Eupol.] cf. etiam RE 10 (2) 1742, 49 377 μεγάλων] οὐ μεγάλων Schm. 378 Polemo] cf. gl. ρ 397 | de signn. prima et tertia v. plura ap. LSJ s. v. 379 σεληνὰς H: accent. Mus. (sed v. infra) | ποπανὰ, H: accent. Schm. post Mus. (comma del. Nauck) | ὅμοια πέμματα (H ut vid.; Schow putat ὅμοιον ἀπέμματα H habuisse): comma add. Nauck; Mus. vult σελήνας (nom. sing.?): πόπανον, τῷ ἄστρω ὅμοιον πέμμα τι 380 ἐκκρεμαῖται (H: accent. Schm.)] <δέρης> ἐκκρέμαται Mein. ap. Schm.; φυλακτήριον est ‘amuletum’ 381 σελαπιάδαο H: Mus. 382 Schm. cft. gl. 212 383 νεῶς H: Ph | περιγραφῶν H: Ph 384 γύναιξ (sic) H: Ph; id. addit αἰδοῖον | Cratin.] cf. gl. 741. ρ 404 385 σελινουσία] Mein. ad Athen. ci. σελινουῖσσα 386 πένθει προσήκει] πένθιμος· τὸ γὰρ σέλινον πένθει προσήκει Ph = Su; πένθει προσήκων Mus., non recte | ἰσθμικῷ H: Mus. 387 ἢ post πτυχίον, ἔνδοξον post ἰθαγενῶν [gl. 388] colloco’ Schm., falso

- Ap.S. + Hom. **390** Σελλή(ε)ῖς· ποταμὸς Θεσπρωτ[ε]ίας (B 659 .), ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔθνος Σελλοί (Π 234), καὶ ἄλλο(ς) τῆς Τρωάδος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες κατὰ συναλοιφήν ἄμφι δέ σ' Ἑλλοί' οὐχ ὕγιως ἀκούουσι τὸ ἔθνος (Π 234 v.1.)
- D **391** Σελληῖδεω· Σελ(λ)έως υἱὸς ὁ μάντις, Βατουσιάδης τὸ ὄνομα (Archil. fr. 183 W.)
- D **392** σελλίξεσθαι· ψελλίξεσθαι. τινὲς δὲ σελλίξει· ἀλαζονεύει
- D **393** σέλματα· τὰ ζυγὰ τῆς νεώς. ἢ τὰ ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ εἰς τὸν ζυγὸν διαστήματα. ἢ αἱ καθέδραι τῶν ἑρετ[τ]ῶν (Archil. fr. 4, 6 W.). καὶ συναρμογαὶ τῶν σανίδων
- 394** σέλμενοι· γενόμενοι
- D **395** σελμῖς· ὁρμὰ τριχίνη. καὶ τὰ ἱκρία
- K + LXX **396** *σελμῶν· σανίδων vg²A⁹. ἀνταπόδοσις (Psalm. 67,15. Iud. 9,48)
- Hom. + D **397** Σελοί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ (Π 234). ἢ πτωχοί
- D **398** σέλπιδες· σχεδιαί
- D **399** σέλπον· σίλφιον
- D **400** Σελχροί· Πέρσαι
- D **401** σεμάλια· ῥάκ[κ]η. Ἄργεῖοι
- D **402** σεμέλη· τράπεζα. παρὰ δὲ Φρυνίχῳ ἑορτή (Phryn. trag. TrGF 3 F 23)
- D **403** σεμελοῖρίδαι· οἱ ἄνευ κελύφους· οὗς ἔνιοι λίψακας
- D **404** σέμελος· κοχλίας

390 Σελλήεις· ... Σελλοί] Ap.S. 141,2 | ἄμφι δέ σ' Ἑλλοί] Eust. II. 1057,59 [3,844,13 V.] | Ἑλλοί] cf. Schol.; Schol. AT ad Π 234; Strab. 7,7,10 p. C.; EM 709,30 **392** ψελλίξεσθαι] Ph 507,9 = Su σ 259 = Apostol. 15,41 v. σεσέλλισαι fin. (Lycophr.) | τινὲς κτλ.] Su σ 259 v. σεσέλλισαι fin. = θ 81 v. Θεαγένους κτλ. fin. = Schol. Ar. Av. 823 fin.; Su σ 210; cf. ad gll. 324. 438 **396** expl. prior] Σ σ 50 = K | expl. post.] = An. Ox. 2,466,9; aliter gl. Psalm. 304 Ernesti **397** Su; cf. EM 709,30 **404** Apollas FGrHist 266 F 4

390 σελλῆις H: Heins. | θεσπρωτίας H: Mus. | ἄλλο H: Schm. | συναλοιφήν] cf. gl. 2408 | ἄμφιρος σελλοί H: Schm. post alios, coll. Eust. **391** σελληῖδεω H: accent. Mein. FCG 2,585 | σέλεως H: Mus. (accent.) et G. et Salm. ((λ)) | Archil.] cf. gl. 393 **392** Alb. cft. gll. 324. 438 **393** ἑρέττων H: Mus. | Archil.] cf. gl. 391 **394** Mein. 1857 p. 621 ci. ἐελμένον· ὁμοῦ γενόμενοι; alii alia **395** ὁρμία H: accent. Mus. **396** h.e. σελμῶν· σανίδων + nov. gl. Σελμῶν· ἀνταπόδοσις (Biel.); ἀνταπόδοσις est interpretatio nominis Hebraici loci; Alb. et Schm. cft. gl. Psalm. σελμῶ (sic)· τόπος οὗτω καλούμενος et glossam confusam Suidae (ubi post σημαίνει δὲ verbum καὶ perperam additum est) σελμῶν· σανίδων (= K = Σ = Ph). καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ἀνταπόδοσιν **397** h.e. Σελλοί· ἔθνος ἐν Δωδώνῃ (Mus., cf. gl. 390 et Su et EM) + nov. gl. Σέλλον· πτωχοί (Alb., qui cft. gl. 324) **398** σέλπιδες] σελμίδες ci. G. et Toll.; Schm. cft. σάλπις Arcad. 53,9 ('quod cum τράμπις iungit') | σχεδιαί H: accent. Mus. **399** σέλπον] σέλπιον? Schm. | σιλφίον H: accent. Mus. **401** σεμάλια] accent. σεμάλια Ald. | ῥάκκη H: Alb. in app. **402** σεμέλη] h.e. θυμέλη (Schm.; Snell cft. EM 458,30 [Orion]) **403** σέμελον· κοχλίας (cf. gl. 404) ἄνευ ... λίμακας (Salm., coll. gl. λ 523 v. λείμακος) | κελιφοῦς H: Mus. | λίψακας] ψίλακας Schm., cf. gl. ψ 195 **404** glossa Laconica Apollae Pontici (Athen. 2,63 d = FGrHist 266 F 4); de Ap.Pont. cf. gll. γ 193. 204 (Athen. 9,369 a = FGrHist 266 F 2) et RE s.v. Apollas n. 3 | Schm. post alios cft. gll. 374. 441; σέβετος Theogn. can. 32,15 Alpers (p. 11,15 C.); σεύετος Zonar. 1634

- 405 σεμίαρ· χιτών. ἢ πλάξ ἀντὶ στέγης ἐπικείμενος, ὥς Λάκωνες D
 406 Σεμίραμις· περιστερὰ ὄρεος Ἑλληνιστί D
 407 σεμνά τῆς σῆς παρθένου μυστήρια· Σοφοκλῆς (fr. 804 R.)· τὰ D
 ἄρρητα καὶ ἀνεξήγητα μυστήρια
 408 σεμναὶ θεαί· τὰς Εὐμενίδας οὕτως ἔλεγον, καὶ Ἑρινύας ἐπὶ D
 εὐφημοσῶ (e.g. Soph. OC 89–90)
 409 *σεμνή· τιμία g³. σῶφρων
 410 σεμνεῖον· οἶκος ἱερός (Phil. vit. contempl. 25)
 411 σεμνολόγημα· <...>
 412 σεμνόν· κατάστυγον, καὶ ἥσυχον. δηλοῖ δὲ καὶ *ἐνδοξον g⁴A⁹, καὶ
 θαυμαστόν, καὶ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα (g⁴A⁹), καὶ ἔξιν ἔχον
 (A⁷)
 413 *σεμνύνεσθαι· κομπάζεσθαι, μέγα φρονεῖν. λαμπρύνεσθαι (e.g. Eur.
 Eur. fr. 924, 3 N.) A⁸
 414 *σεμνυνόμενος· κομπάζων vg¹A⁶, μέγα φρονῶν [vg¹]. λαμ-
 πρυνόμενος (e.g. Ar. Ran. 1020)
 415 σέμπαλα· ὑποδήματα
 415a *Σέξ[ε]στος· ὄνομα κύριον A¹
 416 σεπτὰ· θαυμαστά, σεβάσμια
 417 σεπτεύειν· σέβειν
 418 σεπτουμένης· εὐχομένης, σεβομένης
 419 [*σεπτοί· μεταβαλλόμενοι A³] Hom.
 420 *σεπτόν· ἔντιμον, ἅγιον, σεβάσμιον A¹vg^{se14}, σεβαστόν (Aesch.
 PV 812)
 421 σεπτυῖς· πυξίς (Hippocr. mul. 3 (= steril.), 235 [8, 450, 18 L.])
 422 σεργοί· ἔλαφοι
 423 σερήτιον· ἡ σέρις
 424 σερί<ς>· ζωστήρ D
 425 σειρομάστης· εἶδος κονταρίου
 426 σερίδες· σειραὶ (cf. Epicharm. fr. 158, 7 K.–A.) D

406 cf. Diod. Sic. 2, 4, 6 407 Ph 503, 22 v. σεμνά; cf. EM 709, 48 408 cf. Ph 506, 11;
 Harp. 271, 11 [σ 3 K.] (= Ph 506, 13 = Su) 412 Σ σ 52 414 Σ σ 53 415 Σ σ 17 v.
 σάμβαλα 416 Ph 421 Galen. lex. 19, 138, 2

407 σέμνα H: Mus. 408 verba Εὐμενίδας et Ἑρινύας inter se commutata esse censet Vales.
 (Alb. cft. Ph); aliter Schol. Soph. OC 42 (Philem. fr. 180 K.–A.) Φιλήμων δὲ ὁ κομικὸς ἑτέρας
 φησὶ τὰς Σεμνάς θεάς τῶν Εὐμενίδων, cf. Kassel–Austin ad loc. 411 <...> Alb. 412 contin.
 H: nov. gl. Alb. | μέγα| μέγαν K | ἔξιν ἔχοντα| ὁ ἔξιν ἔχων A; ἔξιν ἔχον Mus. 415 σέμπαδα
 H: Schm. (litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. q 380 cum adn.); ft. rectius
 σέμβαλα G., coll. gl. 138 415a σέξεστος H: A; Lat. Sextus 418 ἐγχομένης H: Guyet 419
 v.l. gl. 1983 (Salm.) 421 σεπτυῖς| h.e. σειπυῖς, i. q. σιπυῖς a σιπύη (Schm., coll. Hippocr. et
 Galen. lex.; ΠΤ ex ΠΠ corruptum est) | Alb. cft. gl. 321 422 σεργοί| σεργοί Alb., coll. Lat.
 ‘cervi’ 423 σερίς H: Alb. in app. 424 σερί H et ordo: Mus., quod propter ordinem aliquan-
 tulum iam turbatum recepi; cf. gl. 426 425 v.l. gl. 349, extra ordinem 426 cf. gl. 344

- D 427 σερίζω· στηρίζω. στηρίζομαι
 D 428 Σέριφος· Ἀριστοφάνης τὴν Λακεδαίμονα Σέριφον (fr. 884 K.–A.). ἔστι δὲ καὶ πόα σέριφος λεγομένη
 D 429 σέρκος· ἄλεκτρον. καὶ ἄλεκτροίδες· σέλκες
 D 430 σερμοί· θερμοί
 D 431 σερός· χθές. Ἥλειοι
 D 432 σέρτης· γέρας. Πολυρ(ο)ήνιοι
 D 433 σέρφοι· οἱ περρωτοὶ μύρμηκες (Ar. Av. 82. Nicoph. com. fr. 1,2 K.–A.)
 D 434 σές· ἔλαθες. Πάφιοι
 D 435 σέσακται· ἔσταλται. καθὼ καὶ ἡμεῖς τὴν στολὴν σάγην λέγομεν (Cercid. 3,3)
 D 436 σεσαλαγμένον· σεσαγμένον, διατετα(ρα)γμένον (Leon. Tarent. AP 16,306,1)
 D 437 σεσάχθαι· ἐσκευάσθαι, καθοπλίζεσθαι. σάγη γὰρ ἡ καθόπλις (cf. Hdt. 7,62,2 . .)
 D 438 σεσελ(λ)ίσθαι· ἀλαζονεύεσθαι καὶ σκώπτειν, ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου
 D 439 σέσελι· πόα τις (Hippocr. mul. 1,34 [8,82,2 L.] . .)
 D 440 σεσήκασμαι· πεπλάνημαι
 D 441 σέσηλοι· κοχλῖαι. Λάκωνες (Epicharm. fr. 154,2 K.–A.)
 442 *σεσημασμένον· ἐσφραγισμένον (Dem. 39,17. Hyperid. fr. 10 S.)
 g^{seu4}(A⁸)

428 Ph | πόα] cf. Diosc. mat. med. 3,23,5; Galen. simp. med. 8,18,8 [12,119,13 K.] 433 Didym. (λέξ. κομ. fr. 13 p. 37 Schm.) ap. Ph; cf. Schol. Ar. (unde Su) 435 Ph 436 δια-
 τεταγμένον H: Schm. 438 v. ad gl. 324. 392 439 cf. Diosc. mat. med. 3,53,1; Theophr. h. pl. 9,15,5 440 Ph 441 Athen. 63c; Diosc. mat. med. 2,9,1 442 Harp. 271,13 [σ 5 K.] (unde brevius Ph = Su)

427 σερίζω] h. e. σειρίζω (Salm. pro σερίζω· στηρίζω voluit σερίζω· σειρίζω, sine causa) | στηρίζομαι] nov. gl. <σερίζομαι>· στηρίζομαι Alb. 429 ἄλεκτροίδες H: Mus. | σέλκες] σέρκες G. 430 Alb. cft. gl. 222 431 cf. Frisk 2,693 432 Schm. cft. gl. 2779 | πολυρ(ο)ήνιοι H: Alb. 433 σερφοί H: accent. Ph | Alb. cft. gl. 2795 434 Mein. 1857 p. 621 cft. gl. 328, quod propter dialectum satis incertum est; alii alia 435 σάγην] στήγην H habuisse putat Latte: Mus. | cf. gl. 25 cum adn. 436 Leon. Tarent.] cf. gl. π 2247 cum adn. 437 καθοπλίζεσθαι] καθοπλίσθαι (καθο- cod.) Ph | καθόπλησις H: Mus., cf. gl. 931 | cf. gl. 25 cum adn. | Hdt. 7,62] cf. gl. 931 438 σεσελίσθαι H: Voss. Jens., coll. gl. 324. 392 | σελλοῦ (ethn., cf. gl. 390) H: accent. Mein. FCG 2,584 439 σεσέλη (H: Sop.)] Alb. cft. gl. 729 | Hippocr.] cf. ib. 440 Alb. cft. gl. 479; 'suspectum sane est πεπλάνημαι pro συγκέκλεισμαι' Schm.; expl. οἶον ὡς βό(σ)κημα <...> Ph 441 'non Epicharmi esse sed Attici poetae [fr. 1216,2 Kock] vidit Jacobs' Kaibel (cf. Ahr. Dial. 2,455 ad n. 107), vix recte | σεσηλοί H: accent. Schm.; σέσιλ- Athen. | κοχλῖοι H: Mus. | cf. gl. 404 cum adn. 442 *σεσημασμένον· ἐσφραγισμένον H = g] h. e. σεσημασμένων· ἐσφραγισμένων (A, nisi quod σεσηβ- scriba perperam posuit); Harp. dat. sing. habet, sed Dem. (gen. plur.) citat; id. Hyperid., cuius formam ignoramus, addit | Alb. cft. Su gl. σ 1675 v. συσσημαίνεσθαι

- 443 †σεσηνομένον· διασεσυρημένον†
 444 *σεσηπυῖα· διερρηγυῖα A¹⁴
 445 *σέσηρε· γελᾷ g²A⁹ δολίως A⁹. ψήχει τοὺς ὀδόντας g²A⁹ <γελῶσα>
 (Alex. fr. 103, 26 K.–A.)
 446 σεσηρῆναι· γελᾷν προσποιητῶς [γελῶσα] (Alex. fr. 103, 26 K.–A. D
 v.1.)
 447 *σεσηρυῖαι· γελῶσαι μετὰ θυμοῦ, ἢ ἐν ὑποκρίσει, ἢ [προσ-
 ποιητῶς (A¹¹)
 448 *σεσηρῶς· κεχηγνός. διηνοιγμένον vg¹A⁶, ἀνοικτὸν ἔχων τὸ στόμα
 (Phil. leg. Gai. 353)
 449 σεσιμωμένος· <...>
 450 *σεσοβημένος· τεθορυβημένος vg³(A¹²), ἄτακτος τῇ κινήσει
 vg³A⁷, τεταραγμένος g³
 451 σέσοψ· ποιὸς ἰχθύς D
 452 σεσύανται· ὠρμήκασιν
 453 *σεσυφός· πανούργος (Ar. Ach. 391) (g^{σιτ-σιφ}15)
 454 *σεσωρευμένα· βεβαρημένα (2. Ep. Tim. 3, 6) A¹⁰ N.T.
 455 σεσωσμένος· γυναικί συγγεγονώς D
 456 σεπτήρια· καθαρός. ἔκθυσιν D
 457 σεῦ· σοῦ (B 27 ..) Hom.
 458 *σεῦα· ἐδίωξα (Y 189) vg³A⁸ Hom.
 459 σεῦαι· <ᾶ>πελάσαι. ἐλάσαι. διῶξαι. ἢ ὀρμὴν ἐμβαλεῖν
 460 *σευάμενος· ὀρμήσας A¹³, καὶ τὰ ὅμοια (X 22) Hom.
 461 *σεύ[ας]· παρορμήσας. [διώξας g⁷· σεύας ἐκ πεδίοιο] (O 681) Ap.S.

450 Σ σ 55 453 cf. Schol. Ar. (Su σ 490 v. Σίσυφος); EM 505, 52 454 Σ σ 56 456 cf.
 Plut. qu. Gr. 293 b–c 457 cf. Schol. 458 = Schol. 460 = Schol. 461 παρορμήσας]
 Ap.S. 141, 3; cf. Schol.

443 contin. H: nov. gl. Schm. | σεσηνομένον] σεσημειωμένον Mus. 444 διαρρηγυῖα H: A;
 διερρηγυῖα Mus., sed η pro ω exstat etiam gl. κ 1677 (ex Ios. 9, 4?); 1. Regn. 4, 12. Iob 32, 19;
 cet. 445 ψήχει H = A: g | <γελῶσα> Schm. (cf. ad gl. 446), quod dubitanter recepi, coll. gl.
 447 et σεσηρυῖα· προσποιητῶς γελουσα (sic) A¹¹ 446 Alb. cft. gl. 204 ad fin. et 214 | [γε-
 λῶσα] Mus., huc e gl. 445 migravisse videtur 447 μετὰ θυμοῦ] κατὰ θυμοῦ Alb. (unde
 Schm.) per errorem | cf. ad gl. 448 448 σεσηρῶς H = A: vg aliquot codd. | κεχηγνός H = A: vg
 aliquot codd. | διηνοιγμένον] διηνοιγμενος K (διηνοιγμενος η μετα θυμου μειδιων g) | ᾶ. ἔ. τὸ
 (sic H) σ.] cf. gl. μ 826 et σεσηρυῖα· ανοιγουσα το στομα· σεσηρῆναι γαρ το ανοιγειν A¹³ |
 Phil.] cf. gl. 215 449 <...> Sylb. 450 contin. H: nov. gl. Sylb., coll. Σ; Alb. cft. gl. ε 1676;
 add. gl. ε 6345 452 σεσύανται] Mus. ci. σεσύανται 453 σεσυφός (sic accent. H)] h.e.
 Σίσυφος (Schr. post G., coll. gl. 751; cf. g σισυφου πανουργοι et Schol. Ar.) 454 σεσώρευ-
 μενα (sic) H: accent. Mus. 455 σεσωσμένος] ‘Quomodo significet γυναικί συγγεγονώς, non
 satis adsequor; nisi ex Comico quodam sit’ Alb. (unde fr. com. ad. 1376 Kock; reiecerunt Kas-
 sel–Austin; σεσωσμένος γυναικί συγγεγονώς· <...>? I.C. Cunningham) 456 σεπτήρια H:
 accent. Alb., coll. Plut. | cf. RE v. Septerion; praeterea etiam gl. 416 cet.; gl. 1756 huc non atti-
 net 459 πελάσαι H: Schm.; [πελάσαι] ‘cujus correctio est ἐλάσαι’ Ruhnk. 461 σευάσας
 H: Alb., coll. Jensii correctione insequ. et Ap.S. | nov. gl. σεύας· H: contin. Jens.

- Hom.? 462 *σεῦε· δῖωκε (Z 133 ..?) A¹²[vg^{9ev14}]
 463 *σεύει· διώκει (Opp. hal. 2, 445) g¹vg²
 464 σεῦ, σεῖο· σοῦ
 D 465 σεύεσθαι· ὀρμᾶσθαι, διώκειν (Opp. cyneg. 4, 426)
 D 466 σεύοντο· ἐπορεύοντο
 D 467 σευομένη· πορευομένη, ὀρμῶσα
 468 *σεύονται· ἀποδιώκουσιν vg¹
 D 469 σεχές· τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ. Βαβυλώνιοι
 D 470 σέψασθαι· σεφθῆναι. θαυμάσαι
 D 471 σέων· σητῶν (Hermipp. fr. 91 K.–A. Ar. Lys. 730)
 D 472 σῆ· τρέχε[ι]
 473 σιγᾶ· σιωπᾶ
 D 474 σηδόν· γλαυκὸν ἔλαιον
 D 475 σηδρακεῖ· κτυπεῖ
 D 476 σῆκα· οὕτως ἐπιφθέγγονται οἱ ποιμένες εἰς τὸ συγκλεῖσαι τὰ ποίμνια
 D 477 Σηκάνη· πόλις Σικελίας
 478 †σηκανατὰ καὶ χλουρά· ῥαβδία†
 Hom. 479 σηκάσθησαν· συν(ε)κλείσθησαν (Θ 131)
 D 480 σηκίς· οἰκογενὴς δοῦλος, ἢ δούλη. οἶον ἐκ τοῦ σηκοῦ (Ar. Vesp. 768)
 Ap.S. 481 *σηκοί· αἱ μάνδραι, αἱ ἐπαύλεις. ἀπὸ τοῦ τὰ εἰσαγόμενα σῶα μένειν (ι 219) [g¹Σ]
 482 σηκοῖς· ὁμοίως (Nic. fr. 74, 67. Ap. Rh. 4, 1285) [vg²A⁶]
 D 483 σηκολοαί· λησταί

462 Schol. 465 cf. Schol. Opp. 471 Ph; Schol. Ar. 479 cf. Schol.; Su σ 299 v. σῆκαθεν (sic) 480 Ph 508, 6 = Su σ 300 v. σηκίδες; Eust. Od. 1625, 24 [l. 336, 31 St.]; (Ael. Dion. σ 13); Poll. 3, 76 481 Ap.S. 141, 8; cf. Σ σ 57 = g¹; Schol.

462 σεῦε· δῖωκε H = A (ῥεῦε· διωκε vg, cf. ad gl. ρ 224) Alb. vult σεῦε· ἐδῖωκε, coll. Schol. σεῦε· ἐδῖωκεν, sed ap. Hsch. debuit esse σεῦεν· ἐδῖωκε(v), quae correctio fidem non facit; imperativum nusquam nisi Synes. hymn. 2, 242–3. 245 repperi 464 σευ· σεῖο (vel σεῖο.) H: interpunct. Hansen (cf. gl. π 2507 cum adn.) | v. l. gll. 332. 457 465 ὠρμᾶσθαι H: Alb. 469 σεχές] Accad. sahitu? (M. L. West, coll. W. Eilers, Sinn und Herkunft der Planetennamen, SBAW 1975 [5], 44) | cf. gl. 1861 470 Alb. cft. gl. ε 6193 | θαυμάσαι H: accent. Mus 471 σῆτων H: accent. Ph 472 σῆ] i. q. θῆ Lac. pro θέε (Ahr. Dial. 2, 68) | τρέχει H: Ahr. 473 σιγᾶ] σιγᾶ ordo, per errorem orthographicum ut puto; aliter Schm. | Schm. post Alb. cft. gll. 709. ρ 298. ι 141. δ 755; ε 6214; cf. etiam gl. 962 cum adn. 474 Schm. cft. gl. 1808 475 Schm. cft. gll. 1224. 1238. 1253 476 σῆκα] σῆκα(δε) Guyet, coll. v. οἶκαδε | M. L. West cft. gl. 771 477 Σηκάνη] Ἄλῆς Σικάνη, unde Sicilia dicta Σικανία, quod vid. inf. [gl. 608] G. 478 σηκανατὰ τὰ χλωρά ῥαβδία Phav. (an σηκανά· τὰ [καί] voluit? χλωρά iam Mus.); ῥαβδία sunt σκηπάνια sive σκαπάνια Schm. 479 σηκάσθησαν] σῆκασθεν· Jens., σῆκασθεν· ἐσηκάσθησαν, Heins. fere; Alb. cft. gl. ε 6197 | συνκλείσθησαν H: Mus., cf. gl. ε 6197 | cf. gl. 86 cum adn. 480 Schm. cft. gl. 47 482 cf. gl. ε 3293

- 484 σηκοκόρος· ὁ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος (Q 224), ὅθεν Ap.S. + D
καὶ νεωκόρος. κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν καὶ σηκοὶ οἱ ναοὶ καὶ αἱ μάν-
δραι· τὸ δὲ κορεῖν ἀπὸ τοῦ καλλύνειν τὸ ἔδαφος· κόρη γὰρ καὶ κόρος
εἰσὶ τὸ καθαρόν καὶ καλόν, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς διαυγῇ
κόραι λέγονται. καὶ ὁ τὰς μάνδρας κοσμῶν καὶ καλλύνων σηκοκό-
ρος, καὶ μυληκόρον τὸ τὸν μύλον κοροῦν (Archipp. fr. 22 K.–A.)
- 485 *σηκός· οἶκος vg⁵A⁹. τάφος (Simon. PMG fr. 531, 6) g⁵(vg³). ναός
(Soph. Phil. 1328. Eur. Phoen. 1751. trag. ad. fr. 164 K.–S.) vg⁵A⁹.
μάνδρα (ι 319). ἐνδότερος τόπος τοῦ ἱεροῦ vg⁵A⁹
- 486 σηκύλλαι· αἱ ταμίαι παιδίσκαι D
487 σηκῶ· οἶκῳ, ἐν ᾧ ἔφηβοι γυμνάζονται. ἢ βαθεῖ τόπῳ D
488 σηκοτήρ· ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ζυγοῦ D
489 λήλατο· ἔσεισεν, ἐτ[ε]ίναξεν, κατέβαλεν, ἔρρηξεν (M 438. Π 558) Hom.
490 *σήλεκτος· χαμοδικαστής vg¹A²
- 491 σήλια· τὰ μικρὰ πιθάρια. καὶ σκεῦος ἀρτοποιητικόν D
492 *σήμα· τάφος (H 89 .). μνήμα vg⁶A¹⁵. ἢ ναοῦ εἶδος. σημαία. Hom.
σημεῖον (Ψ 326. θ 195)
- 493 *σημαία· σημεῖον. λίσιννον vg³A¹³
- 494 *σήμαινε· πρόστασσε (A 296) vg⁹A¹⁷ Hom.
495 *σημαίνειν· προστάττειν g⁹, ἄρχειν (A 289 .). δεικνύειν. δικά- Hom. + LXX
ζειν. βουλεύεσθαι. σαλπίζειν (I. Chron. 19, 17)
- 496 *σημάντορες· ἐπιτάκτορες Σ(vση⁴), βασιλεῖς (vση⁴), ἡγεμόνες Σ· Ap.S.
ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὃ ἐστὶ προστάσσειν (Δ 431). λήνιοχοι (cf.
Θ 127) (g⁷A¹⁸). ἐπιστάται
- 497 *σήμαντρα· σφραγίδες vg⁴A¹⁴ (Eur. IA 325. cf. IT 1372) Eur.

484 Ap.S. 141, 10; cf. EM 710, 53; Schol. | μυληκόρον] Poll. 10, 29 485 Σ σ 58; cf. EM 710, 53 | ναός] Schol. Eur.; Eust. Od. 1625, 24 [1, 336, 30 St.] (Paus. σ 11) | μάνδρα] Schol. 486 v. ad gl. 480 489 cf. Schol. M 438 490 Σ σ 59 492 σημεῖον] Ap.S. 141, 6 ad Ψ 326. θ 195; EM 711, 7; Schol. Ψ 326 493 Σ σ 60; cf. EM 711, 25 494 = Schol. 495 cf. Ph 496 Ap.S. 141, 14; Σ σ 63; cf. EM 711, 13; Scholl. 497 = Σ σ 64

484 glossa valde confusa; Ap.S. habet ... καὶ ὁ σηκοκόρος ὁ ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, τοῦ κορεῖν ἐγκειμένου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλλύνειν καὶ κοσμεῖσθαι τάσσεται ἀφ' οὗ καὶ νεωκόρος | κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν (σαιρεῖν H: accent. Mus.)] cf. gl. α 2499 | ἀφ' οὗ H: Ald. | μυληκόρον H ut vid.: Mus. 486 σηκύλλαι H: ordo et Palm. post HSt.; Ph (= Su) et Eust. (v. testt. gl. 480) et Ael. ep. rust. 3 praebent σικύλη; C. Robert Hermes 40, 1905, 480 cft. nomen metreticis σεκλινε in vasis Atticis pictum (Immerwahr Attic Script, 1990, 64. 70 nn. 361. 414), quod interpretatus est Σηκλίνη per syncopen pro Σηκυλίνη dictum, ut monuit me R. Kassel | αἱ ταμίαι παιδίσκαι] cf. gl. λ 408. ε 7421 489 σήλατο] h.e. ἐσήλατο (Alb., coll. gl. ε 6198); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. | ἐτείναξεν H: Mus. 490 σήλεκτος] Lat. (iudex) selectus, i. q. iudex pedaneus | χαμοδικαστής] h.e. χαμαιδικαστής (KΣ) 491 h.e. σήλια (G. putat i. q. Lat. seriae)· τὰ μικρὰ πιθάρια + nov. gl. σήλια (i. q. τηλία [Alb. cft. gl. τ 772, q. v.])· σκεῦος ἀρτοποιητικόν (Schm. post alios) 492 σημαῖα H: accent. Mus.; cf. gl. 493 cum adn. 493 σημαία] rectius σημέα 496 cf. gl. 141 497 σφραγίδες H: accent. Schm.

- 498 *σημασία· φανέρωσις vg⁸A¹⁶
- Hom. 499 *σήματα· τέρατα, σημεία (B 353 .). Ἀττικοὶ δὲ μνήματα (Dem. 43, 62?) vg¹A¹²
- D 500 σηματίζονται πέδον· ὅσοι σημειοῦνται, ὅσοι Τρῶες λέγονται εἶναι (trag. ad. fr. 265 K.–S.)
- D 501 Σημαχίδαι· δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς (Philochor. FGrHist 328 F 206)
- D 502 σημεῖον· τέρας (e.g. Xen. Cyr. 2, 4, 19). ἢ σφραγίς (e.g. Ar. Equ. 952–3)
- Hom. 503 σήμερον· αὐτίκα, ταχύ (H 30 .)
- 504 *†σημνηαῖον†· σημαίνει A¹¹
- D 505 σημῖνασθαι· σφραγίσασθαι
- 506 [σημνον· μέγα]
- Hom. 507 σημόκοινος· ἡ ἀνατολή (X 30)
- D 508 †σηνα†· θυσία. Λάκωνες
- D 509 σήνασα· προσγελάσασα, προσπαίξασα
- D 510 σηνιατήριον· τὸ κόσκινον
- D 511 σηνίκη· ἄτροχος ἄμαξα. καὶ τὸ τετράπουν ζῶον, σάυρα παραπλήσιον. καὶ ζῶον πολύπουν, ὅμοιον τοῖς κατοικιδίοις ὄνοις
- D 512 σηπεδών· σῆψις
- D 513 σήνουροι· ταῖς οὐραῖς σαίνοντες
- D 514 σῆπες· ζῶα ἐρπετά, ὄφεις
- D 515 σηπετοῦ· σηπεδόνο
- 516 †σηπόων· τὸ† ὄρμην ἐλάμβανον
- D 517 σηποιάλις· εἶδος ἀμπέλου
- D 518 σηρά· σκυῖλα. ἢ δεσμός πλεκτός
- 519 *σήραγκες· κοιλώδεις τόποι vg⁶A¹⁰, ἢ κισηρώδεις A¹⁰. ἢ [πόροι γῆς] †λεποφόροι† [γ⁶]. ἢ πέτραι (Soph. fr. 549, 1 R. Plat. Phaed. 110a)
- D 520 Σηράγγιον· βαλανεῖον (Lys. fr. 17 S. Ar. fr. 125 K.–A.)
- 521 σήραγγος ἢ σήραγξ· ἐπιθυμία

498 Σ σ 65 499 Σ σ 66; cf. Schol. 501 St. Byz. 502 cf. Ph 513 cf. Σ σ 8 514 Arist. mir. 846^b10 520 Harp. 272, 9 [σ 8 K.]; Ph 510, 1 v. Σηράγγιον; plura ap. Kassel–Austin

498 φανέρωσις] φ. διὰ σάλπιγγος vgΣ 499 δὲ H = K] δὲ καὶ τὰ Σ 500 ὅσοι] οἷον Mein. 1857 p. 629 | Τρῶες] πόδες Mein. 503 ἀντίμα H: Schm. 504 σημνηαῖον (σημνηαιεν A)] non liquet | I. C. Cunningham ci. σῆμνον· σήμαινε 506 σῆμνον] h.e. σεμνόν (Alb., coll. gl. 412) 507 h.e. σῆμα· κυνός ἡ ἀνατολή (Ruhnck.) | X 30] cf. gl. π 4416 508 σῆνα] hoc esse σοῖνα i. q. θοίνη ci. Ahr. Dial. 2, 68; alii alia 510 σηνιάτηριον] h.e. σινιατήριον (Alb., coll. gl. 690–1) 513 σηνούροι H: accent. HSt. | Alb. cft. gl. 54. 176, Schm. add. gl. 1261 516 σηπόων· τὸ] σηπόωντο (sic) Mus.; σευόωντο (sic) Toll.; Alb. cft. gl. 459 517 σηποιάλις] σηποιαλλίς Mus. 518 h.e. σηρά· σκυῖλα [σκύλα H: Schm.] (Schm. ci. σῆρα· σκόλληκα vel σῆρα [dial. pro θῆρα]· σκυῖλα) + σειρά· δεσμός πλεκτός (Schm. post Alb., qui cft. gl. 341) 519 κεισρωίδες H = A: Brun. | λεποφόροι] λεποφόροι Brun.; cf. ποροι λεπτοὶ φωλεοὶ g 521 contin. H: nov. gl. Alb., cf. gl. 522

- 522 *σηράγγων· σπηλαίων A⁸. ἐπιθυμιῶν
 523 *σῆραγξ· σπήλαιον, κοιλότης, ὑψαλος πέτρα ῥήγματα ἔχουσα
 vg⁷A¹¹
 524 σήραμβος· εἶδος κανθάρου D
 525 *Σῆρες· ζῶα νήθοντα μέταξαν vg². ἢ ὄνομα ἔθνους, ὅθεν ἔρχεται
 καὶ τὸ ὀλοσήρικον vg¹[A¹²]
 526 σηρίον· θηρίον D
 527 *σηρῶν· σκώληκων τῶν γεννώντων τὰ σηρικά. σῆρες γὰρ οἱ
 σκώληκες (Greg. Naz. c. 1, 2, 2, 84 [37, 585, 3 M.] . .) [A⁹] Greg. Naz.
 528 σῆς· σκώληξ ὁ ἐν τοῖς μελισσ(ε)ίοις γινόμενος καὶ ὑφάσμασι D+N.T.
 (Pind. fr. 222, 2. Ev. Matth. 6, 19–20. Ev. Luc. 12, 33)
 529 σησαμῆ· σησαμῖς. καὶ πλακοῦς ἐκ σησάμης (Ar. Pac. 869) D
 530 σησαμίτης· ἄρτου εἶδος D
 531 σησαμοειδές· ἐν Ἀντικύρῳ πόα ἐοικυῖα ἡριγέροντι D
 532 σησαμόεσσα· ἐκ σησάμης κατεσκευασμένη μάζα D
 533 σησαμόεντ' ἄρτον· οὗτος ἔκειτο ἄθλον τοῖς διαγρυπνήσασι, πυ- D
 ραμοῦς καὶ σησάμινος καὶ τοιαῦτά τινα
 534 Σήσαμος· πόλις Παφλαγονίας (B 853) Hom.
 535 σησαμοῦς· πέμμα ἐκ μέλιτος καὶ σησάμης D
 536 σῆσιν· ταῖς σαῖς (B 33 . .) Hom.
 537 σῆσιν ἔχε φρεσίν· ἐν ταῖς σαῖς φύλασσε διανοίαις, καὶ διὰ ψυχῆς Hom.
 ἔχε καὶ διαμνημόνευε (B 33)
 538 Σηστός· πόλις Εὐρώπης (B 836) Hom.
 539 σῆστρα· κόσκινα. ἢ κύμβαλα D
 540 σητάνιοι· καθαροὶ πυροὶ οὕτω καλοῦνται D
 541 σητείους· νέους D
 542 σητόβρωτα· ὑπὸ σκώληκος βεβρωμένα (Ep. Iac. 5, 2) N.T.
 543 σητοδόκιδες· ψυχαί, ἢ πτηνὰ ζῶα D

523 Σ σ 68 = K 525 cf. Σ σ 69 528 EM 711, 23 529 cf. Su σ 341 v. σησαμοῦς κτλ.;
 Schol. Ach. 1092 531 Diocl. ap. Erot. 120, 7; Diosc. mat. med. 4, 149, 1 533 Schol.
 Ar. Equ. 277 (unde Su); Poll. 6, 108 536 = Schol. 537 cf. Schol. 540 Diosc. mat.
 med. 2, 85, 1

522 σηράγγων H = A: Schr. Munk. | ἐπιθυμιῶν] cf. gl. 521 524 σήραμβος] 'H. e. κε-
 ράμβυξ, καράμβιον [leg. καράμβιος], κάραβος' Schm. 525 μεταξὺ H: vg² 526 σηρίον]
 Lac. pro θηρίον (Heins.) 527 σηρῶν] spatium unius litterae et σηρῶν H (pro spatio unius
 litterae et ηρῶν, quare rubricator σ non addidit): Mus. 528 σῆς H: accent. Alb. | με-
 λισσοῖς H: Schm.; cf. gl. v 717 529 σησάμη H: accent. Hansen | σησαμῆς H: accent. Mus.
 531 σησαμοειδής ἐνακύρα· H: Alb. post Heins. (σησαμοειδές) et Sop. Palm. (ἐν Ἀν-
 τικύρῳ), coll. Diosc. (cf. testt.) | ., (ε)ριγέροντα H: Mus. 533 σησαμόενταρτον H: Mus. (ac-
 cent. ὁ Ald.) | οὕτως H: Jun. | πυράμους H: accent. Mus. | cf. gl. π 4391 cum Schol. Ar. et
 Poll.; Pfeiffer ad Callim. fr. 227, 5–6 537 διὰ] μετὰ H: Mein. 1857 p. 621 539 cf. Frisk
 2, 695 541 Guyet cft. gl. 245. τ 824 543 ψυχαί] accent. ψύχαι Mus., vix recte; de re cf.
 gl. 943. π 1386. ψ 293; Arist. h. an. 551^a14; Theophr. h. pl. 2, 4, 4

- Hom. 544 *σθεναρά· ἰσχυρά (I 505?) (vg⁵A⁹) [ζῳα]
 545 *σθεναρόν· ἰσχυρόν A⁶(v¹), ὑγιῆ, ἁσινῆ, ἐρρωμένον (Ap. Rh. 4, 543),
 δυνατόν (Opp. cyneg. 1, 90)
 546 *σθένει· δύναται (Aesch. Ag. 938. Eum. 619) g⁴
 D 547 σθέν<ε>ια· ἀγών τις ἐν Ἄργει οὕτω προσηγόρευτο
 D 548 σθενής· ἰσχυρός, καρτερός
 Hom. 549 *σθένος· δύναμις vg²A⁷, βία g²A⁷, ἰσχὺς (E 783 .; B 451 .) vg²A⁷
 N. T. 550 *σθενώσει· ἐνισχύσει, ὑδυναμώσει (I. Ep. Petr. 5, 10) vg³A⁸
 D 551 σιάδες· θυσία παρὰ Λάκωσιν
 D 552 σίαί· πτύσαι. Πάφιοι
 D 553 σιαλενδρίς· ποιὸς ὄρνις παρὰ Καλλιμάχῳ (fr. 419 Pf.)
 D 554 σιαλ[λ]ίδων· διαλόγων
 D 555 σιαλίζειν· ὅπερ ἴσον τῷ κατασπᾶν ἐτέρου ἐσθιοντος, ἢ καὶ περὶ
 δείπνου διαλεγομένου καταπίνειν τὸν σίαλον
 D 556 σιαλὶς· βλέννος. Ἀχαιοί
 Hom. 557 σίαλοι· εὐτραφεῖς, λιπαροί (β 300 .)
 D 558 σιαλ[λ]οπάλλαγος· ὁ παράληρος, καὶ ἀνόητος
 D 559 †σιαλόρ· θαλίσ†. Λάκωνες
 560 *σίαλος· σίελος vg¹A². ἀφρός, πτύελος
 D 561 σιαλοῦται· τρέφεται
 D 562 σιαλόχους· τοὺς προσραινοντας σίαλον ἐν τῷ προσδιαλέγεσθαι
 D 563 σιάλωμα· μέρος τι τοῦ ὅπλου τοῦ καλουμένου θυρεοῦ
 D 564 σιαλῶσαι· ποικίλαι
 D 565 σία<ο>ρ· θίασος. Λάκωνες
 D 566 σιβαία ἢ σίββα· πήρα

544 Schol. 545 Σ σ 71; Schol. Opp. cyn. 546 = Su 547 Plut. De mus. 1140 c 548 =
 Ph = Su 549 EM 711, 51; Schol. B 451 555 Phryn. praep. soph. 107, 19 557 Schol.; cf.
 Ap. S. 141, 18; Ar. Byz. fr. 167 S. 563 Su

544 contin. H: nov. gl. Mus. | σθεναρά H: accent. Mus.; debuit esse σθεναρή, siquidem ad
 Hom. spectat | [ζῳα] e gl. 543 perperam repetitum, del. Mus. 547 σθενία H: ordo et
 Schm. post Alb., coll. Plut. 548 σθενής] Lob. Prol. 163 cft. gl. o 1864, ubi pro οὐ
 σθενῶς· οὐκ ἰσχυράν ci. οὐ σθενῶς· οὐκ ἰσχυρῶς (aliter Latte); contra, cf. accent.
 σθένης Ph = Su; Mein. ap. Schm. ci. εὐσθενής | totam gl. del. Mus. 551 σιάδες] a Schm.
 reicitur propter terminationem -ες potius quam -ερ, sed cf. Thumb 1, 91 552 σίαί] h. e.
 σίαί (Schm.) i. q. σίσαι (vel σῖσαι); cf. Thumb 2, 162; Frisk 2, 618 v. πτύω fin. et 699 v.
 σίαλον | πτήσαι H: Salm. Voss. Schr. 554 σιαλλίδων H: ordo et Voss. | Schm. cft. gl.
 562 555 ἴσον H: accent. Schm. | τῷ] τὸ H: Schm. | Sop. cft. gl. κ 1422 556 σιαλίσ]
 piscis significatur, ut puto (sic iam Lob. Prol. 93 not. 19; alii alia), sed cf. gl. β 695. ι 394 |
 βλεννός H: accent. Mus. 558 σιαλλοπάλλαγος H: Ald. 559 Schm. ci. σάλορ· θάλος
 vel θαλία et σαλλόρ· θαλλός; θαλλίς gl. θ 51 alienum esse videtur 562 σιαλὸν H: ac-
 cent. Mus. 563 θηραιῶν H: Sop. Heins., cf. Su | cf. gl. 564. 574. 577; Frisk 2, 701 564
 cf. gl. 563 cum adn. | ποικίλαι H: accent. Schm. 565 σίαρ H: Koen. ad Greg. Cor.
 p. 252 Schaefer (ubi σιάδρ legitur) 566 σιβαία· ἢ σίββα, H: Alb. | πήρα H: accent.
 Mus.

- 567 σίβδαι· ῥοιαί (cf. Callim. h. 5, 28) D
 568 σιβδία· σιδία D
 569 σίβληθρα· πόπανα τὰ περικεκνισμένα D
 570 σί βόλε· τί θέλεις. Κύπριοι D
 571 σιβυλλιᾶν· τὸ τοὺς κροσσοὺς ἀποσεῖσθαι D
 572 σιβύνη· ὄπλον δόρατι παραπλήσιον (cf. Alex. fr. 136 K.–A. D
 codd.)
 573 σιγάζοντος· Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει (6, 1, 32) ἐπὶ τοῦ σιγᾶν λιπα- D
 ροῦντα
 574 σιγαλόν· ποικίλον τῇ γραφῇ, λαμπρόν. σιγάλωμα γὰρ οἱ σκυτεῖς Ap.S.
 λέγουσιν, ἐν ᾧ τὰ δέρματα δασύνουσι
 575 *σιγαλόεντα· λαμπρά A⁴ ποικίλα vg³A⁴, καὶ τὰ ὅμοια (E 226 ..) Hom.
 576 σιγαλ[φ]οί· οἱ ἄφωνοι. καὶ οἱ ἄγριοι τέττιγες D
 577 σιγαλώματα· τὰ περιαπτόμενα ταῖς ᾠαῖς D
 578 σίγε· θίγγανε. Λάκωνες D
 579 σιγέρπη· λαθροδόκτης (Callim. AP 12, 139, 6?) D
 580 *σιγηλός· ἄφωνος (Soph. Phil. 741. Tr. 416. Eur. Suppl. 567) Eur.
 vg¹A⁵
 581 σιγημονᾶς· σιγᾶς D
 582 σιγηρῶς· σιγηλῶς, ἡσύχως D
 583 σίγκηρες· ὑπηρετὰι βάρβαροι D
 584 σίγλαι· ἐνώτια D
 585 σίγλον· νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολοὺς Ἀττικῶς.
 καὶ εἶδος ἐνωτίων. Ξενοφῶν ἐν ἔκτῳ Ἀναβάσεως (1, 5, 6) λέγει.
 δύνανται δὲ ὁ σίγλος δύο δραγμὰς Ἀττικάς

567 EM 712, 10; cf. Schol. Callim. 574 Su; Ap.S. 141, 21; cf. Eust. Od. 1843, 45 [2, 175, 42 St.] (ad π 440) 575 Schol.; cf. Ap.S. 141, 21 580 Σ σ 72 584 Poll. 5, 97; Arcad. 107, 24 585 cf. Σ^b et Ph σ 74

567 Alb. Schm. alii ad hanc gl. (alibique) cft. gll. 568. 590. 594. 598–9. 633. 635. 1855. α 1063 | de βδ pro δ Schm. cft. EM 63, 15 (Αἰολικῶς πλεονασμῷ τοῦ Β). 94, 27. 712, 10 568 cf. gl. 567 cum adn. 570 σίβολε H: Sop., i. q. τί βούλει 571 σικυλλιᾶν H: ordo et Jun. Voss., h. e. σίλλυβιᾶν (Bentl., coll. gl. 650) 572 Alb. cft. gll. ζ 134. 153. π 3354; cf. etiam gl. σ 2137 573 ἐν Ἀναβάσει] cf. gl. 585 cum adn. 574 σιγάλωμα] cf. gl. 577 cum adn. | σκύθαι H: Alb., coll. Ap.S. 576 σιγαλφοί H: Kust., coll. gl. 580; σιγαλέοι L. Dind. 7, 220b, contra ordinem; de cicadis mutis id. ib. 216a cft. Schol. Ar. Av. 1095 577 σιγα- λώματα] cf. gll. 574. 563–4; Sop. cft. etiam gll. κ 416. ο 2033 578 σίγε· θίγγανε] σίγη· θήγγανε Ald., perperam 579 Callim.] cf. praesertim Gow–Page Hell. Epigr. 2 p. 164 580 cf. gl. 576 581 σιγημόνας· σίγας H: accentt. Mus. 584 Alb. post alios cft. gll. 620 et 585–6 585 σίγλον] rectius σίγλος | ἡ H: expl. Mus. | ἄττικῶς H: Mus., cf. Σ | εἶδος ἐνωτίων] cf. gl. 584 | ῥ (H: expl. Hansen post Mus.)] immo πρώτῳ (Hansen post Sop.); error ft. exstitit quia gl. 573 e libro sexto sumpta est; praeterea librum primum glossa φ 697 laudat | δύνανται κτλ.] cf. gl. 643 | σιγλός H: accent. Mus. | β H: expl. Mus. | δραγμὰς] γ pro χ hic tantum ap. Hsch. legitur (sed cf. Epiphan. cet. passim) | ἄττικῶν H: Mus. | cf. Radt ad Soph. fr. 1094

- D 586 σιγλοφόρων στάσις εὐνούχων· τὰς κατακλ(ε)ῖδας τῶν ἐνωτίων σίγλας φασίν. οἱ δὲ αὐτὰ τὰ ἐνώτια (com. ad. fr. dub. 420 K.–A.). ἔστι δὲ καὶ νόμισμα Σαρδιανικόν, δυνάμενον ὁκτῶ ὀβολοὺς Ἀττικοῦς
- D 587 σίγραι· τῶν ἀγρίων συῶν οἱ βραχεῖς καὶ σιμοί
- D 588 σίγ[γ]υνοι· τὰ ξυστὰ δόρατα, ἣ τοὺς ὀλοσιδήρους ἄκοντας (Ap. Rh. 2, 99)
- LXX 589 Σιγῶρ· πόλις μικρὰ τῆς Παλαιστίνης (Gen. 14, 2 ..)
- D 590 σίδα· ῥοιαί (Nic. ther. 887)
- 591 σίδα· ἑτεροκλινές
- D 592 σιδάρεοι· παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις (249)· σιδάρεοι θεοὶ ὡσ(περ) ἐν Βυζαντίῳ, ἔπει οἱ Βυζάντιοι λεπτῷ νομισματίῳ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἔχρῳντο
- D 593 σιδάριος· χαλκοῦς (Theocr. 29, 24)
- D 594 σίδη· Θεόφραστος (fr. 401 F.–H.–S.–G.; cf. h. pl. 4, 10) φυτὸν ἔτερον τῆς ῥοιᾶς φησιν εἶναι τὴν σίδην, φύεσθαι δὲ ἐν τῷ Νείλῳ
- Hom. 595 σιδήρ(ε)ιος δ' ὀρυμαγδός· ὁ ἀπὸ τοῦ σιδήρου καὶ τῶν ὅπλων ψόφος (P 424)
- D 596 σιδηριτὶν τέχνην· τὴν πολεμικὴν. ἄλλοι δὲ τὴν Ξανθοῦ φασίν, ἵγουν τὴν χαλκευτικὴν (Eupol. fr. 283 K.–A.)

588 Σ σ 62; Schol. Ap. Rh.; cf. EM 712, 17; Schol. Plat. Amat. 135e 589 cf. Su σ 294 v. σήγωρ 590 Schol. Nic. 592 Schol. Ar.; Poll. 9, 78 594 Athen. 14, 651 a–b 595 Schol. 596 Poll. 7, 106

586 σιγλοφόρων· στάσις εὐνούχων (sine interpunct. insequ.) H: Schm. post alios | κατακλίδας H: Mus. | ἐνωτίων et ἐνώτια | cf. gl. 584 | σαρδονικόν H: Salm. | ὁκτοβολῶν Ἀττικῶν H: Mus. 587 σίγραι | Schm. cft. gl. 607 | σημοί H: Mus. 588 σίγγυνοι (H: [γ] HSt.) | rectius σιγύνουσι [cum -vv-] (Σ et Ap. Rh. cum Schol.; de accus. cf. etiam finem glossae) | Alb. cft. gl. 743 589 Σιγῶρ | h. e. Σηγῶρ | μικρῶν H ut vid.: Mus. 590 σίδα | H: accent. Mus. | cf. gl. 567 cum adn. 591 ἑτεροκλινές H: Kust. Alb. 592 H habet σιδάρεοι· παρὰ ἀριστοφ^{αν} ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοί, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ βυζάντιοι ἐν τῷ λεπτῷ νομισματί ᾧ σιδήρῳ καὶ ἐλαχίστῳ ἔχρῳντο (Mus. mutatis paucis exhibet σιδάρεοι· παρὰ ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις· σιδάρεοι θεοί, ὡς ἐν βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ [βυζάντιοι] ἐν τῷ λεπτῷ νομισματί ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἔχρῳντο (βυζάντιοι)) | σιδάρεοι (H: accent. Cob. Nov. lect. 179) | σιδάρεοι θεοί· Schm. male (cf. not. insequ.) | σιδάρεοι (σιδαρέοι H: accent. Cob.) θεοί | H male, quia iocus Aristophanis θεοί (v. 247) ... σιδαρέοισιν (v. 249) breviter explicari non potest | ὡς H: Schm., coll. Aristophane | ἔπει οἱ | ἔτι εἰσὶ H: Cob., qui intellexit litteras unciales TI pro Π et C pro O perperam scriptas esse | νομισματί ᾧ H: Schm. | σιδήρῳ H: accent. Mus. 593 σιδάριος | Aeol. pro σιδήρεος/σιδηροῦς | χαλκεύς H: Thes. 7, 2640 ad col. 226 b v. σιδήριον fin.; cf. gl. 596 cum Poll. 594 de Nilo Theophrastus in h. pl. nihil dixit; error Athenaei est (...), ὡς ἰστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ Περι φυτῶν, γίνεσθαι λέγων καὶ τῷ Νείλῳ ὁμώνυμόν τι αὐτῇ ἄνευ ὀιζῶν) | cf. gl. 567 cum adn. 595 σιδηριος H: Sop. 596 σιδηριτὴν· τέχνην (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (-iv) et Schm. post Alb. in app. (interpunct.) et Schm. (accent.)

- 597 σιδηρίτιν· πόαν τὴν ἐλξίνην καλουμένην. ἔστι δὲ καὶ λίθος, ἀφ' οὗ D
οἱ μεταλλεῖς γίνεσθαι τὸν σίδηρον
- 598 σίδια· τὰ τῶν ῥοίων λέπυρα· σίδαι γὰρ αἱ ῥοιαί. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ D
πάντων χλωρῶν
- 599 *σιδίω· κόκκῳ ῥοᾶς vgA¹
- 600 Σιδόνιοι· Φοίνικες καὶ οἱ <περὶ> τὴν ἐρυθρὰν οἰκοῦντες θάλασ- Hom.
σαν (δ 84 ..)
- 601 Σιδουντιάς· κόμη τῆς Κορινθίας D
- 602 σίδριμνον· εὐζωνον
- 603 σίζε· ἥχει. κατὰ μίμησιν ἤχου (ι 394) Ap.S.
- 604 σίζει· ῥεῖ. περιρρεῖ, τινές. ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν
(cf. ι 394)
- 605 σιζεύς· ἄγναφος D
- 606 σιηγόνες· γνάθοι (Hippocr. Coa praesag. 605 [5, 724, 18 L.]) D
- 607 σίκα· ὕς. Λάκωνες D
- 608 Σικανία· Σικελία πρότερον (ω 307) Ap.S.
- 609 Σικανίη· χωρίον Σικελίας (ω 307) Hom.
- 610 Σικανοί· χοροὶ τινες D
- 611 Σικελία· χώρα Θράκης D
- 612 σικελίζειν· ἀτηρεῦεσθαι†. οἱ δὲ πονηρεῦεσθαι (Epicharm. fr. 207 D
K.–A.)
- 613 Σικελὸς στρατιώτης· παροικιῶδες, ἐπεὶ ξένοις ἐχρῶντο στρατιώ- Prov.
ταις ὥς ἐπιπολὺ οἱ περὶ Ἰέρωνα τὸν τύραννον, ὥς διωθουμένων
αὐτῶν τὸν μισθόν, μηδενὸς ἀποδιδόντος
- 614 σίκεον· <σίκερα,> ὥς Ἰστρος (FGrHist 334 F 63)

597 πόαν τ. ἐ. κ.] cf. Diosc. mat. med. 4,85,1 598 Su 599 = Σ σ 73 600 cf.
Schol. 603 cf. Ap.S. 141,23 608 Ap.S. 141,24 612 Ph; Su 613 Macar. 7,65; Prov.
Bodl. 835 (– τύραννον); Zenob. vulg. 5,89 (– Ἰέρωνα)

597 σιδηρίτιν H: accent. Schm. | πόαν τ. ἐ. κ.] Alb. cft. gl. κ 3829 | ἔστι δὲ καὶ κτλ.] cf. gl.
η 721 | μεταλλεῖς κτλ.] lac. agn. Phav., qui voluit μεταλλεῖς <φασι>; contra, <...> in fine
posuit Schm. | γίνεσθαι] forma γιν- pro γιν- ap. Hsch. rarissima est 598 λεπτά H:
G.; Alb. cft. Su | cf. gl. 567 cum adn. 599 cf. gl. 567 cum adn. 600 περὶ Cob. Mne-
mos. n. s. 9, 1881, 378 601 v. RE v. Sidus n. 1 602 σίδριμνον] Thes. 7,232 c ci. εὐδρο-
μον | εὐζωνον] Schm. ci. εὐζωμον 603 ἤχοῦ H: accent. Schm. 604 ῥεῖ] ζεῖ Sop. |
περὶ (vel παρὰ) ῥεῖ H: Mus. 605 σιζεύς] Alb. cft. gl. 624; Schm. ci. σιτιβεύς; neu-
trum explicatio aptum est 606 συντόνες H: ordo et Voss. Perg. 607 Schm. cft. gl.
587 608–9 Alb. cft. gl. 477 612 σικελίζειν] σικελίζεις Ph | Kaibel ci. ἐγκιλικίζειν·
πονηρεῦεσθαι 'ut verba οἱ δὲ πονηρεῦεσθαι non tam altera sint interpretatio quam cor-
rupti prioris verbi emendatio', coll. EM 310, 54 et gl. ε 225; σικελίζειν significat τὸ ὀρχεῖ-
σθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς (Athen. 1,22 c), ut monet Kaibel | ἀτηρεῦεσθαι H = Ph] αὐστηρεῦεσθαι Su 613 σικελός· (cum interpunct. insequ.) H: Prov. | νέρωνα H: Prov. |
διορθουμένων H: Alb. | μηδενὶ ἀποδιδόντων H: Alb. 614 <σίκερα,> J.A.D. Irvine
post Vales.; cf. gl. 615

- LXX N.T. **615** *σίκερα· οἶνος συμμιγείς ἡδύσμασιν A⁴, ἡ [πᾶν πόμα ἐμποιοῦν μέθην [g^{σιτ-σιφ5}], μὴ ἐξ ἀμπέλου δέ, [σκευαστόν [g^{σιτ-σιφ5}], σύνθετον (Lev. 10, 9. Ev. Luc. 1, 15)
- 616** [σικύνδαροι· τὰ προσκυνήματα]
- LXX **617** *Σίκιμα· ἡ νέα πόλις A⁵, ἡ ἀναβαίνουσα, ἡγουν ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία (Psalm. 59, 8. 107, 8)
- D **618** σίκιννις· ὄρχησῖς τις στρατιωτικὴ Σατύρων σύντονος, ἀπὸ τοῦ σεῖεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἦν δὲ καὶ ἐμμέλεια τραγικὴ καὶ κωμικὴ κόρδαξ
- 619** σίκκα· κούφη
- D **620** σίκλαι· ἐνώτια
- 621** ῥοικλός· βάρβαρος σικός†
- D **622** σικύα· εἶδος κολοκύντης. καὶ σκεῦος ἱατρικόν (Eubul. fr. 145 K.–A. Crat. com. fr. 46 K.–A.)
- D **623** σίκκος σπερματίας· ὃν ἡμεῖς μηλοπέπονα (Cratin. fr. 147 K.–A.)
- 624** σικύς· ὁ γναφεύς
- Hom. **625** Σικυῶν· πόλις (B 672 ..)
- D **626** σικωνία· κολοκύντη
- 627** *σικυῶνια· ὑποδήματα γυναικεῖα (Duris FGrHist 76 F 12. Herond. 7, 57) A⁷. καὶ [ψέλια vg²A⁷
- 628** σίκχαι· κράσπεδα
- D **629** σικχαζόμενος· σκωπτόμενος
- 630** σικχός· ὁ μικρόσιτος. ἡ ὁ *ἀηδής [g^{σιτ-σιφ10}]
- 631** *σιλαίνει· σκώπτει [g¹A⁴], ὑβρίζει [g¹]

615 cf. Σ σ 76 **617** νέα πόλις] gl. Psalm. 304 Ernesti; aliter An. Ox. 2, 466, 16 | ἀναβαίνουσα] Graeca fragmenta libri nominum Hebraicorum Migne PL 23 coll. 1251/2 **618** Aristox. fr. 104. 106–7; Ph; EM 712, 53; Eust. II. 1167, 21–23 [4, 272, 10–12 V.] (Ael. Dion. ε 34); Poll. 4, 99 **622** εἶδος κολ.] cf. Arist. h. an. 616*22; Theophr. h. pl. 1, 13, 3; c. pl. 1, 10, 4 | σκεῦος ἱ.] cf. Ph; Poll. 4, 183 **623** Athen. 2, 68 c; Phryn. ecl. 226; Hdn. philet. 92; Poll. 6, 46 **625** Schol.; St. Byz. **626** Athen. 2, 58 f **627** cf. Schol. Luc. dial. meretr. 14, 2; St. Byz. 569, 5; Poll. 7, 93

616 extra ordinem, v.l. gl. 1012 **617** σίκιμα H (cf. An. Ox.): Hansen **618** σικιννίς H: accent. Mus. | στρατιωτικὴ Σατύρων] σατυρικὴ Vales., coll. Ph et EM (addend. Eust. et Poll.) | ἐν μελείᾳ τραγικῇ καὶ κωμικῇ H: Mus. | Vales. alii cft. gl. ε 2367; cf. praeterea Radt ad Aesch. fr. 424 a **619** σίκκα] Lat. sicca (Sop.) **620** Guyet cft. gl. 584 **622** σικυὸ H ut vid. (Latte): Mus., cf. Ph **623** σικύος (H: accent. Hansen, coll. gl. 1467; σικυὸς Mus.): σπερματίας, H (Alb. cft. gl. 1467, quae ad H quadrat; similiter Poll.): interpunct. Schm., recte, cf. Athen. Phryn. Hdn. | πέπονον H: Schm., coll. Hdn. **624** Schm. ci. σιβεύς, coll. (ad gl. 1695) Schol. Nic. ther. 376 ὁ κναφεύς ... καὶ σιβεύς καλεῖται **625** πόλις] π. Ἄργους Schol., π. Πελοποννήσου St. Byz. **626** σικωνεῖα H: Alb., coll. Athen. **627** ψέλια H = K] orthographia incerta est; cf. gl. ψ 119. 200 et, contra, σ 1984. 3027 **630** μικρός σίτος H: HSt. | ἀηδής (αηδία [sic] g) cf. Su σικχαντόν· ἀηδής; Sop. perperam ci. ἀσθενής, coll. Su σ 406 v. σικχός **631** σιλαίνει H et ordo] h. e. σιλλαίνει (Mus., cf. gl. 642) | cf. gl. 638

- 632 σιλαπορδῆσαι· ἄβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, χλιδᾶν (Sophr. fr. 163 D
K.–A.)
- 633 σίλβαι· ῥοιαί D
- 634 σίλβη· εἶδος πέμματος <ἐκ> κριθῆς, σησάμης καὶ μήκωνος D
- 635 σιλβία· σιδία D
- 636 [Σιλγῖνοι· οἱ Σάτυροι]
- 637 σίλγης· κολυμβητής D
- 638 *σιλῖνει· μυλ(λ)ίζει, λσκόπτει g¹A⁴, σιωπᾶ A⁴
- 639 σιληνοί· σάτυροι (Eurpol. fr. 479 K.–A.) D
- 640 Σιληνία· τῆς Σαλαμῖνος, πλησίον τοῦ λεγομένου Τροπαίου D
(Aesch. Pers. 303)
- 641 σιληπορδεῖν· σιληπορδῆσαι. στρηνιᾶν, ἄβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι, D
χλιδᾶν (Sophr. fr. 163 K.–A.)
- 642 σιλλαίνειν· σιλλοῦν. τὸ διασύρειν, καὶ μωκάσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς D
ἴλλοις, τουτέστι τοῖς ὀφθαλμοῖς, σίνεσθαι
- 643 σίκλος· τετράδραχμον Ἀττικόν D
- 644 *σίλλας· ἔμμετρον σκῶμμα A²
- 645 σιλλέα· τρίχωμα. †ἦ λειον† D
- 646 σιλλεῖ· ἀναξαίνει. λυπεῖ
- 647 σιλλοῖ· μωκάται, ψέγει, κακολογεῖ
- 648 σιλλόν· λευκαίας σχοινίον D
- 649 σίλλος· ἀναφάλ[λ]αντος. μῶμος, κακολογία, καὶ χλευασμός D
- 650 σίλλυβα· κροσσοί. οἱ δὲ τὰ ἀνθέμια. καὶ κοροκόσμια D
- 651 σίλλυβον· ἀκάνθ[α]ιον, ἄδρον καὶ ἐδώδιμόν τι. καὶ τῶν βιβλίων D
τὸ δέρμα[τι]
- 652 σίλμη· Πλάτωνος (Plat. rep. 353 a) D

632 Schol. Luc. lex. 21 639 Ph; (Ael. Dion. σ 16) 640 Schol. Aesch. Pers. 303. 306
641 Schol. Luc. lex. 21; cf. Ph 642 cf. Poll. 2, 54 649 Hdn. dict. sol. 2, 917, 9 L.; Arcad.
53, 20 | cf. Ph 515, 1 v. σίφλος 650 Poll. 7, 64 651 Diosc. mat. med. 4, 155, 1

632 Alb. cft. gl. 641 633 cf. gl. 567 cum adn. 634 <ἐκ> Mus. | κριτός H ut vid.: Mus.
635 cf. gl. 567 cum adn. 636 v.l. gl. 639 637 Alb. cft. gl. δ 2501, quae ad rem vix attinet
638 σιλήνει H = g (σει- A) | h.e. σιλλαίνει | μυλίζει H: A | σιωπᾶ] Schm. cft. μονάζειν· σιγῇ
μέμφεται τοῖς χεῖλεσι gl. μ 1731 639 σιληνοί H: accent. Ph | cf. ad gl. 259 640 contin. H:
nov. gl. Mus. | Aesch. Pers. 303] cf. gl. π 1307 641 σιδηροπορδῆσαι H: G. | cf. gl. 632 642
σιλλοῦν] <καὶ> σιλλοῦν? Schm. | ἴλλοις H: accent. Hansen; cf. gl. π 936 643 extra ordinem;
Alb. cft. gl. 585 644–7 Schm. vult σίλλοι· ἔμμετρον σκῶμμα + σιλλοί· τρίχωμα ποιόν +
σιλλοῖ· ἀναξαίνει, λυπεῖ [σιλλοῖ·] μωκάται ψέγει κακολογεῖ 644 σίλλας (σ om. rubr., add.
H^e vel Mus.) | h.e. σίλλος (Sop.; de accentu v. ad gl. 649) | σκάμμα H = A: Sop. 645 ἦ λειον]
Ἡλείοι G. | cf. gl. α 4573. 4576 649 σιλλός H: accent. Hansen, coll. Hdn. | ἀναφαλλαντός
H: Palm. 650 σίλλυμα H: Salm.; Alb. cft. gl. 571 651 ἀκάνθαιον H: Mus. | τῷ δέρματι H:
Mus.; cf. τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα gl. φ 284 = Su φ 188; de τῶν ... τὸ ... pro τὸ τῶν
... τὸ ... cf. gl. π 392; censeo τι ex ἐδώδιμόν τι perperam repetitum esse, exinde dativum
δέρματι exstitisse; Schm. vult καὶ τῶν βιβλίων τὰ δέρματα et haec verba ad fin. gl. 650 movere
652 contin. H: nov. gl. Jun. Voss. | σίλμη] h.e. σμίλη (Schm.)

- 653** σιλός· ἡ πρῖνος. οἱ δὲ τὸν σωρόν
 D **654** σίλφιον· ξηρόν. οἱ δε νεκρόν
 Prov. **655** σιλφίου λειμών· Σοφοκλῆς περὶ γῆς ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φε-
 ρούσης (Soph. fr. 603 R.). οἱ δὲ εἶδος τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον
 (Hdt. 4, 169, 1–2)
 D **656** σίμαι· τῆς κιθάρας τὰ ἄκρα. καὶ ἐν ταῖς ὀροφαῖς θέσεις τινές
 D **657** Σιμαίθα· ἐταίρας Μεγαρικῆς ὄνομα (Ar. Ach. 524)
 D **658** σίμβλα[ι]· ὅπου αἱ μέλισσαι τὸ μέλι τιθέασι, κύβεθρα
 D **659** σιμβλ(η)ίδες· μέλισσαι (Diod. Zon. AP 9, 226, 1)
 D **660** σίμβλοι· τὰ σμήνη, τὰ ἄγγεῖα τὰ τῶν μελισσῶν, ἐν οἷς τὰ κηρία
 συνάγεται. Ἀττικοὶ καὶ τὸν θησαυρόν (Ar. Vesp. 241)
661 *σίμβλους· τὰς θήκας τῶν μελισσῶν (Hes. th. 598) vg²A⁴
662 σιμή χειρ· σχῆμα τραγικόν
 N.T. **663** *σιμικίνθια· φακιόλια vg¹(A³), ζωνάρια vg¹A⁷, ὠράρια τῶν
 ἱερῶν (Act. 19, 12)
664 σίμιον· αἰγιαλός
 Hom. **665** *Σιμόεις· ποταμὸς Τροίας (E 774 . .) (A⁵)
 Hom. **666** *Σιμόεντι· ποταμῷ Τρωάδος (Y 53 . .) [A⁵]
 D **667** σιμοὶ νῶτα· ἀντὶ τοῦ μεταβάλλει τὰ νῶτα. σιμάς δὲ ἔλεγον τὰς με-
 τεώρους ἀναβάσεις
 D **668** σιμόν· τὸ πρόσαντες χωρίον (Ar. Lys. 288. fr. 76 K.–A.)
669 σιμός· τυφλός
670 σιμοῦσι· μέμφονται
 N.T. **671** Σιλῳάμ· ἀπεσταλμένος (Ev. Ioh. 9, 7)
672 *Σιμωνίδης· υἱὸς Λεωπρεποῦς A⁶
 D **673** σίμωρ· παρὰ Πάρθοις καλεῖται τι μυδὸς ἀγρίου εἶδος, οὗ τα<ι>ς
 δορα<ι>ς χρῶνται πρὸς χιτῶνας
 D **674** ῥοῖν· τὴν σεμνήν. βῆων†

654 cf. Ph **655** Prov. cod. S ed. Cohn in Corp. Paroem. Gr. Suppl. 1, 71; cf. Prov. Bodl. 837
656 καὶ πτλ.] cf. Vitruv. 3, 5, 12 **657** Schol. Ar.; Ph; Su **658** cf. EM 713, 20; Su **660** cf.
 Σ σ 80; EM 713, 20 **661** cf. Schol. Hes.; Σ σ 80 **662** Poll. 4, 105 **663** Σ σ 82 **668**
 Schol. Ar.; EM 125, 51; cf. Σ^b et Ph σ 81 **671** gl. N. T. p. 59

653 σιλός] h. e. σμίλος (Schm., coll. gl. 1256. 1517) | πρῖνος H: accent. Schm. **654**
 σιλφίον H: accent. Mus. **655** σιλφίον² H: accent. Alb. **656** Schm. ci. accent. σίμαι
 vel σιμαί **657** μαγειρικῆς H: Vales. alii; Kust. cft. gl. μ 486 **658** σίμβλαι H: Thes.
 7, 255 b **659** σιμβλίδες H: Thes. 7, 255 c **660** συνάγεται, Ἀττικοί. H: interpunct.
 Alb. **661** σιμῶσι H: ordo et K **662** σιμήχειρ H: Sop. alii, coll. gl. ρ 38 **663**
 σιμικίνθια] Lat. semicinctia | ὠράρια (H: spir. Alb.)) [Lat. oraria **664** σίμιον] σιμόν
 Heins. **665–6** expl. ποταμῷ Τροίας A **665** τρώας H: Mus. **667** μεταβάλλει]
 ἀναβάλλει Mein. ap. Schm. | Schm. cft. gl. α 6039 **668** σιμοντοπρόσαντες· H: Jun.
 alii **669** σιμός] σιφλός Schm., coll. Zonar. 1643; cf. praeterea gl. 778 | τυφλός] στυφλός
 Salm. **670** σιμοῦσι] σιλῶσι Alb., σιφλοῦσι Schm. **672** θεοπρεποῦς H = A: HSt.
673 τὰς δοράς H (cf. gl. τ 174): Mus. | Sop. cft. gl. μ 2016, Alb. gl. τ 174 **674** σίντην·
 σεμνήν (sic) βαβυλωνίαι Mus.

- 675 σινάμωρος· κακόσυχος (Anacr. PMG fr. 351. Hdt. 5, 92, ζ, 3) D
 676 σινάπυξ· γογγυλὶς D
 677 σιναρόν· τὸ κεκακωμένον καὶ βεβλαμμένον, πονηρόν (Hippocr. D
 artic. 51 [4, 224, 19 L.] . .). †οἱ δὲ σιντὶς περὶ τὸ δρᾶν†
 678 σινᾶς· ἡ φθαρτική D
 679 Σινδική· ἡ Σκυθία (Hdt. 4, 86, 3). καὶ ἡ πόρνη D
 680 Σινδικὸν διάσφαγμα· τὸ τῆς γυναικὸς (Hippon. fr. 2 a W. = 4, b D
 Degani)
 681 σίνδης· γέρον D
 682 Σίνδοι· ἔθνος Ἰνδικόν. ἔστι δὲ πόλις ἐκεῖ Σινδικὸς λιμὴν λεγομένη D
 683 σινδοκόθορνοι· ὑπόδημα ποῖον D
 684 σινδοῦς· χιτῶνας, σινδόνας D
 685 σινδρῶν· πονηρῶν, βλαπτικῶν. οἱ δὲ ἀπελευθέρους ἢ δούλους
 686 *σίνεσθαι· κακοურγεῖν, βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι Σ
 687 σίνες· σίνις. κλέπτῃς, κακοῦργος, ληστής (Lycophr. Soph. VS 83 D
 A/B 5)
 688 *σινέσκοντο· ἔβλαπτον (ζ 6) g^{σιτ-σιφ21} Hom.
 689 *σίνεσθαι· βλάπτεται (Ω 45?) g² Hom.?
 690 *σινιάσαι· σεῖσαι, κοσκινεῦσαι (Ev. Luc. 22, 31) vg¹A⁴. καὶ τὸ N.T.
 κόσκινον δὲ σινιατήριον
 691 σινιατήριον· κόσκινον
 692 σινίον· κόσκινον
 693 σινόδους· θῆρ ὁ σινόμενος τοῖς ὁδοῦσιν (Antiphan. fr. 45, 2 K.–A. D
 Archestr. SH fr. 148, 1)
 694 *σινόμενοι· βλαπτόμενοι g^{σιτ-σιφ20}[g^{σεμ5}]
 695 *σίνος· βλάβος (Aesch. Ag. 734. Hdt. 8, 65, 2) g^{σιτ-σιφ13}. οἱ δὲ
 ἡμίονος

675 = Su σ 451 v. σινάμωρον; gl. Hdt.; EM 713, 26 682 St. Byz. 569, 27–570, 2; unde Ph (cf. app. ad gll. 680. 682) | Σ. λ.] Strab. 11, 2, 14 p. 496 C. 685 Ph; cf. Suet. convic. 4, 103 T. (p. 418 M.); Athen. 6, 267 c 686 Σ σ 84 688 Schol.; cf. Ap. S. 142, 2 689 cf. Schol. 690 Σ σ 83; EM 713, 50 695 cf. Σ σ 85

675 σινάμωρος H: Su alii 677 σιντὶς] accent. σίντις Schm. 678 σινᾶς H: accent. Mus. 679 σινδὶς H: ordo et Schm., cf. Scythia Sindica Plin. n. h. 4, 84 et Ph 512, 18 (cf. gl. 682) Σινδοί· Σκυθικὸν γένος; v. praeterea RE v. Sindica Scythia et gll. 331. 2020. 2775. q 509 cum adnn. 680 Σινδικόν· διάσφαγμα (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. et accent. Salm. | cf. gl. q 403 681 Alb. cft. gl. 736 682 Ἰνδικόν H: Sorb.; Schm. etiam Σκυθικόν ci., coll. Ph (ad gl. 679 laud.) | σίνδικος H ut vid.: accent. Mus. 683 σινδοκόθορνοι H: Palm. 684 σίνδους H: accent. Mus. | σινδῶνας (sic) ut vid. H: Mus. 685 σινδρῶν] rectius σίνδρων· πονηρός Ph, cf. Suet. σίνδρων ὁ κακοήθης; Athen. σίνδρωνα ... τὸν δουλέκδουλον 687 nihil nisi [σίνες] σίνις· κ., κ., λ. esse censeo (cf. e.g. gll. 136. 244), sed propter ordinem mutare nolui | σινὶς H: Mus. 689 βλάπτεται] βλάπτει Schol. 690 σινιάσαι H: accent. Mus. | cf. gll. 691. 510 691 cf. gll. 690. 510 693 ὁδοῦσιν H: spir. Ald. 695 Aesch.] cf. gl. π 2875 (et 724) | ἡμίονος] Alb. cft. gl. 726; Schm. vult γίνος i. q. γίννος (de σ pro γ cf. e.g. gl. 743)

- 696** *σινουῦται· βλάπτεται vg²A⁵
- Hom. **697** σίνται· βλαπτικοί, κακοῦργοι (Π 353)
- Hom. **698** *σίντην ἢ σίντης· βλαπτικός Σ, κακοῦργος, βλαβερός (Λ 481; Υ 165) g^{σιτ-σιφ}22(A^{σιν}3)
- Hom. **699** Σίντιες· Θραιοῶν τι γένος. οἱ δὲ τοὺς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας (Α 594. θ 294)
- Prov. **700** σινωπίσαι· τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἐταίραν Σινώπην. ἐκωμωδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ ἀσχημονεῖν (Alex. fr. 109 K.–A.)
- LXX **701** Σιόαν· οὕτω καλοῦσι Χαλδαῖοι τὸν Πάνημον μῆνα (Esth. 8,9 v.l. Bar. 1,8)
- D **702** σιοκόρος· νεωκόρος. θεοκόρος, θεραπευτὴς θεῶν (Eupol. fr. 480 K.–A.?)
- D **703** σιομαλίδαι· διαμάχαι. †καὶ τὸ πηδᾶν†
- Hom. **704** σίον· λάχανον ἐμφερεῖς σελίνῳ (ε 72 v.l. cf. Theocr. 5, 125)
- D **705** σιόρ· θεός. Λάκωνες
- D **706** σιπαλόν· ἀκάθαρτον. εἰδεχθέστατον
- D **707** σιπαλή· ἐπάργεμος. βλοσυρά. δεινή. τουτέστι λεύκας ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχουσα
- D **708** σιπαλός· χαλεπός. καὶ τὰ ὅμοια (Callim. fr. 289 Pf.)
- D **709** σίπτα· σιώπα. Μεσάπιοι
- D **710** σιπτῶναι· ἀπεικάσαι
- D **711** σιπύη· σιτηρὸν ἀγγεῖον. ἀρτοθήκη (Ar. Plut. 806. Equ. 1296. fr. 555 K.–A. Eupol. fr. 324 K.–A. Lys. fr. 165 S.). †φησι δὲ πεύδρια†
- Hom. **712** Σίπυλον· ὄρος Λυδίας καὶ Φρυγίας (Ω 615)
- D **713** σίρα· Πάρθοι μεγάλα. καὶ πλεκτὸν ἱμάντωμα ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ τὰ ῥάκ[κ]η

696 = Σ σ 86 **697** Schol. **698** Scholl.; Σ σ 87 **699** οἱ δὲ κτλ.] Ap. S. 141,25; Schol. θ 294; Strab. 7, fr. 46 **700** Ph; Su σ 465 v. Σινώπη; Prov. Bodl. 840 [= append. 4,72] **701** cf. Ioh. Damasc. 95,237,2 M. **702** Ph 515,8 v. σιωκόμος (σιωκόλλος cod.) **704** Athen. 2,61 c; Schol. Theocr. 5, 125; cf. Diosc. mat. med. 2, 127, 1 **706–8** v. Pfeiffer ad Callim. **711** σιτηρὸν ἀγγεῖον] Harp. 273,8 [σ 16 K.] (unde brevius epitom. = Ph) | ἀρτοθήκη] Schol. Ar. Plut.; Su; cf. EM 714,9 **712** cf. Schol.

696 Alb. cft. gl. 2686 **699** Θραιοῶν] de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | λίμνην H = Ap. S. 141,26: ed. 1521, cf. Schol. θ 294 **700** σινωπίσαι H: Su = Prov.; σινωπήσαι Ph | τῷ] τὸ H: Ph = Su **701** Σιόαν] h. e. Σιούαν (Sop.) [accent. potius Σιουάν], quod exstat Bar. 1,8 et in recens. Origenis pro Νισά(v) Esth. 8,9 | μῆνω H: Scal. alii **703** σιομάλιδαι (H: accent. Mus.)] σιομαλίδαι Voss., vix recte | διαμάχαι] δμᾶχαι Voss., cf. not. insequ. | καὶ τὸ πηδᾶν] καταπηδῶντες Schm., coll. Diod. Sic. 5,33,5 **704** Sop. cft. gl. 2784 **705** σίορ H: accent. Alb. **707** ἐσπάργαμος H: Mus. | βλοσυρά H: Mus. | λευκάς H: accent. Mus. **709** cf. gl. 473 cum adn. **711** σιπύη] de -η potius quam -α v. gl. π 4292 et Kassel–Austin ad Ar. | σιδηρον H: Meurs. alii, coll. Harp. | φησι δὲ πεύδρια] φασὶ δὲ καὶ πευδρίαν Vales., coll. gl. π 2077; alii alia **713** h. e. σίρα· Πάρθοι μεγάλα + nov. gl. σειρά· πλεκτὸν κτλ. (Salm. fere, cf. gl. 337) | ῥάκκη H: Alb.

- 714 σιραγγῶδες· σαθρόν (Hippocr. cap. vuln. 1 [3, 188, 1 L.]) D
 715 †σιραιοῖς· σιροῖς βραχέως†
 716 *σίρειον· τὸ ἀπὸ τῆς σταφίδος [ἔψημα·] οἱ δὲ τὸ γλυκύ, καὶ D
 [ἔψημένον οἶνον (Hippocr. mul. 1, 66. 2, 81 [8, 140, 8. 364, 1 L.]. Ar.
 Vesp. 878. Nic. al. 153) Σ
 717 σίραμφος· τὸ ῥύγχος
 718 Σιρβαίονον· βρέφος ἀπὸ ξένης ἐννηνεγμένον καὶ πεπραμένον D
 719 σίρβηνον· πόπανόν τι, ὃ παρετίθετο τῇ Ἀφροδίτῃ D
 720 Σιρέων· τῶν τὴν Σῖριν οἰκησάντων, τὴν νῦν Ἡράκλειαν
 721 *Σιρήν[αι]ων λόγους· λόγους ἀπατεώνων (Eur. Andr. 936) ν¹A²
 722 σιρία· ἀσφάλεια. Λάκωνες D
 723 σιρίς· ἀπαίδευτος D
 724 *σιροῖς· ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατετίθεντο τὰ σπέρματα (Dem. 8, 45)
 g^{σιτ-σιφ}11A³
 725 *σιρομάστις· λόγχι vg^{σει8}, δόρυ, ῥομφαία (Iud. 5, 8, cod. Alex. v. l.) LXX
 726 σιρός· ἡμίονος. πίθος. δεσμοτήριον D
 727 σιρούς· τοὺς †σιρηεῖς†. οἱ δὲ τάφρους ἐσκεπασμένους (Eur. fr. 827 D
 N.)
 728 *σιρομάστις· σκευὸς τι σιδηροῦν, ὃπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἔρευναν
 ἔχουσι, [λαβὴν] ξυλίνην ἔχον g^{σει2}
 729 σισαμῖς· τὸ παρὰ τοῖς ἰατροῖς λεγόμενον σέσελι D
 730 σίσανον· τὸν ὀξίνην οἶνον D
 731 σισάριον· κοσμάριον χρυσοῦν γυναικεῖον, ὡς ἄλυσείδιον (com. D
 ad. fr. 784 K.–A.)
 732 *σίσαχθαι· χρεῶν ἀποκοπαί ν¹

714 cf. Galen. lex. 19, 137, 5 716 Σ^b et Ph σ 88 (Paus. σ 12); Erot. 103, 17; Galen. lex. 19, 138, 5 (et 102, 1); Schol. Nic.; Moer. 208, 35 (σ 2 H.) 724 = Σ σ 89; Schol. Dem. 727 EM 714, 21 728 Ph; Su σ 478 cum Eunap. (FHG 4, 36 fr. 49) 729 Galen. lex. 19, 137, 6 (v. app.) 731 cf. Ph; Poll. 5, 101 732 Σ σ 46

714 σιραγγῶδες] h.e. σηραγγῶδες (Alb.) 715 Schm. post Thes. 7, 274 a. 276 a ci. σει-
 ραίοις: <...> (Eur. Herc. 445) + nov. gl. σιροῖς (v. gl. 724): <...>, relato verbo βραχέως ad gl.
 716; alii alia; nihil placet 716 σιραιοῖν (H: accent. Schm.)] Nic. et Moer. perperam sei- ha-
 bent | Alb. cft. gl. ε 7701 717 σίραμφος] h.e. ῥάμφος ('Forte si adhæsit' Pears., cf. gl.
 π 1557 cum adn. et q 108) | ῥύγχος H: Phav. 720 σιρέων] 'haud dubie ex Σιριτῶν vel
 Σιρίων corrupta' L. Dind. 7, 275 b–c | τὸν (Latte) vel τὴν (Schow) τῶν (sic) H ut vid. (τῶν
 τὸν [sic] Mus.): G. | εἰρην H: Sop. | οἰκεισάντων H: Mus. 721 σιρηναίων (H: v fere)] h.e.
 σιρηήνων (A) | λόγους] om. Ald. per errorem 722 Alb. cft. gl. 341. 726 et σείρωσις:
 δέσμευσις Ph 504, 24 723 σιρίς] accent. σίρις Mus. 725 Alb. cft. gl. 349; 728 726
 ἡμίονος] Alb. cft. gl. 695 et gl. 722 (ad quam v. adn.) 727 Schm. ci. Σκίρους: τοὺς Σκι-
 ρεῖς (coll. St. Byz. 576, 5–6) + nov. gl. σιρούς τ. ἐ. | σιρηεῖς] σιριεῖς Mus. 728 ἔχουσι H:
 Mus. | cf. gl. 725 cum adn. 729 σισαμῖς] nihil aliud nisi glossam corruptam Galeni σι-
 σαμῖς· τῆς σισαμίδος ὀνομαζομένης repperi | σέσελι] Alb. cft. gl. 439 730 ὀξύνων H:
 Brun. Lind., cf. gl. ε 3409. 3772. ο 933 732 σίσαχθαι (σισαχθῆ ν¹)] h.e. σισάσθαι
 (HSt.); Alb. cft. gl. 338. 355

- D 733 σισίλαρος· πέρδιξ. Περγαῖοι
 734 [σισίλαρος· πέρδιξ]
 D 735 σίσιλλος· νόσημα, καθάπερ σκοληκίαισις. καὶ ζῶν τι
 D 736 σισίνδιος· γέρον
 LXX 737 *σισόν· κάρμα †γουθικόν† (Lev. 19, 27) [A⁶, sine expl.]
 LXX 738 σισόν· κουρά ποιά. Φασηλ[ε]ῖται (Lev. 19, 27)
 739 †σισογάρδοσις ἀγορᾶς· σφίγξ†
 D 740 σισορβάκος· τράχουρος ὁ ἰχθύς
 D 741 σισύμβ<ρ>ια· ἄνθη (Ar. Av. 160. cf. Cratin. fr. 116, 3 K.–A.)
 D 742 σισύμβριον· Δίδυμος (λέξ. κωμ. fr. 10 p. 36 Schm.) ἀνθύλλιον τι.
 Θεόφραστος δὲ (Theophr. h. pl. 2, 4, 1) τὸ σισύμβριον γηράσκον
 μεταβάλλειν. οἱ δὲ αὐτὸ <ή>δυσόμου πλατυφυλλότερον
 743 σίσυννον· δόρυ
 744 *σισύρα· τὸ παχὺ ἱμάτιον vg²A⁴ ἀπὸ αἰγείων δερμάτων (Ar. e.g.
 Av. 122)
 D 745 σίσυρνον· τὴν σισύρην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων
 ῥαπτόμενον ἀμπεχόνιον καλοῦσι. τὸ αὐτὸ καὶ σισύρα
 D 746 σισυρνῶδη[ς] στολή<ν>· τὸν ἐκ τῆς σισύρης στολισμόν (Soph.
 fr. 407 a R.). διαφέρει δὲ καὶ σίσυρνα σισύρας. σίσυρνα μὲν γὰρ
 χιτῶνος εἶδος, σισύρα δὲ διφθέρα[ς], εἰς ἀμπεχόνην καὶ στρωμνὴν
 ἐπιτηδείως ἔχουσα, καθάπερ τὰ κώδια καὶ αἱ μιλωταί
 D 747 σίσυρνος· οὕτω καλεῖται τις τῶν ἱατρικῶν ἐπιδέσμων
 748 *σίσυρος· [γ]ράμματος εἶδος A⁷[g^{out-oi}12]
 D 749 σίσυς· καὶ αὐτὴ βαίτη. οἱ δὲ εἰδός τι χλαίνης εὐτελέες. ἄλλοι χι-
 τῶνα αἰγεῖον χειριδωτόν
 Eur. 750 *Σισυφ<ε>ίους· Κορινθίους, κακοῖς· ἀπὸ Σισύφου βασιλέως (Eur.
 Med. 405) A⁴
 D 751 Σίσυφος· ἀπατητικός, ὅτε <δὲ> ἐπὶ τῶν μεγαλαυχούντων, ἀπὸ
 ἀπατητικοῦ Σισύφου (Ar. Ach. 391)

742 Diosc. mat. med. 3, 41, 1 744 cf. Schol. Ar. 749 cf. Schol. Ar. Av. 122

734 dittogr. gl. 733 735 νόμισμα H: Ald. 736 Sop. cft. gl. 681 737 σίσον H = A: Thes. 7, 278 a | γουθικόν] Γουθ-/Γουθ- ultro se offert, sed 'probabilis est aliud quid latere' (Thes.) | totam gl. del. Mus. 738 σισοκοῦρα H: Cas. | ῥοιαφάσπλειται (accent. sic ut vid.) H: Cas. (-ῖται iam Mus.) 739 Schm. cum gl. 738 copulandam esse censens ci. post Alb. et L. Dind. 7, 278 b et 1620 b σισόν γὰρ [δόσις ἀγορᾶς] ἢ σφίγξις vel σισόν γὰρ εἶδος κουρᾶς ἢ σφίγξις 740 ἰχθύς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. | Alb. cft. gl. 983. 1023 741 σισύμβια H: Mus. | Cratin.] cf. gl. 384. q 404 742 ἀποδυσόμου πλατὺ φυλλορόουν H: Schm. post Mus. et L. Dind. 7, 278 d, coll. Diosc.; αὐτὸ non sine dubitatione exhibeo 743 σίσυννον] h. e. σίσυννον (HSt., coll. gl. 588; id. cft. gl. 572); de σ pro γ cf. e.g. gl. 2407 746 σισυρνῶδης στολή H: Nauck post Kust. et Sop. | σισύρνα H: accent. Schm. | διφθέρας H: Mus. | στρωμνὴν H: Mus. 747 σισύρνος H: accent. Schm., cf. gl. 745; Schm. ci. σκέπαρος, coll. gl. 914 748 γράμματος H = A, cf. g: Salm. Vales. 749 σίσυς H: accent. Schm. 750 σισυφίους H: Thes. 7, 281 d 751 ὅτε ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐχόντων H: Heins. | ἀπὸ Ἀττικῶ Σισύφου H: Triller, quod verum esse puto, quamquam minus eleganter dicitur; Schm. vult nov. gl. Σισύφου· ἀπατητικοῦ

- 752 *σῖτα· ἄρτοι, βρώματα, τροφαί (e.g. Soph. fr. 660,2 R. Hdt. 5,34,1) A^{σιτ-σιφ25}
- 753 σιταρχία· τὸ εἰς ὀψώνιον διατεταγμένον δαπάνημα. ὁ δὲ τούτου D
ἐπιμελούμενος· σίταρχος
- 754 *σιτέσκοντο· ἐσιτοῦντο, ἥσθιον, ἡρίστουν (ω 209) A^{σιτ-σιφ27} Hom.
- 755 σιτηρέσιον· ἐφόδιον D
- 756 σιτήσας· θρέψας D
- 757 *σιτία· δαπάνημα, βρώμα, σιτηρέσιον (vg^{σιτ-σιφ2} A^{σιτ-σιφ30})
- 758 *σιτίζειν· ψωμίζειν A^{σιτ-σιφ26}
- 759 σιτίζοντος· σίτον παρέχοντος
- 760 σιτνίδες· θυσία τις Νύμφαις ἐπιτελουμένη
- 761 σιτοβολῶνες· ὄρια (Gen. 41,56) LXX
- 762 *σιτοδ(ε)λία· λιμός, ἔνδεια σίτου (Thuc. 4,36,3. 2. Esdr. 19,15) LXX
Σ(vg^{σιτ-σιφ1} A^{σιτ-σιφ23})
- 763 σιτοκάπηλοι· σιτοπῶλαι (Greg. Naz. or. 43,34,5) Greg. Naz.
- 764 σιτοκλονεῖσθαι· ὑπὸ δίψους ἐνοχλεῖσθαι. οἱ δὲ ὑπὸ δίψους D
ᾗ κλύεσθαι. καὶ τὸ φαγεῖν
- 765 σιτόκουρος· ὁ ἄχρηστος καὶ μάτην τρεφόμενος (Alex. fr. 182 D
K.–A. Men. fr. 185 K.–A.)
- 766 σιτομνημονεῖν· ἀντὶ τοῦ τὰ σῖτα μετρεῖν, παρόσον ἀπεγράφοντο D
οἱ λαμβάνοντες παρὰ τῶν δεσποτῶν τὰ τεταγμένα μέτρα
- 767 σιτοποιός· ἄρτοκόπος. ἡ πέπτρια (Hdt. 3,150,2. Thuc. 2,78,4) D
- 768 σῖτος· τροφή· σίτου καὶ κρειῶν ἡδ' οἴνου βεβρίθασι' (ο 334) . καὶ Hom.
τόκος. καὶ ὁ μισθός
- 769 σίτου ἐκβολή· ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς χλόης (Thuc. 4,1,1) D
- 770 *σιτούμενος· ἐσθίων (Ar. Equ. 414. 416) A^{σιτ-σιφ24}
- 771 σίττα· ἐπιφώνημα αἰξίν (Theocr. 4,45–6. 5,100. 8,69) D
- 772 σίττας· ὄρνις ποιός. ἔνιοι δὲ τὸν ψιττακὸν λέγουσιν D
- 773 σίττη· ὄρνις ποιός. οἱ δὲ δρυοκολάπτης (iamb. ad. 52 W. = Hip- D
pon. fr. 192 Degani. Callim. fr. 191,56 Pf.)
- 774 σίττον· οἱ μὲν γλαῦκα· ἡ κίσσαν· ἡ ἰέρακα D
- 775 σιττύβαι· δερματῖναι στολαί. τὰ μικρὰ ἱμαντάρια D

762 Σ σ 91; EM 714,53 765 Athen. 6,248 a 766 Phryn. praep. soph. 107,17 768 Ph 514,16 v. σίτου; Ap. S. 142,1 (qui ξ 456 laudat) 770 = Σ σ 94 771 cf. Schol. Theocr. 4,45. 5,3. 100 773 cf. Arist. h. an. 609^b11. 616^b22 775 cf. Ph; Poll. 7,70; Arcad. 122,14

756 σιτήσας] Alb. cft. gl. 770 761 ὄρια H: spir. Sylb. post Jun. et Heins.; cf. ad gl. q 388 762 σιτοδία H: Σ, cf. K | Σ om. σίτου 763 σιτοπῶλοι H: Taylor 764 κλύεσθαι H: Alb. | καὶ τὸ φαγεῖν] 'nova videtur diversaque expositio, in qua quid desit' Alb.; ἐκ τοῦ φαγεῖν Schm. 765 σιτοκοῦρος H: accent. Mus. 766 ἀπετράφοντο H: Mus. 768 κρεῶν, οἱ δ' H: Heins. 771 Schm. cft. gl. ψ 281 772 ψιττας H: ordo et Mus. 773 Callim.] cf. gl. 1603 774 σίττον H: accent. Schm. 775 σίττυβαι H: accent. Mus.

- D 776 σιφά· χωρία
 D 777 σιφλόν· κακόν. ἐπίωμον. πηρόν. αἰσχρόν. μωρόν. μωμητόν
 778 *σίφλος· μῶμος (Callim. SH fr. 276,2) Σ
 D 779 σιφλῶσαι· ἀφανίσαι
 D 780 σιφλοῦν· μωμᾶσθαι. αἰσχύνειν. πηροῦν. βλάπτειν
 Ap.S. 781 σιφλώσειεν· ἀφανίσειεν. μωμήσειεν (Ξ 142)
 D 782 σίφνα· ποιὸς ἰχθύς
 Prov. 783 σιφνιάζειν· καταδακτυλίζειν· διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι ὡς παιδικοῖς χρώμενοι· σιφνιάσαι οὖν τὸ σκιμαλίσαι (com. ad. fr. dub. 942 K.-A.)
 D 784 Σίφνιοι· ἀκάθαρτοι, ἀπὸ Σίφνου τῆς νήσου
 D 785 σίφνιν· τὴν γῆν Ἀθηναῖοι. καὶ ἡ Δημητριακὴ σιπύα
 D 786 Σίφνιος ἄρραβών· περὶ τῶν Σιφνίων ἄτοπα διεδίδото, ὡς τῷ δακτύλῳ σκιμαλιζόντων. δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου διδόμενον, ἐπὶ τοῦ κακοσχόλου (com. ad. fr. dub. 284 K.-A.)
 D 787 σιφνός· κενός
 D 788 σιφνύει· κενοῖ
 789 σιφῶμαι· τήκομαι
 D 790 σίφων· ῥυπαρὸς ἄνθρωπος, καὶ λίχνος. ἡ εἶδος θηρίου μυρμηκοειδές. καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον, ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους ἐπισκοποῦσι. καὶ τῶν σταχύνων καὶ τοῦ πυροῦ οἱ καυλίσκοι. καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ἀρύονται (Hippon. fr. 56 W. = 58 Degani). καὶ ὄργανόν τι εἰς πρόεσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς
 D 791 σιφώνιον· τὰ αὐτά
 792 σιχά· χωρία
 D 793 σιχαβαττεῖν· τὸ μετὰ σπουδῆς ἀπιέναι. οἱ δὲ τὸ κενεμβατεῖν (com. ad. fr. dub. 538 K.-A.)
 794 σιχθαρίς· Λιβυκαὶ ὀρχήσεις

778 = Σ σ 96; Schol. Ap.Rh. 1,204; Eust. Il. 972,37 [3,595,20 V.] 779 cf. Ap.S. 142,3 781
 cf. Ap.S. 142,3 783 cf. Ph = Su; Prov. Bodl. 860 [= append. 4,73] = Zenob. Ath. 3,54 785
 Poll. 10,162 793 Ph = Su v. σκαιεμβατεῖν; Eust. Od. 1469,1 [1,128,24 St.]

776 σιφά (accent. σίφα Mus.) | Alb. cft. gl. 792; Σίφαι (rectius Σίφαι) Heins., coll. Thuc. 4,76,3 778 σιφλός H: accent. HSt. alii, coll. Σ et Schol. Ap.Rh. 780 πυρεῖν H: Jun. 781 μωμήσειεν H: Mus. 783 σκιμαλίσαι | Guyet cft. gl. 988 | Alb. cft. gl. χ 449 785 Meurs. alii cft. Poll. σίφνιν δ' ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὕμνοις οὐ τὴν γῆν ἔνιοι ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν σιπάν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προουκόμιζε τὰς τροφάς | σίφνον H: Meurs. alii; cf. Frisk 2,710 v. σιπύη | καὶ ἡ Δημήτηρ καὶ σιπύα H: Schm.; καὶ ἡ Δήμητρος σιπύα Thes. 7,303 b; ἡ καὶ Δήμητρος σιπύην Meurs. 786 Σίφνιος· ἄρραβών (sine interpunct. insequ., quam add. iam Ald.) H: Alb. | σκιμαλιζόντων H: Ald. | αἰδόμενον H: Jun. | Alb. cft. gl. α 7416 789 σιφῶμαι | σιφλοῦμαι Thes. 7,303 b 790 σκόλοπι H: Mus. | καδίσκοι H: G. | χρώνται H: Toup., coll. Poll. 6,19. 10,75; de forma media cf. gl. α 7550. 7555. 7560 792 cf. ad gl. 776 793 σιχαβαττεῖν | h. e. σκαιεμβατεῖν (Ph = Su; Eust. habet σκαιοβ.)

- 795 *σκάζει· χωλεύει vg⁵[A^{14.23}], χωλαίνει
 796 σκαιῇ· ἀριστερᾷ χειρὶ (A 501 . .). παρὰ τὸ ἐστιάσθαι αὐτὴν καὶ Ap.S.
 κρύπτεσθαι ὡς τὰ πολλά, παρ' ᾧ καὶ ἡ δεξιὰ περὶ τοῖς δεξιοῖς. ἢ
 ὅτι ἀσθενεστέρα ἐστὶ τῆς δεξιᾶς, καὶ οἷον σκάζει, ἢ σκιά ἐστίν.
 ἀριστερὰ δὲ καὶ εὐώνυμος κατ' εὐφημισμὸν λέγεται
 797 Σκαιῇσι πύλῃσιν· οὕτως ὀνομαστικῶς Σκαιαῖς ἐν Ἰλίῳ, διὰ τὸ ἐξ Ap.S.
 ἀριστερῶν κεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ σκαιὰς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι·
 ἢ διὰ τὸ σκολιὰς εἶναι κατὰ τὴν εἰσβολὴν (Γ 149). τὰς αὐτὰς καὶ
 Δαρδανίας καλεῖ (E 789)
 798 Σκαιοὶ· ἔθνος Θοράκιον (cf. Hecat. Miles. FGrHist 1 F 182). καὶ D + Eur.
 ἀμαθεῖς (Hippocr. artic. 42 [4, 182, 21 L.]), καὶ ἀπαίδευτοι (Eur.
 Rhes. 271)
 799 σκαιὸν ῥιον· χαλεπὸν ἀκρωτήριον. ἔστι γὰρ δύσβατον (γ 295) Hom.
 800 *σκαίος· δύσκολος. πονηρός, [κακός Σ. μωρός, ἀπαίδευτος,
 ἀμαθής. ἀπάνθρωπος, ἄδικος, τραχύς, [σκληρός, ἐπαχθής A³⁰,
 ταραχώδης. [ἀριστερός Σ[A²⁸]
 801 σκαιότης· ἀναισθησία. *μωρία vg³A^{13.(18)}. ταραχή
 802 *σκαιωρούμενον· ταραττόμενον A²⁴
 803 *σκαίρει· ἄλλεται g^{σκε5}, σκιρτᾷ (g^{σκε5}), πηδᾷ, τρέχει, ὀρχεῖται
 (Theocr. 4, 19)
 804 σκαιωρία· ὄρχησις, χορεία, (ς)κα[ι]ρία, παιδ[ε]ιά. καὶ τὰ ὅμοια D
 805 σκα(λ)θυρμάτ(ι)α· σκαριφήματα. σκαλεύματα (Ar. Nub. 630) D
 806 σκάλα· κλίμαξ, ἀνάβασμα
 807 σκαλαθάρβα· τύρβη, ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν
 808 σκαλαθαρβία· ἀκηδία
 809 σκαλαθύρει· σκαλεύει. ἢ λάθρα πλησιάζει
 810 σκαλαθύρων· ἀκολασταίνων. ὁ σκαλεύων
 811 σκαλαπάζει· ῥέμβεται
 812 σκάλατος· ὁ σκαφητός
 813 σκαλεύει· κινεῖ, ἀναστρέφει, ὀρύσσει
 814 σκαληνιεῖς ὀχετοί· ἔντερα (Hippocr. anat. 1 [8, 538, 15 L.]?) D

795 Σ σ 98 796 Ap.S. 142,5 797 Ap.S. 142,9 798 Strab. 13, 1, 21 p. 590 C. 799 cf.
 Schol. 800 Σ σ 100 801 Σ σ 101 805 Ph; Schol. Ar.; Su 806 Poll. 1, 93

795 ἐστιάσθαι H: accent. Mus. 799 σκαιόνριον H: Valck. 803 cf. gl. 1393 cum adn.
 804 καιρία παιδεία H: Alb., coll. gl. 863 805 σκαθύματα H: Ph ((λa)) et Thes.
 7, 311 c (cf. Schol. Ar., unde Su) ((ι)) | σκαρυφίσματα H: Ph | σκαλεύματα H: Mus., cf.
 Schol. Ar.; de eu cf. etiam gl. 813 et passim 806 σκάλα] Lat. scala | κλίμαξ H: accent.
 Schm. 809 σκαλαθυρεῖ H: accent. Mus. | σκαλάνει H: Mus.; cf. gl. 805 cum adn. 810
 contin. ἀκολασταίνων σκαλαθύρων H: nov. gl. inverso ordine Alb. | σκαλαύων H: Mus.;
 cf. ad gl. 805 811 Schr. cf. gl. 822, ad quam v. adn. 812 σκαφίτος H: HSt. 814
 σκαληνιεῖς ὀχετοί (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm., coll. Hippocr. ὀχετοί
 σκαληνοειδέες

- D **815** σκαληνόν· σκολιόν, πολύγωνον. τοῦ γὰρ τριγώνου εἶδη τρία·
ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν
- D **816** σκαλίσ· σκαφίον
- D **817** σκαλλίον· κυλίκιον μικρόν. οἱ δὲ σκαλλόν
- D **818** σκάλη· μάχαιρα Θρακία (Soph. fr. 620 R.). καὶ σιδηρολάβον δὲ
αὐτὴν τινες λέγουσιν
- 819** *σκάλλοντες· σκάπτοντες (Hdt. 2, 14, 2) vg¹¹A²⁵
- 820** σκαλοβατεῖ· κλίμακι βαίνει
- D **821** σκάλοψ· †σκαλόπετα† ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρούχον, τυφλόν (Cra-
tin. fr. 100 K.–A. cf. Ar. Ach. 879)
- 822** σκαλ[α]πάζειν· ῥεμβωδῶς βαδίζειν
- 823** †σκαλτωμίζειν· λαμπυρίζειν†
- 824** σκαλῶ· σκαλαβῶ
- D **825** †σκαλώνια· τὰ ἀσχωρώνια καὶ ἀκμαῖα ἃ σκαμβὰ καὶ καμπύλα†
- D **826** σκαμαῖα· κύων
- D **827** σκαμμάδες· πόρνοι
- D **828** σκάμματα· ἀγῶνες, στάδια
- Hom. **829** Σκάμανδρος· ποταμός, ὃς καὶ Ξάνθος καλεῖται (Y 74)
- 830** σκαμβάλλει· ἀκηδιᾷ
- D **831** σκαμβάλυξ· σκαμβός, στρεβλός
- 832** σκαμβηρίζοντες· ὀλισθαίνοντες
- D **833** σκαμβίς· θερμοποτίς. Λάκωνες
- 834** *σκαμβός· στρεβλός vg⁶A¹⁵
- D **835** σκάμβυκες· σκόλοπες, χάρακες
- D **836** Σκαμβωνίδαι· δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς (Lycurg. fr. 59 S.)

815 = EM 715, 52 **817** Athen. 11, 498 a (Philet. fr. gramm. 7 Kuchenm.) **818** Ph; Poll. 10, 165 **819** Σ σ 103 **821** cf. Ph; EM 715, 27; Schol. Ar. (unde Su) **822** cf. Su σ 263 v. καλπάζειν **829** cf. EM 715, 30 **836** Harp. 275, 1 [σ 20 K.] (unde brevius Ph); St. Byz. 573, 15

815 σκαλινόν H: Mus. | παλύγωνον H: Mus. | σκαλινόν H: Mus. | Schm. cft. gl. α 7691
816 σκαλίσ] Schm. cft. gl. κ 453 | σκαφίον] σκαφεῖον Schm. **817** gl. Aeol. **818** θράκιος
H: Ph; cf. ad gl. π 2395 **820** cf. gl. 806 **821** σκαλόπετα] Schm. ci. σκαλοπιᾷ, coll.
Theophr. h. pl. 7, 12, 3 | ἀσπάλαξ (cf. Schol. Ar.)] ὁ σπάλαξ Ph EM; de voce (ἀ)σπάλαξ cf.
etiam gll. α 7746; σ 1396. τ 1701 | γεώρουχον H: accent. Mus. **822** σκαλαβάζειν (H: ordo
et Schm., coll. gl. 811)] h.e. καλβάζειν (Voss. cft. gl. κ 519) | ῥεμβωδῶς H: Mus. **824**
σκάλλω· σκαλαύω (melius σκαλεῦω, cf. ad gl. 805) Schm. **826** σκάμια H: accent.
Schm. ad gll. 1395 et π 3 **827** σκαμμάδες] σκαμβάδες Alb. ('scruppedae' vel 'scauripedae'
Lob. Prol. 142 not. 11) **828** σκάμματα] σκάματα ordo, falso **830** ἀκηδίαι H: Mus.;
ἀκηδεῖ Mein. ap. Schm.; Alb. cft. gl. 808 **833** θερμοτίς H: Mus. (accent. Thes. 7, 317 a),
Schm. cft. Athen 11, 475 c. Schol. Ar. Ach. 671 | λακῶϛ (sic) H: Mus **835** σκάμβυκες]
i. q. σκάνδυκες (Alb. cft. gl. 845, Schm. gl. 138, ad quas v. adnn.) **836** λεόντιδος H:
accent. Mus.

- 837 σκαμφυσεῖ· μεμψιμοιρεῖ, ἀγανακτεῖ
 838 σκαμωνία· εἶδος βοτάνης (Eubul. fr. 18, 1 K.–A.) D
 839 σκάναμα· τόπος πρὸς τὸ εὖ στιβάσασθαι D
 840 σκανὰς· ἔντα· ἐπίχαλκ., παρὰ Σώφρονα (fr. 137 K.–A.)· ὃ σκανὰς D
 πορεύσῃ ἐν τῇ ἀσπίδι· Καλλίας δὲ σκευὸς (fr. 39 K.–A.)
 841 σκανδάληθρ' ἰστάς· <σκανδάληθρον> καὶ σκάνδαλον· τὸ ἐν ταῖς D
 μυνάγρας (Ar. Ach. 687)
 842 σκάνδαλος· ἐμποδισμός (Ep. Rom. 14, 13) N. T.
 843 Σκάνδ(ε)ια· χωρίον ἢ πόλις (K 268). καὶ εἶδος περικεφαλαίας Ap. S. + D
 844 σκάνδιξ· λάχανον ἄγριον, παρὸ καὶ σκανδικοπώλην τὸν Prov.
 Εὐριπίδην λέγουσιν, ἐπειδὴ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν
 εἶναι φασι (cf. Ar. Ach. 478. Thesm. 387. com. ad. fr. 421
 K.–A.)
 845 σκάνδυνες· σκόλοπες, χάρακες D
 846 σκανεύεσθαι· ἐπαρι(σ)τερεύεσθαι D
 847 σκάνθαν· κράββατον D
 848 σκάνιξ· ἐπαρίστερα D
 849 σκανός· αἰτία. κώλυμα D
 850 σκαπανέυς· σκαφεύς (Luc. Tim. 7) D
 851 *σκαπάνη· σκαφίον. ὀρύγιον vg¹²A²⁹. δίκελ(λ)α (A³¹)[vg¹²] D
 852 σκαπάνιον· ἡ βακτηρία. ἄλλοι σκίπωνα
 853 σκάπαρδος· ὁ ταραχώδης. καὶ ἀνάγωγος

838 = Su σ 532 v. σκαμμωνία; cf. Theophr. h. pl. 9, 20, 1 841 Su; cf. Ph 843
 Ap. S. 142, 4; cf. Su 844 = Ph; Su; Prov. Bodl. 842; Diogen. 8, 20; cf. Schol. Ar. Ach. 478.
 Equ. 19 851 Σ σ 105 853 cf. Suet. convic. 4, 122 T. (p. 419 M.)

837 μεμψιμορεῖ H: Mus. 838 σκαμονία H: Mus. 839 σκάναμα H et ordo] error pro
 σκάνωμα? | cf. gl. 947 840 glossa corrupta | σκανὰς· ἔντα· ἐπίχαλκ.·] σκανὰς ἰέντα·
 ἐπίχαλκ. Mus. | ἐπίχαλκ.·] Wil. ap. Kaibel cft. Theocr. 14, 53; v. plura ap. Kassel–Austin |
 σὼφρονίωσκανὰς H ut vid. (σὼφρονίω σκανὰς Mus.), perperam, pro σὼφρονα (Ald.) ὃ
 σκανὰς ut puto (Schow vult ὥς) | siquidem etiam ἐν τῇ ἁ. verba Sophronis sunt, τᾷ pro τῇ
 scribendum est | Ahr. Dial. 2, 475 n. 93 ci. σκανασῇ ἐν τᾷ ἐπιχάλκῳ ('ad sensum rectissime'
 sed 'interpretis verba accommodari vix possunt' Kaibel), παρὰ Σώφρονα, σκηνοποιήσῃ ('sa-
 tis violenter' Kaibel) ἐν τῇ ἀσπίδι 841 σκανδαλοθρίστας· H: G. | <σκανδάληθρον> Ga-
 taker et Alb. | Ar.] Ph perperam Κρατῖνος habet 842 Ep. Rom. 14, 13] cf. gl. π 3825 |
 σκάνδαλος] masc. etiam gl. 1212 843 σκάνδια H: Ap. S. 844 σκανδικοποῶ· Mus. | cf.
 gl. 845 845 σκάνδυνες H: Lob. Paral. 126 not. 11; v. ad gl. 835 | rectius σκάνδικες, cf. gl.
 844 846 cf. gl. 848 | ἐπαριτερεύεσθαι H: Mus. 847 Alb. post Salm. cft. gl. α 7685
 848 σκάνιξ] Alb. cft. gl. 846 | ἐπαρίστερα] ἐπαρίστερος Mus.; cf. ad gl. π 2395 849
 Schm. cft. Galen. lex. 19, 138, 6 σκανός (σκανός ordo)· πονήρευμα ἐνεδρευτικόν, αἴτιον
 κεκρυμμένον, unde κάλυμμα ci.; pro σκανός Mus. σκάνος habet, Schm. de σκάνος i. q.
 σκῆνος cogitat, coll. Eust. II. 549, 21 [2, 76, 19 V.] 850 Luc.] cf. gl. π 2315 851 σκαφίον
 H = Σ] σκαφεῖον A | δίκελα H: Mus., cf. K 852 σκίπωνα H: Mus. | cf. gl. 950–1. 953.
 1022 853 σκάπερδος· ὁ δυσχερής Suet. | cf. gl. 854 fin.

- Att. **854** σκαπέρδα· ἐν τοῖς Διονυσίοις ἀγομένη <...> πηγνυμένης δοκοῦ ἀνδρομήκους καὶ τετρημένης διήρηται διὰ <τοῦ τρυπήματος> σχοινίον· καὶ δύο οἱ ἀγωνιζόμενοι ἀντίους ἀλλήλοισι <ς> τοὺς νώτους ἔχοντες <...>. καὶ πᾶν τὸ δυσχερὲς σκαπέρδα λέγεται καὶ ὁ πᾶσων σκαπέρδης
- D **855** σκαπερδεῦσαι· λοιδορῆσαι (Hippon. fr. 3 a W. = 2 Degani)
- D **856** σκάπετος· τάφος. ἄλλοι τάφος
- D **857** σκάπος· κλάδος. καὶ ἄνεμος ποιός
- Eur. **858** σκάπτει· ὀρύττει (Eur. HF 999)
- D **859** σκάραιβον· αἰμοποιόν
- D **860** σκαρδαμύττειν· τὸ πυκνῶς καταμύειν καὶ ἀναβλέπειν τοῖς ὄμμασι
- D **861** σκαρθμοί· κινητοί, σκαρισμοί
- D **862** σκαρθμοῖς· κινήσει. δρόμοις. κρηπίσι. λακτισμοῖς. καὶ υἱὸς Τεύκρου ἀναγράφεται
- D **863** σκαρία· παιδιὰ
- D **864** >σκαρίδες· εἶδος ἐλμίνθων (Hippocr. prorrh. 1, 138 [5, 560, 2 L.])
- 865** σκαρίζεται· ταράττεται. βράζει
- 866** σκαριφᾶσθαι· ξύειν. σκάπτειν. γράφειν. ὅθεν καὶ ὁ <ς> κάριφος
- 867** σκάριφος· ξέσις. γραφή. μίμησις ἀκριβῆς τύπου
- D **868** σκάρκη· Θραικιστὶ ἀργύρια
- 869** σκαρπαδεῦσαι· κρῖναι
- D **870** σκάρτας· ταχύς. οἱ δὲ σκάτας
- D **871** σκαρφᾶσθαι· σκεδάννυσθαι
- Hom. **872** Σκάρφη· πόλις Λοκρίδος (B 532)
- D **873** σκαρφνής· ἰσχυρός

854 Eust. II. 1111, 21–31 [4, 69, 2–10 V.]; Suet. Iud. 7 T. [p. 436 M.]; Poll. 9, 116; cf. Ph (Paus. σ 13) **860** cf. Σ σ 106 = K **864** Erot. 40, 21 **868** = Ph

854 σκάπερδα¹ et ² H: accent. Schm., cf. Poll. cet. | <...>¹ lac. agn. Hansen; contra, M. L. West pro ἀγομένη ci. ἀγών (terminatione -μένη e verbo insequ. perperam sumpta) | διήρηται (= Poll. cod. S; διεῖρηται cod. F) | διεῖρηται Bekk. in Poll. (ubi διήρηται codd. ACL); alii alia; Eust. habet διήρητο | διὰ <τοῦ τρυπήματος> Schm., coll. Poll.; διὰ <μέσου> Meurs.; Eust. habet δι' αὐτῆς | ἄλληλοι H: Thes. 7, 322 c | <...>² lac. agn. Schm., cf. Eust. | καὶ πτλ.] cf. gl. 853 cum adn. **855** Schm. post Alb. cft. gl. 869. κ 689 **856** σκάπετος] σκ. et σκάπεδος in inscriptionibus legitur (v. LSJ); Ap. S. 95, 8 habet κάπετος (ad O 356)· τάφος. καὶ ἔστιν οἶονεὶ σκάπετος, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι; Alb. cft. gl. 697–8 | τάφος] cf. Erot. 86, 21 v. κάπετος **857** σκάπος] Guyet censet esse Lat. scapus (accent. σκάπος Alb. in app.) **861** κινητοῖ] h. e. κινήσεις (Guyet); Alb. cft. gl. 862. κ 813 **862** καὶ υἱὸς T. ᾱ.] 'Videtur aliquid excidisse' Alb. **863** παιδιὰ H: accent. Meurs., cf. gl. 804 **864** σκαρίδες] h. e. ἄσκαρίδες (Alb., coll. gl. α 7688) | ἐλμίνθων H: spir. Schm. **866** κάριφος H: Mus. **867** τόπου H: Phav. **868** θράκης H: Ph (ubi etiam iota adscr. exstat; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348) | τὸ ἄγριον H: Ph **869** Schm. post Alb. cft. gl. 855. κ 689 **871** post Thes. 7, 327 a (cf. ib. 2, 1311 d v. διασκαριφᾶω) Cob. Nov. lect. p. xx ci. σκαριφᾶσθαι, coll. gl. δ 1317 **873** σκαρφνής] σ om. rubr. in initio versus, add. Heins., nov. gl. agnita

- 874 σκαρφῶν· εἶδος καμίνου ἐν τῷ Μεταλλικῷ (Theophr. fr. 202 D
F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 260 Rose)
- 875 σκάφαι· ὀψοπλύνια D
- 876 σκάφαλος· ἀντλητήρ D
- 877 σκαφίδες· ποιμενικά ἀγγεῖα (ι 223. Anaxipp. fr. 6,3 K.–A.) Hom. D
- 878 σκαφηφόροι· οἱ μέτοικοι οὕτως ἐκαλοῦντο· σκάφας γὰρ ἔφε(ρον)
ἐν τοῖς Παναθηναίοις, ἵνα ὡς εὖνοι ἀριθμῶνται μετέ[ρ]χοντες τῶν
θυσιῶν (Dinarch. 16,3) Att.
- 879 σκαφίον· πτύον. καὶ εἶδος κουράς τῆς κεφαλῆς, ὃ κείρεσθαί φασι Att.
τάς ἐταίρου[ν]οῦσας· εἶναι δὲ περιτροχάλον (Ar. Av. 806. Thesm.
838. fr. 153 K.–A. Antiph. fr. 12 S.). καὶ ἱατρικὸν ἐπίδεσμον
- 880 σκάφος· πλοιάριον D
- 881 σκαφώρη· ἡ ἀλώπηξ D
- 882 *σκεδάξει· σκορπίζει (vg¹A⁶). ἀθετεῖ. ταράττει. ἐγγέει. καταργεῖ
- 883 σκεθρόν· ἀκριβές
- 884 σκείρα· ἐορτὴ Ἀθήνησιν †ἀρείονος† (Ar. Thesm. 834). ἡ χωρία D
ῦλην ἔχοντα εὐθετοῦσαν εἰς φρύγανα
- 885 *σκεῖράφιον· τὸ κυβευτήριον ^{g^{scu}4}, ἴσως διὰ τὸ ἐν Σκ[ε]ίρῳ τὴν δια-
τριβὴν ἔχειν (Theopomp. FGrHist 115 F 228. Dinarch. fr. 42,7 S.)
- 886 Σκειράς Ἀθηνᾶ· Σκίρον φασὶ τὸν Ποσειδῶνος υἱόν, γήμαντα Σα- D
λαμίνα τὴν Ἀσωποῦ
- 887 Σκειρίτης· λόχος οὕτως καλούμενος ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρ- D
καδικός (Thuc. 5,67,1. 72,1 et 3)

878 Harp. 275,4 [σ 21 K.] (unde brevius Ph = Su [Paus. σ 14]) 879 Harp. 275,10 [σ 22 K.]
(unde brevius epitom. = Ph 517,17); Ph 517,15 (v. σκ. ἀποκεκαρμένην). 17 (ex Harp.). 19; EM
715,54; cf. Poll. 2,29; (Ael. Dion. σ 23) | ἱατρ. ἐπίδ.] cf. Sor. fasc. 4 881 Ar. Byz. fr. 195 S. [Ael.
n. an. 7,47]; cf. Su κ 1148 v. καφώρης 882 Σ σ 107 883 = Ph; Erot. 119,14; cf. Theogn. can.
34,9 Alpers (p. 11,23 C.) 884 Harp. 276,12 [σ 29 K.] (unde brevius epitom. = Ph = Su); q
304,2; EM 717,26; Schol. Ar. 885 Σ σ 125; Moer. 209,10 [σ 12 H.]; Harp. 277,5 [σ 30 K.]
(unde brevius epitom.; Ph 521,5 [= Σ]. 6 vv. σκιράφιον. σκιράφια; Su σ 620 v. σκιραφεῖον, ubi
Σ et Harp. coaluerunt); cf. St. Byz. 575,12 886 cf. q 304,8; EM 717,31 | Σκίρον] cf. Ph 522,8 v.
Σκίρος 887 q 305,22; Scholl. Thuc.; Tim. lex.; cf. St. Byz. 575,7–8

874 μεταλικῷ H: Mus. | Theophr.] cf. gl. 2212. π 3920 877 Anaxipp.] cf. gl. 1719 cum
adn. 878 ἔφε (sic) H: Mus. | εὖνοι H: accent. Mus. | μετέρχοντες H: Mus. | cf. σ 2811
(= Men. fr. 147 K.–A., ubi v. pluralia) | Alb. cft. gl. 2910 879 πτύον] Schm. cft. gl. 952 |
κούρας H: accent. Ph | ἐταίρουνοῦσας H: Mus. | ἐπίδεσμόν H: accent. Mus. 882
ἐγγέει] Mein. ap. Schm. ci. ἐκχέει 884 σκείρα (H = q = EM: accent. Mus.)] h. e. σκίρα
(Harp.) | ἀρείονος] ἀγομένη coniecerim, coll. q et praeterea Hsch. et Su passim; Σκιρο-
φορίωνος Palm. fere | cf. RE v. Skira | Ar. Thesm. 834] cf. gl. 1825 | ἡ χωρία κτλ.] immo
ad σκίρος non σκίρα, Alb. cft. gl. 893 885 σκειράφιον] h. e. σκι- (Harp. cet.); forma
σκιραφεῖον et -εῖα exstat gΣ (excepto Ph); Moer.; Poll. 9,48. 96 (-ια 7,203); σκιράφιον le-
gitur St. Byz. codd. | κυβευτήριον] κυβερνητήριον (sic) g | σκειρῷ H: Mus., cf. Su 886
σκεῖράς· ἀθηνᾶ. (H: interpunct. q)] h. e. σκιράς Ἀθηνᾶ (Schm., coll. Paus. perieg. 1,1,4.
36,4; cet.) | σκειρόν H: Mus. | ἀσώπου H: accent. Mus. 887 σκειρίτης] h. e. σκιρίτης
(Meurs.)

- 888** †σκειρᾶξαι†· κρεωφαγῆσαι
D **889** σκείρατες· οἱ προύνικοι. καὶ κυβευταί
D **890** σκειραφεῖν· κακοπραγμονεῖν
D **891** Σκειρόμαντις· ὁ ἐπὶ Σκ[ε]ίρω[σι] μαντευόμενος. τόπος δὲ ἦν οὗτος, ὅθεν τοὺς οἰωνοὺς ἔβλεπον
892 *σκειρόν· λατύπην. ἢ σκληρόν A¹¹
D **893** σκείρος· ῥύπος. καὶ ὁ δορυμὸς τυρός (Eupol. fr. 299 K.–A. Cratin. fr. 491 K.–A.). καὶ ἄλλος καὶ δορυμὸς. Φιλητᾶς δὲ τὴν ῥυπώδη γῆν (fr. gramm. 21 Kuchenm.)
D **894** σκείρων· ἀργέστης λέγεται. δοκεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Σκειρωνίδων πετρῶν καταπνεῖν
895 σκειρώσασθαι· σκληροῦσθαι
D **896** σκέλει· τὰ τῶν σκελῶν σκεπάσματα (Critias VS 88 B 38. Antiphan. fr. 38,2 K.–A.). Πάρθοι σαράβαρα
D **897** σκελέεσθαι· ἄγαν σκληρῶς διακεῖσθαι
D **898** Σκελερδεῖα· Ἄνθεια ἡ νῆσος
899 σκελετά· σκίλλα
900 σκέλεται· ξηραίνει, ἰσχναίνει
D **901** σκέλεφερ· βόλον ὄνομα. Λάκωνες
902 †σκέλισμα· τὸ ἀείμνημα†
D **903** σκελήπερον· νήπιον. Ἀρχίλοχος (fr. 282 W.)
D **904** σκελ[λ]ίδες· τὰ περιμήκη τμήματα (Pherecr. fr. 113, 13 K.–A. v.1.)
905 σκέλλισμα· δρόμημα
906 σκελλόν· διεστραμμένον
907 σκελλόμενα· σκελετευόμενα

891 cf. Ph 521,20 v. σκίρων **893** EM 717,57 **894** Arist. meteor. 363^b23–6; plura RE v. Skiron n. 2 **895** EM 717,57 **896** Poll. 7,59 **906** EM 701,9

888 σκειρᾶξαι] accent. σκειράξαι Mus. | κρεωφαγῆσαι H: Mus. **889** σκείρατες] h.e. σκίρατες (Schm.); σκίραφες L. Dind. 7,398 c; Schm. ci. ft. plures glossas coaluisse, coll. σκιραφές Ph 520,22 v. σκιραφία; v. etiam gl. 885; Frisk 2,733 v. σκίραφος; Degani ad Hippon. fr. 128 (129 a W.); Lob. Prol. 292 | προύνικος (H: Mus.)] cf. gl. π 4034 **890** σκειραφεῖν] h.e. σκιραφεῖν (Lob. Prol. 292); Alb. cft. gl. 922 **891** Σκειρόμαντις] h.e. Σκιρόμαντις (L. Dind. 7,337 a–b) | σκείρωσι H: Schm., cf. gl. 885 **892** h.e. σκίρον (i. q. σκῦρον, cf. gl. 1185–6; σκίρος eiusdem significationis exstat gl. 1025)· λατύπην + nov. gl. σκίρον (σκειρόν H = A)· σκληρόν (Schm.) **893** σκείρος] h.e. σκίρος (Schm.), i. q. σκῦρος, cf. gl. 1185–6 | Alb. cft. gl. 884 | φίλητας H: accent. Mus. | πυρρῶδην H: Mein. ap. Bach ad Philet. p. 272 et FCG 2,185 **894** σκειρῶν H: accent. HSt.; i. q. σκίρων | ἄργη τίς H: HSt. | Σκειρωνίδων] i. q. Σκιρωνίδων **895** σκειρώσασθαι] h.e. σκιρώσασθαι (Schm. post alios; Alb. cft. gl. 1030) **896** σκελεῖ H: accent. Schm. | Antiphan.] cf. gl. 19. 190 | σαράβαρα] v. gl. 19. 190 **898** Σκελερδεῖα] cf. RE s.v.; RE post alios habet accent. Σκελερδεῖα | ἄνθεια H: Mus. **899** cf. gl. 984 **902** Schm. ci. σκέλημα (coll. ordine)· τὸ αἰμίμημα (coll. Hom. T 68); alii alia | σκέλισμα] cf. Lampe vv. σκέλισμα. ὑποσκέλισμα **904** σκελλίδες (H: Alb.)] h.e. σκελίδες (Alb., coll. gl. 2974) **905** σκέλλισμα] σκέλισμα Schm. **906** Lob. El. 1,126 cft. gl. κ 2173 **907** cf. gl. κ 1413

- 908 σκελίς· τὸ ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἕως τοῦ ὑπογαστρίου
 909 σκελοῖν· ποδῶν (Plat. conv. 190 d)
 910 σκέλος· τάττεται ἐπὶ τοῦ φορτικοῦ. καὶ μέρος τι τῆς νεώς D
 911 σκελοῦνται· σκελετισθῆσονται
 912 σκέμμα· διάνοια
 913 σκέπαρνον· τὸν ἀμφίστομον πέλεκυν (ε 237) Hom.
 914 σκέπαρνον· ἐπιδέσμου ἱατρικοῦ ὄνομα (Hippocr. off. med. 7 D
 [3, 292, 1 L.])
 915 σκέπας· σκέπη. ὑποδοχή (ε 443) Ap.S.
 916 σκεπᾶσθαι· θερμανθῆναι
 917 σκέπη· σκέπασμα
 918 σκεπινός· ἰχθὺς ποιός D
 919 σκεπόωσι· σκέπουσι. (σκέπην) παρέχουσιν (ν 99) Ap.S.
 920 σκέπ(τ)ετο· ἀπεκρούετο. ἐφυλάσσετο, παρετῆρει, περιεβλέπετο Hom.
 (Π 361)
 921 †σκεραός· οἰδός†
 922 σκέραφος· λοιδορία. βλασφημία
 923 σκέρβολον· λοίδορον. ἀπατεῶνα D
 924 σκέρβολλε· λοιδόρει (Ar. Equ. 821) D
 925 σκερβόλ(λ)ει· λοιδορεῖ, ἀπατᾷ D
 926 σκέρβολος· λοιδό(ορ)ος (cf. Callim. fr. 603 Pf.). καὶ τὰ ὅμοια D
 927 σκέρ[ρ]ον[ον]τα· σκιρτῶντα ν⁴A¹⁰, πηδ(ῶν)τα
 928 σκερός· αἰδοιολεῖκτης D
 929 σκερολίγγες· λαικασταί. ἢ †ὠπισταί† D
 930 σκεύακας· εὐωνύμους D
 931 σκευή· ὅπλις, στολή (Hdt. 1, 24, 4–6. 7, 62, 1. Thuc. 1, 6, 3) D
 932 σκευοποιούς· τοὺς τὰ πρόσωπα ποιοῦντας D
 933 σκεῦος· ἀγγεῖον ἅπαν. καὶ τὸ σκευοῦσθαι· ἐτοιμάζεσθαι

913 Schol. 914 Erot. 116, 10; Galen. lex. 19, 138, 13 915 Schol.; Ap.S. 142, 28 918 Do-
 rio ap. Athen. 7, 322e 919 Ap.S. 142, 29; Schol. 920 Ap.S. 142, 12; Schol. 923 cf. Ph
 518, 6 v. σκέρβορε 924 Su 926 cf. Ph 518, 6 v. σκέρβορε 931 cf. Schol. Thuc.

908 cf. gl. 904 cum adn. 909 σκελῶν H: ordo et Schm. 911 σκελετασθῆσονται H: L.
 Dind. 7, 338 d, coll. Zonar. 1657; σκελετευθῆσονται HSt. 914 ἐπὶ δεσμοῦ H: Mus. 918
 σκεπινός] Flor. cft. Opp. hal. 1, 106 919 σκεπόωσι H: ordo et Ap.S. et Schol. | σκέπωσι
 H: Schol. | (σκέπην) παρέχουσιν] παρέχουσιν H: Alb. in app., coll. Ap.S.; σκέπας
 παρέχουσι Schol. 920 σκέπετο H: ordo et Ap.S. | ἀπεκρούετο H: Mus. 921 Sop. ci.
 σκέρβολος· λοίδορος, contra ordinem 922 Alb. cft. gl. 2981. κ 2296 et praeterea gl.
 σ 890 924 σκερβόλλε H: accent. Mus. 925 σκερβολεῖ H: Mus. ((λ)) et Heins. (accent.)
 926 λοῖδος H: Mus., cf. gl. 923 927 σκερρόν ὄντα H: K (rectius σκαίροντα [Schm. post
 Voss., cf. gl. 803]) | παῖδα H: R. Kassel, coll. gl. 803. 1393 928 σκερός] rectius
 σκαιρός? 929 σκερολίγγες] rectius σκαιρολίγγες? | λαικασταί H: Voss. | ὠπισταί] ὀπι-
 σταί Mus.; non liquet 930 σκεύακας] Voss. ci. σκαίακας 931 ὅπλησις H: Mus., cf. gl.
 437 | Hdt. 7, 62] cf. gl. 437

- 934 σκευώρημα· πλάσμα. κακουργία. κατασκευή. τὸ γινόμενον *κατασκευάσμα A⁹ εἰς βλάβην (Dem. 41, 24)
- Ap.S. 935 *σκευωρία· κατασκευή (Philem. fr. 64, 1 K.-A.) vg³(A⁸)
- 936 *σκεψάμενος· ἀποβλέψας (μ 247) g^{σχι14}
- 937 σκέψομαι· θεωρήσω (Men. fr. 349 K.-A.)
- 938 σκέψις· θεωρία
- D 939 σκηκός· πόας εἶδος, καὶ ζώου
- Hom. 940 σκήλειεν· σκελετεύσειεν. ξηραίνειεν. *καύσειεν (Ψ 191) A¹⁷
- 941 *σκήλαι· ξηρᾶναι A¹⁵
- D 942 σκηνάς· καταγωγάς, οἰκήματα (Men. fr. 572 K.-A.?)
- D 943 σκήν· ὁ τινες μὲν ψυχὴν, τινὲς δὲ φάλαιναν
- 944 *σκηνή· ἡ ἀπὸ ξύλων ἢ περιβολαίων οἰκία (Men. fr. 572 K.-A.?) A²⁰
- K + D 945 σκήνος· *σῶμα (Democr. VS 68 B 223. Sap. 9, 15) vg⁹. [ἢ σκήλος.] ἢ πάθος ἐν μελίσσαις, ὅταν ἐν τῷ σμῆνι γένηται σκώληξ
- N.T. 946 *σκήνους· οἰκητηρίου (2. Ep. Cor. 5, 1) A²³
- 947 *σκήνωμα· οἶκημα, οἶκος, τόπος (vg⁵A¹⁸)
- 948 σκηνοῦντες· σύσκηνοι. λέγονται δὲ καὶ σκηνοῦνται (Xen. Anab. 4, 4, 15)
- 949 σκηνοῦνται· συνσκηνοῦντες
- Hom. 950 *σκηπάνιον· βακτηρία (g^{σχι15}). ἢ σκηπτρον (Callim. fr. 355 Pf. cf. N 59 ..) Σ
- Hom. 951 *σκηπανίω· τὰ αὐτά (N 59 ..) A¹⁶
- D 952 σκηπήϊον· πτύον
- 953 σκηπήνιον· βακτηρία. τρίαινα. βάκτρον. κηρύκ(ε)ιον. ῥάβδος
- 954 *σκήπτεται· προφασίζεται (Dem. 34, 47) vg²A¹¹
- 954b σκήπτοιο· προφασίζοιο (Lys. 23, 3)
- 955 *σκηπτός· κεραινός ἄνωθεν διάπυρος (e.g. Xen. Anab. 3, 1, 11) vg³A¹²
- Hom. 956 *σκηπτοῦχοι· βασιλεῖς (θ 47) (Σ)[vg⁷A²¹]
- Hom. 957 *σκηπτοῦχος· σκηπτοφόρος βασιλεὺς (A 279 ..) vg⁷A²¹

935 Σ σ 109 936 = Ap. S. 142, 27 937 = Ph 939 ζώου] Diosc. mat. med. 2, 66, 1 942
cf. Ph 518, 17 v. σκηνή 944 Ph 945 cf. EM 716, 56 950 Σ σ 110; EM 717, 1 951
Schol.; EM 717, 1 954 = Σ σ 112 955 = Σ σ 114 956 Σ σ 115 957 Schol.

934 σκευώρημα H: Mus. 935 Philem.] cf. gl. τ 1256 939 σκηκός] Thes. 7, 366 a ci. σκίγκος
940 σκήλουσεν H: A 942 cf. gl. 944 943 Alb. cft. gl. 543, ad quam v. plura 944 cf. gl.
942 945 ἢ σκήλος] 'malui ut dittographiam eicere, quam ... corrigere ἢ σκλήρος τὸ πάθος'
Schm. [πάθος κτλ.] Alb. cft. gl. 1040. κ 2968 | σμῆνι (sic) H: accent. Mus. 948 σκηνόντες
H: Hansen; σκηνόντες Mus. | λέγεται ... σκηνωταῖς H: Mus. (λ.) et ed. 1521 (σ.); λέγεται ...
σκηνωτής Schow 950 cf. gl. 852 cum adn. | Callim.] cf. gl. ο 503 952 Schm. cft. gl. 879
953 κηρύκιον H: Schm. | cf. gl. 852 cum adn. 955 διὰ πυρός H: Schm. 957 nov. gl.
σκηπτοφόρος· β. H: K (σκηπτοῦχος· β. σ. vg); intelligendum est σκηπτοῦχος βασιλεὺς·
σ. β.; cf. gl. τ 76 cum adn.

- 958 σκήπτρον· κυρίως μὲν πᾶσα ῥάβδος· ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι ἐπ’ αὐτῇ, ὃ ἐστὶν ἐπερείδεσθαι. καὶ τὸ βασιλικὸν δὲ σύμβολον (A 28) Ap.S.
- 959 *σκηρίπτεσθαι· ἐπερείδεσθαι A¹⁰ ῥάβδω, ἢ ἄλλω τινί (ρ 196) Hom.
- 960 *σκηριπτόμενος· ἐπερειδόμενος vg⁸A²²Σ, στηριζόμενος vg⁸Σ, ἐπαναπαυόμενος ῥάβδω (λ 595). †τὸν ἐπερείδεσθαι τινι λόγῳ, σκήπτεσθαι προφασιζόμενον† Hom.
- 961 σκηριπτούμενος· τὰ αὐτά
- 962 σκηρόν· σκληρόν. τ<ρ>αχύ D
- 963 σκήψαι· πεσεῖν
- 964 σκήψας· προφασίσας
- 965 *σκήψις· πρόφασις vg⁶A¹⁴
- 966 σκία· σκιάσις, ἐπιφάνεια τοῦ χρώματος *ἀντίμορφος (A²⁹)
- 967 σκιαγραφίαν· τὴν σκηνογραφίαν οὕτω λέγουσιν. ἐλέγγοτο δέ τις D
καὶ Ἀπολλόδωρος ζωγράφος σκιαγράφος ἀντὶ τοῦ σκηνογράφος. οὗτος δὲ καὶ πῖλον ἐφόρει ὀρθόν. καὶ ἐν τοῖς ἔργοις ἐπιγράφεται· μωμήσεται τις μᾶλλον ἢ μμηήσεται
- 968 σκιαγράφος· ὁ Ἀπολλόδωρος D
- 969 σκιάδευς, τινὲς δὲ σκίαίνα· εἶδος ἰχθύος (Numen. SH fr. 578,3) D
- 970 σκιάδια· σκηνοπήγια. ἔστι δὲ τόπος, ἐν ᾧ τὰ μειράκια ἐκαθέζετο D
(Pherecr. fr. 70,2 K.–A.)
- 971 σκιάδιον· σκηνή. καμαλαύκιον D
- 972 *σκιάζει· σκεπάζει (Deut. 33,12) A²² LXX
- 973 Σκίαθος· νῆσος Κυκλάδων (e.g. Dem. 4,32) D
- 974 *Σκιάποδες· οἱ ἐν Λιβύῃ πλατεῖς ἔχουσι τοὺς πόδας, καὶ ποιοῦσι σκιὰν αὐτοῖς ἐν καύματι (Ctes. FGrHist 688 F 60) A²⁶
- 975 Σκιάπους· ἔθνος περὶ τὴν Αἰθιοπίαν πλατύπουν (cf. Hecat. Miles. FGrHist 1 F 327) D
- 976 Σκιάρα· ἡ Κεφαληνία D

958 = Ap.S. 142,13 959 Schol. 960 Σ σ 117; Schol. 965 Σ σ 118; EM 717,5 967 v. ad gl. 968 968 Ph; Plut. glori. Athen. 346a; Plin. n. h. 35,60 969 Athen. 7,322f; Arist. h. an. 301b30 971 cf. Su 973 cf. Harp. 276,5 [σ 27 K.] (unde epitom. = Ph = Su) 974 Harp. 276,7 [σ 28 K.] (= epitom. = Ph 519,25 = Su σ 601); Su σ 600

960 τὸν κτλ.] ‘σκήπτεσθαι· τὸ ἐπερείδεσθαι τινι λόγῳ προφασιζόμενον aliena sunt’ Schm. 961 v.l. gl. 960 962 σκηρόν] h.e. σκιρόν (Schm. post Arnald.; Schm. etiam de forma dial. potius quam errore cogitat, coll. gl. 473; praeterea σκηρόν καὶ σπογγῶδες legitur Erot. 117,15) | ταχύ H: Perg. 967 σκιογράφος H: Biel., cf. lemma et gl. 968 | πηλὸν H: Mus. 968 σκιάγραφος H: accent. Mus. 970 σκιάδια H: accent. HSt.; σκιάδεια Schm. | σκηνοπήγια H: HSt. 971 σκιάδιον] σκιάδειον Mein. 1857 p. 621 | σκηνίσκιωμα. λαύκιον H: Mein. | καμαλαύκιον Mein. cft. gl. κ 2618 (καμα- cod.), et τ 837 ubi forma usitata καμε- (v. LSJ Suppl. et Lampe) legitur 974 Σκιαποδες· ἔθνος ἐν Λιβύῃ πλατεῖς ἐχοντα (sic) τοὺς πόδας, ὡς τῷ καύματι κλιθεντες ἐκ τῶν ποδῶν σκιὰν ἑαυτοῖς ποιουσιν A | σκιάποδες H: accent. Mus., cf. Harp.

- D 977 σκιάς· ἡ ἀναδενδράς· καὶ σκηνὴ ὠροφωμένη (Theocr. 15, 119). καὶ τὸ θολῶδες σκιάδιον, ἐν ᾧ ὁ Διόνυσος κάθηται (Eupol. fr. 481 K.–A. Callix. FGrHist 627 F 2). καὶ τὸ πρυτανεῖον. καὶ κλάδοι εὐμεγέθεις σκιάδες λέγονται. καὶ ἡ τοῦ σώματος σκιά, ὅθεν καὶ τὰς ὥρας ἐτεκμαίροντο
- 977x σκίασεν· ἐκάλυψεν
- 978 σκιδαρὸν· ἀραιόν
- Ap. S. 979 σκίδναι· διασκεδάννυται, σκορπίζεται, χωρίζεται (Λ 308 ..)
- 980 σκίδνανται· διασκορπίζονται (Ios. Ant. 1, 120)
- Greg. Naz. 981 *σκιδναμένον· διασκορπιζομένου (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 222 [37, 987, 1 M.]) vg¹A¹⁶
- Hom. 982 *σκιερὸν· κατάσκιον vg². [ἀκριβές] εὐσκιον, ἡ σκιὰν ἔχον (υ 278)
- 983 *σκιθακός· ἰχθὺς ὁ καὶ τράχουρος A³³
- 984 *σκίλλα· σκαμωνία A³², θανατηφόρος μυῶν
- 985 [σκιλλεῖον· σκιάδιον]
- 986 σκίλλος· ἰκτίνος
- D 987 σκίλλωνται· †ἐδάννυνται† (Aesch. Pers. 577)
- 988 σκιμαλίσαι· καταδακτυλίσαι (Ar. Pac. 549)
- Att. 989 σκιμβάζει· χωλεύει (Ar. fr. 887 K.–A.)
- D 990 σκιμβασμός· φιλήματος εἶδος
- D 991 σκιμβάδες· ὕλη εὐθετος εἰς τοίχων ἐπίθεσιν, σκέπης χάριν
- 992 σκιμβόλος· ἡλίθιος
- 993 σκιμβός· χωλός
- 994 *σκίμποδα· κράββατον (Ar. Nub. 254) A²³
- D 995 σκιμπόδιον· εὐτελὲς κλινίδιον μονόκοι[τ]ιον (Philem. fr. 26 K.–A.)
- 996 *σκιμπόδων· κραββάτων vg⁵A³¹
- 997 *σκίμπους· κράββατος g⁶
- 998 σκίμπει, σκίμπ<τ>εται· χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει

977 Poll. 7, 174 | σκιάς cf. Ph 520, 6; Moer. 209, 4 [σ 6 H.] | σκιάδιον Ph 520, 8 979 Ap. S. 142, 22 981 Σ σ 120 988 = Moer. 210, 7 [σ 48 H.]; Ph; cf. Schol. Ar.; Su ε 3150 v. ἐσκιμαλίσεν 989 Σ^b et Ph σ 121 (Ael. Dion. σ 24) 995 Poll. 10, 35 997 Σ σ 122; EM 717, 51

977 ὠροφωμένη H: Schm. | σκιάδιον σκιάδειον Schm., cf. Ph^c | σκιάδαι H: Schm.; de -ai pro -es perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. 979 σκιδνᾶται H: accent. Mus. 982 [ἀκριβές] Alb., coll. gl. 883 983 Alb. cft. gl. 740. 1023 | τράχουρος H: accent. Mus., cf. gl. 740 984 Alb. cft. gl. 899. 3027 | σκαμωνία H = A] cf. gl. 838, ubi σκαμω- ordine firmatur | θ. μ.] Schm. cft. Athen. 9, 371 d, ubi perperam σκιάς in cod. legitur 985 σκιλλεῖον (contin. H: nov. gl. Mus.)] h. e. σκιάδειον (Cob. Nov. lect. 179 post Ruhnk.) | totam gl. del. Schm. 986 Schm. cft. gl. β 300 987 h. e. σκίλλονται (rectius σκύλ- Alb.)· σκεδάννυνται (r); σκύλλονται· δαίνυνται Arnald. 988 Alb. cft. gl. 783 989 Lob. El. 1, 411 cft. gl. κ 2695–6. ο 470 993 χολός H: Mus. 995 μονοκοίτιον H: Hemsterh. 996 σκιμπόνδων H: K 998 σκίμπει· σκίμπεται. H: I. C. Cunningham; cf. gl. π 2507 cum adn. | ad gl. 998. 1000–1. 1004. 1006 cf. gl. ε 3125–6. 6237. κ 2705 (Alb. alii)

- 999 σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά
 1000 σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. [ἐκπλαγῆναι.] ἐμπελασθῆναι Ap. S.
 1001 [σκιμπτύει· χαλεπαίνει. ἐρείδεται. ἐπιπίπτει]
 1002 [σκίμπτεσθαι· τὰ αὐτά]
 1003 [σκίμψαι· ἐμπαγῆναι. ἐκπλαγῆναι]
 1004 *σκιμφοθῆ· ἐγγίση. προσπελασθῆ (Hippocr. morb. 1, 20 [6, 180, 4 L.]) A²⁴
 1005 σκίμψαιτο· †ἐλάβοιτο†
 1006 σκίμψασθαι· ἐρείσασθαι. π[λ]ῆξαι. ἐμπ[λ]αγῆναι
 1007 σκίνακες· ἐπὶ τῶν λαγῶν (Nic. ther. 577. al. 77) D
 1008 *σκινδάλαμος· σκόλοψ (Hippocr. mul. 2, 133 [8, 288, 18 L.]. Ar. Nub. 130. Ran. 819) A²⁵[vg⁷]. τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ σκινδάλαμος. ἄλλοι [σκινδαλμός [vg⁷]
 1009 σκινδαρεύεσθαι· κακοσχολεύεσθαι, δακτυλίζεσθαι, σκιμαλίζεσθαι (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
 1010 σκινδαρίζαι· τὰ αὐτά (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
 1011 σκινδάρ(ε)ιος· ὄρχησις οὕτω καλουμένη (cf. com. ad. fr. 539 K.–A.) D
 1012 σκίνδαροι· τὰ προσκινήματα (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
 1013 σκίνδαρος· ἡ ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἔνεκα (com. ad. fr. 539 K.–A.) D
 1014 σκινθαρίζειν· ἔνιοι σκα(νθα)ρίζειν. τὸ γὰρ τῷ μέσῳ δακτύλῳ D
 τὸν μυκτῆρα παίζειν δηλοῖ, ὥς Δίδυμος (Λεξ. κωμ. fr. 11 p. 36 Schm.)
 1015 *σκινθίζεται· λακτίζεται A³⁰

1000 = Ap. S. 142, 21 1004 Galen. lex. 19, 139, 1 1007 cf. Scholl. Nic. 1008 Σ σ 123; Moer. 210, 9 [σ 50 H.]; Galen. lex. 19, 145, 1; Scholl. Ar.; Schol. Luc. Hes. 5 1012 cf. Ph 1013 Ph 1014 Suet. lud. 20 T. [p. 436 M.]; Eust. Il. 861, 10 [3, 248, 3 V.]; Poll. 9, 126 1015 = Su

1000 ἐκπλαγῆναι om. Ap. S.; ἐμπαγῆναι. ἐκπλαγῆναι habemus correctionem cum errore perperam non deleteo (Alb.; id. cft. gl. ε 3126); cf. ad gl. π 2415 | ἐμπεπλασθῆναι H: Ap. S. | cf. gl. 998 cum adn. 1001 v.l. gl. 998 1002 ditto. gl. 999 1003 v.l. gl. 1000 1004 ἐγγίσει H = A: Foes. | προσπελάσει H = A: Schm. post Foes. | cf. gl. 998 cum adn. 1005 σκίμψαι· τὸ H: Mus. | ἐλάβοιτο? ἐμβάλοιτο? Schm. 1006 πῆξαι. ἐκπλαγῆναι H: Alb., coll. gll. 998–1000; sed dubitat propter Galen. lex. 19, 139, 9 σκίμψαι (sic)· τύψαι, κατασχάσαι, διελεῖν; hanc tamen glossam ex ipso Galeno 19, 139, 1 σκίμφοθῆ· δύο δηλοῖ παρ' αὐτῷ, τὸ τε διατρέθει καὶ τὸ ἐμπελάσθῃ (sic accentt.) explicare licet | cf. gl. 998 cum adn. 1007 Schm. cft. gll. 2050. 2726 1008 σκινδάλαμος (H: Alb.) | σκινδαλμός ἐν τῷ χ Ἀττικοί, σκινδαλμός Ἑλληνες Moer. | σκινδαλμός | σκινδαλμοί Σ | Ar. Nub. 130] cf. gl. 1963 1009 σκιμαλίζεσθαι H: Alb. 1010 σκινδαρῆσαι H: Schm.; id. cft. Ph 520, 15 v. σκινδαρίζαι (et 20 s.v. σκίνδαρον), 'quod non damnaverim' 1011 σκινδάριος H: Schm. 1012 προσκινήματα H: Schm. in app., coll. Ph 520, 19 | Alb. cft. gl. 616 1014 σκινθαρίζειν] cf. gl. 1141 cum adn. | σκαρίζειν H: Jungerm., coll. Poll. 1015 Alb. cft. gll. 1141. 1178

- 1016** σκιοειδέα· σκιοειδῆ (Ar. Av. 686)
- D **1017** σκίοεν· σκιερὸν, μέλαν. βαθύ (Antim. fr. 3,2 W. = 3,2 M.?)
- Ap.S. **1018** *σκιόεντα· σύσκια Σ. σκοτεινά. ὑψηλά (α 365; A 157). ἢ τὰ
μεγάλῃν σκιὰν ποιοῦντα (E 525)
- D **1019** σκίουρος· ζῷον ὃ καὶ καμψίουρος. ἄλλοι ἵππουρος
- D **1020** σκίπει· νύσσει
- D **1021** σκιπός· σκνιφός. ὁ μικρολόγος (Semon. fr. 19 W.)
- 1022** *σκίπων· βακτηρία, ῥάβδος (Cratin. fr. 257 K.–A. Hdt. 4, 172, 2)
A¹⁸
- 1023** [σκήθαρκος· ἰχθὺς ὃ καὶ τραχοῦρος]
- Eur. **1024** *σκίπωνι χειρός· βακτηρία χειρός (Eur. Hec. 65) A²¹
- D **1025** Σκιρ[ε]ῖται· <...> σκιρός ἐστιν ἢ λατύπη
- 1026** *σκιροφόρ[ε]ια· ὄνομα ἑορτῆς vg³ A^{19, (27)}
- 1027** *σκιρτᾷ· ἄλλεται A¹⁷, κινεῖται, [ὀρχεῖται,] τρέχει, [ἀναστρέφεται
(Plat. rep. 571 c. leg. 716 b) (A¹⁷)
- 1028** σκίρτησις· ἰσχύς, δύναμις. καὶ τὰ ὅμοια
- D **1029** σκιρ(ω)θῶσι· σκληρυνθῶσιν (Hippocr. nat. mul. 36–7 [7, 378, 21.
380, 5 L.]. mul. 155–6 [8, 330, 11. 19 L.])
- D **1030** σκιρῶσασθαι· ἀπο(σ)κληροῦσθαι
- D **1031** σκίταλοι· ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς προυνικίας τῆς νυκτε-
ρινῆς θεοῦς τινος ἐσχημάτισεν. Θέων (p. 54, 28 G.) δέ φησι
πεπλάσθαι τοῦνομα (Ar. Equ. 634)
- D **1032** σκιτυπαί· σκηναί
- D **1033** σκιφίας· εἶδος ἰχθύος (Epicharm. fr. 51, 1 K.–A.)
- D **1034** σκιφίζει· ξιφίζει. ἔστι δὲ <ὁ ξιφισμός> σχῆμα μαχαιρικῆς
ὀρχήσεως
- D **1035** σκιφίνιον· πλέγμα ἐκ φοίνικος
- D **1036** σκίφος· ξίφος. οἱ μὲν τὸ ἐγχειρίδιον, ἄλλοι ἐπὶ τοῦ αἰδοίου
- D **1037** σκιφύδρια· εἶδος κογχυλίου (Epicharm. fr. 40, 5 K.–A.)
- D **1038** σκίψαι· ὀκλάσαι. ᾠχαιοί

1018 Σ σ 124; Ap.S. 142, 24; Scholl. **1022** EM 717, 48 **1025** Tim. lex.; plura ad gl. 887
1026 = Σ σ 126; Schol. Paus. perieg. 1, 1, 4 **1029** Erot. 120, 12 **1031** Schol. Ar.; Su
1036 EM 718, 11

1018 σύσκηνα H: Σ Schol. **1019** ὁ H: accent. Mus. | ἵππουρος H: accent. Mus. **1020**
Alb. cft. gl. 1043 **1021** σκιπός] σκνιπός Semon.; Alb. cft. gl. 1042 **1022** cf. gl. 852 cum
adn. **1023** extra ordinem, v. l. gl. 983 **1024** χειρός H = A] χερὸς Eur. **1025** σκιρεῖται
H: Alb. in app., coll. gl. 887 | <...>] lac. agn. Alb. in app. | cf. gl. 892 cum adn. | λατυπή H:
accent. Mus. **1026** σκιροφορεία H: K **1027** cf. gl. 1393 cum adn. **1029** σκιρθῶσι H:
Faber alii, coll. gl. 1187 **1030** ἀποκληροῦσθαι H: Sop., Schm. cft. gl. 895 **1031** σκιτα-
λοι H: accent. Mus. | θεῶν H: accent. Mus. | τοῦ νόμου H: Faber **1033** σκιφίας] Dor. pro
ξιφίας; Sop. Jun. cft. gl. § 72 | Epicharm.] cf. gl. χ 754 **1034** σκιφίζει] Dor. | <ὁ ξιφισμός>
I. C. Cunningham fere; cf. gl. § 73. 75. α 6521 **1036** σκίφος] Dor.; cf. gl. § 82 **1037**
σκιφύδρια] Dor. pro ξιφύδρια; cf. gl. § 83 **1038** σκίψαι] Voss. cft. gl. 1000

- 1039** *σκληραγωγία· ἄσκησις. παρὰ τὸ σκληρῶς ἄγεσθαι *vg^{σκο3}(A^{σκλη1})*
1040 σκληρός· νόσημά τι ἀραχνίδων ἐν τοῖς σμήνεσι, πρὸς τὸ σήπε- D
 σθαι τὰ κηρία
1041 σκληφοί· οἱ ἰσχυροὶ καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι (Plat. Euthyd. 271 b?) D
1042 σκνιπὸν· μικρολόγον (Semon. fr. 19 W.) D
1043 σκνίπτειν· νύσσειν. καινοτομεῖν D
1044 σκνιφ· ἄκρα ἡμέρας καὶ ἑσπέρας. <Ῥ>λεῖοι D
1045 σκνιφόν· ἀμυδρὸν βλέπον. Ἀττικοὶ γὰρ καὶ τὸ σκότος σκνίφος D
 λέγουσι (Semon. fr. 19 W.)
1046 σκνίψ· ζῶον χλωρόν τε καὶ τετράπτερον (Stratt. fr. 74 K.–A.) D
1047 σκοβαδές· ἔδεσμά τι D
1048 σκογχούλας· γογγυσμούς. τονθρυσμούς D
1049 σκοιὰ· σκοτεινά. τινὲς κολόροβοι D
1050 σκοῖδιον· σκιάδιον D
1051 σκοῖδος· ἀρχή τις παρὰ Μακεδόσι τεταγμένη ἐπὶ τῶν δι- D
 καστηρίων. ἡ λέξις κεῖται ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Ἀλεξάνδρου
1052 σκοίθης· διάβολος. Ἀττικοί. λάλος, στωμύλος D
1053 σκοιόν· ἰσχυρόν. δασύ. μαλακόν. βαθύ. μέγα. χλωρόν. ποικίλον. D
 σύνσκιον (Nic. ther. 660?)
1054 σκοῖπος· ἡ ἐξοχή τῶν ξύλων, ἐφ' ᾧ εἰσιν οἱ κέραμοι D
1055 σκοίψ· ψώρα D
1056 σκόλεφραι· κατακεκαυμένα τὰς τρίχας D
1057 σκολιά· τὴν παροίνιον ᾧδὴν οὕτως ἔλεγον, οὐ διὰ τὸν τῆς μελο- Att.
 ποιῆας τρόπον, ὅτι σκολιὸς ἦν, ἀλλ' ὅτι οὐχ ἅπαντες ἦδον αὐτά,
 ἀλλὰ μόνοι οἱ συνετοί
1058 *σκολιά· σκαμβά, οὐκ ὀρθά A⁴⁹. ἄδικα. δυσχερῆ. ἐπικαμπῆ.
 ἄνισα. δύσκολα
1059 †σκολλέ· σκυμμόν†

1040 Arist. h. a. 605^b11. 626^b17 **1041** cf. Poll. 2, 10; Schol. Plat. **1042** Poll. 2, 65; EM 718, 16 **1045** Poll. 2, 65; cf. Phryn. ecl. 377 **1046** cf. Zenob. vulg. 5, 35; Prov. Bodl. 745; Su; Ph | de κνίψ vel σκνίψ] Theogn. can. 814 (p. 135, 30 C.) [Arist. fr. 360 Rose] **1051** cf. aliter Ph (qui Men. Cithar. fr. 9 citat); Poll. 10, 16; Arcad. 47, 28 **1052** Ph **1057** Ph 523, 7 = Su σ 643, v. σκολιόν (Paus. σ 16); Athen. 15, 694 a; Schol. Plat. Gorg. 451e

1040 σκληρός] accent. σκληρός Schm. in app. post Thes. 7, 410 d, cf. gl. κ 2968 | Alb. cft. gll. 945. κ 2968 **1042** σκνιπὸν] accus. e Poll. intelligitur | Alb. cft. gl. 1021; v. praeterea Frisk 1, 886 v. κνίψ **1043** Alb. cft. gl. 1020 **1044** σκνιφ· H (Latte putat σκνιφῆ)] σκνίφος Mus. | λείοι H: Mus. (interpunct. add. Alb.) | G. cft. gll. κ 3096–7 **1045** σκνιφόν] σκνιπ-Semon.; cf. gl. 1042 cum adn. **1046** cf. gl. κ 3140 et Frisk 1, 885 v. κνίψ **1047** σκοβαδές] accent. σκοβάδες? M. L. West **1050** σκιάδιον] σκιάδειον Schm. **1051** Hoffm. Mak. 19–22. 83–4 **1052** σκοίθης] Alb. alii cft. Ph 523, 2 σκόθης· διάβολος et gll. 1315 (unde Schm. vult σ[κ]οίθης). ψ 179. 241. 260–1 | στωμύλος H: accent. Ald. **1054** Schm. cft. gl. 77 **1056** Alb. cft. gl. 1068, Schm. gl. 1041 | σκόλεφραι· κατακεκαυμένα] -ε (bis) Mus. **1057** σκολεία H: Mus., de accentu cf. e. g. gll. α 1154. 1156 et Ph = Su v. σκολιόν; melius σκόλια | μελλοποιᾶς H: Mus., cf. Athen.

- D **1060** σκόλλυς· κορυφή ἢ καταλελειμμένη τῶν τριχῶν. τινὲς δὲ
μαλλόν, πλόκαμον
- D **1061** σκολοῖς· δρεπάνοις
- D **1062** σκολόπαξ· ὄρνις ποιός
- Hom. **1063** *σκόλοπας· ὀξέα ξύλα (A³⁹) ὀρθά (H 441 ..)
- D **1064** σκολόπενδρα· ζῶν καὶ ἐνάλιον καὶ χερσαῖον
- D **1065** σκολοπώνυμον· τὸν στ(αυ)ρώσιμον, ἀπὸ τῶν σκολόπων
- Hom. **1066** σκόλοπες· ὀρθ[ε]ὰ καὶ ὀξέα ξύλα, στ(αυ)ροί, χάρακες (μ 63)
- 1067** [σκόλος· ἀκάνθης εἶδος]
- D **1068** σκολοφρή· κατακεκαυμένη
- D **1069** σκολόφρον· θρανίον
- 1070** σκολοβρᾶ· χαλεπαίνει
- N.T. **1071** *σκόλοψ· ξύλον ὠξυμένον (2. Ep. Cor. 12, 7) vg⁸A³²
- D **1072** σκόλοψιν ὡς ὀπτῶσιν· τὸ γὰρ παλαιὸν τοὺς κακουροῦντας
ἀνεσκολόπιζον, ὀξύνοντες ξύλον διὰ τῆς ὀράχως καὶ τοῦ νώτου,
καθάπερ τοὺς ὀπτωμένους ἰχθὺς ἐπὶ ὀβελίσκων
- 1073** *σκόλυβος· ὁ ἐσθιόμενος βολβός [A⁴⁰]
- 1074** σκολύβρα· ἡ σκυθρῶπη
- 1075** *σκολύθρια· ταπεινὰ διφρία. ὑποπόδια (Plat. Euthyphr. 278 b) Σ
- 1076** σκολύθρων· ταπεινῶν. ἀπὸ σκολύθρων δίφρων
- D **1077** σκόλυμος· λάχανον ἄγριον ἀκανθῶδες (Hes. op. 582)
- 1078** σκολύπτειν· ἐκτίλλειν. κολοῦειν
- 1079** σκολύφρα· σκυθρῶπη. σκληρά. ἐργώδης. δυσχερής
- D **1080** σκολύψαι· κολοῦσαι, κολοβῶσαι [σπαράττειν, ἐκτίλλειν]
- D **1081** σκομβρίδες· ἰχθύες
- D **1082** σκομβρίσαι· γογγύσαι. καὶ παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος (Iuba
FGrHist 275 F 22)

1060 cf. Poll. 2,30; Athen. 11,494f; (Ael.Dion. σ 25) **1063** Schol.; EM 718,24 **1071** cf. Σ σ 130 **1075** = Schol. Plat.; Tim. lex.; EM 718,39; Poll. 10,48; Eust. Od. 1515,50 [1,190,1 St.]; (Paus. σ 17) | ὑποπόδια] Σ σ 129 **1077** = Schol. Hes.; cf. Theophr. h. pl. 6,4,3–4 **1082** γογγύσαι] Ph 523,20 = Su σ 651 v. σκομβρίζει | παιδιᾶς κτλ.] Ph 523,21 = Su σ 652 v. σκομβρίσαι (Iuba)

1060 σκολλὺς H: accent. Schm. post Sop. | καταλελειμμένη H: Mus. | μαλλόν H: accent. Sop. Salm. G. **1061** σκολοῖς] σκολοῖς G. | Alb. cft. gl. 1211 **1062** σκόλοπαξ H: Ald. **1063** σκόλοπες H: ordo et A | cf. gl. 1066 **1065** στρώσιμον H: Mus. **1066** ὀρθά H: Voss. | στροί H: Mus. | cf. gl. 1063 **1067** v.l. gl. 1212 **1068** cf. gl. 1056 cum adn. **1070** Alb. cft. gl. 1074. 1079 **1071** ὀψιμον H (error ft. e lemmate gl. 1072 intelligitur): Heins. | id. cft. gl. 1213 **1072** ὀπτῶσιν H: accent. Schm. | cf. Aesch. Eum. 189–90; Eur. IT 1430; cet. **1073** ‘Alias σκόλυμος [gl. 1077]’ Salm. **1074** Alb. cft. gl. 1079 et 1070 **1075** gl. Thess. **1076** σκολύθρων] de voce cf. Ph 523,19 = Su σ 650 σκολύθρον· σκυφὸν καὶ ἀνελεύθερον (Paus. σ 18) et Kassel–Austin ad Teleclid. fr. 3 **1077** cf. gl. 1073 **1079** Alb. cft. gl. 1074 et 1070 **1080** κολύσαι H: HSt. | [σπαράττειν, ἐκτίλλειν (ἐκτελλεῖν H: Mus.)] Schm., cf. gl. 1078 **1081** σκομβρίδες] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **1082** σκομβρίσαι] σ om. rubr., add. Mus. | Iuba] cf. gl. 139. β 754. 1134. κ 900. 3074. 4494

- 1083 Σκόμβροι· Θράκιον ἔθνος (Soph. fr. 1095) D
 1084 σκονδάμνα· ῥάφανος D
 1085 σκόνδρον· δρυπτόν· ἢ δρύπτει D
 1086 σκόνυζα· ἢ κόνυζα. ἔστι δὲ φυτὸν ἄφυλλον ἱκανῶς, καὶ στιβά- D
 δας ἐξ αὐτῆς ἐποιοῦν, καὶ ταῖς οἰκίαις στεγάσματα ἐπέβαλλον
 (Pherecr. fr. 177 K.–A.)
 1087 σκοπεῖσθαι· ὀρᾶσθαι
 1088 *σκόπελος· ὑψηλὸς τόπος g¹⁶A^{42v6}, ἢ πέτρα vg⁶[g¹⁶A²⁹], ἢ ἀκρώ- Hom.+ D
 ρεια [vg⁶], ἀφ' ἧς ἔστι σκοπεῖν τὰ κύκλω. καὶ ἐξέχουσα εἰς
 θάλασσαν πέτρα (B 396 .). οἱ δὲ ἀκρόπολις (Pind. fr. 196)
 1089 σκόπες· ὀρνέου γένος
 1090 *σκοπεύει· ἰχνεύει. ἐπιτηρεῖ (Prov. 5,21) A⁴⁷ LXX
 1091 σκοπή· ἀποψις
 1092 σκοπήσεις· σκέψεις
 1093 σκοπιαζέμεν[αι]· κατασκοπεῖν (K 40) Hom.
 1094 σκοπιάζων· ἀποσκοπῶν, σκεπτόμενος (Ξ 58) Hom.
 1095 *σκοπιαί· ἀκρώρειαι, ὑψηλοὶ τόποι (Θ 557 .) vg¹⁰(A³⁴⁻⁵) Hom.
 1096 *σκοπιή· ὑψηλὸς τόπος [g⁹⁻¹⁰](A⁴⁶), ἀφ' οὗ ἔστιν ἰδεῖν καὶ πε- Hom.
 ρισκέψασθαι (Δ 275)
 1097 σκοπιωροῦνται· <κατοπτεύουσιν (Ar. Vesp. 361)
 1098 σκοπός· > κατάσκοπος· ἑοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλ[λο]ιος <σ>κοπὸς Ap.S.
 ἔσ<σ>ομαι (K 324)
 1099 *σκοπός· τύπος (Lev. 26, 1) (vg¹²A⁴⁵) LXX
 1100 σκόπει· χλευάζει, διαπαίξει, καταπαίξει, μέμφεται
 1101 *σκοπῶν· σκεπτόμενος, ἐνθυμούμενος A³³
 1102 *σκορακίζει· εἰς ἔρημον πέμπει vg⁷A³¹, καὶ ἀρᾶται g⁷A³¹. ἀπὸ
 τοῦ εἰς κόρακας πέμπειν, τὸ ἐκφραυλίζειν
 1103 *σκορακισμός· χλευασμός vg²¹A⁵⁰. ἀπάτη. ὕβρις A⁵⁰, φαν- LXX
 λισμός, ἀποδοκιμασία (Sir. 41,21)
 1104 σκορδάζειν· σπᾶσθαι D

1083 St. Byz. 9,5 1086 cf. Ph; Diosc. mat. med. 3,121,1 1088 Σ σ 131; Ap.S. 143,1;
 Schol. 1091 cf. Ph 1093 cf. Schol. 1094 cf. Σ σ 133 1095 EM 718,53; Schol.
 1096 Σ σ 132; EM 718,53; Schol. 1097 cf. Ph = Su; Schol. Ar. 1098 Ap.S. 142,32; Σ
 σ 135; EM 718,49; Schol. 1099 Σ σ 134 1102 Σ σ 136 | ἀπὸ τοῦ κτλ.] Prov. Bodl. 838 =
 Zenob. vulg. 5,90; Ph = Su (Paus. σ 19) 1103 cf. Ph

1086 G. cft. gl. κ 3544; unde ci. εὐφυλλον, quod ad Diosc. quadrat 1088 κύκλα H ut vid.: Mus.
 1089 σκόπες H ut vid. et ordo] h.e. σκῶπες (Mus.; Alb. cft. gl. 1216) 1091 σκόπη H: accent. Alb.,
 coll. Ph 1093 σκοπιαζέμεναι H: Jens., coll. Su σ 658 v. σκοπιάζων 1094 ἀποκέπων H: L.
 Dind. 7, 430; ἀποσκέπων Mus. | σκεπτόμενος H: Mus. 1097–8 unam gl. H: Alb., qui lacunam
 et novam gl. agnovit | <κατοπτεύουσιν>] κατοπτεύουσιν καὶ παραφυλάττουσιν κτλ. Schol. Ar. |
 <σκοπός> Alb., cf. Ap.S. σκοπός· ἐπὶ μὲν τοῦ κατασκόπου· (sequuntur verba Homeri), κτλ. |
 ὀλλοίοσκοπος H: Mus. | ἔσομαι H: Mus. 1100 σκόπει (accent. σκοπεῖ Mus., falso) | Ἴμο
 σκόπτει [sic ordo] pro σκῶπτει' Schm., post Alb. qui cft. gl. 1219 1104 Alb. cft. gl. 1106

- D **1105** σκαρδαμυκτεῖ πυκνὰ κλείει καὶ ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς
D **1106** σκορδιναῖσθαι· τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη ἐκτείνειν καὶ στρέφεσθαι μετὰ χάσμης· γίνεται δὲ τοῦτο περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας· ὅπερ καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πῶς βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους ἔξω μελῶν γίνεται (Ar. Ach. 30. Vesp. 642. Ran. 922)
D **1107** σκόρδουλα· θαλάσσιος ἰχθύς· ἔνιοι κορδύλη
D **1108** σκορδύλη· ζῷον τι τῶν τελματιαίων, ἐμφερὲς καλαβώτη
D **1109** σκόρθοι· τόρνοι †σκορρωβοί†
D **1110** σκόρνος· κόρνος, μυρσίνη τὸ φυτόν
D **1111** σκορόβυλος· κάνθαρος
D **1112** σκόροδα· τόπος ἐν ᾧ τὰ σκόροδα φύεται [διὸ καὶ ὀξυτόνως] (Eupol. fr. 327, 2 K.–A.)
D **1113** σκοροδίσαι· τὸ πρὸ τῆς μάχης σκοροδοῖς ἀνατρεῖναι τοὺς ἀλεκτρύνας (cf. Ar. Ach. 166. Equ. 494. 946)
D **1114** σκοροδοῦν· συνουσιάζειν (com. ad. fr. 782 K.–A.)
D **1115** σκορπίος· τὸ ἄστρον (Arat. 304 ..) καὶ τὸ χειρσαῖον ἐρπετόν (Praxill. PMG fr. 750 / carm. conv. PMG 903, 1? Nic. ther. 18). καὶ θαλάσσιος ἰχθύς (cf. Epicharm. fr. 44. 122, 7 K.–A.). καὶ πόα, ἣν ἔνιοι σκορπίουρον
Prov. **1116** σκο<ρ>πίος ὀκτώπους· παροιμία· σκορπίον ὀκτώπουν ἐγείρει (Cratin. fr. 80 K.–A.)
1117 σκορπιοῦται· ἀγριαίνεται, ἐρεθίζεται
1118 σκορπίωσ<αι>· ὥς θηρίον τραχύνου, ὀργίζου
1119 σκοταῖον· ὅταν συσκοτάσῃ [ἢ σκοτία]
D **1120** σκοταρία· ζόφος. <ἢ σκοτία.> Ἀχαιοί
D **1121** σκοτίας· δραπέτης
D **1122** σκοτεύει· δραπετεύει

1106 Ph; Su; EM 719, 10; Schol. Ar. Ran. **1114** Poll. 5, 93 **1115** ἰχθύς] Athen. 7, 320 d–f | πόα] Theophr. h. pl. 6, 1, 3. 4, 2 **1116** Ph 326, 18 = Su ο 130, ν. ὀκτώπουν (Paus. σ 15); Diogen. 8, 8

1105 σκαρδαμυκτεῖ] Palm. cft. gl. 860; σκαρδαμυκτεῖ ordo, falso | κλείει H: Palm. **1106** φυτὰ H: Mus. | ὅτε H: G. H. Schaefer in ed. Greg. Cor. p. 553, cf. EM = Su = Schol. Ar. Ran. | ἄλλους πῶς H: Bos, coll. EM (= Su = Schol. Ar. Ran.) | ἐξομελῶν H: Mus.; τὰ μέλη EM = Su = Schol. Ar. Ran. **1107–8** Alb. cft. gl. κ 3597 **1107** σκόρδουλα] sic H ut vid. (et sic expl. Mus.) **1108** τελματέων H: G. | καλαβώτη] ἀσκαλ- Mus. **1110** Alb. cft. gl. κ 3646 **1112** [διὸ καὶ ὀξυτόνως] suo Marte add. lexicographus aliquis, del. Schm.; de re cf. Kassel–Austin ad Ar. fr. 258, 1 **1113** Alb. cft. gl. ε 6249 | ἀλεκτρυνῶνας H: Mus. **1114** σκοροδοῦν] h. e. σκορδοῦν (Poll.; quae forma etiam gl. 1271. 1273 latere videtur) **1115** χειρσ. ἐρπ.] cf. gl. υ 717 | πόα κτλ.] cf. gl. τ 189 **1116** σκοπίος H: Mus. **1118** σκοπίως H: L. Dind. 7, 438 d **1119** σκοτέον H: Jungerm. | [ἢ σκοτία] Alb., v. ad gl. 1120 **1120** ἢ σκοτία huc e gl. 1119 transp. Alb. in app., mutato ἢ in ἦ **1121** σκοτίας (H: accent. Mus.)] tenebrio; qui clam et tenebricoso tempore aufugit (HSt.) | Schm. cft. gl. 1844. β 533

- 1123 σκότιον· λαθρημαῖον (Z 24) Hom.
 1124 σκοτία· μέρος τι παρὰ τοῖς ἀρχιτέκτοσι προσαγορευόμενον D
 τριγλύφου. καὶ Ἀφροδίτης Σκοτίας ἱερὸν κατ' Αἴγυπτον
 1125 σκότιος· νόθος, ὁ λάθρα γεννηθεὶς τῶν γονέων τῆς κόρης. τοὺς Hom.+ D
 γὰρ μὴ ἐκ φανεράς, λαθραίας δὲ μίξεως γεγονότας σκοτίους
 ἐκάλουν (cf. Z 24. Callim. fr. 527 Pf.), ἔνιοι παρθεν(ί)ους, ἄλλοι
 κοριναίους· καθάπερ Μαρσύας ἐν τῇ ια' (FGrHist 135–136 F 24)
 1126 *σκοτοδινιά· σκοτοῦται A³⁰
 1127 *σκοτοδινιάσας· μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστραφεῖς, ὁ ἐστὶν
 ἰλιγγιάσας g¹⁵A²⁸
 1128 σκοτοιβόρον· συννεφές, σκοτεινόν D
 1129 σκοτόμαινα· Ἀττικὸν τὸ οὕτως λέγειν (com. ad. fr. 216 K.–A.)
 1130 σκοτομήνη· βαθεῖα νύξ, ἡ ἀσέληνος (Psalm. 10, 2) LXX
 1131 *σκοτομήνία· σκότος σελήνης A³⁶
 1132 *σκοτομήνιος· ἀσέληνος A⁴¹ νύξ (ξ 457) Ap.S.
 1133 σκότος· ὄλεθρος, θάνατος (Δ 461. E 47 ..) Hom.
 1134 σκότος ὅσσε κάλυψε· θάνατος κατέσχευεν (Δ 461) Ap.S.
 1135 σκοῦλαι· κνήσαι D
 1136 σκύβα· λάχανον ἢ λαψάνη. τινὲς δὲ σκοῦβα D
 1137 σκύβαλα· κόπρος (Ep. Phil. 3, 8) N.T.
 1138 *σκυβαλίζεται· ἐξουθενεῖται, παραρ(ρ)ίπτεται vg⁷A²¹, ἀποδο- LXX
 κιμάζεται (cf. Sir. 26, 28) g⁷
 1139 σκυβαλισμός· ἐκφάνυσιμα, καὶ τὸ ἀδόκιμον. ἐκ μεταφορᾶς τῶν D
 σκυβάλων τῶν ἀχύρων
 1140 σκυδά· σκιά. Εὐκλος D
 1141 σκυδίζει· λακτίζει
 1142 σκυδικαί· Πολέμων (FHG 3, 147, fr. 96) παρὰ Ἑρμοδώρῳ D
 γεγράφθαι φησίν· ὑποδήματα δὲ φορεῖν τὴν ἐλευθέρην σκυ-
 δικὰς λευκάς καὶ μασθλητίνας

1123 cf. Schol. 1125 Schol. A ad Z 24 1126 Σ σ 137 1129 Eust. Od. 1769, 28 [1, 84, 36
 St.] 1130 Ph. 1132 Ap.S. 142, 30; cf. Schol. 1134 = Ap.S. 142, 35 1138 Σ σ 138

1123 λαθρημαῖον H: Voss. 1124 σκοτιάς H: accent. Mus.; de Ἀφροδίτῃ Σκοτία Kust. cft. EM 543, 48 1125 παρθένους H: Mus. | τῇ ιάς H: Mueller Script. de reb. Alex. Magn. (in Arrian. ed. Dübner) p. 44; Cob. Var. lect. 362 post Schow vult τῇ α', sed τῇ ια probabilius quam τῇ α est, etiamsi iota adscriptum hic illic reperitur (cf. ad gl. π 348); sigma e gl. 1126 adhaesit 1126 σκοτοδινιά] σ om. rubr., add. Mus., cf. ad gl. 1125 fin. 1128 σκοτοιβόρον H: accent. Heins. 1130 βαρεῖα H: Sop. 1134 σκότος ὅσσε· κάλυψε (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. 1135 σκοῦλαι] 'Laconicum aut Boeoticum est pro σκυλαί' Schm. | κνήσαι] κνίσαι G. 1136 σκύλα H^{ac}: H^c | ἡ H: accent. et spir. Schm. 1138 παραρίπτεται H: vg 1140 σκυδάσκη. H: Salm.; 'De δ Cypriorum epentheticō saepius dixi' Schm. | εὐκλος ([sic] H: accent. Schm.)] cf. gl. π 1282 cum adn. 1141 Alb. cft. gl. 1015. 1178, Nauck ad Ar. Byz. p. 224 cft. gl. 1014 1142 σκυδικαί] dial. pro σκυθικαί | Πολέμων] cf. gl. π 3961 cum adn. | ἐλευθέρην H: Mus. | μασθλητίνας H: Mus. (i) et Voss (accent.)

- Hom. **1143** σκυδμαίνειν· σκυθρωπάζειν, νεμεσᾶν, ὀργίζεσθαι (Ω 592)
1144 σκύδμαινος· σκυθρωπός
 Hom. **1145** σκύδμαινε· ὀργίζου (Ω 65?)
1146 σκύζει· λυπεῖ. ὀργίζεται
 Ap. S. **1147** σκύζεσθαι· χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν (Ω 113)
 D **1148** σκύζης· παρὰ Φιλητᾶ· παύσω σε τῆς σκύζης· ἀντὶ τοῦ τῆς
 κάπρας (fr. gramm. 22 Kuchenm.)
 Hom. **1149** *σκυζομένη· λυπουμένη, ὀργιζομένη (Δ 23 .) g⁴A¹⁷(v³)
 D **1150** σκύζουσιν· ἡσυχῇ ὑποφθέγγονται, ὥστε κύνες
 D **1151** Σκύθαι· οὕτως ἥτι τῶν γενεῶν ἥ ἐλέγετο
 Prov. **1152** Σκύθης ὄνειον δαῖτα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων [τινὲς
 δὲ βδελυττομένων] τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένον· ἰδὼν γάρ τις
 νεκρὸν ὄνον, ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα· <...>
 D **1153** Σκυθιάς· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Δῆλος
 D **1154** Σκυθικά· ὑποδήματα ποιά (Alcae. fr. 318 V.)
 D **1155** Σκυθικὸν ξύλον· τὴν διάπυρον. ἔνιοι τὴν θαψίαν (Sapph. fr. 210
 V.)
 D **1156** Σκυθικός· Κρατῖνος Σκυθικὸν ἔφη τὸν Ἰππόνικον, διὰ τὸ πυρ-
 ρὸν εἶναι (fr. 492 K.–A.). καὶ ᾧ ξανθίζονται αἱ γυναῖκες καὶ
 βάπτουσι τὰ ἔρια
 D **1157** σκυθιστὶ χειρομάκτρον· οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων πολεμίων
 τὰς κεφαλὰς ἐκδέροντες [ἦσαν] ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο
 (Soph. fr. 473 R.)
1158 σκυθράζει· σκυθρωπάζει
 D **1159** σκύθραξ· μεῖραξ, ἔφηβος
1160 σκυθρός· στυγνὸς τὰς ὄψεις, χαλεπός, ὠμός, σκυθρωπός (Men.
 fr. 14 K.–A.)

1143 EM 719,54; Schol.; cf. Su σ 699 v. σκυδμαίνω **1145** Schol. **1147**
 Ap. S. 143,2 **1149** cf. Schol.; Ap. S. 39,29 **1150** cf. Poll. 5,86 **1152** Prov. Bodl. 841 [=
 append. 4,74] = Su; cf. Zenob. vulg. 5,59 (ubi legitur Pind. fr. 203); cet. **1154** Harp. 277,8
 [σ 31 K.] (unde brevius epitom. = Ph = Su) **1155** cf. Ph 81,12 v. θάψος; Schol. Theoc.
 2,88 **1159** Athen. 9,410b

1143 σκυδμαίνειν] σκυδμαίνεμεν Hom. **1144** σκυδμαινός H: accent. Mus. **1145**
 σκύδμαινε] ἀποσκύδμαινε Hom. **1147** σκύθεσθαι H: Ap. S. **1148** σκύζης contin. H:
 formam corr. et nov. gl. posuit Mus., cf. ordinem | φίλιτα H: Mus. **1150** σκύζουσιν] Poll.
 pro σκύζειν perperam σκυζᾶν habet **1152** [τ. δὲ βδ.] Schm. | ...] 'δεῖπνόν τοι, ᾧ Σκύθα.'
 ὁ δὲ ἐβδελύξατο πρῶτον· αὐτὸς δὲ πολυπραγμονήσας, περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο Prov.
 Bodl. **1153** Schm. cft. Σκυθιάδα St. Byz. 227,3 v.1. | σκυθίας H: Pears. **1154** Σκυθικά]
 rectius Σκυθικάι **1155** Alb. cft. gl. θ 155 **1157** σκυθίς· τί (sine interpunct. insequ.) H:
 Mus. | πόλων ὦν H: Toup. | ἐκδέροντες] Soph. habet ἐκκεκαρμένους | [ἦσαν] Toup. | Salm.
 cft. Hdt. 4,64,2 **1159** Schm. post alios cft. gl. 1183 (ad quam v. adn.; v. etiam gll. 1181–2)
 et Phot. 552,29 συνέφηβος· ... τοὺς ... ἐφήβους Ἥλαιοι ... σκύθας (σκούθ[ρακ]ας I. T.
 Schneider, σκούθ[ρακ]ας Nauck ad Ar. Byz. p. 97 not. 19) καλοῦσιν | μεῖραξ H: accent.
 Schm.

- 1161 Σκυθῶν ἐρημία· παροιμία, ἀπὸ τῶν φυγόντων ἐξ Ἑφέσου Prov.
Σκυθῶν διαδοθεῖσα· φοβηθέντες γὰρ καὶ ταραχθέντες κατὰ
γνώμην· τίθεται τοίνυν ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπὸ τινων (Ar.
Ach. 704)
- 1162 *σκῦλα· αἰχμαλωσία A²⁵. πραῖδα
- 1163 σκυλαίας· τὰ σκῦλα, καὶ λάφυρα. οἱ δὲ τὰς πανοπλίας
- 1164 σκύλαξ· σχῆμα ἀφροδισιακόν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων D
- 1165 *σκυλεύσας· αἰχμαλωτεύσας (Hdt. 1, 82, 5. Xen. Anab. 6, 1, 6) vg⁵
- 1166 σκύλλειν· τὸ τοῖς ὄνυξι σπᾶν D
- 1167 σκυλλανίς· ἡ πολεμικὴ. ἴσως ἀπὸ τοῦ σκυλεύειν D
- 1168 σκυλλίς· κληματίς D
- 1169 σκύλλον· τὴν κύνα λέγουσιν D
- 1170 *σκυλῆναι· ξηρανθῆναι A³⁰
- 1171 σκυλόδεψ[ι]ος· ὁ τὰς βύρσας βυρσεύων (Dem. 25, 38. cf. Ar.
Eccl. 420)
- 1172 σκύλλου· ἐνόχλει (Ev. Luc. 7, 6) N.T.
- 1173 σκύλος· δέριμα, κώδιον (Callim. fr. 677, 1 Pf. Theocr. 25, 142). οἱ
δὲ ῥάκος, καὶ τριβώνιον, ἢ δέριμα ἄρκου, τὸ τοῦ καστανίου
κάλυμμα (Nic. al. 270)
- 1174 σκυλμανεῖς· θυμωθήσῃ D
- 1175 σκύλεις· θυμός. σάλος, ταραχή D
- 1176 *σκύμνος· ὁ σκύλαξ τοῦ λέοντος A¹³[vg²]
- 1177 *σκύμνους· ἐκγόνους λεόντων, καὶ ἄλλων ζώων (Σ 319) A²⁸ Hom.
- 1178 σκυνίζει· λακτίζει
- 1179 σκυξιφόν· σκύφον (com. ad.?) D
- 1180 σκύρβια· κρόμυνα D
- 1181 σκυρθαλιάς· Θεόφραστος τοὺς ἐφήβους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι, D
Διονύσιος δὲ τοὺς μείρακας

1161 Prov. Bodl. 843 [= append. 4, 75] 1162 An. Ox. 2, 466, 10; gl. Psalm. 304 Ernesti
1169 cf. EM 720, 19 1171 cf. Schol. Plat.; Su σ 708 v. σκυλοδεψῶν 1176 Σ σ 140 1177
Schol.; EM 720, 21

1162 σκύλα H: accent. Schm. | Schm. cft. gl. λ 442 | πραῖδα H: accent. Hansen; Lat. praeda
1163 σκύλα H: accent. Schm. 1166 σκυλλεῖν H: Heins. 1170 σκυλῆναι h.e. σκληναι
(Kust.) 1171 σκυλοδέσιος H: Schm. post Kust., coll. Ph; de σκυλ- cf. IG 1³, 646, 2; Ar.
Av. 490. Eccl. 420; cet.; σκυτ- exstat gl. σ 1201 (= KΣ). β 1328; Plat. Gorg. 517e; cet.; term.
est aut -ος aut -ης 1173 σκύλον H: Pears.; idem error exstat gl. κ 4779 | ἄρκου] forma sine
τ legitur gl. α 7280. τ 1701 et saepius ap. auctores 1174 σκυλμανεῖς h.e. σκυδμανεῖς
(Voss., cf. gl. 1143. 1145); litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. ρ 380 cum
adn. 1178 Alb. cft. gl. 1015. 1141 1179 σκυξιφόν (σ om. rubr., add. Mus.) 'könnte ei-
nem Stotterer zugeteilt gewesen sein' Baun. 1911 p. 370; Schm. cft. gl. ρ 346; Voss ci.
σκύπφον, coll. Hes. fr. 271, 2. 272, 3. Anacr. fr. PMG 433, 1, sed πφ in ξιφ corruptum non
accipio | σκυφόν H: accent. Schm. 1181 σκυρθαλιάς σκυρθαλίους vel σκυρθάλια Thes.
7, 464 b; σκυρθαλιάς Mus. | cf. gl. 1182–3. 1159

- D **1182** σκυρθάλιος· νεανίσκος (cf. Ar. Lys. 983. 1247?)
 D **1183** σκυρθάλια· μειράκια, ἔφηβοι
 D **1184** Σκυρία δίκη· Ἀρτεμίδωρος ἰδίως φησὶν ἢ Θησέως καλεῖται τελευτή. φυγόντα γὰρ αὐτὸν εἰς Σκυῖρον ἐκεῖ κατακρημνισθῆναι φασιν (com. ad. fr. 808 K.–A.)
 Hom. **1185** *Σκυῖρος· πόλις (I 668). καὶ νῆσος (T 326 .) [g¹⁰]. ἢ λατύπη
 D **1186** σκυῖρος· ἀργιῶδης. Λυσίμαχος τὴν λατύπην
 D **1187** σκυρωθῶσι· λιθωθῶσιν (Hippocr. nat. mul. 36–7 [7, 378, 21. 380, 5 L.]. mul. 155–6 [8, 330, 11. 19 L.])
 D **1188** σκυρωτὴ ὁδός· ἢ ἀπόκροτος (Pind. Pyth. 5, 124=93)
 D **1189** σκύτα· τὸν τράχηλον. Σικελοί (fr. anon. Dor. 16, 1 K.–A.)
1190 *σκυτάλαι· βακτηρίαι (vg¹¹). καὶ αἱ ἵππικαὶ ἴλαι. καὶ ὄφ[ρ]εων εἶδος (Nic. ther. 384). [φραγέλλια (vg¹¹), λῶροι. πίνακες, ἐφ' οἷς ἢ Δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. ἢ θύλακες δερμάτινοι [A²³]
 D **1191** σκυτάλη Λακωνική· ἐπὶ τῶν ἀγγελιαφόρων τάσσεται. ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις <ἀντι> τῶν παρ' Ἑλλήσι γραμματείων καὶ βιβλίων (Ar. Lys. 991–2)
 D **1192** σκυτάλια· αὐλίδια, περιστρώματα [καὶ τὸ ῥάβδωμα]
 D **1193** σκυτα[υ]λίδας· αὐλὸν <ν> ποῖον. <καὶ τὸ ῥάβδωμα> (Hdt. 4, 60, 2)
 D **1194** σκυταλίδες· εἶδος καρίδων
1195 σκυταλουμένη· ξύλῳ τυπτομένη
 D **1196** σκυτεύς· σαγγάριος, καὶ καλιγάριος (e.g. Plat. rep. 601 c. tit. fabulae Eubuli [fr. 96 K.–A.])
1197 σκύτη· κεφαλή

1183 Ph 525, 16 v. σκυρθάνια et 192, 4 v. κυρσάνια; Su gl. κ 2780 **1184** Poll. 8, 81; plura ap. Kassel–Austin **1185** EM 720, 24 **1186** EM 720, 24 **1187** cf. Erot. 120, 12; Galen. lex. 19, 139, 8 **1189** Erot. 117, 6 **1190** Σ σ 142 (βακτ. et φραγ.); EM 720, 42 (βακτ.). 40 (ὄφ.) **1191** cf. Σ σ 143 v. σκυτάλη; EM 720, 48; plura RE v. σκυτάλη **1192** Poll. 4, 82 **1194** EM 720, 45 **1195** = EM 720, 48

1182 cf. gl. 1181. **1183**. **1159** **1183** Ph exhibet formas Laconicas σκυρθάνια et κυρσάνια, Ar. Lys. 983. 1247 κυρσάνιε. κυρσάνιος; Hsch. κ 4706 habet κυρσάνιο | cf. gl. 1181–2 et **1159** **1184** Σκυρία δίκη. H: interpunct. Ald. | σκύρον (σ in initio versus perperam om. H, add. Mus.) H: accent. Schm. | κατακρημνισθῆναι H: Mus. **1185** σκύρος H: accent. Alb. in app. | λατύπη] Alb. cft. gl. 892; et cf. gl. **1186** **1186** ἀργιῶδης H: G.; Alb. cft. EM | λατύπην] cf. gl. 892. **1185** **1187** Alb. cft. gl. 1029 **1188** ἀπόκροτ H: Mus.; Alb. cft. gl. α 6413; Perg. vult ἰπλόκροτος e Pind., male **1189** σκυτατὸν H: Voss. Perg., coll. Erot. et gl. **1197** | σικελόν (sine interpunct. anteced.) H: Mus. **1190** εἶλαι H: Schm. post Mus. | ὄφρεων H: Mus. | εἶσι (sic) H: G. (interpunct. Mus.); Alb. cft. EM | δερματίνιοι H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. ε 2043 **1191** ἀρχαῖον] Λακεδαιμονίοις EM | <ἀντι> Voss. alii, coll. EM | expl.] melius explicatur in Σ alibique; locos enumerat RE **1192** περιστρώματα] περιζώματα L. Dind. 7, 470 b, coll. EM 720, 40 σκυτίνας (σκυτάλας L. D.) περιζώματα ἀπὸ λώρων | καὶ κτλ.] huc e gl. **1193** migravit (Biel.) **1193** σκυταυλίδα H: ordo et Phav. | αὐλοποιοὶν H: L. Dind. 7, 469 a | καὶ κτλ.] huc e gl. **1192** transp. Biel. **1195** τυπτομένη H: EM **1196** καλιγάριος] Lat. caligarius **1197** Voss. cft. gl. **1189**

- 1198 σκυτίζει· σπαράττει
 1199 σκυτίνη ἐπικουρία· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων βοηθημάτων D
 (Ar. Lys. 110. cf. Stratt. fr. 57 K.–A.)
 1200 σκύτινον καθεμμένον· διεζωσμένοι εἰσήεσαν οἱ κωμικοὶ ὑπο- D
 κριταί. οἱ δὲ αἰδοῖα δερμάτινα τοῦ γελοίου χάριν ἀνωτέρω τῶν
 ἰσχύων καὶ τῶν αἰδοίων παρακ(αθ)εμμένοι (Ar. Nub. 538)
 1201 *σκυτοδέψης· δερματομαλάκτης (cf. Plat. Gorg. 517e) vg⁶A²⁰
 1202 *σκῦτος· πᾶν δέρμα (ξ 34) Σ[A¹⁹] Ap.S.
 1203 *σκυτοτόμος· λωροτόμος g⁹A²⁹. σκυτεὺς vg⁹A²⁹, σκηνορ(ο)άφος
 (Plat. Gorg. 517e)
 1204 σκυφοκώνακτος· Ἐπίχαρμος ἐν τοῖς Μησὶ τοῖς σκύφοις περι- D
 φόρητος (fr. 82 K.–A.)
 1205 σκύφος· εἶδος ποτηρίου [A¹⁴], ἢ ἔκπωμα (ξ 112) Hom.
 1206 σκῶ· παιδίσκη
 1207 σκῶλα· ξύλα ὠξυμ(μ)ένα (Esai. 57, 14) LXX
 1208 σκώληξ· τὸ κυλιόμενον κῦμα. καὶ ἀπὸ τῆς ἄλλω τὸ δινηθὲν καὶ D
 συναχθὲν εἰς λικημητόν (Plat. com. fr. 24 K.–A.)
 1209 σκωληκίζονται· κινεῶνται ὥς οἱ σκώληκες D
 1210 σκωλοβάτης· ὄνομα θηρίου μικροῦ, (παρα)πλησίον ἐρισύβη[ς], D
 τὸ γινόμενον ἐν τῇ ἄλλω καὶ τῷ σίτῳ λυμαινόμενον
 1211 σκῶλοισι· δρεπάνοις· διὰ τὴν σκολιότητα D
 1212 *σκῶλος· ῥάβδος. σκάνδαλος (g¹A⁶[v^{σκο2}]). [ἢ σκώληξ.] οἱ δὲ Ap.S.
 Ἰσκόλοψ (g¹), ἢ ῥάβδος, ἢ ἀπωξυμμένος πάσσαλος ὥστε σκῶλος
 πυρίκαυστος (N 564), ἢ Ἰσκάνθης εἶδος (g¹). [ἢ ξηραίνω.] παρὰ
 τὸ σκέλλω. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ (B 497)

1199 Schol. Ar. 1201 = Σ σ 144; (Ael. Dion. σ 28); cf. Schol. Plat. 1202 Σ σ 145 =
 Ap.S. 142, 31; Schol. 1203 Σ σ 146 (Ael. Dion. σ 29); Schol. Plat. 1205 cf. Σ σ 147 = A
 1208 cf. Antiatt. 114, 8; plura ap. Kassel–Austin 1212 Σ σ 148; Ap. S. 143, 3 (cum Apione et
 Aristarcho); EM 719, 36; Schol. N 564

1199 σκυτίνη ἐπικουρία (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Mus. | Mein. ad Stratt. FCG
 2, 785 ci. <παρὰ τὴν παρομίαν συνκίνη ἐπικουρία, ἣ κέχρηται> Ἀττικοὶ κτλ.; cf. Schol. Ar.
 σκυτίνη ἐπικουρία· παρὰ τὴν παρομίαν, συνκίνη ἐπικουρία, ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. ὁ δὲ εἰς τὴν
 σκυτίνην μετέβαλε. σκύτινοι γὰρ οἱ ὄλαιοι. εἰσὶ δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ χῆραι
 γυναικες; v. plura ap. Kassel–Austin de Stratt. 1200 σκύτινον. καθεμμένων. H: Bos | παρα-
 κείμενοι H compendio non adhibito (et Ald.): M. L. West 1201 σκυτοδέψης H = vg: A | cf. gl.
 1171 cum adn. | Plat. Gorg.] cf. gl. 1203 1202 σῦτος H = Ap. S.: accent. Σ = Schol.; accentum
 verum habet H gl. 2836; glossas 1437. π 201 correxi 1203 nov. gl. σκυτεὺς H: contin. Alb. |
 σκηνοράφος H: Schow | Plat. Gorg.] cf. gl. 1201 1204 Μησὶ cf. gl. 1215 | περιφορητὴν H:
 Hemsterh. 1205 σκύφος H: accent. Mus. 1206 σκῶ· παιδίσκη Mus. 1207 ὄξυμμένα H:
 Mus. 1208 σκῶληξ H: G. et Voss. 1210 πλησίον ἐρισύβης H: Thes. 7, 476 d 1211 σκῶ-
 λοισι] h.e. σκόλοισι; Alb. cft. gl. 1061 (ad quam v. adn.) | σκολιότητα H: Mus. 1212
 σκάνδαλος] masc. etiam gl. 842 | [ἢ σκώληξ.] Schm. | ἀποξυσμός H: Alb. post G. | ἢ ξηραίνω.
 παρὰ τὸ σκελῶ (σκέλλω Mus.)] ἢ ξηραίνω est additamentum male insertum ad verba insequen-
 tia explicanda (similia Heins. alii); Phav. cft. EM 719, 43 λέγεται δὲ παρὰ τὸ σκέλλω, τὸ ξηραίνω

- D 1213 σκῶλοψ· ξύλον ὠξυμ(μ)ένον. ἢ ἄκανθα
 1214 *σκῶμ(μ)ατα· λοιδορήματα γέλωτος χάριν A⁷
 D 1215 σκωρνυφίαν· τὸ σκάνδαλον, ἐν Μησίῳ (Epicharm. fr. 83 K.–A.)·
 ἐν δὲ Τριακάσιν τὰ ὀσιώδη χρέα (fr. 127 K.–A.)
 Hom. 1216 σκῶπες· εἶδος ὀρνέων, οἱ δὲ κολοιοῦς (ε 66. Theocr. 1, 136). καὶ
 εἶδος ὀρχήσεως
 D 1217 σκῶμμα· εἶδος κουρᾶς, ἢ λοιδορίας (Eupol. fr. 172, 15. 261, 2 K.–A.)
 D 1218 σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης,
 ὥσπερ ἀποσκοπούντων (Aesch. fr. 79 R.)
 1219 *σκῶπτει· γελοιάζει, παίζει A⁸, ληρεῖ
 D 1220 σκωρίδες· γράες
 D 1221 σκωρία· ἡ γαιώδης ἐν <...> ὑποστάθμη
 1222 σκῶψαι· μέμψαι (Hdt. 2, 121, δ, 4. Antiphan. fr. 142, 9 K.–A.)
 1223 σμᾶν· σμήχιν
 Hom. 1224 *σμαραγεῖ· ἡχεῖ vg²A⁴, ψοφεῖ (B 210. 463) A⁴
 Hom. 1225 *σμαραγήσει· ἡχήσει A³, ψοφήσει (cf. Φ 199)
 1226 σμαράγνα· μάστιγξ, ῥάβδος. καὶ χωρὶς τοῦ σ
 D 1227 σμάρδικον· στρουθίον
 D 1228 σμαρδικοπῶλαι· οἱ τοὺς στρουθοὺς πωλοῦντες
 D 1229 σμαρίδες· γράες. καὶ ἰχθύδια μικρὰ ἄριστα (Epicharm. fr. 53, 1.
 29 K.–A.)· οἱ δὲ τὰς μαινίδας
 1230 σμαρκόν· καθαρόν. βρωτικόν. δριμύ
 Hom. 1231 *σμερδαλέον· φοβερόν (vg²A³), καταπληκτικόν (B 334 ..) g¹(vg²A³)
 Ap. S. 1232 *σμερδνόν· δεινόν g^{σμο4}, καταπληκτικόν g^{σμο4}[g^{σμε4}], πολεμικόν,
 σκυθρωπόν (O 687)
 1233 σμέρδ[ν]ος· λῆμα. ῥώμη, δύναμις, ὄρμημα

1216 cf. Schol.; Su; Schol. Theocr.; Poll. 4, 103; Athen. 9, 391 a. 14, 629 f; Ael. n. an. 15, 28
 1218 Athen. 14, 629 f 1219 Ph 1224 Scholl.; EM 720, 54 1225 cf. Schol. 1229 οἱ δὲ
 τὰς μαινίδας] cf. Speusipp. fr. 15 a (Athen. 7, 313 a); Schol. Opp. hal. 1, 108. 3, 188 1231
 Su; EM 721, 3 1232 Ap. S. 143, 8; EM 721, 5

1213 v.l. gl. 1071 | σκῶλοψ | σκῶλοψ (sic; error pro σκόλοψ) H | ὠξυμένον H: vg | ἢ ἄκανθα] cf.
 gl. 1212 1214 σκῶματα H: A 1215 σκωρνυφίαν] σκωνυφίαν ordo et Voss. Pears. | Μησίῳ]
 cf. gl. 1204; de nomine poetae ante titulum omisso cf. gl. 1724 cum adn. | ὀσιώδη χρέα] ὀσιώδη
 κρέα 'quibus frustra quis dentes impingit' Kaibel; θειώδη χρέα Schm. 1216 κολοιοῦς] expl.
 ὄρνεα νυκτονόμα Schol. ε 66, νυκτικόρακας Schol. Theocr.; Alb. cft. γῶπας κ. Μακεδόνες gl.
 γ 1044 | εἶδος ὀρχήσεως] Alb. cft. Ph 524, 11 v. σχολός; cf. Kassel–Austin ad Eupol. fr. 482
 1218 cf. gl. v 739 et Kassel–Austin ad Eupol. fr. 482 1219 ληρεῖ] λοιδορεῖ? Alb., coll. gl. 1100
 1220 σκῶριδες H: Voss. (ω) et Mus. (accent.) | γράες H: accent. Mus. | Schm. cft. gl. κ 4879;
 porro Voss. cft. gl. σ 1229 1221 γεώδης H: Mus. | ἐν] ἐν σιδήρῳ vel [ἐν] Heins.; ἐν μετάλλοις
 Schm., coll. gl. κ 2597 1223 σμᾶν contin. H: nov. gl. Mus. 1226 μάστιγξ] haec forma exstat
 etiam gll. 1226. λ 383. μ 256. ν 259 | καὶ χωρὶς τοῦ σ] v.l. gl. μ 256 (μάραυνα H), cf. 257
 (μάραγνα; eadem forma accentusque exstat etiam Ph 246, 15–16; plura ap. Kassel–Austin ad
 Plat. com. fr. 64) 1229 γράες H: Schm.] cf. gl. 1220 cum adn. 1230 Alb. cft. gl. 1236, ad
 quam v. adn. 1233 σμέρδνον H: I. T. Schneider et Lob. Paral. 546, coll. gl. ε 7190

- 1234 σμέρδος· ἰχθύος εἶδος D
 1235 σμηκτικόν· τήλης ἢ θέρμη
 1236 σμικρόν· καθαρόν. δριμύ
 1237 ῥσμηλαι· ῥίψαι†
 1238 σμηλακεῖ· φωνεῖ
 1239 σμήναι· τῶν μελισσῶν οἱ κηροδόχοι, ἦτοι αἱ θῆκαι D
 1240 σμηνίον· ἢ πρόπολις D
 1241 σμηνοκόμος· μελισσουργός D
 1242 σμήνος· τὸ μελισσῶν καὶ σφηκῶν ἄθροισμα. τὰ δὲ ἀγγεῖα· σμήνη D
 1243 σμηρία· κισσός. Χαλκιδεῖς D
 1244 σμήριγγες· πλεκταί, σειραί. βόστρυχοι. καὶ τῶν κυνῶν ἐν τοῖς D
 μηροῖς καὶ τοῖς ἀυχέσιν ὄρθαι τρίχες (Lycophr. 37)
 1245 σμήρι(γ)ξ· πόα. καὶ εἶδος ἀκάνθης D
 1246 σμήρινθος· ὄρνις ποιός D
 1247 *σμήρινθοι· σπάρτα, σχοινία (Plat. leg. 644e) A⁴vg^{sm2}
 1248 σμήσον· τὸ τοῦ ὀμφαλοῦ μέρος
 1249 σμήχει· τριβεῖ, καθαίρει
 1250 σμήχη· τὸ σευτλίον D
 1251 σμικρίζεσθαι· διαττᾶσθαι
 1252 *σμικρόν· μικρόν vg¹A⁵. ἢ τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον (Eupol. fr. 198 K.–A.) [ἐλάτῃ ὅμοιον]
 1253 *σμιλακεῖ· φωνήν ἀποτελεῖ A⁸
 1254 *σμίλαξ· κιττοειδὲς φυτὸν ἐλίσσόμενον. ἔρπει δὲ ἀεὶ πρὸς τὸ LXX
 ὕψος, καὶ λεπτοὺς ἀνίησι κλῶνας, καὶ τῶν ἐγγὺς ἐστηκότων
 καταδράσsetαι φυτῶν, ὥς καταπνίγεσθαι ὑπ' αὐτοῦ (Nah. 1, 10.
 Jerem. 26, 14) A⁶
 1255 σμιλεύματα· διαγλύμ(μ)ατα
 1256 σμίλος· δένδρον (ἐλάτῃ ὅμοιον). οἱ δὲ πρίνος. ἄλλοι μίλακα, ἢ D
 στεφανοῦνται

1244 cf. Schol. Nic. ther. 557 1247 Σ σ 150; cf. Eust. II. 1333, 37 [4, 849, 6 V.] (Paus. σ 21)
 1252 Ph 270, 12 = Su μ 1050, v. μικρόν τοῦ ὀβολοῦ | μικρόν] cf. Ph 1255 Su

1234 Alb. cft. gl. 1229 1235 σμηκτικόν] cf. gl. q 516 | τήλης] τήλη est i. q. τήλις,
 quae forma exstat gl. α 1710. β 899; Su τ 498; cet. 1236 extra ordinem; v. l. gl. 1230;
 Stoeber vult σμηκτικόν, cum hic tum gl. 1230; alii alia, nihil arridet 1237 Salm. ci.
 σμήσαι· ῥύψαι, coll. gl. q 549; alii alia 1238 Alb. cft. σμιλακεῖ gl. 1253, 'quod rec-
 tius' 1239 θῆκαι H: accent. Mus. 1240 cf. gl. 154. 1290 | Schm. vult σμηνίων ἢ
 πρόπολις: <...> 1244 πλέκται H: accent. Mus. 1245 σμήριξ H: ordo et HSt. (accent.
 Schm.), coll. gl. μ 1255 1250 σεύτλιον H: accent. Mus. 1251 διαιτᾶσθαι H: Mein.
 ap. Schm. 1252 Schm. interpretatus est 'καὶ σμικρόν τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον vel σμικρόν ἢ
 μικρόν τοῦ ὀβολοῦ· τίμιον' | ἐλάτῃ ὅμοιον] verba huc e gl. 1256 migraverunt (Palm.).
 1254 σμίλαξ H: accent. Schm. | ἐστηκότων H: Mus. 1255 διαγλύματα H: Mus.,
 cf. Su 1256 σμίλος H: Schm. | ἐλάτῃ ὅμοιον] v. ad gl. 1252 | πρίνος H: Schm. | cf. gl.
 653. 1517

- D 1257 σμινδυρ(ιδ) [ε]ια· εἶδος ὑποδημάτων γυναικείων
 D 1258 σμίνθα· ὁ κατοικίδιος μῦς
 Hom. 1259 Σμινθέυς· ὁ ἐν τῇ Σμίνθῳ τιμώμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων (A 39)
 D 1260 σμίνθος· μῦς (Aesch. fr. 227 R.). καὶ ὁ Ἀπόλλων δὲ Σμίνθιος διὰ τὸ ἐπὶ μυωπίας φασι βεβηκέναι
 1261 *σμίνθουροι· τὰς οὐράς οἱ σαίνοντες vg⁴A⁷
 D 1262 σμίντα· παλίουρος
 1263 *σμινύη(ν)· σκαφείδιον, δίκελλαν (Ar. Nub. 1486. Av. 602. cf. fr. 610 K.–A.; Plat. rep. 370 d) [g³A⁷]
 1264 σμινύ[η]ς· σμινύη (Ar. fr. 432 K.–A.)
 D 1265 σμιρεὺς· μέτρον οἰνικόν εἰς Πεντάπολιν Λιβύης [καὶ σμηροῦ]
 D 1266 σμιρίς· ἄμμου εἶδος, ἣ σμήχονται οἱ σκληροὶ τῶν λίθων. καὶ δένδρον
 D 1267 σμίς· μῦς
 1268 σμογερόν· σκληρόν. ἐπίβουλον. μοχθηρόν
 1269 σμοι(ό)ς· χαλεπός, φοβερός, στυγνός
 1270 σμοιῶ προσώπῳ· φοβερῶ, ἣ στυγνῶ, σκυθρωπῶ (Aesch. Ag. 639?)
 D 1271 σμοκορδοῦν· τὸ σχηματίζεσθαι τὰς γυναικάς
 D 1272 σμοκορδους· τοὺς τὰς ὀφρῦς ἐγκοίλους ἔχοντας
 D 1273 σμορδοῦν· συνουσιάζειν

1257 Poll. 7, 89 1259 cf. Ap. S. 143, 9; EM 721, 16; Schol.; plura RE v. Sminthe 1260 cf. gl. 1259 1263 Σ σ 151; Schol. Ar. Nub. 1486; Schol. Plat.; Tim. lex.; cf. Eust. II. 217, 28–32 [1, 331, 11–16 V.] (Paus. ζ 4) 1266 Diosc. mat. med. 5, 147, 1 1269 Arcad. 37, 11; Theogn. can. 268 (p. 49, 24 C.) 1271 cf. Ph

1257 σμινδύρεια H: Heins. alii (<ιδ>) et L. Dind. 7, 494 c ([ε]); Alb. cft. gl. 1281 1258 σμίνθα] cf. gl. 1267 cum adn. 1259 'καὶ suspectum' Schm. 1260 σμίνθεος H: Schm., cf. Schol. cet.; et v. gl. 1523 cum adn. 1262 σμίντα] σ om. rubr. in initio versus, add. G. et Salm., novam gl. agn. Vales. 1263 σμινύη H: Hansen, coll. A et Σ; errorem exstitisse censeo, postquam δίκελλαν corruptum est | δίκελλον H (haec forma prava etiam gl. δ 1816 le-gitur): Schm. | Ar. fr. 610 K.–A.] σμινύην potius quam forma expectata ζμινύην in codice Eustathii legitur 1264 σμινύης H: Hemsterh. ap. Alb., coll. Ar. fr. 432 K.–A. ('Meo periculo restituas licet: σμινύς. σμινύη') 1265 μέτρον οἰνικόν] Lob. El. 1, 130 not. 54 cft. μάρις Poll. 10, 184 (Arist. h. an. 596*6) | [καὶ σμηροῦ] Mus. 1266 σμιρίς] h. e. σμύρις (G. alii) 1267 σμίς] σμύς H (quae forma gl. 1288 exstat): ordo et Voss.; Schm. post alios cft. gl. 1258. 1260 1268 Alb. cft. gl. 1275 1269 σμοῖς H: Mus. (o) et Schm. (accent., coll. Arcad. et gl. 1283; contra, cf. Theogn. σμοῖος); Alb. cft. gl. μ 1549 (μοῖος cod.) 1270 σμοῖο· προσώπῳ (sine interpunct. insequ.) H ut vid.: Mus. (interpunct. Schr.; accent. σμοιῶ Schm., cf. ad gl. 1269) | Schm. ad Aesch. Ag. 639 refert, ubi στυγνῶ προσώπῳ (sic etiam Eur. Alc. 777) in σμοιῶ προσώπῳ mutare vult, quod West in editione exhibet (v. etiam Aesch. Cho. 1048 ed. West cum adn.) 1271 σμοκορδοῦν] h. e. σμο[ι]κορδοῦν (v. ad gl. 1114) potius quam σμο[χο]ρδοῦν (v. gl. 1273) 1272 ὀφρῦς H: accent. Schm. 1273 σμορδοῦν] G. ci. σμορδοῦν, cf. gl. 1114

1274	σμορδονεύς· ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τῶν μορίων· ὡς πόσθωνες	D
1275	σμουγερόν· ἐπίπονον. οἰκτρὸν. μοχθηρόν. πονηρόν. ἐπίβουλον. ἀνιαρόν. χαλεπόν	D
1276	σμουγερῶς· ἐπιπόνως (γ 195)	Ap.S.
1277	σμούδρος· διάπυρος σίδηρος	
1278	σμουκτήρ· ὁ μουκτήρ	
1279	σμουλίχη· τοῦ ζυγοῦ τὸ τρῆμα, ἐν ᾧ ὁ ἰστοβοεὺς καθήρμωσται	D
1280	σμούλλα· σάυρα	
1281	σμουνδαρίδια· ὑποδήματα, ἀπὸ σκυτέως τινὸς Σμουνδυρίδου. ἢ τὰ πολυτελεῖ, ἀπὸ Σμουνδυρίδου	D
1282	σμούξαι· φλέξιαι, ἐμπρησαι (I 658). μαρᾶναι	Hom.
1283	σμούς· σκυθρωπός	
1284	Σμουρναῖος· ἀπὸ Σμύρνης	D
1285	σμουρνίον· τοῦ ἵπποσελίνου ὁ καρπός. καὶ αὐτὴ ἡ βοτάνη (Nic. ther. 848. al. 405. fr. 71,3)	D
1286	σμούρ[ν]ος· ὁ ἄρσην ἰχθύς. καὶ ἡ θήλεια· σμούραινα	D
1287	σμουρτή· σμουρτός	
1288	σμούς· ὁ μῦς	
1289	σμούσσειται· ἀπομύσσειται	
1290	σμουστία· ἡ πρόπολις. Λυσικράτης	D
1291	σμούχοιτο· ἀφανίζοιτο. κατακαίιοιτο. φθείροιτο. τρύχοιτο (X 411)	Ap.S.
1292	σμούχει· φθείρει. τρύχει	D
1293	*σμουχόμενον· <καιόμενον> vg ¹ A ⁴	
1294	*σμούχων· τὰ αὐτὰ [vg ²]	
1295	σμούγη· ῥανίς. τὸ τυχόν. Ἀμερίας βο(ύ)γλωσσον	D
1296	*σμούδιγγες· μώλωπες A ⁶ , τραύματα (Ψ 716)	Hom.
1297	*σμούδιγξ· ὕφαιμος μώλωψ vg ¹ A ⁵ , ὁ τῆς πληγῆς τύπος (B 267 v.l.) [A ⁵]	Hom.

1276 = Ap.S. 143,17; Schol. γ 195; cf. app. 1285 cf. Nic. ther. 848 1286 Arist. h. an. 543*24 (unde Athen. 7,312e) 1291 Ap.S. 143,16 1293 Σ σ 153 1296 Σ σ 154 1297 Schol.

1274 σμορδονεύς] σμόρδωνες Salm. | π^ο ὁ ν^{ες} H: expl. Salm. post Mus. 1275 Alb. cft. gl. 1268 1276 σμουγερῶς sine ἐπι- legitur Ap.S. 143,17; Schol. γ 195; Eust. 1463,44. 46. 1513,35 [1,121,33. 36. 187,17 St.]; ἐπισμουγερῶς exstat gl. ε 5196 (= Ap.S. 74,3, ubi δ 672 laudatur); Schol. δ 672; cet. 1277 σμούδρος H: accent. Lob. El. 1,129; Guyet et Salm. cft. gl. μ 1782 1278 μουκτήρ] gl. μ 1840 1279 τρίμα H: Salm. 1281 σμουνδαρίδια] h.e. σμουνδυρίδια (Hansen post Heins. alios, coll. Poll. et gl. 1257) | Σμουνδυρίδου bis] h.e. Σμουνδυρίδου (Mus.) 1283 v.l. gl. 1269 1285 σμουρνίον (sic etiam gl. α 1372. κ 3482)] σμουρνείον Schm., cf. Nic. 1286 σμούρος ... σμούραινα] aliter Arist. (unde Athen.) | σμούρνος H: Heins.; cf. μύρος gl. μ 1914 cod. | ἰχθύς H: accent. Hansen, cf. gl. π 1506 cum adn. | θηλεία H: accent. Mus. | σμουρναία H: Heins. 1288 cf. gl. 1267 cum adn. 1289 Alb. cft. gl. ε 5197 1290 cf. gl. 154. 1240 | Λυσικράτης] Alb. cft. gl. β 21 1293 καιόμενον K 1294 contin. H: nov. gl. Schm. | τὰ αὐτὰ] διαφθειρων vg 1295 Ἀμερίας] cf. gl. π 2141 cum adn. | βόγλωσσον H: Mus. 1297 σμούδιγξ H: Schm.

- Ap. S. **1298** *σμῶδιξ· μῶλωψ, τὸ ἀπὸ πληγῆς οἴδημα [g¹]. φλέψ, φλυκτίς (B 267)
1299 *σμώνεμος· σμηχόμενος A⁷
D **1300** σμωσή· ἀνέμου πνοή
1301 σμωνθίοντα· τὰ ταρασσόμενα, ζέοντα, πομφόλυγας ποιοῦντα
1302 σμῶχειν· ἐνεργεῖν μετὰ σπουδῆς
D **1303** σόανα· ἄξινη. Πάφιοι
1304 *σοβάδες· ὑπερήφανοι. ἄστατοι vg⁷. μαινόμεναι (Eupol. fr. 373 K.–A.) [ἢ μαινώμεναι]
1305 *σοβαρεύεσθαι· ἐξιτήλως· ἔξω τοῦ δέοντος <φέρεσθαι> A¹²
1306 *σοβαρεύεται· ἐπαίρεται vg⁵
1307 *σοβαρητικήν· σφοδράν A⁸
1308 *σοβαρός· ὑπερήφανος g³A¹⁰, αὐθάδης. σεμνός· ἀπὸ τοῦ σέβας. ἢ συβαρός καὶ πλούσιος, ἀπὸ Συβαριτῶν [A¹⁰] (e.g. Aristophont. fr. 11,5 K.–A. Ar. Nub. 406. Men. Peric. 52 Koerte = 172 Sandbach)
1309 *σοβεῖν· διώκειν (v⁴). τρέχειν. ἀπελαύ<ν>ειν (Xen. equ. 5,5)
1310 σοβεῖται· διώκεται
1311 σοβῶν· τῶν σοβῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ σοβεῖν
On. Sacr. **1312** Σόδομα· πήρωσις. τύφλωσις. ἢ στείρωσις. ἐστῶσα σιωπή. ὁμοίωμα. ἔκκλισις. καὶ θεμέλιος
D **1313** σόγγος· λάχανον ἄγριον (Antiphan. fr. 225,4 K.–A.)
D **1314** †σοιδηγύδεις†· βάκχαι. διὰ τὸ σεσοῆσθαι ἐν τῷ βακχεύειν. σόος γὰρ ἡ ὁρμή καὶ φορὰ
1315 σοίθης· ψίθυρος. ἀλαζών. διάβολος
D **1316** σοίκιδες· κώνωπες
Ap. S. **1317** *σοῖο· τοῦ σοῦ (Ω 486; ο 511 .) g^{σογ2}
Hom. **1318** *σοῖσιν· τοῖς σοῖς (A 42 .) A¹g^{σορ2}

1298 Σ σ 155; Ap. S. 143, 18 (cum Apione); Schol. **1302** Ph **1304** cf. Schol. Ar. Pac. 812
1305 cf. Σ σ 156 v. σοβαρός **1308** Σ σ 156; Ph 527,23–4; Su σ 756–8 **1309** cf. Σ σ 157
1313 Galen. simpl. med. 8, 18, 33 [12, 128, 14 K.] **1317** Ap. S. 143, 30

1298 σμῶδιξ H: accent. Hansen, dubitanter | φλεκτίς H: Guyet | Alb. cft. gl. μ 2022 μῶδιξ· φλὸξ φλοκτίς (sic cod.), et praeterea gl. φ 602 **1300** σμωσή·] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. (qui exhibet σμως ἢ [voluit σμῶς ἢ, ut habet Ald.]); Schm. cft. v. σμώνη (expl. Theogn. can. 699 [p. 115,25 C.] ἢ τοῦ ἀνέμου πληγῇ, Arcad. 112,21 ἢ πληξίς τοῦ ἀνέμου) **1302** σμωχεῖν H: accent. Ph **1303** σόανα (accent. σοάνα Mus.)] Ἰμο σοάλα pro ξινήλῃ Schm. **1304** [ἢ μαινώμεναι] Salm. **1305** σοβαρεύεσθαι· ἐξιτήλως (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schr. | φέρεσθαι A **1307** σοβαρητικήν] σοβαρευτικήν? Schm.; σοβαριτικήν A **1308** σεμνός] cf. ft. Ael. fr. 70, 14 [Su ε 2624]; contra, Ph 527,23 σοβαρός· οὐχ ὁ σεμνός, ἀλλ' ὁ καταπληκτικός **1309** ἀπολαύειν H: Sop. **1312** 'Glossa inepta, ex variis iisque fere remotioribus radicibus hebr. orta' I. C. G. Ernesti p. 249, coll. Alb. in gl. N. T. p. 49–50 | πῆρωσις] Alb. cft. gl. π 2229 **1314** σοιδῆγυδεις (H: accent. Mus.)] cf. gl. 259 cum adn. (Schm.); Salm. ci. σοιδίδες | σεσοβεῖσθαι H: Toll. | σόος κτλ.] cf. gl. 1336; et praeterea gl. 3096 cum adn. **1315** cf. gl. 1052 cum adn. **1316** cf. gl. 13

- 1319** σοὶ πάντες μαχόμε(σ)θα· διὰ σὲ πάντες μαχόμεθα (E 875) Hom.
1320 σόῃς· σῶξ̃ης (I 681 vulg.) Hom.?
1321 *Σόλοι· πόλις (Xen. Anab. 1, 2, 24) A⁵
1322 *σοκᾶ· βροχίζει. ὀχλεύει A¹
1323 σολοικίζει· βαρβαρίζει (Dem. 45, 30)
1324 *σολοικισμός· ὅτε τις ἀτέχνως διαλέγεται vg¹A⁶
1325 σόλοικον· τὸ ἄμαθές
1326 σόλοικος· ἐπισεσυρμένος. ἀδιάφορος
1327 σολοιτύπος· μυδροκτύπος. καὶ χαλκός τις ἐν Κύπρῳ D
1328 *σόλον <αὐτοχόωνον>· αὐτοχώνευτον δίσκον (Ψ 826) [A³], ἦ Hom.
 σιδηροῦν, ἦ κεχωνευμένον
1329 *σόλον· δίσκον (Ψ 826) ΣA^{σοδ1}(g^{σοβ1}) Hom.
1330 Σολουντίς· ἄκρα τῆς Λιβύης (Hdt. 2, 32, 4. 4, 43, 4) D
1331 *Σολύμοισιν· ἔθνη Σκυθῶν (Z 184 . .) (A⁴) Hom.
1332 σομφόν· χαῦνον (Hippocr. loc. hom. 2, 6 [6, 278, 19 L.]) D
1333 σομφώδεις· αἱ χαννότεραι τῶν αἰγιαλῶν D
1334 σοναρόν· ῥωμαλέον
1335 σόοι· σωτήριοι, ὑγιεῖς, ὁλόκληροι, σφζόμενοι (A 344 . .) Ap.S.
1336 σόος· σῶος, καὶ τὰ ὅμοια (τ 300). καὶ ὁρμὴ πρὸς αὔξησιν Hom.
1337 [σοοῦται· φεύγει, διώκεται]
1338 σορδισμός· τὸ μὴ καθαρῶς διαλέγεσθαι, ἦτοι ἐλληνίζειν
1339 σόρδιδον· ῥυπαρόν
1340 σορέλλη· σκῶμμά τι ἐπιχωριάζον εἰς τοὺς γέροντας, ἀπὸ τῆς D
 σοροῦ (Ar. fr. 205, 1–2 K.–A.)
1341 σορεύει· συνάγει
1342 Σό[ο]ρ· Τύρος (Ezech. 26, 2 . .) LXX
1343 *σορηδόν· ὁμοῦ, παρὰ τὸ <ν> σωρόν (Phil. leg. Gai. 9, 2. vit. Mos.
 1, 100 . .) [v¹A³]

1321 St. Byz. 581, 12 **1328** cf. Ap.S. 143, 25 (cum Apione) **1329** Σ σ 159; EM 721, 39;
 Schol. **1332** Erot. 116, 5 **1335** Ap.S. 143, 31; cf. Schol. **1340** Ph (Ael. Dion. σ 30);
 plura ap. Kassel–Austin

1319 μαχόμεθα¹ H: Jens. **1320** σόεις· σῶξεις H: Schm. in app. **1321** πόλις] πολίς Κυλι-
 κίας A **1324** ἀτεχνῶς H: accent. Mus. **1327** h. e. σολοιτύπος (i. q. σολο-τύπος [HSt.])·
 μυδροκτύπος (μυδρακτύπος H: Schm. in app., post Alb. qui cft. gl. μ 1781) + nov. gl. σο-
 λοίτυπος· χαλκός τις ἐν Κύπρῳ ('aes Solis cusum') (Schm. post HSt.) **1328**
 <αὐτοχόωνον> Sop. Heins. Jens. **1330** Σολουντίς] immo Σολοίς; 'Ita vero sæpius no-
 men ethnicum proponit Hes. & explicat nomen loci' Alb. **1333** χαννότεραι H: Schm.
1334 σοναρόν] σθεναρόν Guyet, cf. gl. 545; κοναρόν Schm., coll. gl. κ 3493 **1336** καὶ
 ὁρμὴ κτλ.] Alb. cft. gl. 1314; cf. praeterea gl. 3096 cum adn. **1337** formas verbales σοου-
 in expll. tantum (Hsch. [gl. ε 5221. λ 295]. Ap.S. EM. Scholl. Hom. et Pind.) repperi; quare
 puto hanc glossam nihil nisi v.l. glossae 1366 esse **1339** σόρδιδον] Lat. sordidum **1340**
 σωροῦ H: Mus., cf. Ph **1341** σορεύει] h. e. σωρεύει (HSt. G.), cf. gl. 3082 **1342** σόος H:
 Palm. post Sop. | τυρός H: accent. Palm. **1343** σορηδόν H = K] h. e. σωρηδόν (Mus.; Alb.
 cft. gl. 3083) | τὸ σωρόν H: Mus.; την σορον K

- D 1344 σόρνιξα· εὔζωμον
 D 1345 σορόα· παλι[ν]ούρου εἶδος
 Hom. 1346 *σορός· μνήμα Σ, θήκη (Ψ 91) Σ(A⁴)
 D 1347 σορωνίς· ἐλάτη παλαιά
 D 1348 σόσσος· ἡ διόπτρα. καὶ τὸ σταδιαῖον διάστημα
 1349 σοῦ· ἴθι, τρέχε, ὄρμα (Ar. Vesp. 209)
 1350 σουγλάριον· ἐργαλ(ει)οθήκη
 D 1351 σούκινος· ὁ εὐνοῦχος
 D 1352 σοῦκλαι· φοινικοβάλανοι
 D 1353 σουκ(λ)οβάλανος· τὸ αὐτό. Φοίνικες
 1354 †σοῦλαδ†· περιέχεσθαι
 1355 σοῦν· σῶν, ὕγιες
 1356 σούμωρος· κεχορτασμένος, πλήρης
 1357 †συνεπτάσθαι†· συνακολουθήσαι
 D 1358 Σουνιεύς, Σουνιεῖς· δῆμος
 Ap.S. 1359 Σούνιον· ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς (γ 278)
 1360 σοῦς· ἡ πόρευσις (Democr. VS 68 A 62). ἄλλοι τὸ οὔς, ἡ δρομός
 (Plat. Crat. 412 b)
 1361 σοῦσ(θαι)· εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι
 1362 σοῦσθε· ἴτε, ὀρμᾶτε (Aesch. Sept. 31. Suppl. 836. 842. Ar. Vesp. 458. Callim. h. 5, 4)
 D 1363 σούσινον· τὸ ἐκ κρίνου μύρον (Hippocr. nat. mul. 196 [7,360, 18 L.] ..)
 1364 σοῦσο· ἴθι, ὄρμα
 1365 σοῦσο· ἔρχου, πορεύου
 1366 σοῦται· ἔρχεται, πορεύεται, διώκεται (Aesch. Cho. 641 cod. et Schol.). σφύζεται

1346 Σ σ 160; cf. Ap. S. 143, 22 1359 = Ap. S. 143, 29 = Schol. 1362 Schol. Aesch. Sept. 31; Schol. Callim. 1363 Su σ 801 v. σουσιανή; cf. Theophr. fr. 4, 27; Galen. lex. 19, 71, 2. 82, 2–3; EM 722, 27 1366 cf. Schol. Aesch.

1345 παλινούρου H: Palm. Salm. 1347 σορωνίς (H: Mus.)] h.e. σαρωνίς (HSt., coll. gl. 240) | Alb. cft. gl. 3085 1349 ἴθι H: Mein. 1857 p. 621 | ὄρμα H: ed. 1521 | cf. gl. 1362 | Ar. Vesp. 209] cf. gl. 1856 1350 σουγλάριον] pro σουβλ- a Lat. sub(u)la | ἐργαλ(ει)οθήκη H: Voss. 1351 σουκίνος (H: accent. Mus.)] pro σούκινος? (Alb., coll. gl. 2233; gl. Lac. Ahr. Dial. 2, 125); Ducang. ci. σούκισος Lat. 'succisus' 1353 σουκοβάλανος H: Salm. 1354 hanc glossam Hebraicam non intelligo (Sop. suo Marte 'dolore constringi' vertit) 1355 σούνων H: Voss. 1357 συνεπτάσθαι] σοῦν· ἐπεσθαι Vales.; συνέπεσθαι (dial. pro συνέπεσθαι) Toll. fere; Schm. ci. συνάπτεσθαι, coll. gl. 2419 (ad quam v. adn.); id. tamen omnes tres coniecturas reicit propter aoristum explicationis, quamquam vidit simile gl. 2578 exstare; mavult συνοπάσασθαι, coll. gl. ο 980 1358 σουνιεύς· σουνιεῖς. H: M.L. West; cf. gl. π 2507 cum adn. 1359 σοῦπον H ut vid.: ordo et Ap. S. 1360 σοῦς H: accent. Sop. | οὔς] 'refero ad (ἐ)ς οὔς' Schm. 1361 σοῦς] immo (σοῦ)σοῦσ(θαι) (Schm., coll. gl. 2698); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. 1362 Aesch. Sept. 31] cf. gl. π 403 | Ar. Vesp. 458] cf. gl. 1349 1364–6 cf. gl. 3096 cum adn. 1364 σοῦσον· θίορμα H: Mus.

- 1367 *σοφία· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη (O 412) g² Ap.S.
 1368 *Σουφεῖρ· χώρα ἐν ἣ οἱ πολῦτιμοι λίθοι καὶ ὁ χρυσὸς ἐν Ἰνδία (3. LXX
 Regn. 10, 11. 2. Chron. 9, 10) g^{σοχ3}
 1369 *σοφίης· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς (O 412) vg¹A³ Hom.
 1370 σοφίζεται· σοφόν τι λέγει. καὶ παρακρούεται λόγῳ (Dem. 18, 227)
 1371 σοφιστὴν· πᾶσαν τέχνην σοφίαν ἔλεγον, καὶ σοφιστὰς τοὺς περὶ D
 μουσικὴν διατρίβοντας καὶ τοὺς μετὰ κιθάρας ᾄδοντας
 1372 *σοφιστῆς· ἀπατεῶν, διδάσκαλος [Σ], πανοῦργος
 1373 σοφός· φρόνιμος. φιλότεχνος, καὶ ἐξευρετικός. καὶ ὁ τῶν θείων D
 ἔμπειρος
 1374 σοφῶς· εὐτάκτως, καλῶς
 1375 σοώμην· ὠρμώμην· †προάγουσα†
 1376 σπᾶ· φλοιὸς ῥίζης. ἢ ἐρυθρόδανον. ἢ τὸ φυτὸν τοῦ φοίνικος. καὶ D
 ὄργανον μουσικόν
 1377 σπάδακες· κύνες D
 1378 †σπαδάχηρ†· σπαράττει
 1379 σπάδιον· τὸ στάδιον D
 1380 σπαδόνα· τὸ σπάσμα (cf. Hippocr. morb. 1, 14 [6, 162, 17 L.] .). ἢ D
 τὸν εὐνοῦχον
 1381 *σπάδων· ὁ εὐνοῦχος v⁷A¹⁵
 1382 σπάζει· σκυζᾷ. Ἀχαιοί D
 1383 *σπαθῆ· τρυφᾷ, ἀναλίσκει, ἀσώτως A²⁰ καὶ ἀφειδῶς ἀλαζο-
 νεύεται (Diph. fr. 42, 27 K.–A.)
 1384 σπάθη· μάχαιρα, ξίφος
 1385 σπαθατόν· τὸ ὀρθὸν ὕψος, σπάθη κεκρουμένον, οὐ κτενί
 1386 σπάθημα· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ
 ὕψη (com. ad. fr. dub. 540 K.–A.)
 1387 σπαθητόν· γυναικεῖον (cf. Aesch. fr. 365 R.) D

1367 Ap.S. 143, 32; cf. Σ σ 161 1372 cf. Σ σ 162 1376 gl. Hdt. 5, 25, 1 v. σπαδίξας; cf. scriptt. de Athenis FGrHist 329 F 5; Poll. 1, 244. 7, 147 1377 gl. Hdt. 5, 25, 1 v. σπαδίξας 1379 Greg. Cor. dial. Dor. 170 [p. 364 Schaefer]; cf. EM 743, 25 1380 Ph; Su | expl. σπάσμα tantum] Erot. 120, 9; Galen. lex. 19, 139, 14 1381 = Σ σ 164; EM 722, 30 1383 cf. Ph; Σ σ 165 1386 Ph

1375 σοώμην] h.e. ft. σωώμην (Schm., cf. gl. 3078) | ὀρμώμην H: HSt. | προάγουσα] del. Mus. 1376 σπᾶ] h.e. σπάδιξ (Sop., coll. gl. Hdt.) 1377 σπάδακες] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 1379 cf. CEG 1, 364 et Frisk 2, 773 v. στάδιον 1380 h.e. σπαδόνα (σπάδονα H: accent. Alb., coll. Ph et Su)· τὸ σπάσμα + nov. gl. σπάδων· τὸν εὐνοῦχον (Alb.) 1382 σκυζᾷ H: accent. Schm. (qui habet σκυζᾷ; de iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348), coll. gl. 1377 (de voce σκυζᾷω cf. Su σ 700 v. σκυζᾷν); σκύζει Mus.; Alb. cft. gl. 1146 1384 σπάθη] 'σπάθα requirit ordo' Schm. 1385 ὕψεσπάθη H: HSt. | τένει H: Alb. | Alb. cft. gl. α 7740 1387 γυναικεῖον] sc. ἐνδυμα (Toll.)

- D 1388 σπαθίζεσθαι· μύρω ἀλείφεσθαι
 D 1389 σπαθίνης· τῶν ἐλάφων τις οὕτω καλεῖται. ἢ ἡλικία[ν] ἐλάφου
 D 1390 σπαθίς· ἱμάτιον σπάθῃ ὑφασμένον
 D 1391 σπαθίσματα· τὰ σπαδονίσματα
 1392 *σπαθῶσι· σκορπίζουσιν (Luc. gall. 29) A²³ν^{σπε31}
 1393 *σπαίρει· ἄλλεται vg²A²²ν^{σπε30}, σκιρτᾷ, πηδᾷ (Nic. al. 318).
 Ἰσκαρίζει vg². ψυχορραγεῖ
 1394 *σπαιρόντων· τὴν ψυχὴν ἐκπνεόντων (vg²A²²)
 D 1395 σπάκα· κύνα (Hdt. 1, 110, 1). ἢ σφίγξ
 1396 *σπάλαξ· εἶδος ἄρουραίου μυός, ἐκ γενετῆς τυφλοῦ A¹⁸. καὶ
 ἱππων εἶδος οἱ σπάλακες
 D 1397 σπαλακία· νόσος ἢ περὶ τοὺς ὀφθαλμούς, πῆρως
 D 1398 σπαράσιον· ὄρνεον, ἐμφερές στρουθῶ. ἐνιοὶ σκίψ
 1399 σπάλαυθρον· σκάλανθρον
 1400 σπαλύσσεται· σπαράσσεται, ταράσσεται
 D 1401 σπά[ρ]νακα· ὀρίγανον
 1402 σπανίαν· τὴν σπανιότητα. ὥς ὀσίαν, τὴν ὀσιότητα
 LXX 1403 *σπανίζεται· σκορπίζεται (Iob 14, 11) vg¹A¹⁰. ἀπορεῖ
 1404 σπάνιον· ἀραιόν
 1405 σπανόν· τίμιον, πολλοῦ ἄξιόν ἐστιν
 D 1406 σπαραβάραι· οἱ γεροφóροι
 Greg. Naz. 1407 σπαρασσόμεθα· ξεόμεθα. ταραπτόμεθα (Greg. Naz. or. 41, 8
 [36, 440, 27 M.])
 Eur. 1408 σπαράγμασι· ξεσμοῖς (Eur. Bacch. 739). ταραχαῖς. ἀποβολαῖς.
 δαρμοῖς
 1409 σπαργαί· ὀργαί. ὄρμαί
 1410 σπαργᾶν· ὅτε οἱ μασθοὶ πλήρεις ὥσι γάλακτος
 1411 *σπάργανα· δεσμά [g⁴]. ῥάκη g⁴
 1412 *σπαργάνοις· δεσμοῖς. ῥάκεσι v³A¹²

1389 cf. Ar. Byz. fr. 185 S.; Eust. II. 711, 39 [2, 574, 26 V.]; Schol. Ap. Rh. 4, 175 1392 Σ
 σ 166 1393 Σ σ 167; Schol. Nic. 1394 cf. Σ σ 167 = K 1395 Hdn. II. διχο.
 2, 8, 24

1389 σπαθήνης H: Guyet | ἡλικίαν H: Schm. | glossa Cretica 1390 σπαθῆς H: HSt., coll.
 Poll. 7, 36 1392 σπάθωσι H: accent. Mus., cf. Σ | σκορπίζουσιν H: Σ 1393 σπαίρει
 Alb. cft. gl. 803. α 7742. 7757. η 903 et Σ; cf. praeterea gl. 1027 | σκορπίζει (nov. gl.
 H: contin. KΣ) H = A²²v³⁰: vg²Σ | ψυχαγωγεῖ H: Kust.; Alb. cft. gl. 1394 1395 Schm.
 cft. gl. 826. π 3 | σφίγξ cf. CEG 1, 120, 1. Ar. Ran. 1287 (= Aesch. fr. 236 R.). Soph. OT
 391 1396 σπάλεξ H: Mus. | cf. gl. α 7746. τ 1216 1398 extra ordinem | L. Dind.
 7, 483 b cft. gl. 1227–8 1399 σπαύλαθρον H: ordo et Ph 1401 σπάρνακα H: ordo et
 Voss., coll. gl. π 308 1406 γεροφóροι H: Mus. 1408 Eur. Bacch.] cf. gl. 1414 1409
 σπάργαι H: accent. HSt.; Alb. cft. gl. 1556 | Schm. in app. dubitanter proponit σπαργᾶν·
 ὀργᾶν. ὄρμαῖ, coll. Galen. lex. 19, 139, 15 ad Hippocr. epid. 2, 6, 21 [5, 136, 13 L.] 1411
 ῥάκη H: g

- 1413 *σπαργοῦσι· πλημυροῦσιν. ἀποστάζουσιν (Plat. rep. 460 c)
v⁶A¹⁴
- 1414 σπαργῶν· ὁ πλήρης, καὶ δεόμενος ἐ<κ>κρίσεως (Eur. Bacch. 701) Eur.
- 1415 σπαρνάς· σπανίους. ἀραιάς. διεσπαρμένας (Aesch. Ag. 556)
- 1416 σπάρνιοι· ἐνθαλάττιοι πέτραι D
- 1417 σπαρνόν· σπάνιον, ὀλίγον (Plat. com. fr. 284 K.–A. Callim. h. 3, 19)
- 1418 σπαρνοπόλιος· ὀλιγοπόλιος (Men. fr. 573 K.–A.?)
- 1419 σπάρξαι· σπαργανῆσαι. σπαράξαι
- 1420 σπάρα· σχοινία. ῥάμ<μ>ατα (B 135)
- 1421 *σπαρτίου· ῥάμ<μ>ατος (Gen. 14, 23) A²¹ Hom. LXX
- 1422 Σπάρτη· πόλις (B 582). καὶ στάθμη τεκτονική Hom.
- 1423 Σπάρτωλος· πόλις (Thuc. 2, 79, 2. Antiph. fr. 16 S.) D
- 1424 σπασμός· ἡ παλίρροια. καὶ τὸ πάθος
- 1425 *σπασ<σ>άμενος· ἐλκύσας (Π 473 . .) vg⁵[A¹³] Hom.
- 1426 σπασ<σ>ατο· εἴλκυσεν (Λ 240). ἤγρευσεν Hom.
- 1427 σπάσωμεν· ἀγρεῦσωμεν. ἐλκύσωμεν
- 1428 σπατάγγαι· οἱ μεγάλοι ἐχῖνοι οἱ θαλάσσιοι (Sophr. fr. 102 K.–A. D
Ar. fr. 425 K.–A.)
- 1429 σπαταγίζειν· ταράσσειν
- 1430 σπαταλᾶ· τρυφᾶ
- 1431 σπαταλᾶς· μαστιγωτιᾶς
- 1432 σπατείων· δερματίνων
- 1433 σπατίακτον· διεσπασμένον καὶ εὐχρουν
- 1434 σπατίζει· τῶν <σ>πατέων ἔλκει, τῶν δερμάτων, τῶν τιτθῶν D
- 1435 σπατίλουροι· οἱ τὴν οὐρὰν εἰς τὴν σπατίλῃν ἐκτιθέντες D
- 1436 σπατίλῃ· τὸ ὑγρὸν διαχώρημα (Hippocr. acut. 9 [2, 284, 4 L.]) D
- 1437 σπάτος· δέσμα. σκύτος D
- 1438 σπαῦον· θές. Σαλαμίνιοι D

1413 cf. Ph 529, 17 v. σπαργῶσιν; Schol. Plat. 1414 cf. Ph 529, 15 v. σπαργῶσα = Tim. lex.
1417 Ph 1420 Σ σ 170; Schol. 1423 Harp. 277, 14 [34 K.] (unde brevius epitom. = Ph =
Su) | Arcad. 57, 16; Schol. Thuc.; St. Byz. 55, 17 1428 Ph; Poll. 6, 47 1436 = Galen. lex.
19, 139, 16; cf. Erot. 120, 5 1437 cf. Schol. Ar. Pac. 48

1413 σπάργοι (H = K: accent. Mus.) | h. e. σπαργῶσι (Alb., coll. Ph) 1414 πλήρης H:
Mus. | ἐκρίσεως H: Mus. | Eur. Bacch.] cf. gl. 1408 1415 σπάρνας H: accent. Mus. |
ἀραιάς H: Mus. 1418 σπαρνοπόλιος] HSt. alii cft. v. σπαρτοπόλιος Menandri 1419
Alb. cft. gl. 1461 1420 ῥάματα H: Mus. 1421 ῥάματος H: A 1423 σπαρτωλός H: ac-
cent. Schm., coll. Arcad. Schol. Thuc. St. Byz. 1425 σπασάμενος H: ordo et Mus. 1426
σπάσατο H: ordo et Voss. post Mus. 1433 glossa corrupta 1434 πατέων H: Mus. | τῶν
δεσμ., τῶν τιθ.] τῶν δερματίνων τιτθῶν? 'i. e. baby's dummies' M. L. West 1435 σπα-
τιλοῦροι H: accent. Mus. 1437 σκύτος H: accent. Hansen; v. ad gl. 1202 1438
σπαύοντες H: Bergk; σπαῦον est σπαῦδον pro παῦσον; Schm. cft. gl. ε 2704 ἔναυον (h. e.
ἐνδύον pro ἐνδυσον)· ἐνθες. Κύριοι

- D 1439 σπειλάς· πέτρα[ς] (Lycophr. 1081)
 1440 σπεῖμα· σχοινίον
 1441 *σπινθήρ· ἀκοντισμὸς <πυρὸς g^{σπε13}
 Hom. 1441x *σπινθήρες· > πυρὸς ἀποβολαί (Δ 77) vg^{σπε17}A^{σπ13}
 1442 σπεῖομεν· πορευθῶμεν. ἀκολουθήσωμεν
 Ap.S. 1443 σπεῖο μοι· ἐπακολούθησον, σύνελθέ μοι (K 285)
 Hom. 1444 *σπεῖος· σπήλαιον vg¹⁰ [σπύλων] (ε 194)
 Hom.+D 1445 <σπεῖρα> οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. καὶ τῆς νεῶς σκευὸς τι. καὶ
 σύστρεμμα ἐκ σχοινίου, ἢ ῥάκ[κ]η. καὶ ἱμάτια (δ 245). καὶ ἰστία
 (ζ 269). ἄλλοι εἶδος ἱματίου εὐμεγέθους γυναικείου
 D 1446 σπεῖραι· σειραί. δράγματα. ἔλικες. καὶ τὰ μαλάγματα τῶν νεῶν
 1447 σπεῖραμα· πλήθος
 1448 *σπεῖρα· πλήθος. στράτευμα [vg²A⁴⁶]
 1448x *<σπεῖραι>· τάγματα vg². ἢ συστροφαί
 D 1449 σπεῖραισιν· †αἱ ἐλυγαῖς† τοῦ ὄφεως (Soph. fr. 535,6 R. Theocr.
 24,14)
 Ap.S. 1450 σπεῖρον· τὸ καλὸν ἱμάτιον, καὶ τὸ ῥάκ[κ]ῶδες (ε 318)
 Hom. LXX 1451 *σπεῖσαι· ἐκχύσαι, προσενέγκαι, θῦσαι vg⁴A⁵⁷ θεῶ (γ 47. Dan.
 2,46)
 D 1452 σπέλεκτος· πελεκάν
 1453 σπελλάμεναι· στειλάμεναι
 1454 †σπέλληξι· σπελέθοις†

1439 Schol. Lycophr. 1443 Ap.S. 143,35; cf. Schol. 1444 Su 1445 cf. EM 723,34; Schol. δ 245 | οἱ ... λίθοι cf. Poll. 7,121 1448 cf. Σ σ 171 = K 1449 cf. Su σ 933 s.v. σπεῖρα = EM 723,35 1450 Ap.S. 144,4; cf. Poll. 7,78 1453 Ep.Hom. An. Ox. 1,325,28

1439 σπειλάς] rectius σπιλάς (Mus.) | πέτρας H: Mus. | Schm. cft. gl. ψ 191 1440–9 glos-sae 1440–9 earumque ordo aliquantulum confusae sunt 1440 σπεῖμα] h.e. σπεῖραμα (M.L. West; contra, Palm. post HSt. σπεῖμα i. q. πείσμα esse putat, Mein. ap. Schm. cft. σμυγ- pro μωγ-, saepius obvium) 1441–1441x extra ordinem | unam gl. σπινθήρ· ἀκον-τισμὸς. πυρὸς ἀποβολαί H: Alb. in app. (nisi quod πυρὸς¹ add. Hansen), coll. gl. 1524; K habet σπινθηρ· ακοντισμος πυρος (g^{σπε13}) et σπινθηρες· λαμπηδονες. αποβολαι πυρος (vg^{σπε17}A^{σπ13}) 1443 σπείρομαι H: Mus. 1444 σπείρον H: K | [σπύλων] 'vitiosa lectio, cuius emendatio σπήλαιον praecedat, junctum exaratis ... menda ejusque correctione' Schow; cf. e.g. gl. 244 cum adn. 1445 contin. H: nov. gl. Alb. in app., addito lemmate σπεῖρα; ex-plicantur cum ἡ σπεῖρα (οἱ πρὸς ... σχοινίου) tum τὰ σπεῖρα (ῥάκ[κ]η κτλ.) | οἱ ... λίθοι Schm. cft. gl. π 4276; cet. | ῥάκκη H: Alb. | ἰστία H: Ald. | εὐμεγέθους] εὐμέγεθες Mus. 1446 σειραῖ] Alb. cft. gl. ε 4773 1447 gl. vix sana; cf. gl. 1448 1448–1448x unam gl. H: Hansen post Alb. | cf. σπειραι· πληθη στρατευματων. φαλαγγες. ταγματα vg², σπειρα· ταγμα στρατιωτικον A⁵⁵ 1449 σπείρεσιν H: Mus. | αἱ ἐλυγαῖς (sic H; ταῖς ἐλυγαῖς Mus.)] non liquet; Su = EM habet σπειρήμα· τὸ τοῦ ὄφεως ἔλιγμα 1450 σπειρὸν H: ac-cent. Mus. | ῥακκῶδες H: Ap.S. 1451 θῦσαι H: accent. Biel. 1453 σπελλάμεναι] gl. Aeol. (An. Ox., ubi στελλάμεναι perperam legitur); de σπ- G. cft. gl. 1544; cf. etiam Frisk 2,787 1454 Alb. ci. σπέλληξι <...> + nov. gl. σπελέθοις <...>; id. cft. Su πέλληξι· γυναι-κεῖον ἱμάτιον; (σ)πέλεθος est 'stercus'; contra, id. cft. gl. π 1351

- 1455** *σπένδαμνον· ξύλον A⁵⁴[v³⁸]
1456 σπένδεσθαι· θυσιάζεσθαι
1457 *σπένδεται· θύεται vg³²A⁴³
1458 *σπένδομαι· θύομαι (2. Ep. Tim. 4, 6) g³³A⁴⁴ N. T.
1459 σπενδόμενος· ἀνατιθείς τῷ θεῷ
1460 *σπέος· σπήλαιον v³⁷A⁵⁰, ἄντρον (Δ 279 . .) Ap. S.
1461 σπεργανῆσαι· σπαράξαι
1462 σπέργδην· ἐρρωμένως
1463 σπέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον D
1464 σπέργυς· πρέσβυς D
1465 σπερηδών· εἰλησις, περιπλοκή
1466 σπέρμα πυρός· τὸ ἡμίκανυστον ξύλον. ἢ αὐτὸ τὸ πῦρ. ἢ βραχύ τι Hom.
 τοῦ πυρός. ἢ τὴν λαμπηδόνα. ἢ σπινθηῆρα (ε 490)
1467 σπερματίας· ὁ μέγας σίκυος (Cratin. fr. 147 K.–A.) D
1468 σπερμολόγος· φλύαρος. καὶ *ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων (Dem. N. T.
 18, 127. Act. 17, 18) g^{6v}σπ³A⁴². καὶ κολοιῶδες ζῶον (cf. Ar. Av.
 579)
1469 σπερμονόμος· τὰ αὐτά
1470 σπέρξομαι· ὀργισθήσομαι
1471 σπερύνειν· σπείρειν [θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. διώκειν] D
1472 *σπέρχει· σπουδάζει vg⁵, σπεύδει
1473 *Σπερχειός· ποταμὸς Θεσσαλίας (Π 174 . .) v⁸A⁵¹ Hom.
1474 σπέρχειν· σπεύδειν. χαλεπαίνειν. θυμοῦσθαι. ἀπειλεῖν. ταράσ-
 σεσθαι
1475 σπερχνή· σπερχνοποιός (cf. Hippocr. nat. mul. 35 [7, 378, 7 L.] . .) D
1476 σπερχνόν· σπουδαῖον (Hes. scut. 454). καὶ εἶδος ἰέρακος (cf. D+Hom.
 Ω 316)
1477 σπερχνός· τ[ρ]αχὺς. σπουδαῖος. ἄγαν ἐγκείμενος πρὸς τι, ἢ D
 ἐπειγόμενος (Hippocr. morb. 2, 64 [7, 98, 7 L.])
1478 *σπερχόμενος· ἐπειγόμενος (Λ 110 . .) v⁴⁰A⁶⁰ Ap. S.
1479 *σπέρχοντες· ἐπείγοντες vg³A⁴⁷. θυμοῦντες

1457 Σ σ 173 1458 Σ σ 174; cf. gl. N. T. p. 164 1460 Ap. S. 143, 34; EM 722, 9; Schol.
 1464 EM 723, 17 1466 Schol. 1467 v. ad gl. 623 1468 Σ σ 176; cf. Harp. 278, 1 [σ 35
 K.] (unde brevius epitom. = Ph 530, 15 = Su σ 922); Schol. Ar.; EM 723, 43 1469 cf. Suet.
 convic. 6, 145 T. (p. 420 M.) 1473 = Schol. 1475 cf. Galen. lex. 19, 139, 18 1476 Arist.
 mir. 835^a2 1477 Ph 1478 = Σ σ 177 = Ap. S. 143, 33; cf. Schol.

1455 σπένδαμνον] h. e. σφένδαμνον (HSt. G.) 1461 σπεργανῆσαι] h. e. σπαργανῆσαι
 (HSt.; Alb. cft. gl. 1419) 1462 σπέργδην] σ om. rubr., add. Mus. 1463 v. l. gl. π 1550 |
 ἄγριον] cf. gl. π 2392. δ 130 1464 v. Frisk 2, 593 et gl. π 1551 1465 σπέρηδον H: Mus.
 1467 cf. gl. 623 cum adn. 1468 σπέρματα] litteram σ in initio versus ante σπ. per errorem
 posuit rubricator, deleuit Mus. | κολοιῶδες H: Mus. 1470 Alb. cft. gl. ε 6305 1471 [θ.
 ἄ. δ.] Schm., cf. gl. 1474; nov. gl. <σπέρχειν> θ. ἄ. δ. id. in app. 1476 σπερχνόν] περχνόν
 Hom., cf. Arist. 1477 τραχὺς H = Ph: HSt.

- 1480** σπερχυλλάδην κέκραγας· ἀγανακτήσας ὕλακτεῖς ἄγαν. παρὰ τὸ σπέρχεσθαι (com. ad. fr. dub. 422 K.–A.)
- 1481** σπέρχων· ἐπείγων. κελεύων
- Hom. **1482** σπέσθαι· ἐπακολουθήσαι (ε 423 ..)
- 1483** *σπέται ἴσταται v¹⁵A⁵³
- 1484** [*]σπέτε· εἴπατε v³⁶A⁴⁹]
- 1485** σπεύδεται· ἐριθεύεται, ἐρεθίζεται (Hdt. 7, 53, 1)
- 1486** σπεύδων· σπουδάζων, ἐνεργῶν
- 1487** σπεύσαιτο· παρακαλέσειεν
- D **1488** Σπευσανδρίδαι· γένος ἰθαγενῶν
- Hom. **1489** σπεῦσεν· ἔκαμεν, ἐταλαιπώρησεν, ἐκακοπάθησεν (ι 250 ..)
- 1490** *σπήλαιον· ἄντρον, σπέος v²A⁵
- 1491** σπηλόν· σκληρόν
- 1492** *σπήλυγες· τὰ κοῖλα τῆς γῆς, Ἰσπήλαια (Ap. Rh. 2, 568) (v¹A⁴)
- 1493** σπήσονται· συνθήσονται
- D **1494** σπίγγος· ἰχθύς
- D **1495** σπίνγον· σπίνον
- D **1496** σπίλα· στέμφυλα
- N.T. **1497** *σπιλάδες· μεμια(σ)μένοι (Ep. Iud. 12) A⁵[v^{σπε}22]
- 1498** σπιγνόν· μικρόν, βραχύ
- Hom. **1499** σπιδέος· μεγάλου. στρογγύλου. μακροῦ (Λ 754)
- 1501** σπίδιον· τὰ αὐτά (Aesch. fr. 378 R. cf. fr. 479 R.)
- Hom. **1500** σπιδές· μέγα, πλατύ, εὐρύ (Λ 754)
- D **1502** σπιδνόν· πυκνόν, συνεχές, πεπηγός
- 1503** σπιδόεν· μέλαν. πλατύ. σκοτεινόν. πυκνόν. μέγα
- D **1504** σπίζα· ὀρνιθάριον, στρουθῷ ἐμφερές (Soph. fr. 431 R.)
- D **1505** σπιζία· τὰ ὄρνεα ἅπαντα
- D **1506** σπιζίας· εἶδος ἰέρακος
- D **1507** σπιζίτης· εἶδος αἰγιθάλου ὀρνέου

1482 EM 723,25; Schol. **1489** Schol. **1492** Σ σ 178; cf. Schol. Ap. Rh. **1499** Ap. S. 144,3; Schol. A ad Λ 754; EM 271,18 **1500** EM 271,19 **1504** Arist. h. an. 592^b17. 613^b4 **1506** Arist. h. an. 592^b2. 620^a20 **1507** Arist. h. an. 592^b18

1483 Schm. ci. πέτεται ἴπταται **1484** v.l. gl. ε 6311 (Alb.); de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1489** σπεῦσεν· ἔκακοπάθησεν Schol. **1491** σπηλόν] σπῖλον? Schm. **1493** σπήσονται] h.e. σπείσονται (Mus.) | συνέσονται H: Alb., coll. gl. 1526 **1495** Schm. cft. gl. 1566 **1496–7** extra ordinem; suo loco (gl. 1511–12) eadem voces aliter explicantur **1497** μεμιαμένοι H: Ald., ut in Hesychio expectaveris; cf. e.g. gl. 1528; μεμιαμένοι A | μεμια(σ)μένοι valet σπιλάδες (vel σπῖλοι, cf. gl. 1514, quae ad simillimum locum spectat) μεμιασμένοι **1498** ft. σπινόν (Thes. 7,498) **1499–1503** cf. Frisk 2,766 v. σπῖδιος **1499** σπιδέος H: accent. Hansen, coll. Ap. S. cet. | μακροῦ H: Sop., cf. Schol. A cet. | Heins. alii cft. gl. α 7772. δ 1330 **1500–1** ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii **1500** cf. gl. α 7772 **1503** μέλαν et σκοτεινόν] del. Schm., ad gl. 1017 referens **1507** αἰγιδάλου H: Heins. Salm.; Alb. cft. gl. π 3820, ad quam v. adn.

- 1508 σπιθαμή· τὸ μέτρον, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἐπὶ τὸν D
μικρὸν διάστημα[τι] ἔκταθέν
- 1509 σπιθίαι· σανίδες νεῶς D
- 1510 σπίκανον· σπάνιον
- 1511 σπίλα· χορδαὶ ἐξ ἐντέρων D
- 1512 σπιλάδες· αἱ περιεχόμεναι τῇ θαλάσσει πέτραι (ε 405) Hom.
- 1513 σπίλαξ· μῶλος ὁ †πλατανώδης† D
- 1514 σπίλοι· αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλίδες (2. Ep. Petr. 2, 13) N. T.
- 1515 σπῖλον Παρνασίαν· Ἴων Ὀμφάλη (TrGF 19 F 19). οὐκ εὖ. D
σπιλάδες γὰρ πέτραι
- 1516 *σπίλος· ῥύπος ἱματίου (A^{4v}σπε21)
- 1517 σπίλος· πρῖνος. κηλὶς. πέτρα πωρώδης. χοιράς. γῆ κεραμικὴ D
- 1518 σπῖλη· συμπεφυκός. λείον D
- 1519 σπῖλων· τραχεῖς τόποι D
- 1520 σπιλῶσαι· ῥυπῶσαι D
- 1521 *σπίνα· ὁ σπίνος ν¹A⁶
- 1522 σπινδεῖρα· ἄροτρον D
- 1523 Σπίνθεος· [ἄροτρον] Ἀπόλλων D
- 1524 *σπινθήρες· ἀποβολαὶ πυρός (Δ 77) A^{3vg}σπε17 Hom.
- 1525 σπινθία· εἶδος ὀρνιθαρίων, σπίνοι D
- 1526 *σπίσσονται· συν(θ)ῶνται A⁷[v²]
- 1527 σπλάγχχνα· ἥπαρ, ἔγκατα, καὶ τὰ ἐντὸς τῶν ζώων (A 464) Hom.
- 1528 σπλαγχρός· μεμιασμένος
- 1529 σπλεκοῦν· πλησιάζειν, συνουσιάζειν, περαινέειν (Ar. Lys. 152) D
- 1530 σπληδῶ· σποδὸς λεπτή, κόνις (Lycophr. 483. cf. Nic. ther. 763) D

1508 Ph 1512 cf. Σ σ 179; Ap. S. 144, 7 1516 Σ σ 180

1508 ὑπὸ H: Mus. | διαστήματι H: Mus. | ἔκτεθέν H: Scal. 1511 Schm. cft. gl. 2905–6 | χορδαὶ H: accent. Mus. 1513 σπῖλαξ] σπιλάς Thes. 7,594a | expl.] μῶλος (Lat. ‘moles’; exstat e.g. AP 9,670, in lemmate), ὁ πλαταμών vel μῶλος ὁ πλαταμωνώδης Salm. 1514 σπῖλαι H: ordo et Voss. post HSt. | κηλίδαι H: Mus. (accent. Schm.) | cf. gl. 1497 cum adn. 1515 σπῖλον· παρνασίαν (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (παρνασίαν; Παρνασσίαν Schr.) et Alb. (interpunct.) | ἰὼν ὀμφαλή H: accentt. Mus. | οὐκ εὖ. κτλ.] verba incuriose addita, cf. gl. 1517 cum adn. 1516 σπῖλος H: accent. Schm. 1517 σπῖδος H: ordo et HSt.; litterae Δ et Λ saepius inter se commutantur; cf. gl. ρ 380 cum adn. | πρῖνος] ad σμίλος (Schm., cf. gl. 1256 cum adn.) | κηλὶς] Alb. cft. gl. 1514 | πέτρα πωρώδης. χοιράς] cf. gl. 1515. 1519 et LSJ v. σπῖλος (A) | χοιρασγὴ H: Mus. 1518 σπῖλη] σπῖλον Mus. 1519 σπῖλων (gen.)] σπιλῶν? M. L. West; sed de nom. explicationis cf. gl. 1530. π 2822 1521 σπίνα et σπίνος H: accent. Schm. 1522 σπινδεῖρα] σπινδῆρα Mus. 1523 Σπίνθεος] h.e. Σμίνθεος (G. [rectius Σμίνθιος, aut fortasse, ut monet M. L. West, Σμινθεύς], coll. gl. 1260, ubi cod. hanc formam [pro Σμίνθος] exhibet) | ἄροτρον del. Hansen, quia verbum e gl. anteced. perperam repetitum esse videtur; contra, Alb. cft. gl. ε 6314, sed v. Latte ad loc. 1524 cf. gl. 1441x 1525 σπῖνοι H: accent. Schm. 1526 σπῖσσονται] h.e. σπείσσονται (Mus.) | συνῶνται H: Kust. | cf. gl. 1493 1528 Alb. ci. σπλαγχρός, coll. gl. 1497 1529 Alb. cft. gl. δ 1669. κ 1428 1530 σπληδῶ H: Alb. in app.; σπληδῶ Mus. | de nom. explicationis cf. gl. 1519 cum adn.

- D 1531 σπλῆνες· οἱ ὑπὸ τῷ λέβητι ἔλικες. καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς τὰ ἐπιμήκη ὀθόνια (Hippocr. artic. 13 [4, 100, 10 L.])
 1532 σπόγγια· σπογγώδη
 1533 σπόγγος· σπογγίον (Aesch. Ag. 1329)
 D 1534 σποδεῖν· [σ]παίειν (Ar. Pac. 1306. Av. 1016), συγγίνεσθαι (Ar. Eccl. 1016)
 D 1535 σποδεῖσθαι· περαίνεσθαι (Ar. Eccl. 908)
 D 1536 σποδέοντο· ἐμάχοντο, ἐτύπτοντο
 Eur. 1537 σποδιά· κόνις, σποδός (Eur. Cycl. 615)
 D 1538 σποδησιλαύρα· ἡ τὰς ὁδοὺς τριβουσα, ἣ ἐν ταῖς ὁδοῖς τριβομένη (com. ad. 223 K.–A.)
 D 1539 σπόδισον· ὀπτησον, φλέξον (Ar. Vesp. 329)
 1540 *σποδός· κόνις. τέφρα. ἀφόδευμα (Aesch. Ag. 435) v⁸A¹⁹
 Eur. 1541 σποδούμενος· τυπτόμενος. καὶ τὰ ὅμοια (Eur. Hipp. 1238. Andr. 1129)
 D 1542 σπολάς· χιτωνίσκος βαθὺς σκύτινος. ὁ βύρσινος θώραξ (Soph. fr. 11, 2 R. Ar. Av. 933. 935. 944)
 D 1543 σπόλια· τὰ παρατιλλόμενα ἐρίδια ἀπὸ τῶν σκελῶν τῶν προβάτων
 D 1544 σπολεῖσα· σταλεῖσα
 D 1545 σπόμενοι· μετελθόντες
 Hom. 1546 *σπονδαί· εὐχαί. συνθῆκαι (B 341 ..) A²⁰
 D 1547 σπονδεῖον· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοῖς εἰδώλοις οἶνον ἐπέσπενδον· λοιβεῖον, ἐν ᾧ ἔλαιον
 1548 *σπονδή· ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς v⁵ θυσίαις οἶνος v⁵A¹⁶. συνθήκη (A²⁰v^gσπε²⁶). ὄρκος [v^g26]
 LXX 1549 *σπονδεῖα· ἀγγεῖα, δι' ὧν σπένδουσι (LXX passim, e.g. Exod. 25, 29) A¹¹v^gσπε²⁵
 D 1550 σπόνδικες· οἱ τὰς σπονδὰς χέοντες
 D 1551 σπονδύλ[λ]η· ἡ γαλ[λ]ῆ παρὰ Ἀττικοῖς
 1552 †σπόπια†· πέμμα, ὃ τινες στατίας

1534 Ph 531, 14 v. σποδοῦν; Su 1538 cf. Eust. II. 1033, 62. 1082, 40. 1088, 38 [3, 774, 3. 918, 9. 937, 11 V.]. Od. 1921, 59 [2, 275, 26 St.] 1542 Poll. 7, 70; cf. Schol. Ar. Av. 933 1549 Σ σ 181

1532 σπόγγια] accent. σπογγία Schm. 1534 σπαίειν H: Mus. ut vid. (sed Ald. perperam σπ- habet), cf. Ph 1538 σποδιαλαύρα H: Jens. alii, coll. Eust. | τοῖς H: Kassel–Austin; idem error exstat gl. ο 58 1539 σπόδησον H: Kust. Voss. 1540 Aesch. Ag. 435] cf. gl. χ 768 1542 σπόλας (H: accent. Mus.)] cf. Frisk 2, 771 | σκυτινός H: accent. Mus. 1543 σπόλια] σπόλεια ordo et Voss. 1544 gl. Aeol.; Alb. cft. gl. 1453, ad quam v. adn. 1547 λοιβεῖον H: accent. Mus. 1551 σπονδύλλη H: Jun. Palm. G. | γάλλη H: Mus. ([λ]) et Schm. (accent.) | Salm. cft. gl. 2915; σπονδύλη 'fortasse a foetore cognominata blattae proprio' Lob. Prol. 126 1552 σπόπια] 'Idem forte quod sup. [gl. π 3004] πόπανα' Alb.; Thes. 7, 650 a ci. σταιτήϊα, coll. gl. 1615 | στατίας] σταιτίας Alb., coll. gl. 1615–16; σταιτίτας Thes., coll. Athen. 14, 646 b (cf. 3, 110 b = Epicharm. fr. 52 K.–A.); de α/α cf. ad gl. 1616

- 1553** Σποράδες· Κυκλάδες νῆσοι ἐν τῷ Αἰγαίῳ D
1554 *σποράδην· ἐσπαρμένως. ἢ ἐν διαφόροις A⁹vg^{σπε23}
1555 σπορευτής· σπορεύς D
1556 *σποργαί· ἐρεθισμοὶ εἰς τὸ τεκεῖν [v²A¹³] D
1557 σπόρθυγγες· αἱ συνεστραμμέναι μετὰ ῥύπου τρίχες D
1558 σπορθύγνια· τρίβολα. τὰ διαχωρή(μ)α τῶν αἰγῶν, ἃ τινες D
 σπυράδας καλοῦσιν
1559 σπορτία· ἐορτὴ ἀγομένη <...> D
1560 σπόρτουλον· τόκον
1561 σπούδαξ· ἀλετρίβανος D
1562 σπουδαρχαιρεσίαι· οἱ περὶ τὰ ἀρχαιρέσια σπουδάζοντες D
1563 σπουδαρχίαι· κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες (Xen. conv. 1,4) D
1564 σπού<δα>σμα· σπουδὴ [σπούδασμα]
1565 σπουδὴ· ἢ συνήθης ἡμῖν σπουδὴ. οἶον ᾿<σπουδῇ νῦν> ἀνάβαινε Hom.
 (ο 209)· μετὰ τάχους
1566 σπύγγας· ὄρνις D
1567 σπυρθίς· <...>
1568 σπυρθίζειν· σπᾶσθαι. καὶ ἀγανακτεῖν. πυδαρίζειν. καὶ σφύζειν D
 (Ar. fr. 890 K.–A.)
1569 σπυρίς· τὸ τῶν πυρῶν ἄγγος (Ar. fr. 427 K.–A.) D
1570 σπυρίχγιον· πλεκτόν τι ἐξ οἰσῶν D
1571 σπύραθοι· τῶν προβάτων καὶ αἰγῶν ἡ κόπρος (Hippocr. nat. D
 mul. 32 [7,350,9 L.] ..)
1572 σπυρ[ρ]οὺς· πυρ[ρ]οὺς D
1573 [στάβαλος· κομᾶν, οὐλοκόμην]
1574 σταβατῖναι· κωπεῶνες
1575 σταβεύς· κωπεῶν
1576 σταβόλιχον· εὐστραβον D

1553 Ph 532,20 1554 Σ σ 184 1557 = Ph 1563 Phryn. praep. soph. 109,15 1565 cf.
 Schol. 1568 Ph 532,16. 18 vv. σπυρθίζειν. σπυρ<θ>ίζειν 1569 Ph; cf. EM 724,32
 1572 cf. EM 724,32 v. σπυρίς; Ep.Hom. An. Ox. 1,362,18

1553 Σποράδες | σπ om. rubr. in initio paginae, add. Schow | ἐγαίω H: Schow, cf. Ph 1556
 τοκεῖν H: Mus. | Alb. cft. gl. 1409 1557 μεταρυν^π τρίχαι H: Ph 1558 τρίβηλα H: Schm.,
 cf. ad gl. π 3030 | διαχώρητα H: G. | σπυρίδας H: Voss., Alb. post alios cft. gl. 2936. 1571
 (ad quam v. adn.) 1559 <...>] lac. agn. Schm.; similiter Latte agn. lac. gl. κ 12 1560
 σπόρτουλον] Lat. sportula 1562 ἀρχαιρεσία H: accent. Mus. 1564 σπούσμα· σπουδῇ,
 σπούδασμα H: Alb., coll. ordine; vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perpe-
 ram addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 1565 <σπουδῇ νῦν> Schm. post Alb. | expl.
 ἐσπουδασμένως, κατὰ τάχος Schol. 1567 <...>] lac. agn. Alb., cf. gl. 1568 1568 contin.
 H: nov. gl. Alb. | πυδιράζειν H: Alb. 1570 οἰσίωv H: Schm. 1571 extra ordinem |
 Schr. cft. πυράθοι Nic. ther. 932, Alb. gl. 1558. 2936 | cf. Frisk 2,772 1572 gl. Syracu-
 sana | σπυρροὺς· πυρρὸς H: HSt. Heins. | cf. Frisk 2,631 v. πυρός 1573 v.l. gl. 1948
 1574 σταβατῖναι] accent. σταβατῖναι Voss. | κωπέωνες H: accent. Mus. 1575 σταβεύς]
 Salm. cft. gl. 1949 | κωπέων H: accent. Schm.

- D **1577** στάγην· κάρδοπον
D **1578** σταγόνες· ῥανίδες. θυγατέρες
1579 σταγρόν· ξηρόν. θερμόν. ἀκμαῖον
D **1580** σταγών· ἐν τοῖς μεταλ(λ)ικοῖς τὸ καθαρόν σιδήριον, ὄ(θεν) καὶ
σταγονόθαλλον τὸν διαιροῦντα ταῦτα καλοῦσιν
D **1581** σταδαῖα· ἐστηκότα. ὄρθια (Aesch. Pers. 240)
D **1582** σταδαῖον μέλος· τὸ πρῶτον
1583 στάδιον· γυμνάσιον. καὶ τόπος μέγας ἀπλοῦς καὶ ὁμαλός. ἢ
μέτρον χωρίου
1584 στάζει· ῥέει
D **1585** σταδία· ἡ λυχνία
Hom. **1586** σταδίη· ἡ συστάδη(ν) καὶ ἐκ χειρὸς μάχη, ἢ ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ
διαδρομῆς (H 241 . .)
1587 σταδινόν· παρὰ Δίῳιν πολίτην
1588 στάδιον· τέλειον, βραβεῖον, ἐπινίκιος δόξα
D **1589** στάδιος χιτών· στατὸς θώραξ (Callim. fr. 293 Pf.)
1590 †σταθέν· μένος†· τεκμαιρόμενος, συλλογιζόμενος, στοχαζόμενος
1591 σταθερόν· βέβαιον, *ἰσχυρόν vg^{12A}29 Σ, ἔδραϊον. ἄλλοι δὲ τὸ
ὑποστατικόν. οἱ δὲ μεσημβρινόν, ἢ ἐστηκός. ἔνιοι [θερμόν
(Ap. Rh. 1, 450) Σ, καθαρόν, γαληνόν, εὖδιον
Greg. Naz. **1592** σταθερὴν· τὴν μεσημβρινήν ὥραν (Greg. Naz. epigr. AP 8, 159, 5),
τὴν θερμήν, ὡς Πλάτων (cf. Phaedr. 242 a)
1593 *σταθεύειν· πυροῦσθαι v^{2A}20
D **1594** σταθεῦσαι· τὸ τῷ πυρὶ ἡσυχῇ χλιᾶναι κρέας, καὶ τὸ ὀπτῆσαι (cf.
Ar. Ach. 1041)
D **1595** σταθευτός· πεφλογισμένος ἡρέμα (Aesch. PV 22)
Eur. **1596** σταθμά· θύρετρα (Eur. Herc. 999). τάλαντα
D **1597** σταθμ[ι]ά· φλ[ο]ιαί
1598 [σερπενδιβίλουμ βέλ πλουμβίνουμ, Ῥωμαϊκῶς]

1580 cf. Tim. Locr. 215, 21 Marg **1586** EM 724, 39; Schol. **1589** Su σ 981 v. στάδιον;
Schol. Ap. Rh. 3, 1226 **1591** Σ σ 450; cf. Schol. Ap. Rh.; Schol. Plat. Phaedr. 242 a; EM
724, 42 **1592** cf. Schol. Plat. **1594** cf. Ph **1595** cf. Schol. Aesch.

1577 στάγην] h. e. στατήν (Alb., coll. gl. 1650) | κάρδοπόν H: accent. Mus. **1579** Alb. cft. gl.
1613, Schm. gl. 1591 **1580** μεταλικοῖς H: Mus. | ὄ καὶ H: Toll. Biel. | σταγωνόθαλλον H:
HSt. **1581** στάδαια H: accent. Mus. **1582** στάδαιον (spatium unius litterae et στάδαιον
[pro spatio unius litterae et τάδαιον, quare rubricator σ non addidit] H: novam gl. indicavit et
accent. correxit Mus.)· μέλος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Toll. | στάδαιον i. q.
στάσιμον esse censet HSt. **1583** ὁμωλός H: Ald. **1586** συστάδη H: Mus., cf. Schol.
1587 glossa vix sana **1588** βράβειον H: accent. Mus. **1590** σταθέν· μένος] σταθευόμενος
Jens.; σταθμώμενος Toll.; nihil placet **1591** cf. gll. 1579. 1613 **1594** Alb. cft. gl. ε 6355 |
Ar. Ach.] Alb. post Sop. cft. Ph **1596** στάθμα H: accent. Mus. | θήρατρα H: Mus. **1597**
στάθμα H: ordo et Thes. 7, 648 d | φλοῖαι H: Mus., cf. gl. 1606 **1598** σ· (interpunct. sic)
β. π. (h. e. Lat. serpendiculum [e 'perpendicularum' corruptum] vel plumbinum), Ῥωμαϊκῶς]
haec verba ad gl. 1599 spectantia e margine irrepserunt: del. Mus.

- 1599 στάθμη· σπάρτος, ἐν ἧ ἀπορροῦσιν οἱ τέκτονες· ὅθεν καὶ Hom.
σταθμήσασθαι τὸ ἀπορρῶσαι λέγεται. ἡ κανὼν, καὶ τὸ ἐν τῷ
διαβήματι μολιβοῦν σκεῦος. καὶ ξύλον ναυπηγήσιμον (O 410)
- 1600 σταθμηλάται· ἐξῶσται νεῶν D
- 1601 σταθμήσας· ἐν ζυγῷ στήσας
- 1602 Σταθμία· ἐπίθετον Ἀθηναῖς D
- 1603 σταθμήσασθαι· συμβαλεῖν, εἰκάσαι (Callim. fr. 194, 54 Pf.)
- 1604 σταθμοί· ἐπαύλεις, ὅπου ἴστανται ἵπποι καὶ βόες (E 140 .). καὶ Hom.
στρατιωτικὴ κατάλυσις (Hdt. 5, 52). καὶ ἡ τῶν θυρῶν παρα-
στάς[ις]. καὶ τὰ ἐκατέρωθεν τῶν θυρῶν ξύλα, ἃ νῦν πῆγματα
καλοῦμεν (η 89)
- 1605 ἱσταθμηότην· λέγεται πολὺ ἀφεστηκότε
- 1606 σταθμόνες· φλῆαι D
- 1607 σταθμὸν ἔσχατον· <...> (Ier. 9, 1) LXX
- 1608 σταθμοῦχος· ὁ τῆς οἰκίας κύριος (Aesch. fr. 226 R.). καὶ ξε- D
νοδόχος
- 1609 *στατήρ· τετραγράμμιον [g⁷], ἡγουν ἡμισυ οὐγγίας
- 1610 *σταθμῶν· τῶν τῆς θύρας παραστάδων (Exod. 12, 7 .. cf. ζ 19. LXX + Hom.
η 89) vg¹³A³⁰, ἡ μανδρῶν, ἡ τόπων ἔνθα ἀναπαύεται τις (q 187 ..)
- 1611 στενάξειν· λυπεῖν. τινὲς δὲ πατάξαι τὸ ἱερὸν ὁστοῦν. ἄλλοι D
[ε]πα(ί)ειν ἀπλῶς. οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ στήθη
- 1612 σταινίον· τὸ ἱερὸν ὁστοῦν, καὶ τὸ ὑπογάστριον D
- 1613 σταιρόν· ξηρόν. θερμόν. ἄκρατον
- 1614 σταῖς· φύραμα ἀλεύρου πυροῦ (Hdt. 2, 36, 2. Eupol. fr. 362 D
K.-A.)
- 1615 σταιτήϊα· πέμματος εἶδος D
- 1616 στα(ί)τίας· ἄρτου εἶδος D
- 1617 ἱσταιτική· ἔσθηκας†
- 1618 στακτὴν· τὸ ἀπὸ σμύρνης γινόμενον (Exod. 30, 34. cf. Sir. 24, 15) LXX

1604 Scholl.; cf. EM 724, 45 | στρατ. κατ.] = gl. Hdt. = Su σ 994 v. σταθμός; cf. Ph 533, 9 v. σταθμός | ἡ τῶν θυρῶν κτλ.] Poll. 1, 76 | πῆγματα] cf. q 303, 11 1609 cf. Σ σ 194 1610 gl. Oct. = Σ σ 191 = K; cf. Schol. ζ 19. η 89; EM 724, 45 1614 Hdn. epim. 123, 8. 234, 12 Boiss.

1599 διαβήματι] διαβήτη Voss., cf. gl. 1669 1603 Callim.] cf. gl. 773 1604 στάθμοι H: accent. Mus. | παραστάσις H: Voss., cf. EM; Schol. η 89; Poll. | πῆγματα] τὰ καταπῆγματα q 1605 στάθμηότην (cum duobus accentt. sed sine interpunct. insequ.) σταθμηότα Mus. (σταθμηότα· Schr.) 1606 cf. gl. 1597 1607 σταθμὸν· ἔσχατον H: Schm. 1609 extra ordinem; cf. gl. 1651 | τετραγράμμιον (τετραγράμμιον νόμισμα g⁷ et Σ)] h.e. τετραδραχμιον (Salm., cf. τετραδραχμιον v⁷A²⁵) | 1610 παραστάτων H = A: vgΣ, cf. Scholl. et gl. 1604 cum adn. 1611 στενάξειν] σταινάξειν ordo, falso | ἐπάειν H: Mus. | Alb. cft. gl. 1741 1613 v.l. gl. 1579 | σταιρόν] σ om. rubr., add. Mus. | ἄκρατόν (H: accent. Mus.)] melius ἀκμαῖον (gl. 1579) | Voss. cft. gl. 1591 1614 σταῖς H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. τ 1191 1616 στατίας H (Thes. 7, 649 d–50 a cft. Ph 535, 2 στάς· ἀνευ τοῦ ἰ ὁ Ἀττικὸς λέγει; cf. etiam gl. 1657): ordo et Salm.; cf. gl. 1552 cum adn. 1618 τὸ κτλ.] sc. μύρον | Alb. cft. gl. ι 984

- D **1619** στα<κ>τικόν· πεμμάτιον πλακουντῶδες. ἄλλοι δὲ ἀγγεῖα δι-
υλίζοντα Νειλῶον ὕδωρ
1620 στακτόν· τὸ διυλισμένον
1621 σταλαγεῖ· μαρμαρῶσει
Eur. **1622** σταλαγμός· σταγών, ῥανίς (Eur. Ion 351)
Eur. **1623** *σταλάσσων· στάζων (Eur. Andr. 1046) A²³[v⁴]
D **1624** σταλείς· πεμφθεῖς (Pind. Ol. 13, 69=49)
D **1625** σταλεηδόνες· σταλαγμοί
D **1626** στάλη· ταμεῖον κτηνῶν. ὁ σταλός
1627 σταλῆναι· ἐλθεῖν. ἡτοιμάσ<θ>αι
D **1628** σταλίδας· τοὺς κάμακας, ἢ χάρακας (Xen. cyneg. 6, 9. cf. 2, 7–8.
6, 7)
1629 σταλίζομαι· ἔπὶ τῆς στήλης τρόπον ἔστηκας†
1630 *στάλικες· πάσσαλοι (Theocr. AP 9, 338, 2). ξύστραι vg⁸A²⁷.
στήλαι
1631 στάλιξ· ξύστρα. ἢ πάσσαλος
D **1632** σταμάγορις· ὅταν ἐν ὑφῇ πλείονες συστραφῶσι στήμονες
Hom. **1633** σταμίνες· παραστάται, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα, πρὸς ἃ
αἱ σανίδες προσηλοῦνται, ἢ πάσσαλοι. παρὰ τὸ ἐστάναι (ε 252)
1634 *σταμν[ε]ῖον Θάσιον· κεράμειον v¹⁰A³¹ ἀγγεῖον (Ar. Lys. 196)
v¹A¹⁹
N.T. **1635** στάμνος· ὕδρια, κάληπ. κάλαθος (Exod. 16, 33; unde Ep. Hebr.
9, 4)
D **1636** σταμνοῦροι· οἱ τοῖς ἐφήβοις προστιθέμενοι ἐλαίου στάμνοι
1637 στάνει· <σ>τείνεται. συμβέβυσται
1638 >στάνης· δύστηνος
D **1639** σταρεῖ· βάπτει

1619 ἄλλοι κτλ.] Athen. med. ap. Oribas. coll. med. 5, 5, 1 **1623** cf. EM 724, 54 **1628** cf. Poll. 5, 19 v. l. **1630** Σ σ 193 **1633** EM 724, 55; Ph 534, 22 v. σταμνίονες; Poll. 1, 92 **1634** cf. Schol. Ar.

1619 στατικόν H: ordo et Palm. Salm. Voss. | νεῖλων H: accent. Mus. **1621** Alb. ci. σα-
λαγεί, coll. gl. 92 (et gl. 107, μ 303–4) **1622** Eur. Ion 351] cf. gl. 1850 **1623** στάσσων H
(cf. EM): Voss. **1626** στάλη] σ om. rubr., add. Mus. | ὁ σταλός] στάβλος Schm., coll. gl.
κ 844; del. Mus. **1627** ἡτοιμάσαι H: Mein. ap. Schm. **1628** σταλίδας (H: accent.
Kuhn.)] cf. gl. μ 349 cum adn.; Xen. cyneg. 2, 8 codd.; Poll. 5, 19 v. l.; rectius σχ-, cf. gl. 2951 |
Xen. cyneg. 6, 9] cf. gl. 203 **1629** glossa corrupta | ἔστηκας] ἔστηκα Mus. **1630–1**
ξύστρα(ι)] Schm. post Alb. cft. gl. 1720–1. 1884 **1632** σταμαγορίς H: accent. Lob. Prol.
457 | ὑφεῖ H: Mus. | πλείωνες H: Mus. **1633** στάμνηες H: Mus. | ἐστάναι H: accent. Mus.
1634 σταμνεῖον· θάσιον. κεραμειον ἀγγεῖον H: HSt. ([ε]) et Lennep (interpunct.) | cf. σταμ-
νιον ...· τὸ Θάσιον κεραμειον v¹⁰A³¹, σταμνία· τὰ Θάσια κεράμια Ph; et σταμνιον· ἀγγεῖον
v¹A¹⁹ **1635** κάλαθον H ut vid.: Mus. | cf. gl. κ 520 **1637** στάνει] ft. error pro στένει
(Alb. cft. gl. 1745), sed cf. etiam gl. 1638, et gl. 1824 cum adn. | τείνεται H: Mus. **1638**
στάνης] h. e. ἀστανής (Schm. post Alb.; de accentu non constat; Schm. ci. ἀστανής), cf. gl.
1824 cum adn.; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

- 1640 †σταρτήμας†· τὰ σῖτα ἄλευρον γεγεννημένα. ἡ γὰρ ζύμη στέαρ D
λέγεται
- 1641 στάρτοι· αἱ τάξεις τοῦ πλήθους D
- 1642 στασάμενον· δανεισάμενον
- 1643 στασάνη· ἐγγύη, ὑποθήκη D
- 1644 *στασιάζει· θόρυβον κινεῖ, ἀτακτεῖ ν⁹A²⁸
- 1645 στάσιμον ἦθος· βέβαιον, στερεόν D
- 1646 στάσις· θέσις. χορός. συνέδρα. ἐργαστήριον
- 1647 στασιῶται· οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως D
- 1648 στατά· μάκ<τ>ρα D
- 1649 στατεύει· θάλπει
- 1650 στατή· πόρνη. κάρδοπος D
- 1651 στατήρ· τετραγράμμος D
- 1652 στατήρσι προστιθέντες· ὑπὲρ<ρ> στατήρων ὄρ[γ]ιζόμενοι, συνθή- D
κας τιθέντες περὶ στατήρος. ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ χρυσίον στατήρ
- 1653 στατιαῖον· τὸ πενταμοῦν. καὶ δι[α]στάτους τυροὺς τοὺς δεκάμι- D
νους
- 1654 στατίδας· ναύτας εἰς πόλεμον D
- 1655 στατίζονται· ἱερῶνται. αὐλίζονται, ἴστανται D
- 1656 στατίζουσι· στάσιν ἔχουσιν (Eur. El. 316) Eur.
- 1657 στατίνη· ἡ ἐκ στέατος πεποιημένη καὶ ἀπ<α>λή D
- 1658 στ[ρ]ατιῶν· τὸ τῆς τφύσεως† ὅπερ ἐξέστη κατὰ φυλάς D
- 1659 στάτοι· ἀρχή τις D
- 1660 στάτος· σκάφη. ἄλλοι δὲ τὰς πέντε μνᾶς D
- 1661 στατὸς ἵππος· ὁ ἐπὶ φάτνη τρεφόμενος καὶ [εξ]έστηκώς ἐπὶ Hom.
πολὺν χρόνον (Z 506 ..)

1651 cf. Σ σ 194 1653 cf. Poll. 9,59 1661 cf. Schol.

1640 σίτη H: Hansen post Schm. alios | ἡ γὰρ κτλ.] Schm. cft. gl. 1677 1641 glossa Cretica
1642 δασυνάμενον H: Perg., cf. gl. 1835 cum adn. 1643 ἐγγύη H: accent. Mus. 1645
στάσιμον· ἦθος (sine interpunct. insequ.) H: interpunct. Schm. 1646 σύνεδρα H: accent.
Mus. 1648 μακρά H: Schm. in app., coll. gl. 1650. 1577; formam μάκτρα potius quam
μάκτρα Hesychium usurpasse e gl. κ 802–3. μ 138 intelligitur 1649 στατεύει (σ om. rubr.,
add. Mus.)] h. e. σταθεύει (Schm., coll. post alios gl. 39. 1594) 1650 στατηπάρνη H:
Voss., coll. gl. 1974 | καρδοπός (H: accent. Mus.)] Alb. cft. gl. 1577 1651 cf. gl. 1609 cum
adn. 1652 ὑπεστατήρων H: Mus. | ὀργιζόμενοι H: Mein. ap. Schm. 1653 στατίδιον H:
ordo et Kust. (adiect. a στάτος), coll. gl. 1660; στατηριαῖον? Hansen post Jun. Salm., coll.
Poll. (Theopomp. com. fr. 22 K.–A.) | πενταμοῦν H: Mus. | διαστάτους et διαστάμους H:
Salm. Voss. 1654 στατίδας] σταδας H, sed statim corr. 1657 στατίνη] cf. gl. 1552. 1616
cum adnn. | ἀπλή H (accent. ἀπλή Mus.): Schm.; cf. gl. 1675. 1678 1658 στρατιῶν H:
ordo et Sop. ([ρ]) et Hansen (accent.); cf. gl. 2463 | φυλάς] φυλακάς Perg., φυλακῆν? Schm.
1659 στάτοι] σ om. rubr., add. Mus. | Schm. cft. q 305,20 στατῶν· ἄρχοντές εἰσι,
παραπλησίαν ἔχοντες τοῖς ἀγαθοεργοῖς ἀρχήν 1660 στάτος] σ om. rubr., add. Mus. |
σκάφη] Salm. cft. gl. 1668 | ἄλλοι κτλ.] cf. gl. 1653 | ἔ H: expl. Mus. 1661 ἐξέστηκώς H:
Mein. 1858 p. 514; ἐστὼς Schol.

- D **1662** στάτρια· ἐμπλέκτρια
 D **1663** σταυνίξ· ἰέραξ
 Ap. S. **1664** σταυροί· οἱ καταπεπηγότες σκόλοπες, χάρακες, καὶ πάντα τὰ ἐστῶτα ξύλα, ἀπὸ τοῦ ἐστάναι (ξ 11)
 Hom. **1665** σταυρούς· ἐκ τοῦ εἰς τὴν αὔραν ἴστασθαι (ξ 11)
 Greg. Naz.? **1666** σταυροτύπως· σταυροειδῶς (Greg. Naz. c. 2, 1, 1, 2 [37, 969, 5 M.]?) g¹⁶
 N. T. **1667** σταύρου· σταύρωσον (Ev. Luc. 23, 21)
1668 στάφος· σκάφος. λακάνη
 Hom. + D **1669** σταφύλη· ὁ διαβήτης, ἀπὸ μέρους. ἐπεὶ σταφύλη καταχρηστικῶς ἐλέγετο ἢ τοῦ διαβήτου μέση κρεμαμένη μολυβίς, †ἐπὶ δὲ κανόνα ἀποδεδωκεν†. ἔστι δὲ ἡ μολυβίς ἡ καθιεμένη διὰ τοῦ διαβήτου κανὼν λαοξοικός, ἐν ᾧ σταθμίζουσι τοὺς λίθους, ὃ ἐστὶν ἀπορθοῦσιν (B 765. Callim. fr. 512 Pf.). Ἀττικοὶ δὲ τὸν ἐν τῷ στόματι κίονα σταφυλήν (Nicoph. com. fr. 29 K.–A.)· βότρυν δὲ καὶ ὁπώραν τὴν ἀπὸ τῆς ἀμπέλου (η 121). τινὲς δὲ τοῦ ζυγοῦ τὸ μέσον
 D **1670** σταφυλίζειν· τὸ συνιάζειν τὰς ὥας τοῦ ἡματίου
 D **1671** σταφυλῖνος ἄγριος· ὃν ἔνιοι κέρας καλοῦσι. καὶ ζῶον ἡλικὸν σφονδύλη
 D **1672** σταφυλοβόλιον· μέρος τι τῆς ληνοῦ (Isae. fr. 24 S.)
 D **1673** σταφυλοδρόμοι· τινὲς τῶν Καρνεατῶν παρορμῶντες τοὺς ἐπὶ τρύγῃ
 D **1674** στάχυσ· ἱατρικὸς ἐπίδεσμος. καὶ πόα τις. καὶ τῆς σιτηρουσίας ἡ ἔκφυσις. καὶ παρὰ τοῖς ναυπηγοῖς τὸ ἐπὶ τῆς φάλαγγος μεριζόμενον
1675 *στέαρ· λίπος vg¹A⁸⁴. ζύμη A⁸⁹

1664 Ap. S. 144, 13 (cum Heliod. fr. 29 D.); cf. Ph 535, 1 **1669** cf. Schol. Ar. Ran. 800–1; Schol. B 765; plura ap. Pfeiffer ad Callim. fr. 512 et de accentt. ad fr. 118, 4 | Ἀττικοὶ ... σταφυλήν] Ph 535, 19 v. σταφυλὴν; cf. Ruf. onom. 61; Poll. 2, 99 **1671** ζῶον ἢ σφ.] Arist. h. an. 604^b18 **1672** cf. Ph; q 303, 14; Harp. 278, 11 [σ 37 K.] (unde brevius epitom. et Su π 1012 v. σταφυλή); Poll. 1, 245, 7, 151, 10, 129 **1674** ἱατρικὸς ἐπίδεσμος] Oribas. coll. med. 48, 46 | πόα] Diosc. mat. med. 3, 106 | καὶ ... ἔκφυσις] cf. Poll. 2, 168; Eust. II. 410, 17 [1, 645, 6 V.]

1666 σταυροτύποις (= Greg. Naz.): σταυροειδῶς τετυπωμέν (sic; τετυπωμένοις Drachmann) g¹⁶ **1667** σταυροῦ H: accent. Alb. in app. **1668** Alb. cft. gl. 1660 | λακάνη] cf. ad gl. π 1332 **1669** Alb. cft. gl. 1599 | σταφύλη (σταφυλή¹ H: accent. Mus. et σταφυλή² H: accent. Heins.) ... σταφυλήν] de accentt. cf. testt. | μολυβίς¹ et² sine δ etiam gl. μ 1589 legitur; gl. 1599 habet μολιβῶν σκευὸς | κανόνα] κανόνος Mus. (de -ος in -α saepius corrupt. cf. ad gl. π 2395), medelam vix afferens | ἀποδεδωκεν] ἀποβεβηκνῦα Toll. | καθημένη Toll., coll. Schol. Ar., cf. Callim. | λαοξοικός H: accent. Mus. (qui perperam o primum del.); vox exstat gl. ο 1350 | Ἀττικοὶ ... σταφυλήν (στάφυλον H: Schr.)] Alb. cft. gl. κ 2831 et Ph | ὁπώραν] Alb. cft. gl. ο 1077 | τὴν] τὸν (per compendium scriptum) H: Schm. **1670** συνιάζειν] συνδιάζειν Voss. **1671** σταφυλῖνος H: accent. Mus. | ἡλικὸν H: accent. Mus. **1672** σταφυλοβόλιον H Ph^{ac} q Poll. 1, 245] σταφυλοβολεῖον Harp. Poll. 7, 151, 10, 129 | v. ad gl. π 1112 **1673** cf. q et RE vv. Karneia 10 (2) 1986, 61–8. Sparta 3 A (2) 1513, 29–41 **1674** σιτηρουσίας] σιτηρουχίας Schm. post Meibom **1675** λίπος H: accent. Mus.

- 1676 †στέζας· ἐμῆς†
 1677 *στέατα· ἄλευρα g⁴⁷A⁶³. ζύμη
 1678 στέατος· λίπους (φ 178. 183) Hom.
 1679 στεγανίσαι· στέγη ὑποδεχθῆναι D
 1680 στεγανόμιον· τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον ὑπὲρ τῆς μονῆς τῷ παν- Att.
 δοκεῖ
 1681 στεγανόν· στεγνότερον, τὸ δυνάμενον στέγειν τοὺς λόγους καὶ
 μὴ ἐξαγγέλλειν. [στενὸν δὲ] ἢ *πυκνόν, σφιγκτόν Σ, συνεχές
 (Aesch. Ag. 357)
 1682 στεγανόποδες ὄρνιθες· οἱ ἐν ὕδατι τρεφόμενοι καὶ διατρίβοντες, D
 καὶ τοὺς πόδας ἔχοντες στεγανούς, ἥτοι δέρματι ἐνειλημμένους
 1683 στεγανώματα· τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, οἱ λεγόμενοι σύνδεσμοι D
 1684 στεγανώτερον· σιωπηλότερον
 1685 στεγαστήρ· τὸ †θρίωπον† ἔψημα
 1686 στέγει· κρύπτει, συνέχει (1. Ep. Cor. 13, 7). *βαστάζει A⁷⁶, N.T.
 ὑπομένει
 1687 στεγῖτιν· τὴν πόρνην D
 1688 στέγη· γαστήρ D
 1689 *στεγναί· στερεαί (Hippocr. morb. 1, 28 [6, 186, 9 L.]) vg⁴²A⁸⁶
 1690 στεγνοῖ· †στερόνεϊ†. ταπεινοῖ D
 1691 στεγνόν· στενόν, πενιχρόν
 1692 στέθματα· τὰ στέμ<μ>ατα D
 1693 στείβει· ὀδεύει, πατεῖ
 1694 στειβεύς· ὀδευτής
 1695 στειβομένη· πατουμένη (Theocr. 17, 122?). στείβοντες δὲ οἱ περὶ- D + Hom.
 πατοῦντες (Λ 534)· ἀφ' οὗ καὶ ὁ πλύτης στειβεύς
 1696 στεῖλαι· συστεῖλαι (Eur. Bacch. 821). ἀποστεῖλαι Eur.

1677 Σ σ 195 1680 cf. q 302, 28; Ph; Eust. Od. 1761, 25 [2, 73, 42 St.] (Ar. Byz. fr. 7 S.)
 (Ael. Dion. σ 33); Poll. 1, 75. 10, 20 1681 Σ σ 196; cf. EM 725, 40 1682 EM 725, 41
 1683 EM 725, 43 1684 cf. Su 1687 Poll. 7, 201 1689 = Σ σ 198 1693–5 cf.
 Ap. S. 144, 28 1695 στείβοντες κτλ.] cf. ad gl. 1849

1676 Schm. ci. στέας (haec forma μ 173. τ 17)· ὁμοίως 1679 στεγανῆσαι H: Mein. ap.
 Schm. 1680 στεγανόμενον H: Mus. 1681 στεινότερον H: Arnald. (ad gl. 1684, e qua
 verbum huc migrasse putat), cf. e.g. gl. 1613; Hsch. formam στειν- non nisi in lemmatis ha-
 bet; in EM exstat λέγεται δὲ στεγανόν καὶ τὸ στεγνότερον | ἐξαγγέλλειν H: accent. Mus. |
 [στενὸν δὲ] Hansen, dubitanter | Aesch. Ag. 357] cf. gl. π 2408 1684 σιωπηλότερον] Su
 laudat Agath. AP 5, 216, 3 et Ael. fr. 175; Arnald. add. Alciph. 1, 16, 1, ubi Prov. Diogen. 1, 8
 adhibetur; R. Kassel cft. Themist. 263 a, 4 | cf. gl. 1740 1686 1. Ep. Cor.] I. C. G. Ernesti
 cft. 1. Ep. Petr. 4, 8 1687 στεγητήν H: Salm., coll. Poll. 1688 Latte cft. r στεγη ὀροφη.
 γαστήρ; Schm. vult στεγ<ν>ή γαστήρ <...>, cf. Hippocr. mul. 36. 41 [8, 84, 20. 98, 21 L.]
 1690 ft. στεγνοῖ στενεοῖ (Perg. Kust.) + nov. gl. στεροῖ ταπεινοῖ (Kust.) 1692 gl. Aeolica |
 στέματα H: Mus. 1694 στειδεύς H: ordo et Ald., cf. gl. 1695; idem error reperitur gl.
 1857; vox fortasse rectius στιβεύς scribenda est, cf. gl. 1857 (gl. κ 3825 cod. habet στηβεύς);
 Ap. S.; LSJ s. v.; Frisk 2, 781–2 1695 cf. gl. 1849

- 1697 στείλαμένη· παραψησαμένη
 1698 *στείλάμενοι· συστείλαντες v⁵A⁶⁷. πλεύσαντες
 1699 *στείλάμενος· ὁμοίως v⁷A⁶⁹
 Hom. 1700 στείλαν· συνέσειλαν (γ 11)
 D 1701 στείλεαν· τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀντιφάνης ἐν Κιθαρωδῷ
 (fr. 119 K.–A.)
 Ap.S. 1702 στείλε(ι)ή· τοῦ πελέκκος ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον (φ 422)
 D 1703 στείνεα· ἡ στενοχωρία (h. Apoll. 533. Callim. fr. 43, 65 Pf.)
 Greg.Naz. 1704 στείνομαι· ὀδυνῶμαι, στένω (Greg. Naz. c. 2, 1, 50, 17 [37, 1386, 11 M.])
 D 1705 στεινόν· λεπτόν (Hdt. 4, 184, 3). στενόχωρον (Hdt. 7, 128, 1)
 Ap.S. 1706 στείνοντο· <ἐ>στενοχωροῦντο (Ξ 34 ..)
 Ap.S. 1707 στείνος· στένωμα, στενοχώρημα (M 66 ..)
 1708 στεινών· ὠραιστής, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἀρέσκων
 Ap.S. 1709 στεινωπόν· στενόν (cf. H 143. Ψ 416. 427). ἡ τὸν ὑπὸ τὴν
 Σκύλλαν καὶ Χάρυβδιν τόπον στενὸν ὄντα (μ 234)
 D 1710 στεινωπός· στενὸς τόπος
 Hom. 1711 στείομεν· στῶμεν (O 297 v.1.)
 1712 στείοντες· ἰστάμενοι
 Ap.S. 1713 στεῖρα· ἡ ἄτοκος (κ 522). καὶ τὸ ἐξέχον τῆς πρῶρας ξύλον κατὰ
 τὴν τρόπιν (A 482)
 D 1714 Στειριεῖς· δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος (Hyperid. fr. 58 S.)
 D 1715 στεῖρωμα· τρόπις
 1716 στεῖρχε· ἴθι, πορεύου (e.g. Plat. Hipparch. 229 a)
 Ap.S. 1717 στείχειν· πορεύεσθαι (B 833 ..)
 1718 *στείχωμεν· πορευθῶμεν (e.g. Aesch. PV 81) vg⁴⁴[A^{στι31}]
 1719 *στελεόν· οὐδετέρως· τὸ τοῦ πελέκκος ξύλον (Anaxipp. fr. 6, 3 K.–A.) vg⁴⁰A⁸²

1698 cf. Σ σ 201 1700 = Schol. 1702 = Ap.S. 144, 34 1706 = Ap.S. 145, 1; Schol.
 1707 Ap.S. 145, 20; Schol. 1709 Ap.S. 146, 11 | στενόν] cf. Schol. H 143 1710 v. ad
 gl. 1709 1711 = Schol. 1713 Ap.S. 144, 20 1714 Harp. 279, 4 [σ 40 K.] (unde brevius
 epitom.) 1716 Schol. Phryn. 1717 = Σ σ 204 = Ap.S. 144, 33; Schol. 1719 Σ σ 206; EM
 725, 49 | οὐδετέρως] Phryn. praep. soph. 110, 19

1697 παραψησαμένη] παραψευσαμένη vel παρατησαμένη L. Dind. 7, 701 d 1699 cf. gll.
 1698; 1858 1701 στείλεαν] cf. Posidipp. fr. 4 K.–A. | ῥάφανον] cf. ib. et gll. q 142–3 | Ἀν-
 τιφάνης] 'fuit ἀντιφάνης (sic) quod m² in ἀντοφάνης corr., Mus. in rasura i posuit, quarta li-
 tera vel i fuisse potest' Latte; aliquantulum aliter Schow, sed cum litterae ἀν et φάνης certae sint,
 de nomine Antiphanis dubitare non licet 1702 στείλεη H: Ap.S. | πελέκκος] cf. gl. 1719 cum
 adn. 1703 στεινέα H: accent. Alb. 1706 στενοχωροῦντο H: Ap.S. 1707 Alb. cft. gl. 1865
 1710 Alb. cft. gl. 1866 1711 στείωμεν H: ordo et Schol. 1712 cf. gl. 1869 1713 τρόπιν H:
 Mus. 1714 στειριεῖς H: accent. Mus. | πανδιονίδος H: accent. Mus. 1715 τροπίς H: accent.
 Schm. 1716 cf. CEG 1, 304 1718 Alb. cft. gl. 1883 1719 στελεόν] στελλιον K | οὐδετέρως]
 neutr. etiam gll. δ 2432. π 1314; masc. gll. α 4079. μ 114. π 1311. τ 1177 | πελέκκος] cf. K et gl.
 1702 | Anaxipp.] cf. gll. 877. δ 2211. 2214. ζ 231. κ 3558. 4033. τ 41. 1678

- 1720 [στέλγει· ξύστρα]
 1721 στελγίς· ξύστρα D
 1722 στελέχεια· πρέμνα D
 1723 *στέλεχος· κορμός ξύλου, κλάδος vg³⁹A⁸¹
 1724 στελγίς· Περί φυτῶν (Theophr. c. pl. 2, 17, 1) τὴν [ε]ἰξίαν, ὑπὸ Eὐβοέων D
 1725 στελλάνδρα· ἡ κόρη D
 1726 στέλλα· ζῶσμα D
 1727 στέλλει· πέμπει· στολίζει· ὀρμᾶ
 1728 στέλλεται· φοβεῖται· καὶ στέλλεσθαι· <ὁμοίως> (2. Ep. Thess. 3, 6) N. T.
 1729 στέλλοιμι· πέμποιμι, καὶ ἀποστέλλοιμι (M 325) Hom.
 1730 στέμμα· στέφ<αν>ος, στέμμα D
 1731 στελμονία<ι>· ζώματα (Xen. cyneg. 6, 1) D
 1732 στελύπη<ν>· ἀσφόδελον D
 1733 στεμβάζειν· λαιδορεῖν, χλευάζειν
 1734 στεμβάσεις· λαιδοροῖαι
 1735 στέμμα· στεφάνωμα (A 28) Hom.
 1736 στεμ<μ>ατῖον· δίκηλόν τι ἐν ἐορτῇ πομπεῦον δαίμονος D
 1737 στέμφυλα· τὰ πιέσματα τῶν ἐλαιῶν (e.g. Ar. fr. 408, 2 K.–A.). οἱ D
 δὲ τὰς ἀπυρήνους ἐλ<αί>ας· καὶ τῶν σταφυλῶν τὰ ἐκπιέσματα

1721 cf. EM 725, 47; Su 1723 cf. EM 726, 4; Su 1729 Schol. 1735 = Schol.; cf. Σ σ 207
 1736 cf. q 305, 31

1720–1 στέλγει· ξύστρα + nov. gl. στελγίς· ξυστρίς H: Schm. (post Thes. 5, 1699 a, ubi forma ξυστρίς in dubium vocatur); scriba aliquis στέλγει in στελγίς (de voce cf. post Alb. alios EM στελγίδες· αἱ ξύστραι; Su v. στελγίδες; Polyb. 25, 4, 10) mutare debuit, sed perperam cum lemma tum expl. mutavit, nova et vitiosa glossa inserta, στέλγει· ξύστρα delere neglexit; aliter HSt. putat gl. 1720 sanam esse στέλγει (a στέλγης στέλγεως)· ξύστρα, vix recte | cf. gl. 1630–1. 1884. α 6061. π 1886 1722 στελέχεια H: accent. G., coll. gl. κ 400 | Alb. cft. gl. 3230. 3233
 1724 εἰξέαν H: Mus.; Meurs. cft. Theophr. l. c. ... φυτὰ καθάπερ ἡ ἰξία καὶ ἡ στελγίς καὶ τὸ ὑφέαρ, ὧν τὴν μὲν καλοῦσιν Εὐβοεῖς τὸ δὲ ὑφέαρ Ἀρκάδες, ἡ δὲ ἰξία κοινὴ ...; de poetae ali-
 usve auctoris nomine in Hsch., Σ, Ph, cet. ante titulum saepe omisso cf. Ar. fr. 121 K.–A. cum
 adn.; gl. ι 801. σ 1215; Men. fr. 184. 394 K.–A.; Pherecr. fr. 198 K.–A., adn. (R. Kassel) | Voss
 cft. gl. α 7922 1726 σῶμα H: Vales.; forma usitatior ζῶμα gl. 1731. ζ 228–9. 236. 262–3.
 π 1213. ρ 203 legitur 1727–8 unam gl. στέλλει· πέμπει· στολίζει ὀρμᾶ φοβεῖται· στέλλεται·
 καὶ στέλλεσθαι H: divisit Alb., postquam pro φοβεῖται· στέλλεται· scripsit στέλλεται· φοβεῖ-
 ται· | στέλλεσθαι] expl. ἀφίστασθαι, ἀναχωρεῖν gl. N. T., ubi Alb. cft. Phryn. praep. soph.
 107, 12; in app. Hesychii Alb. recte <ὁμοίως> supplet 1730 στέμμα H et ordo] h. e. στέμμα
 (Schm. dubitanter; Alb. cft. gl. 1692) | στέφος H: Hansen (vox στέφος in explicatione Hesy-
 chiana hic tantum legitur) 1731 στελμόνια H: Schm. 1732 στελύπη H: Mus. 1733 cf. gl.
 1806 cum adn. 1734 στεμβάζεις H: Thes. 7, 702 a; στεμβάσεις Schow 1736 στεματῖον
 H: Mus., cf. q | δίκηλον] δίκη- etiam gl. β 1108. δ 1820–1. 1823; δέικη- gl. δ 450. 452. 454;
 δείκε- gl. δ 449; cf. porro Frisk 1, 356 v. δέικνυμι | πομπέων H: Lob. Aglaoph. 175 | q prae-
 bet στεμματῖον· μίμημα τῶν σχεδίων, αἷς ἐπλευσαν οἱ Ἡρακλεῖδαι τὸν μεταξὺ τῶν Ῥίων
 τόπον 1737 πταίσματα H: Cas., cf. Su β 577 v. βρύτια | Ar.] cf. gl. α 3194 | ἀπυρήνους H:
 Mus. | ἔλας H: Ald. (ἐλάας Mus., sed v. LSJ)

- 1738 *στεναγὴν· πεπυκνωμένην (Xen. cyneg. 5, 10) v¹³A⁷⁷
 1739 στεναγμός· λύπη
 1740 *στεναγώτερον· πεπυκνωμένον A⁶¹
 D 1741 στενάσαι· τινὲς πληῖσαι καὶ παῖσαι· οἱ δὲ <... καὶ> στένιον· τὸ
 στήθος (com. ad. fr. 782 K.–A.)
 1742 *στεναχεῖλαι· δαμάζεσθαι v¹²(A⁷⁴)
 Hom. 1743 στεναχίζετο· ἀνέστενεν (B 95 ..)
 Hom. 1744 στενάχοντι· στένοντι (Σ 70)
 Hom. 1745 *στένει· δυσπαθεῖ. στενοχωρεῖται. [στενάζει (Γ 169) v⁶A⁶⁸Σ
 Hom.? D 1746 στενόεσ(ς)α· στενακτική (q 102 ..? Aesch. Pers. 1053)
 1747 στενολεσχέι· στενολογέι (cf. Ar. Nub. 320)
 1748 *στενολεσχία· μικρολογία, λεπτολογία Σ(A⁶⁶[v⁴]), ὀλίγη ὁμιλία
 1749 στενόπορος· στενὴ ὁδός
 1750 *στενοτυπούμεναι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμεναι, στε(ρ)νοτυπούμε-
 ναι v⁹A⁷⁰
 Hom. 1751 *Στέντορι <ε>ῖσαμένη· τῷ Στέντορι ὁμοιωθεῖσα (E 785) v¹¹A⁷³
 D 1752 στενυγρόν· εὐριπῶδες, στενόν, καὶ συριγγῶδες (Semon. fr. 14, 3
 W. Hippocr. epid. 5, 1, 48 [5, 236, 3 L.])
 1753 *στένων· στενάζων (Dem. 18, 217) v¹⁶A⁸³
 1754 *στενωπός· <ρύμη στενή> ἢ ἀγυιά (Soph. OT 1399. fr. 832 R.).
 καὶ πλατεῖα [καὶ] ἄμφοδος v³A⁵⁵
 1755 στενωπῶ· στενότητι, <στενῶ> τόπω. ἢ ῥύμη
 D 1756 στεπτήρια· στέμματα, ἃ οἱ οἰκέται ἐκ τῶν κλάδων ἐξήπτον
 1757 *στέργει· φιλεῖ (e.g. Eur. Andr. 907), ἀγαπᾷ (e.g. Aesch. Suppl.
 273. Soph. Ant. 277) v^{g35}A⁷⁵
 D 1758 στεργάνος· κοπρῶν

1741 Poll. 5, 93 1745 Σ σ 209; Schol. 1746 = Schol. Aesch. (nisi quod στο- legitur)
 1748 Σ σ 211 1752 Galen. 17 a, 897, 3. 18 a, 411, 11 1757 cf. EM 725, 55

1738 στεναγὴν] h.e. στεγανήν (G., cf. gl. 1740) 1740 στεναγώτερον] h.e. στεγανώτερον (G.; Alb. cft. gl. 1684. 1738) 1741 στενάσαι] στενάξαι Mus., sed cf. Poll. | οἱ δὲ στένιον τὸ στήθος H: Hansen; Alb. agnita lac. et coll. gl. 1611 vult οἱ δὲ <καταμαρθάνειν τὰ στήθη>. στένιον <γάγ> τὸ στήθος | στένιον] cf. gl. 1826 1745 στενεῖ H: accent. Mus., cf. Schol. | nov. gl. στενοχωρεῖται H: contin. Alb., coll. Schol. στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται (cf. etiam K) 1746 στενόεσα (H: Mus.)] στο- est forma usitata (Hom. Aesch. cet.) et exstat gl. 1923; de ε pro ο cf. LSJ vv. στεναχέω. στεναχή (CEG 2, 587, 5 cum adn.). στεναχίζω | Aesch. Pers. 1053] cf. gl. ε 4645 (ad vs. 1054) 1750 στενοτυπούμεναι¹ H = v] h.e. στερνοτυπούμεναι (A) | στενοτυπούμεναι² H: Schr.; Alb. cft. gl. 1776; vocem ad lemma corrigendum adscriptam in fine perperam addidit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 1751 ῖσαμένη H: K 1752 στέντορον H: Voss. (accent. Bentl.) | εὐρυποδέστερον H: Bentl. | cf. Galen. et Frisk 2, 789 v. στενός 1753 Dem.] cf. gl. δ 2606 1754 ῥύμη στενή v (ῥύμη σεμνη A) | ἢ H: v (om. A) | καὶ om. K 1755 στενωπῶ H: Mus. | στενότητι, <στενῶ> τόπω Alb. in app., coll. gl. 1710; contra, Schm. vult στενότητι τόπω<v> (melius τόπου?) 1756 οἰκέται] Pfister RE v. Septerion 1555, 14–27 negat στεπτήρια eandem significationem atque σεπτήρια (gl. 456) habere et, coll. Plut. amat. 755 a, Valesii coniecturam ἰκέται reicit, utrumque recte 1758 κόπρων H: accent. Schow | Voss. Sop. cft. Lat. stercus

- 1759 στέργηθρον· φίλτρον (Aesch. Cho. 241). καὶ πόα τις D
 1760 στέργουσιν· ἀγαπῶσιν (e.g. Soph. Tr. 280)
 1761 στερεαί· τινὲς τῶν δικαστικῶν ψήφων [ἄλλοι δὲ ἀστέρας] D
 1762 *στερέμνιον· στερεόν vg³³A⁶⁴, ἰσχυρότατον
 1763 στερεόν· καταπληκτικόν. ποικίλον
 1764 †στερηναῖα· ὁδός· ἢ Ἴπλοκόον τι· † ἡ πολεμία, καὶ στερητική D
 τῶν πάντων. †οἶον στερνοτύπη καὶ στερναία†. ἢ ἀπειθής, ἀπὸ
 τῶν στρηνιώντων ἱππων
 1765 στέρησις· ἀποστέρησις, ἄρπαγή
 1766 †στερθέμεν†· στερηθῆναι
 1767 *στερίσκω· ἀποστερῶ (Eccles. 4, 8) A⁸⁷ LXX
 1768 στεριφευομένη· παρθενευομένη
 1769 *στερίφη· στείρα, μὴ τεκοῦσα, μηδὲ τίκτουσα (Ar. Thesm. 641) Σ
 1770 *στερίφοις· ἀνισχύροις. [ἀγόνοις, στείροις (vg^{38.49}A⁷⁹)
 1771 *στεριφώτερον· ἀνισχυρότερον. μὴ [στερεώτερον v²⁴A⁹⁵
 1772 *στέρνα· στήθη g⁴⁵
 1773 στέρνιξ· ἐντεριώνη D
 1774 στερνόμαντις· ὁ ἐνγαστρίμυθος. Πύθων (Soph. fr. 59 R.) D
 1775 στέρνων· στήθος (B 479 ..). διάνοια<ν>, φρένα (e.g. Soph. Tr. Ap.S.+D
 482. Eur. Hec. 563)
 1776 *στερνοτυπούμενοι· εἰς τὰ στήθη κοπτόμενοι
 1777 *στερνοτύπτης· ὁ τὸ στήθος τύπτων vg³⁰A⁹⁹
 1778 *στεροπή· ἀστραπή (vg⁴¹A⁷¹), αὐγή (K 154 .. Aesch. PV 1084) Hom.
 1779 στεροπηγερέτα Ζεὺς· ὁ τὰς ἀστραπὰς συναγείρων (Π 298) Hom.
 [ἀστραπή]

1759 πόα] Diosc. mat. med. 4, 88, 1 1762 Σ σ 213 1769 Σ σ 214 1770 Σ σ 215 = A
 1774 Poll. 2, 162; plura ap. Radt 1775 Schol.; Ap.S. 144, 16; EM 726, 12 1777 = Σ σ 218
 1778 Σ σ 219 1779 cf. Ap. S. 144, 18

1761 ἄλλοι δὲ ἀστέρας] haec add. lexicographus quidam, verbis τινὲς κτλ. male intellectis; quare del. Hansen; contra, Mein. 1858 p. 515 pro ἀστέρας ('durch abbreviatur entstanden') ci. ἀστραγάλους; Schm. ᾧ δὲ ᾧ. ad fin. gl. 1763 (post ποικίλον [in textu ποικίλον delet]) transponere vult, verbo ἀστέρας in ἀστέρας <έχον> vel ἀστερόεν mutato, coll. gl. α 7842–3 1763 ποικίλον] Mein. 1858 p. 515 ci. πυκνόν; 'Confundit στερεόν et (ἀ)στερόεν' Schm. (v. ad gl. 1761) 1764 glossa valde corrupta | στερηναῖα· (στ om. rubr., add. Mus.) H et ordo] στερναῖα· Mus.; lemma στ. (sine interpunctione) ὁδός· ultro se offert, sed cf. Schm. 'Nihil huc facit Στειριακή ὁδός ..., neque verba ὁδός et στερητική iunctum scripta et seorsim posita hunc in modum corrigere ausim.' | ἢ Ἴπλοκόον τι·] ἢ (ἢ Phav.) Ἴπλοκοοντίς· Mus. | στρηνιώντων] στερνῶν (H: accent. Mus.) τῶν H: Schm., coll. Schol. Aesch. Ag. 1067; vox exstat etiam gl. 2002 1767 Eccles.] cf. gl. δ 2308 1771 στεριφώτερον· στερεώτερον K, ad Ios. b. Iud. 7, 314 (unde Su σ 58 v. σάλος) 1774 Alb. cft. gl. ε 123. 3307. π 4314 1775 διάνοια H: Mus. 1776 καμπτόμενοι H: G. 1777 στήθος H: accent. Mus. 1778 στερόπη H: accent. Schm. | Aesch. PV 1084] cf. gl. 2025 1779 στεροπηγερέτα· Ζεὺς. H: interpunct. Schr. | ἀστραπή (sine interpunct. antecedent.) H: del. Alb., 'Ex superiori Artic. inrepsisse videtur'

- Eur. **1780** *στερρόν· ἰσχυρόν g⁴⁸, ἀσφαλές, βέβαιον (Eur. Andr. 98. Suppl. 711)
- D **1781** στερφίνα· δερματίνη· οἱ δὲ δέρματα ὄνεια· οἱ δὲ στεῖρα, ἧ σκληρά
- D **1782** στέρφνιον· σκληρόν, στερεόν
- D **1783** στέρφος· δέσμα (Lycophr. 1347. AP 6,298,2. cf. Ap.Rh. 1348), βύρσα
- D **1784** στερχανά· περιδείπνον. Ἥλεῖοι
- D **1785** στέρψανον· ἀξίνη, πέλεκυς
- Ap.S. **1786** *στεῦτο· κατὰ διάνοιαν ἴστατο. καὶ Ἰδιωρίζετο v²⁷A⁹⁶, διεβεβαιούτο (B 597 ..)
- Eur. **1787** στεφάναν· αἱ τῶν βωμῶν ὠλέναι. καὶ τείχους ἐπάλλξεις καὶ πύργων (Eur. Tr. 784. cf. Hec. 910). καὶ αἱ τῶν βλεφάρων ἀπολήξεις. καὶ περικεφαλαίας <εἶδος>
- Ap.S. **1788** *στεφάνη· ὄρους ἐξοχή (N 138) g⁴⁶. καὶ εἶδος περικεφαλαίας ἐξοχὰς ἐχούσης (K 30 .). καὶ κόσμος γυναικεῖος (Σ 597)
- 1789** στεφανίσαι· στεφανῶσαι
- D **1790** στεφανίων· εἶδος κολιοῦ
- D **1791** στέφανον ἐκφέρειν· ἔθος ἦν, ὅποτε παιδίον ἄρρεν γένοιτο παρὰ Ἀττικοῖς, στέφανον ἐλαίας τιθέναι πρὸ τῶν θυρῶν· ἐπὶ δὲ τῶν θηλειῶν ἔρια διὰ τὴν ταλασίαν
- LXX **1792** *στέφανος <χαρίτων>· τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων ὁ στέφανος (Prov. 1,9. 4,9) vg²⁵A⁹⁰
- Ap.S. **1793** στέφανος πολέμοιο· μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς στεφάνης, ὃ ἐστὶν περίβλημα κεφαλῆς γυναικεῖον (N 736)
- 1794** στεφανοφορέοντα· ἀπ' οἴκου τινὸς καλουμένου Στεφανηφόρου
- D **1795** στεφάνωμα· τὸν λωτόν, διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη καὶ ποώδη στεφανώματα λέγεσθαι (Cratin. fr. 157 K.–A.)
- D **1796** στέφεα· στεφῶνες. ἐν Ὀποῦντι τόπος Στεφ[αν]ῶν καλεῖται
- Ap.S. **1797** στέφει· κοσμεῖ, στεφανοῖ (θ 170)

1780 Σ σ 220 1783 Su; EM 726,21; Schol. Ap.Rh. 1786 Ap.S. 144,19; Schol. 1788 Σ σ 221 (et cf. Ph 537,21); Ap.S. 144,22; Schol. Σ 597; cf. Schol. N 138 1793 Ap.S. 144,29 1795 Athen. 15,677 f 1797 Ap.S. 146,10; Schol.

1781 'Confundit στερφίνα et στέρφινα' Schm. | 'στεῖρα ad στερίφα [Alb. cft. gl. 1769], σκληρά ad στρυφνά ... pertinere videntur' Schm. | cf. etiam Frisk 2,793 v. στέρφος 1782 Schm. ci. στρυφνόν, cf. gl. 1781 (cum adn.). 2006. 2053 1783 Schm. post alios cft. gl. 1993. τ 564 et v. ἔρφος (Nic. ther. 376. al. 248. 343). cf. praeterea Frisk 2,793 1784 Voss. cft. gl. τ 227–8. 565 1785 Alb. cft. gl. 1990 1786 διεβεβαιούτο] <ἧ> διεβ. Alb. 1787 στεφανᾶ H: accent. Mus. 1788 στεφανῆ H: accent. Mus. 1789 στεφανίζα H: Mus. | cf. gl. ο 653 1790 κολοίου (H: accent. Mus.)] cf. gl. κ 3359 1791 ταλάσειαν H: Mus. 1792 χαρίτων K | expl.] στεφανος των πν. χαρισματος K 1795 τῶν λώσον (accent. sic) H: Schm.; accus. ex Athen. intelligitur | pro καὶ ποώδη in Athen. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων legitur 1796 στεφανῶν H: Sop. Heins.; στεφάνων Mus.

- 1798** *στέφεται· στεφανοῦται vg²⁹A⁹⁸, κοσμεῖται
1799 στεφέτην· ἰκέτην D
1800 στεφένων· στεφάνων (Eur. Tr. 258) Eur.
1801 στέφη· στέμματα (Cratin. fr. 24 K.–A.). ἀπαρχαί, ἀρχαί D
1802 στέφος· τὰ αὐτά
1803 στεφών· ὑψηλός, ἀπόκρημνος
1804 στέψαι· πληρῶσαι. στεφανῶσαι. κεράσαι. κυκλῶσαι
1805 *στῆ· παρέστη, ἔστη (A 197 ..) v⁴A¹⁵ Hom.
1806 στηβύσσειν· ἄδολεσχεῖν D
1807 στῆ δὲ παρέξ· παρέστη δὲ ἐκτός (Λ 486) Hom.
1808 στηδόν· γλανκόν
1809 στήθεσ(σ)ι· λασίοισι· πεπυκνωμένοις λογισμῶ καὶ εὐψυχία Hom.
 (A 189)
1810 στηθίας· ὄρνις ποιός D
1811 στήθος· τὸ ἐν τῇ θαλάσῃ πρόσχω[σ]μα (cf. Polyb. 4, 41, 2). καὶ τὸ D
 ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθύνιον (Hippocr. artic. 55. 58
 [4, 240, 3. 248, 10 L.])
1812 στήλαι· οἱ λίθοι τοῦ τείχους οἱ προεστῶτες κάτωθεν πρὸς Ap.S.
 ἀντρέρισμα (M 259). καὶ *θεμέλιοι (v⁶A¹⁷)
1813 στήλας· διστόμονες· τινὲς τὰς Ἡρακλείους στήλας· ἔνιοι αὐτὰς D
 νήσους εἶναι φασιν, οἱ δὲ προσχώ[σ]ματα, οἱ δὲ τῶν ἡπείρων
 ἄκρας, οἱ δὲ πόλεις. καὶ οἱ μὲν δύο, οἱ δὲ τρεῖς, οἱ δὲ μίαν, οἱ δὲ
 τέσσαρας (trag. ad.?)
1814 στήληκα· τὴν νύσσαν
1815 στηλίδια· οἱ τεθειμένοι ὄροι
1816 στηλίτας· οὕτως ἐκάλουν Ἀττικοί, οἵτινες ἐπ' αἰτία τινὶ D
 ἐστηλογράφησαν (Dem. 9, 45)
1817 *στηλιτευθείσης· φανερωθείσης, δημοσιευθείσης v²A¹²
1818 στηλιτεύονται· καταβάλλονται
1819 στηλιτεύοντος· καταβάλλοντος

1804 πληρῶσαι] cf. Schol. Theocr. 3, 48 **1805** Schol. **1811** στηθύνιον] cf. Poll. 2, 198
1812 Ap. S. 145, 3; cf. Σ σ 222 **1816** cf. Schol. Dem.

1800 Eur. Tr. 258] cf. gll. 1904. π 258 **1801** Cratin.] cf. gl. α 1869 **1803** στεφών
 H: accent. Mus. **1804** στέψαι H: Salm. G., coll. Schol. Theocr. **1806** cf. post Alb.
 alios gll. 1733. 1887–9. 1920. [1928]. α 1164 (gl. ἄδολεσχεῖ). Su σ 1149 στωβύσσω
 (sine expl.). v. praeterea LSJ vv. ἐπιστοβέω. στοβέω et Frisk 2, 788 v. στέμβω **1807**
 πάρεξ H: accent. Mus. **1808** Schm. cft. gl. 474 **1809** στήθεσι· λασίοισι (sine inter-
 punct. insequ.) H: Jens. ((σ)) et Schr. (interpunct.) **1810** στηθίας] Mein. 1858 p. 515 ci.
 σπιζίας **1811** πρόσχωμα H: Heins., cf. gl. 1813 | στηθύνιον H: Sop. **1812** στήλοι
 H: ordo et Schr. **1813** προσχώματα H: Salm., cf. gl. 1811 | τρία H: Mus. | δ' H: expl.
 Mus. **1814** Alb. post G. cft. gl. 1630 **1815** στηλίδια H: Palm. Heins. Salm. | τεθειμένοι
 H: Mus. | Sop. cft. gl. ο 1286 **1816** αἰτίαν τινὲς (τινὰς H^e et Mus.) H: Schm. post
 HSt.

- 1820** *στηλιτεῦσαι· ἐπὶ στήλης γράψαι, [θριαμβεῦσαι (A¹⁴), δημοσιεῦσαι (vg¹A¹³), παραδειγματίσαι (vg¹v³A¹⁴)
- D **1821** στήμα· ἐν ναυτικοῖς ὀνόμασιν ἀναγέγραπται. καὶ ἐπὶ φυτοῦ τίθεται. καὶ τὰ ὅμοια
- 1822** στημνίον· ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον
- D **1823** στημονίας κικίννους· τοῖς στήμοσιν ὁμοίους (Cratin. fr. 399 K.–A.)
- 1824** >σῆναι· χαλεπῶς ἢ σκληρῶς ἔχειν
- D **1825** στήνια· ἐορτὴ Ἀθήνησι καὶ διασκόπτουσι καὶ λοιδοροῦσιν (Ar. Thesm. 834. Eubul. fr. 146 K.–A.)
- D **1826** στήνιον· στήθος
- 1827** στηνιῶσαι· βλασφημεῖσαι, λοιδορεῖσαι
- 1828** στηρά· τὰ λίθινα πρόθυρα
- D **1829** στηρί[ον]· ἰέρων. Σέλευκος
- D **1830** στήριγγες· ἐρείσματα (Xen. equ. 1, 5). οἱ δὲ τὸ δίκρουν, ὅπερ ὑποτιθέασιν τῷ τῆς ἀμάξης ζυγῷ (Nicostr. fr. 37 K.–A. Lys. fr. 330 S.). οἱ δὲ βάκτρον
- Ap.S. **1831** στή ῥ' ἀντασχομένη· τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα (ζ 141)
- 1832** >στηριγμένον· ἰστάμενον (Phil. somn. 1, 144. 157)
- Hom. **1833** στηρίζαι· στήσαι, ἐνερεῖσαι, ἀρμόσαι. ἐγγίσαι. κρύψαι (μ 434)
- 1834** *σῆσαι· καθίσαι (cf. e.g. Soph. OC 11). [πληρῶσαι v⁵A¹⁶
- D **1835** στήσασθαι· τὸ δανείσασθαι οὕτως ἔλεγον. ἐπὶ σταθμῷ γὰρ πάλαι ἐδάνειζον. καὶ στάσιμον· τὸ δεδανεισμένον (Lys. 10, 18)
- Hom. **1836** σῆσεν· ὥρμισεν (β 391)
- D **1837** στησίφυλλον· τηλέφιλον τὸ φυτόν

1820 Σ σ 223 **1823** Poll. 2, 28 **1825** Ph **1830** Ph 538, 12 v. στήριγμα; Poll. 10, 157
1831 = Heliod. fr. 35 D. ap. Ap.S. 145, 31

1820 ῥάψαι H: ed. 1521 **1821** καὶ τὰ ὅμοια] haec verba 'aut referenda sunt ad gl. 1820, aut mutanda in καὶ τὰ αἰδοῖα [καὶ τὸ αἰδοῖον expectaverim]' Schm., coll. Ruf. Eph. onom. 101 cet.; nihil mutandum censeo **1822** cf. LSJ s. v. **1823** στημονίας· κικίννους (sine interpunct. insequ.) H: Poll. **1824** σῆναι] h. e. ἀσῆναι (Ruhnck.), Alb. alii cft. gl. 1637–8. α 7809. 7852. 7853 (Callim. fr. 275 Pf., ubi v. adn.). 7854. ε 3309. cf. Frisk 1, 170. 427 vv. ἄσσηνος et δύσσηνος; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1825** στήνια H: accent. Schm. post alios | expl. manca est; Ἀθήνησι <...> καὶ Schow; Ἀθήνησιν καὶ <...> Schm.; Ἀθήνησιν ἐν ἡ Mus., cf. Ph | λοιδοροῦσιν] Alb. cft. Ph ἐλοιδοροῦντο ... αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις | Ar. Thesm. 834] cf. gl. 884 **1826** cf. gl. 1741 fin. **1828** στηρά] accent. στήρα Mus. **1829** στήριον H: Schm. in app., coll. ordine **1831** ῥ' δ' Ap.S. et Hom. | ἀντασχομένη H: Ap. S.; Mus. ἀντα σχομένη ex Hom. praebet **1832** στηριγμένον] h. e. ἐσθηριγμένον (Lob. El. 1, 188); forma decurtata corruptaque eiusdem participii gl. η 798 exstat; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn. **1833** ἐνερεῖσαι H: Mus. **1834** πληρῶσαι] Alb. cft. gl. 1804 **1835** Alb. cft. gl. 1642. ε 6370. ο 22–3 **1836** ὥρμισεν H: Schm.

- 1838 στήτα· γυνή (Theocr. AP 15, 21, 14. Dosiad. ib. 26, 1) D
 1839 στία· ψήφο<υ>ς· οἱ δὲ στίας (Ap. Rh. 2, 1172). δηλοῖ δὲ καὶ στενοχωρίαν, καὶ λιθοκονίαν D
 1840 στήτην· ἔστησαν, δυϊκῶς (A 332 ..) Hom.
 1841 στιάζει· λίθοις βάλλει D
 1842 στιβαρόν· εὖρωστον, βαρὺ, εὖτονον, στερόν, *ἰσχυρόν Hom.
 (Γ 335 ..) g¹²Σ
 1843 *στιβάς· ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων [στρώσις vg¹³A³⁰, καὶ Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 145 [37, 1363, 13 M.]]. ἡ χαμαικοίτη
 φύλλων (Greg. Naz. c. 2, 1, 45, 145 [37, 1363, 13 M.]). ἡ χαμαικοίτη
 1844 στιβδός· μαστιγίας. δραπέτης
 1845 στιβεύειν· ἰχνεύειν, πατεῖν, πορεύεσθαι. καὶ στείβειν· ὁμοίως D
 1846 στίβη· ψυδής, πάχνη· ἡ με δαμάσ<σ>η[ς] στίβη ὑπηροί<η> Hom.
 (ρ 24–5). δηλοῖ δὲ τὴν πρῶτην δροσόν, καὶ τὸ ψῦχος
 1847 στίβη· ἁ<νδ>ράχνη. καὶ χρῶμα μεταλ<λ>ικὸν μέλαν (cf. Ier. 4, 30; D
 Ion TrGF 19 F 25. Antiphan. fr. 187 K.–A.)
 1848 στιβ[ε]ιά· ῥιγοῦν D
 1849 *στίβοντες· πατοῦντες (Λ 534) vg²¹A³³ Hom.
 1850 στίβος· τρίβος, *δόδος (Eur. Ion 351) g¹⁹. καὶ ἡ τοῦ ἵχνου<ς> Eur.
 ζήτησις
 1851 *στίγματα· πληγαί (Ep. Gal. 6, 17) vg¹⁰(A²⁹). ποικίλματα (Cant. N. T. + LXX
 1, 11) (vg¹⁰v²A³⁸)
 1852 στιγμή· νυγμή
 1853 Στιγνοίη· τὸ χωρίον
 1854 στιγών· στιγματίας (Ar. fr. 99 K.–A.) Att.
 1855 στίδιον· κόκκος ῥοιᾶς

1838 cf. Schol. Dion. Thr. 11, 24 unde Eust. Il. 21, 43 [1, 35, 27 V.] 1839 στία ... στίας] Galen. lex. 19, 140, 15 v. στίον | στίας] Schol. Ap. Rh. 1840 Schol. 1842 Σ σ 225 = Schol. 1845 EM 727, 40 1847 Ph 538, 25 v. στίμην καὶ στίμιν; Phryn. praep. soph. 118, 10; Antiphan. 114, 7; Diosc. mat. med. 1, 7, 3 ..; plura ap. Snell et Kassel–Austin 1849 Schol. 1850 EM 727, 35; cf. Σ σ 227 1851 Σ σ 228 1854 Ph (Ael. Dion. σ 34); Suet. convic. 12, 244 T. (p. 425 M.); plura ap. Kassel–Austin

1838 στήτα H: accent. Mus.; gen. Dor. στήτᾱς in Theocr. et Dosiad. e v. l. A 6 διὰ στήτην ἐρίσαντο originem traxit; cf. LSJ s.v. et Frisk 2, 797; vocem στατή (gll. 1577. 1650. 1974) conferre minime licet 1839 στήᾱ H et ordo: Schm. post G. | ψήφος H: Schm. | στήᾱς H: Schm. post G. | Schm. cft. gl. ψ 103 1843 Greg. Naz.] cf. gl. π 1366 cum adn. 1844 G. cft. gl. 1854 1846 δαμάσης H: Sop. alii (<σ>) et Mus. ([ς]) | ὑπίοι H: Mus. 1847 στίβη] Schm. formam hic ordine firmatam, quamquam etiam in Phryn., Antiphan., Ph repperit, proscribere vult; ‘Glossa στίβη [rectius στίβη] scribenda videtur, h.e. στίμμη’ id.; Ier. et Diosc. habent στίβη, Ion στίμμη, Antiphan. στίμ<μ>ιν; cf. etiam Frisk 2, 799 | ῥάχνη H: Mein. ap. Schm.; ἡ πάχνη Biel. | μεταλ<λ>ικόν H: Mus. 1848 στιβεῖαν H: ordo et Mus. 1849 στίβοντες] h.e. στείβοντες; Alb. cft. gl. 1695 1850 στίβος H: accent. Mus. | Eur. Ion 351] cf. gl. 1622 | ἵχνου H: Mus. 1851 πηγᾱι H: H^o 1854 στιγών (sine interpunct. insequ.)] contin. H: nov. gl. Mus. (interpunct. add. Alb.); accent. ft. rectius στίγων, cf. Kassel–Austin | μαστιγίας H: Ph; v. plura ap. Kassel–Austin 1855 στίδιον] h.e. σίδιον (Alb., coll. gl. 599 et 567 [ad quam v. adn.]

- D **1856** στίλα· στίλη. τὸ οὐδὲν καὶ τὸ τυχόν. ἔστι δὲ ὁ σταλαγμός
(Ar. Vesp. 213?)
1857 [στιδεύς· ὀδευτής]
1858 στιλάμενος· πλεύσας. προστάξας. ποιήσας
Eur. **1859** *στίλβει· λάμπει (Eur. Hipp. 194) v⁴A⁴⁰
D **1860** στίλβη· λύχνος, ἐλλύχνιον (frr. com. Hermipp. 26, 2. Plat. 206, 2.
Ar. 573 K. –A.). ἔνιοι φανόν· Ἀττικοὶ δὲ ἔσοπτρον
D **1861** Στίλβων· ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστήρ
D **1862** στιλβῶσαι· ἀπαστρέψαι
1863 [στίλος· ὁ προηγούμενος τῆς ποιμένης κριός]
Hom. **1864** *στιλπναί· στίλβουσαι, λαμπραί (Ξ 351) vg⁶A⁴³
1865 *στίνος· στένωμα. ῥηγμός v⁵A⁴²
1866 στινωπός· στενὸς τόπος, ἡγουν ὁδός
1867 στίξας· σημείον ποιήσας. μαστιγώσας (Ar. Ran. 1511)
D **1868** στίξασθαι· περιστήσασθαι ἐν κύκλῳ
1869 [*στίοντες· ἰστάμενοι v²⁴A³⁴]
D **1870** σσιπτῆς ἔδρας· ὀδευομένης ὁδοῦ
D **1871** σσιπτός· πυκνός, ἢ στερεός, καὶ πεπιλημένος. ἀπὸ τοῦ στείβειν
τὸ πατεῖν (Ar. Ach. 180)
D **1872** σσιτθόν· εἶδος ἀκριδός
1873 *στίφη· πλήθη, συστήματα vg⁸A²⁷. τάγματα (Phil. leg. Gai. 132)
1874 *στίφος· τάξις πολεμική (Aesch. Pers. 20. Xen. Anab. 1, 8, 13)
vg⁹A²⁸. ἢ ὄχλος g⁹, σύστρεμμα (Ar. Equ. 852)
D **1875** σσιφρός· πυκνός. εὐθαλής (Xen. cyneg. 9, 13)
Hom. **1876** ὁστιχάει· πορεύεται (O 635)

1856 cf. Ph 538, 23 v. στίλην et Su σ 1112 v. στίλη, ubi totus versus Aristophanis laudatur
1857 cf. Ap. S. 144, 28 **1860** Ph; Poll. 6, 103. 10, 119 **1861** Arist. mund. 392^a26 **1864** =
Schol.; cf. Σ σ 229 **1867** Schol. Ar. **1871** Schol. Ar.; unde Su **1874** Σ σ 230; Schol.
Xen. **1875** Ph **1876** cf. Su; EM 728, 6

1856 στίλα· στήλη.] Vales. στήλη in στίλη recte mutat; initium glossae in [στίλα] στίλη· mu-
tare propter ordinem non licet; non liquet; si ad Ar. Vesp. 213 spectat, conferenda gl. 1349 |
cf. Frisk 2, 799 **1857** στιδεύς (στίλεός ordo) | v. l. gl. 1694, q. v. **1858** στιλάμενος] rectius
στειλάμενος (Mus.; Alb. cft. gl. 1698–9) | προστάξας. ποιήσας] προστάξας ποιήσαι?
Schm. **1860** στίλβει H: ed. 1521 | ἀνχμός H: Salm. | ἔσοπτρον H: Mus. **1861** cf. gl.
469 **1863** v. l. gl. κ 4318 (Mein. 1857 p. 633 [KT corrupt. > ICT > CT] post Mus. qui minus
recte στίλος ἢ κτίλος praebet) **1865** v. l. gl. 1707 (Alb. post Mus.) **1866** v. l. gl. 1710
(Alb. post Mus.) **1867** Alb. cft. gl. 1854 **1868** στίξασθαι] a στίξω; de significatione cf.
περι- Hdt. 4, 2, 2. 202, 1 **1869** v. l. gl. 1712 (Alb. post Mus.) **1871** glossam in margine
add. eadem manus quae gl. π 2604 addidit **1874** στίφος H: accent. Schm. | Aesch. Pers.
20] cf. gl. ε 1290. τ 21 | σύστρεμμα] Alb. cft. gl. 2813 | Ar. Equ. 852] cf. gl. π 3051 **1875**
Alb. cft. gl. 2006 (ad quam v. adn.). 2053. 2103. 2105 | σσιφρόν· τὸ πεπηγός· στρυφνὸν δέ,
τὸ πρὸς τὴν γεῦσιν Ph | εὐθαλής] εὐπαγής Ruhnk.; εὐσταλής? G. **1876** σσιχάει H = Su =
EM] h. e. ὁμοστιχάει (Schm.), v. l. gl. ο 807; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum
adn.

- 1877 *στίχες· τάξεις ὄχλων (Δ 201 ..). καὶ στίχας· τὰ αὐτὰ (B 525. Hom. Γ 113. 326 ..) v²²A³²
- 1878 στιγηδόν· κατ' ὄρδινον, κατὰ στίχον στήσαι
- 1879 στίχος· περιπατος
- 1880 στιχὸς εἴμι· δι' ὅλης τῆς τάξεως αὐτῶν πορεύομαι (Y 362) Hom.
- 1881 *στίχους· τάξεις. πλήθη. ἣ τόποι τῶν στρατευμάτων v³A⁴¹
- 1882 *στίχουσι· βαδίζουσι v²⁵A³⁵, πορεύονται (Aesch. Sept. 297. Soph. Ant. 1129. Eur. Med. 47)
- 1883 *στίχωμεν· πορευθῶμεν A^{στ}³¹[vg⁴⁴], βαδίσωμεν
- 1884 *στλεγγίς· ξύστρα (Plat. Hipp. min. 368 c. Charm. 161e. Ar. fr. 145. 214 K.–A.) A¹
- 1885 στλέγγισμα· ὁ ἀπὸ τῶν ἀποξυσμάτων γλοιός (cf. Lycophr. 874) D
- 1886 *στοαί· τὰ ταμεῖα v³. καὶ ἐπιμήκη εἰσίν (Ar. Eccl. 14)
- 1887 στοβάξειν· κακολογεῖν D
- 1888 στόβος· λοιδορία, ὄνειδος (Lycophr. 395) D
- 1889 στοβασμάτων· λοιδοριῶν D
- 1890 *στο(ι)βάσουσι· σωρεύσουσι vg²⁷A⁴⁰(v²⁰)
- 1891 *στοιβή· σύνθεσις (Ar. Ran. 1178) v²A⁴⁶. καὶ εἶδος χόρτου (Hippon. fr. 79, 20 W. = Degani)
- 1892 *στοιχηδόν· κατὰ τάξιν vg²A⁴⁶. κατὰ στοιχεῖον
- 1893 στοιχεῖον· πᾶν τὸ ἄτμητον καὶ ἀμερές
- 1894 *στοιχεῖα· πῦρ, ὕδωρ, γῆ, καὶ ἀήρ, ἀφ' ὧν τὰ σώματα (Empedocl. VS 31 A 1, 180. 33, 1 [1, 282, 7. 289, 14]). ἣ γράμματα A³²(vg⁹)

1877 cf. Scholl. 1880 cf. Schol. 1881 Σ σ 231 1883 cf. Schol. Aesch. 1884 Schol. Plat. Hipp. min. 368 c = Ph 537, 13 v. στλεγγίς = Su (Ael. Dion. σ 25); Schol. Plat. Charm. 161e 1885 cf. Schol. Plat. Charm. 161e; Alex. Aphr. in Arist. top. 145*23–4 p. 456, 6 1886 Schol. Ar.; Ph; Su 1891 cf. Schol. Ar.; Su; Tryph. fr. 41 Velsen (Ap. Dysc. coniunct. 247, 26–9 Schn.) 1892 Su

1877 cf. στιχας· ταξεις των οχλων K | Γ 113. 326] cf. gll. ε 5252. κ 1440 | cf. praeterea gl. 2106 1878 cf. gll. 1892. 1897 | κατ' ὄρδινον] Lat. in ordine; cf. gl. 1897 et Lampe v. ὄρδινος | στίχον H: accent. Mus. 1879 στίχος H: accent. Mus. 1880 στίχος H: accent. Mus. 1882 στίχουσι H = K] h. e. στείχουσι, cf. gll. 1883 (cum adn.). 1717–18; error i pro ei in Hesychio alibique saepissime reperitur (in textu Sophocleo στί· pro στεί· nusquam ponere licet, quare Ant. 1129 στείχουσι Νύμφαι pro Νύμφαι στείχουσι metri gratia recte exhibent editores plerique) 1883 στιχώμεν (στείχωμεν Mus.)] v. l. gl. 1718 1884 cf. gll. α 6061. π 1886; 1630–1. 1720–1 1885 στλέγγισμα] στλεγγίσματα codd. DE Lycophronis, στλεγγίσματα ceteri codd.; de forma cf. gll. 1720–1 cum adn. 1886 ταμεῖα H (= Ph cod.; v habet ταμεία), ut expectaveris, sed ταμι· H et ordo (= A = Ph eiusque ordo; ταμειον vg) gl. τ 101 1887 cf. gl. 1806 adn. 1888 στοβός H: accent. Schm. | cf. gl. 1920 fin. et gl. 1806 adn. 1889 cf. gl. 1920 et gl. 1806 adn. 1890 στοβάσουσι H: K | σωρεύσουσι H: K 1891 Hippon. fr. 79, 20] cf. gll. α 8596. ο 1953; gl. π 1146 ad fr. 79, 16 spectat | Alb. cft. gl. ε 6414 1892 στοιχηδόν] στοιχειδόν ordo, falso | Alb. cft. gll. 1878. 1897 1894 expl. η γραμματα η πυρ και γη και ὕδωρ και αηρ, αφ' κτλ. A, Αθηναιοι μεν γραμματα, γραμματικοι δε πυρ· ὕδωρ· αερα· γην, αφ' κτλ. vg; gl. N. T. p. 153 ad Ep. Col. 2, 8 exhib. γῆν, πῦρ, ὕδωρ, ἀέρα

- 1895** *στοιχειούμενοι· διδασκόμενοι κατὰ τὴν τάξιν v²⁵A⁴⁷
1896 στοιχ(ε)ιούμενοις· διδασκομένοις
1897 στοιχειωδόν· κατὰ τάξιν. ἐνορδίνως
1898 *στοιχ(ε)ίωσις· διατύπωσις vg¹, ἡ πρώτη μάθησις vg¹A²⁹
1899 στοιχομυθεῖν· τὸ ἐφεξῆς λέγειν. καὶ ἀδολεσχεῖν
D **1900** στοιχῶ· συναινῶ
1901 στολάρχης· ὁ τοῦ στόλου ἄρχων, ὁ ναύαρχος
D+LXX **1902** στολή· στάσις. πορεία. κίνησις (Aesch. Suppl. 764). *ἐνδυμα, καὶ
περιβόλαιον (Gen. 27, 15 ..) g²⁸
Eur. **1903** *στολμὸν χρωτός· στολισμὸν σώματος (Eur. Andr. 148) v¹⁶A³³
Eur. **1904** στολμός· στολισμός (cf. Eur. Tr. 258)
D **1905** στολοκρον· τὸ περιεκεκομμένον τὰς κόμας, καὶ γεγονὸς ψιλόν,
εἴτε δένδρον, εἴτε ἄνθρωπος (cf. Anacr. PMG fr. 347, 3). δηλοῖ δὲ
καὶ ἀνειδές, καὶ σκληρόν
D **1906** στολοκρατές· τὸ τῆς Ἰοῦς μέτωπον, διὰ τὰ κέρατα (Soph. fr. dub.
295 a R.)
LXX **1907** στολισμός· ἱματισμός, κόσμος (Sir. 19, 30)
D **1908** στόλοι· τὰ ἄκρα τῶν τομῶν καὶ ὀξεία, χάρακες ἀπότομοι
Eur.+D **1909** *στόλος· πλοῦς, πλοῖα πολλά (e.g. Eur. IT 10) g²³A⁴⁴. καὶ ὁ τῆς νεῶς
ἔμβολος λέγεται, τὸ εἰς ὃξυ συνεστραμμένον (Aesch. Pers. 408)
1910 †στολυξώδης†· μικρολόγος
Hom. **1911** στόμα· τὸ κατεργαστικώτατον μέρος τοῦ πολέμου (K 8 ..)
Ap. S. **1912** στόμα λαύρης· τὸ τῆς θύρας χάσμα (χ 137)
Ap. S. **1913** στομάχοιο θέμεθλα· τὸν φάρυγγα, ἥτοι τὸ τῆς κοιλίας στόμα
(ρ 47) [δηλοῖ δὲ καὶ φίλμον κηλόν]
Eur. **1914** στόμια· χάσματα. <δηλοῖ δὲ καὶ φι[λ]μόν, κημόν (Eur. Hipp. 1223)>
1915 στόμις· ὁ ἀπειθής. μέγα στόμα ἔχων. καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας
λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς

1898 Σ σ 233 **1899** Ph **1905** cf. Ph 540, 9. 13 **1909** πλοῦς, πλοῖα πολλά] Schol. Hec.
115; EM 728, 15 | καὶ ὁ κτλ.] Schol. Aesch. Ag. 408; cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1089 **1912**
Ap. S. 145, 10 **1913** Ap. S. 145, 12 **1915** cf. Phryn. praep. soph. 111, 1; Ph = Su v. στόμις
ἵππος; Suet. convic 4, 120 T. (p. 419 M.) et Eust. Od. 1538, 50 [1, 220, 45 St.]

1895 contin. H: nov. gl. Mus., cf. K | διδασκόμεθα H: K **1896** στοιχιούμενοις H (σ om.
rubr. in initio versus, add. Mus.): Mus. **1897** cf. gl. 1892. 1878 | ἐνορδίνως] Lat. in ordine;
cf. gl. 1878 et Lampe s. v. **1898** στοιχίωσις H: Mus. | ἡ H: Hansen, coll. Σ **1900** συνενῶ
H: Voss. **1902** fin.] Alb. cft. gl. χ 318 **1903** στολμὸν· χρωτὸν (sine interpunct. insequ.)
H: K **1904** Eur. Tr. 258] cf. gl. 1800. π 258 **1905** Schm. cft. gl. κ 3370 (στολόκρους).
λ 1253 (λοκός· λοκρός H, κόλος· <στο>λοκρός Schm., [λοκός] >λοκρός· Latte); Anacr. ha-
bet στολοκρός | γέγονε H: Heins. **1906** στολοκρατές] v. Radt **1909** Aesch. Pers. 408]
cf. gl. χ 80 **1910** Alb. cft. gl. 1927. τ 1096; nihil arridet **1913** fin.] v. gl. 1914 **1914**
δηλοῖ κτλ.] corr. et huc e gl. 1913 transp. Schm. in app. **1915** στομῖς H: accent. Voss., cf.
testt. **1916** στομοδόκουν H: Mus., cf. gl. 2112; Kaibel ap. Kassel–Austin ci. ἀστο-
μοδόκον, coll. Soph. El. 724 | στομύλον H: Mus., cf. gl. 2112

- 1916 στομοδόκο[υ]ν· στωμύλον (Pherecr. fr. 268 K.–A.) D
 1917 στομύλος· πολυλάλος, φλύαρος, δεινός, αἰσχρός (Ar. Ach. 429. Theocr. 5, 79)
 1918 *στομφάσαι· στομφολογῆσαι. κομπάσαι. ἄλαζονεύεσθαι Σ
 1919 στόμφος· ἄλαζονεία D
 1920 στομωμάτων· χαραγμάτων. τινὲς δὲ στοβασ[ι]μάτων· λοιδοριῶν. στόβος γὰρ ἡ λοιδορία D
 1921 *στοναχάς· στεναγμούς (B 39 .) vg¹³A³⁷ Hom.
 1922 στοναχῶν· στενάζων
 1923 στονόεντα· στεναγμὸν ποιοῦντα, στενάζοντα (Θ 159 .) Hom.
 1924 στόνοι· τὰ ἔσω τῶν κεραμίων, καὶ στρογγύλα D
 1925 *στόνος· στεναγμός (K 483 .) g²⁶A³⁸ Hom.
 1926 στόνυξι· κέρασι
 1927 στόνυχες· τὰ εἰς ὅξυ λήγοντα, καὶ τὰ ἄκρα τῶν ὀνύχων
 1928 [στορβάξιν· κακολογεῖν]
 1929 *στοργή· φιλία vg⁴A³⁰, ἀγάπη (4. Macc. 14, 13) [A³⁰] LXX
 1930 στοργῆσαι· φιλεῖν
 1931 *〈στορέσαι〉· στρεῶσαι (I 621 .) g¹⁹A⁴² Hom.
 1932 *στορεσθέν· στρωθέν v¹⁸A³⁹
 1933 στορεύς· γαληνοποιός. καὶ τὸ ἀντὶ τοῦ σιδηροῦ τρύπανον D
 ἐμβαλλόμενον ξύλον ῥάμνον, ἢ δάφνης
 1935 στόρνη· ζώνη (Lycophr. 1330. Callim. fr. 260, 15 Pf. = SH D
 fr. 288, 15)
 1934 στόρθη· τὸ ὅξυ τοῦ δόρατος. καὶ ἡ ἐπιδορατίς D
 1936 *στορνύμενος· ἐστρωμένος [v¹⁷A³⁶]
 1937 στο(ρ)νυτέα· καταστρωτέα. περιοικοδομητέα
 1938 στορπάν· τὴν ἀστραπὴν D

1916 Poll. 2, 101 1918 Σ σ 235 (v. στόμφακα). Σ^b σ 236 1921 = Σ σ 237 = Schol. 1925 = Σ σ 239 = Schol.; EM 728, 30 1927 cf. Scholl. Ap. Rh. 4, 1689; Lycophr. 486; Opp. cyn. 4, 232 1931 = Σ σ 240 = Schol. 1933 cf. Schol. Ap. Rh. 1, 1184 1935 Su σ 1145 v. στόρνησι

1917 στομύλος (H: accent. Mus.)] h. e. στωμύλος (Mus., cf. gl. 2114) | πολύλαλος H: accent. Mus. 1918 κομφάσαι H: Faber 1919 στόμφας H: Heins. Voss.; Alb. cft. gl. ε 6416 1920 στομωμάτων (H: Mus.)] h. e. στοβασμάτων (Thes. 7, 119 c), cf. τινὲς δὲ κτλ. | χαραγμάτων] χλευασμάτων G. | στοβασμάτων H: Palm. Salm., Alb. cft. gl. 1889 | στόμος H: Jun. | γάρ] καὶ Ald. 1921 στονάχας H: accent. Mus. 1922 στονάχων H: accent. Alb. (cf. II. ed. West 1, xxxv); Pears. et Alb. ci. στοναχίζων, ad Ψ 172. 225 pertinens 1923 cf. gl. 1746 1928 v. l. gl. 1887 1931 contin. H: nov. gl. 〈στορέσαι〉 Gron. alii, coll. KΣ Schol. 1933–4 ordinem codicis exhibeo, numeros Schmidtii 1933 σιδήρου H: accent. A. Kuhn. | τρύπανον H: G. et Salm. 1934 στορθή H: accent. Mus. 1936 στορνοίμενος H: Mus.; K στορος (sic) habet | ἐστρωμένος (quod valet ἐσταυρωμένος) H: Mus. 1937 στονωτέα H: ordo et Mus. 1938 στορτίαν H: Alb., pro στροπάν (cf. gl. 2030), i. q. στεροπήν (cf. gl. 1778); cf. etiam gl. 2034

- D 1939 στορχάζειν· εἰς σηκοὺς κατακλείειν τὰ βοσκήματα
 D 1940 στορχάσω· συγκλείσω
 1941 στουμνά· αὐστηρά
 D 1942 στοῦπος· ἢ τοῖς <τε>τελευτηκόσι ἐπὶ τῶν φορ<ε>ίων σκηνή
 1943 στοχάζεται· οἶται. κατὰ σκοποῦ βάλλει
 1944 *στοχαζόμεθα· τεκμαιρόμεθα A³⁵(vg¹²)
 1945 στοχίζη· στοιχομυθεῖς· μακρογορεῖς
 D 1946 στραβάλός· ὁ τρογγυλίας καὶ τετράγωνος ἄνθρωπος. Ἀχαιοί
 D 1947 στράβηλοι· κοχλίας (Pherecr. fr. 14, 2 K.–A.)
 D 1948 στραβαλοκόμαν· οὐλοκόμην (Soph. fr. 1099 R.)
 D 1949 στραβεύς· κωπεύς
 D 1950 στραβήλω· τῷ κόγχῳ, ᾧ ἐσάλπιζον
 1951 στράβωνες· ἔπιπιοιὺ κενός† (com. ad. fr. 756 K.–A.)
 1952 στραχύ· τραχύ
 LXX 1953 *στραγγαλιαί] καὶ στραγγαλίδες· συστροφαί, [διαστροφαί
 (Psalm. 124, 5. Esai. 58, 6 [ad -ιαί]) (vg²⁷A⁵⁷). παγίδες, ἢ [πλοκαί
 (Pherecr. fr. 25 K.–A. et Stratt. fr. 51 K.–A. [ad -ιδες]) (vg²⁷A⁵⁷)
 1954 στραγγαλοῦται· συστρέφεται
 1955 στραγγίζει· πιέζει
 1956 *στραγ<γ>εύει· διαβάλλει. οὐκ εὐθὺς πορεύεται vg³A⁴¹
 1957 στραγ<γ>εύεται· διατρίβει
 1958 *στράγξ· σταγών (Men. fr. 179 K.–A.) v⁹A⁴⁸
 1959 *στραγγός· στρεβλός. ἄτακτος v¹⁸A⁶⁰ †ἢ στόμα†

1947 Σ σ 262 v. στρόβιλοι init. | Speusipp. fr. 8 | aliter Poll. 6, 45 1948 Poll. 2, 23 1951 Poll. 2, 51 1953 στραγγαλιαί] An. Ox. 2, 466, 14 = gl. Psalm. 304 Ernesti | στραγγαλίδες] cf. Ph = Su; Poll. 10, 183 1956 Σ σ 243 1958 Ph 541, 9 1959 Σ σ 244

1939–40 Alb. cft. gl. ε 6422 1939 ὠκοὺς H: Mus. 1940 στορχάτω H: Mus. 1941 στουμμά H: Mus. (accent.) et Ahr. Dial. 2, 126 (inter gll. Laconicas) (v); Alb. cft. gl. 2078 1942 τελευτηκόσι H: Mus. | φορίων H: Mus. 1943 κατασκοπεῖ H (sicut habet etiam gl. κ 1444, ubi ex A et Σ corrigunt): Schm. post Sop. 1945 στοχίζη] στοιχ- Mus., sed de στοιχ-/στοιχ- in eadem voce cf. Harp. 248, 7 (π 62 K.) v. περιστοιχίζεται et (Schm.) Poll. 5, 36 | μακρογορεῖς H: Mus. | Alb. cft. gl. 1899 | Schm. ci. στοχάζη] <στοιχίζη> (Soph. Ant. 241) + nov. gl. στ[ο]ιχομυθεῖς· μακρογορεῖς 1946 στράβλος H: accent. Lob. Prol. 111. 138 1947 στράβηλοι] ad Pherecr. pertinet, cf. gll. β 1041. ε 3064; sola significatio vocis est 'concha', id quod in contextu comico non alienum est; Pollucem, coll. versu primo fragmenti, pravam explicationem excogitasse censeo | κοχλίας H: accent. Mus. | cf. gl. 2025 cum adn. 1948 extra ordinem | στραβαλοκομᾶν H: accent. Thes. 7, 827 c; στραβολοκομᾶν (vv. ll. στραμβαλο-· στραμβαλλο-) Poll. | οὐλοκομᾶν H: Thes. l. c., coll. gl. 1573 | cf. gl. 2024 1949 κωμεύς H: Jun. | Alb. cft. gl. 1575 1950 Alb. cft. gl. 1980; cf. etiam gl. 2025 cum adn. 1951 στράβωνες H: accent. Mus. | expl.] Voss. ci. ἐπὶ πλοῦς. Εὐκλος (cf. gl. π 1282 cum adn.), alii etiam audaciora 1952 extra ordinem | Alb. cft. gl. 1572 1953 στραγγαλιαί] cf. gl. π 2683 | στραγγαλίδαι H: Heins. alii; de -ai pro -es perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. 1956 στραγεύει H = K = Σ^a c Su; Σ^b et Ph 1957 στραγεύεται H: Mus. | cf. gl. 1963 et διατρίβει· στραγγεύεται Ph δ 474 1958 στράξ H = v: A, cf. gl. 1989; στραγγίς ordo et Ph 1959 στραγγός H = v] στραγός AS

- 1960 στραγγουρία· ἡ δυσουρία (Ar. Vesp. 810. fr. 371 K.–A.) D
- 1961 στράνθανα· ὀξέα
- 1962 στράταρχος· στρατηγός (Pind. Pyth. 6, 31. Isthm. 5, 50=40. Phil. Flacc. 111) D
- 1963 στρατεύομαι· διατρίβω (Ar. Nub. 131)
- 1963x στρατήγημα· τὸ καταπολεμῆσαι
- 1964 *στρατηγιά· τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος (Xen. Anab. 7, 1, 33. Phil. Abr. 221. Ios. b. Iud. 2, 590) Σ
- 1965 *στρατηλάτης· ἡγεμών. ἄρχων στρατοῦ (v¹²A⁵²)
- 1966 Στρατή· πόλις Ἀρκαδίας (B 606) Hom.
- 1967 στράτιον· πολεμικόν, ἢ φοβερόν (Ar. Vesp. 618). καὶ ἐπίθετον Διός (Hdt. 5, 119, 2) D
- 1968 στρατιώτης· ὁ ἐν τῷ στρατῷ ἀριθμούμενος
- 1969 στρατιώτης ποτάμιος· πόα D
- 1970 *στρατολογήσαντι· στρατεύσαντι (2. Ep. Tim. 2, 4) vg¹⁶A⁵⁸ N.T.
- 1971 *στρατὸν αἰχμητήν· τὸν πολεμιστὴν στρατόν (Eur. Hec. 118) Eur.
vg²⁵A⁴⁴
- 1972 *στρατός· τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων Σ στρατιωτῶν (A 10 .; ω 81) Ap.S.
- 1973 στρατόων<το>· ἐστρατοπεδεύοντο (Δ 378 v.1.) Hom.
- 1974 [στατή· πόρνη]
- 1975 *στραφῆναι· ἀναστραφῆναι (Xen. Cyr. 7, 1, 23) g³¹. ἢ στραφθῆναι (cf. Sophr. fr. 84 K.–A. Theocr. 7, 132 v.1.) K + D
- 1976 στρέβλαι ναυτικά· τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα (Aesch. Suppl. 441). Ἀττικοὶ δὲ τὰ βασανιστήρια D
- 1977 στρεβλόν· καμπύλον, σκολιόν (Ar. Thesm. 516. com. ad. fr. 229 K.–A.)
- 1978 στρεβλούμενοι· δεσμούμενοι (com. ad. fr. dub. 450 K.–A. Luc. Phal. 1, 4)
- 1979 *στρεβλοῦται· αἰκίζεται, ἁβασανίζεται (Phil. Abr. 104) v¹⁴A⁵⁵
- 1980 στρεβλῶ· κόγχω, ᾧ ἐσάλπιζον D

1964 Σ σ 247; Su 1966 Schol. 1967 cf. Ph 1969 Diosc. mat. med. 4, 101; Galen. simpl. med. 8, 18, 40 [12, 131, 4 K.]; Plin. n. h. 24, 169 1972 Σ σ 250; Ap.S. 145, 17; EM 728, 40 1973 = Schol. 1978 Schol. Luc.; Σ σ 251; cf. Schol. Dem. 24, 105

1963 στρατεύομαι] h. e. στραγγεύομαι (Sop.), cf. gl. 1957 | Ar. Nub. 131] cf. gl. 1008 1964 στρατίας H: Σ; στρατηγίας Alb. in app.; Su habet ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίδος et ad Ios. στρατηγίας ὀρεγόμενον 1967 στρατι H: Mus. | ἐπίθ. Διός] cf. RE v. Stratios n. 1 1969 στρατιωτῆς· ποτάμιος πόα H: Hansen, coll. post alios Diosc. (interpunct. Schm.) 1973 στρατόων (H: Schol. [sine ἑ]) contra, gl. ε 6424 habet ἐστρατόωντο, quod ad Γ 187 cum Schol. spectat 1974 v.1. gl. 1650 | στατή (σ om. rubr. in initio versus, add. Mus.)] Mus. perperam στρατή praebet, neque ordini neque explicationi satis inserviens 1976 διασφηνοῦνται H: Mus. | Aesch. Suppl. 441] cf. gl. π 3777 cum adn. 1978 expl.] δεσμούμενοι, μασιζόμενοι Schol. Luc., -ος, -ος Σ 1980 Alb. cft. gl. 1950; cf. etiam gl. 2025 cum adn.

- D **1981** στρέμμα· εἶδος πέμματος
 D **1982** στρέμματα· περὶ νεῦρα (Hippocr. off. med. 23 [3, 328, 6 L.])
 Hom. **1983** στρεπτοί· εὐμετάθετοι, εὐμετάβολοι (I 497)
 D **1984** στρεπτοί· ὄρμοι. τὰ περὶ τὰς χεῖρας· ψέλλια (Xen. Cyr. 1, 3, 2)
 Hom. **1985** στρεπτοῖο χιτῶνος· τοῦ ἄλυσιδωτοῦ θώρακος, ἢ τοῦ θώρακος τοῦ ὑποδύτου (H 113)
1986 στρεπτόν· φίλημά τι ποιόν. ἢ *σκολίον g³⁴
1987 στρεύγει· ἀνιᾶ
1987x <στρεύγεται> καταγωνίζεται. προσδιατρίβει. βραδύνει
 Hom.? **1988** στρεύγεται· ταλαιπωρεῖται, καταπονεῖται. τρίβει, τριψημερεῖ (cf. O 512 . .)
1989 στρεύγομαι· διατρίβω. ἀφ' οὗ καὶ στράγξ· ἢ κατὰ βραχὺ πρόεσις
 D **1990** στρέφανον· ἄξινη, καὶ πέλεκυς
 Hom. **1991** στρεφεδίνηθεν <δέ> οἱ ὅσσε· διεστράφη. ἐσκοτοδινίασεν (Π 792)
 Hom. **1992** στρέφει· κάμπτει (Ψ 323). λυγίζει. ἀποσειεται. διώκει. ψιλοῖ
 D + K **1993** *στρέφος· στρέμμα. ἰδέρμα, βύρσα vg⁵A⁴². Δωριεῖς
 D **1994** Στρεφοῦραι· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἱ καλοῦνται Κοψίλοι
1995 *στρέφωσις· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη v⁶A⁴³
 D **1996** Στρεψαῖοι· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν (Ar. fr. 126 K.–A.)
1997 στρεψίμαλ(λ)ος· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων. στρεψί[ν]μαλ(λ)α γὰρ λέγονται τὰ συνεστραμμένους ἔχοντα τοὺς μαλλοὺς (Ar. fr. 682 K.–A.)
1998 στρέψις· στροφή. ἀπάτη
 D **1999** στρεψοδικεῖν· τὸ ἀποστρέφειν τὴν δίκην (Ar. Nub. 434 K.–A.)
2000 στρηνές· σαφές. ἰσχυρόν. τραχύ. στυγνόν. ὀξύ. ἀνατετα[γ]μένον. στρηνόν (Ap. Rh. 2, 323)
2001 στρηνιέται· στρηνιᾶ

1984 cf. Schol. Plat. rep. 553 c **1985** cf. Ap. S. 145, 21; Schol. **1988** cf. Schol. **1989** στράγξ] Schol. Ap. Rh. 4, 1058 **1991** cf. Ap. S. 145, 15 **1992** Schol. bT **1993** Σ σ 252 **1996** Ph 543, 7 v. Στρέψα; aliter Theogn. can. 288 (p. 53, 14 C.); plura ap. Kassel–Austin **1997** Ph = Su (Paus. σ 24); Eust. Od. 1561, 37. 1638, 16 [1, 252, 2. 354, 33 St.]; plura ap. Kassel–Austin **1999** Schol. Ar.; Poll. 8, 26 **2000** Schol. Ap. Rh.; cf. Orion. 146, 13

1981 στρέμμα] i. q. στρεπτός Alb., coll. Harp. 280, 12 [σ 45 K.] et Athen. 14, 645 b **1984** ὅμοι H: accent. Mus. | ψέλλια] cf. gl. 627 cum adn. **1987–1987x** unam gl. H: divisit et στρεύγεται add. Hansen **1988** στρατεύεται (h. e. στραγγεύεται [Mus.], cf. gl. 1957) H: ordo et Salm.; Alb. cft. Schol. στρεύεσθαι· ταλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν | τρίβεται H: Hansen; τρίβεται Mus. | τριψημερεῖ Alb. cft. gl. τ 1474 **1989** στράγξ] cf. gl. 1958 | πρόεσις] πρόεσις τοῦ ὕδατος Schol. Ap. Rh. **1990** Alb. cft. gl. 1785 **1991** <δέ> Jens., cf. Ap. S. **1993** Salm. cft. gl. 1783, ad quam v. adn. **1994** Ἰνδῶν ... Κοψίλοι] ὀρνίθων ... κόψιχοι Sop.; χελιδόνων ... κύψιλοι Biel., coll. gl. κ 4762 **1995** cf. gl. 1993 cum adn. **1996** στρέψαιοι H: accent. Mus. **1997** στρεψίμαλος H: Mus., cf. Ph | ἐρίων] ἱερῶν H: Salm., Alb. cft. Ph | στρέψιν μάλα H: Mus. **1999** στρεψοδοκεῖν H: Mus. **2000** ἀνατεταγμένον H: HSt., Hemsterh. cft. Schol. Ap. Rh. | στρινόν H: Mus. **2001** στρηνύεται H: Voss.

- 2002** στρηνιῶντες· πεπλεγμένοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ διὰ πλοῦτον ὕβριζειν, καὶ βαρέως φέρειν
- 2003** στρηνὸν βοᾶν· τὸ σκληρόν (Nicostr. fr. 38 K.–A.)
- 2004** στρίγλος· τὰ ἐντὸς τοῦ κέρατος D
- 2004x** <στρίγξ· ... ὅστρίγγα> νυκτίφοιτον· καλεῖται δὲ καὶ νυκτοβόα. D
οἱ δὲ νυκτικόρακα
- 2005** στριγχός· τειχίον. στρικτόριον. στεφάνη δώματος D
- 2006** *στριφνός· σφιγκτός vg¹⁵A⁵⁶. πυκνός. στερεός
- 2007** στριφοῦ· †λαμπόδικε†, ἀπόκνισον
- 2008** στροβάζων· συνεχῶς στρεφόμενος
- 2009** στροβάνικος· ἡ τῷ στροβεῖν νικῶσα
- 2010** στροβανίσκος· τρίπους
- 2011** *strobeĩ[ται]· ταράσσει, κινεῖ (Aesch. Ag. 1216) A³⁷vg^{στο15}
- 2012** στρόβιλος· συστροφὴ ἀελλῶδης. καὶ ἡ πίτυς, καὶ ὁ καρπὸς D+K
αὐτῆς. καὶ *εἶδος· τι ὀρχήσεως Σ, καὶ ἄγυναικείας χρύσεως†
- 2013** στροβεῖν· ἀποσεῖσθαι, ἀποσβεῖν ἑαυτοῦ, ἀποδιώκειν, θορυβεῖν (Greg. Naz. c. 2, 1, 14, 67 [37, 1250, 5 M.]) Greg. Naz.
- 2014** στροβελόν· σκολιόν, καμπύλον
- 2015** στροβελός· σοβαρός, τρυφερός
- 2016** στροβῆσαι· συστρέψαι. ἐκφοβῆσαι
- 2017** στρόβιλοι· καταιγίδες. καὶ τὰ ὅμοια D
- 2018** *strobehētōs· τεταραγμένως v¹⁷A⁵⁹
- 2019** στρόβοι· συστροφαί (cf. Aesch. Ag. 657)
- 2020** στρογγύλη· συνεστραμμένη. καὶ Λιπάρα νῆσος D
- 2021** στροιβᾶν· ἀντιστρέφειν

2002 cf. Zonar. 1681 **2003** Ph = EM 730, 22; Theogn. can. 352 (p. 65, 33 C.) **2004x** cf. Theogn. can. 221. 797 (pp. 41, 6. 132, 15 C.) **2006** Σ σ 253; EM 730, 23 **2011** Σ σ 254 **2012** Ph 543, 22 v. στροβῆσαι; Σ σ 262 v. στρόβηλος (s. v. στρόβιλοι) | συστρ. ἀελλ.] Poll. 1, 110 | εἶδος τι ὀρχήσεως] Athen. 14, 630a; Poll. 4, 100; Arcad. 55, 27 **2014** Σ σ 255 v. στρόβιλος **2016** Ph **2017** cf. Σ σ 262 **2019** cf. Schol. Ag.

2002 πεπλεγμένοι] πεπλησμένοι G. | cf. gl. 1764 cum adn. **2003** στρηνοῖβοᾶν H: Schm., coll. Ph et de accentu Theogn.; στρηνὸς βοᾶν Mus. **2004–2004x** unam gl. H: Palm. | στρίγλος H: accent. Mus. | στρίγξ· ... ὅστρίγγα addidi post Palm. (L. Dind. 7, 869 c cft. Theogn. στρίξ. στρίξ. τριγξ), qui στρίγγα· νυκτόφοιτον vult (sed νυκτ. vox poetica est, quare explicationis vice fungi non potest, ut intellexit Wil. Kl. Schr. 4, 391–2) | νυκτοίφρυτον H: HSt. | νυκτοκόρακα H: Mus. **2005** Alb. cft. gl. 349. τ 1371 | στρικτόριον] nov. gl. H: contin. Schm.; del. Mus., qui etiam στ. δ. del., iniuria ut e gl. cc. intelligitur | στεφανή (H: accent. Mus., antequam del.), δόμα· H: Schm. **2006** cf. gl. 1875 cum adn. et Frisk 2, 810–11 vv. στριφνός. στρυφνός **2009** στροβανικός H: accent. Mus. | τοῦ H: Mus. | νικῶσι H ut vid. (Latte): H^c **2011** strobeĩται H: K **2012** στρόβιλος] στρόβηλος ordo, falso; Σ habet στρόβηλος | cf. gl. 2017. 2022 | ἄγυναικείας χρύσεως] γυναικείων χρυσίωσιν Mus.; γυναικείων χρυσίον ('id est τὸ αἰδοῖον') Voss **2017** καταιγίδες] ἀνέμων εἶδος Σ; ἡ συστροφή· καὶ ὁ λαίλαψ Ph | cf. gl. 2012 cum adn. **2018** στροβιτιῶς H = K: Alb **2020** λιπαρά (H: accent. Alb. post alios)] κατὰ Λιπάραν D'Orvill.; cf. gl. 331. 679. 2775. q 509 cum adnn. | cf. RE v. Strongyle n. 4

- 2022 στροίβηλος· ἔπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ
 2023 στροιβός· δ[ε]ῖνος
 2024 στροβαλοκόμας· οὐλοκόμας
 Hom. 2025 *στρόμβος· δ[ε]ῖνος. κόχλος (Lycophr. 250). ῥόμβος Σ. συστροφῇ
 ἀνέμου (Aesch. PV 1084). ῥομφαίας λίθος (Ξ 413) [v²²A⁶⁴]
 2026 στρόμβιον· περιδεδινημένον
 2027 στρομβοί· συστρέφει. καὶ τὰ ὅμοια
 2028 *στρωννύμενον· ἐστρωμένον (v¹³A⁵⁴)
 D 2029 στρωννώς· λαγός
 D 2030 στροπά· ἀστραπή. Πάφιοι
 D 2031 στρουθίων· πῶας ῥίζα, εὐθετος πρὸς ἐρίων ἔκπλυσιν (Hippocr.
 nat. mul. 32. mul. 78 [7,358,6. 8,174,8 L.])
 D 2032 στρουθός· ὁ καταφερέης, καὶ λάγνος. Ἀττικοὶ δὲ τὰς στρουθο-
 καμήλους
 D 2033 στροῦς· ὁ στρουῖος. καὶ ὄσπριον
 2034 στροφαί· ἀστραπαί
 D 2035 στροφάδες· σκώληκες
 D 2036 Στροφαῖος· Ἐρμῆς, ὁ πρὸς ταῖς θύραις ἰδρυμένος· διὰ τὸν τῆς
 θύρας στροφέα (Ar. Plut. 1153)
 Hom. 2037 *στροφ(άλ)ιγγι· συστροφῇ (Π 775 . .) g³³
 2038 στροφάλιγξ· συστροφῇ κονιορτοῦ. καὶ ἐν ᾧ οἱ τροχοὶ στρέφονται
 2039 *στροφάλιγγος· συστροφῆς v¹⁹A⁶¹
 Ap. S. 2040 *στροφαλίζετα· στρέφεται (σ 315) [g³²]
 D 2041 *στροφαί· ἀντιλογίαι. διαστροφαί (vg²⁹A⁶⁶). καὶ αἱ κατὰ
 διαιρέσεις τῶν μελῶν (Pherecr. fr. 155,9 K.–A.)
 2042 στρόφιγγα· τὸν στροφέα (Ios. Ant. 3, 117)
 2043 στρόφιγξ· ὁ αὐτός
 2044 *στρόφιον· ἡ στρογγύλη ζώνη (Ar. Lys. 931. Thesm. 638.
 fr. 664,1 K.–A.) [Σ]
 2045 στρόφισ· σκολιός, οὐχ ἀπλοῦς, πολὺπλοκος

2025 ῥόμβος] Σ σ 256 = Ap. S. 145, 14 = EM 730, 44 | κόχλος] Schol. Lycophr. 2031 Diosc.
 mat. med. 2, 163, 1; cf. Galen. simpl. med. 8, 18, 41 [12, 131, 9 K.] 2032 Ἀττικοὶ δὲ κτλ.] cf.
 Eust. 228, 39 [1, 347, 26 V.] (Ael. Dion. σ 38) 2036 Ph; EM 630, 46 2037 = Schol. = Σ σ 260;
 EM 730, 50 2040 = Ap. S. 146, 4; cf. Schol. 2041 Σ σ 259 2044 Σ σ 261 = EM 730, 56

2022 cf. gll. 2012. 2017 2023 δεινός H: Guyet | Alb. cft. gl. 2025 2024 extra ordinem | στρο-
 βαλοκόμας H: accent. Thes. 7, 870 b | οὐχ ὁμάς H: HSt. fere | cf. gl. 1948 2025 δεινός H: Ald.;
 Alb. cft. gl. 2023 | κόχλος] cf. gll. 1947. 1950. 1980 | Aesch. PV 1084] cf. gl. 1778 2026
 στρομβίον H: accent. Mus. 2030 στροπή H: Bergk | Alb. cft. gl. 1938, ad quam v. adn.
 2033 στρουῖος] de accentu cf. Hdn. dict. sol. 2, 947, 29 L. et Schol. Ar. Av. 877 [Hdn. 2 p. xix
 n. 3] 2034 Alb. ci. στροπαί; G. cft. gl. 2030. 1778. 1938 2037 στροφίγγη· συστροφῇ H: gΣ
 2038 στροφίλιγξ H ut vid.: Mus. 2040 στροφαλίζετα· στρέφεται H (-τα· διαστρεφεται g) =
 Ap. S.] h. e. στροφαλίζετε· στρέφετε (Alb., cf. Schol.) 2044 στρόφις H: Alb. post Mus., cf. Σ |
 Ar. Thesm. 251. 255] cf. gl. π 3096 2045 στρόφισ H: accent. G.

- 2046 *στρόφος· συνεστραμμένος λῶρος, ἢ Ἰσχοινίον, παρὰ τὸ Hom.
ἐστράφθαι (ν 438 ..) [v⁷A⁴⁶]
- 2047 στρόφοι· τὰ λεπτὰ τριχίδια
- 2048 Στρύμη· πόλις (Hdt. 7, 108, 2. Dem. 12, 17) D
- 2049 Στρυμών· ποταμός (e.g. Hdt. 7, 75, 2) [A^{στν13}ν^{στν2}] D
- 2050 Στρυμόνιοι· οἱ Βιθυνοὶ τὸ πρότερον (Hdt. 7, 75, 2) D
- 2051 Στρυμόνιος· ὁ βορρᾶς (Callim. h. Del. 26) D
- 2052 στρύμοξ· ξύλον μεμηχανημένον ἐν ταῖς ληνοῖς πρὸς τὴν τῶν D
σταφυλῶν ἐκθλιψιν
- 2053 *στρυφνόν· στερεόν v²⁰A⁶², ἰσχυρόν. Ἰαύστηρόν v²⁰A⁶². ἐπε-
στυμμένον (Hippocr. vet. med. 14–15 [1, 602, 10. 606, 4. 8. 9. 14
L.]), πυκνόν
- 2054 *στρυφνός· μάζα. ἢ Ἰοῖνος στυφός (Amph. com. fr. 36, 2 K.–A.?)
vg²⁶A⁵³
- 2055 στρωματεύς· ἰχθὺς ποιὸς ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ D
- 2056 στρωματίζειν· τὸ ἐπισάπτειν ὄνῳ
- 2057 στρωματίτην· ἔρανόν τινα, ἐν ᾧ ἑαυτοῖς παρεῖχον τὰ στρώματα
(Cratin. fr. 494 K.–A.)
- 2058 στρωμνή· κοίτη
- 2059 στρωφᾶν· νήθειν, κλώθειν, περιστρέφειν
- 2060 στρωφῶντο· περιεβλέποντο. ἐστρέφοντο
- 2061 στρωφᾶται· περιστρέφεται (Hes. op. 528)
- 2062 στυαγόν· τὸ στύμα, παραγωγὼς
- 2063 *στυγεῖν· μισεῖν vg¹(Σ). στυγνάζειν vg¹. φοβεῖσθαι (Σ)
- 2064 στυγέει· μισεῖ (Θ 370) Ap.S.
- 2065 στυγέουσιν· μισοῦσι (H 112 ..) Hom.
- 2066 *στυγερόν· στυγνόν. [κακοπαθές,] Ἰφοβερόν (g⁶A²¹), χαλεπόν, Hom.
Ἰμισητόν (α 249 ..) vg⁶A²¹
- 2067 στυγέων· φοβούμενος (Ap.Rh. 2, 628–9). μισῶν (Greg. Naz. c. D+Greg. Naz.
2, 2, 7, 216 [37, 1568, 3 M.])
- 2068 *στυγηρῶ· μισητῶ Σ, φοβερῶ (B 385 ..) Hom.

2046 cf. EM 731,1; Schol. 2048 cf. Harp. 281,1 [σ 49 K.]; Ph 2055 Athen. 7,322 a
2056 Poll. 7,186 2057 Ph 2063 Σ σ 263; Ap.S. 145,26 2064 Ap.S. 145,26 2065
Schol. 2066 Schol. 2068 = Schol.; Σ σ 264

2050 βυθινοὶ H: Palm. G. Salm. 2052 ληναῖς H: Mus. 2053 cf. gl. 2006 cum adn. | Hip-
pocr.] cf. gl. π 2421 2054 Amph. com. fr. 36, 2 K.–A.] locum citat Schm., id quod accēpi,
ratus lexicographum aliquem neglegenter excerpisse 2056 ἐπισάσσειν H: Mus. 2060
στρώφοντος· ὅπερ ἐβλέποντο H: Mus. 2062 σ om. rubr., add. Mus. | στύμα] aut στύμμα
(Mus.; accent. rectius -ū-) aut στύμα ('tentigo', quae vox in Plat. com. fr. 189, 21 K.–A. legi-
tur) 2066 σ om. rubr., add. Mus. | κακοπαθές] Ruhnck. 'στυγερόν cum σμογερόν (quod
sup. [gl. 1275]) confundi notat, quando κακοπαθές exponitur' 2067 στυγέων H: accent.
Mus. 2068 στυγηρῶ H et ordo] h.e. στυγερῶ (Schol.)

- 2069** *στυγήσω· μισήσω A²⁰ (Phil. somn. 2, 104). καὶ τὰ ὅμοια
 N.T. **2070** *στυγητοί· μισητοί vg⁴A¹¹(vg⁵) χαλεποί, φοβεροί (Ep. Tit. 3, 3)
2071 στυγνόν· ἀργόν. ὠμόν. χαλεπόν
2072 στύγνωσον· χώρισον
2073 *στυγοῦσι· φοβοῦνται, μισοῦσιν (Soph. Ai. 133) vg¹⁰A¹⁹
 K + Ap.S. **2074** *Στυγὸς ὕδωρ· τῆς κρήνης τοῦ Ἑλίου τοῦ ὕδωρ A¹⁵. ἢ ὁ τῶν
 θεῶν ὄρκος (B 755 ..)
 D **2075** στυλίσ· μέρος τι τῆς ἡμιολίας νεώς
 D **2076** στυλοβάτης· τοῦ κίονος ἢ βάσις (Plat. com. fr. 42 K.–A.)
2077 στύμος· στέλεχος, κορμός
2078 στυμνά· σκληρά
 D **2079** Στύμφη<λος>· ἡ Χαλκίς
 Hom. **2080** Στύμφηλος· πόλις ἢ ὄρος Ἀρκαδίας (B 608)
2081 *Στύξ· κρήνη ἐν Ἑλίου. ἢ ὁ σκῶψ τοῦ ὄρνεον. ἢ ὁ ὄρκος θεῶν Σ
2082 στύξαι· φοβηθῆναι, καταπλαγῆναι. συναγαγεῖν. μισῆσαι
 Ap.S. **2083** στύξαιμι· εἰς κατάπληξιν ἀγάγοιμι (λ 502)
2084 στυπάζει· βροντᾷ. ψοφεῖ. ὠθεῖ
2085 στύγει· στρέφεται
2086 στύπεα· στέλεχος, κορμός. καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ σῶμα, καὶ τὸ
 κύτος. καὶ ὁ ψόφος τῆς βροντῆς
2087 στύπη· ὁ <σ>τύπος, ἢ στελέχη
2088 στυπογλύφος· ξυλογλύφος. στύπος γὰρ ὁ στέλεχος, ἥγουν τὸ
 πρέμνον
2089 στύππακα· στυππ<ε>ιοπώλην (Ar. fr. 716 K.–A.)
 D LXX **2090** στυππίον· τὸ λίνον (Hdt. 8, 52, 1. Xen. Cyr. 7, 5, 23. Iud. 15, 14)
2091 στυρακίζειν· κεντριρίζειν

2070 Σ σ 265 = EM 731, 28 **2073** Schol. Soph. **2074** Ap.S. 145, 25; cf. Schol. **2075** Poll. 1, 90 **2076** Poll. 7, 121 **2078** cf. Arcad. 62, 22 **2079** cf. St. Byz. 683, 13; Schol. Ap.Rh. 2, 1052 **2080** cf. St. Byz. 588, 11 v. Στύμφαλος **2081** Σ σ 266; EM 731, 33 **2083** = Schol. = Heliod. fr. 33 D. ap. Ap.S. 146, 1 **2088** Theogn. can. 372 (p. 68, 22 C.) **2090** Ph 545, 11 v. στυππεῖον **2091** = Ph; EM 732, 6

2071 ἀργόν] ἀργιον Heins.; cf. gl. 2103 **2074** στύγος (sic accent.)· ὕδωρ (sine interpunct. insequ.) H: Mus. (et Ald.) **2075** νεώς H: accent. Mus. **2077** στύμος] h.e. στύπος (G., cf. gl. 2086. 2088) **2078** Alb. cft. gl. 1941 **2079** στυμφή H: Hansen post Alb. **2081** ὄρνεον] L. Dind. 7, 869 c cft. Theogn. can. 221. 798 (pp. 41, 6. 132, 15 C.) (στρίξ. στρύξ) **2084–5** Alb. ci. unam gl. στυπάζει· βροντᾷ. ψοφεῖ. ὠθεῖ στύπει, <ἀπο>στρέφεται (<ἀπο> ci. G.) **2084** Alb. cft. gl. 2086. 2094 **2085** στύγει] στρεύγει Lob. Rhem. 51; στυγεῖ Alb. in app., sed v. supra **2086** G. ci. accent. στυπέα | Alb. cft. gl. 2077. 2087 | κῆτος H: G. | fin.] Alb. cft. gl. 2084. 2094 **2087** στυπή H: accent. Mus. | τύπος H: Mus. | ἡ H: Martin **2088** ὁ] masc. etiam Luc. VH 1, 8. Poll. 10, 166. Schol. Aesch. Sept. 71 d. Et. Gud. 555, 28 **2089** στυππακὸν H: Voss. Vales. | στυππιωπώλην H: Schm. **2090** στυππίον] στυπίον gl. θ 784 cod.; στυππεῖον gl. α 7868 (et Hdt. Xen. cet.); στυπεῖον gl. κ 2378; στυππίον LXX | λινόν H: accent. Alb.

- 2092** Στύραξ· πόλις Εὐβοίας (B 539). καὶ σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος (Plat. Lach. 184 a. Xen. Hell. 6, 2, 19), καὶ λόγχη. καὶ δένδρον ὁμωνύμως (Hdt. 3, 107, 2). καὶ θυμίαμα Hom. + D
- 2093** στυφαλεῖν· σκυβαλίζειν
- 2094** στυφᾶν· βροντᾶν
- 2095** στύφος· κέρδος
- 2096** *στυφέλιξε δέ μιν· διέσεισεν αὐτόν (H 261 .) v³A¹⁴ Hom.
- 2097** στυφελή· σκληρά (Ap. Rh. 2, 1005)
- 2098** στυφελίζειν· διασεῖν, κραδαίνειν, τινάσσειν, ὠθεῖν, πατάσσειν, ἐνυβρίζειν (Φ 380) Hom.
- 2099** στυφελιζομένους· σκληρῶς ὑβριζομένους (π 108 .) Hom.
- 2100** *στυφελίξαι· διασεῖσαι (A 581) vg⁹A¹⁸ Ap. S.
- 2101** στυφελίζειν· κακοῦν· διασεῖν (Φ 380) Hom.
- 2102** στυφελιοὶ πάγοι· ἀντὶ τοῦ σκληροί (Ap. Rh. 2, 1248)
- 2103** στυφλὸν ἢ στυφελόν· τραχύ, σκληρόν, βαρὺ. ἀργόν. στερρόν
- 2104** στυφοκόμπος· ὁ μάχιμος ἀλεκτρῶν. καὶ ὄρτυξ (Ar. Av. 1299) D
- 2105** στυφρόν· στερέμνιον, βαρὺ
- 2106** [*στύχας· τάξας A¹⁶]
- 2107** *στυχιοῦσι· διατυποῦσι g^{στο5}
- 2108** στῦψαι· στυγνάσαι
- 2109** στῦψις· κόλλησις (Hippocr. acut. 4 [2, 246, 2 L.]) D
- 2110** Στωϊκοί· οὐ μόνον οἱ ἀπὸ Ζήνωνος φιλόσοφοι, ἀλλὰ καὶ τινες γραμματικοί D
- 2111** στώμιξ· δοκὶς ξυλίνη D
- 2112** στωμοδόκον· στωμύλον
- 2113** *στωμύλ[ι]α· κομπά (Luc. dial. deor. 11, 3) A⁴
- 2114** *στωμύλος· ὁ ἰλάλος Σ. πιθανολόγος vg²Σ. εὐτράπελος g²A⁵Σ τῷ λόγῳ (Ar. Ach. 429. Theocr. 5, 79) A⁵

2092 πόλις Εὐ.] Schol. | σαυρ. κτλ.] cf. Ph 545, 12. 14 | δένδρον] cf. Strab. 12, 7, 3 p. 570 C. | θυμίαμα] cf. Arist. h. an. 534^b25; Theophr. h. pl. 9, 7, 3; Galen. simpl. med. 8, 18, 42 [12, 131, 15 K.] **2097** Schol. Ap. Rh. **2099** Schol. **2100** = Ap. S. 145, 24; cf. Σ σ 267 **2101** Schol. **2103** cf. EM 732, 17 **2104** cf. Schol. Ar. (unde Su); Poll. 7, 136. 9, 107 **2107** = Σ 232 **2114** Σ σ 268; EM 729, 29

2092 h. e. Στύρα· πόλις Εὐβοίας + nov. gl. στύραξ· σαυρωτὴρ κτλ. (Alb.) **2094** Alb. cft. gl. 2084. 2086 **2096** στυφέλιξε H: A **2098** cf. gl. 2101 **2101** στυφελιζειν H et ordo: Alb., cf. Schol. | cf. gl. 2098 **2102** στυφέλον· παγοὶ (sine interpunct. insequ.): Mus. (accentt.) et Schr. (interpunct.) **2103** cf. gl. 2006 cum adn. | ἀργόν] ἄργιον Alb.; cf. gl. 2071 **2105** Schm. ci. στιφρόν, cf. gl. 1875 cum adn. **2106** στύχας (σ in initio versus om. rubr.): τάξας H et ordo = A eiusque ordo] h. e. στίχας· τάξεις (Schm., cf. gl. 1877); totam gl. del. Mus. **2107** στυχιοῦσι] h. e. στοιχειοῦσι (Σ) **2108** στῦψαι H: accent. Schm.; cf. gl. 2108 cum adn. **2109** στῦψις H: accent. Schm.; cf. gl. 2108 cum adn. **2112** στωμοδόκον (H: accent. Mus.)] v. l. gl. 1916 **2113** στωμύλια H: A **2114** στωμύλος H: accent. Alb. | Alb. cft. gl. 1917

- 2115** στωμύλλεσθαι· τρυνῶς λαλῆσαι
2116 στωμύλ<λ>ων· λαλῶν (Ar. Nub. 1003)
2117 στωμύλματα· περιλαλήματα (Ar. Ran. 92)
2118 στωνευμέναν· διαστρέφουσιν συντόνως
D **2119** σύαγχος· ῥίζα, ἐν ᾗ οἱ σῦς θηρεύονται
2120 συάδες· αἱ ὕες, ἐσχηματισμένως
2121 συανία· λοιδορία. καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη
2122 σύαρον· τὸν κλῶνα
D **2123** σύαρον· βούγλωσσον
D **2124** ἴσας· κύων τις Πολυρρήνιος†
2125 σύβας· λάγνος
2126 σύβακα· συώδη
D **2127** συμβάλλας· ὁ καταφερῆς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
2127x [σύβακα· συώδη]
2128 συμβαρίζει· τρυφᾷ (cf. Ar. Pac. 344)
2129 σύβαριν· τὴν πολυτελεῖ τρυφήν
2130 *Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς A⁵[vg²]
Prov. **2131** Συβαριτικοὶ λόγοι· τὸν γὰρ Αἴσωπον ἐν Ἰταλίᾳ γενόμενον
σπουδασθῆναι σφόδρα φασίν, ὥς καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ
εἶδος ἐπιδραμεῖν, καὶ Συβαρικὸν προσαγορευθῆναι. παρ-
οιμῶδεις οὖν οἱ Συβαριτικοὶ λόγοι
Prov. **2132** Συβαρίζεται διὰ πλατείας· παροιμῶδες ἐπὶ τῶν σοβαρῶς πορευ-
ομένων
2133 Συβαρίζεται· τρυφῆται
2134 Συβαρικὸς· τρυφερός
2135 συβαρινίς· περίκομμα
D **2136** συβήνη· αὐλοθήκη, ἢ τοξοθήκη (Ar. Thesm. 1197. 1215). ἡ ὁ
ναυτικὸς χιτῶν

2115 cf. EM 729,31 **2117** = EM 729,32 **2128** cf. Schol. Ar. **2130** Σ σ 269; cf. Zenob. vulg. 5,87 **2131** Ph; cf. Diogen. praef. p. 178 L.–S. **2132** Prov. Bodl. 845 = Zenob. vulg. 5,88 **2133** cf. Ph = Su ad fin. = Zenob. vulg. 5,87 fin. **2136** Schol. Ar. Thesm. 1197; Ph = Su; EM 732,25 | αὐλοθήκη tantum] Poll. 7,153. 10,153

2116 στωμύλων H: Schm. **2118** στωνευμέναν H: accent. Mus. **2119** σῦς] de hoc nom. plur. cf. gl. 2821. α 3443 et Kühner–Blass 1,439 not. 3 **2120** σύαδες H: accent. Mus. | ἐσχηματισμένα H: Mus. **2121** Alb. cft. gl. 2214. υ 23 **2124** Σῦας· Κῶν τις πολύρρηνος Schm. (πολύρρηνος iam Schr.) | τις Πολυρρήνιος] τοῖς Πολυρρηνίοις G. | nihil placet **2127x** gl. 2126 perperam iteravit H: om. ed. 1521 **2128** Alb. cft. gl. 2143 **2129** τρυφήν H: Alb. post Biel., cf. e. g. Philostr. vit. Apoll. 4,27 **2130** Συβαρικαῖς καὶ Συβαρικαῖς· τρυφηλαῖς. λαμπραῖς. πολυτελεῖν· τρυφηλοὶ γὰρ οἱ Συβαρίζαι Σ; Συβαρικαῖς τραπέζας add. Σ^b | cf. gl. 2276 **2131** Συβαρητικοὶ¹ H: Alb. | ἄκωπον H: Leopard. | φησὶν H: Schm. in app. dubitanter | Συβαρητικὸν H: Mus. | Συβαρητικοὶ² H: Mus. **2132** συβαρίς· διὰ πλατείας. H: Prov. **2133** συβαρίζεται H: Mus. **2136** Alb. cft. gl. 2766

- 2137 συ[μ]βίνης· καπροβόλον. ἐμβόλιον
 2138 συβόσια· συοφόρβια (Λ 679 ..) Ap. S.
 2139 *συβότας· χοιροβοσκούς A⁶(vg³)
 2140 συβότοιο· σῦς βόσκοντος
 2141 σύβρα· ἐπὶ βοῶν. σημαίνει δὲ τὰς πρὸς ῥυπαρόν τι ἐχούσας
 2142 συβριακόν· τὸ πολυτελές
 2143 συβριάξει· σοβαρεύεται, τρυφᾷ (com. ad. fr. dub. 423 K.–A.)
 2144 συβριασμός· ὁ ἐν εὐωχίᾳ θόρυβος (Phryn. com. fr. 67 K.–A.)
 2145 <Συβρίδαι· δῆμος τῆς> Ἐρεχθίδος φυλῆς D
 2146 συβροί· ἰ(σ)χνοί, λαγαροί, †τάφροι†
 2147 σύ[μ]βρος· κᾶπρος
 2148 συβώτας· Σπεύσιππος ὁ φιλόσοφος (fr. 27 T.) ζῶν τι
 2149 *συβώτης· σοιτροφός, χοιροτρόφος, ἰχοιροβοσκός (ξ 7 ..) Hom.
 vg³(A⁶). καὶ ὄνομα κύριον
 2150 συγγενήσεις· τὰς συνουσίας (Plat. leg. 948e)
 2151 συγγένεια· <...>
 2151a συγγενικός· <...>
 2152 συγγίνομαι· συνομιλῶ
 2153 συγγ[ε]νώσομαι· συμβουλεύσω (Eur. El. 1105) Eur.
 2154 συγγινωσκόμενοι· πειθόμενοι (Hdt. 3, 99, 1. 6, 140, 2)
 2155 *συγγνώμων· ἐλεήμων (Xen. Cyr. 6, 1, 37) A³²
 2156 συγγονή· σύστασις. Δημόκριτος (VS 68 B 137)
 2157 σύγγονος· ἀδελφός (Eur. El. 1087) Eur.
 2158 συγγραμμάτων· βίβλων (Hdt. 1, 48, 1. Plat. Phaedr. 257e)
 2159 †συγκαρβαλώσας†· συστρέψας
 2160 συγκαλεῖται· συνεδρεύει
 2161 συγκαλέσας· συναριθμήσας (B 55 ..) Hom.
 2162 *συγκατάθεσις· συμφώνησις (2. Ep. Cor. 6, 16) vg²A¹⁸ N. T.

2138 Ap. S. 146, 7 2144 Schol. Ar. Pac. 344 2149 Σ σ 270 2150 Moer. 209, 21 [σ 25 H.]
 = Tim. lex.

2137 συμβίνης H: μ del. Palm., coll. ordine; Mus. vult -ν[ι]ς, sed v. LSJ v. σιβύνη | cf. gl. 572 cum
 adn. | καπρόβολον H: accent. Mus. 2139–40 συβότ- H et ordo | Alb. cft. gl. v 204, Schm. Hdn.
 epim. 210, 13 Boiss.; cf. etiam Arist. poet. 1454^b28; cet.; melius συβώτ- (K, et Alb., coll. gl.
 2148–9); litterae ω et ο saepenumero ap. Hsch. eiusve cod., ut alibi, inter se commutantur 2140
 συβότοιο | συβόταο Mus. 2143 cf. gl. 2128 2144–5 unam gl. H: divisit et Σ· δ. add. Meurs.
 Palm. (τῆς add. Schm.) 2144 συβριασμός H et ordo | συβαριασμός fr. Phrynichi in Schol. Ar.
 cod. (συβριασμός Herwerden ad loc., coll. Hsch. gl. σ 2142–4; συβαριασμός G. Dind.) 2145
 Ἐρεχθίδος H: accent. Mus. 2146 ἰχνοί H: Voss | τάφροι | τρυφεροί G., ψαφαροί Schm., alii
 alia 2147 σύμβρος H: ordo et Alb. 2148 συβώτας H: accent. Mus. 2149 cf. gl. 2139 |
 ὄνομα κύριον | cf. Συβότας Paus. 4, 3, 10 (Schm.) 2151–2151a unam gl. H: Schm. 2153
 συγγενώσομαι H: Hammond 2154 συγγινωσκόμενοι H: Mus. | Alb. cft. gl. ο 1879 2156
 συγγόνη H: accent. Thes. 945 b 2159 συγκαρβαλώσας | mentionem vocis συγκαρκινώσας
 facit Schm. in app. post Lob. Prol. 141 not. 10; alii alia

- 2163** συγκατέληξε· συμπέπνυται
2164 συγκαχρῦσαι· συγγέαι, συμφῦραι, συ(μ)φρῦξαι
2165 συγγεῖσθαι· συνθήκην καὶ ὁμολογίαν πεποιῖσθαι
2166 *συγκεκλεισμένοι· πολιορκούμενοι (A²⁹)
2167 †συγκεκοπιταμένους†· συγκεκομμένους
2168 συγκεκορδυλημένα· συνηθροισμένα. συνειλημμένα. συνεστραμμένα (com. ad. fr. dub. 424 K.–A.)
2169 συγχέχεται· συντετάρακται (Dem. 25, 25)
2170 συγκηδεσταί· οἱ τῆς νύμφης καὶ τοῦ γαμβροῦ γονεῖς
2171 συγκοιμᾶσθαι· συνελθεῖν
2172 σύγκλυδα· συγκεχυμένα (Phil. leg. alleg. 1, 50)
2173 συμμιγεῖς· σύνεγγυς. καὶ σύγκλυδες· ὅμοια
2174 συγκλύδων· συλλέκτων, ἧ τινων μεμιγμένων (Plat. rep. 569 a)
2175 συγκοιτάλιον· σύγκοιτον
D **2176** συγκοίτιον· ἑταῖρα συγκοιμηθεῖς(η) μίσθωμα
D **2177** συγκομάτιον· σκευασία τις παρὰ τοῖς ὀψαρτυταῖς
2178 συγκομιστέον· συνακτέον
D **2179** συγκομιστήρια· θυσία ἐπὶ καρπῶν συγκομιδῇ
D **2180** συγκομιστὸς ἄρτος· παρὰ Διοκλεῖ τῷ ἱατρῷ (fr. 116 Wellmann)
2181 συγκοπήμεναι· μαστιγωθῆναι. <καὶ συγκεκομμέναι> μεμαστιγωμένοι
LXX **2182** *συγκριθῶμεν· ὁμοιωθῶμεν (1. Macc. 10, 71) A³⁰
2183 *συγκρίνει· συνισοῖ vg⁴A³³
LXX **2184** *συγκρινομένη· πρὸς ἰσότητα δοκιμαζομένη (Sap. 7, 29) A¹⁷(vg¹)
2185 σύγκρισις· μίξις. γένεσις. *ὁμοίωσις vg³(A²⁰). ἀντιπαράθεσις
2186 συγκριτικός· ὅμοιος
2187 *συγκροτεῖ· ταράττει. συνάγει vg¹⁶A³⁴, συναύξει (Ios. b. Iud. 1, 28) vg¹⁶[A³⁴]

2168 cf. Σ σ 273 (cod. b atque Ph 546, 18 v. συγκεκορδυλημένα et 555, 9 v. συγκεκορδυλημένα [ordo praebebat συνκ-]) **2179** cf. Schol. bT^{1.1} ad I 534; Eust. II. 772, 22 [2, 791, 7 V.] **2180** cf. Athen. 3, 109 c. 115 d; Galen. lex. 19, 142, 9 **2185** Σ σ 274 **2187** Σ σ 277

2163 συγκατέληξε H: Mus. | συνεπέπνυται H: Mus. **2164** συγκαχρῦσαι H: Voss. Perg. (accent. ὤ Alb.) | συμφῦραι H: accent. Mus. | συφρῦξαι H: Palm. post Mus. (<μ>) et Schm. (accent.) **2165** πεποιῖσθαι H: Mus. **2166** πολιορκισμένοι H: Mus. **2168** συγκεκορδυλημένα H: L. Dind. 7, 982 b, cf. Ph 555, 9 | συνειλημμένα nov. gl. H: contin. Alb. in app. **2170** συγκηδεσταί] de voce cf. Poll. 3, 32; Eust. II. 971, 28 [3, 590, 16 V.]; v. etiam gl. κ 2463 **2171** συγκοιμοῦσθαι H (συγκιμ- ordo): Mus. **2172** σύγκλειδα (non -ηδα) H: Mus. **2173** Alb. ci. σύγκλυδες· συμμιγεῖς σύνεγγυς καὶ ὅμοια (melius <τὰ> ὅμοια, sed τὰ etiam a gll. ι 273. φ 59 abest) | σύγκληδες H: Mus. **2174** συγκλήδων H: Mus. **2175** συγκοιτάλιον] συγκοιτάδιον Alb. **2176** συγκοιμηθεῖς H: Mus. **2177** συγκομάτιον H et ordo] h.e. συγκοιμάτιον (Mus.) **2178** Alb. cft. gl. 2497 **2179** συγκομιστήρια H: accent. Mus. | Sop. cft. gl. θ 65 **2180** συγκομιστὸς ἄρτος H: interpunct. Heins., qui συγκομιστὸς ἄρτος· <ῥυπαρὸς> ci., coll. Galen. lex. **2181** συγκοπήμεναι H: accent. Mus. | <καὶ συγκεκομμέναι> Hansen; nov. gl. <συγκεκομμέναι> Mein. 1858 pp. 622–3, propter ordinem minus probabile; [μεμαστιγωμένοι] Mus. **2187** Alb. cft. gl. 2647

- 2188** *συγκρούει· συναθροίζει (Σ). ἢ συνευφραίνεται
2189 σύγκρουμα· χρέος, δάνειον. τινὲς τὴν σύμμικτον λοπάδα D
2190 συγκρου(σ)τά· ἱμάτια, ὧν ἡ κροκὶς ἀνατέτριπται
2191 συγκινεῖν· συζυγεῖν, συντροχάζειν D
2192 συγκυρία· συντυχία (Ev. Luc. 10, 31) N. T.
2193 συγκύρημα· συντύχημα
2194 *συγκυροῦντα· διαφέροντα (Num. 35, 4. Deut. 2, 37) vg¹²A²⁵ LXX
2195 συγκύρσε[τα]· συντεύξεται
2196 συγκαίρειν· ἐπιχαίρειν (Ar. Pac. 1317)
2197 συγχάσαι· συγχωρεῖν
2198 σύγχει· ταράττει (Soph. OC 609. trag. ad. fr. 546a, 2 K.–S.) καὶ D+Hom.
τάρασσε (I 612)
2199 συγχεῦαι· συγχέαι. συγκόψαι, συντρίψαι (θ 139) Hom.
2200 συγχείομαι· συντρίβομαι. καὶ τὰ ὅμοια (Greg. Naz. or. 6, 18. 14, 2. Greg. Naz.
16, 16 [35, 745, 20. 868, 42. 956, 40 M.])
2201 συγχρημφθέντα· συννεχθέντα
2202 συγχίας· τὸ πρὸς ἄγκιστρον μέρος τῆς ὀρμιάς D
2203 συγχρήσομαι· <...>
2204 *Σύγχυσις· μίξις (Gen. 11, 9). θόρυβος. [ἀφανισμός vg⁸A²⁴ LXX
2205 σύγχυτο· συνεχύθη, συνταράχθη, συν<ε>χωρήθη (Π 471) Hom.
2206 σὺ δὲ σύνθεο· σὺ δὲ κατάθου, σύ<ν>θου δέ (A 76 . .) Hom.
2207 σὺ δ' ἐν<ι> φρεσὶ βάλλ<λ>εο· σὺ δ' ἐγκατάθου ταῖς φρεσὶ (A 297) Hom.
2208 σὺδην· ταχέως, καὶ ὀρμητικῶς (Aesch. Pers. 480)
2209 συζῆν· ὁμοῦ ζῆν (2. Ep. Cor. 7, 3) N. T.
2210 συζυγεῖν· τὰ ὑποζύγια ὑποφωνεῖν ἐν τῷ ἔλκειν
2211 συζυγία· συνάφεια
2212 σύζωσμα· ἐν τῷ Μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν (Theophr. D
fr. 203 F.–H.–S.–G. = Arist. fr. 262 Rose)
2213 συῆλαι· τόποι βορβορώδεις D

2188 Σ σ 278 **2194** Σ σ 280 **2196** cf. Ammon. adfin. voc. diff. 186 **2198** Schol. **2199**
Ap. S. 147, 1 **2206** cf. Schol.

2188 Alb. cft. gl. 2648, ubi συνκρούεται legitur **2190** συγκρουτά H: Voss. **2191** συγκι-
νεῖν] συγκυ- ordo, per errorem orthographicum **2192** συγκύρει H: Sop.; Alb. cft. gl.
κ 1451 **2195** συγκύρσεται H: Schm. **2196** ἐπιχαίρειν] synonymon non esse docet Am-
mon. (Schm., qui ex Ar. cod. V^e in rasura ci. ἐπιχωρεῖν; cod. R habet ἐπικελεῖν) **2197**
cf. gl. π 695 cum adn. **2198** σύγχει· ταράττη (H: Schm.) καὶ τάρασσα (sic accent., unde
intelligitur τάρασσε voluisse scribam, ut habet Schm.)] h.e. συγγεῖ· ταράττει (cf. gl. 2739
συνχεῖ· ταράσσει) + nov. gl. σύγχει· τάρασσε (Schm.; cf. Schol. σύγχει· τάραττε); Mus. ha-
bet σύγχει· τάραττε καὶ [τάρασσα] (sic) **2200** συχέομαι H: Mus. **2202** ὀρμίας H: ac-
cent. Mus. **2203** <...>] spatium unius verbi H **2204** Gen. 11, 9] cf. gl. 2568 **2205**
συγχωρήθη H: Mus. **2206** σύθου H: Mus. **2207** ἐν H: Mus. | βάλλεο H: Mus. **2209**
ζυζήγ H ut vid.: Mus. **2212** Theophr.] cf. gl. 874. π 3920 **2213** βαρβαρώδεις H: HSt.;
Alb. alii cft. gl. 2752 (ubi idem error exstat). v 203. 210

- 2214 συηνία· ταραχή, ἀηδία, ἀπὸ τῶν συῶν (Pherecr. fr. 271 K.–A.)
 2215 σύθεν· ὥρμησαν
 2216 συθῆναι· δραμεῖν, ὀρμήσαι
 2217 σύθι· ἐλθέ
 2218 συθνόν· κεκρυμμένον
 D 2219 σῦκα· τὸ ἐπὶ τοῖς βλεφάροις νόσημα, ὃ τινες σύκωσιν (Ar. Ran. 1247. Hippocr. epid. 3, 3, 7 [3, 84, 5 L.])
 K+D 2220 *συκάξει· δοκιμάζει. συκοφαντεῖ. ἢ σῦκα τρώγει (Stratt. fr. 3, 2 K.–A.) A². καὶ τὸ κνίζειν ἐν ταῖς ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις (Plat. com. fr. 286. Men. fr. 464 K.–A.)
 Hom. 2221 συτ̣· συάγρω (Δ 253 . .)
 2222 †συκαμήδωρος†· μωρός
 D+LXX 2223 συκάμινος· ἡ παρ' ἐνίοις μορέα τὸ δένδρον (Eubul. fr. 97, 2. Amph. com. fr. 38, 1 K.–A.). καὶ ὁ καρπός· <συκάμινον> (Hippocr. fr. 78, 35 W. = Degani. Amph. com. l. c. Am. 7, 14)
 2224 συκάνης· συνετὸς [τῆς συκομορέας]
 2225 συκάστρια· συκοφάντρια (com. ad. fr. dub. 425 K.–A.)
 D 2226 Συκάτης· ὁ Διόνυσος (Sosib. FGrHist 595 F 10)
 D 2227 συκῇ· τὸ ἐν ταῖς πεύκαις γενόμενον δενδρῶδες
 2228 συκηγορίαν· τὴν ἐν τῷ λέγειν συκοφαντίαν (com. ad. fr. 426 K.–A.)
 D 2229 συκῇ Αἰγυπτία· ἡ λεγομένη κερατία τὸ δένδρον
 D 2230 συκίδας· τὰς ἐχούσας ἐν τοῖς δακτυλίοις συκᾶς
 D 2231 συκιδαφόρος· ἐνίοτε ὁ συκοφάντης· ποτὲ δὲ ὁ συγκόπρωκος
 Att. 2232 συκίνη μάχαιρα· συκοφάντρια (com. ad. fr. 427 K.–A.)

2214 cf. Ph = Su = EM 733, 29 (Ael. Dion. σ 41) 2219 Galen. lex. 19, 142, 11 2220 Ph | καὶ τὸ κτλ.] EM 733, 47; Su σ 1329 v. συκοφαντεῖν 2223 cf. Ph 547, 7 v. συκάμινα; Poll. 1, 233; Et. Gud. 250, 11 v. ἡ συκάμινος; Athen. 2, 51 b–52a; Theodoret. in Am. 81, 1700, 22 M. 2226 Athen. 3, 78 c 2227 Theophr. h. pl. 3, 9, 3; cf. Plin. n. h. 16, 44 2229 cf. Galen. simpl. med. 7, 10, 10 [12, 23, 9 K.] 2232 = Ph (Paus. σ 25); Su σ 1324 v. σύκινον; Macar. 7, 82

2214 Alb. cft. gl. 2121. v 23 2215 ὥρμησεν H: Mus. 2219 σῦκα H: accent. Schm. 2220 σῦκα H: accent. Mus. | καὶ τὸ κτλ.] EM et Su perperam συκοφαντεῖν pro συκάξειν habent (Kock); de duarum vocum significatione cf. Ph συκάξειν· συκοφαντεῖν | Stratt. 3, 2] de significatione vocis συκάξειν hoc loco v. Kassel–Austin 2221 Alb. cft. gl. 2756. 2797 2223 συκάμινα H: Hansen; de -ος in -α corrupt. cf. gl. π 2395 cum adn. | ὁ καρπός· <συκάμινον> Hansen; de glossis inversis cf. gl. π 550 cum adn.; neque ὁ καρπός (cod.) neque ὁ καρπός <τῆς συκομορέας> (Pears., qui τ. σ. e fine gl. 2224 huc transponere voluit) ad lemma συκάμινος (vel συκάμινα) satis quadrare videtur | Am. 7, 14] cf. gl. κ 3126 2224 τῆς συκομορέας] verba neque huc neque ad gl. 2223 (ad quam v. adn.) attinere videntur; vox σ. gl. 2234 legitur | cf. ft. gl. 2633 2226 συκαεῖς (-τῆς Mus.)] h. e. συκίτης Toll., coll. Athen.; συκάτης Schm., coll. ordine 2227 συκῇ H: accent. Mus. 2229 Toll. et Alb. ci. κερατωνία, coll. gl. 2291 (et κερωνία gl. 2374); cf. Galen.; κερατία de arbore legitur e.g. Strab. 17, 2, 2 p. 822 C. 2230 σῦκας H: accent. Schm. 2231 συκοπρῶκος H: accent. HSt. 2232 συκίνη· μάχαιρα, H: Ph | συκοφάντρια] συκοφαντία Ph

- 2233 σύκινον· ἀσθενές
 2234 συκομορέα· συκάμινον (Ev. Luc. 19, 4) N. T.
 2235 σῦκον αἰτεῖν· κολακεύειν (Ar. Vesp. 302) Prov.
 2236 σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ· παροικία ἐπὶ τῶν κειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν βουλομένων. ὁπότε <γάρ> φανείη σῦκον πρῶτον, τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν Prov.
 2237 συκοσπαδίας· ὁ συκοφάντης
 2238 συκοφάντης· ψευδοκατήγορος. κακοπράγμων
 2239 συκοφάνται· οἱ ἐπηρεάζοντες
 2240 συκοφαντία· καταλαλιά (Aeschin. 2, 145)
 2241 συκχάδαι· ῥαπίδες
 2242 συκχάδες· εἶδος ὑποδήματος D
 2243 σύκχοι· ὑποδήματα Φρύγια D
 2244 συλαγωγῶν· ἀπογυμνῶν (Ep. Col. 2, 8) N. T.
 2245 συλᾶ· ἐκδύει, συλεύει (Aeschin. 2, 115)
 2246 σύλαιον· θύλακον D
 2247 συλᾶν· ἀφαιρεῖσθαι, γυμνοῦν, σκυλεύειν
 2248 συλήσει· ὅμοιον
 2249 συληθεῖς· ἀφαιρεθεῖς (Isocr. 6, 19)
 2250 συλλαβὰς ὁδοῦ· τοὺς συλῶντας καὶ ἐκδύοντας
 2251 συλλαμβάνει· βοηθεῖ (Eur. fr. 432, 2 N. Men. fr. 211. 717, 3 K.–A.)
 2252 συλλαγνεύσας· συμπορνεύσας
 2253 *συλλέγεται· συνάγεται (Ev. Matth. 13, 40) N. T.
 2254 *συλλελογισμένα· ἀπὸ συλλογισμῶν A⁷
 2255 *συλλήβδην· ὁμοῦ vg²A⁹ συλληπτικῶς A¹², ὡς δι' ὀλίγων πολλὰ εἰπεῖν vg²A¹² συντόμως vg²A⁹
 2256 *συλλήπτορα· συναγωνιστήν. [συνεργόν A^{συν149}, σύμμαχον A⁸ (Plat. conv. 218 b)
 2257 συλλήψεται· ἔγγαστρον ἔξει (Arist. fr. 285, 5 Rose; cf. ft. Esai. 7, 14 v. l. et Ev. Luc. 1, 31). ὑπερασπιεῖ (Ar. Equ. 229). καὶ τὰ ὅμοια

2233 = Ph = Su; cf. Schol. Theocr. 10, 45 2235 Ph; Su σ 1326; Prov. Bodl. 839 = Zenob. vulg. 5, 91 = Su σ 1327 2236 Prov. Bodl. 846 = Zenob. vulg. 5, 92; Ph (Paus. σ 26); Su σ 1327 ad fin. 2237 cf. Schol. Ar. Plut. 873 2239 EM 733, 54 2242 cf. Poll. 7, 86

2234 συκάμινον] συκάμιμος expectaveris, sed cf. Diosc. mat. med. 1, 126, 1 μορέα ἢ συκάμινον δένδρον ἐστὶ γνῶριμον, οὗ ὁ καρπὸς κτλ.; A habet συκαμινος (sic) 2235 συκοναῖτεῖν H: Mus., cf. Prov. 2236 σῦκον H: accent. Mus. | Ἑρμῇ H: Prov. | <γάρ> Hansen, coll. testt. | φωνεῖ H: Vales., coll. Zenob. | σῦκον H: accent. Prov. 2240 καταλαλιά H: accent. Mus. 2241 συκχάδαι] h. e. συκχάδες, cf. gl. 2242 et Poll.; de -αι perperam pro -ες scripto cf. gl. 167 cum adn. | ῥάπη H: Hansen post Mus. et Sop. 2242 contin. H: nov. gl. Voss. 2243 σύκχοι] Lat. socci | ὑποδήματος φρυγία H: Mus.; de -ος pro -α per errorem scriptum cf. gl. π 3856 2246 σύλαιον] h. e. σύλακον, Lac. pro θύλακον (Alb.) | Alb. cft. gl. 2258 2250 συλλαβὰς] συλητάς Sop. | συλλῶντας H: Mus. 2256 συνεργόν] nov. gl. H: contin. Voss. Biel. | cf. gl. 2650 2257 ἔγγαστρον] ἐν γαστρὶ Palm.

- D 2258 συλλίρ· θύλακος
 2259 συλλογισάμενος· συναγαγὼν τὸν λογισμόν, καὶ θεωρήσας (Isocr. 12, 164. Plat. Charm. 160 d)
 2260 *σύλλογος· σύνοδος] ἀνθρώπων, [ἄθροισμα A¹⁰
 2261 συλλοχισμός· ὄνομα τακτικόν (Ael. tact. 7, 1–2)
 2262 σῦλον· ἐνέχυρον
 2263 συλῶ· σκυλεύω
 2264 συμβαλεῖν· συναλ(λ)ᾶσαι. καὶ ἐνύπνια ἐπιγνῶναι. καὶ εἰς μάχην συμβαλεῖν· συμμίσγειν, συνιέναι
 2265 συμβαλεῖν· λοιδορεῖν (Soph. Ai. 1323)
 2266 *συμβαθέν· τὸ ἀπὸ συμβάσεως ὀρισθέν A⁶⁴
 2267 *συμβαῖεν· συνέλθοιεν A⁶⁵
 2268 *συμβαίνοντα· συμφωνοῦντα (e.g. Plat. Gorg. 479 c. Dem. 39, 20) vg^{8g33}A⁴⁹
 Eur. 2269 *συμβαλεῖν· διακρίναι (e.g. Eur. Med. 675) vg²¹A⁶⁶
 2270 *συμβάλλεται· λέγεται A⁶⁷
 LXX 2271 *συμβαλλόμενοι· συνάγοντες (Esai. 46, 6) A⁸⁴
 2272 συμβάλλων· συναρμόζων
 2273 *συμβάλλου· συναγωνίζου A⁹¹
 2274 σύμβαμα· κατηγορημα. συμβεβηγός (Luc. vit. auct. 21)
 2275 συμβᾶμεν· συμφωνεῖν
 D 2276 συμβαρτικάις· Περσικάις. ὑπερηφάνοις. πολυτελέσιν
 2277 *συμβάσεως· εἰρήνης A⁶⁸
 2278 *σύμβασις· ἐπάνοδος εἰς εἰρήνην ἢ φιλίαν vg²³
 2279 *συμβατήριοι· εἰρηνικοί (Thuc. 5, 76, 2) A^{69g25} [διαθέσεις] A⁶⁹
 2280 συμβεβηγός· <τὸ γινόμενον καὶ ἀπογινόμενον> r
 LXX 2281 *συμβέβληται· ἀπαντᾷ, συνενήνκεται. νενόηται A⁴³. ὠφελεῖ (Sap. 5, 8) A⁸²

2260 cf. Σ σ 285 2268 = Σ σ 286 2269 Σ σ 287 2276 Σ σ 269; cf. Apostol. (Arsen.) 15, 83 a | Περσικάις] cf. Diogen. 6, 37; Apostol. 11, 43; Prov. Bodl. 628 2279 Σ σ 289 2280 Zonar. 1689

2258 σύλλιρ (H: accent. Schm.)] Lac. pro θυλλίς (G., Alb. cft. gl. 0 855) | θύλακον H: Schm. | cf. gl. π 1011 2261 συλλογισμός H: Mus. 2262 σῦλον H: accent. Schm. in app. 2264 συναλᾶσαι H: Mus. | συμβαλεῖν²] ft. συμβάλλειν Schm.; sed aor. per praes. etiam gl. 2265 negligenter explicatur | συμμίσγειν] sc. εἰς μάχην; cf. e.g. Hdt. 4, 127, 2; Schm. cft. gl. 2300. μ 1421 | συνεῖναι H: Voss. 2265 cf. ad gl. 2264 2266 σύμβαθε H: Alb. 2268 cf. gl. 2438 2269 διακρίναι H: accent. Mus. 2271 συνάγονται H: A; de -αι pro -ες perperam scripto cf. gl. 167 cum adn. 2273 συμβάλλαι H: A; σύμβαλλε Mus. 2274 σύμβαμα H: Salm. Voss. 2275 σύμβαμεν H: accent. Mus. 2276 συμβαρ- τικάις] h.e. Συβαριτικάις (Sop. Salm.), sc. τραπέζαις; cf. gl. 2130 cum adn. | Περσικάις] cf. Μηδική τραπέζα Prov. (v. testt.) 2279 εἰρηνικοί, φιλικοί Σ; habent εἰρηνικά διαθε- σεις. φιλίαν A, εἰρηνικοὶ φίλοι g, male 2280 expl. excidit, quia lemma in fine paginae scriptum est

- 2282 συμβῆ· <συμπέση>
 2283 συμβῆν· σύμφωνα λέγειν
 2284 *συμβῆναι· συνομολογήσασθαι (Eur. Andr. 233) A⁷⁰ Eur.
 2285 *συμβιβάζει· εἰς φιλίαν ἄγει. ἢ συλλαλεῖ (vg⁷A⁴⁷)
 2286 *συμβιβασθέντες· διδαχθέντες A⁴⁸, διαλεχθέντες (Ep. Col. 2, 2) N. T.
 2287 συμβίβασις· πείσις, διδαχή, πίστις
 2288 *συμβιβάτω· διδαξάτω (Iud. 13, 8) A⁷⁴ LXX
 2289 συμβλήμενος· συναντήσας (λ 127 ..) Ap. S.
 2290 σύμβλητο· ἀπῆντησεν (Ξ 39 ..) Hom.
 2291 *συμβιβῶ σε· συνάπτω σε g^{syn94}, διδάσκω σε, συμπορεύομαί σε LXX
 (Psalm. 31, 8)
 2292 *σύμβολα· σημεῖα g³⁶
 2293 *συμβόλαια· κοινωνία χρημάτων. ἢ τάγματα. ἢ γράμματα A⁵²
 2294 συμβολαιογράφος· ὁ τὰ συμβόλαια γράφων
 2295 *συμβόλαιον· συνάλλαγμα, συγγραφή, ἀσφάλεια, ἡ γραμμα-
 τεῖον A⁵³
 2296 συμβολαί· μάχαι (Ios. b. Iud. 6, 168)
 2297 συμβολαίας δίκας· τὰς κατὰ σύμβολα[ιον] (Thuc. 1, 77, 1) D
 2298 συμβολατεύειν· συναλ(λ)άττ[ευ]ειν (Epicharm. fr. 99, 3 K.–A.) D
 2299 συμβολεῖ· συντυγχάνει (Aesch. Sept. 352)
 2300 *συμβολή· μίξις (A⁷⁵)
 2301 συμβολῆσαι· συντυχεῖν
 2302 *συμβολικῶς· σεσημειωμένως A⁷²
 2303 *σύμβολον· σημεῖον g³⁷(A⁸⁰). συμπόσιον (A⁸⁰). ὀρισμός
 2304 σύμβολος· οἰωνός. καὶ τὸ διδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δι- D
 καστήριον
 2305 σύμβοτον· σύννομον. σύνηθες
 2306 †συμβόται†· συνωμόται

2285 Σ σ 290 2289 = Ap. S. 146, 9 2292 Σ σ 292; EM 734, 17 2295 Su; cf. Ph 549, 4 v.
 συμβόλαια 2303 Σ σ 294 2304 cf. Ph 549, 10 2306 Ph 549, 9

2282 συμβεῖ (H: Schm.) contin. H: nov. gl. Schm., coll. gl. ξ 107 (unde συμπέση addidi) et
 σ 2330 2283 σύμβην H: accent. G., dial. pro συμβᾶν (i. q. συμβᾶειν), ‘α συμβᾶω’; cf. ft.
 Lac. ἐκβῶντας Thuc. 5, 77, 1 | Alb. cft. gl. ξ 106, 190 2288 συμβιβάτω H = A] h. e. συμβι-
 βασάτω (Hammond alii) 2290 συμβλήτω H: Jens. 2291 συμβιβῶσαι· συνάπτουσαι
 (συμβιβῶσε· συναπτῶσε g). διδάσκεισαι H: Mus. | Psalm. 31, 8] cf. gl. 2557 2294 συμβο-
 λαιογράφος H: Schr. 2295 συγγραφή] nov. gl. H: contin. Palm. alii, cf. A 2297 v. l. gl.
 ξ 110 (Alb.) | συμβολαίας] ξυμβολαίαις Thuc.; ξυμβολμιαίας gl. ξ 110 | συμβόλαιον H:
 Cob. Nov. lect. 168, qui etiam in gl. ξ 110 σύμβολα (pro συμβόλαια) ci., coll. Harp. 282, 8
 [σ 54 K.] 2298 συναλαττεύειν H (Ald. perperam τ pro τι habet; unde συναλλαττεύειν
 Salm. [Alb. cft. gl. ε 7219]): Mus. (⟨λ⟩) et Hansen ([ευ]) 2301 cf. gl. 2582 2304 Sop. cft.
 gl. α 6682; cf. etiam Ph (eiusque ordinem) συμβούλους (h. e. συμβόλους [Alb.]): οἰωνούς
 Ἄττικοι λέγουσιν 2306 συμβόται (σ om. rubr., add. Mus.)] σύμβουλοι Ph; Schm. ci.
 συμβοῦαί | συνομῶται H: Schm.

- D **2307** συμβουάδ<δ>ει· ὑπερμαχεῖ. Λάκωνες
 D **2308** συμβουλευς· ἄλιευτικὸν σκεῦος, περὶ ὃ τὰ λίνα πλέκουσιν
2309 *συμβουλή· γνώμη. δόσις A⁵⁴
 D **2310** συμβίκη· εἶδος ὀργάνου
 Hom. **2311** Σύμη· νῆσος (B 671)
 Greg. Naz. **2312** συμβῶμεν· συναφθῶμεν (Greg. Naz. or. 41, 7 [36, 437, 43 M.])
2313 [σύμμαρ· συλλαβών]
 Ap. S. **2314** *συμμάρψας· συλλαβών g³A⁶². δήσας (K 467. ι 289 .) [A⁶²]
2315 *σύμμαχος· βοηθός A⁵⁶
2316 συμμαεαρτυρημένη· συνειλημμένη
 D **2317** συμμετρία· ἔνδυμα γυναικεῖον ποδιῆρες, οὐκ ἔχον σύρμα
2318 συμμίσγειν· ὁμιλεῖν. συνουσιάζειν
2319 συμμορία· πολιτικὸν σύστημα, πλῆθος, *σύνταγμα (Dem. 14, 17. Hyperid. fr. 186 S.) [A⁵⁷]
2320 συμμοριῶν<· ... (Dem. 14, 1 [tit.]. 17)
2320x συμμορί>τας· τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς συμμορίας (Hyperid. fr. 173. 176 S.)
 D **2321** συμμῦσαι· σκοτῶσαι
 D **2322** συμμυολόγους· ἀντὶ τοῦ σιωπῶντας
 D **2323** συμμ<ύ>ων· σιωπῶν
 Hom. **2324** συμπάντων· ὁμοῦ πάντων (A 90 .) A⁷³(vg²⁷)
2325 *συμπαρομαρτοῦσαν· συνακολουθοῦσαν (Σ)
2326 [συμπειρασθέντες· συντραφέντες]
 Ap. S. **2327** συμπατάγησαν· συνεκρότησαν, συνέκρουσαν τὰς χεῖρας πλα-
 τεῖας ποιήσαντες (Ψ 102 v.1.)
2328 συμπεριγινόμενον· συμπεριλαμβανόμενον
 LXX **2329** *συμπεπορημένους· συμπεφιβλωμένους. συρραφέντας g¹⁴A⁸⁷
 περόνη (Exod. 36, 13) A⁸⁷

2314 Ap. S. 146, 8; Scholl. **2317** Poll. 54, 1 **2319** Harp. 282, 12 [σ 55 K.] (unde epitom. = Ph = Su = EM 734, 32); Σ σ 296; Schol. Dem. 14, 1 **2320x** Harp. 283, 12 v. συμμορία [σ 55 K.] (unde epitom. = Ph 550, 9 = Su σ 1386 lin. 15 = EM 734, 44); Poll. 3, 53 **2324** Schol. **2325** Σ σ 297 **2327** συνεκρότησ-] Ap. S. 146, 15 = Schol.; συνέκρουσ- τ. χ.] Schol. bT **2329** = gl. Oct.

2307 συμβουαδεῖ H: Hemsterh., coll. gl. φ 806; de δδ pro ζ cf. gl. 3542 cum adn. **2308** συμβουλευς] h. e. συμβολεύς (HSt.) | λινά H: accent. Mus. **2309** h. e. συμβουλή· γνώμη + nov. gl. συμβολή· δόσις (Alb.) **2310** συμβίκη (συμβύκη ordo)] h. e. σαμβύκη, cf. gl. 139 cum adn. **2311** Σύμη] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2312** σύμβωμεν H: accent. Mus. | Alb. cft. gl. 2291 **2313** v. l. gl. 2314 (Mus.) **2320–2320x** unam gl. συμμοριῶντας· τοὺς κτλ. H: Schm. in app. (συμμο- iam Salm. Voss.) **2321** συμβῆσαι H: Palm. Voss. **2323** συμμῶν H: Voss. **2326** v. l. gl. 2692 **2327** συμπατάγησαν] h. e. συμπατάγησεν (Hom. v. l.), i. q. συμπλατάγησεν (Hom. vulg. = Ap. S. = Schol. et Schol. bT) (Jens.) **2328** συμπεριγινόμενον H: I. C. Cunningham **2329** συμπεπερονημένους H: A | συμπεφι-
 βλωμένους H: g | υρραφέντας· H: σ in initio versus ab H perperam rubricatori relictum add. Mus., simul deleta interpunctione insequenti

- 2330 συμπέση· συμβῆ (e.g. Isocr. 1, 32). συγκροτηθῆ
 2331 συμπεσών· συντυχών (Semon. fr. 14, 3 W.) D
 2332 †συμπέφιλα· στανόμος, † συντεθλιμμένος
 2333 *συμπιεζούσης· θλιβούσης [A⁴¹]
 2334 *συμπίτνει· συμπίπτει (Eur. Hec. 846) A⁵⁰ Eur.
 2335 *συμπλάττομεν· ψευδόμεθα (Σ)
 2336 συμπλευσάντων· όμονοησάντων (Dem. 18, 168)
 2337 *συμπνευσμός· όμόνοια (Ios. Ant. 17, 334) A⁹²
 2338 συμπληγάδες· αἱ παρ' Ὁμήρῳ πλα<γ>κταί (Eur. Med. 2) Eur.
 2339 σύμπλους· συνοδευτής (Eur. Hel. 1207) Eur.
 2340 συμποδίζει· κωλύει
 2341 συμποθέν· καταποθέν
 2342 συμποδιστής· †ώμος ἐκ τοῦ ἴσου†
 2343 σύμπορπον· τὸν μὴ ῥαφαῖς συνειλημ<μ>ένον κατὰ τοὺς ὤμους
 χιτῶνα
 2344 συμπόσιον· τόπος εὐωχίας καὶ πόσεως
 2345 συμπράξει· βοηθήσει, συνάρξει, συλλαβεῖ
 2346 *σύμπτωμα· συνάντημα v¹⁸A⁷⁷. συμβεβηκός vg¹⁸(A⁵⁸). ἐξάπινα
 v¹⁸A⁷⁷
 2347 συμφανές· φανερόν
 2348 *συμφανής· φανερός A⁶³
 2349 συμφέρει· ἄρμόζει [ἀγαθόν]. συνάδει. συν<ευ>τυχεῖ, συν-
 τυγχάνει
 2350 συμφέρεσθαι· συμφωνεῖν, *συναρμόττειν (Σ), ἀκολουθεῖν
 (vg¹⁹A⁵⁹), συντυγχάνειν
 2351 συμφέρον· συνοῖσ[τ]ον. <ἀγαθόν>
 2352 *συμφερτή· συμφορητή [g¹⁵], συνακτή (N 237) Hom.
 2353 *σύμφημι· συναινῶ. συνομολογῶ (Plat. rep. 403 c .. Ep. Rom. N.T.
 7, 16) vg⁵A⁴⁴

2335 Σ σ 299 2338 Schol. Eur. 2346 Σ σ 300 2350 Σ σ 301 2352 Schol.; cf.
 Ap.S. 146, 16 2353 Σ σ 302; gl. N. T.

2330 cf. gll. ξ 107 et σ 2282 2332 συμπέφιλα· στανόμος,] συμπεφυλλεστωμένος· Mus.,
 συμπεφυμένος· ἔστενωμένος, Voss., συμπεφλασμένος· L. Dind. 7, 1145 a–b; nihil
 placet 2336 συμπλευσάντων] h.e. συμπνευσάντων (Heins.) 2337 συμπνευσμός]
 συμπλευσμός ordo, falso; cf. gl. 2336 cum adn. | όμόνος H: A 2338 πλάκται H: Mus. |
 cf. gl. π 2416 2342 Schm. ci. σύμποδα στήσω· όμόσε vel σύμποδ' ἴστησι 2343 σύμπορ·
 (H: interpunct. del. Mus.) ποντὸν (sine interpunct. insequ.) H: Heins.; Alb. cft. gl. 2329 |
 συνειλημένον H: Mus. | post ῥαφαῖς] <ἀλλὰ περόναις> Vales. 2345 Alb. cft. gl. 2426
 2346 συμβεβηκός] nov. gl. H: contin. Voss., cf. Σ (Alb.) et K 2349 ἀγαθόν] v. ad gl. 2351 |
 συνάδει] nov. gl. H: contin. Arnald. | συντυχεῖ H: Mein. ap. Schm. 2351 συνοιστόν H:
 Lob. Phryn. 724, Schm. cft. συνοῖσιν· συμφέρον Σ σ 367 | ἀγαθόν huc e gl. 2349 transp.
 Alb. in app., coll. Su συμφέρον· ἀγαθόν; id. cft. etiam gl. 2360 2352 συμφερετή H:
 HSt., cf. Schol.

- 2354 συμφήτωρ· μάντις· μάρτυς
 2355 *συμφθείς· συντριβείς A⁹⁴
 2356 [συμφόρησις]· *συμφορά· συντυχία g³⁸. σύμπτωμα. ἄτυχία g³⁸
 2356x <συμφόρησις>· σύναξις
 2357 *συμφορήσας· ἀθροίσας [g⁶A⁴⁵], συναγαγών (Dem. 18, 15)
 2358 v. gl. 2356x
 2359 συμφορίας· συμπεφορημένης, συμμίκτου
 2360 *σύμφορον· ἀρμόζον, ἑκατόν A⁸⁵, συμφέρον (v)g³²A⁸⁵, σύμ-
 φωνον
 2361 σύμφορος λιμός· ὁ συμπίπτων, καὶ συνών (Hes. op. 302)
 Hom. 2362 *συμφράδμονες· ὁμόφρονες A⁵¹, σύμβουλοι (B 372) g¹³A⁵¹
 2363 σύμφρα· θυσία τις Ἱερόλων τελευτούμενη
 2364 συμφρασθῆμεν· καταπληθῆναι
 2365 συμφράξαι· συμφράσαι
 Hom. 2366 συμφράσ(σ)ατο· συνεσκέψατο (A 537 ..)
 2367 *συμφυῖ· ὁμοφυῖ vg¹A⁴⁰
 N. T. 2368 *συμφυλετών· ὁμοεθνῶν (1. Ep. Thess. 2, 14) vg³⁵A⁸⁶
 2369 *σύμφυλον· τάγμα A⁸⁹
 2370 συμφυράσουσι· συμμιγῆσονται
 2371 *σύ(μ)φυτον· συμπορευόμενον A^{60r}, συνόν A⁶⁰
 2372 σύμφυτον· ἡ νεκταρίου ῥίζα, ἣν ἔνιοι ἑλένιον, ἔνιοι δὲ μηδικήν
 2373 συμφῦσαι· ἀνάψαι (Plat. epist. 323 b)
 2374 συμφωνία· ὁμοφωνία (Plat. conv. 187 b)
 2375 *συμφώνων· ὁμοίων (vg³⁰A⁸¹)
 LXX 2376 *συμψηθείς· βλαβεῖς, τρωθεῖς (Jer. 22, 19) g¹²A⁹³
 2377 *συμψηῖραι· συμψηλαφᾶ(ν) A⁹⁰
 2378 σύμψηφος· ὁ τὰ αὐτὰ φρονῶν, καὶ κατατιθέμενος (Plat. e.g.
 rep. 380 c)

2356 Σ σ 303 2357 Schol. Dem.; cf. Σ σ 304 2362 Σ σ 305 = Schol. 2366 EM 799, 22
 2368 Σ σ 306 2372 Diosc. mat. med. 1, 28, 1; cf. Hippiatr. 66, 5 2376 = Σ σ 310

2354 Thes. 7, 1143 b cft. gl. 293 2355 συμφθείς h. e. συμψησθείς (Alb., coll. gl. 2376 [= Σ] et Su σ 1414–5; cf. συμφθῆσθαι A⁹⁴); M. L. West ci. συμφλασθείς, coll. gl. φ 567; contra, Lob. Rhem. 16 putat συμφθείς sanum esse 2356–2356x unam gl. συμφόρησις· συμφορά συντυχία, σύμπτωμα ἀτυχία, σύναξις H: transposita voce συμφόρησις divisit L. Dind. 7, 1148 d, cf. g; Schm. ordini incuriose inserviens συμφόρησις· σύναξις post gl. 2357 posuit 2358 v. gl. 2356x cum adn. 2359 συμφορίας] συμφορητᾶς vel συμφερετᾶς? Schm. 2361 σύμφορος· λιμός, H: interpunct. Phav. 2363 συμφραθυσία· H: Mus. fere; pro σύμφρα Schm. Philolog. 15, 1860, 345 ci. Lac. συμφραῖα, i. q. θυμφοραῖα/θυμβραῖα | τῷ H: Schm. l. c. 2366 συμφράσατο H: Schm. 2368 συμφυλῆτων H: KΣ | ὁμοέθνων H: accent. Mus. 2371 σύφυτον (H: A)] h. e. σύμφοιτον (r) 2372 σύμφυτος H: Hansen | μηδικήν H: accent. Schm. 2373 συμφῆσαι H: ordo et Alb. 2376 συμψηθείς H et ordo = g] h. e. συμψησθείς (A⁹³Σ, cf. gl. 2579) 2377 συμψηῖραι· συμψηλαφᾶ H: Lob. Rhem. 135 post Alb.

- 2379 σύν, ξύν· ἅμα, ὁμοῦ. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς, καὶ μετὰ, ἀπό, καὶ πρὸς.
καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοῦ
- 2380 συναγείν· μετ' ἀλλήλων πίνειν (cf. Men. fr. 123, 1 K.–A.)
- 2381 συναγεῖραι· συναγαγεῖν (Hdt. 1, 4, 3), *συνάψαι (A¹⁴⁵)
- 2382 *συναγελάζονται· συνδιαιτῶνται (Mnaseas perieg. FHG 3, 151 D LXX
fr. 11. 4. Macc. 18, 23) g⁷³A²⁴⁰
- 2383 †συναγέσκειο· ἰσχυοπρεπεῖς†
- 2384 συναγηγερκῶς· συναθορίσας, συνάξας
- 2385 *συναγηγερμένων· συναχθέντων vg¹²A¹⁰⁹
- 2386 *συναγορεύει· ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει (A¹³⁹)
- 2387 συνάγουσι· συνεληλυθότες πίνουσιν (Men. fr. 123, 1 K.–A.)
- 2388 συναγρίδα· θαλάσσιος ἰχθύς (Epicharm. fr. 162. cf. fr. 25 = 62
K.–A.)
- 2389 συναγρόμενοι· συναγόμενοι (Λ 687) Hom.
- 2390 συναγώγιον· συμπόσιον (Men. fr. 123, 2 K.–A.) †ἔθου†
- 2391 συνάδει· συμφωνεῖ
- 2392 *συνάδοντα· συμφωνοῦντα vg⁹A¹⁰⁶
- 2393 σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει· παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς Prov.
τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν
- 2394 συναθορίζεται· συνάγεται
- 2395 συνακτήριον· συνάθροισμα
- 2396 συναῖδιος· συνυπάρχων
- 2397 σύναιμος· ἀδελφός (Soph. OC 1355)
- 2398 *συναινεῖ· συνευδοκεῖ [A¹⁸¹]. συγκατατίθεται A¹⁸¹
- 2399 σύναινος· ὁμόδοξος
- 2400 συναινῶ· συντίθημι (Callim. fr. 61)
- 2401 συναίνυτο· συνελάμβανεν (Φ 502) Hom.
- 2402 [συναίρεσθαι· συνερωτᾶν]
- 2403 *συναιρήματα· ἐρωτήματα. συλλαλήματα A¹⁸⁷
- 2404 *συναιρο[υ]μένοις· συμβαλλομένοις A¹⁸³(g³²)

2380 Athen. 8, 365 c 2381 cf. Σ σ 311 2386 Σ σ 313 2387 Athen. 8, 365 c 2388
Athen. 7, 322 b (cum 322 f); cf. 7, 327 d; 8, 353 d; Arist. h. an. 505^a15 2390 Athen. 8, 365 c
2392 Σ σ 314 2393 Prov. Bodl. 847; Zenob. Ath. 1, 36 et vulg. 5, 93 2397 = Ph; cf. Σ
σ 315 2401 Schol. 2404 cf. Σ σ 316

2379 σὺν· (σ et interpunct. ft. add. Mus.) ξύν. H: Hansen; cf. gl. π 2507 cum adn. | ὁμοῦ¹]
del. Alb. in app. 2380 cf. gl. 2387 2387 συνεληλυθότως H: Cor. Op. posth. 137 et in
Schneider lex. Gr., Suppl. 178 | πίνουσιν] σπείρουσιν H: Cor., cf. gl. 2380; σπ. per lapsum
calami ex Ev. Matth. 6, 26 irrepsit 2388 συναγρίδα] nominat. sequior et Neograecus, qui
quamquam ad Epicharm. fr. 162 quadrat falso pro συναγρίδος exhibetur; praeterea συ-
αγρίδες, quae forma Athen. 7, 322 f (fr. 25 = 62) exstat, nihil nisi lapsus calami est | ἰχθύς H:
accent. Hansen; cf. gl. π 1506 cum adn. 2393 κινεῖ H: accent. Prov. | τὸ H: Prov. 2402
v. l. gl. 2531 2403 συναιρήματα] M. L. West ci. συνερωτήματα 2404 συναιρουμένοις
H: A, Schm. cft. gl. 2420 | Alb. cft. gl. 2535

- 2405 σύναιχμα· σύμμαχα
 2406 συναλλάσσομεν· συναγομεν
 2407 συνάλλαγμα· σύναξις. ἢ γαμικὸν συμβόλαιον
 2408 *συναλοιφή· συναγωγή. Ἰσχυρομένη σύγκρισις [vg⁴³]
 2409 συναλείφων· τὰ αὐτά
 N.T. 2410 συναλιζόμενος〈· συναθροιζόμενος〉 (Act. 1, 4)
 2411 *συναλισθείς· συναχθείς (g⁴⁰A¹⁸⁵), συναθροισθείς
 2412 *συναλισθέντες· συναχθέντες v³⁹g⁴⁰A¹⁷⁶
 2413 συνάλματα· συμπηδήματα
 2414 συναλλακτής· φιλιαστής
 2415 *συνανακραθεῖσα· συγκερασθεῖσα A¹⁰⁰(vg⁴)
 LXX 2416 *συνανοίσετε· συναν〈εν〉έγκατε (Gen. 50, 25. Exod. 13, 19)
 A²⁰²[vg⁵²]
 2417 συνάορος· σύζυγος, γυνή, σύγκοιτος (Eur. e.g. Or. 654), συνηρ-
 μοσμένη (Pind. Nem. 4, 9=5. cf. θ 99)
 2418 *συναπηρτισμένος· πεπλ〈η〉ρωμένος Σ
 2419 συναπάγεται· συμπορεύεται, συνέρχεται
 2420 *συναράμενος· συναγωνιζόμενος. Ἰσχυρόμενος A²⁷⁵
 2421 *συναράσσει· συγκρούει vg³⁴A¹⁶⁷
 2422 *σύναρθρος· μετὰ ἄρθρου τοῦ προηγουμένου τῶν ὀνομάτων
 (A¹⁵⁶)
 2423 συναρήρακται· συγκέκοπται
 2424 συναρία· συνοδία ἀλλόφυλος
 2425 [συναρίς· συναφή. † φίλος† ἁρμονία]
 2426 *συνάρξει· συμπράξει, βοηθήσει, συλλαβεῖ A¹⁶⁹, ἐνώσει
 2427 *σύναρξις· συνουσία (A²⁷⁰). καὶ τὰ ὅμοια
 2428 *σύναρσις· συναφή. ἁρμονία A¹⁷⁹
 2429 συναρτῶν· συνάπτων
 LXX 2430 συνασπιεῖ〈...〉 (3. Macc. 3, 10)
 2431 *συνασπίζει· συμμαχεῖ (Ios. b. Iud. 4, 33) (vg⁹⁰A²⁷⁶)
 2432 συνασπισμός· πύκνωσις τοῖς δὲ συνασπισμός†

2405 cf. Ph 551, 11 v. σύναιχμος 2410 gl. N.T. p. 61 2411 Σ σ 318 2418 Σ σ 320
 2432 cf. Su

2407 σαμικὸν H: Sop.; de σ pro γ cf. e.g. gl. 743 2408 συναλοιφή] cf. gl. 390 2410–11
 unam gl. H: divisit et συναθρ. add. Alb. gl. N.T. 61 2412 v³⁹A¹⁷⁶ perperam συναυ- habent
 2414 συναλλάκτης H: accent. Mus. 2416 συνανοίσατε H: A | συνανέγκατε H: A 2418
 συναπηρτισμένος] συναπηρτημένος Σ | πεπλωμένος H: Σ 2419 συναπάγεται] συν-
 ἀπτεται Schm. spectans Aesch. Pers. 742, coll. ordine 2421 συναράσσει] cf. gl. 2791 |
 συγκρούει H = A¹⁶⁷] συγκροτεῖ. συμπίπτει vg³⁴ 2424 ἀλλόφυλος] ὁμόφυλος Mein.
 ap. Schm. 2425 v.l. gl. 2428 | φίλος (sine interpunct. insequ.)] cf. ad gl. 2428; Alb.
 ci. φιλότης. 2426 Alb. cft. gl. 2345 2427 contin. H: nov. gl. Mus. 2428 συναφή]
 συναφή φίλος A; v. gl. 2425 cum adn. 2430–1 unam gl. H: lac. agnita divisit Schm. 2432
 οἱ πτλ.] aut verba cum Alb. delenda aut aliquid excidit

- 2433 *συναυθλοῦμαι· διαπεραιοῦμαι A¹⁵⁹
 2434 *συναυλία· συμφωνία (Antiphan. fr. 49, 1 K.–A.) (g⁹¹A²⁷⁷)
 2435 *συνάφεια· σύζευξις vg²³A¹²⁴, ἔνωσις vg²³
 2436 *συνάχεται· συλλυπείται vg⁹²A²⁷⁸
 2437 *συνάψας· συνδήσας (v⁵⁴g⁵⁵A²⁰⁵), ἔνώσας, συμμίζας
 2438 συνβαίνοντα· συμφωνοῦντα
 2439 *συνδεδραμηκότων· συνελθόντων vg⁴⁴A⁸⁸
 2440 συνδεῖ· συντηρεῖ. συγκοιμᾶται
 2441 συνδεόμενος· συνδεδεμένος
 2442 *συνδέοντες· συνδεσμοῦντες (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 604 [37, Greg. Naz. 1070, 15 M.]) A¹³³(vg²⁵)
 2443 συνδέσαι· συνκοι[κοι]μηθῆναι
 2444 *σύνδεσμος· πλοκή. ὁμόνοια (4. Regn. 11, 14) (g⁶⁵A²²³) LXX
 2445 σὺν δ' ἦειρεν ἱμάσι· συνέδησε δὲ τοὺς ἀγωγεῖς τῶν ἵππων (K 499) Hom.
 2446 *συνδήσας ἄρα τὼ χεῖρε· συνδήσας δὴ τὰς χεῖρας A¹⁸⁰
 2447 *συνδιαιώνιζεν· συνδιάγειν εἰς αἰῶνας (Greg. Naz. or. 41, 13 Greg. Naz. [36, 448, 5 M.]) vg⁴²A¹⁷⁷
 2448 συνδιεξέρχου· συνεκπέρα
 2449 σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ· συνταράξῃ ἡμῖν τὴν εὐωχίαν (A 579) Hom.
 2450 συνδημέρευσαν· τὴν ἡμέραν συνδιή<γα>γον
 2451 *σύνδικος· σύμφωνος (Pind. Ol. 9, 148=98. Pyth. 1, 3=2) (Σ). ἢ
 Ἰσυνήγορος βουλῆς A²⁵⁶
 2452 σύνδικοι· οἱ ἐν ταῖς δίκαις βοηθοί (Isae. fr. 37 S.)
 2453 *συνδο<κ>τικόν· συνδεδογμένον A¹⁶⁸
 2454 σύνδουλος· ὁμόδουλος (Ev. Matth. 18, 29 ..) N. T.
 2455 *συνδούμενος· συνδεδεμένος A²⁶Σ(g²⁴). συνυπάρχων, συνών
 2456 συνδραμεῖν· συνθέσθαι. βοηθῆσαι. συμφωνῆσαι. συνομολογῆσαι

2434 Σ σ 323; Athen. 14, 618 a–b 2435 Σ σ 324 2445 Schol. 2449 = Schol. 2451 Schol. Pind. Ol. 9, 148=98 (cf. Pyth. 1, 3=2); Σ σ 326 (ad Pind. Pyth. 1, 3=2) 2452 = Σ^a σ 325; Harp. 284, 10 [σ 57 K.] (unde brevius epitom. = Ph; EM 734, 57) 2455 Σ σ 327

2433 συναυθλοῦμαι H = A] h. e. συν(ν)αυ(σ)θλοῦμαι (<ν> Mus. et coll. gl. v 117. 141–2 <σ> Jens.) 2436 συνάχθῃται H: K 2438 συμβαίνοντα H: Voss., coll. ordine | cf. gl. 2268 2440 συνδεῖ] h. e. συνάει (Alb., coll. gl. 2443) 2441 συνδεδημένος H: Schm. post Mein. 1857 p. 623; συνδεσμούμενος Schm. in app., cf. gl. 2442 2443 συνδέσαι] h. e. συν-αέσαι (Alb. ad gl. 2440, coll. gl. α 1409) | συνκοικοιμηθῆναι H: Mus.; de -νκ-. -νγ-. -νχ-. -νλ-. -νμ-. -νβ-. -νπ-. -νφ- pro -γκ-. -γγ-. -γχ-. -λλ-. -μμ-. -μβ-. -μπ-. -μφ- scriptis cf. e. g. gl. 2645–9. π 210 fin. 302. 360–1; σ 1774. τ 1443–4; σ 2738–9; 2650; π 270. 2651; σ 2438; π 207. 625. 1817. σ 2690–3; ρ 343 2445 συνδ' εἴηρεν H: Mus. 2446 ἄρα] παρα A | 'Est locus alicujus Scriptoris' Alb. 2449 συνδ' ... ταράξαι· συνταράξαι H: Valcken. Jens. 2450 συνδηγῶν H: Schm. 2453 συνδοτικόν H = A: Voss.; Alb. cft. gl. η 124; contra, Thes. 7, 1278 b lemma non corrigat, sed expl. in συνδεδο[γ]μένον mutat 2455 συνδεδεμένος] συνδεσμούμενος Mein. 1857 p. 623 | συνδουμένοι· συνδεσμούμενοι η συνδεδεμένοι g 2456 συμφωνῆσαι] nov. gl. H: contin. Alb., coll. Ph 552, 19 σύνδρομος· σύμφωνος

- 2457 *συνδυάζειν· συμπράττειν (g⁹⁵). [κυβᾶν τὸ ἀληθές, κακῶν] συμβουλευέσθαι
 2458 συνδυασμός· συζυγία
 2459 συνεβάλ[λ]οντο· συνέθεντο
 Greg. Naz. 2460 συνέβημεν· συνεχωρήσαμεν. συνεθέμεθα. ὡμολογήσαμεν. συν-
 ωδεύσαμεν (Greg. Naz. c. 1, 2, 1, 230 [37, 540, 2 M.])
 2461 *συνεδεῖσθαι· συγκαθῆσαι A¹⁴⁶
 2462 *συνέθει· συντρέχει A¹²²
 2463 συνέδρα· ἡ στάσις, ἣν νῦν στατιῶνα λέγουσι
 2464 συνεδρεύουσι· συνέρχονται, εἰς βουλὴν συνάγονται
 2465 συνέδριον· δικαστήριον
 Ap. S. 2466 συνέ(ε)ργον· συνείργον. συνεδέσμευον (ι 427 . .)
 Hom. 2467 συνε(έ)ργαθον· συνείχον. περιώριζον (Ξ 36)
 Hom. 2468 σὺν ἐχμωτῇ· σὺν ἀρμολογῇ, τοῦ τραχήλου καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν
 σφονδύλων (Ξ 465)
 Hom. 2469 συνέηκε· συνῆκεν (B 182)
 2470 συνέθετο· συνετάξατο
 LXX 2471 συνέθλασε· συνέτριψεν (Psalm. 57, 7 et v.l. 106, 16)
 2472 συνέθρ[ο]ισε· συνέτεμε. λεπτὰ ἐποίησεν. ἀπὸ τοῦ θρίσαι, ὃ ἐστι
 τεμεῖν
 2473 συνιείς· γνούς, νοῶν
 2474 *συνίημι ὃ φῆς· νοῶ ὃ λέγεις A¹⁵⁵
 2475 συνείκανα· σύνοδος
 2476 συνείκει· συμφέρει
 2477 συνείλας· συνειλήσας
 2478 *συνειλεγμένα· συνηγμένα A¹¹⁷Σ(g¹¹), συνηθροισμένα
 2479 συνειλοχώς· συναγαγών (Dem. 18, 308)
 2480 συνειλούντες· συλλαβόντες

2457 EM 735, 5 2461 Σ σ 330 2462 Σ σ 331 2466 Ap. S. 147, 4 2469 Schol. 2478 Σ σ 332

2457 κυβᾶν ... κακῶν del. Mus. 2459 συνεβάλλοντο H: Mein. ap. Schm. 2460 συν-
 εθέμεθα] nov. gl. H: contin. Schm. | ὡμολογήσαμεν. συνοδεύσαμεν H: Mus. 2461 συγ-
 καθῆσαι] συγκαθισαι A; συγκαθῆσθαι Σ; συγκαθεδεῖσθαι L. Dind. 7, 1288 c 2462 συν-
 τρέχει] h.e. συνέτρεχεν (Σ) 2463 στατιῶνα H: accent. Hansen 2466 συνέργον H:
 Ap. S. 2467 συνέργαθον H: Voss. 2468 σὺν ἐχμωτῇ· σὺν ἀρμολογῇ.] h.e. συνεχμῶ
 (v.l. pro συνεο-)· τῇ συναρμογῇ (sine interpunct. insequ.) (Jens. alii, fere) | σφονδήλων H:
 Mus. 2469 συνέηκε] ξ- Hom. et Schol.; Ap. Rh. 1, 1086 habet σ-; ξυνέηκε gl. ξ 128 ad A 8
 attinet 2470 Alb. cft. gl. 2625 2471 in utroque l. c. συνέτριψεν antecedit; Psalm. 106, 16
 habet συνέκλασεν et v.l. (cod. Al.) συνέθλασεν; Alb. cft. gl. ε 676 ἔθλασεν· συνέτριψεν,
 ἔκλασεν 2472 συνέθροισε H: Mus. | θρίσει H: Schm. 2473–4 cf. gl. 2635–6; συνιείς et
 συνίημι ordo 2476 συνείκη H: accent. Voss. 2477 συνείλας] h.e. συνίλας (Cob. Var.
 lect. 361) 2479 συνειλοχώς H: Alb., coll. gl. 2483 | Dem. 18, 308] cf. gl. 2486 2480 συν-
 ειλούντες] h.e. συνειλέοντες (Mus., ‘quod explicationem συλλαμβάνοντες posceret’
 [Schm.]) vel συνειλοῦντες, cf. gl. ι 567

- 2481** συνειλόμενα· συστρεφόμενα
2482 *συνειλοῦνται· συστρέφονται (Ios. b. Iud. 4, 420) vg⁹³A²⁷⁹g^{συσ11}
2483 *συνειλοχας· συνήγαγες A¹⁷², ἤθροισας
2484 *[συνεινήσις] συνείδησις· διάθεσις A¹⁸⁹
2485 *συνείπετο· ἠκολούθει (Xen. conv. 1, 2. Anab. 1, 4, 17. Act. 20, 4) N.T.
 vg¹⁴A¹¹¹
2486 *συνείρει· συνάπτει (Dem. 18, 308) A¹¹⁵[vg²A²⁵⁵]. μιγνύει
2487 *συνείρωκτο· ἐδέδετο [Σ]
2488 [συνείρει· συνάπτει]
2489 *συνείροντες· συνάπτοντες (Phil. e.g. Flacc. 34. 139) A⁹⁸. ε<ῖ>ρειν
 γάρ τὸ ὁμοῦ <ᾗπτειν> [A⁹⁸]
2490 συνείρται· συνέσπασται
2491 συνεισθορεῖ· ...>
2492 συνείσι· συναινέσα<σ>ι
2493 *συνεισέφωρσεν· συνεισήνεγκεν g¹³A¹¹⁰
2494 συνέκδημος· συνοδοιπόρος (Act. 19, 29. 2. Ep. Cor. 8, 19) N.T.
2495 συνεκδοχή· ὅταν τις ἀπὸ μέρους παραλάβῃ
2496 *συνεκδοχικῶς· συλληπτικῶς vg¹⁶A¹¹³
2497 *συνεκόμισε· συνήγαγεν (vg²⁹A¹³¹)
2498 συνεκοσμοῦντο· συνεκρίνοντο
2499 *συνέκυρσε· συνέτυχεν (Empedocl. VS 31 B 53 .) Σ
2500 *συνεκτικώτατα· κεφαλαιωδέστατα (Phil. e.g. leg. spec. 1, 211)
 vg⁸⁵A²⁶⁶Σ
2501 συνεκύρωσεν· ἐβεβαίωσεν
2502 *συνελάβετο· ἐβοήθησεν (Gen. 30, 7). ἢ κατὰ γαστρὸς ἔχει (Gen. 30, 8) vg⁵³A²⁰³
2503 *συνεληλακότες· ἐλάσαντες A²¹⁰
2504 συνελάσ[σ]ωμεν· συμβάλωμεν
2505 συνέλευσις· σύνοδος

2485 Σ σ 334 2486 Σ σ 335 2487 cf. Σ σ 336 2493 = Σ σ 337 2496 = Σ σ 338
 2497 Σ σ 339 2499 cf. Σ σ 341 2500 Σ σ 340

2484 συνεινήσις· συνείδησις. H et ordo = A: Alb.; habemus correctionem cum errore perperam non deleteo; cf. gl. 244 cum adn. 2485 ἠκολούθει] συνηκολούθει KΣ 2486 Dem. 18, 308] cf. gl. 2479 2488 v.l. gl. 2486 2489 ἔρειν H: Mus. | <ᾗπτειν> I. C. Cunningham; <συνάπτειν> Mus. | σ· σ. παρα το ενερειν ὁμου A 2490 συνείρται (συνείρται Schow et Latte)] συνείρεται Mus.; συνειρύεται Voss. 2491 contin. H: nov. gl. L. Dind. 7, 1298 b, qui συνεισθόρει (ab -θόρνυμι) voluit et lac. agnovit 2492 συναινέσαι H: Mus.; Alb. cft. gl. 2456 2493 συνεισένεγκεν H: Σ 2495 παραλ.] sc. τὸ ὅλον (Vales.) 2497 συνεκόμισε H: Alb., coll. KΣ 2499 συνέκυρσε] συνεκύρωσεν Σ 2500 κεφαλαιωδέστερα H = A: vgΣ 2502 h. e. συνελάβετο· ἐβοήθησεν + nov. gl. συνέλαβε· κατὰ γαστρὸς ἔχει (Prig.) 2503 συνελαλήκότες· ἐλάσαντες H: A 2504 συνελάσσωμεν H: Mus.; contra, Schm. ci. συνελάσσομεν (pro ξ-, quod σ 39 exstat [Schol. explicant συμβάλλωμεν])

- 2506** συνελόντες· συνάγοντες
2507 *συνελόντι· συνάγοντι A¹²⁸
2508 *συνελόντι φάναι· συντόμως] λέγειν, ἢ [εἰπεῖν g²⁷
2509 *συνελόντι φῆσαι· ὁμοίως v²⁶A¹⁴⁴
2510 *συνελόχησε· συνέδρευσεν (1. Macc. 4, 28) A²²⁹
 Eur. **2511** *συνέμποροι· σύνοδοι (Aesch. Suppl. 939. Eur. Hel. 1538).
 [σύμφωνοι (A²⁶⁵)
2512 συνέμυσε· συνέτριψεν
2513 συνενέγκαι· συμφορονεῖν
2514 *συνε(ν)νεγμένος· συνελθών (Alex. fr. 247, 8 K.–A.) (Σ)
2515 συνενεχθέντων· πεισθέντων. συλληφθέντων
2516 *συνέντας· γνόντας A²⁷⁴(vg⁸⁹)
2517 συνέντης· συνεργός
2518 *συνεξεβράσθη· συνεξεβλή[σ]θη vg⁷¹A²³⁹
2519 *συνεπαρτιμένος· συνημμένος A²⁶⁴
2520 συνεπέρανε· συνετέλεσεν
2521 *συνεπεράνθη· ἐτελειώθη vg⁵A¹⁰¹, πέρατι ὑπεβλήθη g⁵A¹⁰¹
 LXX **2522** *συνέπεσεν· ἐστύγνασεν (Gen. 4, 5–6) g⁴⁸. [ἐστυγνίασεν A¹⁹⁷]
 <συνέβη, ἔτυχεν>
 N.T. **2523** συνεπέστη· [συνέβη, ἔτυχεν] <...> (Act. 16, 22)
 LXX **2524** *συνεπιτιθεμένων· συνεδρευόντων (Psalm. 3, 7) vg⁷⁷A²⁴³
 D **2525** συνεπλάκη· συνήφθη ἢ μετὰ γυναικός, ἢ πρὸς ἄνδρὸς πάλι
2526 *συνεπισχύει· συμβοηθεῖ (Xen. Mem. 2, 4, 6) A¹⁶⁴
2527 συνερανισάμενος· συμπληρούμενος
2528 *συνεργεῖ· βοηθεῖ A²³¹
2529 συνερέσειν· συλλέγειν συγκεχυμένου
2530 συνερέβουσι· συγχέχυνται

2508 Σ σ 342 2510 cf. Σ σ 343 2514 Σ σ 344 2524 = An. Ox. 2, 466, 7 = gl. Psalm. 304
 Ernesti

2506 συνελόντες H: Mus. | συνάγοντες] Schm. ci. συναγαγόντες **2507** συνάγοντι] Schm. ci. συναγαγόντι **2508** φάναι H: accent. Mus. | Σ habet φράσαι, gl. 2509 φῆσαι
2509 v. gl. 2508 **2510** Alb. cft. gl. ε 2206 | expl. συνήθροισεν Σ **2512** συνέτριψεν] συνέ-
 κρουσεν Alb., coll. gl. 2321, συνέθλιψεν Ruhnck. **2513** Alb. cft. gl. 2349 **2514** συν-
 ενεγμένος H (συννηγμένος Alex. cod. A, συνηνεγμένος C epitom. Eust.): Mus., cf. Σ
2516 γνόντας H = A: Mus., cf. vg **2518** συνεξεβλήσθη H: K **2519** συνεπαρτιμένος]
 h. e. συναπηρτισμένος (L. Dind. 7, 1329 a) vel συναπηρτισμένος (Hansen, coll. gl. 2418)
2521 πέρα τί H: Mus. **2522–3** συνέπεσεν· ἐστύγνασεν. ἐστυγνίασεν (H: g; expl. est cor-
 rectio cum errore perperam non deletio [A errorem tantum exhibet, g errorem delevit]; cf. gl.
 244 cum adn.) + nov. gl. συνέστη· συνέβη, ἔτυχεν] Alb. ci. συνέπεσε· ἐστυγνίασεν.
 συνέβη, ἔτυχεν + nov. gl. συνεπέστη· <...>; Gron. συνέπεσε· συνέβη, ἔτυχεν + nov. gl.
 συνεπέστη· ἐστύγνασεν **2526** συνεπισχύει ... συμβοηθεῖ Xen. l. c. **2529** συνερέσειν]
 συνερέσσειν Mus.; συνερέειν Voss.; non liquet; cf. gl. 2530 **2530** συνερέβουσι] συν-
 ερέσσουσι Mus.; συνερέουσι Voss.; pro f ab Hsch. plerumque β exhibetur; de ε ante ρ
 scriptum non liquet; cf. gl. 2529

- 2531 *συνερέσθαι· συνερωτᾶν A^{116.182}Σ
 2532 *συνέριθι· συνυφαίνουσαι g⁷⁹A²⁵⁷. συνεργοί (Plat. leg. 889 d. cf. Hom. ζ 32)
 2533 *συνερίσαντα· συνάψαντα (A¹³⁶)
 2534 συνέρξαι· συγκαθίσει μετά τινος, ἢ συγκαθεῖρξαι τι
 2535 *συνερόμενος· συμβαλλόμενος A¹³⁸
 2536 *συνέρορεον· συνέτρεχον (Hdt. 5, 101, 2. Xen. Anab. 6, 3, 6) vg⁸⁷A²⁷²
 2537 *συνέρορηται· συνέφθαρται g^{σοσ13}. βέβληται (ζ 137) Ap.S.
 2538 συνερρώγει· συνεκεκρότητο (Thuc. 1, 66, 1. Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 457 [37, 1061, 1 M.]) Greg. Naz.
 2539 συνέρχεται· συνάγεται
 2540 σύνεσις· νόησις
 2541 *συνέσκληκε· συμπέπηγεν
 2542 συνεσκολυμμένον· συγκεκαλυμμένον
 2543 συνεσποδωμένον· συγκεκομμένον
 2544 συνεστάλη· πεφόβηται, ἐδειλίασεν (Iud. 8, 28. 3. Macc. 5, 33) LXX
 2545 *συνεστηκώς· συνηγμένος vg⁵⁹(A²⁰⁹)
 2546 *συνέστησεν· ἐκόσμησεν. ἐπήνεσεν A²¹¹
 2547 *συνεσιᾶτο· συνηρίστα (Luc. conv. 7) vg¹⁵A¹¹²
 2548 συνέστιοι· συναγωγοί. ὁμοτράπεζοι (Phil. leg. spec. 1, 120)
 2549 συνέστυβας· συνεσκυθρώπακας
 2550 συνέστυβεν· ὁμοίως ἐσκυθρώπακεν
 2551 συνεστυφωμένοι· συνεσκυθρωπακότες
 2552 συνεστὼς χιτῶν· ὁ συμβλητός D
 2553 συνέταξεν· ἐνετείλατο, παρήγγειλεν
 2554 *σύνετε· νοήσατε (Psalm. 2, 10 . .) vg⁶⁰A²¹³ LXX
 2555 *συνετέλεσα· ἀπώλεσα (Ierem. 6, 11) A²²⁵ LXX
 2556 *συνετέλεσθησαν· ἐπληρώθησαν (Gen. 2, 1) vg⁴⁹A¹⁹⁶ LXX
 2557 *συνετιῶ σε· σοφίσω σε (Psalm. 31, 8) vg⁶²A²¹⁶ LXX
 2558 σύνετο[ς]· συνῆκεν (δ 76) Hom.
 2559 συνετός· σοφός. συγκεκροτημένος

2531 = Σ σ 346 2532 Schol. Plat.; Tim. lex.; Moer. 210, 3 [σ 43 H.] | -ος] Σ σ 347 = Ap.S. 146, 32; Schol. 2535 cf. Σ σ 316 2537 Ap.S. 146, 33 2541 = q 403, 1 2547 cf. Σ σ 349 2554 = An. Ox. 2, 466, 6 = gl. Psalm. 305 Ernesti 2558 Schol.

2531 συνέρεσθαι (H: accent. Σ)] συναίρεσθαι gl. 2402, συνειρεσθαι A¹¹⁶, συναίρεσθαι A¹⁸²
 2535 Alb. cft. gl. 2404 2537 βέβληται] συμβέβληται Mus. 2538 συνερρώγη H: Mus. | Thuc.] cf. gl. α 5251 2542 συνεσκολυμμένον] Alb. ci. συνεσκυλωμένον, coll. gl. ε 6258
 2543 Voss. cft. gl. 1541 2547 συνεσιᾶτο] h.e. συνεσιᾶτο (Schm.) 2549 συνεστίβας H: accent. Jens. | Alb. cft. gl. 2550–1. 2701; cf. etiam gl. 2108. α 4620 2552 συνεστῶ. (sic) H ut vid.: Voss.; συνετός Mus. 2555 συνετέλεσα] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 2557 συνετιῶσα H ut vid.: H^c = K | σοφίσωσα H ut vid.: H^c = A (σοφιζ- vg) | Psalm. 31, 8] cf. gl. 2291 2558 σύνετος (H: Mus.)] ξ- Hom. et Schol.

- 2560** *σὺν εὐαγεῖ· σὺν τῷ ἀγαθῷ A²⁴⁹
- N.T. **2561** συνευδοκοῦσι· συγκοινωνοῦσιν (Ep. Rom. 1, 32)
- 2562** συνέβλητο· συνεβάλλοντο
- 2563** *σύνευν[ι]ον· σύγκοιτον vg¹⁹A¹²⁰
- 2564** *συνεύνους· συγκοίτους (vg¹⁹). συναποδήμους
- D **2565** συνεφίαζεν· εἶα ἐκάλει. ὠνόμασται καὶ συνεφώρμα
- 2566** vacat
- LXX **2567** *συνεφύροντο· συνεμολύνοντο (Hos. 4, 14) A¹⁰⁴
- LXX **2568** *συνέχεεν· ἔμιξεν (Gen. 11, 9) vg⁵⁰A¹⁹⁸
- Hom. **2569** συνεχές· ἀδιάλειπτον (M 26. ι 74)
- 2570** συνέχεται· συμπλέκεται
- 2571** συνέχευεν· ἠφάνιζεν. συνέχεεν (Ω 364 ..)
- 2572** συνεχῆ· ἀναγκαῖα. πυκνά
- 2573** *συνεχόμεναι· κρατούμεναι A²⁰⁴(vg⁵⁷)
- 2574** *συνεχόμενον· ἐναντιούμενον. ἡ ἄρρωστοῦν A²⁰⁸[vg⁵⁷]
- 2575** *συνέχου· κράτει A²¹⁷
- 2576** *συνεχώρησαν· συνωμολόγησαν vg⁸²A²⁵⁹. συνεπάθησαν
- D **2577** συνεχῶς· ἐνδελεχῶς. πυκνῶς. αἰεὶ, ἀδιαλείπτως (Eupol. fr. 485 K.–A.)
- 2578** συνέψεσθαι· ἀκολουθησ[θ]αι, ἡ ἀκολουθεῖν
- LXX **2579** *συνεψήσθη· συνελεπτύνθη (Jer. 31, 33) A¹⁴²
- 2580** συνεψιά<τρια>· συμπαίκτηρια, ἡ συνομιλήτρια
- 2580a** *συνεωρακότες· συ[νε]σκεψάμενοι A¹⁷¹
- 2581** συνῆ· συμπαίζη. συνακμάζει
- 2582** συνηβόλησεν· ἀπήντησεν
- 2583** *συνήγορος· προστάτης A¹²⁹
- 2584** συνηγήοχει· ἐκόμισεν
- 2585** *συνήδεται· συγκαίρει (A^{125.233}), ἐφήδεται
- 2586** συνήθεια· ἔθος

2563 Σ σ 351 2573-4 Σ σ 352 2577 Ph 2579 = Σ σ 353 2583 Σ σ 354; EM 735, 26
2585 = Σ σ 355

2562 συνέβλητο] συνεύλητο ordo, falso | συνέβληντο· συνεβάλλοντο Schm., cf. ξύμβληντο· συνέβαλλον (Ξ 27 ..) gl. ξ 109; συνέβλητο· συνεβάλλετο Mus. **2563** συν-εύνιον H = AΣ^a Ph Su; vgΣ^b, cf. gl. 2564 **2565** συνεφίαζεν] h.e. συνεπειάζεν (Lob. Rhem. 355, coll. gl. ε 712) | εἶα H: accent. Lob. | ὠνόμασται] Phav. ci. λέγεται | συνεφώρμα H: Jens. **2568** Gen. 11, 9] cf. gl. 2204 **2576** συνωμολόγησαν H: Mus. **2577** cf. gl. ε 2760 | οὐ πυκνῶς, ἀλλ' ἀδιαλείπτως Ph **2578** ἀκολουθησθαι H: Mus. **2579** συνεπλάτυνθη H: AΣ | Alb. cft. gl. 2376 **2580** συνεψία· H: Schm. post Hemsterh.; Schm. mavult συνεψία· <...> + nov. gl. <συνεψιάτρια> κτλ. | συμπλέκτρια H: Salm.; Alb. cft. Su σ 1529 συνεψιάζουσα· συμπαίζουσα; Hemsterh. cft. gl. ε 7707; vox συμπαίκτηρια exstat gl. μ 1581 **2580a** συνεσκεψάμενοι H: A **2581** συνῆ· συμπαίζη, συνακμαῖ^ν H: Schm.; συνηβᾶ· συμπαίζει, συνακμάζει Barnes **2582** Alb. cft. gl. 2501 **2584** συνηγήοχει] συναγη-όχει Mus.

- 2587 συνήθεις· ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἦθεσι τεθραμμένους
 2588 *συνήθλησαν· συνηγωνίσαντο (Ep. Phil. 4, 3) vg⁷⁰A²³⁸ N. T.
 2589 συνῆκεν· ἔγνω, ἐνόησεν
 2590 συνήλασε· συνεχώρησεν, ἐδίωξεν N. T.
 2591 *συνηλ(λ)άσσετο· ἐφιλοῦτο A²³⁰
 2592 συνειλημμένα· ἅμα, ὁμοῦ, συντόμως
 2593 συνήλυσις· συνδρομή ἐπὶ τὸ αὐτό (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 609 Greg. Naz.
 [37, 1071, 5 M.])
 2594 συνημμένοι· συνηνωμένοι
 2595 συνημοσύνη· συνθήκη (X 261). ὄρκοι. συμβόλαια Hom.
 2596 συνήνεγκε· συνεβάλλετο
 2597 συνηνέχθη· προσεγένετο
 2598 *συνήορος· συνηρμοσμένη g^{σο14}, καὶ συνήθης (θ 99) Hom.
 2599 συνήργεις· συνέκαμ(ν)ες
 2600 *συνηρημένον· τὸν κρατοῦντα. ἡ | συμπληρούμενον A^{178. [127]}
 2601 συνηρ(εφ)ές· σύσκιον (Eur. Or. 957) (vg⁸⁰) Eur.
 2602 συνηρτίζοντο· συνηθορίζοντο
 2603 συνήρτυες· συνήρμοττες
 2604 *συνησθείης· συγχαρείης A²⁶⁰(g⁸⁴ = σο10)
 2605 *συνησθέντες· συγχαρ[ι]έντες (Dem. 21, 14. Men. Dysc. 965) Σ
 2606 συνήσθηται· σύνοιδεν
 2607 συνησπικόντων· συμπραξάντων (Ios. b. Iud. 3, 272)
 2608 συνήσω· πεισθήσομαι
 2609 συνθάκων· συγκαθέδρων
 2610 συνθεῖσα· τὰ ἐξ ἐπιβουλῆς συμπαγέντα, συνθεῖναι
 2611 σύνθεμα· σημεῖον ἀφορμῆς. δραματούργημα. σύμβλημα
 2612 συνθέματος· σημείου
 2613 σύνθεο· νόησον. συνθηκοποιήσαι. σύνθου, σύνες (A 76 .), καὶ Ap. S.
 περὶ σαυτοῦ διαλόγισαι (ο 27)
 2614 συνθεσῖαι· συνθήκαι (B 339) Ap. S.
 2615 συνθεσιάνων· ἐντολῶν. συνθηκῶν (E 319) Hom.
 2616 *σύνθεσις· ἁρμονία (Plat. Phaed. 93 a). κόλλησις (vg⁶³A²²¹)

2590 Ph 2595 EM 735, 29; cf. Schol. 2598 = Ph; Schol. 2601 cf. Galen. lex. 19, 143, 11; Su 2603 = Ph = Su 2605 = Σ σ 359 2613 Ap. S. 146, 29; cf. Schol. A 76 2614 = Schol.; Ap. S. 146, 14 2615 = Schol.

2591 συνήλασσετο H: Alb. 2594 συνηνομένοι H: Mus. 2595 Alb. ci. συνημοσύνη· συν-
 θήκη + nov. gl. συνημοσύναι· ὄρκοι. συμβόλαια | ἀνθήκη H: Mus., cf. Schol. 2599 συνέ-
 καμες H: Mus. 2600 'Non liquef' Schm. 2601 συνηρῆς H: HSt. | Schm. ci. σύνηρες·
 <συνηρμοσμένον> + nov. gl. <συνηρεφές> σύσκιον 2605 συγχαριέντες H: Σ 2606 συνοῖ-
 δεν H: accent. Mus. 2609 cf. gl. ξ 150 2610 'Verba obscura et ni fallor manca' Schm., qui
 cft. Eur. Hel. 34; Voss. vult συνθεῖναι· τὰ ἐξ ἐ. συμπαγέντα συνθεῖναι; ft. συνθέντα· τὰ ἐξ ἐ.
 συμπαγέντα. συνθεῖναι <γὰρ ...> | συνθ.ναι H: Mus., cf. gl. 2625 2613 Alb. cft. gl. 2628 |
 συνθηκοποιήσαι H: accent. Voss. Jens. 2616 ... ἁρμονία ἢ ἄλλη τι συνθέσει ... Plat.

- 2617** σύνθετα· συντεθειμένα
 LXX **2618** *συνθέτηκα· συνεθέμην (Psalm. 72, 15) A²⁴⁴
2619 *σύνθετον· ἔξ ἑτεροειδῶν πραγμάτων συγκεείμενον vg⁵⁶A²⁰⁶
 Ap. S. **2620** συ<ν>θεύσεται· συνδραμεῖται. συνοίσει (υ 245)
2621 *συνθήκας· ὄρ<κ>ους A²⁶¹
2622 *σύνθημα· σημείον. [συνθήκη g³⁷[A¹⁷³]
2623 *συνθήματα· μαθήματα A¹⁹³. ποιήματα. συνθήκαι. σημεία
 D **2624** συνθηματιαῖοι· οἱ ἡργολαβημένοι καὶ ἐκδεδομένοι, ἐκδόσιμοι
 (Ar. Thesm. 458)
2625 συνθήσῃ· συντάξῃ
2626 [συνθῆναι·] συνθήκη· διάλεκτος
2627 *συνθραύεσθαι· συντριβεσθαι A¹⁵³
2628 σύνθου· κατάθου, σύνθεο, νόησον
2629 συνθυμείν· συμπτέεσθαι (Epicharm. fr. 209 K.–A.)
2630 συνθύξω· συναντήσω
2631 [συνία·] ταραχή
2632 *συνίασιν· νοοῦσιν vg⁶⁹A²³⁷
2633 σγκάνιος· σύννοδος
2634 *σὺν ἰδρῶτι· σὺν καμάτῳ A¹⁵⁴
2635 *συνιεῖ· νοεῖ (A¹⁵²)
2636 *συνίημι· νοῶ vg¹⁰A¹⁰⁷
2637 *συνιζήσεως· συγκαθίσεως. ἐκ τοῦ συνιζάνειν. ἔξεσθαι γὰρ τὸ
 καθέξεσθαι A⁹⁶
2638 †συνίρνα†· συνέχεις
2639 συνίσεις· ἀντὶ τοῦ συγκλείεις
 N. T. **2640** *συνιστάνειν· ἐπαινεῖν A²³⁵. φανεροῦν. βεβαιοῦν. παραιθέναι
 (2. Ep. Cor. 3, 1)
2641 *συνιστορεῖ· σὺνοιδεν Σ
 Eur. LXX **2642** *συνίστωρ· γνώστης. μάρτυς vg⁷A¹⁰³. συνόμιλος g⁷. συμπρόκτωρ
 (Eur. Suppl. 1174. Iob 16, 19)

2618 = An. Ox. 2, 466, 15 = gl. Psalm. 304 Ernesti **2620** Ap. S. 146, 31 **2622** Σ σ 362; EM 735, 24 **2629** Ph 553, 3 v. σύνθυμοι **2636** Σ σ 363 **2641** = Σ σ 364 **2642** Σ σ 365; EM 612, 1

2617 συνθετά H: accent. Hansen | συντεθειμένα H: Mus. **2618** ‘Sine dubio glossa nititur varia lectione ad Ps. 72, 15. ubi pro ἡσυνθέτηκα nonnulli libri ἢ συντέθεικα’ Ernesti | cf. gl. 2712 **2620** συθεύσεται H: Ap. S. **2621** ὄρους H (sic spir. len.: Mus.) = A: Biel.; Alb. cft. gl. 1548 et Su σ 1587 συνθήκα· ... δι’ ὄρκων **2624** συνθηματιέο H: Mus. **2625** συν-
 θήσῃ] cf. post Schm. gl. π 3420 cum adn. **2626** nov. gl. συνθῆναι (sic)· συνθήκη (sine in-
 terpunct. insequ.) H: Mus. **2628** σύνθεο] nov. gl. H: contin. Alb.; qui cft. gll. 2613. 2206
2631 v. l. gl. 2214 (Pears.); cf. etiam gll. 2121. υ 23 **2634** Alb. cft. gl. ο 1884 **2635** Schm.
 cft. gl. 2644 **2637** συνιζήως H: A | συγκαθίσεως H: A **2638** Alb. ci. συνικρῶς·
 συγγέεις, M. L. West συνειρμέναι· συνεχεῖς **2639** συνίσεις] Schm. ci. συνίλλεις **2641**
 συνοῖδα H: Σ

- 2643 σύννιτε· συνέλθατε
 2644 *συνιῶν· νοῶν, φρονῶν vg⁶¹A²¹⁵
 2645 *συνκαλῶ· συνάγω (Jer. 1, 15) A²⁴⁴ LXX
 2646 *συνκομίσας· συναγαγών A²⁵³, ἀθροίσας (Lys. fr. 206 S.)
 2647 συνκροτεῖ· βοηθεῖ. συνάγει
 2648 *συνκρούεται· συνευφραίνεται A²⁸⁰
 2649 συνκυρούσαις· συντυγχανούσαις (Num. 21, 25) LXX
 2650 *συνλήπτορα· βοηθόν vg^{συλ1}A^{συν149}, συνεργόν A^{συν149}
 2651 *συνμητιᾶ(α)σθαι· συμβουλευέσθαι (K 197) A¹⁶¹ Hom.
 2652 σύνναιος· σύνοικος
 2653 συννένοφεν· ἐσκυθρόπακεν
 2654 σύννευσις· συγκατάθεσις, κατάνευσις
 2655 συννεφές· σκοτεινόν
 2656 σύννοια· λύπη (Aesch. PV 437. Eur. Or. 632). ἐν(ν)οια (Plat. rep. 571 d)
 2657 συν(ν)οισία· τὸ εἰς τὸ αὐτὸ συμφέρειν
 2658 συννόει· ἐννόει, ἐνθυμοῦ
 2659 *σύννομα· σύνδρομα (Theocr. 8, 56) A²⁸¹. ὁμόφρονα
 2660 συννόμους· συν(ν)ήθεις (Aesch. Cho. 598)
 2661 *σύννους· κατηφής (Esdr. 8, 68) vg⁴⁶A¹⁹¹ LXX
 2662 συννυργίς· ξύστρα D
 2663 [*συνόβαννοι· συναυλιστήρια. καὶ κοιμητήρια (A²⁴⁷)]
 2664 *σύννοδος· πολλῶν παρουσία vg⁴⁵[A¹⁹⁰]. ἡ συνοδοιπόρος
 2665 συνοθούμενος· συνερχόμενος (Plat. Tim. 59 a)
 2666 συνοικέται· σύνοικοι
 2667 συνοίκια· τὰ πλείονα ἐφέστια
 2668 *συνοίσειν· συνεισενεγκεῖν A¹⁴⁷
 2669 συνοίσεται· συμπίσεται. συνελεύσεται. συμβαλεῖται
 2670 *συνοισόμεθα· συνελευσόμεθα (Θ 400) A²⁶⁸ Hom.

2646 Ael. Dion. σ 40 2657 q 300, 16; cf. Ph 555, 18 v. συνοῖσον 2665 Σ σ 379 2668 Σ σ 366

2643 συνίτε H: accent. Mus. | συνέλθατε| cf. gl. π 791 cum adn. 2644 Schm. cft. gl. 2635
 2645 συγκαλῶ H: ordo et A 2646 συγκομίσας H: ordo et A 2647 συγκροτεῖ H: ordo et Schm. | Alb. cft. gl. 2187 2648 συνκρούεται H: ordo et A | Alb. cft. gl. 2188, ubi συγκρούει legitur 2649 συνκυρούσαις H: ordo et Schm. | συντυγχανούσαις H: Mus. 2650 συλλήπτορα H: ordo (H et A) et Voss. | Alb. cft. gl. 2256 2651 συνμητιάσθαι H: ordo et A 2652 συνναῖος H: accent. Mus. 2653 cf. gl. ν 303 2655 Alb. cft. gl. 1128 2656 ἔνοια H: Mus. 2657 συνοισία H: ordo et Mus. | συνοίσειν· τὸ κτλ. Ταραντῖνοι q 2660 συνθεῖς H: Mus. 2661 κατηφεῖς H: K 2662 συννυργίς| συννυργίς Mus. 2663 v.l. gl. 2753 | συναυλιστήρια H: A; cf. gl. 2753 2664 πολλῶν| παντων A 2665 συνοθούμενος H et ordo| h.e. συνοθούμενος (Σ, Alb. cft. gl. 2743) 2667 ἐφεστία H: accent. Schm. 2668 συνοισενεγκεῖν H: A 2669 συνελεύσεται| nov. gl. H: contin. Voss.

- 2671** *συνοικήσεται· συναναιρεθήσεται Σ
2672 συνοκλάζει· <λαγγά>ζει
D **2673** συνοκωχά· νόσος. λοιδορία. μάχη
2674 *συνολκή· αναπνευστική, αναληπτική (vg⁷⁵A²⁴¹)
Hom. **2675** συνοκωχότε· ἐπισυμπεπτωκότες. συνοκωχή γὰρ ἡ σύμπτωσις (B 218)
2676 *συνομαρτεῖ· συνακολουθεῖ (Phil. migr. Abr. 166) A¹⁹²
2677 συνομαρτεύει· σύννεισι. καὶ τὰ ὅμοια
2678 συνόμιλος· σύλλογος. σύντροφος
2679 σύννοπος· σύννοδος
2680 *σύννοπτα· εὐνόητα, ὁρατά (A¹⁴³)
2681 *σύννοπτρον· σύννοψις ἄστρον A²⁷¹
2682 *σύννορος· συγγείτων A¹⁶³
2683 *συνόσα· ὁμοῦ A²¹⁹
2684 συνουλωτική· φαρμακίς
2685 συνουσίωσις· μίξις τις, ἔνωσις, συγγαμία, συντυχία
2686 συνοῦται· λυπεῖται
2687 συνοφρυμένος· λυπούμενος (cf. Eur. Alc. 777 .. Soph. Trach. 869)
D **2688** σύνοφρυς· μεγάλοφρων, μέγαλαυχος (Theocr. 8, 72)
N.T. **2689** *συνοχή· ἀσθένεια (A²³⁴), ἀδημονία, ταραχή (Ev. Luc. 21, 25. 2. Ep. Cor. 2, 4) (A²⁴⁶)
2690 συνπαίστωρ· συμφοιτητής, ὁμότροφος (Xen. Cyr. 1, 3, 14)
2691 συνπαρομαρτοῦν· συνακολουθοῦν
2692 *συνπειραθέντες· συστραφέντες (Xen. Hell. 4, 3, 18. 5, 2, 41) A^{syn251}
2693 συνπολευμένους· συνιόντας
Hom. **2694** σὺν ῥα· ὁμόσε (Δ 447 ..)
2695 συνρεφειῶν· συνσκέπων
2696 συνρυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι

2671 = Σ σ 368 2675 cf. Schol. 2687 Poll. 2, 50 2689 gl. N.T. p. 141 ad Ep. 2. Cor.
2692 Σ σ 386

2671 συνοικήσεται· συναναιρεθήσεται H: Σ 2672 ξεῖ H: Alb., coll. gl. ο 476 2673 συνοκώχα H: accent. Mus. | cf. gl. 2675 2675 συνοκώχη H: accent. Mus. 2679 'Ut díοπος [cf. gl. δ 1899. ο 85], nisi forte συνοπαδός voluit' Schm. 2682 Alb. cft. gl. 2751 2683 σύννοσα] σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. 2684 συνουλωτική H: HSt. | φάρμακας H: accent. Mus. 2686 συνοῦται] h.e. σινοῦται (Meibom, Alb. cft. gl. 696) 2687 συνοφρυμένος] h.e. συνοφρυωμένος (Mus.) 2690–3 de -νπ- cf. gl. 2443 cum adn. 2690 συμπαίστωρ H: ordo et Voss. | συμφοιτητὸς H: Mus. 2691 συνπαρομαρτοῦν H: ordo | συνακολουθεῖν H: M.L. West post Schm. | Alb. cft. gl. 2325 2692 συνπειραθέντες (συνπειραθέντες H: ordo et A eiusque ordo)] h.e. συσπειραθέντες (Σ) | συστραφέντες] cf. gl. 2812 | cf. gl. 2326 2693 συνπολευμένους H: ordo et Alb. (v) et Ald. (o) 2694 cf. gl. 2787 2695 συνρεφειῶν] συνρεφῶν Mus., συνρεφῶν Sop., συνρηρεφῶν Gron., συνρεφῶν Voss., συνρηρεφῶν Thes. 7, 1380 d; Alb. cft. gl. 2792, Lob. El. 1, 52 cft. gl. q 229 (ad quam v. adn.). 232 2696 συνριθμοῦσθαι H: Mein. ap. Schm., cf. gl. q 528

- 2697 σύνταγμα· πλήθος. στράτευμα
 2698 συνσοῦσθαι· ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμφέρεσθαι
 2699 †συνστείητον†· συμπεπυκνωμένην. συμπεφυκυῖαν
 2700 συνστροβιλῆσαι· συνστρέψαι
 2701 συνστῦψαι· σκυθρωπάσαι
 2702 συνσυριστής· ὁ πάντα συνσύρων
 2703 σύνταγμα· σύγγραμμα, ἢ ἐκ λόγων τάγμα
 2704 συντακτήριος· <...> (Greg. Naz. or. 42,1 [tit.]. 25 [36,457,2. 489,10 M.])
 2705 συντάξει· παραγγελεῖ
 2706 συντάξασθαι· ἀσπάσασθαι
 2707 σύνταξις· ἡ τετράς. ἢ διοίκησις (Dem. 1,20). ἢ σύνθεσις
 2708 *σύνταξον· παράσχου (Exod. 27,20) A²¹⁸ LXX
 2709 †συντάργανες†· συντεταραγμένοι
 2710 συντεμών· συντελέσας
 2711 *συντετάσθαι· διατετάσθαι Σ
 2712 *συντέθεικα· συνεθέμην (Ios. Ant. 7,340?) g^{σοσ17}
 2713 συντεθραμμένου· συγγενοῦς, ἢ ὁμοτρόφου
 2714 *συντεθράνεται· συμπέπτωκε (Eur. Bacch. 633) A¹⁵⁷ Eur.
 2715 συντείνας· σπουδάσας (Plat. rep. 591 c)
 2716 *συντελείας· κακίας (1. Regn. 8,3) A²⁰⁷ LXX
 2717 συντελε<τ>σθαι· πληροῦσθαι N.T.
 2718 *συντελεσθήτω· τελειωθήτω (Psalm. 7,9) A²¹⁴ LXX
 2719 συντέρμων· συντελεστής
 2720 συντεταμένου· συγκεκομ<μ>ένου. συντόμως εἰρημένου
 2721 συντεταραγμένου· συγκεχυμένου
 2722 συντέτηκα· προσανάκειμαι (cf. Eur. fr. 296,2. 909,3 N.) Eur.?
 2723 συντευξόμενοι· συντυγχάνοντες

2700 Phryn. ecl. 375 2707 Harp. 285,8 [σ 60 K.] 2711 cf. Σ σ 374 2723 cf. Σ σ 376

2697 cf. gl. 2319 | extra ordinem 2698 Schm. cft. gl. 1361 2699 συνστείητον] σύνσταιπτον Voss.; σύσταιπτον Sop. 2700 συνστροβιλῆσαι H: Kust., coll. gl. ε 3310 et Su ε 1445 v. ἐνστροβιλῆσας; Schm. cft. Phryn. στροβιλῆσαι (v.l. συστροβιλῆσαι)
 2701 συνστῦψαι H: accent. M. L. West | Alb. cft. gl. 2549 | σκυθρωπάσαι H: accent. Schm.
 2702 συνσυριστής] συνσυρτής? M. L. West | συνούρων H: Alb. in app. post Mus.
 2703-5 ... τάγμα + nov. gl. συντακτήριος· συντάξει, παραγγελεῖ H: Schow, post Mus. qui voluit ... τάγμα, συντακτήριον + nov. gl. συντάξει· π. 2704 συντακτήριος] sc. λόγος, 'valedictio'
 2711 συντεᾶσθαι H: accent. Schm. post alios | διακτᾶσθαι H (τε corrupt. > κ, sicut saepe κ ex ιε perperam fit [I. C. Cunningham]): ΑΣ 2712 συντέ-θηκα H: g; de errore η pro ει cf. gl. 2617; v. etiam gl. 2618 cum adn. 2717 συντελέσθαι H: Munk. 2719 συντελεστής· συντέρμων Alb.; συντελεστής<...> + nov. gl. συντέρμων<...> Schm. (coll. Σ σ 373 συντέρμων· πλησιόχωρος) 2720 συντεταμένου] Voss. ci. συντετμημένου, Schm. συνταμνομένου | συγκεκομένου H: Mus. | συντ. εἰρ.] Alb. cft. gl. 2508

- Hom. 2724 σὺν τῇ· σὺν αὐτῇ (B 450)
 2725 *συντόμως· διὰ βραχέων A²⁵²
 2726 [συντόνη· σύστασις]
 2727 σύντονον· σφοδρόν. ἰσχυρόν. συνεχές
- Hom. 2728 σύντρεϊς αἰνύμενος· ὁμοῦ τρεῖς συλλαμβάνων (ι 429)
 2729 συντριβει· συνθλάῃ
 2730 συντριβής· συνδιατρίβουσα. συνοῦσα
- LXX 2731 σύντριμμα· ἀμάρτημα (Jerem. 10, 19)
 2732 *σύντροφον· συνανάτροφον A¹⁸⁴
- LXX 2733 *συντροχάσῃ· καταντήσῃ. πληρωθῇ (Eccles. 12, 6) vg⁶A¹⁰²
 2734 συντυχία· συνέντευξις
 2735 συντυχίζειν· συνσωρεύειν
 2736 συνειλάσσεσθαι· συνσυρίσασθαι. συν<αγ>αγεῖν ποίμνια ἐν ὕλῃ
 2737–8 σύμφημι· συγκαίρω
 2739 συνχεῖ· ταράσσει. λυπεῖ
- Eur. 2740 *συνωδά· σύμφωνα (Eur. Med. 1008. 1270. Hel. 174) vg³⁰A¹³⁴
 2741 συνωδ[ε]ία· συγχορεία
 2742 *συνωθήσει· συνελάσει A¹⁵¹(g⁷⁶)
 2743 *συνωθούμενοι· συνελανόμενοι (Ios. Ant. 14, 480 ..) A¹³²
 2744 συνωκισμένων· συνεληλυθότων (Dem. 19, 263)
 2745 συνωμάρτησε· συνηκολούθησεν
- Hom. 2746 συνώμεθα· συνθώμεθα, συνθήκας ποιησώμεθα (N 381)
 2747 *συνωμοσία· ἡ μεθ' ὄρκων φιλία vg²⁰(A¹²¹)
 2748 συνωρίδα· ἄρμα δίπωλον
 2749 *συνωρίδος· δυάδος A²²²(g³³)
 2750 *συνωρίς· ἄρμα ἐκ δύο ἵππων, ἡ ἤσυχυγία (com. ad. fr. dub. 268 K.–A. tit. fabulae Diphili) vg³³A¹⁴⁸
 2751 σύνωρον· σύμφωνα. ὁμολογούμενον. ἡ συγγενῇ
 2752 συόαι· βόρβοροι
- D 2753 συοβαύβαλοι· συὼν ἀνλιστήρια καὶ κοιμητήρια (Cratin. fr. 345 K.–A.)

2724 cf. Schol. 2731 Theodoret. in Jerem. 81, 569, 5 M. 2733 Σ σ 377 = EM 735, 17
 2740 = Σ σ 378 2741 cf. Su 2746 EM 735, 54; Schol.; cf. Ap. S. 147, 8 2747 = Σ σ 380
 2749–50 Σ σ 381 2753 cf. Ph

2724 B 450] cf. gll. π 99. δ 1678 2726 v.l. gl. 2156 (Schm.) 2728 σὺν τρεῖς H: Mus. 2733
 συντροχάσει· καταντήσῃ H = K: Biel. | πληρώσει H: πληρωθῇ vg; πληρωθῇ (sic) A 2735
 συντυχίζειν] Mein. 1857 p. 623 ci. συστοιχίζειν | συνσωρεύειν] συσσωρεύειν Mus. 2736
 συναγεῖν H: M.L. West (de fut. per aor. explicato cf. gl. 1264 cum adn.); συνάγειν Mus.
 2737–8 σύμφημι (H: ordo et Alb. in app.): συγκαίρω] Schm. ci. σύμφημι· <...> + nov. gl. συν-
 χαίρω· <...> 2739 συγχεῖ H: ordo et Voss.; Alb. cft. gl. 2198 2740 σύνωδα H: accent.
 Mus. | Alb. cft. gl. ξ 177 2741 συνωδεία H: Salm. 2743 Schm. cft. gl. 2665 2748 ἄρμα]
 ἄρης H: Mus. 2750 v.l. gl. α 3168? 2751 Alb. cft. gl. 2682 2752 συόαι] Thes. 7, 1501 d
 ci. συοχαί, coll. gl. v 210 | βόρβοροι H: Sop.; Voss. Perg. Alb. cft. gll. 2213 (ubi idem error ex-
 stat). v 203. 210 2753 ἀνλιστήρια H: Alb., cf. ad gl. 2663

- 2754 συνοβιωτοί· οἱ Βοιωτοὶ σύες (Cratin. fr. 77 K.–A.) D
 2755 συνορόγχει· βλαπτικοί
 2756 συνὸς ἀγρίου· σὺν ἄγρου (Θ 338) Hom.
 2757 *συοφόρβια· συνὼν ἀγέλαι [vg²A⁴]. ἡ χοίρων ἀσφαλεῖς δεσμοί
 2758 *συοφορβός· σὺς τρέφων vg¹A³
 2759 Συπαληττός· δῆμος φυλῆς Κεκροπίδος D
 2760 συπαλητ(τ)ίους· κακούργους D
 2761 σύραι· πολυτελεῖς
 2762 Συρακοσία τράπεζα· πολυτελής Prov.
 2763 σύρας μαχαίρας· ὅτι πολυτελεῖς, διὰ τὸ παροικεῖν αὐτοὺς D
 Πέρσαις· εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ σοβαρεῖς· καὶ μήποτε σύβρας.
 συβρ(ι)άζειν γὰρ τὸ θρύπτεσθαι καὶ χλιδᾶν φασί
 2764 σύρβα· μετὰ θορύβου Prov.
 2765 σύρβη· παρὰ τοῖς μεταλλικοῖς
 2766 συρβηνεύς· Κρατῖνος ἐν Θράτταις (fr. 89 K.–A.). ἦτοι αὐλητής·
 σύρβη γὰρ ἡ αὐλοθήκη· ἡ ταραχώδης
 2767 συργάστωρ· συοφορβός. καὶ ὄνομα βαρβαρικόν
 2768 σύρη· πλήθος. σύρματα ναυ[μ]αγίας
 2769 συρία· ἡ παχεῖα χλαῖνα. ἦτοι ἀπὸ τοῦ σισύρνης· ἡ ὅτι ἐν
 Καππαδοκίᾳ γίνεται. οὗτοι δὲ Σύροι (Cratin. fr. 222, 1 K.–A.)
 2770 Συρία· διὰ τὸ[ν] σύρεσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ
 2771 *σύριγγες· ἐκ καλάμων vg⁵ πανδούρια vg⁵A⁹, ἡ κατατρήσεις εἰς
 ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι
 2772 συρίγγιον· τροχοῦ κοίλωμα, δι' οὗ ἐνίεται ὁ ἄξων
 2773 *σῦριγξ· δορατοθήκη. ἡ ὄργανον vg⁴A¹⁰ μουσικόν (Ion TrGF 19
 F 45. Theocr. 4, 32, 9, 8)
 2774 *σύριγγος· αὐλοῦ μουσικοῦ. [ἡ τῆς δορατοθήκης vg³A⁸ τὸ εἶδος Hom.
 (T 387)

2754 cf. Ph 2756 Schol. 2757 cf. Σ σ 382 2759 St. Byz. 592, 14 2762 Ph = Su = Zenob. vulg. 5, 94 = Prov. Bodl. 848 2764 Macar. 7, 91 2766 cf. Ph = Su = EM 735, 19
 2767 cf. Ph = EM 736, 25 v. σύργαστρος 2769 Poll. 7, 70 2773 EM 736, 28 2774 Σ
 σ 383; cf. Ap.S. 147, 6; Schol.

2754 glossam male intellexit Hsch. | cf. ad gl. π 1332 2755 συνορόγχει] Salm. ci. συνορύγχει
 2756 Alb. cft. gl. 2221. 2797 2758 συνὸς· φορβὸς συστρέφων H: K (σὺς A, σὺας g, σὺα v)
 2759 συπαλετίττειος H: Schm. (recte, quamquam ipse reicit), cf. St. Byz. 592, 14; de forma cf.
 etiam Γαργηπτός gl. γ 177 (Ph γ 36; St. Byz. 199, 16–19) 2760 συπαλητίους H: Menag.
 2761 'ex seq. gl. ... natum videtur' Thes. 7, 1503 b 2762 συρακοσία (haec forma exstat etiam in
 Ph, sed hic tantum in Hsch. legitur)· τράπεζα (sine interpunct. insequ.) H: Prov. (= Ph), ubi ex-
 stat Συρακουσία (-κοσι- Ph) τ.: ἡ π. 2763 σύρας· μαχαίρας. H: interpunct. Schm. | συβράζειν
 H: Schm.; cf. gl. 2143 2764 cf. gl. 2766. τ 1669 2766 Θράτταις] cf. gl. π 1332 cum adn. |
 οὐλοτής H: Mus. | σύρβη] Hemsterh. ci. συβήνη, coll. gl. 2136 | ταραχώδης] cf. gl. τ 1669
 2767 συοφόρβος H: accent. Mus.; ὑοφορβός EM, ὑφορβός Ph 2768 ναυμαγίας H: Mein.
 1857 p. 623; ναυμαχίας Mus. 2769 σὺνσύρνης H: Mus. 2772 κύνωμα H: Schm.; κένωμα
 Mus. | ἄξων] ἐξάγων H: ed. 1521 2773 σύριγξ H: accent. M.L. West | Ion] cf. gl. ρ 707

- 2775** Συρία ἐνὶ γαίῃ· τῇ περὶ Πόντον (epic. ad.)
 Ap.S. + Hom. **2775x** <Συρία> ἡ νῦν λεγομένη Σύρος νήσος. ἔστι δὲ τῶν Κυκλάδων (ο 403)
- D **2776** Συρίοις κύβοις· μήποτε Σύριον λέγει τὸν Πέρσην λεγόμενον· διὰ τὸ Συρίαν λέγεσθαι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλῶνος
- 2777** Σύριον· Ἀσ<σ>ύριον (Aesch. Pers. 84). τὸ διὰ Συρίας φερόμενον. ἢ †διὰ τὸ σῶλινον†
- D **2778** συρίσκος· ἀγγεῖον τι πλεκτόν, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλουσι. τινὲς δὲ ὕρίσκον
- 2779** συριστῆς· γέρανος ἄρσην
- D **2780** σύρκεσι· σαρκῖν. Αἰολεῖς
- 2781** σύρκιζε· σάρκαζε
- D **2782** σύρμαϊα· ἀγών τις ἐν Λακεδαιμόνι, ἔπαθλον ἔχων συρμαίαν. ἔστι δὲ βρωμάτιον διὰ στέατος καὶ μέλιτος. λέγεται δὲ καὶ συρμαῖσμός (Hippocr. artic. 40 [4, 174, 1 L.]), καὶ ἔστι πρὸς κάθαρσιν. καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ἁλῶν (Ar. Pac. 1254. Hippocr. mul. 1, 78 [8, 186, 1. 4 L.])
- D **2783** συρματὶς στρατιά· ἡ τὰ συμψή<γ>ματα καὶ φρύγανα σύρουσα καὶ συλλέγουσα
- D **2784** συρμίον· λάχανόν τι σελίνῳ ἑοικὸς
- 2785** συρμιστήρ· ξυλοπώλης
- 2786** συρράδ<ι>ος· νόθος, μικτός, εἰκαῖος
- Hom. **2787** σύρρα· ὁμόσε, εἰς τὸ αὐτό (Δ 447 ..)
- 2788** σύρτης· χαλινός
- D **2789** Σύρος· Ἄραψ
- 2790** συρτίς· φθορά, καὶ λύμη
- 2791** *συρ<ρ>άσσει· συμπίπτει A^{syn166}
- 2792** *συρρέφη· συνσκέπη A^{syn258}

2775x Ap.S. 147,5; Schol.; Strab. 10,5,8 p. 487 C. **2777** Schol. Aesch. **2778** Poll. 7,174
2780 cf. EM 87,14. 486,10. 708,32 **2782** Erot. 54,10

2775–2775x unam gl. συρία· ἐνὶ γαίῃ τῇ π. π., ἡ κτλ. H: Hansen (ἐνὶ γαίῃ iam Mus.) **2775** 'In omnibus patet, Hesychium Geographiae nullam habuisse rationem' Palm.; cf. e.g. gl. 331. 679. 2020. ρ 509 **2775x** Σύρος H: accent. Schm., cf. Strab. **2776** Alb. cft. gl. π 2002 **2777** ἀσύριον H: Alb. | τὸ¹ et 2] sc. ὕδωρ (Voss.) | διὰ τὸ σ.] διὰ τῶν σωλήνων Sop., τὸ διὰ τῶν σωλήνων Heins., τὸ διὰ σωλήνων Voss. **2778** Kust. cft. gl. 3081 | ὕρίσκον] Alb. cft. gl. v 807 **2779** συρίστης H: accent. Mus. | γερανὸς H: accent. Mus. **2780** συρκεῖσι H: accent. Alb.; σύρκεσι Ahr. Dial. 1, 115 | αἰωλεῖς H: Mus. **2782** συρμαῖα H: accent. Hansen; satis multa certaminum nomina formae neutr. plur. per ἀγών explicantur; cf. ad CEG 374,4 **2783** συρματὶς· στρατιά· H: interpunct. HSt. | συμψήματα H: Thes. 7,1164b **2784** Alb. cft. gl. 704 **2786** συρράδος H: G., Sop. cft. gl. v 110 **2787** σύρρα] h.e. σύν ῥα (Sop.); cf. gl. 2694 | ὥμοσεν H: Guyet **2789** totam gl. del. Mus. | σῦρος H: accent. Schm. **2790** συρτίς] σύρτις Mus. **2791** συράσσει H: Mus., cf. ordinem; συνρασσει A^{syn166}; cf. gl. 2421 **2792** συρρέφη] συρρεφη A

- 2793 συρφετός· ὄχλος (Plat. Gorg. 489 c). ἡ κονιορτός μετὰ κόπρων (Hes. op. 606. Plat. Theaet. 152 c). τινὲς δὲ χειμῶν καὶ συρμός. ἡ ἀκάθαρτος
- 2794 σύρφη· φρύγανα
- 2795 σύρφος· θηρίδιον μικρόν, ὁποῖον ἐμπίς D
- 2796 σύρων· ἔλκων
- 2797 *σῦς· γυνή. ὅς v¹g². σύαγρος g²A¹⁹
- 2798 συσκαν<ι>α· τὸ συσσίτιον (Hippodam. [sp.] fr. p. 100, 19 Thesl.)
- 2799 συσπαστόν· τῶν τραγικῶν τι ἐγχειρίδιον ἐκαλεῖτο, ὡς Πολέμων φησί, τὸ συντρέχον, ἐν Αἴαντος ὑποκρίσει (FHG 3, 146, fr. 95) D
- 2800 σύσσημον· σημεῖον (Ev. Marc. 14, 44) N.T.
- 2801 [σὺς·] συσσει<σ>μός· σεισμός (4. Regn. 2, 1. 11) LXX
- 2802 σύσσιτον· ἄριστον. ἡ τὸν συνεσθιόντά τινα (Ios. Ant. 7, 114)
- 2803 συσσοίη· ἡ ἀνεμπόδιτος φ[θ]ορά
- 2804 συσκευή· ἐπιβουλή
- 2805 *σύσκηνος· σύνοικος (Xen. Cyr. 2, 2, 22) (A²³vg³)
- 2806 σύσκια· σύνδε<ν>δρα (Ios. Ant. 8, 136)
- 2807 *συστάσεις· σύνοδοι (vg⁷g¹⁸). συμφωνία (A²²)
- 2808 συστατῶν· συγκροτῶν. συστῶν. καὶ τὰ ὅμοια
- 2809 *συστήσασθαι· πῆξασθαι A²¹
- 2810 σύστηνον· <ἐ>στενοχωρημένον
- 2810x <συστ...> τρίχινος χιτῶν, ἡ ῥυπαρός. Ἀντίμαχος (fr. 125 W. = 160 M.)
- 2811 συστομώτερον σκάφης· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς σκάφας φερόντων μετοίκων· διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, οἷς οὐδὲ χανεῖν ἐφίετο (Men. Sicyon. 168. fr. 147 K.–A.) Prov.
- 2812 συστραφέντες· συνελθόντες
- 2813 *συστρεμ<μ>άτων· θορύβων A²⁵. πλάνων (2. Regn. 4, 2) LXX

2793 cf. Σ σ 384 = EM 736,35 = Schol. Gorg. | κονιορτ. μ. κ.] Schol. Plat. Theaet. 2794 Schol. Plat. Theaet. 152 c. cf. Schol. Gorg. 489 c 2800 = Su σ 1675 s.v. συσσημαίνεσθαι 2801 cf. Σ σ 387 2802 ἄριστον] Σ σ 388; EM 736,49 2811 Zenob. Ath. 1,59 = vulg. 5,95; Prov. Bodl. 849; cf. Ph = Su; Ph 516,17 v. σκάφας (Paus. σ 31); plura ap. Kassel–Austin

2793 ἡ?] del. Mus. 2795 σύρφος H: accent. Mus., qui in margine add. ἡ σέρφος; Alb. cft. gl. 433 | ἔμπης H: Mus.; Alb. cft. gl. ε 2460 2797 σὺς et ὅς H: accentt. Mus. | Alb. alii cft. gl. 2221. 2756. v 818 2798 σύσκανα H: Alb., coll. neutr. plur. συσκήνια Xen. Lac. 5,2; vocem συσκήνια habet idem Xen. Hell. 5,3,20. Cyr. 2,1,26 2799 cf. gl. π 3961 cum adn. 2801 [σὺς·] (accent. σὺς Mus.) del. Schm. in app. | σύσσημος, H: Schm. in app. | συσμός H: Schm. in app.; συσσημός H; del. Mus. 2802 h.e. συσσίτιον· ἄριστον + nov. gl. σύσσιτον· τὸν σ. τ. (Schm.) | συνεσθιόντα H: Mus. 2803 φθορά H: Hemsterh. 2806 σύνδεδρα H: Ald. 2808 συστῶν] συνιστῶν Mus. 2810–2810x unam gl. H: lacuna agnita dividerunt Stoll et Thes. 7,1543 b | σύστηνον] Schm. cft. vv. ἄστηνος, δύστηνος | στενοχωρημένον H: HSt. | τρίχινος] τρύχινος Salm., Alb. cft. gl. τ 1583 2811 συστομώτερον] συνστο[Sicyon. pap. | ἐπὶ] ἀπὸ H = Prov. Bodl.: Zenob. | Alb. cft. gl. 878 | ἐφίετο] ἐφείτο Prov.

- 2814** συστροφή· ἱλιγξ ὑδάτων. ἢ σκοτισμός
2815 συτάσσει· ἱκετεύει
 Hom. **2816** σύτο[ι]· ὥρμησεν, ὥρμα. ἀνῆλθεν. ἀνηκόντισεν (Φ 167)
 D **2817** συμφαιός· χοιροβοσκός
2818 σύφακα· γλεῦκος
2819 συφακίζειν· ὀπωρίζειν
2820 σῦφαρ· γῆρας, τὸ ὑπέρτατον (Callim. fr. 260, 52 Pf. = SH fr. 288, 52. Sophr. fr. 55 K.–A. Lycophr. 793)· οἱ δὲ τὸ τοῦ ὄφως. καὶ τὸ ἐρ(ρ)υτιδωμένον σῦκον. καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος τροφ(ι)ῶδες
 Hom. **2821** *συφεός· τόπος, ὅπου αἱ σῦς τρέφονται (κ 320) vg¹A⁴
 Hom. **2822** συφιοί· οἱ τῶν συνων οἴκοι (κ 238 . .)
2823 *συχνά· πυκνά vg¹, συνεχῆ vg¹A³, πολλά g¹
2824 συχνοῖς· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια
 Eur. **2825** σφάγιον· πρόβατον. θῦμα (Eur. El. 514. Hec. 109). ἢ ἐν ᾧ τὸ τῶν ἱερέων ὑποδέχεται αἷμα, τόπος (Eur. El. 800)
2826 σφαγῆ· ὁ κατὰ τὴν κατακλ(ε)ῖδα τόπος (Antiph. 5, 69. Xen. cyneg. 10, 16. cf. Thuc. 4, 48, 3)
2827 σφάγια· ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα
 Eur. **2828** σφαγίς· τὸ προκάρδιον. καὶ ἡ τομή (Eur. El. 1142)
2829 *σφαδάζει· βράζει [vg⁴A¹⁶]. δυσθανατᾶ (vg⁴A¹⁶). χαλεπῶς φέρει (g⁴). διασπᾶται. ἀγανακτεῖ. δυσφορεῖ. ἀτακτεῖ. μετὰ χολῆς ὀργίζεται. καὶ μετὰ χόλου πολλοῦ, ἢ μετὰ σπασμοῦ πηδᾷ. μαίνεται. σπεύδει. διασείει. θυμοῦται. ταράττεται ὑπὸ τραύματος ζέοντος
2830 *σφαδασμός· σπασμός (A¹⁴). καὶ τὰ ὅμοια (Plat. rep. 579e)
 Greg. Naz. **2831** *σφαδάζουσα· ῥηγνυμένη (Greg. Naz. or. 28, 13) A¹⁸
 Hom. **2832** *σφαδάν· σφοδρόν g^{σφε1}(A^{σφε8}). καταπληκτικῶς (Λ 165. Φ 542) A^{σφε8}(g^{σφε1})
2833 †σφαίλιν· πλησαι†
2834 [σφαιραγεῦντο· ἐψόφουν]

2820 cf. EM 736, 57 | τὸ ... τρυφῶδες] cf. Schol. Nic. al. 91 **2821** = Σ σ 390 **2825** cf. Su σ 1702 v. σφαγεῖον; Poll. 10, 65 **2826** Thuc.] cf. Ph = Su v. σφαγᾶς; Schol. Thuc.; EM 737, 39; (Ael. Dion. σ 43) **2829** Σ σ 393; cf. EM 737, 11 | δυσθανατᾶ] Moer. 209, 34 [σ 39 H.]; EM 442, 48 **2832** Scholl.

2814 ἱλιγξ H: accent. M.L. West; cf. gl. ι 559 **2815** Alb. cft. gl. τ 1687 **2816** σύτοι H: Mus. | ὀρμᾶ H: Jens. | cf. gl. 3096 cum adn. **2819** ὀπωρίζειν H: spir. Schm. **2820** σῦφαρ H: accent. Schm. | γῆρας H: accent. Mus. | ἐρυτιδῶμενον H: Mus. | σῦκον H: accent. Mus. | τροφῶδες H: Perg. **2822** συφιοί] h.e. συφιοί (Mus., cf. gl. 2821); συφιοί Schm. in app., coll. gen. sing. κ 389, vix recte **2825** h.e. σφάγιον· προ. θ. (extra ordinem) + nov. gl. σφαγεῖον· ἐν ᾧ κτλ., nisi melius Schm. ci. σφαγεῖον [πρόβατον. θῦμα. ἢ] ἐν ᾧ κτλ.; cf. testt. **2826** κατακλι^δ H: Mus. **2827** σφαγία H: accent. Schweigh. **2829** δυσθανατᾶ] cf. -ᾶν. -ᾶς Moer. et EM; K et Σ habent -εῖν | χόλου] δόλου H: Meibom **2832** σφαδάν] h.e. σφεδαρόν (K Schol. Λ 165; Jens. cft. gl. 2861) | σφοδρόν] σφοδρῶς A | καταπληκτικῶς H = A Schol. Φ 542] -κόν g Schol. Λ 165 **2833** Alb. ci. σφάλλιν· πλανῆσαι, coll. gl. 2893 **2834** v.l. gl. 2856

- 2835 σφαιρηδόν· περιφερέες, στρογγύλον *ὥς σφαῖρα (N 204) (g⁹A²³) Hom.
 2836 *σφαιρωτήρ· ξινίχιον σανδαλίου (Gen. 14,23) vg⁷A¹⁹, σκῦτος, LXX
 |κόμμα λώρου vg⁷A²¹
 2837 *σφακελισμός· παραπληξία (Eur. fr. 751 N.) Σ Eur.
 2838 σφακελίσαν· κακωθέν. καταφθαρέν (Plat. Tim. 84b)
 2839 *σφακελίζει· ροῦει τοῖς ποσί. κινεῖ δεινῶς A¹⁵. ὀδυνᾶται. σπᾶ.
 διασπᾶται (v³A¹³). ἀλγύνεται (cf. Cratin. fr. 384 K.–A.). σφακε-
 λισμός γάρ καὶ σφάκελος ἡ ἄμετρος ὀδύνη· καὶ ἡ μετὰ σπασμοῦ
 τῆς χολῆς πρόεσις· καὶ ἡ τῶν ὀστέων σῆψις
 2840 σφάκια· τῆς ἀμπέλου τὰ κλήματα
 2841 σφάκος· χόρτος, ὃν τὰ κτήνη ἐσθίει (e.g. Ar. Thesm. 486. Cratin. D
 fr. 363 K.–A.). οἱ δὲ τὸ ἐπὶ τῶν δρυῶν ἐπιγεννώμενον, ὃ καλοῦσι
 βρύον. οὐκ εὖ. ἐκείνος γάρ φά(σ)κος λέγεται
 2842 σφακώδη κλιτύν· καθ' ἡ(ν) ὁ (σ)φάκος ἐφύετο. ἔστι δὲ ἄγριον D
 φυτόν
 2843 σφαλάσσειν· τέμνειν. κεντεῖν
 2844 *σφαλεῖν· ἀποτύχοιεν (g⁶Σ). ψευσθεῖεν (Thuc. 2,43,1. Xen. Cyr.
 3,3,69)
 2845 *σφαλερόν· ἐπικίνδυνον (e.g. Plat. rep. 451 a. Xen. Hell. 2,1,2)
 (vg⁸A²⁰). σαθρόν. ἀβέβαιον
 2846 *σφαλερόν· ἐπισφαλές (v⁸). ἐπικίνδυνον (vg⁸A²⁰)
 2847 σφάλμα· ἀμάρτημα
 2848 σφάλλειν· κλίνειν. καταβάλλειν. ἀμαρτάνειν (Xen. Cyr. 8,8,10)
 2849 σφαλμᾶ· σκιρτᾶ. σφάλλεται. ἄλλοι ἀντὶ τοῦ σφαδάζειν τετάχθαι
 φρασι. ἔνιοι μετὰ ἐπιθυμίας τι πράττειν
 2850 σφάλλον· κολάκευσον
 2851 σφάλλονται· ἀμαρτάνουσιν
 2852 σφαλ[λ]ός· (⟨...⟩) ἔστι γὰρ ξύλον ποδῶν δεσμοτικόν (Epicharm. D
 fr. 146,5 K.–A. [e coniect.]). οἱ δὲ κορμὸν ἢ δίσκον· ἄλλοι δισκο-
 ειδές τι σκεῦος μολύβδινον ἔχον κρίκον, ὃ δεσμοῦντες ὑπὲρ τὴν
 κεφαλὴν ῥίπτουσιν ἐν τοῖς ἀγῶσι

2836 Σ σ 397; EM 738,7 2837 = Σ σ 399; EM 737,49; Erot. fr. 8,3 2838 Tim. lex.
 2839 cf. Σ σ 398. Σ^b α 1935 v. ἀπορεῖν καὶ σφακελίζειν; q 305,5 2844 cf. Σ σ 401 2852
 Poll. 8,72 ('Duae glossae falso conflatae' Bethe, coll. Hsch.)

2835 σφαιριδόν H: K | σφαῖρα H: accent. Schm. 2836 ξινίχιον H: KΣ | σκῦτος] v. ad gl.
 1202 2841 σφακός H: accent. Schm. | φακός H: Salm. (⟨σ⟩) et Schm. (accent.), coll. gl.
 214 2842 κλιτύν H: accent. Mus. | ἡ H: Mus. | φακός H: G. (⟨σ⟩) et Schm. (accent.)
 2844 σφάλειεν H: accent. Mus. | ψευσθεῖην H: Mus. | Schm. de σ· ᾱ. + nov. gl. σφαλεῖην
 (exstat Antiph. 5,75) ψευσθεῖην cogitat | Alb. cft. gl. 2894 2848 Xen. Cyr. 8,8,10] cf. gl.
 π 4094 2850 σφάλλον] σφᾶλον (Dor. pro σφῆλον) Schm. 2852 σφαλλός H (σ om.
 rubr., add. Mus.); Schm. (qui cft. Poll.), Alb. cft. gl. ε 6435 | (⟨...⟩) ἔστι γάρ] ἔστι γάρ H: Alb.
 in app.; ἔστι [γάρ] Phav. | δεσμοτήριον H: Jungerm., coll. Poll. | μολυβάεινον H: Mus. |
 κρίκον H: accent. Mus. | Epicharm. fr. 146] cf. gl. σ 23

- D **2853** σφάνιον· κλινίδιον
2854 σφαραγγές· <...>
2855 σφ<α>ραγίζει· βροντᾷ. ταράττει. ψοφεῖ
 Ap. S. **2856** σφαραγεῦντο· κατεπονοῦντο. ἐφλέγοντο. ἐψόφουν (ι 390)
 Hom. **2857** σφάραγ[γ]ος· βρόγχος. τράχηλος. λαίμος. ψόφος (X 328 v.1.)
 Hom. **2858** *σφάας· αὐτοῦς (E 567) vg¹A¹¹, αὐτάς, αὐτά
 Hom. **2859** σφέ· αὐτοῦς (Λ 111), αὐτάς, αὐτά
 Hom. **2860** *σφέας· αὐτοῦς g², κατ' ἐγκλισιν (B 96 ..)
 Hom. **2861** σφεδανόν· ἐπιτεταμένον. συντονώτατον. *σφοδρόν (Λ 165 ..)
 g¹(A⁸). ὀξύ
 Hom. **2862** σφεδανών· φονεύων, ὀλλύς, κτείνων (Φ 542 v.1.). τινὲς †ἐπε-
 σπευσμένων†. ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τοῦ σφέ καὶ δανών, ὃ
 ἐστι κτείνων. ἔστι δὲ ῥηματικόν
 Hom. **2863** σφεζόμενοι· ἐπικαθεζόμενοι (Γ 152)
2864 σφειδρόν· καθαρόν. εὐώδες
2865 σφειλλόν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. προσφυές. δριμύ
 Ap. S. **2866** σφείων· αὐτῶν (Δ 535 ..)
 Ap. S. **2867** *σφέλας· ὑποπόδιον (σ 394) g^{σφι}⁴
 Hom. **2868** σφέλα· ὑποπόδια (ρ 231)
 D **2869** σφέλμα· τὸ ἄνθος τῆς πρίνου
 D **2870** Σφενδαλῆς· δημος τῆς Ἀττικῆς
2871 σφενδόναϊαν· σφενδόνην. ἢ τὴν σφραγῖδα
2872 *σφενδόνην· τοῦ δακτυλίου τὸ περιφερές (Plat. rep. 359e–60a)
 (vg⁷A¹³). ἢ σφραγίς
2873 σφέρτα· τὰ ἄφορα δένδρα

2856 Apio (fr. 129 N.) et Heliod. (fr. 34 D.) ap. Ap. S. 147,28 **2857** cf. Ap. S. 147,29–30; Σ σ 402 = EM 737,55; Et. Gud. 222,10–11; Eust. II. 1272,11 [4,625,9 V.] **2860** Ap. S. 147,22; cf. Schol. **2861** Ap. S. 147,33; Schol. **2862** cf. Theogn. can. 37,7 Alpers (p. 12,2 C.) **2863** Schol. **2864** cf. Theogn. can. 37,6 Alpers (p. 12,2 C.) **2866** = Ap. S. 147,18; cf. Schol. **2867** = Ap. S. 147,27; EM 738,32; Schol.; Theogn. can. 37,1 Alpers (p. 11,34 C.) **2868** Schol. **2871** cf. Theogn. can. 620 (p. 103,16 C.) **2872** Ph; EM 738,35

2853 Alb. cft. gl. ε 3312 **2854–5** unam gl. σφαραγγές (-εῖ Mus.)· σφραγίζει (H: HSt.; de errore Alb. cft. gl. ε 6437), κτλ. H: Schm. **2854** Schm. ci. Φάραγγες **2856** Schm. cft. gl. 2834 **2857** σφάραγγος H: Sop. | Alb. cft. gl. α 7966; cf. Frisk 1,174 v. ἀσφάραγος | v.1.] v. testt. et Paus. perieg. 5,24,11 **2862** ἐπεσπευσμένων (sic H ut vid.) I. C. Cunningham ci. ἐπ<ι> τῶν φονεύειν> ἐσπευσμένων vel sim. | δανόν H: Jens.; Alb. cft. gl. δ 236 **2863** σφεζόμενοι h. e. ἐφεζόμενοι (Alb. post Guyet, coll. gl. ε 7369; de litteris ε et σ inter se perperam commutatis Alb. cft. gl. 2880; v. plura ad gl. π 1351) **2864** σφειδρόν> σφεδρόν Theogn., sine expl.; Schm. post Voss. et Alb. cft. gl. φ 432. 443. 546. ψ 175 **2865** v.1. gl. 2895 (Alb.) **2870** Σφενδαλῆς> ᾿Videtur Hesych. σφενδάλης [accent. rectius -ῆς] in Genit. legisse apud Auctorem, cuius locum respicit. Ita solet.' Alb., coll. St. Byz. 595,4; de nominibus demorum Atticorum in -ῆ desinentibus cf. e.g. gl. α 839. 4130 **2871** σφενδόναϊα] accent. -αῖαν Theogn. **2873** σφέρτα] δύ>σφερτα? M. L. West; cf. gl. α 8609; de gl. perperam decurtatis cf. gl. π 41 cum adn.

- 2874 σφέτερα· ἴδια αὐτῶν (α 274) Hom.
 2875 *σφετέρησι· ταῖς <ἐ>αὐτῶν g^{σφι3}· αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἅτα- Hom.
 σθαλίησιν ὄλοντο· (α 7)
 2876 σφετερίζει· εἰς ἴδιον κέρδος <κε>χηνώς
 2877 *σφετερίζόμενος· ὑφαιρούμενος. [ἰδιοποιούμενος (Dem. 18, 71)
 A¹¹(vg⁵)
 2878 σφετερίζων· ἰδιοποιούμενος, καὶ προσλαμβάνόμενος
 2879 *σφέτερον· τὸ αὐτῶν ἴδιον (P 287 . .) [vg³A⁹] Hom.
 2880 [σφετρίδες· ἐπιβλήματα]
 2881 σφέων· αὐτῶν (γ 134) Hom.
 2882 σφῆ· τῇ ἑαυτῶν (Λ 90) Hom.
 2883 σφῆισι· ταῖς ἑαυτῶν (Δ 162. α 34) Hom.
 2884 Σφήκεια· ἡ Κύπρος τὸ πρότερον (Lycophr. 447). καὶ τὰ τῶν D
 σφηκῶν κηρία
 2885 σφηκίσκος· τὰ μακρὰ τῶν ξύλων καὶ εἰς ὃξὺ συνηγμένα
 σφηκίσκους λέγουσιν· ἐπεὶ καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπι-
 συνηγμένην ἄγαν ἔχουσι (Ar. Plut. 301). καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς
 σώμασιν ἀνθρώπου καὶ <μῆ> προκοιλίους <σφηκώδεις φασί>
 2886 σφηκισμός· εἶδος αὐλήσεως εἰρημένον ἀπὸ τῆς ἐμφορείας τῶν
 βόμβων
 2887 σφηκίωσις· κηρία σφηκῶν
 2888 σφηκοί· οὗ κεχυμένοι τῇ σαρκώσει, ἀλλὰ συνεσφιγμένοι (Soph.
 fr. 29, 2 R.). ἔνιοι δὲ ῥωμαλέους
 2889 σφηκῶν· ποικίλων
 2890 σφηκὸς λόφου· τὸ ἄκρον τοῦ λόφου, τὸ ἐπὶ τῶν ὥτων ἀποκρε-
 μάμενον τοῦ λόφου, τῆς περικεφαλαίας τὸ συνεσφιγμένον.
 λόφουρον δέ, οἷον λόφου ο(ῶ)ρᾶν

2874 cf. Σ σ 405; Schol. 2875 Ap.S. 147,26 = Schol. = g 2877 Σ σ 406; EM 738,31
 2879 Σ σ 407 2881 = Schol. 2883 = Schol. vet. in α 1–309 ed. Ludw. ad α 34 2884
 Philosteph. FHG 3,30, fr. 10; paraphr. Lycophr. 2885 Schol. Ar. (unde Su σ 1733 v.
 σφηκώδεις); Eust. II. 897,58 [3,369,27 V.]; Ph 560,12 v. σφῆκες καὶ σφηκία; EM 738,39;
 (Paus. σ 33) 2888 Ph 22,15 = EM 385,1 v. ἐσφηκωμένον

2875 σφετερῆσι H: accent. Mus. | αὐτῶν H: g Ap.S. Schol. | αὐτὰς θαλίησιν H: Mus. |
 ὦλοντο H: Mus. 2876 σφετερίζει] σφετερίζων Mus., contra ordinem | χηνώς H: Mus.
 2880 v. l. gl. ε 7416 (Sop.); Alb. cft. gl. 2863, ad quam v. adn. 2882 σφῆ (σ om. rubr., add.
 Mus.)· αὐτή H: Schol.; Alb. cft. gl. 2883. 2898 2883 σφῆισι (accent. sic H: Schm.)] de
 iota adscripto in Hsch. cf. ad gl. π 348 | cf. gl. 2899 2884 h.e. Σφήκεια ... πρότερον +
 nov. gl. σφηκία (i. q. σφηκία): τὰ κτλ. (Alb.) 2885 μακρὰ = Schol. Ar. (ad Ar. μέγαν ...
 σφηκίσκον)] μικρὰ Ph Su EM Eust. | Ar.] Ph citat Pherecr. (fr. 272 K.–A.), quod ad
 σφηκίσκος non attinet; cf. testt. et Kassel–Austin | <μῆ> et <σφηκώδεις φασί> HSt., coll.
 Schol. Ar. 2886 εἰρημένων H: HSt. | βομβῶν H ut vid. (et Mus.): accent. M.L. West
 2889 Schm. dubitanter ci. σφηκῶν ποικίλων· <...> 2890 σφηκός· λόφου (sine interpunct.
 insequ.) H: Mus. | ὥτων H: accent. Mus. | λοφοῦρον (H: accent. Mus.)] Alb. cft. gl. λ 1297 |
 ὄρᾶν H: Mus.

- Hom. **2891** σφῆ<λαι>· σαλεῦσαι, κινῆσαι [σφῆλαι] (Ψ 719)
2892 σφήκωμα· πύκνωμα (Ar. Pac. 1216). καὶ ὁ δεσμός
- Hom. **2893** *σφῆλαι· πλανῆσαι. βλάψαι. <ἀπατῆσαι> (Ψ 719) A²vg^{σφε6}
- Greg. Naz. **2894** σφήλειεν· ἀποτυχεῖν ποιήσειεν (Greg. Naz. c. 1, 1, 9, 56. 2, 2, 7, 321 [37, 461, 2. 1576, 4 M.])
2895 σφηλόν· λοξόν. πυκνόν. εὐκίνητον. ἄσφηλον δὲ τὸ ἀκίνητον
- D **2896** σφηνεύς· ἰχθὺς ποιὸς θαλάττιος
2897 *σφηνούμενος· στρεβλούμενος (vg¹A³)
- Hom. **2898** σφῆς· τῆς ἑαυτοῦ (Π 18)
- Hom. **2899** σφῆσι· ταῖς αὐτῶν (Δ 162. α 34)
2900 σφῆσιν· αὐταῖς [ἢ αὐτοῖς]
- D **2901** Σφήττιοι· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
2902 σφί· ἑαυτοῦ ἢ ἑαυτῆς†
- D **2903** σφί<γ>κται· οἱ κίναϊδοι καὶ ἀπαλοί (Cratin. fr. 495 K.–A.)
- D **2904** σφιγκτήρ· χιτών. Ταραντίνοι
- D **2905** σφίδες· χορδαὶ μαγευρικαί
2906 σφίδη· χορδή
2907 *σφίν· αὐτοῖς (e. g. Γ 454. δ 166) Σ, ἢ αὐτούς, ἢ αὐτάς
- Hom. **2908** *σφίσιν· ἑαυτοῖς (A 368 ..) [ἢ ταῖς ἑαυτῶν] v¹A⁶
2909 σφισίμολος· διαφορὰ τῆς κινήσεως
- D **2910** σφόδελος· ἡ ἄλμιμος. δασὺ ἄνθος, †ἄρχον†, σκιερὸν. οἱ δὲ σῖτον (Ar. fr. 693 K.–A.)
- D **2911** σφοδελοφόρους· τοὺς μετοίκους
2912 *σφόδρα· πάνυ vg¹A⁵, πολὺ A⁵, ἄγαν, λίαν
2913 σφοδρόν· ἔντονον. ἰσχυρόν. ὀξύ. στιβαρόν. εὐτονον. δεινόν. χαλεπόν
- Hom. **2914** σφοῖσι· τοῖς <ἐ>αυτῶν (Ξ 202 ..)

2893 Σ σ 409 **2896** Euthydem. diaetet. ap. Athen. 307 b; Eust. Il. 1177, 62 [4, 305, 26 V.]
2897 Ph = Su σ 1740 v. σφηνωθείς **2899** v. ad gl. 2883 **2901** Ph; EM 738, 44 (Paus. σ 35) **2903** cf. Ph; Su μ 385 v. Μεγαυρικαὶ σφίγγες **2907** Scholl. = Σ σ 410 **2908** cf. Ap. S. 147, 19 **2910** Arcad. 55, 3 v. ἀσφόμελος **2914** = Schol.

2891 σφῆ· ... σφῆλαι H: Mus. (σφῆ<λαι>) et Alb. ([σφῆλαι]); vocem ad lemma corrigendum postea additam perperam fini explicationis adiunxit scriba aliquis; cf. ad gl. π 2415 **2893** ἀπατῆσαι KΣ **2894** Alb. cft. gl. 2844 **2895** Alb. cft. gl. 2865. α 7967 **2899** v.l. gl. 2883 **2900** ἢ αὐτοῖς del. Hansen, coll. Su π 453 παρὰ σφῆσιν παρ' αὐταῖς. παρὰ σφίσι δὲ διὰ τοῦ ι· παρ' αὐτοῖς et σ 1742 σφῆσι· θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. σφίσι δέ· ἀρσενικόν **2902** totam gl. del. Mus. | expl.] Schm. ci. ἑαυτῶ ἢ ἑαυτῇ **2903** σφίγκται H: Salm.; Alb. cft. Ph et Su **2905** Kust. ci. σφίγγες· πόρνοι Μεγαυρικαί, coll. gl. μ 486 et (de errore μαγευ- pro Μεγαυ-) σ 657 | σφίδες? σφίδα? Schm., coll. gl. 2906 | χόρδα H: accent. Mus. **2906** χόρδη H: accent. Mus. **2907** Alb. cft. gl. η 919. φ 558 **2908** ἢ τ. ἐ. del. Schm.; verba ad σφῆσι (gl. 2883. 2899) attinent **2910** σφόμελος] i. q. ἀσφόμελος; de accentu cf. gl. α 7968 v. ἀσφόμελος et Arcad. | ἄλμιμος] cf. gl. α 3013–14 | ἄρχον] ἔχουσα Stapel **2911** Alb. cft. gl. 878 **2913** ἔντονον] εὐτονον¹ H: Mein. 1857 p. 623; cf. contra, 'εὐτονον ... εὐτονον] Semel illud εὐτονον abundat' Alb. **2914** αὐτῶν H: Schol.

- 2915 σφονδύλη· ὅμοιόν τί φασι σαλαφίῳ εἶναι, ὁσμήν φαύλην D
προϊέμενον, εἴ τις ἄψεται αὐτῆς
- 2916 *σφόνδυλος· τράχηλος (Ar. Vesp. 1488) (vg²A⁶)
- 2917 σφόνδυλοι· αἱ ἄρμογαὶ τῶν μελῶν. καὶ οἱ τῶν φυτῶν πυθμένες. D
ἄλλοι τὰς δικαστικὰς ψήφους. καὶ τὰ τῆς ῥάχεως ὅστᾱ. καὶ τῶν
σκορπίων αἱ ἐπὶ τῶν κέντρων περιγραφαί
- 2918 σφορτάν· λιμόν
- 2919 σφοῦ· τοῦ αὐτοῦ [v⁴], τοῦ ἰδίου (A 534) [ἦ τῆς αὐτῆς] Hom.
- 2920 σφραγίδες· αἱ ἐπὶ τῶν δακτυλίων, καὶ τὰ τῶν ἱματίων σημεῖα
- 2921 σφραγιδονυχαραγοκομήτας· τοὺς ἔχοντας σφραγίδας ἐν τοῖς
δακτυλίοις ὄνυχας λίθους, καὶ κομῶντας (Ar. Nub. 332)
- 2922 σφραγίς· χελώνη. καὶ ὁ ἐν τῷ δακτυλίῳ λίθος, ἢ *σήμαντρον
vg⁴A⁸
- 2923 σφηρός· τὸ τοῦ ἱματίου σημεῖον
- 2924 σφριαί· ἀπειλαί, ὀργαί
- 2925 σφριγᾶ· περιτέταται, περιτείνε(τα)ι. ἄλλοι σφύζει, πλήρης
τυγχάνει. μάλιστα δὲ ἐπὶ θηλείας, εὐσωματεῖ, *ἀκμάζει, νεάζει
vg¹A¹⁰, καπριᾶ (Ar. Nub. 799. Lys. 80)
- 2926 σφριγανόν· ἀκμαῖον. δαψιλές. σφοδρόν (Hippocr. fr. ap. Tim.)
- 2927 *σφριγῶν· ἀκμάζων v²A⁹, νεάζων, αὔξων g²A⁶(g⁵)
- 2928 *σφριγῶντα· ἐπαιρούμενα. ἰσχύοντα (Aesch. PV 380) (A⁹)
- 2929 *σφριγῶσα· πεπυκνωμένη, συνεστηκυῖα, ἰσχύουσα (Greg. Naz. Greg. Naz.
c. 2, 1, 12, 611 [37, 1210, 9 M.] (A⁹))
- 2930 *σφυγμός· φλεγμονή vg⁴A⁹. κυρίως δὲ ὁ ἰαλμός τῶν ἀρτηριῶν
A⁹
- 2931 σφυδρά· ἡ περιφέρεια τῶν ποδῶν (Act. 3, 7) N. T.
- 2932 σφυδῶν· ἰσχυρός, εὖρωστος, σκληρός
- 2933 *σφύζει· πηδᾶ, φλεγμαίνει A¹⁰. καίεται. στέλλεται ἡ φλέψ
- 2934 σφύρα· ἐργαλεῖον τεκτονικόν, ἢ χαλκευτικόν (γ 434) Hom.

2915 Eust. Od. 1669, 63 [1, 395, 34 St.]; Theophr. h. pl. 9, 14, 3 2917 δ. ψῆφου Poll. 8, 17;
Eust. Od. 1669, 63 [1, 395, 34 St.] 2919 cf. Schol. 2921 Σ^b et Ph σ 396; Schol. Ar. 2925
Schol. Ar. Nub. 2926 Hippocr. ap. Tim. lex. v. σφριγῶντες 2927 Σ σ 412; EM 739, 5
2930 Σ σ 413 2933 cf. Σ σ 414

2915 σαλαφίῳ Voss. ci. σιλφίῳ, coll. Eust., alii alia 2917 ἀμοργαί H: Guyet alii | σκορ-
πίων H: accent. Mus. 2919 αὐτοῦ H: spir. Schm.; cf. gl. π 3396 | ἢ κτλ. del. Schm. | αὐτῆς
H: spir. Schm. 2920 σφραγίδες H: accent. Schm. 2921 σφραγιδονυχάρους· κομήτας
(sine interpunct. insequ.) H: Mus. | σφραγίδας H: accent. Mus. | λίθους cf. Σ et praeterea
gl. 2922; Mus. ci. λευκοὺς, cf. Schol. Ar. 2923 σφηρός] σφρηγίς Brun.; Voss. cft. gl. 2920
2925 περιτέταται H: HSt. | περιτείνει H: HSt. | πλήρεις H: Mus. | εὐσωματεῖ eodem in
versu Nubium exstat 2931 σφυδρά] non exstat nisi l.c.; de forma usitata cf. gl. 2935.
2940 2932 Alb. cft. gl. δ 1359 (ubi Schm. recte ἀπὸ τοῦ σφύζειν del.), Schm. Timocl.
fr. 31, 2 K.-A. 2933 expl. πηδᾶ. κεεται (sic). εκ φλεβος φλεγμαινει A, ἐπείγει. ἢ αἱ
φλέβες ἄλλονται Σ 2934 σφύρα H: accent. Schm. | γ 434 cf. gl. π 4382

- 2935** *σφυρά· τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους, αἱ περιφέρειαί τῶν ποδῶν (Δ 147 ..) vg¹A⁵. ἢ τῶν ὀρῶν τὰ ἐπίπεδα καὶ κατώτατα (Pind. Pyth. 2, 85=46). ἢ ἡ παρὰ τισι λεγομένη κέστρα, ἰχθὺς θαλάσσιος
- 2936** σφυράδες· τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων (Ar. Pac. 790. Eurpol. fr. 15 K.–A.). οἱ δὲ σφυράδας
- 2937** *σφυρήλατος· σφύραις ἐλληλα[σ]μένος, οὐ χωνευτός (Preger 53 = FGE 1474) vg³A⁸
- 2938** σφυρήλατα· τὰ σιδήρια, ὅτι οὐ χεῖται
- 2939** σφυροδέται· ἢ λέξις παρὰ τοῖς τὰ ἱπποτροφικά
- Hom. **2940** *σφυρόν· [σφοδρόν. ἢ] τὸ ἐπάνω τῶν ἀστραγάλων (Δ 518 ..) v²A⁷
- 2941** *σφύρωσις· διάρροις. ἢ ἐν κύκλῳ τὰ πέλματα A⁶
- Ap. S. **2942** *σφῶ· ὑμεῖς (N 47; A 574 ..) vg¹A⁴. ἢ ὑμᾶς (O 146)
- 2943** [σφῶ· τῆς ἐαυτῶν]
- Hom. **2944** σφῶ· [ἐ]αυτοῦς. ἔστι δὲ τοῦ τρίτου προσώπου (A 8 ..)
- Hom. **2945** σφῶν· ὑμῖν (Δ 341. Π 556), καὶ ὑμῶν (A 257), καὶ αὐτοῖς (A 338. O 155)
- Hom. **2946** σφῶϊτερον· ὑμέτερον, ὑμῶν τῶν δύο (A 216)
- Hom. **2947** σφῶν· ἐαυτῶν (M 155. T 302) [vg²A⁵]
- 2948** σχᾶ· σχάζει
- 2949** σχάδονες· τὰ κηρία τῶν μελισσῶν, ἔνθα οἱ σκώληκες (e. g. Ar. fr. 333, 6. 581, 3 K.–A. Theocr. 1, 147). οἱ δὲ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἡδονὴν σχάδονες
- D **2950** σχαδῶν· κυβευτικὸς βόλος
- 2951** σχαλίδες· δι' ὧν †σχάδουσι† τὰ δίκτυα ὀρθὰ ἐστῶτα (Xen. cy-neg. 2, 7. cf. 2, 8. 6, 7. 9)
- D **2952** σχαλίσαι· θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον· τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον

2935 Σ σ 415; cf. Schol. **2936** Schol. Ar.; Su σ 1762, linn. 3. 12 v. σφυράδες. κ 396, linn. 3. 13 v. Καρκίνος **2937** Σ σ 416; Ph 194, 1 = Su κ 2804 v. Κυψελιδῶν κτλ.; plura ap. Preger et Page **2942** Ap. S. 147, 13; Scholl. A 574. O 146 **2944** cf. Schol. **2945** ὑμῖν = Schol. Δ 341. Π 556 | ὑμῶν | Schol. A 257 | αὐτοῖς = Schol. O 155; A 338 **2946** Schol. **2949** Σ σ 418; cf. Ph; Su; EM 739, 41; Arist. h. an. 554^a16; Schol. Theocr.; Schol. Ael. n. an. 5, 11, De Stefani 1902 **2951** Poll. 5, 31 **2952** = Ph = Su σ 1766 v. σχαλίσαι; cf. etiam EM 110, 32 v. ἀνίσχαλον (Διογενιανός); Su α 2422 v. ἀνίσχαδον

2935 αἱ π. τ. π.] cf. gll. 2931. 2940–1. τ 209 | ἢ παρὰ ὑπέρ H: Mus. | ‘Confundit σφυρά et σφῦρα, nisi verba ἢ ἢ ... θαλάσσιος cum gl. praec. copulanda sunt’ Schm. | κέστρα | Alb. cft. gl. κ 2382 **2936** διαχωρίσματα H: Mus. | σφυρίας H: Piers. ad Moer. p. 361 = 329, Alb. cft. gl. 1558 **2937** σφυλίματος H: KΣ | ἐλληλασμένος H: KΣ **2938** σφυρίματα H ut vid.: Mus. (ἢ) et Schm. (λ) **2939** σφυροδέται contin. H: nov. gl. Schm. **2940–1** cf. gll. 2931. 2935. τ 209 **2940** σφοδρόν. ἢ del. Hansen, coll. K **2941** διάρροις | Voss. cft. Poll. 7, 145, Pears. cft. gl. ο 810 **2943** totam gl. del. Mus. **2944** ἐαυτοῦς H: Hansen, coll. Schol. **2946** β̄ H: expl. Mus. **2947** σφῶν αὐτῶν τῶν δυο αὐτῶν vgA η των ιδιων η ὑμων η παντων g **2948** σχᾶ | σ om. rubr. in initio versus, add. Mus. **2949** σχάδονες^{1 et 2} | de accentu huius vocis non constat; σχά-habent etiam Ph Arist. Schol. Theocr. **2951** σχάδουσι | σχάζουσι Schm.; non liquet | cf. gll. 1628. 1630 **2952** ἀνίσχαδον H = Ph: Su; Alb. cft. gl. ι 1847 | τὸ τὴν Ph = Su

- 2953** σχανδές· τὸ δίκτυον D
2954 *σχάσαι· μετάβαλλ[λ]ε A¹
2955 σχάσει· ἀφήσει
2956 *σχάσον· ἄφελκε. Ἰκατάπαυσον (Eur. Phoen. 454) A¹ Eur.
2957 σχαστήρια· ὀρμιστήρια. καὶ [ι]μέρος τι ἐν τῇ νῆϊ
2958 σχαῦδαι· ἰσχνόφωνοι D
2959 σχέδην· ἡσυχῇ, βιάδην (Xen. equ. 3, 4)
2960 *σχεδιά· μικρὰ ναῦς vg¹⁵A⁵⁷. ἡ ξύλα ἃ συνδέουσι καὶ οὕτως πλέουσιν A²⁷. ἡ ὄπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα (Aesch. Cho. 163)
2961 *σχεδιάζειν· ἐγγίζειν Σ⁴²¹. ἐκ παρατυχόντος· ἐν ἐτοίμῳ Ἰλέγειν (A¹⁹Σ⁴²⁰)[vg⁷]. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταχέως ποιεῖν
2962 σχεδιασθεῖς· ἐγγισθεῖς
2963 *σχεδιοὶ· εὐτελεῖς vg³A²⁰
2964 σχεδίη· συνάφεια. κοινωνία
2965 σχεδίη· σχεδία. καὶ τὸ ἐκ χειρὸς πατάξει οὕτως λέγεται (E 830). Hom. + D
καὶ ἡ εἰκαῖως πεποιημένη ναῦς (ε 33). διάβασις, γέφυρα, ζευγμα (Hdt. 4, 88, 1 . .)
2966 σχέδιον· τὸ δόρυ, ὃ μὴ ἀκοντίζεται (Arist. fr. 498, 9 Rose). ἡ τὸ ἀνευπρεπῶς γινόμενον. ἡ ἐκ τοῦ σύννεγγυς
2967 σχεδόθεν· ἐγγύθεν (Π 800 . .) Hom.
2968 *σχεδόν· ἐγγύς g¹³, ἐκ χειρὸς (Γ 15 . .) Σ Hom.
2969 σχεδρός· τλήμων, καρτερικός
2970 σχέθεν· ἔμεινεν. ἐκρατήθη[v]. ἐπέσχεν (A 219 . .) Hom.
2971 σχεθέτω· ἐπισχεθήτω, ἐπισχέτω (θ 537. 542) Ap. S.
2972 *σχέθον· κατέσχον (Δ 113 . .) A²⁴ Hom.
2973 σχεθών· κατέχων (Aesch. Cho. 832. Pind. Pyth. 6, 19)
2974 σχελίδες· κρέα ἐπιμήκη τετμημένα. οἱ δὲ πλευρίδες (Aesch. fr. 443 R. Pherecr. fr. 113, 13 K.–A.)

2954 Σ σ 419 **2956** Σ σ 419; Schol. Eur. **2961** Σ σ 420–1; cf. Antiatt. 83, 4 et Moer. 189, 31 [α 95 H.] v. αὐτοσχεδιάζειν **2963** Σ σ 424 **2965** τὸ ἐκ κτλ.] cf. Schol. E 830; Eust. II. 611, 40 [2, 210, 5 V.] **2968** Σ σ 423; EM 739, 44; cf. Schol. **2969** Theogn. can. 38, 11 Alpers (p. 12, 7 C.) **2970** Schol. **2971** Ap. S. 148, 9 **2972** cf. Schol. **2974** cf. Ph; Su; Poll. 2, 191. 6, 33. 52–3. 59; Theogn. can. 38, 2 Alpers (p. 12, 5 C.)

2953 σχανδές] h.e. σχαλίδες (ΛΙ > Ν, Schm.), cf. gl. 2951 **2954** σχάσαι] h.e. σχάσον (ΑΣ) | μετάβαλλε H: ΑΣ **2957** σχαστήρια H: accent. Ph (qui expl. ἡ ἄφεις); Sop. cft. gl. 3009, Alb. gl. χ 231 | ὀρμητήρια H: L. Dind. 7, 1644 c | ἴμερος H: Mus. **2958** σχαῦδαι] ἰσχαῦδαι Alb., coll. gl. ι 1067–9 **2960** h.e. σχεδία ... πλέουσιν + nov. gl. σχέδια· ὄπλα κτλ. | Aesch.] cf. gl. π 212. 2336 **2961** ἐτύμω H: Mus. (οἱ) et Ald. (ἐ) | Alb. cft. gl. ε 6459–60 **2964** σχεδίη] σ om. rubr., add. Mus. | cf. σχεσεῖ· συναφεια. κοινωνια A^{σχε25} | totam gl. del. Schm. **2965** τὸ ... λέγεται] h.e. nov. gl. σχέδην (sc. τύπτειν)· τὸ ἐκ χ. (sc. πατάξει) (Schm.), cf. Schol. expl. ἐκ τοῦ σύννεγγυς; etiam gl. 2960. 2968; 2966 **2969** expl. τ., κ., τολμηρός Theogn. **2970** ἐκρατήθη H: Mus. **2971** ἐπισχεθήτω H: Ap. S.; Alb. cft. gl. 2978, ad quam v. adn. **2974** Salm. cft. gl. 904 | Pherecr. fr. 113, 13 K.–A.] cf. gl. ο 610

- D 2975 σχέλινος· ἀργία κυπάρισσος. οἱ δὲ ἄρκευθος
 2976 σχέμα· σχῆμα. Ἀχαιοί
 2977 σχεῖται· ἐμεῖ
 2978 σχεθήτω· κατασχεθήτω
 2979 σχελυνάζει· φλυαρεῖ
 2980 σχενδυλόληπτοι· ἐσχενδυλῆσθαι ἔλεγον τοὺς ἐν τοῖς ταύροις.
 ἀπὸ τοῦ χαλκευτικοῦ ὀργάνου, ὃ σχενδύλη λέγεται
 2981 σχέραφος· βλασφημία. λοιδορία
 Hom. 2982 Σχερίη· ἢ Σχερία, ἡ τῶν Φαίακων χώρα, ἢ νῆσος· καὶ ἡ Κέρκυρα
 τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο (η 79)
 2983 σχερόν· κῦμα ἐτοιμον. Ἀμερίας
 2984 σχερός· ἀκτὴ, αἰγιαλός
 2985 σχέσις· ἐποχὴ. κατὰστασις. συγγένεια. φιλία
 2986 σχετική· κατασχετική οἰκείωσις
 2987 *σχετικός· ὁ [πρὸς τινα ἔχων σχέσιν καὶ ἐγγύτητα v⁴(g⁵A¹⁷). ἔστι
 δὲ τῶν πρὸς τι [v⁴g⁵A¹⁷]
 2988 *σχετικῶς· οἰκειωτικῶς vg⁹A²¹
 2989 *σχετλιάζει· δυσφορεῖ, δυσχεραίνει vg²A²², δυσπετεῖ
 2990 σχετλιαζέτω· βαρεῖσθω, ἀποδυσπετεῖτω. σχέτλιον γὰρ τὸ ἄδικον
 2991 σχετλιάζων· ἀδικούμενος
 Hom. 2992 σχέτλιαι· δειναί (δ 729)
 2993 *σχετλιασμοί· δυστροπία. δυσφημία ὀδυνηραὶ vg¹²
 2994 *σχέτλιον· χαλεπόν, ὀδυνηρόν vg¹A¹⁸, ἄπορον, ἄθυμον. ἀτυχές.
 ἄδικον
 Hom. 2995 *σχέτλιος· τάλας vg¹¹A²⁸. ἀγνώμων g¹¹. φορτικός. στεναγμοῦ
 ἄξιος. [χαλεπός (μ 279; K 164. Σ 13) g¹¹
 LXX 2996 σχίδακας· κλάσματα ξύλων (3. Regn. 18,33 ..)
 2997 *σχῆμα· πλάσμα A⁷. ἱματισμός. διάθεσις. κόμπος
 2998 *σχηματιζόμενοι· προσποιούμενοι, σχῆμα ἐπιδεικνύντες vg¹A⁴

2975 cf. Theogn. can. 38, 8 Alpers (p. 12, 6 C.) 2976 Theogn. can. 38, 4 Alpers (p. 12, 6 C.)
 2979 = Theogn. can. 38, 12 Alpers (p. 12, 8 C.) 2982 = Schol.; Ap. S. 148, 7; Theogn. can.
 38, 3 Alpers (p. 12, 5 C.) 2983–4 Theogn. can. 38, 9–10 Alpers (p. 12, 7 C.) 2988 = Σ
 σ 427 2989 Σ σ 428 = EM 740, 33 2995 Ap. S. 148, 1 (cum Apione), ubi μ 279 laudatur;
 Σ σ 429; EM 740, 26; Scholl. K 164. Σ 13 2998 cf. Ph = Su; EM 740, 34

2976 expl. τὸ ὄχημα (< CXHMA) Theogn. = Zonar., perperam 2978 Alb. cft. gl. 2971 |
 κατασχεθήτω] haec forma exstat Gen. 42, 19 2979 Alb. cft. gl. ε 6464. χ 338 2980
 ταύροις] τάφροις Voss., σταυροῖς Perg., neutrum placet 2981 Alb. cft. gl. 922, ad quam v.
 adn. 2982 φεάκων H: Schol. | Κέρκυρα] κουρά H: Schol. 2987 σχετικός· ... ἔχων H =
 v] σχετικόν· ... ἔχον gA | τινα] τινα ἔτερον K | ἔστι κτλ.] τα δε σχετικα προς τι παλιν ονο-
 μαζεται A, τα δε σχετικα των προς τι παλιν ονομαζονται g, τα δε σχετικα των προς τι λε-
 γεται v 2995 στεναγμοῦ] σχετλιασμοῦ Ap. S. Scholl. EM 2996 σχίδακας] σχή- ordo et
 Voss., perperam; Alb. cft. gl. 3011 2998 ἐπιδεικνύντες H (= A; ἐπιδεικνυμένοι vg): ac-
 cent. Hansen

2999	σχηματισμός· πλάσμα	
3000	†σχηματοβόλον· ἦτοι ἐπὶ τῶν δικαστῶν τούτους ἐλάμβανον†	
3001	σχήσει· ἐφέξει, καθέξει (χ 70. 248)	Hom.
3002	*σχῆσιν· ἀνθέξειν, κωλύσειν g ³ , παύσειν (M 4 . .)	Hom.
3003	σχήσεις· προσέξεις (λ 70)	Ap. S.
3004	σχήσεσθαι· κατασχεθῆσεσθαι (I 655 . .) [Σ]	Hom.
3005	*σχῆσεται· ἀνθέξει A ³	
3006	*σχῆσις· ἕξις. [ὁρμή Σ	
3007	σχῆσουσι· κωλύσουσι, παύσουσιν, *ἐφέξουσιν (N 151 . .) vg ²	Hom.
3008	σχῆσων· ἐφέξων. καὶ τὰ ὅμοια (Thuc. 3, 33, 1. Eur. Hel. 30)	D Eur.
3009	σχητηρίαν· ἄγκυραν, ὀρμιστηρίαν	
3010	σχίδα· σχίδος σινδόνης. πῆγμα	
3011	σχίδαξ· κλάσμα ξύλου (3. Regn. 18, 33–4. 38)	LXX
3012	σχίδια· ὠμόλινα	
3013	σχίδος· τὴν ἀπόσχισιν	
3014	σχίζα· ἡ λαμπάς (Ar. Pac. 1031)	
3015	σχίζης· σχίζαις (A 462 = γ 459)	Hom.
3016	σχίζαι· τὰ ξύλα	
3017	[σχίδαξ· τῶν ξύλων]	
3018	vacat	
3019	σχιζογυ(ν)άνδρους· τοὺς συκοφάντας (com. ad. fr. dub. 428 K.–A.)	D
3020	σχιζόποδες· τῶν ὀρνέων τὰ ἔνυδρα	D
3021	σχίζησι· σχίδαξι (B 425)	Hom.
3022	σχῖνος· εἶδος σμαράγδου εἰργασμένου	D
3023	σχινάτας· σχινατίων ἀγών τις ἐπιτάφιος ἐν Λακεδαιμόνι	D
3024	σχίνδαν· θερμάστριον	

3002 Schol.; Σ σ 430 3003 = Ap. S. 148, 8 3004 cf. Σ σ 431 3006 Σ σ 426 3007 Σ σ 432; Ap. S. 148, 11; Schol. 3011 Hdn. epim. 129, 19 Boiss.; EM 741, 17 3014 = Ph; cf. Schol. Ar. Pac. 1024 3015 cf. Schol. A 462 3021 cf. Schol.

3000 glossa manca corruptaque; Verw. post Vales. ci. σχῆμα καὶ τριώβολον· ἐπὶ τῶν ὀρχηστῶν, ἦτοι δικαστῶν, οἱ τρεῖς ὀβολοὺς ἐλάμβανον, coll. Apostol. 15, 85 c (CPG 2, 650) et Eust. II. 951, 49 [3, 529, 9 V.] 3006 σχῆσις] h. e. σχέσις (Σ) 3007 σχῆσουσι] σ om. rubr., add. Mus. 3008 σχῆσας H: ordo et Mus. | Thuc. 3, 33, 1] cf. gl. 104. π 568 3009 σχητηρίαν H: Thes. 7, 1667 b, coll. v. σχετήριον, post Lob. Paral. 428 not. 39 | ὀρμητηρίαν H: L. Dind. 7, 1644 c | Sop. cft. gl. 2957 3010 σχίδα H: accent. Mus. | σχίδος H: accent. Schm. | σινδόνης H: Mus. | πῆγμα] ὀῆγμα Pears. et Lob. Paral. 83 3013 σχίδος H: accent. Lob. Rhem. 291 3016 contin. H: nov. gl. Mus. | σχίδαζε H: ordo et Schow (depravatum e correctione σχίδαζε[pro ζαι], ubi litteras δα delere oblitus est scriba [Schm. post Schow]) 3017 v. l. gl. 3011 (ordo et Hansen) 3019 σχιζογυάνδρους H: Hansen, post Thes. 7, 1669 b, ubi vix recte reicitur; multae explicationes in Hesychio alibique, postquam contextus deperditus est, intelligi non possunt, praesertim glossarum comicarum 3020 σχιζόποδες H: accent. Mus. 3021 σχίζει H: Alb. (post Mus. σχίζαισι) 3022 σχῖνος] σ om. rubr., add. Mus. 3024 θερμάστριον] Alb. cft. gl. θ 358–9

- Prov. **3025** σχῖνον διατρώγων· εἰώθασι τὴν σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι, ἔνεκα τοῦ λευκοῦν τοὺς ὁδόντας (com. ad. fr. dub. 429 K.–A.)
- D **3026** σχινοκέφαλος· <...> εἶδος φυτοῦ (Cratin. fr. 73, 1 K.–A.)
- D **3027** σχῖνος· τὸ ψέλλιον. καὶ ἡ σκίλλα (Ar. Plut. 720). καὶ εἶδος φυτοῦ
- D **3028** Σχινοῦντα· νῆσός ἐστι Σχινοῦς(σ)α τῆς Φωκίδος
- D **3029** σχίσμα· ποδὸς τὰ σχίσματα. καὶ ὀρχηστικὸν σχῆμα
- 3030** σχι(σ)ματῶδες· ὁμοίως
- 3031** *σχισμή· διαχώρισις A¹
- 3032** σχιστά· τὰ γραμμата. καὶ τὰ κρόμμνα
- 3033** σχιστόν· προσκεφάλαιον
- D **3034** σχι(σ)τός· χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος, κατὰ τὸ στήθος πόρπη συνεχόμενος (Apollod. com. Caryst. aut Gel. fr. 12 [p. 510] K.–A.)
- Ap.S. **3035** σχοία[v]το· παύσαιντο, ἐπίσχοιεν (B 98)
- 3036** *σχοίητε· νομίσιτε, ὑπολάβοιτε vg⁵A¹⁴
- D **3037** Σχοίνικος· ὁ Ἀμφιαράου ἡνίοχος. καὶ ὄρνις τις. καὶ φυτόν
- 3038** σχοινίνην φωνήν· τὴν σαθρὰν καὶ διερωγυῖαν
- D **3039** σχοίνινος ἡθμός· δι' οὗ τὰς ψήφους οἱ δικασταὶ εἰς τὰς ὑδρίας κα[τα]θιάσιν (Cratin. fr. 140 K.–A.)
- D **3040** σχοινίον· τὸ μεμιλωμένον ἔρ(ρ)αινον ὑπὲρ τοῦ σοβῆσαι τὴν ἀγοράν, ὅποτε βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν (Ar. Ach. 22). καὶ ἐν τῇ νηὶ ὁ σχινοδρομός. καὶ ὄρνις τις
- LXX **3041** σχοίνισμα· μέτρον vg⁴A¹² ὁδοῦ. ἢ μέρος (Psalm. 104, 11) [vg⁴A¹²]
- Hom. **3042** Σχοῖνος· πόλις Βοιωτίας (B 497), καὶ τὸ τῆς σχοίνου φυτόν· ὁ σχοίνω ὑπεκλίνθη (ε 463)
- 3043** σχοινοτενές· ὀρθόν. μακρόν (Hdt. 7, 23, 1)

3025 Zenob. vulg. 5, 96 = Prov. Bodl. 851; Σ^b et Ph σ 433; Su **3026** Plut. Per. 3, 3–4. 13, 9–10; plura ap. Kassel–Austin **3027** Schol. Ar. **3028** St. Byz. 595, 19 **3032** τὰ κρόμμνα] Theophr. h. pl. 7, 4, 7 **3034** Ammon. adfin. voc. diff. 458; Ph; Poll. 7, 54 **3035** = Ap. S. 148, 12; Schol. **3036** = Σ σ 434 **3037** ὁ Ἀ. ἡ.] Schol. Pind. Ol. 6, 21 d (ad v. 14=9) **3039** cf. Schol. Equ. 1150a **3040** Schol. Ar.; Ph = Su **3041** Σ σ 435 **3042** Schol. B 497 **3043** gl. Hdt. ad lib. 1 n. 55 = Su

3025 σχῖνον¹ et ² H: accent. Zenob. vulg. = Prov. Bodl.; cf. gll. 3022. 3027 | λευκῶν H: Zenob. vulg. = Prov. Bodl. **3026** <...>] lac. agn. Alb. | εἶδος φυτοῦ] cf. gll. 3027. 3037. 3042 **3027** ψέλλιον] cf. gl. 627 cum adn. | εἶδος φυτοῦ] cf. gll. 3026. 3037. 3042 **3028** σχινοῦσα H: Schm. post Alb., cf. Mein. in St. Byz., ubi σχίνουσσα habent AV **3029** σχῆμα ποδός· H: ordo et Salm. Jungerm. Voss. (σχίσμα) et Schm. (interpunct.) | ὀρχηστικόν H: Mus. **3030** σχιματῶδες H: Voss. **3031** διαχώρισις H = A: Alb. **3034** σχιτός H: Heins. alii, coll. Poll. Ph Ammon.; Sorber. cft. gl. τ 1041 **3035** σχοίαντο H: Ap. S. | ἐπίσχοιαν H: Ap. S. **3036** νομίσητε H: KΣ **3037** ὁ Ἀ. ἡ.] v. testt. | ὄρνις] Alb. cft. σχοινί(κ)λος et σχοινίων Arist. h. an. 593^b4. 610^a8 | φυτόν] Alb. cft. gll. 3026–7. 3042 **3038** σχοινίνην· φωνήν (sine interpunct. insequ.) H: HSt. **3039** σχοίνινος· ἡθμός. H: Cas., coll. Schol. Ar. Equ. 1150 | καταθιάσιν H: Mus. **3040** σχοινίοντο H: Mus. | ἔραινον H: Mus.; Alb. cft. gl. q 59 | ὅποταν H: Elmsl. | ὄρνις] Alb. cft. gl. 3037 **3042** τὸ ... φυτόν] cf. gl. 3026–7. 3037

- 3044** σχοίνων· τῶν αὐλητικῶν νόμων τις (Cratin. fr. dub. 361 K.–A.)
3045 σχολάσατε· ἡρεμίσατε (Psalm. 45, 11) LXX
3046 *σχολαῖον· ἡσύχιον v²A¹³. βραδύ A¹³
3047 *σχολαιότερον· ἡρεμώτερον. βραδύτερον A¹¹(vg³)
3048 *σχολαίων· ἀργῶν A¹⁰(g²)
3049 *σχολή· οὐ μόνον τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ περὶ τι σχολάζειν.
καὶ ἡ *διατριβή (vg⁹A¹⁸)
3050 *σχόλια· σεμνολογήματα vg⁶A¹⁶
3051 σχόμεθα· ἐπὶ τοῦ <περιέσχομεν>· οὐνεκά μιν σὺν παιδὶ περι- Hom.
σχόμεθα (ι 199) [περιέσχομεν]
3052 σχομένη· κατασχεθεῖσα (Callim. h. Iov. 28). ἀνατείνασα τὰς D+Hom.
χεῖρας. καλύψασα τὸ πρόσωπον (α 334 ..)
3053 σχόμενος περὶ δουρί· κατασχεθεῖς καὶ συλληφθεῖς ὑπὸ τοῦ
δόρατος (SH fr. ad. 1108)
3054 *σχόντες· εἰληφότες A¹⁵. προσχόντες
3055 σχῦρ· ἐχίνος D
3056 σχώμεθα· κατασχεθῶμεν
3057 σχῶνται· ἀπόσχωνται (ν 151) Hom.
3058 σῶ· σῶι (Thuc. 1, 74, 3 v.l.)
3059 †σωαλδεῖ· παραληρεῖ†
3060 σωβῆρις· ναῦς, πορθμίς. ἔνιοι τὴν παλαιάν
3061 †σωγάσαι†· σῶσαι
3062 σῶεσκον· ἔσφζον (Θ 363) Hom.
3063 σῶζει· διασῶζει. βουλεύεται
3064 σωκεῖ· ἰσχύει. βοθηεῖ (Soph. El. 119)
3065 σῶκος· σωσίοικος, σάοικος. *ἰσχυρός (Y 72) vgA¹ Hom.

3044 Hephaest. Ench. 15, 21 p. 54, 11 Consbr.; Plut. De mus. 1132 d. 1133 a; Poll. 4, 65. 79
3047 Σ σ 438 v. σχολαῖον; EM 741, 4 **3048** Σ σ 438; EM 741, 2 **3049** cf. Σ σ 439 **3050**
Σ σ 440 **3052** cf. Schol. **3053** Schol. A^{i-m}-bT ad N 570; Ap.S. 148, 13; cf. Σ σ 441
3057 Schol. **3058** Ph = Su (Ael. Dion. σ 33); Eust. II. 959, 45 [3, 552, 31 V.]; EM 742, 1
(cum Oro) **3062** = Schol.; EM 742, 5 **3064** Schol. Soph.; Ph; Su; EM 742, 11;
Ap.S. 148, 21 **3065** Ap.S. 148, 15 (cum Apione); EM 742, 10; Schol.

3044 σχοίνων] h.e. σχοινίων (Sop., coll. Heph. et Plut.) | Cratin.] cf. gl. π 2891 cum testt.
(Plut.) **3046** σχολαῖον H: accent. Mus. **3047** σχολαιότερον] σχολαίτερον ἢ σχολαιό-
τερον Σ | ἡρεμώτερον] τὸ ἡρεμαιότερον Σ **3051** σχόμεθα· ἐπὶ τοῦ οὐ ἔνεκα μὴ σύμπεδι
περισχόμεθα. περιέσχομεν H: Schm. **3053** σχόμενος· περὶ δουρί (sine interpunct. in-
sequ.) H: Mus. (et Ald.) **3054** Alb. cft. gl. ε 6468 **3055** σχῦρ] Lob. El. 1, 128 cft. χήρ gl.
χ 406; Schm., coll. χήρ et Hdn. dict. sol. 2, 919, 12 L. Theogn. can. 804 (p. 133, 29 C.), ci.
σχίρ **3058** σῶ] de iota cf. Orum ap. EM | σῶω H: Piers. ad Moer. p. 348 = 317 **3059**
contin. H: nov. gl. Ald. | σωαλδεῖ] σωάλλει Alb., alii alia, nihil placet | παραληρεῖ] παρατη-
ρεῖ Mein. ap. Schm. **3060** σωβῆρις H: accent. Mus. | Voss. cft. gl. γ 232, de Noae navigio
quo conservatum est genus humanum interpretatus **3061** σωγάσαι] σωιάσαι (i. q.
σφάσαι) Mein. ap. Schm. **3064** σῶκει H: accent. Heins. **3065** σωσίοικος] cf. gl. 3068.
3090 | ἰσχυρός] cf. gl. 3064. gl. 3068 adn.

- 3066** σῶκον· [α]δυνατόν
 D **3067** σωκόνδας· ὁ γαμικὸς οἶκος
3068 σωκόν· σῶα ἀκούοντα. τὸν Ἑρμῆν. καὶ σωσίοικον
 D **3069** σωλήνες· οἱ στεγαστῆρες (Hdt. 3, 60, 2). καὶ τῶν ὁσπρακοδέρμων
 τι γένος κογχυλίων (fr. com. Epicharm. 40, 7. Sophr. 23, 1. Philyll.
 12, 2. Arar. 8, 2 K.–A.). τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μορίων
3070 σωλίγξαι· δραμεῖν
3071 σωλούς· ὅς
 Hom. **3072** *σῶμα· πτώμα (H 79 = X 342; λ 53). δέμας [vg¹A³Z¹²]
 D **3073** σῶμαι· ἔρω. Δωριεῖς (Epilyc. fr. 4, 1 K.–A. [e coniect.])
3074 σωματίοφος· ὁ κατειλημμένος σώματι τὰ σκύτινα αἰδοῖα
3075 σωματοφύλαξ· δορυφόρος. νωτοφόρος. καὶ ὁ βασιλικὸς φύλαξ
3076 σῶν· σῶαν (cf. Eur. Cycl. 294. Ar. fr. 690 K.–A.). ἡ βλάστησις,
 ἀπὸ τοῦ σε[β]ύεσθαι. Ἀττικοὶ δὲ σωζόμενον
3077 *σῶον· ὀλόκληρον vg¹A², ὑγιαῖνον
 Hom. **3078** σώοντες· σφύζοντες. κρύπτοντες (ι 430)
3079 σώοντο· ὠρμώντο. ἤρχοντο (Ap. Rh. 2, 1010)
3080 †σωπιαίνουσιν†· οἱ κύνες, παρὰ Ξενοφῶντι
 D **3081** σώρακον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται. ἡ ξυλοκανθήλια
3082 *σωρεύει· βουνίζει g²A⁶
3083 σωρηδόν· κατὰ σύστημα σεσωρευμένον. λέγεται δὲ *ἐναρι-
 θμητόν A⁷[vg³]
3084 *σωρεία· πληθος g¹(A⁴γσωμ²)
 D **3085** σωρωνίς· ἐλάτη. καὶ πόλις
3086 *σωρός· συναγωγή A⁵, ἡ θωμοῦ διαφέρει
 Hom. **3087** σῶς· ὁ ὀλόκληρος, καὶ τέλειος. ὁ σωζόμενος, καὶ *σῶος vgA¹
 ὑπάρχων (X 332. ο 42 ..)

3068 Schol. Luc. Jupp. Trag. 40 **3069** Arist. h. an. 528^a18. 548^a5 **3072** cf. Σ σ 443;
 Ap. S. 148, 23 (ad H 79 = X 342) **3084** = Σ σ 445 **3086** Σ σ 446 **3087** Schol. ο 42

3066 ἀδύνατον H: Heins. Voss. **3068** h. e. σῶκο[ο]ν [σῶα ἀκούοντα.] τὸν Ἑρμῆν. καὶ
 σ. Hansen; Latte cft. Schol. Luc. Jupp. trag. 40 σῶκος· οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἑρμῆς οἰοῖται
 σωσίοικος; cf. etiam Zonar. 1702 σῶκος· †τὸ σωκάριον†. ἐπιθετον τοῦ Ἑρμοῦ. ἦτοι
 ὁ ἰσχυρὸς | σωσίοικον] cf. gl. 3065. 3090 **3071** ὅς H: accent. Mus. **3072** contin.
 H: Palm. Sop. Voss. | cf. Naoum. 286 **3073** cf. gl. 3096 cum adn. **3074** σωματίοφος
 H: M. L. West; Voss. ci. σωματόλιμβος vel σωματόφαλλος | Alb. ci. σ. ὁ κ. (sc. τὸ σῶμα)
 + nov. gl. σωματία (hoc iam Sop.): τὰ σ. αἰ.; id. cft. Poll. 2, 235. 4, 115; cf. praeterea
 gl. 1200 **3076** glossa valde confusa | ἡ βλάστησις] ἡ βλάστησιν Schm. | ἡ ... σεύεσθαι
 ‘ad aliam Glossam pertinere videntur’ Alb. | σεβύεσθαι H: Perg. | σωζόμενοι H: L.
 Dind. 7, 514 c **3079** σώοντο] cf. gl. 3096 cum adn. | ὠρμώντο H: Mus. **3080**
 σωπιαίνουσιν] σαίνουσιν? Alb., alii alia, nihil arridet | Ξενοφῶντι] perperam citatur
 3081 cf. gl. 2778 | ξυλοκανθήλια (ξηλοχανθήλια H: Mus.) Alb. cft. gl. κ 663 **3082** Alb.
 cft. gl. 1341 **3085** σωρωνίς] h. e. σαρωνίς (Salm.; Alb. cft. gl. 240. 1347) **3086** ἡ H:
 Alb. in app.

- 3088** σώσικες· οἱ ἐφθοὶ κύαμοι D
3089 σωσίβιοι· οἱ κωβιοί
3090 σωσίοικος· ὁ τοὺς οἴκους σῶζων
3091 σῶς ὄλεθρος· ὁ πρόδηλος, καὶ φανερός. καὶ μέγας. καὶ τέλειος Hom.
 (N 773 . .)
3092 σωρήχ· ἐκλεκτή (Esai. 5, 2) LXX
3093 σωστέ[λ]ος· σωθῆναι ἄξιος (Greg. Naz. c. 2, 1, 11, 622 [37, 1072, 4 Greg. Naz.
 M.])
3094 *σῶστρα· σωτήρια. μήνυτρα, λύτρα (Hdt. 4, 9, 3) Σ. ὕμνος, ᾠδή
3095 σωστεύματα· τὰ τοῦ τροχοῦ ξύλα. καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις σίδηρος·
 ἐπίσω[σ]τρον
3096 σῶται· ὀρμᾶται, ἔρχεται, πορεύεται
3097 σωτεύματα· σωτρεύματα
3098 Σώτειρα· ἡ Ἀθηνᾶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν (Ar. Ran. 378. Lycurg.
 Leocr. 17). κατὰ Γαληνὸν ἀντίδοτός τις (Galenī esse non videtur,
 sed cf. Aët. iatr. 8, 30, 34. Paul. Aeg. 3, 45, 3. 7, 11, 23)
3099 *σωτέος· σωθῆναι ἄξιος g¹A³
3100 Σωτήρ· ὁ τοῦ ἁλὸς χόνδρος. καὶ ὁ Ζεὺς [καὶ] ὁ ἐλευθέριος ἢ
 λυτρωτής (Lycurg. Leocr. 17)
3101 σωτηριακόν· τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον
3102 σωτήριος· ὁ οὐριος ἄνεμος
3103 *σωτηρίον· ἐξιλασμοῦ (Exod. 24, 5 . .) g²A⁴ LXX
3104 Σωτήρος Διός· οὕτω τὸν τρίτον κρατῆρα καλούμενον (cf. Aesch.
 fr. 55, 4 R. Diph. fr. 70, 2 K.–A.)
3105 †σωφροτόρες†· σωφρονέστεροι
3106 σωφρονιστῆρες· τῶν ὀδόντων τινὰς οὕτω λέγουσιν (Hippocr. D
 carn. 13 [8, 602, 11 L.])

3094 Σ σ 447; gl. Hdt. 3098 Schol. Ar. 3099 = Σ σ 448 3100 Ph 3104 cf. Schol.
 Pind. Isthm. 6, 10=7; plura ap. Radt et ad gl. τ 1450 3106 cf. EM 742, 35; Schol. Nic. ther.
 447 (Cleanth. fr. 524); Poll. 2, 92

3088 ἐφθοὶ H: spir. Hansen | Alb. cft. gl. π 4372 3090 σωσίοικος] cf. gl. 3065. 3068
 3091 σωστέλεος H: HSt. | Alb. cft. gl. 3099 3094 σωτήρια H: accent. Schm. alii 3095+3097
 Schm. ci. σωτρεύματα (e gl. 3097 sumptum)· κτλ. (quod propter ordinem aliquantulum iam
 turbatum receperim) et [σωτεύματα· σωτρεύματα] | ἐπίσωστρον H: Schm., cf. gl. ε 5288.
 χ 63; gl. ε 5221. π 1962. χ 67 et Hom. habent -σσ- 3096 σῶται] forma Dorica; Alb. alii cft.
 gl. 3073. 3079; 3076; et praeterea 1364–6. 1336–7; 2816; ρ 573 3097 v. ad gl. 3095
 3098 Lycurg. Leocr. 17] cf. gl. 3100 | Γαληνόν] Hsch. Galenum hic tantum nominat 3099
 Alb. cft. gl. 3093 3100 σῶτηρ (H: accent. Mus.)] cf. gl. 3104. τ 1450. ε 2020 | καί² del.
 Alb. post Oudendorp. (interpunctt. post Z. et ἐλευθ. delevi) | Lycurg. Leocr. 17] cf. gl. 3098
 3102 Alb. cft. gl. ο 1857 3104 Σωτήρος] Alb. cft. gl. τ 1450; cf. etiam gl. σ 3100. ε 2020 |
 expl. corrupta mancave est | ᾗ H: expl. Mus. 3106 τινές H: Ald. | Schm. cft. gl. κ 3963 et
 praeterea gl. ρ 74 (ad quam v. adn.). 135

- 3107** σώφρων· φρόνιμος· καθαρός, άγνός
3108 σωφρονίζεται· σεμνύνεται
3109 *σωφρονιστής· νουθετητής vg¹A⁴
3110 *σωφροσύνη· σοφία vg²A⁵, έπιστήμη g²A⁵
3111 *σώχ<ε>ιν· τρίβειν (Nic. ther. 590) g¹
3112 σωχίς· είδος άμπέλου
3113 σωχομένους· τριβομένους
3114 Σωχός· ό τών Κυρήτων πατήρ
3115 [σώωντες· κρύπτοντες]

3111 Schol. Nic.; EM 742, 8 **3112** Poll. 6, 82 **3114** Zonar. 1702

3111 σωχῖν H: g | Salm. cft. gl. ψ 324 **3114** Σωχός] Σῶκος Zonar. | Alb. cft. gl.
 κ 3430 **3115** v.l. gl. 3078, del. Hansen

